NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

7

NICOLAE CEAUŞESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂŢII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

RAPOARTE, CUVÎNTĂRI, ARTICOLE

Martie 1972—decembrie 1972

EDITURA POLITICĂ — BUCUREŞTI, 1973

INTERVIU ACORDAT UNUI GRUP DE ZIARIŞTI DIN REPUBLICA ALGERIANĂ DEMOCRATICĂ ŞI POPULARĂ

— 2 martie 1972 —

ÎNTREBARE : *România încheie al treilea deceniu de edificare socialistă. Aţi putea să prezentaţi un tablou al realizărilor dumneavoastră poporului algerian, al cărui oaspete veţi fi peste cîteva zile ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, peste doi ani se vor împlini trei decenii de cînd poporul român, înfăptuind, sub conducerea partidului comunist, insurecţia armată naţională, a păşit pe calea unei vieţi noi, libere şi independente. În acest timp — istoriceşte scurt — România a parcurs o perioadă de profunde transformări revoluţionare, economice şi sociale. Astăzi, România reprezintă un stat cu o puternică industrie şi o agricultură cooperatistă în plină dezvoltare. Pentru a ilustra marile transformări realizate, voi menţiona faptul că producţia industrială a României a fost în 1970 de 17 ori mai mare decît în 1938, iar în acest cincinal, ca urmare a hotărîrilor Congresului al X-lea, urmează să cunoască o dezvoltare puternică, fiind în 1975 de 28—30 de ori mai mare decît în 1938. S-au dezvoltat o serie de ramuri noi ; industria românească reuşeşte să satisfacă cerinţele de înzestrare a întregii eco-

nomii în proporție de peste 70% și să asigure o serie de mașini și utilaje pentru export. S-a dezvoltat puternic agricultura, care, de asemenea, asigură atît aprovizionarea în bune condiții a țării, cît și unele disponibilități de export.

În același timp a luat o puternică dezvoltare învățămîntul. Pentru a înțelege mai bine acest lucru, voi menționa că în 1938 România era o țară cu un mare număr de analfabeți ; această stare de lucruri a fost de mult lichidată ; se generalizează învățămîntul obligatoriu gratuit de 10 ani, iar învățămîntul superior s-a ridicat la nivelul celor mai dezvoltate țări, asigurînd cadrele tehnice și de specialitate pentru toate sectoarele economiei românești.

Pe această bază a crescut și nivelul de viață al poporului român. Se dezvoltă puternic construcția de locuințe, de așezăminte culturale, se îmbunătățește asistența sanitară. Putem spune deci că socialismul s-a dovedit capabil să asigure, într-o perioadă scurtă, soluționarea marilor probleme ale ridicării bunăstării întregului nostru popor.

Pe baza hotărîrilor Congresului al X-lea am trecut la înfăptuirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, care presupune atît o economie multilaterală care să permită României să se apropie simțitor de țările dezvoltate ale lumii, cît și lărgirea democrației socialiste, a participării maselor populare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, ridicarea bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, dumneavoastră veți vizita în curînd Algeria, pentru prima dată. Am dori să ne spuneți părerea dumneavoastră în legătură cu stadiul actual al relațiilor dintre cele două țări și cum concepeți dumneavoastră dezvoltarea cooperării româno-algeriene ?*

RĂSPUNS : Aș dori, în primul rînd, să mulțumesc președintelui Houari Boumediène pentru amabila invitație de a vizita țara dumneavoastră și să-mi exprim satisfacția că voi putea cunoaște nemijlocit viața și preocupările poporului algerian. Vizita pe care urmează s-o fac în frumoasa dumneavoastră țară constituie o expresie elocventă a bunelor relații care se dezvoltă între popoarele noastre. Cunoaștem și prețuim trecutul glorios de luptă al poporului algerian pentru apărarea ființei sale naționale, pentru afirmarea sa ca o națiune de sine stătătoare în lume. Dealtfel, în trecutul mai îndepărtat există oarecare asemănări între istoria României și a Algeriei, deoarece ambele au cunoscut, o perioadă destul de îndelungată, asuprirea Imperiului otoman. Poporul român, care de-a lungul istoriei sale a dat grele jertfe pentru cucerirea independenței și suveranității naționale, a fost animat întotdeauna de profunde sentimente de simpatie și solidaritate față de lupta poporului algerian pentru eliberarea sa de sub dominația colonială, pentru neatîrnarea patriei, pentru preluarea în mîinile sale a bogățiilor naționale, a propriului său destin. Ne bucură succesele pe care le obține poporul algerian prieten în consolidarea independenței economice și politice a țării, în dezvoltarea industriei naționale, a agriculturii, a științei și culturii, în făurirea unei orînduiri sociale noi și ridicarea nivelului de trai material și cultural al maselor.

Relațiile de colaborare și prietenie dintre România și Republica Algeriană Democratică și Populară cunosc o evoluție ascendentă. Schimburile economice au crescut de cîteva ori în ultimii 5 ani. S-au încheiat acorduri de cooperare în domeniul industriei petrolului, chimiei, minieră și în alte domenii. Numeroși specialiști români lucrează în țara dumneavoastră, aducîndu-și contribuția la eforturile poporului algerian pentru dezvoltarea industriei pe-

troliere și miniere. Se dezvoltă, de asemenea, puternic schimburile culturale dintre România și Algeria. Aș putea spune că vizita pe care o voi face în Algeria va deschide noi perspective în vederea extinderii colaborării, că popoarele noastre sînt interesate în a dezvolta larg colaborarea în toate domeniile de activitate, de a acționa împreună pentru ridicarea lor economico-socială și întărirea independenței naționale, că sînt hotărîte de a nu-și precupeți eforturile în lupta împotriva imperialismului, a colonialismului, pentru afirmarea în lume a principiilor de deplină egalitate între state, de respectare a independenței și suveranității naționale, de neamestec în treburile interne, de renunțare la forță și la folosirea forței în relațiile internaționale, astfel ca toate popoarele să se poată dezvolta corespunzător propriei lor voințe.

ÎNTREBARE : *Ținerea unei conferințe privind securitatea europeană, pentru care dumneavoastră personal ați acționat, se precizează din ce în ce mai mult. V-am putea cere să ne spuneți ce așteaptă țara dumneavoastră de la această întîlnire și care ar fi consecințele unui eventual tratat cu privire la securitatea în Europa pentru țările mediteranene, care sînt și ele interesate în această problemă ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România a acționat și acționează în mod consecvent pentru realizarea conferinței general-europene, care este menită să așeze relațiile dintre națiunile europene pe o bază nouă și să deschidă calea unei largi cooperări în toate domeniile de activitate. Esențial în realizarea securității europene este, după părerea noastră, înfăptuirea în viață a principiilor egalității în drepturi, respectului deplin al independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, stabilirea unui sistem de angajamente clare și precise din partea tuturor statelor care să ducă la eliminarea totală din raporturile interstatale a folosirii sau a amenințării cu forța, astfel ca toate popoarele să aibă garanții depline că vor fi ferite de orice act de agresiune, că se vor putea dezvolta în mod liber și vor putea colabora neîntrerupt.

Este știut că o parte din țările europene sînt, prin poziția lor geografică, țări mediteranene ; de aceea, înfăptuirea securității pe continentul european va avea, fără îndoială, o înrîurire favorabilă asupra climatului politic din această zonă vastă ce include țări de pe trei continente. Desigur, problemele mediteranene sînt ceva mai complexe și necesită o abordare specială din partea țărilor respective pentru a transforma și această zonă într-o zonă fără baze militare, într-o zonă în care să fie asigurată securitatea și independența tuturor națiunilor.

În general, noi apreciem că înfăptuirea securității în Europa va exercita o puternică influență asupra întregii vieți internaționale, va contribui la extinderea și intensificarea colaborării și prieteniei între toate popoarele lumii.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, țara dumneavoastră a susținut întotdeauna popoarele lumii în lupta lor pentru progres și pace. Puteți să ne spuneți cum se oglindește în prezent acest sprijin, în momentul în care imperialismul mondial își multiplică agresiunile împotriva mai multor țări și popoare din „lumea a treia" ?*

RĂSPUNS : România a sprijinit și sprijină prin politica sa externă lupta tuturor popoarelor care s-au ridicat și se ridică pentru eliberarea lor națională și socială, pentru dreptul de a se dezvolta în mod liber și independent. Condamnăm cu hotărîre politica imperialistă de asuprire și exploatare a popoarelor, de dominație și dictat, de amestec în treburile altora, orice formă de colonialism și neocolonialism. Sprijinim activ lupta dreaptă a popoarelor afri-

cane din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau pentru scuturarea jugului colonial, pentru cucerirea independenței lor naționale.

Am acordat și acordăm un sprijin multilateral popoarelor din Indochina și, în primul rînd, poporului vietnamez, în lupta împotriva agresiunii americane ; acționăm pentru a se pune capăt războiului din această parte a lumii, pentru retragerea trupelor Statelor Unite ale Americii și ale aliaților lor, astfel ca popoarele vietnamez, laoțian și khmer să fie lăsate să-și hotărască singure destinele, fără nici un amestec din afară.

În general, considerăm că în lume sînt forțe în stare să pună capăt politicii imperialiste, colonialiste și să asigure dezvoltarea progresistă a omenirii. Aceasta impune însă realizarea unității acestor forțe, pentru că numai astfel ele vor putea să-și facă simțită tăria și să impună o politică nouă în lume.

Apreciem că un rol important au, în această direcție, tinerele state independente. În acest sens, România dezvoltă o colaborare multilaterală cu țările în curs de dezvoltare, contribuind, pe măsura posibilităților sale, la realizarea unor acțiuni concrete de sprijin în dezvoltarea economiei lor naționale, în pregătirea cadrelor naționale de specialiști, în acordarea de asistență tehnică. Noi apreciem că realizarea unei adevărate independențe nu este posibilă decît pe baza unei dezvoltări economice puternice, de sine stătătoare a fiecărei țări ; de aceea considerăm că problemele esențiale ale țărilor în curs de dezvoltare sînt, în primul rînd, cele strîns legate de dezvoltarea economică și socială a acestor țări. Apreciem, dealtfel, că relațiile României cu aceste state se încadrează în contextul general al luptei împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului.

În acest sens, vizita pe care urmează să o fac într-un

număr de țări de pe continentul african constituie tocmai expresia acestor relații de prietenie și solidaritate, a sprijinului pe care România îl acordă și este hotărîtă să-l acorde tuturor națiunilor care se ridică la luptă pentru asigurarea independenței lor.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, cauza poporului palestinean, alungat din patria sa, cunoaște în prezent o evoluție. De cîtva timp, într-adevăr, poziția rezistenței palestinene este din ce în ce mai cunoscută și susținută în lume și în special în Europa. Binevoiți, domnule președinte, să ne spuneți opinia României în legătură cu această problemă ?*

RĂSPUNS : După cum este cunoscut, România s-a pronunțat cu hotărîre pentru a se pune capăt conflictului din Orientul Apropiat, considerînd că este necesar să se asigure relații între țările din această zonă a lumii, care să excludă ocupări teritoriale, să excludă forța în soluționarea problemelor dintre ele. Am considerat întotdeauna că orice reglementare a conflictului din Orientul Apropiat trebuie să aibă în vedere și asigurarea condițiilor pentru rezolvarea problemei populației palestinene, în vederea asigurării dezvoltării sale corespunzător intereselor naționale. Sprijinim lupta populației palestinene pentru a-și asigura o dezvoltare de sine stătătoare, bazată pe dreptul de autodeterminare, de a-și făuri o viață independentă, așa cum o dorește ea.

Aș dori — deși urmează peste cîteva zile să vizitez frumoasa dumneavoastră țară — ca, în încheierea interviului, să transmit, prin intermediul dumneavoastră, poporului algerian prieten cele mai calde urări de progres și prosperitate, de fericire și pace din partea întregului popor român și a mea personal.

CUVÎNT
LA SOLEMNITATEA DECORĂRII REALIZATORILOR PODULUI GIURGENI-VADUL OII

— 2 martie 1972 —

Doresc, în primul rînd, ca, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat şi al guvernului, să vă felicit pe dumneavoastră, cei cărora vi s-au înmînat astăzi aceste distincţii ale Republicii Socialiste România, cît şi pe toţi cei care, cu acest prilej, au fost distinşi cu ordine şi medalii — şi să adresez calde felicitări tuturor celor care au contribuit la realizarea podului peste Dunăre.

Realizarea acestei importante construcţii în cincinalul care a trecut a cerut eforturi mari atît constructorilor şi proiectanţilor, cît şi uzinelor constructoare de maşini — şi putem spune că s-au achitat cu toţii în bune condiţii de obligaţiile pe care le-au avut, că au reuşit să depăşească greutăţile ivite pe parcurs. Într-adevăr, această construcţie reprezintă o mîndrie a constructorilor, proiectanţilor, a uzinelor constructoare de maşini, deci a tehnicii româneşti.

Sperăm că experienţa acumulată pe acest important şantier va fi folosită în realizarea unor noi obiective — poate nu de aceeaşi natură, dar asemănătoare. Avem în vedere că în acest cincinal trebuie să construim

cîteva poduri, că în interiorul ţării trebuie realizate o serie de construcţii asemănătoare de dimensiuni mai mici şi, desigur, în perspectivă, probabil că vor mai trebui realizate obiective de acest fel, de înaltă tehnicitate.

De aceea doresc să exprim convingerea conducerii de partid şi de stat că toţi inginerii, tehnicienii, maiştrii, muncitorii vor depune toate eforturile, pe noile şantiere, la noile locuri de muncă, spre a-şi aduce contribuţia lor tot mai activă la realizarea programului elaborat de Congresul al X-lea, la dezvoltarea României socialiste, la ridicarea bunăstării întregului nostru popor. Încă o dată, vă felicit şi vă urez succese în întreaga dumneavoastră activitate.

INTERVIU
ACORDAT ZIARISTULUI EGIPTEAN HAMDY FOUAD DE LA ZIARUL „AL-AHRAM"

— 3 martie 1972 —

ÎNTREBARE : *Am citit o carte despre România în care scrie că încă din vremurile străvechi popoarele noastre se cunoşteau reciproc, că vasele egiptene ajungeau pînă la Constanţa de astăzi şi chiar că aici erau cunoscute zeităţile egiptene, cum sînt Osiris şi Isis.*

RĂSPUNS : Da, într-adevăr, între popoarele noastre sînt legături străvechi.

Dacă încă zeii se cunoşteau din timpuri îndelungate, de ce noi, oamenii, conducătorii popoarelor noastre, să nu ne întîlnim ? Sînt convins că asemenea întîlniri vor întări prietenia şi colaborarea internaţională.

ÎNTREBARE : *Sînt foarte fericit, domnule preşedinte, de a şti că veţi vizita ţara noastră şi alte ţări arabe şi africane, unde veţi fi binevenit. După părerea dumneavoastră, care este însemnătatea acestei vizite, ca pas important pe continentul african, unde noi sîntem confruntaţi cu problemele subdezvoltării ?*

RĂSPUNS : Doresc, în primul rînd, să-mi exprim satisfacţia pentru faptul că, la amabila invitaţie a pre-

şedintelui Anwar Sadat, voi avea posibilitatea să vizitez în curînd Republica Arabă Egipt — ţară cu care România are vechi şi tradiţionale relaţii ; am vizitat, de asemenea, şi alte ţări de pe continentul african. Vizita este o expresie a bunelor relaţii de prietenie şi colaborare cu aceste ţări, a solidarităţii poporului român cu popoarele care şi-au cucerit independenţa naţională şi păşesc pe calea unei dezvoltări libere, de sine stătătoare.

Desigur, vizita pe care am întreprins-o în aceste ţări a constituit un prilej de a pune în valoare noi căi şi posibilităţi de intensificare a bunelor noastre relaţii — pe plan economic, politic, tehnico-ştiinţific şi cultural ; totodată, ea constituie un factor important în întărirea şi mai puternică a solidarităţii popoarelor noastre în lupta împotriva politicii imperialiste de asuprire şi dictat, a colonialismului şi neocolonialismului, pentru pace şi colaborare internaţională.

România apreciază că principala problemă care stă în faţa tinerelor state de pe continentul african — şi în general în faţa ţărilor care şi-au cucerit de curînd independenţa — este lupta pentru lichidarea înapoierii moştenite de la imperialism şi făurirea unei economii puternice, ca temelie sigură a suveranităţii naţionale, a ridicării gradului de civilizaţie şi a standardului de viaţă ale popoarelor respective. O cerinţă esenţială a emancipării economice şi sociale şi a salvgardării independenţei acestor ţări este mobilizarea intensă a tuturor forţelor materiale şi umane de care dispun, întărirea unităţii dintre ele, dezvoltarea largă a colaborării cu ţările socialiste, cu toate ţările lumii, pe baza deplinei egalităţi în drepturi.

Ţara noastră promovează relaţii tot mai largi cu statele în curs de dezvoltare, colaborează şi conlucrează cu acestea pe planuri multiple, le acordă un ajutor activ în eforturile lor pentru dezvoltarea economică, ştiinţifică şi cultu-

rală de sine stătătoare, le oferă asistență tehnică și specialiști, le ajută în formarea propriilor cadre naționale de specialiști — văzînd în aceasta o parte componentă a luptei generale antiimperialiste, o contribuție a României la cauza libertății și independenței popoarelor, a păcii și destinderii internaționale.

ÎNTREBARE : *Sîntem foarte bucuroși, domnule președinte, că România a sprijinit Republica Arabă Egipt, cerind retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate. Care este opinia dumneavoastră cu privire la cererea Israelului de a avea dreptul să ocupe teritorii străine ca o garanție a securității sale ?*

RĂSPUNS : Încă de la izbucnirea conflictului din Orientul Apropiat, România s-a pronunțat pentru încetarea imediată a tuturor acțiunilor militare, pentru retragerea trupelor izraeliene de pe teritoriile arabe ocupate. Considerăm că Israelul nu are nici un drept să ocupe aceste teritorii — așa cum, în general, considerăm că ocuparea sau anexarea de teritorii pe calea forței, a acțiunilor militare nu pot fi justificate sub nici un motiv, sînt inadmisibile.

Țara noastră a militat în mod ferm pentru adoptarea și aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, pentru a se ajunge la o soluționare politică a conflictului, pe baza retragerii trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, a asigurării dreptului la independență și integritate teritorială a tuturor țărilor din regiune, a satisfacerii intereselor și cerințelor naționale ale populației palestinene. România a apreciat pașii făcuți de Republica Arabă Egipt spre soluționarea politică a conflictului, a salutat propunerile formulate în acest sens anul trecut de președintele Anwar Sadat, inclusiv propunerile privind redeschiderea Canalului de Suez ; am considerat și considerăm aceasta o contribuție constructivă la diminuarea încordării din Orientul Apropiat. Ne exprimăm părerea că este necesar ca Israelul să dea dovadă de mai mult realism, să manifeste mai multă înțelegere și receptivitate în vederea soluționării pașnice a conflictului din Orientul Apropiat. Considerăm că toate statele interesate, întreaga opinie publică internațională trebuie să depună eforturi sporite pentru ca, ținîndu-se seama de interesele tuturor popoarelor din această zonă, să se ajungă cît mai grabnic la stabilirea unei păci trainice în regiunea Orientului Apropiat.

ÎNTREBARE : *V-ați referit, domnule președinte, la poporul palestinean. Cum considerați năzuințele naționale ale acestuia ?*

RĂSPUNS : România consideră îndreptățite aceste năzuințe, dorința populației palestinene de a se constitui ca națiune, deci și de a avea o organizare statală proprie.

Desigur, cei care trebuie să decidă asupra acestor probleme sînt palestinenii înșiși, popoarele din această zonă.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, se vorbește în prezent despre bazele navale acordate de o țară balcanică Statelor Unite ; este vorba în speță de portul Pireu. Care este în general poziția României față de bazele militare străine, mai ales în Balcani și în Mediterana ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat întotdeauna împotriva creării de baze militare străine pe teritoriul altor state. Apreciem că orice nouă bază militară creată într-o țară sau alta — deci și instalarea de baze militare ale S.U.A. în Grecia, ca și în alte zone geografice — nu poate decît să accentueze încordarea în regiunile respective, să afecteze securitatea internațională, să sporească îngrijorarea legitimă a popoarelor. Noi considerăm că este necesar să se acționeze cu cea mai mare energie — așa cum s-a subliniat și la recenta consfătuire de la Praga a țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia — pentru

înlăturarea tuturor surselor de încordare în relațiile dintre state, inclusiv pentru măsuri de dezangajare militară. România consideră că lichidarea bazelor militare în lume și, desigur, implicit, în Europa, în Balcani și în zona Mării Mediterane este o cerință esențială a păcii și destinderii. De aceea, datoria statelor din zonele respective este de a acționa cu toată energia și perseverența pentru înfăptuirea acestui deziderat de importanță vitală al zilelor noastre.

ÎNTREBARE : *Cum vedeți, domnule președinte, posibilitatea dezvoltării în viitor a relațiilor politice, economice și culturale între țările noastre ?*

RĂSPUNS : Doresc să arăt, înainte de toate, că schimbările petrecute în ultimele decenii în evoluția României și a Egiptului, comunitatea de țeluri și interese în lupta împotriva imperialismului, pentru pace și colaborare în lume au creat o bază durabilă dezvoltării continue a relațiilor politice, economice și culturale dintre țările și popoarele noastre. Prietenia și colaborarea româno-egipteană se dezvoltă cu succes pe baza principiilor de nezdruncinat ale respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

În ultimii ani a sporit volumul schimburilor comerciale bilaterale, s-a extins cooperarea economică și tehnică dintre țările noastre. În această ordine de idei, m-aș referi la obiectivele industriale construite de Egipt în colaborare cu România, ca și la sprijinul tehnic acordat de specialiștii români la realizarea unor noi construcții economice egiptene. Acordul de colaborare economică și tehnică încheiat în luna decembrie a anului trecut prevede o dezvoltare simțitoare a schimburilor și a cooperării economice româno-egiptene. O evoluție ascendentă cunosc, de asemenea, relațiile culturale, expresie a dorinței celor două popoare

de a se cunoaște mai bine, de a schimba între ele tot mai multe valori spirituale.

Între factori de răspundere din cele două țări, între reprezentanți ai diferitelor instituții și organizații de stat și obștești din Egipt și România au avut loc în ultima perioadă numeroase contacte, soldate cu bune rezultate pentru dezvoltarea colaborării noastre. Ne amintim, în acest sens, cu plăcere de vizita făcută în România de dr. Aziz Sedki, premierul Egiptului, vizită care a marcat un moment însemnat în evoluția relațiilor româno-egiptene.

Aș dori, cu această ocazie, să relev importanța deosebită a faptului că între Partidul Comunist Român și Uniunea Socialistă Arabă — partide de guvernămînt în ambele țări — s-au dezvoltat în ultimii ani contacte rodnice, precum și utile schimburi de păreri în probleme de interes comun. Milităm pentru dezvoltarea acestor relații în interesul prieteniei și colaborării dintre statele și popoarele noastre, al întăririi forțelor antiimperialiste de pretutindeni. Am convingerea că vizita pe care o vom face în Republica Arabă Egipt ne va prilejui un larg schimb de păreri cu conducătorii egipteni, ne va da posibilitatea să explorăm și să punem în valoare noi căi de amplificare a colaborării multilaterale dintre țările și partidele noastre, de întărire a prieteniei româno-egiptene, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, ați acționat întotdeauna pentru îmbunătățirea raporturilor dintre țări cu sisteme politice și sociale diferite și sînteți un arhitect al destinderii. Cum apreciați recenta vizită a președintelui Nixon la Pekin și implicațiile acestei vizite asupra păcii mondiale ?*

RĂSPUNS : Noi am apreciat și apreciem ca pozitivă vizita lui Nixon în China. România se pronunță, după cum se știe, pentru contacte între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Dacă acceptăm principiile coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, atunci trebuie să fim de acord ca oamenii politici, conducătorii statelor să se întîlnească, să discute căile pentru realizarea principiilor coexistenței pașnice.

După cum cunoașteți și dumneavoastră, la recentele întîlniri chino-americane s-au discutat probleme privind, în primul rînd, relațiile dintre cele două țări. Considerăm că înțelegerile realizate sînt în spiritul soluționării problemelor pe calea tratativelor. Desigur, nu s-au rezolvat în întregime problemele grave care s-au acumulat de-a lungul timpului în raporturile dintre cele două state, și îndeosebi problema Taivanului ; apreciem însă că vizita și discuțiile care au avut loc între conducătorii R. P. Chineze și președintele Nixon au deschis perspectiva soluționării acestora. În ce privește Taivanul, conducătorii chinezi au exprimat clar poziția justă, bine cunoscută, că acesta este o parte inalienabilă a teritoriului R. P. Chineze și că eliberarea Taivanului este atributul exclusiv al poporului chinez. Considerăm că recunoașterea de către președintele S.U.A. a faptului că problema Taivanului — problemă crucială a relațiilor dintre cele două țări — este o problemă internă a Chinei și că ea trebuie rezolvată între chinezi deschide în perspectivă calea unei soluții.

Acordăm o mare importanță faptului că ambele părți au afirmat un șir de principii care trebuie să stea la baza relațiilor dintre toate statele. Așa cum se arată în comunicatul chino-american, cele două părți au căzut de acord ca țările, indiferent de sistemul lor social, să-și bazeze relațiile pe respectarea suveranității și integrității teritoriale, pe neagresiune împotriva altor popoare și neamestec

în afacerile lor interne, pe egalitate, avantaj reciproc și coexistență pașnică ; a fost afirmat, de asemenea, principiul ca disputele internaționale să fie soluționate fără recurgerea la folosirea sau amenințarea cu forța. Firește, urmează ca aceste principii să fie traduse în viață.

Am reținut cu satisfacție că partea chineză și-a afirmat cu fermitate sprijinul față de lupta popoarelor și națiunilor asuprite pentru libertate națională și socială, subliniind în mod clar că toate popoarele au dreptul să-și aleagă sistemul social potrivit propriei lor dorințe, să-și apere independența, suveranitatea și integritatea teritorială și să se opună agresiunii străine, oricăror imixtiuni în treburile lor interne. Partea chineză și-a exprimat sprijinul ferm față de popoarele din Vietnam, Laos și Cambodgia față de propunerile în șapte puncte ale Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud privind încetarea războiului în Indochina, precum și față de propunerile în opt puncte pentru unificarea pașnică a Coreei prezentate anul trecut de guvernul R. P. D. Coreene.

Desigur, realizînd în practică ceea ce au declarat — respectarea dreptului popoarelor din Asia de sud-est de a-și făuri propriul lor viitor de pace, fără amenințări militare —, S.U.A. vor trebui să pună capăt războiului din Peninsula Indochineză, să-și retragă neintîrziat trupele din această parte a lumii, astfel ca popoarele vietnamez, laoțian și khmer să fie lăsate să-și hotărască singure calea dezvoltării lor viitoare, fără nici un amestec din afară. Sperăm că S.U.A. vor trage, de asemenea, concluzii în ce privește contribuția pe care trebuie să și-o aducă la soluționarea conflictului din Orientul Apropiat. Evenimentele vor demonstra cum se concretizează în viață rezultatele acestei vizite. Oricum, noi apreciem vizita ca un eveniment

de importanță istorică în viața internațională și așteptăm ca rezultatele ei să exercite o influență puternică pe calea destinderii și colaborării între popoare.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, care este poziția României cu privire la conferința pentru securitate europeană?*

RĂSPUNS: România a acționat și acționează în mod consecvent pentru ca în Europa să fie instaurat un climat de securitate și colaborare — și, în acest scop, pentru organizarea și ținerea într-un timp cît mai apropiat a unei conferințe general-europene. Apreciem că în prezent sînt create condițiile pentru a se trece la pregătirea practică a conferinței. După părerea noastră, realizarea securității trebuie să se întemeieze pe instaurarea în viața continentului a unor relații de tip nou — bazate pe respectul deplin al independenței și suveranității naționale, pe egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne, pe avantaj reciproc —, pe stabilirea unui sistem de angajamente concrete din partea tuturor statelor că nu vor folosi forța sau amenințarea cu forța, că se vor abține de la orice act de agresiune și vor respecta dreptul fiecărui popor de a se dezvolta în mod liber și neîngrădit. Înfăptuirea securității pe continentul nostru va avea o înrîurire favorabilă nu numai asupra climatului politic din această zonă, ci va influența pozitiv întreaga viață internațională, va contribui la destindere, la intensificarea colaborării și prieteniei dintre toate popoarele lumii.

ÎNTREBARE: *Care sînt preocupările actuale în ceea ce privește edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România?*

RĂSPUNS: Poporul român se află în prezent angajat cu toate forțele sale în îndeplinirea unui amplu program, elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist

Român și care marchează o etapă nouă, superioară, în dezvoltarea țării: făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Noul plan cincinal 1971—1975 prevede continuarea dezvoltării accelerate a forțelor de producție, progresul susținut al științei, culturii, învățămîntului, perfecționarea noilor relații sociale, adîncirea democrației socialiste, ridicarea susținută a nivelului de trai al întregului popor. Pentru a ilustra amploarea sarcinilor pe care ni le propunem în cadrul acestui program, doresc să arăt că în 1975 — adică la sfîrșitul cincinalului actual — producția industrială a țării va fi de 28—30 de ori mai mare decît în 1938, anul celei mai înalte producții atinse sub vechiul regim. Actualul cincinal va marca, de asemenea, o etapă importantă în ridicarea bunăstării poporului; se prevăd în acest scop majorarea generală a salariilor și a pensiilor — salariul real urmînd să crească cu circa 20% —, dezvoltarea construcției de locuințe și a obiectivelor social-culturale, sporirea și diversificarea producției de bunuri de consum în vederea bunei aprovizionări a populației.

Doresc să mai adaug că rezultatele anului trecut și ale primelor luni din anul curent confirmă că prevederile cincinalului sînt realiste, că poporul nostru are capacitatea să asigure îndeplinirea programului elaborat de Congresul al X-lea. Aceasta va permite ridicarea României pe noi trepte de civilizație și progres, va micșora decalajul care desparte țara noastră de statele cu o economie avansată, va crea noi și noi condiții pentru bunăstarea și înflorirea continuă a națiunii noastre socialiste.

Succesele pe care România le obține pe calea dezvoltării sale economice și sociale reprezintă o contribuție la întărirea forțelor socialismului, la lupta forțelor antiimperialiste din lumea întreagă și, totodată, deschid noi po-

sibilități ca țara noastră să-și amplifice colaborarea multilaterală cu statele lumii, în spiritul păcii și conlucrării fructuoase dintre popoare.

În încheiere, doresc să transmit, prin intermediul ziarului „Al-Ahram", poporului egiptean prieten un cald mesaj de salut și cele mai bune urări de progres, prosperitate și pace.

EXPUNERE LA DESCHIDEREA COLOCVIULUI PRIVIND PROBLEMELE ȘTIINȚEI CONDUCERII SOCIETĂȚII

— 6 martie 1972 —

Deschidem colocviul consacrat studierii problemelor științei conducerii societății, la care participă membrii și membrii supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., miniștrii, primii secretari ai comitetelor județene de partid, șefii secțiilor C.C. al P.C.R., precum și alte cadre de conducere de partid și de stat. În cadrul colocviului pe care îl inaugurăm astăzi urmează să discutăm o serie de probleme fundamentale privind munca de conducere în toate domeniile activității sociale, în întreaga operă de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Organizarea colocviului face parte din programul elaborat de Comitetul Central al partidului pentru perfecționarea cunoștințelor politice, profesionale și de conducere ale întregului activ de partid și de stat ; totodată, se poate spune că această măsură se înscrie și pe linia hotăririlor plenarei Comitetului Central din 3—5 noiembrie 1971 cu privire la îmbunătățirea activității ideologice a partidului nostru.

I. RIDICAREA NIVELULUI DE PREGĂTIRE A CADRELOR DE CONDUCERE — CONDIȚIE ESENȚIALĂ A PERFECȚIONĂRII ACTIVITĂȚII DE PARTID ȘI DE STAT

Ridicarea nivelului politico-ideologic, formarea unei concepții clare marxist-leniniste despre știința conducerii constituie cerințe esențiale pentru orice activist de partid și de stat — și cu atît mai mult pentru cadrele de conducere la toate nivelurile — reprezintă o premisă principală a înfăptuirii cu succes a sarcinilor tot mai complexe pe care le ridică procesul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

În perioada construcției socialiste s-a format un număr însemnat de cadre din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, care au îndeplinit și îndeplinesc în bune condiții importante sarcini de conducere în diferite domenii de activitate. Partidul nostru s-a preocupat continuu de pregătirea politică și profesională a cadrelor de partid și de stat. Astfel, peste 70% din membrii birourilor comitetelor județene de partid au urmat sau urmează învățămîntul superior de stat; au, de asemenea, pregătire superioară de specialitate 95% din cadrele de conducere din ministere și alte organe centrale și peste 80% din cadrele care lucrează în unități cu statut de centrală și în întreprinderi republicane; 86% din tovarășii încadrați în aparatul de partid au absolvit sau urmează școli de partid.

Subliniind toate acestea, trebuie arătat în același timp că în decursul anilor și-au făcut loc și unele păreri greșite, după care ar fi de ajuns să ai o anumită experiență de viață sau — cum se spunea în trecut — să ai origine socială bună pentru a putea rezolva orice problemă. Fără îndoială, experiența de viață, trecutul revoluționar, origi-

nea socială au importanța lor — și nu doresc să se înțeleagă că nu ar trebui să se țină seama de acestea; dar ele nu sînt suficiente pentru a putea permite cadrelor noastre să conducă în mod corespunzător diferite sectoare de activitate ale societății. Pentru a realiza în bune condiții marile sarcini ce stau în fața partidului nostru se cere din partea fiecărui activist o temeinică pregătire politică și profesională, științifică, precum și o înaltă capacitate organizatorică și de conducere; acestea trebuie să le considerăm, de asemenea, criterii fundamentale ale calității de activist de partid și de stat.

Datorită concepției greșite la care m-am referit, unele cadre au neglijat studiul pentru ridicarea nivelului lor ideologic-politic și pentru îmbogățirea orizontului lor de cunoștințe științifice și profesionale; această concepție a dus, de asemenea, la o insuficientă preocupare pentru perfecționarea cunoștințelor în domeniul conducerii și organizării activității sociale. Rezultatul a fost o rămînere mai generală în urmă a muncii ideologice, precum și a dezvoltării științei conducerii în țara noastră.

Iată de ce este necesar ca întregul nostru activ de partid și de stat să înțeleagă că soluționarea marilor probleme ale construcției socialiste cere o înaltă pregătire și competență. Desigur, nu este vorba de realizarea unei pregătiri multilaterale de specialitate — în sensul de a se trece la exercitarea mai multor profesii — aceasta este încă o problemă a viitorului. Am în vedere — înainte de toate — însușirea unor cunoștințe temeinice în domeniul ideologic, organizatoric și de conducere pentru a avea posibilitatea înțelegerii și rezolvării corespunzătoare a problemelor tot mai complexe pe care le ridică dezvoltarea construcției economico-sociale din țara noastră. Fără îndoială, aceste cerințe se pun în mod diferit, în raport cu amploarea și specificul domeniului pe care activiștii de

partid și de stat sînt chemați să-l îndrume, cu sarcinile și răspunderile ce le revin în munca de conducere.

După cum se cunoaște, trăim și acționăm într-o epocă de adînci transformări. Intrînd în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, țara noastră este confruntată cu o serie de probleme noi, legate de creșterea și modernizarea bazei tehnico-materiale a economiei, perfecționarea continuă a relațiilor de producție, așezarea consecventă a raporturilor sociale pe principiile echității socialiste, adîncirea democrației, formarea și întărirea conștiinței socialiste a maselor de oameni ai muncii, ridicarea la un nivel superior a întregii munci de conducere și organizare a activității economico-sociale. Se pun numeroase probleme noi și pe plan internațional în legătură cu dezvoltarea țărilor socialiste și a colaborării dintre ele, afirmarea pe arena mondială a tinerelor state naționale, schimbările care au loc în cadrul capitalismului contemporan, dinamica mișcărilor revoluționare și progresiste din întreaga lume. În același timp, trebuie avute în vedere amplele mutații determinate de revoluția tehnico-științifică contemporană, care fac posibilă o mai bună înțelegere a diferitelor fenomene și legități, modifică o serie de concepte și adevăruri considerate pînă nu de mult imuabile.

Pentru a putea da răspunsuri cît mai juste problemelor multiple și complexe pe care le ridică toate aceste schimbări revoluționare se cer o cunoaștere adîncă a legilor obiective ale dezvoltării economico-sociale, o stăpînire temeinică a metodei materialist-dialectice de analiză a fenomenelor sociale, o înțelegere aprofundată a realităților istorice noi, a caracteristicilor economice, politice și sociale ale epocii în care trăim. Repeziciunea cu care se produc transformările în lume, interdependența tot mai strînsă între diferite fenomene social-politice, economice,

tehnico-științifice și culturale conferă științei conducerii un rol fundamental în asigurarea mersului înainte al societății omenești pe calea civilizației și progresului.

II. CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII DE CONDUCERE ÎN DIFERITE ORÎNDUIRI SOCIALE

Vorbind despre știința conducerii, putem spune că ea are origini foarte îndepărtate; în fond, preocuparea de a realiza conducerea vieții sociale în conformitate cu anumite norme și principii a apărut odată cu primele forme de organizare socială și s-a amplificat concomitent cu dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție, cu progresul material și spiritual al omenirii. „Orice activitate nemijlocit socială sau colectivă, executată pe o scară mai mare — scria K. Marx — are mai mult sau mai puțin nevoie de o dirijare, care să asigure armonizarea activităților individuale și să îndeplinească funcțiile generale care rezultă din mișcarea întregului organism productiv, spre deosebire de mișcarea organelor sale independente. Un violonist se dirijează singur, o orchestră are nevoie de dirijor" [1].

Folosind metafora lui K. Marx, putem spune că dezvoltarea societății moderne în general, și cu atît mai mult a societății socialiste, care este opera creației conștiente a maselor, impune existența unui dirijor multilateral, cu vaste și multiple calități și cunoștințe. De fapt, în cadrul societății de azi acționează un mare număr de dirijori care, la diferite niveluri ale organizării sociale, asigură buna funcționare a mecanismului public, îndrumarea nenumăratelor compartimente de activitate. Dar, la rîndul lor,

[1] *K. Marx* și *F. Engels*, Opere, vol. 23, București, Editura politică, 1966, p. 341—342.

toți acești dirijori trebuie să acționeze în mod unitar, pe baza unei conduceri și dirijări centrale unice. Tocmai în această concepție este necesar să se realizeze conducerea societății noastre socialiste, rolul de dirijor colectiv îndeplinindu-l partidul comunist — forța politică conducătoare a întregii națiuni — statul nostru socialist.

Desigur, fiecare orînduire socială a dat naștere unor forme specifice de conducere și, în mod corespunzător, unor concepții proprii filozofice, politice și juridice despre conducerea societății omenești.

După cum se știe, în orînduirile sociale împărțite în clase antagoniste, activitatea de conducere a urmărit să asigure, în primul rînd, exploatarea maselor de oameni ai muncii, să întărească și să amplifice puterea claselor asupritoare, să justifice pe toate căile exercitarea dominației lor. De asemenea, istoria cunoaște nenumărate forme de exploatare și asuprire națională ; în această privință capitalismul a adus o accentuare a subordonării și jefuirii altor națiuni și popoare. Subliniez aceste probleme deoarece este necesar să le avem permanent în vedere în studiile pe care le vom efectua, spre a trage concluziile necesare pentru activitatea noastră internă, dar mai cu seamă pentru activitatea internațională, pentru politica noastră de relații cu alte state. Analiza modului de conducere și organizare a activității economico-sociale, a relațiilor de producție, a raporturilor dintre oameni și a normelor de drept din țările capitaliste ne va ajuta să înțelegem mai bine modul de viață care poartă amprenta societății împărțite în clase antagoniste, caracterizată prin dominația forței atît în viața internă, cît și în cea internațională.

Revoluția și construcția socialistă, asigurînd preluarea puterii economice și politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea, intelectualitatea și alte categorii

de oameni ai muncii, creează condiții pentru apariția unor noi relații de producție, a unor noi raporturi sociale, a unor forme total diferite de organizare și conducere socială, pentru cristalizarea unor noi principii și norme juridice de egalitate și echitate socialistă.

În abordarea problemelor științei conducerii societății este de aceea necesar să avem permanent în vedere deosebirile determinate de caracterul orînduirii sociale, de particularitățile relațiilor de producție. Fără îndoială, există și legități generale care, într-o formă sau alta, acționează în toate orînduirile, păstrîndu-și valabilitatea și în socialism ; aceste legități exprimă unele trăsături și cerințe comune ale organizării și conducerii vieții sociale. Dar chiar și acestea suferă schimbări în funcție de condițiile concrete date. Ele capătă forme și modalități deosebite de manifestare în raport cu dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție, a științei și culturii, cu progresul general al societății.

Construirea socialismului, care asigură așezarea pe temelii noi a întregului edificiu social, impune noi forme de organizare și conducere a tuturor sectoarelor de activitate, a societății în ansamblu. Pentru prima dată în istoria omenirii se creează premise obiective pentru ca oamenii muncii — așa cum subliniau clasicii marxism-leninismului — să-și făurească în mod conștient propriul lor viitor. În orînduirea socialistă, oamenii nu mai sînt obiectul acțiunii oarbe a legilor economico-sociale ; ei sînt chemați acum să folosească în mod conștient aceste legități, să acționeze în concordanță cu ele și, totodată, să le dirijeze în scopul dezvoltării societății omenești, corespunzător concepției noi despre lume și viață. Referindu-se la desfășurarea producției în socialism, Marx arăta : „Producătorii asociați reglementează în mod rațional acest schimb al lor de materii cu natura, îl supun controlului

lor colectiv, în loc de a fi dominați de el ca o forță oarbă ; îl realizează cu cea mai mică cheltuială de energie și în condițiile cele mai demne și mai potrivite cu natura lor umană..." [1]

Este bine să subliniem că instaurarea noii orînduiri creează premisele pentru folosirea conștientă a legilor sociale în vederea progresului continuu și multilateral al societății. Punerea în valoare a acestei superiorități a socialismului nu se realizează însă de la sine, ci impune o activitate susținută pentru cunoașterea temeinică a acțiunii legilor, pentru studierea atentă a realităților istorice din fiecare țară și din fiecare etapă de dezvoltare, pentru conducerea societății în conformitate cu tendințele și cerințele obiective ale dezvoltării economico-sociale. Iată de ce știința conducerii sociale capătă o importanță deosebită în condițiile noii orînduiri, constituind un factor hotărîtor în desfășurarea cu succes a operei de construire a socialismului și comunismului.

În elaborarea politicii sale interne și externe, partidul nostru acționează consecvent în spiritul acestor imperative, întemeindu-și întreaga activitate pe studierea legilor dezvoltării economico-sociale, pe cunoașterea realităților din țara noastră, precum și a fenomenelor și proceselor caracteristice epocii contemporane. Tocmai de aceea, atît programul de dezvoltare a României, cît și politica externă a statului și a partidului nostru se dovedesc juste, se bucură de sprijinul unanim al poporului, exercită o importantă influență în lume, au adus României numeroși prieteni pe toate meridianele globului ; tocmai aceasta a făcut ca România să fie apreciată drept una din țările care joacă un rol activ în afirmarea principiilor noi de relații în viața internațională, principii menite să asigure afirmarea și progresul neîngrădit al fiecărui popor, dezvoltarea unei largi și fructuoase cooperări internaționale.

[1] *K. Marx*, „Capitalul", vol. III, partea a II-a, București, E.P.L.P., 1955, p. 772—773.

III. OBIECTUL ȘI PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE ȘTIINȚEI CONDUCERII SOCIETĂȚII SOCIALISTE

Este, desigur, dificil de dat o definiție completă științei conducerii sociale și în acest cuvînt de deschidere nu îmi propun, în nici un caz, acest obiectiv. Încercînd o caracterizare a *obiectului științei conducerii societății*, trebuie să avem înainte de toate în vedere complexitatea deosebită și strînsa interdependență a diferitelor sectoare și domenii ale vieții economico-sociale ; după părerea mea, știința conducerii cuprinde toate sectoarele și domeniile societății — în fond, întreaga activitate umană.

În ansamblul conducerii sociale, conducerea activității economice are, desigur, o importanță deosebită. De felul în care știm să dirijăm în mod conștient dezvoltarea forțelor de producție, să asigurăm justa lor repartizare teritorială, folosirea corespunzătoare a mijloacelor financiare, umane și materiale depinde în ultima instanță progresul rapid și multilateral al societății. Desigur, în sfera activității de conducere intră, totodată, organizarea și funcționarea unităților teritorial-administrative, organizarea generală a statului, deci conducerea unitară a întregii vieți sociale. Într-un anumit sens, se poate spune că știința conducerii trebuie să se preocupe de toate problemele organizării societății — de la cele majore pînă la cele care, la prima vedere, ar părea de importanță secundară —, inclusiv organizarea vieții familiale, normele de conviețuire socială, deoarece și acestea au pînă la urmă o însemnată înrîurire asupra dezvoltării societății omenești în ge-

neral, a societăţii socialiste în special. În acelaşi timp, este clar că o latură importantă a conducerii societăţii o reprezintă activitatea externă a statului şi partidului pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu ţările socialiste, cu partidele comuniste şi muncitoreşti, cu toate forţele revoluţionare şi progresiste ale contemporaneităţii, pentru extinderea legăturilor de cooperare pe multiple planuri cu toate ţările lumii, pentru realizarea unei politici active pe arena internaţională în direcţia destinderii şi păcii.

Ceea ce aş dori să subliniez, de aceea, încă o dată este că ştiinţa conducerii cuprinde toate domeniile şi sectoarele de activitate ; pentru partidul nostru, pentru conducerea sa, pentru fiecare activist de partid şi de stat, înţelegerea corespunzătoare a acestui lucru este esenţială pentru a putea realiza o conducere ştiinţifică a societăţii.

În ce priveşte *principiile de bază ale conducerii societăţii socialiste*, fără îndoială, acestea trebuie să ţină seama de caracterul noii orînduiri, de necesitatea asigurării participării la conducerea vieţii sociale a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a dezvoltării şi adîncirii democraţiei socialiste, de ţelurile fundamentale ale socialismului şi comunismului.

O caracteristică esenţială a orînduirii socialiste constă în faptul că oamenii muncii au o dublă calitate socială, fiind nu numai producătorii, ci şi proprietarii bunurilor materiale. De aceea, în asigurarea guvernării ţării trebuie să pornim de la înţelegerea necesităţii conducerii colective, a participării maselor populare la elaborarea şi înfăptuirea întregii politici interne şi externe a partidului şi statului, la conducerea tuturor sectoarelor vieţii economico-sociale. Una din deosebirile esenţiale care există între activitatea de conducere în orînduirea socialistă şi cea din orînduirile bazate pe existenţa claselor exploatatoare constă tocmai în crearea condiţiilor reale pentru participarea largă şi nemijlocită a întregului popor la conducerea societăţii.

Sînt cunoscute măsurile pe care partidul nostru le-a luat şi intenţionează să le ia în această direcţie şi nu mă voi referi la ele ; obiectivul lor principal este asigurarea cadrului organizatoric, instituţional, adoptarea unor forme şi metode de muncă menite să permită — la toate nivelurile activităţii de conducere — ca deciziile să se adopte pe baza opiniei oamenilor muncii. Desigur, nu putem spune că ceea ce am realizat pînă acum a dus la soluţionarea corespunzătoare a tuturor problemelor privind atragerea maselor populare la activitatea de conducere. Lărgirea continuă a democraţiei socialiste — deci a participării conştiente a poporului la conducerea societăţii — constituie o cerinţă obligatorie a făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, a creării condiţiilor pentru trecerea la comunism. De înfăptuirea acestui deziderat esenţial depinde în mod hotărîtor înfăptuirea cu succes a obiectivelor supreme ale socialismului şi comunismului.

Doresc, de asemenea, să arăt că în condiţiile societăţii noastre socialiste este imperios necesară asigurarea unei conduceri unitare a întregii activităţi economico-sociale. Ţin să subliniez faptul că această conducere — care trebuie să includă atît sectorul de stat, cît şi cel cooperatist — nu se poate limita numai la activitatea economică, ci este necesar să cuprindă în egală măsură toate laturile vieţii sociale, toate compartimentele societăţii. În întreaga noastră muncă trebuie să avem în vedere că numai asigurînd unirea tuturor eforturilor şi o conducere unitară, armonioasă — care să permită progresul rapid al tuturor domeniilor de activitate, pe baza unui plan unic central — vom putea transpune în viaţă programul edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate, vom putea crea condiţii pentru a trece la construirea societăţii comuniste.

Relevînd necesitatea obiectivă a conducerii unitare a întregii activități economico-sociale, este necesar de arătat, totodată, că aceasta trebuie să se realizeze pe baza principiului centralismului democratic. În acest sens se impune să se asigure o largă autonomie unităților economice și organelor locale teritoriale ; este necesar să crească în continuare rolul județelor, să sporească atribuțiile comunelor, creîndu-se condiții ca ele să devină puternice unități economico-sociale de conducere a întregii activități din raza teritorială respectivă, de soluționare a problemelor pe care le ridică viața zilnică în toate domeniile. După cum se cunoaște, legile noastre prevăd astfel de atribuții, dar în practică s-a realizat încă puțin în exercitarea lor efectivă. Nu mă voi referi pe larg la aceste probleme, deoarece consider că dezbaterile din cadrul colocviului vor trebui să contribuie la clarificarea acestor laturi importante ale activității noastre.

Partidul nostru pornește de la faptul că centralismul democratic — ca principiu fundamental de conducere și organizare a activității economico-sociale în orînduirea socialistă — are un conținut dialectic. Aceasta cere să avem în vedere ca, păstrînd principiul conducerii unitare, pe baza planului unic, să acționăm continuu pentru extinderea autonomiei unităților economico-sociale în toate sectoarele de activitate ; în același timp, este necesar ca dezvoltarea autonomiei, a inițiativei de jos să fie realizată în cadrul concepției de conducere unitară, a programului unic de dezvoltare a societății noastre.

Consider, de asemenea, necesar să subliniez faptul că în orînduirea noastră activitatea de conducere socială nu este un scop în sine, ci trebuie să urmărească înfăptuirea obiectivelor noastre primordiale. În centrul activității de conducere este necesar să se afle permanent — odată cu preocuparea pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru perfecționarea relațiilor de producție și sociale — problemele ridicării bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor, țelul suprem și constant al politicii Partidului Comunist Român. Consider că aceasta constituie una din laturile esențiale — poate cea mai importantă pînă la urmă — ale unei bune activități de conducere. De felul cum creșterea producției materiale, dezvoltarea științei și culturii se reflectă în condițiile de viață ale omului depinde, în ultimă instanță, afirmarea superiorității socialismului și totodată întărirea continuă a unității poporului în jurul partidului, concentrarea eforturilor sale în înfăptuirea amplului program de transformare revoluționară a societății, de edificare a noii orînduiri.

Un alt principiu esențial al conducerii societății este realizarea unei corelații armonioase între factorii interni și externi ai construcției socialiste, între politica internă și externă a partidului și statului. Viața demonstrează — și partidul nostru ține permanent seama de această concluzie fundamentală a experienței istorice — că edificarea cu succes a noii orînduiri depinde hotărîtor de eforturile fiecărui popor, de modul cum partidul asigură mobilizarea susținută a tuturor forțelor națiunii, valorificarea deplină a resurselor țării. În același timp, se impune să avem permanent în vedere necesitatea participării intense a României la diviziunea internațională a muncii, la extinderea colaborării internaționale — economice, culturale, științifice și politice — atît cu țările socialiste, cît și cu celelalte state ale lumii. Fără a ne încadra în mod activ în diviziunea mondială a muncii, fără promovarea unui larg schimb de valori materiale, tehnico-științifice și culturale, cu celelalte popoare, nu putem asigura făurirea unei societăți avansate — așa cum trebuie să fie societatea socialistă și comunistă.

Din examinarea chiar și sumară a principiilor de bază

ale conducerii societății socialiste rezultă necesitatea de a înțelege în mod complex și multilateral sfera acestei activități, care se extinde asupra dezvoltării economico-sociale de ansamblu a țării noastre, asupra totalității vieții politice interne și externe.

Fără îndoială, o bună conducere necesită și metode adecvate. În cadrul colocviului va trebui să dezbatem și problemele promovării cît mai largi în munca de organizare și conducere, inclusiv a proceselor și fenomenelor sociale, a *metodelor moderne de analiză și decizie*. Dealtfel, nu de mult, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a adoptat un program de lungă durată privind perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul, care urmează să fie supus dezbaterii și aprobării plenarei Comitetului Central. Acest program — pe lîngă măsuri vizînd activitatea curentă și viitorul apropiat — urmărește realizarea în perspectivă a unui sistem național de prelucrare a datelor pentru înfăptuirea unei conduceri științifice, eficiente la toate nivelurile.

S-a trecut, totodată, la o amplă acțiune pentru elaborarea prognozelor dezvoltării economico-sociale a țării în următoarele decenii. Vor fi luate și alte măsuri pentru introducerea metodelor moderne în activitatea de conducere.

Fără a intra în detaliile și aspectele tehnice ale acestor probleme, ele vor trebui totuși să se afle în atenția colocviului nostru pentru ca — și din acest punct de vedere — dezbaterile să corespundă actualului stadiu al științei conducerii. Trebuie să ținem seama de faptul că în acest domeniu se manifestă concepții unilaterale și extremiste — fie de a neglija utilitatea metodelor și tehnicilor moderne de analiză și decizie, fie de a le supraestima însemnătatea, considerînd că ele ar soluționa de la sine

problemele puse de practică. Metodele moderne de calcul și informatică au, fără îndoială, o importanță deosebită, dar ele pot da rezultate corespunzătoare numai dacă sînt integrate într-o concepție generală justă despre activitatea de conducere, bazată pe cunoașterea temeinică a legilor dezvoltării sociale, pe studierea aprofundată a realității.

IV. SISTEMUL CONDUCERII VIEȚII POLITICE ȘI ECONOMICO-SOCIALE

În condițiile orînduirii noastre — după cum este și firesc —, în sistemul vieții politice și economico-sociale a tuturor domeniilor de activitate, un loc central ocupă *partidul comunist*. Afirmarea partidului ca forță politică conducătoare a societății este rezultatul unui proces legic al dezvoltării noastre istorice, al întregii activități a partidului în conducerea luptei clasei muncitoare, a oamenilor muncii din România pentru eliberare socială și națională, pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc și cucerirea puterii politice, pentru edificarea societății socialiste în patria noastră.

Desigur, se pune problema — cum vor evolua funcțiile și rolul partidului în procesul dezvoltării societății socialiste, în perspectiva trecerii la comunism. Este cunoscută concepția elaborată de Marx și Engels — și dezvoltată de Lenin — despre faptul că și partidul comunist — ca orice organism social — a apărut în anumite condiții istorice și ca atare existența sa are anumite limite istorice. Nu trebuie să uităm nici un moment această concepție, acest adevăr, care-și păstrează pe deplin valabilitatea ; în perspectiva istorică partidul va trebui să dispară, ca urmare a omogenizării din punctul de vedere al nivelului dezvoltării

conștiinței a tuturor membrilor societății. Cînd se va realiza această transformare de însemnătate epocală în viața societății și în ce mod se va realiza ea, desigur, mai este încă timp să discutăm. Probabil că în cursul dezbaterilor colocviului vom elabora o concepție mai aprofundată și asupra acestei importante probleme teoretice.

Pornind de la teza enunțată mai sus, nu trebuie să pierdem însă din vedere că în condițiile de astăzi, în realizarea conducerii unitare a întregii activități, partidului îi revin responsabilități tot mai mari. El are datoria de a uni eforturile întregului popor în vederea realizării programului de dezvoltare economico-socială a țării, dar totodată și de a elabora și cristaliza concepția științifică despre evoluția societății noastre.

Partidul trebuie să fie nu numai — și nu în primul rînd — conducătorul problemelor curente, conducătorul administrativ, ci conducătorul politic-ideologic al societății. În acest spirit lui îi revine datoria de a se preocupa de dezvoltarea concepției științifice materialist-dialectice și istorice despre lume și viață, pe baza noilor cuceriri ale științei, inclusiv ale științei conducerii sociale.

Aceasta impune, de asemenea, partidului obligația de a analiza și sintetiza atît propria experiență, cît și experiența altor țări, de a studia noile tendințe ale evoluției economico-sociale mondiale. Numai procedînd astfel va putea partidul nostru să elaboreze în mod științific drumul dezvoltării societății românești, linia politică generală, direcțiile prioritare în care trebuie concentrate eforturile poporului nostru, programul de perspectivă economico-social al României, precum și mijloacele necesare pentru înfăptuirea lui.

În același timp, partidului îi revine misiunea de a organiza toate forțele națiunii în vederea atingerii țelurilor stabilite, asigurînd o cît mai judicioasă utilizare a potențialului material și uman al țării. În acest scop, în activitatea practică, partidul perfecționează neîncetat formele organizării și conducerii sociale în pas cu schimbările care au loc în societate, cu cerințele vieții, luînd la timp măsuri pentru a elimina tot ceea ce poate împiedica progresul construcției socialiste.

Atribuțiile partidului sînt îndeplinite prin diferite organisme pe care el le creează anume și care trebuie să acționeze într-o unică direcție, pentru un scop unic.

Pentru a-și putea îndeplini în bune condiții misiunea ce-i revine, partidul trebuie să-și perfecționeze continuu propria activitate. Aceasta impune o preocupare susținută din partea fiecărui membru de partid, cu deosebire a cadrelor de conducere, pentru ridicarea nivelului de pregătire politico-ideologică și profesională, pentru realizarea în cît mai bune condiții a sarcinilor încredințate; de activitatea fiecărei organizații de partid și a fiecărui comunist depind, pînă la urmă, creșterea influenței partidului, succesul în îndeplinirea rolului său conducător în societate.

În analizarea problemelor conducerii este necesar, de asemenea, să pornim de la faptul că în actuala etapă a evoluției țării noastre — și pentru o perioadă încă îndelungată de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de trecere la construirea comunismului — *statul* păstrează un rol important în organizarea vieții economico-sociale, a activității cultural-educative, în administrarea avuției naționale. Desigur, funcțiile statului socialist nu trebuie privite static, ci în raport cu cerințele stadiului de dezvoltare în care se află societatea. După cum este știut, statul a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării societății, în anumite condiții istorice concrete; caracterul, structura și modul său de funcționare se modifică în raport cu evoluția societății, cu gradul dezvoltării forțelor de producție, cu schimbările în caracterul

relațiilor de producție, cu nivelul cunoașterii științifice, cu obiectivele pe care și le propune societatea. Obiectivul fundamental pus de partidul nostru în fața întregului popor este în prezent făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. De aceea se impune să ne preocupăm de perfecționarea și îmbunătățirea continuă a activității statului, care trebuie să asigure permanent unirea tuturor eforturilor materiale și umane pentru înfăptuirea programului elaborat de partid.

În acest sens este indicat ca în cadrul colocviului să dezbatem probleme privind creșterea în continuare a rolului organelor puterii de stat, perfecționarea activității guvernului, delimitarea mai bună a atribuțiilor și răspunderilor diferitelor organe de stat. Se impune, de asemenea, să fie mai bine definită activitatea organismelor cu caracter dublu, de partid și de stat, a căror înființare răspunde unor necesități reale ale muncii de conducere în actuala etapă. Importante probleme se ridică și în legătură cu îmbunătățirea în continuare a legislației noastre în vederea adaptării ei la cerințele procesului făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. O importanță deosebită pentru sporirea rolului organelor de stat în conducerea societății, pentru creșterea autorității acestora în mase au perfecționarea propriei activități, lupta hotărîtă împotriva tendințelor de birocratism și formalism, manifestarea unei solicitudini maxime față de nevoile și cerințele oamenilor muncii, promovarea fermă a intereselor generale ale societății, înfăptuirea neabătută a politicii partidului.

În sistemul nostru de organizare și conducere socială, în cadrul democrației socialiste un rol sporit îndeplinesc *organizațiile de masă*, chemate să contribuie la mobilizarea largă a oamenilor muncii pentru înfăptuirea politicii partidului, la participarea organizată a acestora în conducerea

întregii vieți politice, economico-sociale și culturale a țării. După cum este cunoscut, în ultimii ani, atît sindicatele și Uniunea Tineretului Comunist, cît și celelalte organizații de masă și obștești au fost investite de partid cu însemnate răspunderi. Esențialul este de a perfecționa în continuare formele și metodele de muncă ale acestora pentru ca ele să exercite în mod efectiv atribuțiile încredințate, să joace un rol tot mai activ în societatea noastră socialistă.

O importanță deosebită în societatea noastră are Frontul Unității Socialiste, care cuprinde în rîndurile sale toate organizațiile politice și obștești, toate categoriile sociale din România. Ținînd seama de faptul că menirea Frontului este de a asigura unirea tuturor forțelor creatoare ale societății noastre, este necesar ca el să aducă o contribuție sporită la asigurarea dezbaterii de către masele populare a tuturor problemelor care privesc mersul înainte al societății noastre, participarea tuturor oamenilor muncii la conducerea treburilor țării, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului. Totodată, Frontului Unității Socialiste îi revin îndatoriri importante în coordonarea și îndrumarea activității organizațiilor componente consacrată educației socialiste a maselor, lărgirii orizontului de cunoaștere al celor ce muncesc, înfăptuirii programului ideologic al partidului, introducerii în viață a principiilor eticii și echității socialiste.

V. DIRECȚII ESENȚIALE ÎN STUDIEREA ȘTIINȚEI CONDUCERII

Sintetizînd cele expuse pînă acum, se poate spune că pentru a conduce se cer, *în primul rînd*, o profundă și temeinică cunoaștere a proceselor economice și sociale,

a realităților în care trăim, o previziune clară a dezvoltării societății și elaborarea, pe această bază, a unei linii generale juste. Pînă la urmă, justețea și eficiența conducerii depind de claritatea obiectivelor pe care le urmărește societatea, a sarcinilor ce se pun în diferite sectoare de activitate.

Consider de aceea necesar să acordăm mai multă atenție ca pînă acum elaborării măsurilor și hotărîrilor, fundamentării deciziilor, la toate nivelurile muncii de conducere, studiind temeinic sectoarele și domeniile de activitate pentru care ne propunem să luăm hotărîri, consecințele imediate și de perspectivă ale deciziilor pe care le adoptăm. Subliniez acest lucru pentru că nu este suficient numai să avem o linie generală justă ; așa cum am mai arătat, avem o asemenea linie generală, dar traducerea ei în viață depinde în mod hotărîtor de adoptarea unor măsuri corespunzătoare în toate sectoarele și la toate nivelurile de activitate. Nu mi-am propus să analizez acum aceste probleme, dar trebuie să avem în vedere că mai ales în domeniul stabilirii hotărîrilor și măsurilor concrete pentru diferite sectoare de activitate și niveluri de conducere avem deficiențe serioase.

Tocmai de aceea este necesar să acționăm cu toată energia și perseverența pentru a asigura în toate domeniile de activitate măsuri eficiente, practice, pentru înfăptuirea concretă a hotărîrilor Congresului al X-lea, a prevederilor planului cincinal, pentru traducerea în viață a tuturor obiectivelor programului general de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

In al doilea rînd, pentru o bună conducere se cere o organizare corespunzătoare, care să asigure funcționarea ireproșabilă a tuturor sectoarelor de activitate. Or, și în această privință avem încă mult de făcut ; s-ar putea chiar

spune că acesta constituie unul din sectoarele slabe ale muncii noastre în momentul de față. Este necesar să acționăm în continuare pentru a asigura perfecționarea organizării societății noastre, dezvoltarea armonioasă a tuturor sectoarelor vieții sociale, coordonarea tuturor pîrghiilor economico-sociale în vederea realizării progresului general, ridicării eficienței producției materiale, sporirii bogăției noastre naționale, creșterii bunăstării întregului popor.

In al treilea rînd, pentru a conduce sînt necesare o bună cunoaștere și repartizare a forțelor, atît materiale cît și umane. Aceasta asigură posibilitatea de a concentra principalele eforturi în direcțiile hotărîtoare ale dezvoltării într-un anumit moment dat, avînd însă permanent grijă de a nu neglija nici un sector sau ramură, de a folosi și dirija în așa fel forțele încît să se asigure progresul multilateral și armonios al societății, să se obțină ridicarea și perfecționarea acelor sectoare de care depinde mersul înainte al întregii vieți economico-sociale. După cum se cunoaște, neglijarea în trecut a unor sectoare și ramuri importante de activitate a dăunat nu numai acestora, ci și dezvoltării de ansamblu a țării noastre.

In al patrulea rînd, pentru a conduce cu rezultate cît mai bune sînt necesare repartizarea corespunzătoare a cadrelor, precizarea clară a îndatoririlor, drepturilor și răspunderilor pe care le au acestea, pe toate treptele organizatorice.

Cu toții știm că, pînă la urmă, realizarea oricăror hotărîri, buna funcționare a oricărei forme organizatorice depind de oameni, de felul cum fiecare activist de partid și de stat își face datoria la locul de muncă, își îndeplinește sarcinile încredințate. Desigur, trebuie să creăm condiții ca toate cadrele de partid și de stat să manifeste o largă inițiativă în muncă, pentru a putea soluționa cît mai bine

problemele concrete care apar în activitatea curentă. În același timp însă, este necesar să ne preocupăm de creșterea simțului lor de răspundere, să le facem să înțeleagă că inițiativa nu înseamnă fugă de răspundere și de control ; dimpotrivă, inițiativa, dreptul de a lua hotărîri și de a acționa de sine stătător presupun tocmai o înaltă răspundere, spirit de discernămînt, capacitatea de a analiza și soluționa probleme în cadrul și pe baza principiilor și normelor generale de conducere a societății noastre socialiste. Se poate deci spune că cu cît este mai larg cîmpul de manifestare a inițiativei activiștilor de partid și de stat, cu atît mai necesară este creșterea răspunderii lor în întreaga muncă pe care o desfășoară, cu atît mai mult se impune ca aceștia să vegheze cu deosebită grijă la promovarea intereselor majore ale societății, la aplicarea riguroasă a principiilor fundamentale ale orînduirii noastre, la înfăptuirea politicii partidului și statului.

O importanță deosebită are repartizarea judicioasă a cadrelor în funcție de capacitatea și competența lor, precum și de cerințele societății. Buna repartizare a cadrelor trebuie să aibă în vedere cuprinderea și soluționarea corespunzătoare a sarcinilor care stau în fața partidului și a statului nostru și, totodată, realizarea în practică a principiului trecerii periodice a activiștilor prin diferite munci, astfel încît ei să dobîndească o experiență multilaterală, să poată înțelege și soluționa tot mai eficient problemele complexe pe care le ridică viața noastră socială, conducerea științifică a societății moderne.

În al cincilea rînd, pentru a conduce sînt necesare un control sistematic și o bună evidență. De fapt, în toate orînduirile sociale s-a făcut simțită nevoia controlului și evidenței — realizate, desigur, în raport cu dezvoltarea pe care au cunoscut-o în perioada respectivă forțele de producție, societatea în general. Cu atît mai mult astăzi,

în condițiile uriașului progres al tehnicii — ca rezultat al revoluției științifice moderne — și ale complexității crescînde a sarcinilor ce se pun în opera de edificare a socialismului, problema controlului și a evidenței devine esențială pentru a realiza o conducere adecvată, cu rezultate bune, a activității economico-sociale.

Subliniez acest lucru pentru că unii tovarăși — chiar și cu funcții de răspundere — obiectează uneori împotriva controlului și a evidenței, sub pretextul luptei împotriva birocratismului și formularisticii. Una este însă birocratismul, și alta este evidența ! Adevărat, actualul sistem de evidență are neajunsuri, este supraîncărcat, împiedicînd uneori atît cunoașterea, cît și rezolvarea operativă a problemelor, facilitînd manifestările birocratice în activitatea de conducere ; este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre pentru înfăptuirea măsurilor stabilite privind simplificarea și raționalizarea sistemului informațional. Eforturile pentru lichidarea birocratismului nu trebuie să ducă însă la slăbirea atenției pentru buna evidență economico-socială. Conducerea științifică cere într-adevăr o evidență simplă și clară, dar în stare să asigure cunoașterea precisă a realității, o evidență strictă și un control riguros. Nimeni nu trebuie să se supere dacă este controlat. Desigur, controlul trebuie să contribuie la soluționarea problemelor din domeniul respectiv de activitate — să nu fie deci o inspecție formală, ci să se soldeze cu măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Totodată controlul trebuie să asigure o cunoaștere temeinică a modului cum se aplică — în absolut toate sectoarele și domeniile de activitate — legile și hotărîrile de partid și de stat. Fără aceasta nu se poate vorbi de o conducere eficientă, în stare să rezolve la timp și în bune condiții problemele construcției economico-sociale, să

asigure o dezvoltare armonioasă a întregii noastre societăți.

În al șaselea rînd, munca de conducere presupune o deplină unitate de gîndire și acțiune ; aceasta este o cerință obligatorie în orice condiții și la toate nivelurile activității sociale. În fond, întregul organism al societății socialiste trebuie să funcționeze ca cea mai perfectă mașină electronică — dacă se poate spune așa, întrucît ceasornicul este astăzi depășit —, capabilă să sintetizeze tot ceea ce este mai bun și valoros în experiența practică, să elaboreze noi concepte și obiective, asigurînd totodată ca sarcinile stabilite să fie obligatoriu transpuse în viață. Fără o unitate fermă de gîndire și acțiune nu se poate vorbi de o conducere științifică a societății.

Se poate, desigur, ridica întrebarea : dacă vorbim de unitate de gîndire și de acțiune, cum rămîne atunci cu posibilitatea unui schimb liber de păreri, în cadrul căruia pot apărea și puncte de vedere deosebite ? Cred că nu este vorba de nici o contradicție. Tocmai pe baza unui schimb liber de păreri asupra diferitelor sectoare de activitate, în elaborarea liniei generale a partidului, a întregii noastre politici, a concepțiilor despre dezvoltarea societății, ajungem la realizarea unității de gîndire și acțiune.

În faza de elaborare a orientărilor și hotărîrilor trebuie asigurate condiții pentru dezbaterea amplă și aprofundată a problemelor, pentru realizarea unei largi confruntări a opiniilor și propunerilor, în vederea fundamentării cît mai temeinice a soluțiilor ce urmează a fi adoptate ; partidul nostru a luat măsuri pentru a introduce în practica muncii organelor și organizațiilor de partid acest spirit, aceste importante norme ale democrației interne de partid. Dar odată ce s-a ajuns la o concluzie unanimă sau majoritară, aceasta devine obligatorie pentru toți, chiar pentru cei care au altă părere ; aceasta corespunde principiilor fundamentale

de organizare și conducere a activității partidului, constituie o condiție esențială a unirii forțelor în vederea înfăptuirii programului de construire a socialismului și comunismului. Este necesar ca, de sus și pînă jos, să se realizeze o unitate de fier, indisolubilă, care să asigure, în toate sectoarele, o acțiune unitară, coordonată și orientată într-un singur sens. Aceasta presupune o disciplină fermă în partid și în stat, în toate domeniile de activitate.

Orice încălcare a unității și disciplinei în conducerea societății nu poate să ducă decît la grave tulburări, cu consecințe negative asupra dezvoltării economico-sociale, asupra înfăptuirii cu succes a obiectivelor de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, a comunismului.

De aceea este necesar să militām neobosit pentru a asigura deplina unitate de acțiune a tuturor forțelor societății noastre, concentrarea întregului potențial material și uman al țării într-o direcție unică — creșterea nivelului de civilizație și bunăstare al întregului popor, ridicarea României socialiste în rîndul țărilor avansate ale lumii.

În al șaptelea rînd, o conducere științifică impune cunoașterea permanentă a contradicțiilor ce acționează în societate și luarea măsurilor corespunzătoare pentru soluționarea lor — în conformitate cu legile dezvoltării sociale, cu orientarea generală a partidului —, pentru ca ele să nu se adîncească, să nu provoace ciocniri, să nu aducă prejudicii. Ceea ce se cere este nu de a închide ochii în fața realității declarînd că în socialism nu pot apărea contradicții. Viața arată că și în această orînduire există și vor exista contradicții, probabil și în comunism contradicțiile nu vor dispărea ; teoria materialist-dialectică a demonstrat că însăși dezvoltarea societății omenești se bazează, în mod legic, pe existența lor. Esențialul este de a cunoaște contradicțiile, de a le sesiza la timp, de a lua măsuri ca ele să nu ducă la ciocniri — și, după părerea

mea, tocmai în acest sens gîndeau clasicii marxism-leninismului cînd vorbeau de acțiunea conștientă a omului, de folosirea legilor obiective în dezvoltarea societății. Deci, pornind de la recunoașterea existenței contradicțiilor sau a posibilității existenței acestora, trebuie să ne străduim să le cunoaștem, să le studiem aprofundat, pentru a stabili cauzele care le generează și măsurile necesare pentru a preîntîmpina transformarea lor în conflicte, pentru a asigura progresul continuu și rapid al societății noastre socialiste.

Aceasta este, după părerea mea, una din laturile deosebit de importante ale conducerii conștiente a vieții economico-sociale. De aceea este necesar ca fiecare activist de partid și de stat — și cu atît mai mult cadrele cu munci de răspundere — să se preocupe continuu de perfecționarea cunoștințelor lor, de analiza temeinică a realităților actuale, a fenomenelor lumii contemporane. Numai așa vor putea să-și îndeplinească în bune condiții sarcinile și obligațiile ce le revin.

În sfîrșit, doresc să subliniez încă o dată că o bună conducere a societății presupune consultarea largă a colectivelor de muncă și a cadrelor din toate sectoarele și domeniile, o strînsă legătură cu masele de oameni ai muncii, crearea cadrului organizatoric și juridic adecvat pentru participarea acestora la conducerea întregii activități sociale. Dezvoltarea și perfecționarea democrației socialiste constituie o cerință primordială a mobilizării cu succes a forțelor întregii națiuni socialiste, un factor esențial în întărirea unității moral-politice a poporului, o puternică forță dinamică în asigurarea mersului înainte pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, a creării condițiilor pentru trecerea spre comunism.

VI. CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII COLOCVIULUI

Este necesar să definim clar de la început ce ne propunem să realizăm organizînd acest colocviu. Cerința principală care se pune în fața colocviului este aceea de a asigura ca, în abordarea problemelor privind activitatea de conducere a societății, să se pornească neabătut de la concepția noastră materialist-dialectică despre lume ; nu putem concepe dezbaterile care vor avea loc decît în acest spirit și în acest mod, cum nu concepem conducerea societății însăși decît pe baza materialismului dialectic. Desigur, avem în vedere că materialismul dialectic și istoric este o concepție vie, profund creatoare, care se dezvoltă pe baza generalizării continue a noilor cuceriri ale științei, a experienței dezvoltării economico-sociale în ansamblu. De aceea, în dezbateri va trebui să analizăm cum acționează în diferite etape, inclusiv în etapa actuală, materialismul dialectic și istoric, cum trebuie să acționăm noi, în spiritul acestei concepții, în organizarea societății noastre.

Situarea fermă pe pozițiile materialist-dialectice, delimitarea categorică de concepția opusă, de idealism, reprezintă o condiție esențială pentru o analiză și interpretare justă a realităților economico-sociale. Desigur, pentru a înțelege bine problemele trebuie să studiem, să cunoaștem și părerile adverse, concepțiile pe care este necesar să le combatem, de care trebuie să ne delimităm, trăgînd toate concluziile corespunzătoare. Dealtfel, chiar în aplicarea teoriei materialist-dialectice la studiul fenomenelor și proceselor contemporane se manifestă puncte de vedere deosebite ; este necesar să le analizăm și pe acestea, căutînd să ajungem la concluziile cele mai indicate pentru

activitatea noastră proprie. Deci întreaga activitate a colocviului se va desfăşura pe temelia concepţiei materialist-dialectice despre lume — baza întregii noastre gîndiri filozofice.

Activitatea colocviului o concepem prin prisma cerinţelor însuşirii principiilor generale ale ştiinţei conducerii vieţii economico-sociale, şi nu într-o optică îngustă, profesională. Fiecare dintre participanţi are, mai mult sau mai puţin, o serie de cunoştinţe într-un domeniu sau altul de activitate. Noi nu dorim să realizăm aici o reciclare de specialitate. De aceea nu ne propunem să dezbatem, de pildă, probleme medicale, probleme ale fizicii, chimiei sau matematicii — pentru că acestea sînt probleme care intră în programul de perfecţionare a pregătirii profesionale elaborat pe baza legii adoptate anul trecut. Dar noi putem să dezbatem, de exemplu, problemele politicii sanitare, demografice, care sînt probleme ale conducerii. Nu este vorba de însuşirea unor cunoştinţe profesionale de specialitate în domeniile la care m-am referit. Este vorba ca cei ce îndeplinim sarcini de conducere la diferite niveluri să avem o concepţie clară asupra politicii sanitare şi demografice, de care trebuie să ne ocupăm ca de oricare domeniu de care depinde dezvoltarea societăţii. De asemenea, politica învăţămîntului, direcţiile de evoluţie şi perfecţionare a acestuia constituie probleme importante ale conducerii societăţii. Este deci de înţeles că în cadrul colocviului — pornind de la faptul că problemele conducerii cuprind pînă la urmă toate ramurile şi sectoarele de activitate — trebuie să dezbatem şi aceste probleme, pentru a putea elabora o politică justă şi a realiza o bună conducere a domeniilor respective. Desigur, va trebui să dezbatem aceste probleme nu numai prin prisma principiilor generale, ci şi în lumina experienţei noastre practice, spre

a putea ajunge la concluzii privind activitatea de viitor a partidului şi statului.

Desfăşurarea la un nivel corespunzător a dezbaterilor în cadrul acestui colocviu necesită o preocupare deosebită pentru buna organizare a studiului. Noi nu ne putem propune să aplicăm aici metode şcolăreşti, pentru că nu sîntem la liceu, nici chiar la universitate ; dealtfel, în dezbaterile noastre — aşa cum am arătat — va trebui să ne preocupăm şi de îmbunătăţirea activităţii de învăţămînt în general, inclusiv în ce priveşte metodele de desfăşurare a procesului instructiv-educativ.

Activitatea colocviului nostru trebuie să se realizeze pornind de la obiectivul principal ce ni l-am propus, şi anume acela de a da posibilitate cadrelor de conducere de partid şi de stat de a-şi lărgi orizontul de cunoştinţe asupra problemelor esenţiale ale dezvoltării societăţii noastre socialiste, ale ştiinţei conducerii în socialism. De aceea, întreaga activitate a colocviului trebuie să se întemeieze în principal pe studiul individual. Este cunoscut că lucrările clasicilor sînt la îndemîna oricui — nu numai a cadrelor de conducere, ci a întregului partid, a întregului popor, fiind tipărite în tiraje de masă. Vom organiza, de asemenea, şi un sistem de documentare, pentru a da posibilitate participanţilor la colocviu să cunoască pe larg diferite concepţii şi păreri în domeniile pe care ne propunem să le abordăm aici.

Trebuie să asigurăm ca fiecare activist cu muncă de conducere să se preocupe mai stăruitor de ridicarea continuă a nivelului pregătirii sale politico-ideologice. Acesta este esenţialul — şi cine crede că ar fi suficientă audierea cîtorva expuneri greşeşte, deoarece acestea nu pot oferi decît unele cunoştinţe generale, nu dau ceea ce se cere unui bun conducător — capacitatea de a gîndi şi a se orienta de sine stătător în activitatea practică. Noi avem

nevoie de conducători de partid și de stat care să știe să studieze, să fie în stare să sintetizeze, să extragă esențialul din ceea ce studiază ; dacă nu realizăm acest lucru, atunci nu vom putea rezolva în bune condiții sarcinile deosebit de complexe ce se ridică în toate domeniile de activitate.

Dealtfel, noi pledăm și în învățămîntul de stat pentru a se pune un accent mai mare pe studiul individual, reducîndu-se ponderea cursurilor ; aceasta este o tendință mai generală pe plan mondial. Viața arată că aceasta este o problemă esențială pentru progresul general al științei și mai cu seamă pentru ceea ce vrem noi să fie știința, o forță a progresului, a dezvoltării societății omenești pe calea socialismului și comunismului.

Punînd la baza activității colocviului studiul individual, considerăm că este bine să se adopte metoda ca participanții să studieze și să-și întocmească sinteze proprii despre felul cum înțeleg ei problemele examinate, urmînd ca în cadrul dezbaterilor să se realizeze un schimb aprofundat de vederi. Unele din aceste sinteze — dezvoltate și îmbunătățite — vor putea fi recomandate spre publicare, sporind și pe această cale contribuția cadrelor de conducere la elaborarea și dezbaterea problemelor teoretice actuale ale construcției socialiste.

Se pune, în sfîrșit, problema finalizării discuțiilor desfășurate în cadrul colocviului. Desigur, vor fi expuse păreri diferite — fiecare trebuie să poată să-și susțină ideile, să aducă argumente științifice proprii, să citeze din lucrările studiate —, însă este necesar să ne gîndim care va fi rezultatul dezbaterii. Discuția poate să se desfășoare timp îndelungat, în mai multe etape, dar, pînă la urmă, esențial este să avem în vedere asigurarea unei finalități practice a acesteia, astfel ca ea să contribuie în mod efectiv la îmbunătățirea muncii de conducere. De aceea consider că

fiecare dezbatere va trebui să se încheie cu o concluzie generală, care să sintetizeze părerile comune și să devină orientare pentru activitatea noastră de viitor. Noi nu constituim aici un club de discuții în sine ; sîntem activiști de partid și de stat și dezbatem problemele pentru ca — pe baza concluziilor ce le vom trage — să lucrăm mai eficient, să soluționăm mai bine sarcinile în toate domeniile de activitate. Va trebui deci ca pînă la urmă aceste dezbateri să se încheie cu anumite concluzii care să reflecte părerile mai generale, majoritare, și care — în spiritul principiilor centralismului democratic — să se transforme ulterior în legi, în hotărîri care să devină obligatorii. În acest fel, colocviul pe problemele științei conducerii va fi nu un scop în sine, ci un mijloc de perfecționare continuă a activității practice consacrate înfăptuirii programului de dezvoltare socialistă a patriei. În spiritul acestor principii și criterii va trebui să abordăm problemele științei conducerii societății, să organizăm activitatea colocviului nostru.

Cu aceste considerente generale, deschid acest important colocviu pentru cadrele de conducere de partid și de stat. Sînt convins că dezbaterile care vor avea loc vor contribui la mai buna înțelegere a problemelor științei conducerii sociale, a răspunderii ce revine fiecărui activist în îndeplinirea politicii partidului, a rolului partidului și statului nostru — și din aceasta vom avea de cîștigat pentru activitatea noastră generală consacrată făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, creării condițiilor de trecere la construirea comunismului în patria noastră.

INTERVIU ACORDAT DIRECTORULUI COTIDIANULUI „SALONGO“ DIN REPUBLICA ZAIR, MPANU MPANU BIBANDA

— 9 martie 1972 —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, în cadrul călătoriei pe care o veți întreprinde peste cîteva zile, veți vizita pentru prima dată o serie de țări din Africa Centrală. Ce sentimente încercați în ajunul acestei călătorii?*

RĂSPUNS : Sînt foarte bucuros că am ocazia să vizitez o serie de țări de pe continentul african, că pot astfel cunoaște nemijlocit viața și preocupările unor popoare care și-au cucerit independența prin luptă și au pășit pe calea dezvoltării economice și sociale de sine stătătoare, a afirmării tot mai puternice ca națiuni suverane în viața internațională a lumii contemporane. Îmi exprim satisfacția că mă voi putea întîlni și discuta cu conducătorii acestor state, cu reprezentanții opiniei publice, cu cetățeni ai țărilor respective, cu care România întreține relații de prietenie și colaborare. Încep această vizită cu dorința de a face totul pentru dezvoltarea raporturilor prietenești, de solidaritate și cooperare cu popoarele africane, cu convingerea că ea va reprezenta o contribuție la lupta comună împotriva imperialismului, pentru cauza

libertății, independenței și prosperității popoarelor, pentru statornicirea păcii și securității în lume.

ÎNTREBARE : *Itinerariul dumneavoastră vă va conduce, spre marea noastră bucurie, la vizitarea Republicii Zair. În timpul vizitei pe care președintele Mobutu Sese Seko a efectuat-o în țara dumneavoastră, a fost încheiat un anumit număr de acorduri de cooperare. Ne putem aștepta să le vedem întărindu-se și concretizîndu-se mai mult în urma vizitei dumneavoastră în Zair?*

RĂSPUNS : Îmi exprim plăcerea că, răspunzînd invitației amabile a președintelui Mobutu, voi putea vizita Republica Zair, cunoscînd îndeaproape munca, realizările și aspirațiile poporului zairean. Păstrez o amintire frumoasă despre vizita pe care președintele republicii dumneavoastră a făcut-o acum doi ani în România. Convorbirile pe care le-am avut atunci ne-au permis să adîncim relațiile de prietenie și colaborare dintre popoarele noastre. Am ajuns la înțelegeri importante și am încheiat o serie de acorduri ; pe baza acestora, în anii 1970 și 1971 au fost inițiate acțiuni de cooperare economică și tehnică în domeniul minier, geologic, forestier și în alte domenii de activitate. S-a înființat Comisia mixtă româno-zaireză, care a ținut prima sa ședință la București în luna februarie 1971.

Sînt convins că vizita pe care o facem în frumoasa dumneavoastră țară, convorbirile pe care le vom avea ne vor permite să găsim noi căi și posibilități de a lărgi și mai mult colaborarea și cooperarea româno-zaireză. Se relevă condiții favorabile pentru extinderea cooperării economice, în special în domeniul prospectărilor geologice și exploatării miniere, în domeniul agriculturii, al construcțiilor și în alte domenii. Extinderea cooperării multilaterale și a schimburilor de tot felul corespunde intereselor

celor două popoare ale noastre şi, în acelaşi timp, slujeşte cauza colaborării şi destinderii internaţionale.

ÎNTREBARE: *Itinerarul cunoscut al călătoriei dumneavoastră cuprinde ţări diferite atît prin situaţia lor geografică, cît şi prin regimurile politice care sînt în vigoare. Se poate atribui vreo semnificaţie acestui itinerar? Care?*

RASPUNS: Vizita pe care o voi face în Africa este expresia elocventă a politicii internaţionale active promovate de România, de colaborare largă cu toate ţările lumii, fără deosebire de orînduire socială. Este cunoscut faptul că ţările continentului african pe care le voi vizita au suferit vreme îndelungată apăsarea jugului colonial, a dominaţiei imperialiste, că, în diferite etape, ele şi-au cucerit prin lupte grele libertatea şi independenţa naţională. În prezent, popoarele acestor ţări îşi concentrează energia şi eforturile pentru apărarea şi consolidarea suveranităţii naţionale, pentru emanciparea lor economică şi socială, pentru progres şi prosperitate. Semnificaţia vizitei pe care o voi face în aceste ţări este solidaritatea activă a României cu cauza dreaptă şi aspiraţiile progresiste ale acestor popoare.

Dacă, în general, în lumea de astăzi, ţările trebuie să colaboreze pentru dezvoltarea civilizaţiei, pentru apărarea păcii şi securităţii, cu atît mai imperioasă este necesitatea întăririi prieteniei, colaborării şi solidarităţii între ţările care se simt unite prin ţelul comun al luptei antiimperialiste, pentru salvgardarea libertăţii şi independenţei popoarelor, pentru apărarea dreptului lor la dezvoltare de sine stătătoare pe calea progresului material şi social. În acest spirit concepem vizita în ţările de pe continentul african, sperind că ea va contribui la întărirea unităţii forţelor antiimperialiste, la dezvoltarea colaborării şi conlucrării între popoare, la cauza păcii şi destinderii internaţionale.

ÎNTREBARE: *Călătoriţi într-un continent unde se pun încă cu acuitate problemele de decolonizare. Care este poziţia dumneavoastră faţă de ansamblul acestor probleme?*

RASPUNS: Într-adevăr, este cunoscut că pe continentul african zeci şi zeci de popoare au scuturat nu de mult prin luptă dominaţia imperialistă, pornind pe calea unei vieţi libere şi independente. Totodată, pe continentul african se mai menţin încă resturi ale odiosului sistem de exploatare şi înrobire colonialistă, mai există încă popoare care luptă cu arma în mînă pentru a-şi cuceri libertatea, dreptul la dezvoltare de sine stătătoare.

Ţara noastră manifestă cea mai profundă solidaritate cu lupta de eliberare naţională a popoarelor, pentru abolirea totală şi definitivă a colonialismului şi neocolonialismului, a oricăror forme de înrobire şi asuprire imperialistă. Ţara noastră sprijină lupta popoarelor din Mozambic, Angola, Guineea-Bissau, Namibia împotriva dominaţiei colonialiste, pentru afirmarea neîngrădită a fiinţei lor naţionale; condamnăm cu hotărîre politica rasistă a regimurilor din Rhodesia şi Republica Sud-Africană, politică profund contrară libertăţii şi demnităţii omului, însuşi spiritului civilizaţiei secolului al XX-lea.

România sprijină activ eforturile tinerelor state independente pentru lichidarea într-un timp cît mai scurt a urmărilor exploatării coloniale, a subdezvoltării. Considerăm că colaborarea pe care o desfăşurăm cu aceste state răspunde pe deplin intereselor reciproce şi, în acelaşi timp, este o expresie a sprijinului şi solidarităţii faţă de aceste ţări, reprezintă o parte componentă a luptei noas-

tre generale antiimperialiste, pentru progres social și pace în lume. România consideră că este necesar ca toate țările să sprijine eforturile tinerelor state pentru lichidarea într-un termen cît mai scurt a marilor decalaje care le despart de țările dezvoltate ale lumii, astfel încît ele să poată beneficia din plin de cuceririle civilizației moderne, să-și aducă întreaga contribuție la progresul general al umanității. Întărirea legăturilor de colaborare multilaterală cu țările în curs de dezvoltare are, după părerea noastră, o importanță deosebită în lupta antiimperialistă, în victoria forțelor mondiale ale progresului și păcii.

ÎNTREBARE : *Vizita dumneavoastră în Africa este, fără îndoială, o călătorie de bunăvoință și un mesaj de pace și prietenie. Contactele la nivelul cel mai înalt între conducătorii a numeroase țări se multiplică. Care este părerea dumneavoastră despre aceste contacte ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, vizita noastră în Africa este o vizită de pace și prietenie ; vom duce cu noi în aceste țări mesajul de solidaritate al întregului nostru popor, care — consacrîndu-și forțele edificării unei orînduiri sociale noi, dezvoltării economiei, științei, culturii, făuririi unei vieți cît mai îmbelșugate și fericite — sprijină cu hotărîre lupta tinerelor națiuni independente, pentru progres și prosperitate, pentru apărarea și consolidarea suveranității lor naționale.

În zilele noastre se extind și se amplifică vizitele reciproce, contactele și convorbirile între oamenii politici, între conducătorii statelor — ca o expresie a dorinței și hotărîrii popoarelor de a participa tot mai activ la viața internațională, la soluționarea marilor probleme care confruntă omenirea ; aceasta este o dovadă a faptului că problemele spinoase ale lumii contemporane nu pot fi rezolvate decît cu contribuția tuturor statelor — fie ele

mari sau mici —, a tuturor popoarelor, într-un spirit de deplină egalitate în drepturi. Metoda contactelor și tratativelor este o necesitate în efortul pentru înlăturarea animozităților și neîncrederii între state, pentru mai buna cunoaștere și apropiere dintre popoare. De aceea, România promovează larg și consecvent politica contactelor internaționale, intensifică schimbul de vizite, discuțiile și tratativele cu reprezentanții diferitelor state ale lumii.

ÎNTREBARE : *Viața internațională din ultimul timp a fost marcată de un eveniment care, în țara noastră, este apreciat ca avînd o însemnătate capitală. Este vorba de călătoria președintelui S.U.A., Richard Nixon, în Republica Populară Chineză. Cum apreciați, domnule președinte, această vizită și urmările ei în viața internațională ?*

RĂSPUNS : Noi am apreciat vizita președintelui Nixon în Republica Populară Chineză și convorbirile pe care le-a avut cu președintele Mao Tzedun și premierul Ciu En-lai drept un eveniment de o importanță deosebită — am putea spune istorică — în viața internațională. Desigur, după cum se cunoaște, în cadrul acestei vizite au fost abordate, în primul rînd, problemele privind relațiile dintre cele două state, căile pentru depășirea divergențelor și pentru normalizarea treptată a raporturilor dintre ele ; ținînd seama de faptul că de multă vreme între aceste două mari state nu au existat relații, discutarea acestor probleme și înțelegerile la care s-a ajuns deschid perspective bune pentru normalizarea legăturilor dintre ele și, totodată, vor exercita o influență pozitivă pe calea destinderii și colaborării internaționale.

Apreciem în mod deosebit faptul că în comunicatul chino-american s-au înscris cu claritate principiile coexistenței pașnice, principii care trebuie să stea la baza relațiilor între state și pe care cele două țări s-au declarat

hotărîte să le aplice în politica lor. Menționăm îndeosebi sublinierea că trebuie renunțat la politica de forță și de amenințare cu forța, la amestecul în treburile altor state, că trebuie făcut totul pentru ca relațiile dintre state să se bazeze pe respectul suveranității și independenței, pe egalitate în drepturi.

După cum se știe, România militează activ pentru afirmarea acestor principii în viața internațională; de aceea, am salutat înscrierea lor în comunicat. Desigur, va trebui ca timpul să demonstreze că ele sînt traduse în viață; dar însăși înscrierea lor în comunicat face ca vizita să capete o și mai mare importanță internațională.

Iată, pe scurt, cum privim noi această vizită.

ÎNTREBARE: *În cadrul alianțelor sale fundamentale, care este concepția țării dumneavoastră asupra problemei securității și ce acțiuni înțelege România să dezvolte pentru înfăptuirea securității în Europa și în lume?*

RĂSPUNS: Ca stat socialist, România dezvoltă largi relații de prietenie, alianță și colaborare cu toate țările socialiste; în același timp, țara noastră promovează legături multilaterale cu statele în curs de dezvoltare, cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială, considerînd că pe această cale își aduce contribuția la cauza destinderii și securității internaționale. Țara noastră pune la baza relațiilor sale cu celelalte state respectarea independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc, principiul renunțării la forță sau la amenințarea cu forța în rezolvarea problemelor litigioase.

Dezvoltarea largă a colaborării între state, însănătoșirea climatului internațional cer să se pună capăt politicii imperialiste de dominație și dictat, de amestec în treburile

interne ale altor popoare, să se respecte dreptul fiecărui popor de a-și hotărî soarta conform voinței și intereselor sale supreme.

În calitate de națiune europeană, România acordă o importanță de prim ordin în politica sa externă eforturilor pentru înfăptuirea securității pe continentul nostru; noi concepem securitatea europeană în sensul normalizării relațiilor între toate statele continentului, dezvoltării nestînjenite a cooperării multilaterale între ele, stabilirii unui sistem de garanții ferme, pe baza recunoașterii realităților istorice postbelice, care să pună toate națiunile la adăpost de pericolul unei agresiuni, de orice fel de presiuni sau amestec în treburile lor interne. România acționează cu consecvență și fermitate pentru înfăptuirea securității pe continentul nostru, pentru convocarea și ținerea într-un timp cît mai scurt a unei conferințe general-europene consacrate acestui scop, convinsă că aceasta răspunde nu numai intereselor vitale ale popoarelor care trăiesc în Europa, ci și intereselor destinderii și colaborării pe toate continentele, ale consolidării păcii și securității mondiale.

Țara noastră luptă pentru lichidarea tuturor focarelor de război existente astăzi în diferite zone ale globului și care periclitează securitatea internațională. Considerăm că evitarea oricăror ciocniri și acțiuni militare este o datorie a tuturor statelor și popoarelor. De asemenea, un rol deosebit de important în salvgardarea securității, în apărarea normelor dreptului internațional revine Organizației Națiunilor Unite.

Apărarea păcii, împiedicarea dezlănțuirii unui nou război, abolirea politicii de forță și agresiune impun tuturor popoarelor să acționeze cu energie și perseverență, să conlucreze strîns în spirit de solidaritate și înțelegere. Numai astfel se poate asigura făurirea unei lumi în care fie-

care națiune să-și poată consacra energiile și forța creatoare dezvoltării libere și nestingherite, bunăstării și fericirii proprii, a unei lumi de pace și colaborare fructuoasă între toate popoarele globului pămîntesc.

Doresc, în încheiere, să adresez, prin bunăvoința ziarului dumneavoastră, poporului zairean prieten cele mai calde salutări și urări de sănătate, de progres și prosperitate.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI REVOLUȚIEI, PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII ALGERIENE DEMOCRATICE ȘI POPULARE, HOUARI BOUMEDIÈNE, ÎN CINSTEA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Algeriană Democratică și Populară

— 12 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Stimați prieteni,

Aș dori ca în numele meu, al tovarășei mele și al colaboratorilor mei să vă exprim dumneavoastră și celorlalți prieteni algerieni calde mulțumiri pentru cordialitatea cu care am fost întîmpinați și, totodată, să mulțumesc din inimă locuitorilor frumoasei dumneavoastră capitale pentru primirea deosebit de călduroasă pe care ne-au făcut-o. În aceasta noi vedem o vie expresie a sentimentelor de prietenie și stimă ce și le nutresc cele două popoare ale noastre. Îmi este deosebit de plăcut să vă adresez dumneavoastră și întregului popor algerian un cald salut de solidaritate și prietenie din partea poporului român și a mea.

Istoria celor două popoare ale noastre este, în multe

privințe, asemănătoare pentru că atît poporul nostru, cît și poporul algerian au trebuit să ducă o luptă îndelungată și grea pentru a scutura jugul dominației străine. Poporul român a urmărit cu sentimente de simpatie și solidaritate lupta poporului algerian, condusă de Frontul de Eliberare Națională, pentru eliberarea de dominația colonială și afirmarea sa ca națiune de sine stătătoare. În România sînt bine cunoscute eforturile poporului algerian pentru consolidarea independenței politice și economice, pentru recuperarea bogățiilor naționale de sub controlul monopolurilor străine, pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru înflorirea învățămîntului și culturii. Ca prieteni ai țării dumneavoastră, ne bucurăm din toată inima pentru aceste realizări — care sînt o grăitoare demonstrare a talentului și hărniciei poporului algerian, a capacității sale de a-și făuri în mod liber o viață de bunăstare și fericire — și vă urăm noi și mari succese pe drumul făuririi unei Algerii noi, independente și prospere.

La rîndul său, poporul român obține, sub conducerea Partidului Comunist Român, succese importante în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. În cei 27 de ani care au trecut de la eliberarea țării, poporul a făurit o industrie socialistă modernă, a cărei producție a fost, la sfîrșitul anului 1971, de circa 19 ori mai mare decît în 1938, anul dezvoltării maxime din perioada antebelică. Agricultura cooperatistă, în continuă modernizare, a realizat anul trecut cea mai mare recoltă de cereale din istoria țării, a fost înfăptuită o amplă revoluție culturală, se generalizează învățămîntul obligatoriu de 10 ani. Toate aceste realizări ne dau posibilitatea să participăm activ la schimbul mondial de valori, să contribuim la lărgirea colaborării internaționale.

Constatăm cu satisfacție că relațiile de colaborare româno-algeriene au cunoscut, în ultimii ani, o rodnică evoluție. Schimburile comerciale au crescut puternic de la an la an, au fost încheiate o serie de acorduri economice, s-a dezvoltat și s-a intensificat cooperarea româno-algeriană în industriile petrolului, chimică, minieră și în alte domenii. Specialiști din România lucrează alături de muncitorii și specialiștii dumneavoastră, aducîndu-și contribuția la eforturile poporului algerian pentru punerea cît mai largă în valoare a bogățiilor naționale.

Desigur, noi apreciem că posibilitățile de a dezvolta și extinde colaborarea și cooperarea dintre țările, partidele și popoarele noastre nu sînt nici pe departe epuizate. Îmi exprim convingerea că vizita pe care o facem în țara dumneavoastră, convorbirile care le avem vor evidenția noi posibilități pentru extinderea cooperării multilaterale dintre țările și partidele noastre.

Domnule președinte,

Trăim o epocă de profunde prefaceri în viața socială și politică a lumii, de mari schimbări în raportul internațional de forțe. Pe toate continentele, popoarele se ridică tot mai hotărîte la luptă împotriva politicii imperialiste de agresiune, dominație și dictat. Viața demonstrează că nu pot fi îngenuncheate popoarele care luptă pentru a-și apăra independența și suveranitatea, dreptul lor la existență liberă. În lume acționează astăzi uriașe forțe capabile să impună intronarea în viața internațională a unor relații noi între state, să pună capăt politicii imperialiste de asuprire și amestec în treburile interne ale altor popoare, să asigure un climat internațional de pace, securitate și colaborare între popoare. În cadrul acestor forțe uriașe, popoarele român și algerian sînt

alături şi participă activ la lupta generală antiimperialistă, pentru libertate, independenţă şi progres social.

Ca ţară socialistă, România promovează largi relaţii de prietenie şi colaborare cu toate statele socialiste. În acelaşi timp, dezvoltăm legături multilaterale cu toate ţările lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul coexistenţei paşnice. Situăm în mod ferm la baza relaţiilor noastre cu toate statele principiile independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, egalităţii în drepturi şi avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forţă şi la ameninţarea cu forţa, respectării stricte a dreptului fiecărui popor de a-şi decide singur soarta.

România socialistă îşi manifestă simpatia şi acordă sprijin internaţionalist luptei de eliberare naţională a popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia şi alte ţări africane, condamnă cu energie politica de apartheid şi regimurile rasiste din Rhodesia şi Africa de Sud.

Sprijinim cu toată hotărîrea lupta tinerelor state independente pentru edificarea unei economii şi culturi proprii, pentru lichidarea subdezvoltării, a consecinţelor îndelungatei politici de exploatare colonială. Noi apreciem că dezvoltarea colaborării noastre cu tinerele state corespunde pe deplin intereselor reciproce, constituind, în acelaşi timp, o expresie a sprijinului şi solidarităţii României cu aceste popoare, cu eforturile lor de a lichida subdezvoltarea, de a-şi consolida independenţa economică şi politică.

Poporul român şi-a manifestat şi îşi manifestă activ solidaritatea cu lupta justă a popoarelor arabe pentru progres, independenţă şi suveranitate naţională, împotriva imperialismului şi colonialismului. România s-a pronunţat şi se pronunţă consecvent pentru rezolvarea conflictului din Orientul Apropiat pe baza unei soluţii care să

ducă la retragerea trupelor izraeliene de pe teritoriile arabe ocupate, la asigurarea independenţei şi integrităţii teritoriale a fiecărui stat din această zonă, la reglementarea problemei populaţiei palestinene în concordanţă cu interesele sale naţionale. Sprijinim lupta populaţiei palestinene pentru a-şi asigura o dezvoltare de sine stătătoare, bazată pe dreptul la autodeterminare, de a-şi făuri o viaţă independentă, potrivit propriei sale voinţe.

Ţara noastră militează în mod ferm pentru a se pune capăt războiului din Vietnam şi pentru soluţionarea problemelor din această zonă pe baza propunerilor Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, pentru retragerea tuturor trupelor S.U.A. din Peninsula Indochineză, astfel ca popoarele vietnamez, khmer şi laoţian să-şi poată hotărî singure destinul, fără amestec din afară.

România acţionează consecvent pentru înfăptuirea securităţii în Europa, pentru organizarea şi ţinerea într-un timp cît mai scurt a unei conferinţe general-europene consacrate acestui scop. Înfăptuirea securităţii europene ar avea o importanţă deosebită şi pentru celelalte ţări din zona Mării Mediterane şi de pe alte continente, pentru pace şi destindere în întreaga lume.

Considerăm că soluţionarea în interesul popoarelor a marilor probleme ale vieţii internaţionale impune participarea activă a tuturor ţărilor, indiferent de mărimea lor. Desigur, trebuie să avem permanent în vedere că în lume există ţări cu orînduiri sociale diferite, deci şi moduri diferite de a concepe rezolvarea unor probleme ale vieţii internaţionale. Dar trebuie făcut totul pentru a se găsi căile cele mai potrivite pentru soluţionarea tuturor problemelor în interesul popoarelor, al cauzei păcii şi colaborării internaţionale. În acest sens, un rol important îl au ţările mici şi mijlocii, care şi-au cucerit, în

cea mai mare parte, de curînd independența și luptă pentru dezvoltarea lor liberă și suverană.

Este convingerea noastră că, acționînd unite, popoarele, toate forțele progresiste, democratice, antiimperialiste pot asigura un curs sănătos vieții internaționale, spre colaborare și pace, spre destindere și conlucrare fructuoasă între națiuni libere, egale în drepturi.

Domnule președinte,

Exprimîndu-ne, încă o dată, satisfacția de a ne afla în frumoasa și ospitaliera Algerie, doresc să închei dînd glas convingerii că această vizită se va înscrie ca o nouă și substanțială contribuție la dezvoltarea bunelor relații statornicite între țările noastre, că ea va servi cauza apropierii și înțelegerii între popoare, cauza păcii și progresului în lume.

Trăiască prietenia româno-algeriană!

Trăiască pacea și colaborarea între popoare!

TOAST LA DINEUL OFERIT DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI REVOLUȚIEI, PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII ALGERIENE DEMOCRATICE ȘI POPULARE, HOUARI BOUMEDIÈNE

Cu prilejul vizitei în Republica Algeriană Democratică și Populară

— 15 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Dragi prieteni,

Am deosebita plăcere ca, în numele meu și al tovarășei mele, al colaboratorilor mei să vă salut în această seară, la acest dineu prietenesc.

Aș dori, domnule președinte, să vă mulțumesc încă o dată pentru primirea călduroasă ce mi s-a rezervat pe pămîntul Algeriei prietene.

În aceste zile pe care le-am petrecut în țara dumneavoastră am putut cunoaște eforturile pe care le face Algeria pentru dezvoltarea sa economico-socială. Am vizitat unele întreprinderi, o universitate, instituții de cultură și ne-am întîlnit cu mulți reprezentanți ai Frontului Național de Eliberare, cu conducători ai activității economice și sociale. Peste tot am fost întîmpinați cu sentimente prie-

tenești, atît de către reprezentanții Frontului Național de Eliberare și ai organelor de stat, cît și de locuitorii orașelor și satelor prin care am trecut. Doresc să vă mărturisesc că am văzut în manifestările călduroase cu care am fost întîmpinați peste tot o expresie a prieteniei dintre popoarele noastre. Ca să vă spun cinstit, de multe ori am avut impresia că mă aflu acasă, în vizită în diferite localități. De aceea aș dori să-mi permiteți să exprim mulțumiri tuturor activiștilor de partid și de stat, populației care ne-a întîmpinat cu calde sentimente de prietenie.

Sîntem aproape de încheierea vizitei în țara dumneavoastră. Am avut convorbiri deosebit de fructuoase. Ele s-au desfășurat într-un spirit de sinceritate și prietenie. Putem să afirmăm că, într-adevăr, vizita pe care am făcut-o în țara dumneavoastră, convorbirile pe care le-am avut împreună constituie un moment important în evoluția relațiilor dintre România și Algeria. S-au evidențiat posibilități largi pentru dezvoltarea cooperării economice, tehnico-științifice, culturale între popoarele noastre, între țările noastre, între partidele noastre.

De asemenea, a reieșit că România și Algeria sînt animate de dorința de a conlucra pentru instaurarea în lume a unor relații de egalitate, de respect al independenței, suveranitate și pace. Doresc să vă mărturisesc că apreciem că rezultatele convorbirilor și vizitei sînt bune — și sîntem convinși că anii care vin vor ridica pe o treaptă cu mult superioară relațiile dintre țările, popoarele și partidele noastre.

Vom duce cu noi cele mai plăcute impresii despre munca și hărnicia poporului algerian, care, sub conducerea Frontului de Eliberare Națională, își făurește o viață nouă.

Doresc să urez poporului algerian să obțină succese tot mai mari în măreața operă pe care o întreprinde. Puteți

fi siguri, domnule președinte, că în România veți avea totdeauna un colaborator și un prieten de nădejde. Sînt convins că atunci cînd veți vizita România — și sper că nu prea tîrziu — veți putea să constatați, de asemenea, sentimentele de căldură cu care veți fi primit de poporul nostru.

Doresc să urez o dezvoltare continuă a prieteniei dintre popoarele și partidele noastre.

Trăiască prietenia și colaborarea dintre România și Algeria!

TOAST
LA RECEPȚIA OFERITĂ DE PREȘEDINTELE REPUBLICII AFRICA CENTRALĂ, GENERALUL DE ARMATĂ JEAN BEDEL BOKASSA, ȘI DOAMNA CHATERINE BOKASSA ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Africa Centrală

— 16 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnă președinte,

Doamnelor și domnilor,

Dragi prieteni,

Este pentru mine și soția mea, precum și pentru colaboratorii mei o deosebită plăcere să ne aflăm în mijlocul dumneavoastră, ca oaspeți ai frumoasei Republici Africa Centrală, ai poporului acestui străvechi teritoriu al civilizației africane. Doresc să vă adresez dumneavoastră, soției dumneavoastră, colaboratorilor, întregului popor salutul meu și al soției mele, al poporului român. Aș dori, de asemenea, domnule președinte, să vă mulțumesc pentru primirea deosebit de cordială pe care ne-ați rezervat-o. Am fost impresionați în mod deosebit de manifestările prietenești cu care ne-a întîmpinat populația orașului Bangui — și doresc să-i adresez mulțumirile mele cele mai călduroase. Aceste manifestări, ca și cele cu care dumneavoastră, domnule președinte, ați fost întîmpinat

acum doi ani în România de cetățenii patriei noastre sînt o expresie a prieteniei și dorinței popoarelor noastre de a dezvolta continuu colaborarea între ele, pe principiile egalității în drepturi și respectului reciproc.

Deși sînt situate la mare depărtare unul de celălalt, popoarele noastre se simt, totuși, aproape, deoarece le unește aceeași cauză comună a luptei antiimperialiste, le însuflețesc aceleași înalte idealuri de libertate, dreptate, pace și progres.

Sînt, în mod deosebit, mulțumit de ceea ce ați remarcat dumneavoastră că sînt primul șef de stat european care vizitează Republica Africa Centrală. Este o satisfacție pentru mine că reprezint o țară socialistă — România — al cărei popor a scuturat, prin lupte grele, jugul asupririi și-și făurește un viitor liber și fericit. *(Aplauze puternice).* Aș dori să consider, într-un anumit sens, aceasta ca un simbol al faptului că se apropie sfîrșitul definitiv al colonialismului și asupririi în Africa, că popoarele africane își vor făuri o viață liberă, independentă. *(Vii aplauze).*

În România este bine cunoscută hotărîrea cu care poporul Republicii Africa Centrală s-a ridicat împotriva dominației colonialiste, pentru eliberarea sa națională și construirea unui stat propriu, suveran și independent. *(Vii aplauze).*

Știm că dumneavoastră, domnule președinte — bunul meu prieten —, acordați o atenție deosebită dezvoltării patriei dumneavoastră, că Partidul național unic M.E.S.A.N. desfășoară o largă activitate pentru unirea întregului popor în lupta pentru făurirea unei orînduiri mai drepte, a unei vieți libere. Știm, din propria experiență a poporului român, cît de grea și de complexă este lupta pentru lichidarea subdezvoltării, pentru cucerirea și consolidarea independenței naționale — și, de aceea, înțelegem și prețuim eforturile dumneavoastră, ca și ale

tuturor țărilor africane. Ne bucurăm sincer de succesele pe care le obțineți, de pașii mari pe care îi faceți în direcția dezvoltării economice și sociale a țării, în creșterea bunăstării poporului. Vizita pe care o facem în țara dumneavoastră ne oferă posibilitatea de a cunoaște nemijlocit succesele obținute de poporul Republicii Africa Centrală, de a întări și mai mult prietenia și colaborarea dintre țările noastre.

Ne amintim cu plăcere de vizita dumneavoastră, domnule președinte, în România, de convorbirile avute cu acest prilej. Am venit în țara dumneavoastră cu dorința de a continua acest util dialog, de a contribui la dezvoltarea pe mai departe a colaborării dintre țările și popoarele noastre.

După cum cunoașteți, după convorbirile noastre de la București s-au obținut o serie de rezultate în dezvoltarea cooperării dintre România și Republica Africa Centrală. A început să-și desfășoare lucrările Comisia mixtă de cooperare economică și tehnico-științifică româno-centrafricană, au fost stabilite o serie de măsuri de cooperare în diferite domenii. Consider însă că, cu prilejul vizitei pe care o facem acum în patria dumneavoastră, vom evidenția noi posibilități pentru a dezvolta mai larg și multilateral cooperarea între popoarele noastre.

Aș dori să vă informez, cu acest prilej, că specialiștii români au încheiat cu rezultate bune activitatea lor de cercetare geologică în Republica Africa Centrală. Documentele privind rezultatele acestor cercetări vă vor fi înmînate cu prilejul actualei vizite, constituind o bază pentru punerea în valoare a bogățiilor țării dumneavoastră. *(Vii aplauze).*

Fără îndoială, domnule președinte, că dezvoltarea colaborării multilaterale este în interesul ambelor noastre popoare și ea corespunde, totodată, intereselor tuturor

popoarelor din Africa și din întreaga lume, care doresc să lichideze subdezvoltarea, să-și creeze o economie independentă și să-și asigure o viață mai bună.

Cu prilejul vizitei în țara noastră, domnule președinte, ați putut cunoaște nemijlocit viața și preocupările poporului român, unele din realizările sale. Aș dori să vă informez că de atunci am obținut noi succese pe calea dezvoltării economico-sociale, am trecut la înfăptuirea noului plan cincinal, care își propune făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Pornind de la convingerea că țelurile constructive ale poporului nostru — ca și ale tuturor popoarelor lumii — pot fi înfăptuite numai într-un climat internațional de pace și colaborare, România manifestă o preocupare constantă pentru apărarea și consolidarea păcii, pentru dezvoltarea unei conlucrări internaționale rodnice între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. În cadrul politicii noastre externe ne preocupăm de dezvoltarea colaborării și prieteniei cu toate țările socialiste. Acordăm, totodată, o atenție deosebită relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, deoarece considerăm că întărirea colaborării cu statele care au pășit pe calea independentă constituie un factor esențial pentru progres și pace în lume. *(Vii aplauze).* Desigur, așa cum am mai menționat, în spiritul coexistenței pașnice, dezvoltăm colaborarea cu toate statele lumii, considerînd că în lumea de azi este necesar ca toate statele, fie ele mari sau mici, să contribuie activ — pe baza deplinei egalități în drepturi, a respectului suveranității și independenței naționale, a neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc — la dezvoltarea colaborării internaționale și asigurarea unei păci trainice.

România se pronunță cu toată hotărîrea împotriva politicii imperialiste de agresiune și dictat, de amestec în treburile interne ale altor state. Considerăm că este necesar

să se pună capăt politicii de forță sau de amenințare cu forța în relațiile internaționale. *(Aplauze puternice).*

După cum se știe, în Africa, ca și pe alte continente, de-altfel, mai există țări care sînt victime ale colonialismului sau neocolonialismului — acest anacronism rușinos al epocii noastre. De aceea, România se pronunță cu hotărîre pentru unirea tuturor forțelor antiimperialiste pentru a fi lichidate cu desăvîrșire — și cît mai repede — sistemul colonial și neocolonial, pentru a se respecta dreptul popoarelor de a fi stăpîne pe destinele lor. *(Vii aplauze).* În acest spirit, România susține lupta de eliberare națională a popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia, se pronunță cu hotărîre împotriva regimurilor rasiste din Rhodesia și Africa de Sud. Considerăm că este timpul ca Africa să fie stăpînă pe destinele sale, ca să se pună capăt rasismului și oricărei asupriri coloniale. *(Vii aplauze).*

Cunoaștem contribuția poporului centrafrican la această luptă, preocuparea dumneavoastră, domnule președinte, pentru întărirea unității țărilor africane, în scopul eliberării lor și dezvoltării economico-sociale.

Așa cum pe drept cuvînt a-ți remarcat și dumneavoastră, una din problemele care preocupă cel mai mult astăzi zeci și zeci de popoare ale lumii este aceea a lichidării subdezvoltării. Sînt, într-adevăr, zeci de state care și-au cîștigat independența politică, dar care au încă o economie slabă, și de aceea ele pot fi — și, din păcate, cîteodată sînt — victime ușoare ale neocolonialismului. Trebuie să vă declar deschis că România — care și ea se preocupă intens de dezvoltarea economiei sale — știe că adevărata independență națională, adevărata viață liberă nu poate fi realizată pe deplin decît odată cu făurirea unei economii puternice, independente. Iată de ce România se

pronunță în mod ferm pentru măsuri hotărîte care să vină în ajutorul țărilor în curs de dezvoltare. Și doresc să declar aici că ajutorul ce trebuie să-l acorde statele dezvoltate țărilor în curs de dezvoltare nu este în nici un fel un dar, ci o obligație, deoarece aceste țări au realizat dezvoltarea lor asuprind zeci și zeci de popoare — și deci au obligația de a contribui acum la ridicarea economică a acestor state. *(Vii aplauze).* Dar tot așa de deschis doresc să vă spun că realizarea unei economii independente trebuie să aibă, în primul rînd, la bază munca poporului din fiecare țară, deoarece numai așa el va putea fi cu adevărat liber. *(Aplauze).* În același timp, este necesar ca țările în curs de dezvoltare să se unească și să conlucreze strîns între ele, să dezvolte colaborarea cu țările socialiste, cu celelalte state și astfel, prin eforturi comune, să-și asigure un progres mai rapid.

Pornind de la faptul că războaiele și conflictele armate dintre state, indiferent de zona în care izbucnesc, constituie un grav pericol pentru pacea întregii omeniri, România se pronunță pentru încetarea neîntîrziată a războiului din Vietnam, pentru retragerea totală a trupelor americane din această zonă, astfel ca popoarele vietnamez, laoțian și cambodgian să fie lăsate să-și rezolve singure problemele, fără nici un amestec din afară. Considerăm, în același timp, că instaurarea unei păci durabile în Orientul Apropiat este posibilă numai pe calea unei soluții politice — pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 1967 — care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la asigurarea independenței și integrității teritoriale a fiecărui stat din această zonă, la soluționarea problemelor populației palestinene potrivit intereselor sale naționale.

În ce privește Europa, după cum știți, războaiele care au pornit nu o dată de pe acest continent au provocat

pagube întregii omeniri ; cunoașteți, de asemenea, că, din păcate, unele țări europene au contribuit la asuprirea și jaful colonial ; totodată, este adevărat că Europa a contribuit mult la dezvoltarea civilizației universale. Iată de ce România apreciază că realizarea securității în Europa trebuie să ducă la o nouă politică, atît între statele europene, cît și în relațiile cu statele de pe alte continente. Această nouă politică trebuie să se bazeze pe egalitate în drepturi, pe respect reciproc, pe dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur destinul, fără amestec din afară, pe o liberă circulație a bunurilor materiale și spirituale — astfel ca Europa, asigurîndu-și pacea pentru ea, să contribuie, în același timp, la dezvoltarea liberă a celorlalte popoare, inclusiv ale Africii, la instaurarea păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice).*

După cum se știe, în ultimii ani în lume s-au produs profunde mutații politice și sociale, au avut loc mari schimbări în raportul mondial de forțe. Printre aceste schimbări aș menționa faptul că noi și noi popoare se ridică cu tot mai multă hotărîre la lupta împotriva politicii imperialiste și colonialiste, își afirmă cu fermitate dorința de a trăi libere, de a dispune ele însele de destinele lor. În același timp, apare tot mai evident că soluționarea problemelor internaționale nu mai poate fi concepută fără participarea activă a tuturor țărilor, indiferent de mărimea lor. În acest sens, un rol deosebit de important au, după părerea noastră, țările mici și mijlocii, care, în marea lor majoritate, și-au cucerit de curînd independența și luptă pentru dezvoltarea lor liberă, pentru a fi stăpîne la ele acasă.

Marile probleme ale vieții contemporane cer astăzi, mai mult ca oricînd, lupta unită a tuturor statelor care doresc să se dezvolte în mod liber și independent, a forțelor antiimperialiste, a tuturor oamenilor care se pronunță pentru

pace și progres social. Numai unite, toate aceste forțe pot face să triumfe pacea, egalitatea, dreptatea socială în lume. *(Vii aplauze).*

Domnule președinte și doamnă președinte,

Încredințat că vizita pe care o facem în țara dumneavoastră va deschide noi posibilități pentru dezvoltarea colaborării multilaterale dintre țările noastre, doresc să-mi exprim, încă o dată, convingerea că, cooperînd și acționînd împreună, vom servi nu numai interesele popoarelor noastre, ci și ale tuturor popoarelor care doresc să trăiască libere, cauza colaborării între toate națiunile lumii.

Doresc să toastez în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte, și a stimatei doamne Bokassa.

În sănătatea colaboratorilor dumneavoastră !

Pentru prietenia și colaborarea dintre România și Republica Africa Centrală !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor celor prezenți aici !

Pentru pace și prietenie între toate popoarele !

(Aplauze puternice, îndelungate).

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII AFRICA CENTRALĂ, GENERALUL DE ARMATĂ JEAN BEDEL BOKASSA, ŞI A DOAMNEI CHATERINE BOKASSA,

Cu prilejul vizitei în Republica Africa Centrală

— 17 martie 1972 —

Sîntem de două zile în frumoasa dumneavoastră ţară şi, cu regret, mîine va trebui să ne despărţim. În această scurtă perioadă, am putut să cunoaştem cîte ceva din munca şi eforturile pe care le depune poporul Republicii Africa Centrală pentru dezvoltarea sa economică şi socială. Am purtat convorbiri asupra dezvoltării relaţiilor bilaterale şi a unor probleme internaţionale contemporane. Am ajuns la concluzia că există largi posibilităţi pentru dezvoltarea cooperării româno-centrafricane. Vă pot asigura că cele ce am stabilit în aceste zile vor constitui pentru guvernul României obligaţii certe — şi vom face totul ca, în cel mai scurt timp, ele să fie traduse în viaţă.

Am dori ca cooperarea româno-centrafricană în domeniul economic să constituie un exemplu de relaţii între două state egale în drepturi, independente, care doresc să conlucreze strîns în toate domeniile de activitate.

Ştiu că sînt în sală reprezentanţi ai diferitelor state.

Cred că toţi vor fi de acord că astăzi trăim o asemenea perioadă în care relaţiile între state trebuie să se bazeze pe noi principii. Că numai pe această cale putem contribui la făurirea unei lumi mai bune, mai drepte, care să corespundă năzuinţelor întregii omeniri.

Sînt convins că vizita pe care am făcut-o în ţara dumneavoastră, domnule preşedinte, ca şi vizita pe care domnia voastră aţi făcut-o, cu doi ani în urmă, în România va pune o bază şi mai puternică colaborării dintre ţările noastre şi, totodată, va influenţa pozitiv asupra relaţiilor cu toate statele africane, în lupta pentru independenţă naţională, pentru lichidarea colonialismului, pentru o viaţă liberă şi fericită.

Nu doresc să spun mai multe acum. Doresc să las faptele să arate că înţelegerile noastre sînt în spiritul vremurilor noi, că ele corespund năzuinţelor popoarelor noastre şi ale tuturor popoarelor care, ca şi noi, doresc să contribuie la cauza prieteniei şi păcii în întreaga lume. Nu sîntem ţări prea mari, dar în lume sînt multe ţări de mărimea noastră. Uniţi, împreună cu toate naţiunile — fie ele mari sau mici — putem face ca pe acest pămînt să triumfe dreptatea şi egalitatea între naţiunile planetei noastre.

Vom duce cu noi în România cele mai frumoase impresii despre munca şi viaţa poporului dumneavoastră. Puteţi fi sigur, domnule preşedinte şi stimaţi prieteni din Republica Africa Centrală, că în poporul român aveţi un prieten sincer şi de nădejde.

În încheiere, preşedintele Nicolae Ceauşescu a urat poporului centrafrican noi şi noi succese în munca sa pentru dezvoltarea economică şi socială, pentru făurirea unei patrii libere şi independente. De asemenea, a urat preşedintelui Bokassa noi succese în activitatea pe care o

desfășoară în serviciul poporului centrafrican, al cauzei unității africane, al eliberării popoarelor africane.

Președintele Consiliului de Stat a toastat pentru prietenia dintre poporul român și poporul centrafrican, pentru prietenia dintre România și toate popoarele africane, pentru o colaborare egală în drepturi între toate națiunile lumii, pentru pace.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI CONGOLEZ AL MUNCII, PREȘEDINTELE REPUBLICII POPULARE CONGO, ȘEFUL STATULUI, COMANDANTUL MARIEN N'GOUABI, ÎN ONOAREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Populară Congo

— 18 martie 1972 —

Tovarășe președinte,

Dragi prieteni,

Doamnelor și domnilor,

Pentru mine, pentru tovarășa mea și pentru membrii delegației române este o deosebită bucurie de a fi oaspeții dumneavoastră, tovarășe președinte, ai conducerii de partid și de stat, ai poporului Republicii Populare Congo.

Aș dori să vă aduc dumneavoastră, poporului prieten și Republicii Populare Congo un salut călduros din partea partidului, a guvernului și Consiliului de Stat, a întregului popor român. *(Aplauze).*

Doresc, de asemenea, să adaug la aceasta salutul meu călduros pentru întregul popor congolez. *(Vii aplauze).* Totodată, doresc să exprim mulțumirile noastre pentru primirea cordială pe care ne-ați rezervat-o, atît dumneavoastră, cît și locuitorii capitalei patriei dumneavoastră.

Vizita noastră în Republica Populară Congo constituie o ilustrare a bunelor relații de prietenie și colaborare stabilite între țările, partidele și popoarele noastre, a dorinței comune de a dezvolta și îmbogăți continuu aceste relații în interesul celor două țări, de a întări unitatea forțelor antiimperialiste, de a servi cauza păcii, independenței și progresului în lume. *(Aplauze puternice).*

În România sînt cunoscute și se bucură de o caldă apreciere lupta hotărîtă a poporului Republicii Populare Congo pentru întărirea independenței naționale, eforturile sale consacrate dezvoltării economice și sociale pe calea construcției socialiste, afirmării sale pe plan internațional. Ca prieteni ai poporului dumneavoastră, ne bucurăm din toată inima pentru succesele realizate și vă dorim noi și mari realizări pe drumul făuririi unei țări prospere, independente, pe calea construirii societății socialiste.

Este cunoscut, tovarășe președinte, că buna cunoaștere reciprocă este, înainte de toate, terenul pe care înfloresc și se dezvoltă prietenia și colaborarea între popoare. Sîntem bucuroși că în cursul vizitei pe care o întreprindem în țara dumneavoastră vom avea prilejul să cunoaștem nemijlocit viața și preocupările poporului țării dumneavoastră și să întreprindem schimburi de păreri asupra problemelor privind dezvoltarea colaborării bilaterale, cît și asupra unor probleme ale situației internaționale. Este întru totul adevărat că, în ultimii ani, între țările noastre s-au dezvoltat relații în multe domenii de activitate. Apreciez însă că sîntem de-abia la început și aș dori să-mi exprim convingerea că în cursul convorbirilor pe care le vom avea se vor evidenția noi posibilități pentru progresul și mai rapid al relațiilor economice, culturale, științifice și pe alte planuri dintre țările noastre. Noi apreciem că relațiile dintre țările care pășesc pe calea făuririi unei noi

orînduiri sociale sînt esențiale pentru a asigura succesul luptei lor.

România, care a cunoscut ea însăși timp de secole jugul asupririi străine, și-a cîștigat independența odată cu trecerea la făurirea orînduirii noi, socialiste. Poporul român a dat grele jertfe în această luptă. De aceea, prețuiește mult lupta celorlalte popoare și le acordă întregul sprijin pentru eliberarea națională și socială, pentru înaintarea lor pe calea făuririi unei vieți independente, fericite. *(Vii aplauze).*

Aș dori, dragi prieteni, să vă informez că, în anii construcției socialiste, poporul român, în colaborare cu popoarele celorlalte țări socialiste, cu popoarele statelor care doresc să se dezvolte libere și independente, a obținut succese de seamă în făurirea unei puternice economii socialiste. Pentru a demonstra aceste succese, voi menționa numai faptul că astăzi industria românească produce de 19 ori mai mult decît în 1938. Agricultura noastră socialistă asigură aprovizionarea în condiții bune a populației și constituie un factor de seamă al dezvoltării întregii economii românești. S-au depus eforturi mari pentru dezvoltarea învățămîntului, culturii, deoarece sîntem conștienți că numai pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și culturii se poate făuri orînduirea nouă — orînduirea socialistă și comunistă.

În acești ani, nivelul de trai material și spiritual al poporului a crescut mult. Noi pornim de la faptul că tot ceea ce facem trebuie să servească omului, bunăstării și fericirii lui *(aplauze)*, că numai așa socialismul se va afirma tot mai puternic drept singura orînduire care poate să scape omenirea de jugul asupririi. *(Vii aplauze).*

Actualmente, poporul român a trecut la înfăptuirea celui de-al cincilea plan cincinal. Ne propunem să dezvoltăm puternic industria și agricultura, pe baza științei și

tehnicii avansate. Vrem să ne apropiem mult de ţările dezvoltate din punct de vedere economic — şi facem aceasta pentru că sîntem conştienţi că, numai creînd o economie puternică, independentă, vom asigura făurirea socialismului şi comunismului în România. *(Aplauze puternice)*.

Aş dori, de asemenea, să vă informez că, în această muncă uriaşă, un rol important a jucat faptul că poporul român a avut un conducător ferm şi încercat — Partidul Comunist Român *(aplauze)*, partid care constituie forţa conducătoare a întregii societăţi. Succesele noastre se datoresc faptului că am unit în jurul partidului întregul popor, în primul rînd clasa muncitoare şi ţărănimea, intelectualitatea, pe toţi oamenii muncii, tineri şi vîrstnici. Un rol important l-au jucat, de asemenea, femeile. Tocmai datorită unităţii întregului popor, am obţinut aceste rezultate bune. Avem convingerea fermă că vom îndeplini cu succes şi noile sarcini puse de Congresul al X-lea al partidului — şi anume făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice)*.

V-aş ruga să nu-mi luaţi în nume de rău dacă voi mai menţiona încă o dată că succesele obţinute de poporul român au fost posibile datorită colaborării largi cu toate ţările sistemului mondial socialist, cu toate forţele antiimperialiste, deoarece, în condiţiile de astăzi, numai unitatea şi colaborarea tuturor acestor forţe creează condiţii pentru mersul înainte al fiecărei ţări pe calea unei vieţi independente, a făuririi socialismului şi, totodată, întăresc întregul sistem mondial socialist, toate forţele antiimperialiste. *(Aplauze puternice)*.

V-am prezentat cîteva din preocupările României de astăzi, pentru a face mai bine înţeleasă politica României socialiste — şi anume politica de dezvoltare a colaborării multilaterale cu ţările socialiste şi, în acelaşi timp, de dezvoltare a relaţiilor cu ţările care au scuturat jugul imperialist şi colonial şi au păşit pe calea făuririi unei economii independente, proprii, cu ţările în curs de dezvoltare, cum se numesc astăzi. Noi apreciem că relaţiile României cu aceste ţări constituie un factor important pentru dezvoltarea economică a fiecărei ţări în parte şi, în acelaşi timp, constituie parte integrantă a luptei împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului. *(Vii aplauze)*.

Iată de ce vizita pe care o facem în Republica Populară Congo se înscrie pe linia generală a politicii României de dezvoltare a colaborării cu toate statele care doresc să fie independente şi libere ; iată de ce această vizită pe care o facem aici — şi în alte ţări din Africa — constituie o parte a luptei pentru dezvoltarea solidarităţii cu aceste ţări, pentru a pune capăt colonialismului şi neocolonialismului în Africa. *(Vii aplauze)*.

Constituie, într-adevăr, un anacronism faptul că mai sînt ţări care sînt exploatate de colonialişti. Este adevărat că Portugalia, fără sprijinul unor puteri, nu ar putea să exercite această dominaţie asupra unor ţări din Africa. Noi credem însă că este timpul să se pună capăt acestei dominaţii colonialiste în Africa. *(Aplauze puternice)*. Desigur, în primul rînd popoarele care sînt subjugate de colonialişti trebuie să se ridice la luptă. Celelalte popoare africane trebuie să le acorde sprijin. Trebuie declarat război colonialismului şi neocolonialismului în Africa. *(Aplauze puternice)*.

Noi sîntem, într-adevăr, pentru pace, sîntem pentru rezolvarea problemelor dintre state pe cale paşnică, dar în ce priveşte colonialismul nu se poate vorbi decît de lupta pentru lichidarea lui cu orice mijloace. *(Aplauze puternice)*. Este dreptul fiecărui popor subjugat să ia arma în mînă şi să lupte pentru a se elibera şi este obligaţia celorlalte popoare să îl ajute. România acordă ajutor miş-

cărilor de eliberare din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau și le va acorda și în viitor întregul său sprijin. *(Aplauze puternice).*

Este timpul să se pună capăt politicii rasiste din Africa. Popoarele africane trebuie să-și cucerească dreptul de a fi egale, de a fi respectate, de a participa ele însele la guvernarea țărilor în care trăiesc. *(Aplauze puternice).* Avem, desigur, multe rezoluții ale Organizației Națiunilor Unite în ce privește problemele rasismului din Rhodesia și Africa de Sud. Acum se pune problema de a face ca aceste rezoluții să fie aplicate în viață. Noi apreciem că popoarele africane trebuie să fie mai active în această direcție, împreună cu toate forțele antiimperialiste, cu toate popoarele care iubesc pacea și doresc relații de deplină egalitate între state. Toate națiunile, toți oamenii, indiferent de rasă, de culoare, au aceleași drepturi și trebuie să impunem ca aceste drepturi să fie respectate pretutindeni. *(Vii aplauze).*

În anumite părți ale lumii mai ard încă flăcările războiului. Este necesar să se pună capăt războiului din Indochina. Noi apreciem că propunerile Guvernului Revoluționar Provizoriu și ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud constituie o bază bună pentru o soluție politică și rapidă pentru încetarea acestui război. Este necesar ca S.U.A. să-și retragă trupele din Vietnam, din întreaga Indochină, ca popoarele vietnamez, khmer și laoțian să fie lăsate să-și rezolve problemele așa cum doresc ele, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze).*

Fără îndoială că pe toți ne preocupă faptul că în Orientul Mijlociu continuă să se mențină încordarea și pericolul unor noi conflicte. De aceea, noi considerăm că este necesar să se acționeze pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile ocupate, la

asigurarea independenței și securității tuturor statelor din această zonă și, totodată, să se ajungă la o soluție care să garanteze populației palestinene condiții demne și libere de viață, corespunzător năzuințelor sale naționale.

Ați vorbit, tovarășe președinte, de problemele securității europene. Este adevărat, realizarea unor relații noi între statele continentului european constituie astăzi una din problemele cele mai importante nu numai pentru Europa, ci pentru întreaga lume. Știm cu toții că cele două războaie mondiale au pornit din Europa. Este adevărat că Europa a jucat, totodată, un rol important în dezvoltarea civilizației. Se pune problema pe ce cale vor merge în viitor popoarele europene? Este de înțeles că România, ca și celelalte țări socialiste din Europa — și aș putea spune, de fapt, ca toate popoarele europene —, dorește ca Europa să devină un continent al colaborării și păcii. Dorim ca aceste relații să se bazeze pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul reciproc al independenței și suveranității naționale, pe neamestecul în treburile interne, pe renunțarea la folosirea forței și la amenințarea cu folosirea forței în relațiile dintre state. Noi considerăm că între națiunile din Europa trebuie să se dezvolte relații de colaborare liberă pe plan economic, științific, cultural, să existe garanția deplină că fiecare țară europeană se va putea dezvolta corespunzător voinței poporului respectiv. Sintem convinși că popoarele europene sint capabile să realizeze acest deziderat, că există astăzi condiții favorabile pentru a se trece la organizarea conferinței general-europene. În acest spirit acționează și va acționa România cu întreaga fermitate și putere. Noi dorim ca securitatea europeană să servească, în același timp, și dezvoltării colaborării cu celelalte țări ale lumii. Avem, desigur, în vedere ca Europa să dezvolte relații cu țările continentului african pe baze noi, care să ajute

la înfăptuirea în acest fel a principiilor dreptății și egalității între popoare

Există, fără nici o îndoială, multe probleme care frămîntă astăzi omenirea. Cursa înarmărilor constituie un pericol uriaș pentru toate popoarele. Anul acesta se cheltuiesc peste 200 de miliarde de dolari pentru înarmare. Dacă o mică parte — să spunem 10% — ar fi alocată pentru sprijinul țărilor în curs de dezvoltare, vă închipuiți ce mari posibilități s-ar crea ca aceste popoare să lichideze mai rapid subdezvoltarea — care, după cum se știe, constituie una din preocupările importante ale lumii noastre de astăzi. România se pronunță cu hotărîre pentru măsuri concrete, care să ducă la un sprijin activ din partea statelor avansate din punct de vedere economic pentru țările slab dezvoltate. Apreciem că aceasta constituie și o obligație a multora din statele respective, deoarece ele au progresat și pe seama țărilor slab dezvoltate, a fostelor colonii — și, de aceea, ele au și obligația de a contribui astăzi la progresul economic și social al tinerelor state independente, la lichidarea subdezvoltării.

Iată, tovarășe președinte și stimați prieteni, cîteva din preocupările României socialiste pe plan internațional.

În aprecierile noastre asupra situației internaționale, noi pornim de la faptul că în lume s-au produs și se produc puternice mutații, că raportul de forțe se schimbă în mod rapid în favoarea popoarelor care doresc să trăiască libere și independente. Avem deplina convingere că, dacă aceste popoare își vor uni eforturile, ele vor putea juca un rol tot mai important în viața internațională.

În lume există țări mari și mici, țări cu orînduiri sociale diferite, dar noi pornim de la faptul că toate statele, indiferent de mărimea sau orînduirea lor socială, trebuie să participe activ la viața internațională. Fiind și noi o țară nu prea mare, punem un accent deosebit pe rolul

țărilor mici și mijlocii, pe colaborarea acestor țări. Considerăm acest rol și această colaborare nu ceva abstract, ci nemijlocit legate de lupta pentru instaurarea în lume a unor relații de egalitate între toate națiunile, de asigurare a condițiilor ca fiecare popor să-și poată hotărî soarta așa cum o dorește. *(Aplauze puternice).*

În acest spirit aș dori să-mi exprim încă o dată convingerea că vizita noastră în Republica Populară Congo, convorbirile pe care le vom avea vor contribui la unirea eforturilor noastre atît în ce privește dezvoltarea economică și socială a celor două țări, cît și în ce privește creșterea contribuției popoarelor noastre la lupta generală împotriva imperialismului și colonialismului, pentru pace și colaborare între toate națiunile lumii.

Cu această convingere, permiteți-mi să toastez pentru întărirea prieteniei și colaborării dintre țările, partidele și popoarele noastre !

În sănătatea dumneavoastră, tovarășe președinte, și a tovarășei Celine N'Gouabi, în sănătatea tuturor colaboratorilor dumneavoastră !

În sănătatea tuturor celor prezenți aici !

Pentru pace și colaborare între toate popoarele lumii ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA PLENARA EXTRAORDINARĂ A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI CONGOLEZ AL MUNCII

Cu prilejul vizitei în Republica Populară Congo

— 20 martie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, membrilor Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, tuturor militanţilor şi membrilor de partid un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a tuturor comuniştilor români.

Este pentru mine o deosebită cinste de a vorbi în faţa membrilor Comitetului Central şi a militanţilor Partidului Congolez al Muncii. Voi căuta să vă înfăţişez dumneavoastră unele aspecte din experienţa Partidului Comunist Român, din preocupările sale actuale.

În 1971, partidul nostru a sărbătorit cea de-a 50-a aniversare a sa. Este adevărat că mişcarea revoluţionară din România are un trecut mai îndepărtat; militanţii revoluţionari români au fost membri ai primei Internaţionale Comuniste, creată de Marx şi Engels, au fost în relaţii de lucru şi prietenie cu cei doi întemeietori ai marxismului, au luat parte la luptele Comunei din Paris şi la alte lupte revoluţionare din secolul trecut.

Partidul Comunist Român a fost creat în anii mişcărilor revoluţionare de după primul război mondial — mişcări revoluţionare care, după cum se ştie, au luat un puternic avînt sub influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Dealtfel, încă mai de mult, numeroşi militanţi români au avut relaţii strînse cu militanţi revoluţionari ruşi, au luat parte la o serie de reuniuni internaţionale împotriva primului război mondial imperialist. Subliniez toate acestea pentru a arăta că comuniştii români sînt moştenitori ai celor mai înaintate tradiţii de luptă neîntreruptă pentru eliberare naţională şi socială, de dezvoltare a solidarităţii internaţionale cu toate forţele muncitoreşti şi revoluţionare.

Doresc să menţionez că Partidul Comunist Român şi-a desfăşurat activitatea — timp de aproape jumătate din existenţa sa — în condiţii de ilegalitate, de teroare; în aceste condiţii s-a format partidul nostru, s-au format militanţii săi ca revoluţionari proletari, hotărîţi să facă totul pentru răsturnarea de la putere a claselor dominante, exploatatoare, să făurească noua orînduire socială, socialistă.

Sînt 27 de ani de cînd partidul nostru a condus la victorie în România lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste şi apoi pentru transformarea revoluţionară a societăţii. Nu doresc să vorbesc acum, pe larg, despre aceste evenimente. Aş dori însă să menţionez că partidul nostru s-a preocupat de la început de întărirea legăturilor sale cu clasa muncitoare, considerînd că aceasta constituie forţa principală a unui partid revoluţionar şi, în general, a transformării revoluţionare a societăţii. În acelaşi timp, ţinînd seama de condiţiile specifice din România, de faptul că peste 75% din populaţie o constituia acum 25 de ani ţărănimea, partidul a acordat o atenţie deosebită muncii în rîndul acesteia, întăririi alianţei dintre muncitori şi ţărani,

alianță care a constituit și constituie și astăzi principala forță politică a întregului proces revoluționar, garanția desfășurării cu succes a revoluției socialiste. Pentru a realiza acest obiectiv politic — transformarea revoluționară a societății —, partidul și-a orientat activitatea sa spre naționalizarea tuturor mijloacelor de producție, spre trecerea lor în proprietatea întregului popor ; încă acum 24 de ani, deci la aproape patru ani după eliberare, în România au fost naționalizate toate întreprinderile industriale, băncile, comerțul exterior și în mare parte și comerțul interior. Aceasta a creat o bază economică puternică pentru trecerea la făurirea societății socialiste în țara noastră.

În ce privește agricultura, încă din timpul războiului, în 1945, partidul a mobilizat țărănimea pentru preluarea cu forța a pămîntului din mîinile moșierilor și împărțirea acestuia țăranilor săraci și mijlocași. Deci încă din 1945 moșierimea a fost lichidată, marea proprietate trecînd în mîinile țărănimii muncitoare. În felul acesta, s-a creat baza economică pentru transformarea revoluționară a satului și pentru întărirea alianței dintre muncitori și țărani. Țărănimea a văzut, astfel, în mod practic, că numai clasa muncitoare este în stare să rezolve problema ei fundamentală — aceea de a lichida moșierimea și a trece pămîntul în mîinile ei. Iată baza economică și socială de care ne-am preocupat de la început și pe care s-a desfășurat întregul proces de construcție socialistă în România.

În 1950 am trecut la organizarea economiei pe bază de plan ; totodată, am trecut la cooperativizarea agriculturii. Astăzi, industria românească a devenit o forță puternică a societății noastre socialiste. Față de anul 1938 — anul cu cea mai mare producție din timpul regimului burghezo-moșieresc —, în 1971 industria românească a produs de 19 ori mai mult. Desigur, poate această cifră nu vă spune prea mult ; de aceea, aș dori să menționez că producem astăzi aproape 7 000 000 de tone de oțel, iar în 1975 vom ajunge la 10 000 000 de tone. Avem deci o producție medie de oțel pe cap de locuitor comparabilă cu cea realizată în țările dezvoltate. Industria constructoare de mașini produce tractoare și mașini agricole atît pentru acoperirea nevoilor interne, cît și pentru export. Realizăm în țară utilaj minier și petrolier — în privința utilajului petrolier România ocupînd un loc de frunte, locul trei în producția mondială. Producem anual circa 40 000 de camioane ; realizăm, de asemenea, și alte mașini de diferite tipuri, precum și instalații complexe, rafinării, utilaj chimic și de altă natură.

În general, acordăm o mare atenție înzestrării industriei noastre cu tehnica modernă, introducerii în economia națională a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. Considerăm că făurirea societății socialiste nu se poate realiza decît pe baza științei și tehnicii celor mai înaintate. Nu aș dori să mă mai refer și la alte domenii ale industriei.

Doresc să arăt că în prezent agricultura noastră este complet cooperativizată, că producția agricolă asigură în întregime necesarul de produse agroalimentare al țării și creează și unele disponibilități pentru export. Este adevărat că dorim să producem mai mult atît în industrie, cît și în agricultură. Ceea ce aș dori să subliniez este că cooperativizarea agriculturii a creat baza economică pentru progresul rapid al acestui important sector al economiei, pentru ridicarea nivelului de viață al țărănimii și transformarea generală a satului românesc.

Concomitent cu preocuparea pentru dezvoltarea continuă a economiei, partidul nostru a acordat o atenție de-

osebită învățămîntului, științei și culturii. Pentru a înțelege mai bine de ce aceasta a constituit una din problemele principale ale partidului nostru, aș dori să menționez că în trecut România se număra printre țările europene cu cel mai mare număr de analfabeți : peste 35% din populația țării era neștiutoare de carte. Am lichidat de mult această stare de lucruri ; astăzi am introdus învățămîntul obligatoriu de 10 ani pentru întregul tineret, iar 50% din tineri urmează în continuare cursurile liceale sau ale școlilor profesionale, deci au în medie circa 12—13 ani de învățămînt. În ce privește învățămîntul superior, acesta cuprinde astăzi peste 150 000 de studenți, situîndu-se la nivelul atins de țările dezvoltate. Prin învățămîntul mediu și superior asigurăm totalitatea cadrelor de care avem nevoie pentru toate sectoarele de activitate. Aș putea spune că revoluția culturală — adică lichidarea înapoierii din trecut și crearea condițiilor de învățămînt pentru întregul popor — a constituit, de asemenea, un factor hotărîtor pentru progresul întregii țări pe calea făuririi societății socialiste în România. Este de înțeles că fără a asigura însușirea de către toți oamenii muncii a cunoștințelor tehnice și de cultură generală nu se poate vorbi de construirea unei societăți avansate, cum este societatea socialistă, care trebuie să depășească din toate punctele de vedere vechea societate, capitalistă.

Paralel cu aceasta, am acordat și acordăm o atenție deosebită activității științifice, muncii de educație și de ridicare a nivelului cultural al oamenilor muncii. Punem la baza întregii noastre activități educative concepția revoluționară materialist-dialectică despre lume, principiile marxism-leninismului. Pe această bază ne preocupăm de a asigura formarea tuturor oamenilor muncii din țara noastră în spiritul concepției înaintate despre muncă, al soli-

darității internaționaliste cu țările socialiste, cu toate popoarele care luptă împotriva asupririi, pentru eliberarea lor națională și socială, pentru făurirea unei vieți independente și libere.

În aceste direcții a acționat partidul nostru pentru realizarea transformărilor revoluționare din România. În momentul de față am trecut la înfăptuirea celui de-al cincilea plan cincinal, elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Obiectivele acestui nou cincinal sînt de a dezvolta și mai puternic industria și agricultura, astfel încît să micșorăm cît mai mult decalajul care mai desparte România de țările dezvoltate din punct de vedere economic, să asigurăm avîntul puternic al învățămîntului, științei și culturii și, pe această bază, să ridicăm nivelul general de viață al poporului. Este, desigur, greu să redau în cifre sau în cuvinte rezultatele obținute în ce privește îmbunătățirea nivelului de trai al poporului. Sper însă că atunci cînd se va realiza un schimb de delegații de militanți ai partidelor noastre veți putea să vă convingeți la fața locului de faptul că ceea ce am realizat în domeniul dezvoltării economiei naționale se răsfrînge nemijlocit asupra condițiilor de viață ale întregului nostru popor. Făurirea socialismului este chemată tocmai să satisfacă din plin cerințele oamenilor muncii ! Construim socialismul cu poporul și pentru popor ! Numai în această măsură poporul sprijină și urmează partidul, înfăptuiește cu hotărîre politica sa.

Aș dori să menționez, de asemenea, că în toată această perioadă partidul nostru a acordat o atenție deosebită colaborării cu țările socialiste. Cunoașteți, desigur, că România face parte din C.A.E.R., dezvoltă relații largi cu țările din această organizație economică, chemată să asigure o

colaborare care să ducă la dezvoltarea mai rapidă a fiecărei economii naţionale şi, în acelaşi timp, la întărirea generală a sistemului mondial socialist. Totodată, avînd în vedere că şase ţări socialiste nu fac parte din C.A.E.R., România, acţionînd în spiritul internaţionalismului proletar, dezvoltă larg relaţiile de cooperare cu toate ţările socialiste, considerînd că aceasta constituie o obligaţie internaţionalistă, care, în acelaşi timp, corespunde intereselor întăririi şi afirmării socialismului în întreaga lume. Doresc să menţionez că relaţiile României cu ţările socialiste au avut o importanţă deosebită în realizarea tuturor succeselor pe care ţara noastră le-a obţinut în aceşti ani.

În acelaşi timp, trebuie să menţionez faptul că am dezvoltat largi relaţii cu ţările care au scuturat jugul colonial şi au păşit pe calea afirmării lor independente. Am în vedere faptul că după 1960 relaţiile noastre cu aceste ţări au cunoscut o puternică dezvoltare şi joacă un rol important din punct de vedere economic. Aceste relaţii sînt organizate pe baza deplinei egalităţi în drepturi şi, fără nici o îndoială, ele corespund intereselor reciproce; dar, aşa cum am spus, ele se încadrează şi în preocupările pentru dezvoltarea solidarităţii în lupta antiimperialistă, împotriva colonialismului, neocolonialismului, pentru asigurarea dezvoltării independente a tuturor statelor. Noi preţuim în mod deosebit relaţiile cu aceste state.

Totodată, avem relaţii şi cu ţările capitaliste dezvoltate; pornind de la principiile coexistenţei paşnice, considerăm că relaţiile cu aceste state, participarea la diviziunea internaţională a muncii constituie o necesitate în lumea contemporană, că aceasta corespunde luptei generale a forţelor progresiste şi democratice de pretutindeni, pentru realizarea unei lumi în care fiecare naţiune să se poată dezvolta corespunzător năzuinţelor sale, să se asigure o

largă colaborare între toate statele şi o pace trainică între popoare.

Iată, tovarăşi, exprimate sintetic, principiile care au stat la baza construcţiei socialiste în România, a politicii noastre interne şi internaţionale. Desigur, pentru a putea înfăptui această politică, a trebuit să ne preocupăm continuu de întărirea partidului, a unităţii sale, a legăturilor lui cu întregul popor.

În 1945 partidul nostru avea circa 20 000—25 000 de membri şi alţi activişti revoluţionari — e adevărat, activişti căliţi în lupta revoluţionară, unii dintre ei cu ani grei de închisoare. Cu aceste forţe am început procesul de transformare revoluţionară a societăţii noastre. În România mai exista în acel timp un partid muncitoresc — Partidul Social-Democrat —, cu care partidul nostru, încă în anii ilegalităţii, a început să colaboreze în cadrul Frontului unic muncitoresc. Existau şi alte partide politice progresiste cu care partidul comunist a conlucrat încă în anii ilegalităţii, îndeosebi cu Frontul Plugarilor, un partid al ţărănimii. Existau, de asemenea, partidele burgheze. În lupta pentru răsturnarea fascismului am realizat o colaborare şi cu aceste partide. Pentru a respecta adevărul istoric, trebuie să menţionez că am mers pînă la a colabora şi cu regele, care a fost de acord cu noi în lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste şi alăturarea României la coaliţia antihitleristă, alături de Uniunea Sovietică şi puterile aliate. Desigur, această colaborare largă a avut o puternică influenţă în lupta pentru eliberarea ţării şi a determinat ca întreaga armată să urmeze chemarea Partidului Comunist Român. Trebuie să menţionez că, în continuare, în procesul revoluţionar de trecere la făurirea societăţii socialiste, care a dus şi la răsturnarea monarhiei, armata s-a plasat alături de partidul nostru tot timpul şi a jucat

un rol important în desfăşurarea întregii activităţi din România.

Trecind la soluţionarea problemelor economice, ale construcţiei socialiste în general, am înţeles că este nevoie de un partid puternic al clasei muncitoare, cu o concepţie clară, marxist-leninistă, şi am trecut la unificarea partidelor muncitoreşti într-un singur partid. O perioadă s-a numit Partidul Muncitoresc Romàn, iar la Congresul al IX-lea şi-a reluat numele de Partidul Comunist Român. Astăzi, partidul nostru numără 2 100 000 de membri, crescînd deci de la 20 000 de membri la peste 2 000 000. Ţinînd seama că populaţia României este de circa 21 000 000, aceasta înseamnă că 10% din întreaga populaţie sînt membri ai partidului. Desigur că în acest număr locul principal îl ocupă muncitorii şi ţăranii, care reprezintă împreună circa 70% din totalul membrilor de partid.

Partidele burgheze s-au eliminat în primii ani ai transformărilor revoluţionare, pentru că s-au opus procesului de dezvoltare democratică a societăţii, de trecere la construirea noii orînduiri. Celelalte partide progresiste, inclusiv Frontul Plugarilor, au hotărît să-şi înceteze activitatea, iar o bună parte a activiştilor lor au trecut în rîndurile partidului comunist. Preşedintele Frontului Plugarilor a ocupat funcţia de prim-ministru, iar apoi de preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale pînă la încetarea din viaţă. Aşa am ajuns la formarea în România a unui partid politic unic — Partidul Comunist Român —, care constituie forţa conducătoare a societăţii româneşti. Noi considerăm că aceasta a avut un rol deosebit de important în asigurarea dezvoltării cu succes a întregului proces revoluţionar din ţara noastră.

Paralel cu aceasta, ne-am preocupat de organizarea clasei muncitoare, prin constituirea sindicatelor muncitoreşti, care cuprind astăzi totalitatea salariaţilor din România — peste 5 000 000. Ne-am preocupat, de asemenea, de organizarea tineretului. Uniunea Tineretului Comunist din România numără în prezent circa două milioane şi jumătate de membri şi-şi desfăşoară activitatea sub directa conducere a partidului. Am acordat, totodată, o mare atenţie organizării femeilor în consilii comunale, judeţene şi Consiliul Naţional. Avem Organizaţia Pionierilor, care cuprinde aproape totalitatea copiilor din ţara noastră. Există, de asemenea, nenumărate uniuni ale creatorilor de artă — Uniunea scriitorilor, Uniunea artiştilor plastici, Uniunea compozitorilor şi altele. În fapt, am putea spune că toate categoriile sociale sînt organizate şi-şi desfăşoară activitatea — profesională şi politică — sub o îndrumare şi orientare unică. Toate aceste organizaţii asigură dezbaterea şi găsirea celor mai bune forme pentru participarea tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a întregului popor la activitatea de conducere a societăţii.

Trebuie să menţionez, de asemenea, că în trecut religia a fost destul de puternică în România, că au funcţionat un număr destul de mare de culte religioase. Pentru partidul nostru s-a pus problema să ducă o astfel de politică, încît să nu jignească în nici un fel sentimentele religioase ale cuiva. Desigur, noi, fiind comunişti, avem o concepţie materialist-dialectică despre lume, dar, în acelaşi timp, considerăm că trebuie să respectăm şi credinţa altora. Problema orientării filozofice, a credinţei, o considerăm drept o problemă care trebuie tratată cu o atenţie deosebită, o problemă care aş putea spune că va continua să constituie o preocupare secole de-a rîndul. Ceea ce ne-am propus noi — şi ceea ce cred că contează astăzi — este de asigurat ca oamenii care au o credinţă sau alta să o poată practica nestingheriţi. În România sînt actualmente 14 culte

recunoscute de stat. Sînt şi mahomedani — nu mulţi —, dar cîţi sînt au o organizare proprie, au un şef al bisericii lor, recunoscut de stat. Am pornit de la faptul că trebuie să manifestăm grijă şi atenţie faţă de aceste culte. Fireşte, în măsura în care un cult sau altul nu desfăşoară o activitate împotriva intereselor statului, a construcţiei socialiste, asigurăm condiţii pentru ca acestea să-şi poată desfăşura nestingherite activitatea. Vă pot mărturisi că nu avem nici un fel de probleme deosebite în acest sens. Desfăşurăm o largă activitate educativă, de propagare a ideilor noastre filozofice — începînd de la grădiniţele de copii, pînă la cele mai înalte forme de învăţămînt — fără a jigni şi a insulta pe cei care au o credinţă sau alta. Pe această bază am acţionat pentru organizarea politico-socială a societăţii, pentru soluţionarea diferitelor probleme, spre a asigura o dezvoltare unitară a întregii activităţi, a vieţii sociale din ţara noastră.

Putem spune că, datorită acestei activităţi multilaterale, am reuşit să creăm o puternică unitate a întregului nostru popor, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, care, în unanimitate, înfăptuiesc politica partidului nostru de construcţie socialistă. Fireşte, mai pot exista unele elemente, izolate, care să nu fie de acord cu o măsură sau alta, dar putem spune că politica internă şi externă a partidului se bucură de aprobarea şi adeziunea întregului nostru popor — şi aceasta constituie forţa principală care ne-a ajutat să învingem toate greutăţile pe care le-am avut şi care ne dă garanţia că vom putea asigura înfăptuirea cu succes a programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi de trecere treptată la construirea societăţii comuniste în România.

Iată, tovarăşi, cîteva din aspectele activităţii noastre de construcţie socialistă, ale muncii desfăşurate de Partidul Comunist Român. Aş dori, în încheiere, să spun că experienţa noastră ne-a convins că esenţialul pentru orice popor care trece la făurirea unei orînduiri noi este de a avea o forţă politică în stare să unească în jurul său pe cei mai conştienţi oameni din societate, care să aibă un program clar şi să mobilizeze pentru realizarea lui masele largi populare, punînd pe prim plan clasa muncitoare şi acolo unde — ţinînd seama de condiţiile specifice ale fiecărei ţări — majoritatea poporului o formează ţărănimea — să acorde o atenţie deosebită acesteia, organizării ei. Numai astfel partidul va putea avea o bază de masă puternică pentru desfăşurarea activităţii sale revoluţionare. De asemenea, experienţa ne-a arătat că trebuie acordată o atenţie deosebită intelectualităţii, formării de cadre proprii pentru toate domeniile de activitate, atît pentru cea politică, cît şi pentru cea economică şi de stat. Pînă la urmă, esenţialul în asigurarea victoriei în lupta „cine pe cine" — cum a spus Lenin — este determinat de cadre, de oameni, de existenţa unui partid conducător, de forţa politică pentru a îndruma şi conduce întreaga activitate.

Experienţa noastră ne-a arătat, de asemenea, că este necesar să dezvoltăm solidaritatea cu ţările socialiste, cu celelalte forţe antiimperialiste, cu statele care păşesc pe calea dezvoltării lor independente. Desigur, punem la baza acesteia principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectarea dreptului fiecărui partid de a-şi hotărî linia politică corespunzător condiţiilor concrete din ţara respectivă, neamestecul în treburile interne. Considerăm că numai cei care îşi desfăşoară activitatea acolo, în mijlocul poporului respectiv, ştiu ce probleme trebuie soluţionate şi în primul rînd cum să fie rezolvate. Pornind de la aceste principii, apreciem că este de o importanţă hotărîtoare dezvoltarea colaborării şi solidarităţii tuturor ţărilor socialiste, tuturor forţelor antiimperialiste.

Aceasta este experiența noastră. Noi considerăm însă că fiecare partid, fiecare țară își poate aduce contribuția proprie la îmbogățirea experienței generale a luptei revoluționare, deoarece fiecare țară care pășește pe calea socialismului, fiecare partid revoluționar aduce cîte ceva nou și aceasta face ca concepția noastră, marxism-leninismul, să se dezvolte continuu, să devină forța principală în lupta pentru victoria revoluției pe plan mondial.

Vă mulțumesc pentru atenție! *(Aplauze puternice, prelungite).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI CONGOLEZ AL MUNCII, PREȘEDINTE AL REPUBLICII POPULARE CONGO, ȘEF DE STAT, PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE STAT, COMANDANTUL MARIEN N'GOUABI, ȘI CELINE N'GOUABI

Cu prilejul vizitei în Republica Populară Congo

— *20 martie 1972* —

Tovarășe președinte,

Domnilor și doamnelor,

Dragi prieteni și tovarăși,

Este pentru mine, pentru tovarășa mea, pentru tovarășii din delegație o deosebită plăcere să vă salutăm în această seară ca oaspeți ai Republicii Socialiste România — este adevărat că tot pe pămîntul Republicii Populare Congo. *(Aplauze).*

Sper însă că voi avea prilejul să salut și în România

pe tovarăşul preşedinte, pe tovarăşa sa şi pe alţi tovarăşi congolezi.

Ne aflăm de mai bine de două zile în ţara dumneavoastră. Am putut să cunoaştem, desigur, o mică parte din activitatea muncitorilor, a oamenilor muncii din ţara dumneavoastră. Am avut convorbiri atît în legătură cu problemele colaborării economice, politice, tehnico-ştiinţifice, precum şi cu privire la relaţiile dintre partidele noastre. De asemenea, am făcut un schimb de păreri asupra diverselor probleme ale vieţii internaţionale contemporane.

Din ceea ce am putut vedea în vizitele pe care le-am făcut la Uzina de textile, la portul din Pointe Noire, în celelalte vizite, am constatat cu satisfacţie că poporul congolez, sub conducerea Partidului Congolez al Muncii, a trecut cu hotărîre la dezvoltarea unei industrii proprii, la dezvoltarea economică în general, creînd astfel o bază trainică pentru făurirea noii orînduiri sociale. *(Aplauze puternice).*

Ca prieteni ai poporului congolez ne bucură aceste realizări şi drumul pe care aţi pornit, deoarece ştim din experienţa proprie că pe acest drum se poate construi cu adevărat o puternică bază economică, în stare să asigure independenţa şi suveranitatea ţării. *(Vii aplauze).* Ne bucură faptul că Partidul Congolez al Muncii se preocupă de a soluţiona cu prioritate aceste probleme. Ştim că ele nu sînt uşoare, că cer eforturi serioase ; dar ştim, de asemenea — din propria noastră experienţă —, că dacă Partidul Congolez al Muncii îşi propune să soluţioneze aceste probleme şi apelează la sprijinul clasei muncitoare, al ţărănimii, al intelectualităţii, practic la întregul popor, dacă face din aceasta principala problemă naţională, atunci fără îndoială că succesul este asigurat. *(Vii aplauze).* Din ceea ce am putut vedea în aceste zile — desigur, nu

avem deloc pretenţia că înţelegem problemele din Congo, dar ceea ce am putut vedea —, ne face să plecăm cu convingerea că poporul congolez, partidul său, conducerea sa merg pe un drum bun şi dorim să obţineţi succese cît mai mari pe această cale !

Am căzut de acord să realizăm o serie de obiective economice în cadrul cooperării romāno-congoleze. Sper că înţelegerile realizate cu acest prilej vor deschide perspective bune pentru extinderea în următorii ani a colaborării dintre Republica Socialistă România şi Republica Populară Congo. Aceste relaţii de colaborare economică, tehnico-ştiinţifică sînt bazate pe principiile egalităţii între ţările noastre, între popoarele noastre, între două ţări prietene care doresc să conlucreze pentru a-şi asigura dezvoltarea lor şi a participa astfel cu drepturi egale la întreaga viaţă internaţională. De aceea, eu apreciez că înţelegerile realizate cu acest prilej vor avea o importanţă atît pentru dezvoltarea relaţiilor reciproce, cît şi ca un model de relaţii bazate pe noi principii în viaţa internaţională.

Am abordat o serie de probleme internaţionale. Nu aş dori să mă opresc pe larg asupra lor. Sîntem de acord că trebuie să militām cu toată fermitatea pentru a face să triumfe în viaţa internaţională, în relaţiile dintre state principiile egalităţii în drepturi, respectului suveranităţii şi independenţei naţionale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc şi, desigur, atunci cînd este vorba de ţări prietene, solidaritatea şi ajutorarea ca prieteni. *(Aplauze).*

În acelaşi timp, sîntem de acord de a acţiona pentru a exclude din viaţa internaţională folosirea forţei sau ameninţarea cu forţa în soluţionarea problemelor dintre state, de a face totul pentru a contribui la dezvoltarea unei largi

colaborări între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Ne-am înțeles că este necesar să întărim colaborarea noastră în lupta împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, împotriva colonialismului și neocolonialismului, că trebuie să contribuim la întărirea unității tuturor forțelor antiimperialiste, pentru a face să se asigure dreptul fiecărui popor de a-și soluționa problemele corespunzător dorințelor și năzuințelor sale, fără nici un amestec din afară. *(Vii aplauze)*.

Nu doresc să mă opresc la războiul din Indochina, la colonialismul din Africa sau la alte zone ale lumii, pentru că, așa cum am remarcat și acum două zile, asupra acestor probleme între țările și partidele noastre există un punct de vedere comun — acela de a face totul pentru a se pune capăt războaielor, colonialismului și neocolonialismului. Sîntem hotărîți să întărim colaborarea noastră în această luptă, împreună cu toate celelalte țări socialiste, cu toate forțele antiimperialiste. *(Aplauze puternice)*.

Desigur, tovarăși și prieteni, în cadrul unor discuții se abordează multe probleme. Pe noi, comuniștii români, ne preocupă faptul că trebuie să se facă totul pentru unitatea forțelor naționale și forțelor internaționale antiimperialiste, pentru soluționarea marilor probleme care stau astăzi în fața lumii, în fața fiecărui popor care a pornit pe calea dezvoltării independente. Este nevoie de unitate, atît a forțelor naționale, cît și a forțelor antiimperialiste, pentru că numai așa, acționînd unite — atît pe plan intern, cît și pe plan internațional —, forțele care se pronunță pentru progres social, pentru cooperare și pentru pace pot asigura realizarea acestei politici. Noi avem convingerea că țările din Africa, precum și de pe alte continente, vor acționa cu și mai multă fermitate pentru întărirea unității lor, că Organizația Unității Africane va milita cu și mai

multă hotărîre pentru a contribui la soluționarea unui șir de probleme de pe acest continent, că, realmente, în toate țările se va acționa pentru unirea tuturor forțelor, fără a se ține seama că asupra unora sau altora din probleme există deosebiri de păreri. Este clar — cel puțin pentru noi, și dorim să vă spunem aceasta deschis, ca unor tovarăși și prieteni — că trebuie să facem totul ca forțele de eliberare națională, ce reunesc diferite concepții politice, să întărească această unitate. Cel puțin noi concepem că, în nici un caz, comuniștii nu pot fi excluși din cadrul acestei colaborări, că este necesar să găsim căile pentru a realiza această unitate a forțelor naționale antiimperialiste. Nu trebuie să se uite că forțele colonialiste și reacționare vor face totul și în viitor pentru a produce dezbinări, pentru a diviza forțele antiimperialiste și progresiste din diferite țări. De aceea, trebuie să facem și noi totul pentru a găsi calea spre unitate. Victoria noastră pe plan național și internațional constă în unitate!

Desigur, tovarăși, în fiecare țară sînt probleme specifice, ele se pot soluționa altfel decît în România sau în alte țări, și nici nu trebuie să pretindem să fie soluționate peste tot în același fel. Fiecare trebuie lăsat și chiar ajutat să-și soluționeze problemele corespunzător situației în care își desfășoară activitatea. Dar, pornind de aici, trebuie să înțelegem că numai acționînd uniți în problemele principale — atît naționale, cît și internaționale — putem să obținem victoria. *(Aplauze prelungite)*. De aceea, trebuie să facem totul pentru unitate!

Iată, dragi prieteni și tovarăși, cercul problemelor care le-am discutat în aceste zile. Sînt convins că vizita pe care am făcut-o în Republica Populară Congo, convorbirile pe care le-am avut cu tovarășul Marien N'Gouabi, cu ceilalți tovarăși vor contribui la dezvoltarea multilaterală a colaborării noastre, că, de asemenea, conlucrarea dintre

partidele noastre se va extinde mult în folosul ambelor popoare. Dezvoltarea relațiilor dintre noi va contribui, în același timp, la cauza generală a luptei antiimperialiste, pentru lichidarea colonialismului, pentru progresul țărilor care doresc să se dezvolte independent, pentru pace și colaborare între toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice).*

Mîine vom părăsi cu regret patria dumneavoastră. Cu regret, pentru că am stat puțin și am putut cunoaște prea puțin din munca și preocupările partidului și poporului dumneavoastră. Sperăm însă că vizitele dintre reprezentanții partidelor și țărilor noastre se vor intensifica și, ca atare, ne vom putea cunoaște mai bine, că vizita pe care tovarășul președinte și tovarășa sa o vor face în România va contribui, de asemenea, la mai buna cunoaștere dintre partidele și popoarele noastre. Deși regretăm că am stat puțin în țara dumneavoastră, plecăm cu impresii deosebit de bune, cu convingerea că am pus o bază trainică relațiilor de colaborare dintre partidele și țările noastre. *(Vii aplauze).*

Propun să toastez pentru întărirea și dezvoltarea colaborării dintre partidele și țările noastre ;

Pentru colaborarea între toate forțele antiimperialiste ;

În sănătatea tovarășului președinte, Marien N'Gouabi, a soției sale ;

În sănătatea celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului, a celorlalți militanți ;

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ;

Pentru reprezentanții diplomatici ;

Pentru pace și cooperare internațională ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască Republica Populară Congo ! *(Vii și puternice aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE REPUBLICII ZAIR, MOBUTU SESE SEKO, ȘI DOAMNA MARIE ANTOINETTE MOBUTU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Zair

— 21 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnă Mobutu,

Doamnelor și domnilor,

Este pentru mine, pentru soția mea și pentru colaboratorii mei o deosebită plăcere de a fi putut da curs invitației amicale a dumneavoastră, domnule președinte, de a vizita Republica Zair. Aș dori să vă exprim mulțumirile noastre pentru ocazia ce ni se oferă de a cunoaște frumoasa dumneavoastră patrie, de a cunoaște din munca și realizările poporului zairian pe calea dezvoltării economiei independente și, totodată, de a putea continua dialogul asupra dezvoltării relațiilor bilaterale, a unor probleme ale vieții internaționale, pe care l-am început la București, cu prilejul vizitei dumneavoastră.

Aș dori, de asemenea, să exprim mulțumirile noastre pentru primirea deosebit de cordială ce ne-ați rezervat-o, să mulțumesc populației orașului Kinshasa, care ne-a întîmpinat cu multă căldură. Consider că această primire — ca și primirea pe care v-a făcut-o populația

oraşului Bucureşti şi a altor localităţi din România pe care le-aţi vizitat — constituie o expresie a sentimentelor de prietenie şi stimă pe care şi le nutresc popoarele noastre, a dorinţei lor de a dezvolta o colaborare şi prietenie rodnică.

Este adevărat că, îndeosebi după vizita pe care aţi făcut-o în ţara noastră, domnule preşedinte, relaţiile dintre Republica Socialistă România şi Republica Zair au cunoscut o dezvoltare puternică. Cu toate acestea, eu mi-aş permite să apreciez că sîntem de-abia la începutul unei activităţi care trebuie să ducă la o cooperare multilaterală între România şi Zair. Sper că vizita pe care o facem acum în patria dumneavoastră, convorbirile pe care le-am început şi le vom continua vor evidenţia noi posibilităţi pentru o cooperare economică, tehnică, ştiinţifică, culturală între România şi Zair, cooperare care este chemată să contribuie la dezvoltarea economiilor noastre naţionale şi care se va baza, fără nici o îndoială, pe respectul reciproc şi pe avantajul reciproc, deoarece numai în aceste condiţii şi numai pe această bază se pot dezvolta astăzi relaţii de colaborare trainice între două popoare care au păşit pe calea făuririi unei economii independente, puternice.

Atunci cînd aţi vizitat România, domnule preşedinte, aţi avut prilejul să cunoaşteţi unele din realizările poporului român pe calea progresului economic, ştiinţific, cultural, a ridicării bunăstării sale materiale şi spirituale. De atunci, poporul român a obţinut noi victorii ; actualmente am trecut la realizarea celui de-al cincilea plan cincinal, elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. Ne-am propus ca pînă în anul 1975 să scurtăm mult decalajul care mai desparte încă România de ţările avansate din punct de vedere economic, să dezvoltăm puternic industria — pe care noi o considerăm ca o bază a unei economii puternice, independente —, să

asigurăm un progres rapid al agriculturii, pornind de la faptul că, în condiţiile României, agricultura constituie una din ramurile de bază ale economiei naţionale.

Avem, de asemenea, în vedere de a da un nou impuls ştiinţei, culturii, de a lărgi democraţia socialistă, asigurînd participarea maselor largi populare la conducerea întregii activităţi economice şi sociale a statului. Noi pornim de la faptul că numai în strînsă unitate cu întreg poporul partidul nostru îşi va putea îndeplini misiunea sa de a conduce ţara pe calea făuririi unei vieţi noi, de a realiza obiectivul stabilit de Congresul al X-lea — făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România.

Este de înţeles că acordăm şi în perioada următoare o mare atenţie ridicării nivelului de trai al poporului, deoarece tot ceea ce înfăptuim noi, însăşi esenţa concepţiei noastre despre socialism şi — aş putea spune — a însuşi socialismului, este, de fapt, aceea de a asigura omului condiţii cît mai bune de viaţă din toate punctele de vedere — atît materiale şi spirituale, cît şi din punct de vedere al libertăţilor democratice. Deci, facem totul ca, pe măsura dezvoltării economice, să asigurăm condiţii ca omul societăţii noastre să devină mai stăpîn pe destinul său, ca el să hotărască dezvoltarea ţării. Vă pot informa, domnule preşedinte, că pe acest drum partidul şi guvernul nostru se bucură de sprijinul întregului popor, care ştie că, îndeplinind această politică, îşi realizează înseşi năzuinţele sale spre o viaţă liberă şi fericită.

Fără îndoială că, propunîndu-ne un asemenea program, avem în vedere să dezvoltăm relaţii largi de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Pornim de la faptul că în lumea de astăzi, în epoca puternicei revoluţii tehnico-ştiinţifice, nici un popor nu se poate

dezvolta dacă nu participă activ la diviziunea internațională a muncii, dacă nu-și dezvoltă relațiile de colaborare multilaterală cu toate celelalte state ale lumii. Noi așezăm la baza acestor relații principiile egalității în drepturi între toate națiunile, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc ; pornim de la faptul că este necesar să se pună capăt politicii de forță și dictat, să se renunțe la folosirea forței sau la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Aș putea spune că aceste principii își fac tot mai puternic loc în viața internațională, se afirmă pe toate continentele ca singurele în stare să creeze condițiile pentru o colaborare trainică și pace în întreaga lume. De aceea, și în viitor, noi vom acționa cu toată fermitatea pentru afirmarea și înfăptuirea în viață a acestor principii.

Înțelegem preocuparea dumneavoastră, ca și a tuturor statelor africane, pentru a se pune capăt dominației coloniale, pentru a se realiza eliberarea tuturor popoarelor africane de sub jugul colonial. Noi considerăm că cerința popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia de a-și hotărî ele însele dezvoltarea, de a pune capăt dominației colonialiste este o cerință dreaptă, că ea trebuie să se bucure de sprijinul tuturor popoarelor africane, al tuturor popoarelor care iubesc libertatea, independența și dreptatea socială. Vă pot asigura că România acordă și va acorda în continuare întregul său sprijin acestor popoare în lupta lor. Considerăm că aceste popoare au dreptul să folosească toate formele de luptă pentru a-și cuceri cît mai curînd independența și că noi, cei ce iubim independența și libertatea, avem obligația să fim de partea lor, să le ajutăm să obțină victoria în lupta lor.

Sînt de acord cu ceea ce ați afirmat aici, domnule președinte, că existența regimurilor rasiste din Africa de Sud și Rhodesia constituie un anacronism care, de asemenea, trebuie lichidat cît mai rapid. Noi apreciem că este timpul

ca rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite să fie traduse în viață, ca populația de culoare din aceste state să aibă drepturi depline de a participa la conducerea statelor, fără nici o discriminare. În această privință, România apreciază că este necesar ca toți cei care se pronunță pentru egalitate între popoare și între oameni să-și unească eforturile pentru a lichida aceste regimuri rasiste.

Noi sîntem o țară europeană și, de aceea, ne preocupăm și de problemele continentului nostru. Este cunoscut că Europa a dat mult pentru civilizație ; dar tot din Europa au izbucnit și două războaie mondiale. Și tot din Europa — din unele state ale continentului — a pornit și colonialismul. Noi dorim să realizăm în Europa relații noi, de deplină egalitate între toate statele continentului, de largă cooperare economică, tehnico-științifică, culturală ; dorim să transformăm continentul european într-un continent al păcii și cooperării. Avem, în același timp, în vedere ca securitatea în Europa să contribuie și la securitatea celorlalte continente, ca între Europa și Africa să se stabilească relații noi, pe principiile egalității, respectului mutual și colaborării reciproc avantajoase. Iată de ce, militînd pentru securitatea europeană, noi militām de fapt pentru așezarea relațiilor pe baze noi între toate statele lumii.

Ne preocupă mult faptul că în diferite părți ale globului mai ard încă flăcările războiului, că mai sînt conflicte care pot genera ciocniri cu consecințe grave pentru omenire. De aceea ne pronunțăm cu hotărîre pentru încetarea războiului din Indochina, pentru retragerea trupelor S.U.A. din această regiune, dorind popoarelor vietnamez, cambodgian și laoțian realizarea cît mai grabnică a unor condiții de pace, pentru a-și putea hotărî dezvoltarea lor așa cum o doresc, fără nici un amestec din afară.

Știm că unele țări africane sau, mai bine zis, condu-

cătorii unor ţări africane, printre care şi dumneavoastră, s-au preocupat de a găsi calea pentru a se ajunge la o soluţie în conflictul din Orientul Apropiat. Noi apreciem că trebuie intensificate aceste eforturi, că trebuie să acţionăm pentru înfăptuirea rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la asigurarea independenţei şi integrităţii tuturor statelor, dar şi să ofere condiţii pentru populaţia palestineană de a-şi rezolva problemele corespunzător dorinţelor sale.

În general, am dori să se realizeze în lume o asemenea politică în stare să asigure tuturor popoarelor condiţii de pace, astfel ca ele să se poată consacra problemelor vaste pe care le au pentru dezvoltarea lor economică şi socială, fără teama că vor fi victima vreunei agresiuni.

În acest spirit, noi apreciem preocupările statelor africane, ale Organizaţiei Unităţii Africane pentru a asigura progresul mai rapid al acestor ţări. Spun aceasta deoarece faptul că un număr mare de state ale globului sînt subdezvoltate constituie nu numai o serioasă problemă socială, dar şi o problemă a securităţii şi păcii în lume. De aceea, problema luptei pentru dezvoltarea rapidă — economică şi socială —, pentru întărirea independenţei naţionale a statelor care au pornit pe un drum propriu constituie o cerinţă a vremurilor de astăzi şi, în acelaşi timp, condiţionează progresul tuturor popoarelor lumii. Iată de ce România acordă o aşa de mare atenţie acestei probleme şi acţionează — şi va acţiona şi în viitor — cu toată hotărîrea pentru a se găsi căile cele mai bune în vederea realizării unui progres mai rapid al ţărilor în curs de dezvoltare. Ne bucură faptul că pe această cale poporul dumneavoastră, Republica Zair, a obţinut o serie de rezultate şi este hotărît — aşa cum aţi menţionat şi dumneavoastră — să facă totul pentru a obţine un progres rapid.

În acest sens, cred că colaborarea dintre România şi Zair va fi în folosul ambelor noastre popoare şi fără nici o îndoială că nu va reprezenta pentru nimeni un pericol, ci, dimpotrivă, va fi în folosul unei cooperări generale între toate popoarele, dornice de pace şi prietenie.

Stimate domnule preşedinte,

Sînt încredinţat că vizita, convorbirile pe care le vom avea în aceste zile — spre regret, puţine — vor contribui la un nou avînt al relaţiilor noastre, vor deschide o pagină nouă în cartea prieteniei dintre poporul român şi poporul Republicii Zair.

Cu aceste gînduri şi cu aceste dorinţe, doresc să toastez pentru prietenia şi colaborarea în toate domeniile de activitate între popoarele noastre ; şi, pentru că dumneavoastră aţi vorbit şi de Mişcarea Populară a Revoluţiei, aş dori să toastez şi pentru colaborarea dintre partidul dumneavoastră şi Frontul Unităţii Socialiste din România.

Aş ruga pe toţi participanţii să se asocieze pentru a toasta în sănătatea dumneavoastră, domnule preşedinte, a stimatei doamne Marie Antoinette Mobutu, în sănătatea tuturor colaboratorilor dumneavoastră, pentru prietenia şi colaborarea între toate popoarele lumii !

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII ZAIR, MOBUTU SESE SEKO, ŞI A DOAMNEI MARIE ANTOINETTE MOBUTU

Cu prilejul vizitei în Republica Zair

— 22 martie 1972 —

Stimate domnule preşedinte,

Doamnă Mobutu,

Doamnelor şi domnilor,

Este pentru mine, pentru soţia mea şi colaboratorii mei din delegaţie o deosebită plăcere să vă salutăm în această seară, la acest dineu prietenesc, ca oaspeţi ai Republicii Socialiste România — deşi ne aflăm pe teritoriul Republicii Zair.

Din păcate, vizita noastră a fost scurtă, dar — aşa cum am spus şi aseară — sper că nu peste mult vom avea prilejul de a cunoaşte şi alte centre economice, politice, sociale ale republicii dumneavoastră. Totuşi, eu apreciez că, deşi scurtă, această vizită a fost deosebit de utilă, că ea se încheie cu rezultate bune, care corespund intereselor popoarelor noastre.

Nu aş dori să mă opresc acum asupra înţelegerilor la care am ajuns în cadrul convorbirilor pe care le-am avut ieri şi astăzi, atît noi, ca preşedinţi, ca şefi de partide, cît şi membrii delegaţiilor noastre. Doresc să menţionez însă

că în cadrul convorbirilor s-au realizat noi înţelegeri, care merg pe linia celor ce am stabilit cu prilejul vizitei dumneavoastră în România şi care deschid noi perspective pentru o cooperare multilaterală şi rodnică între ţările noastre, cooperare care se bazează pe respect şi avantaj reciproc, pe principiul neamestecului în treburile interne. Subliniez aceste lucruri pentru că am observat că dumneavoastră le repetaţi mai des decît mine ; de aceea, vreau să vă asigur că în relaţiile cu toate ţările — şi deci şi cu ţara dumneavoastră — noi pornim de la respectarea strictă a acestor principii. Noi dorim ca şi România să se bucure de înfăptuirea acestor principii din partea altor state în relaţiile cu ea — şi acelaşi lucru facem şi vom face şi noi în relaţiile cu alte state.

Desigur, cred că nu se poate vorbi că România şi Zairul ar avea cumva intenţia să se amestece una în treburile interne ale alteia. Dimpotrivă, cred că noi vom dezvolta colaborarea noastră, respectînd cu stricteţe aceste principii şi, în acelaşi timp, fiind convinşi că lărgirea colaborării atît între noi, cît şi cu alte state corespunde intereselor reciproce, condiţiilor actuale de dezvoltare a societăţii omeneşti, intereselor colaborării internaţionale şi păcii în lume.

Iată de ce eu apreciez că vizita pe care am făcut-o în aceste zile în ţara dumneavoastră se încheie cu rezultate bune. Sper că ea va fi urmată de noi întîlniri, atît între preşedinţii celor două ţări, cît şi între diferiţi reprezentanţi — fie pe linie de stat, fie pe linie de partid —, că aceasta va contribui la mai buna cunoaştere şi la întărirea şi dezvoltarea colaborării. Dealtfel, aşa cum v-am asigurat, partidul nostru va trimite cu plăcere o delegaţie la congresul partidului dumneavoastră şi vom aştepta şi noi — cînd vom avea congresul — o delegaţie din partea partidului dumneavoastră.

Nu aș dori să mă opresc asupra unor probleme internaționale, deoarece abia aseară m-am referit la ele. Ceea ce aș dori să menționez și acum este faptul că convorbirile pe care le-am avut au demonstrat că sintem animați de dorința de a ne aduce contribuția la lichidarea colonialismului și neocolonialismului, a politicii de forță și dictat în relațiile internaționale, de a contribui la realizarea în lume a unor relații de colaborare între toate statele, fără deosebire de orînduire socială.

România și Zairul, din punct de vedere al populației, sînt cam egale — au peste 20 000 000 de locuitori ; diferența este că suprafața țării dumneavoastră e mult mai mare decît a României. Însă, pînă la urmă, nu pămîntul este hotărîtor, ci oamenii. Dealtfel, întotdeauna — atît în trecut, cît și astăzi și în viitor — oamenii vor fi aceia care vor hotărî dezvoltarea economică și socială a popoarelor și asigurarea unei păci trainice pe pămînt. De aceea consider că țările noastre și împreună cu noi și alte țări de aceeași mărime — cum obișnuim noi, românii, să spunem, țări mici și mijlocii — vor acționa și ele cu mai multă fermitate pentru a-și aduce contribuția la soluționarea marilor probleme internaționale. Desigur, nu ignorăm nici un moment existența țărilor mari, deosebirile de orînduire socială, dar, în același timp, noi pornim de la faptul că astăzi este necesar să se țină seama de interesele tuturor popoarelor, să se asigure participarea la soluționarea problemelor a tuturor statelor. Numai așa este posibilă pacea, este posibil progresul omenirii !

Trebuie să spun cu satisfacție că, în discuțiile pe care le-am avut, am constatat că punctele noastre de vedere merg în aceeași direcție, deși există deosebiri de păreri.

Iată de ce doresc să menționez, la acest dineu, satisfacția noastră pentru rezultatele vizitei, ale convorbirilor și înțelegerilor la care am ajuns.

Vom duce cu noi și vom informa poporul român despre preocupările poporului dumneavoastră, despre rezultatele pe care le obțineți în făurirea unei economii independente, puternice — și vă dorim să obțineți succese tot mai mari pentru că orice rezultate bune în dezvoltarea economiei dumneavoastră sînt, în același timp, și rezultate ale tuturor popoarelor care se pronunță pentru egalitate în drepturi, pentru independență națională.

Doresc să ridic acest pahar și să toastez pentru prietenia dintre România și Zair, dintre partidele noastre, să urez poporului zairez multă prosperitate, multă fericire și multă, multă independență ! *(Aplauze).*

Doresc să toastez în sănătatea domnului președinte, a doamnei, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

Pentru colaborare și pace între toate popoarele lumii ! *(Aplauze puternice).*

CUVÎNT
LA RECEPȚIA OFERITĂ DE PREȘEDINTELE REPUBLICII ZAMBIA, DR. KENNETH DAVID KAUNDA, ȘI SOȚIA SA, BETTY KAUNDA, ÎN CINSTEA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— *23 martie 1972* —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Dragi prieteni,

Este pentru mine, pentru tovarășa mea și tovarășii din delegație o deosebită bucurie că am putut răspunde la invitația dumneavoastră pentru a vă reîntoarce vizita pe care ați făcut-o cu doi ani în urmă în România.

Aș dori să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, colaboratorilor și întregului popor zambian un salut frățesc și cele mai bune urări din partea Consiliului de Stat, a guvernului, a poporului român, a mea. *(Aplauze).*

Deoarece țara dumneavoastră și-a cîștigat nu prea de mult independența, relațiile dintre România și Zambia sînt de dată mai recentă. Cu toate acestea, în acești puțini ani — și mai cu seamă după vizita pe care dumneavoastră și colaboratorii dumneavoastră, care v-au însoțit, ați făcut-o în România — relațiile noastre au cunoscut o puternică dezvoltare. Sper că vizita pe care o facem acum

în țara dumneavoastră, convorbirile pe care le vom avea, întîlnirile cu reprezentanții poporului zambian, cu populația din diferite localități pe care le vom vizita vor contribui, de asemenea, la o mai bună cunoaștere între popoarele noastre, între conducerile statelor noastre, la dezvoltarea ascendentă a relațiilor de prietenie și colaborare în toate domeniile de activitate. *(Aplauze).*

Aș dori să vă mulțumesc, domnule președinte, pentru cuvintele de apreciere la adresa politicii internaționale a României. Într-adevăr, România duce o politică externă de dezvoltare a colaborării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, punînd, desigur, pe prim plan relațiile cu țările socialiste și cu statele care au scuturat jugul colonial — cum este și Zambia — și au pășit pe calea dezvoltării independente. Fără îndoială că colaborarea între țările care doresc să se dezvolte independent, să-și făurească o economie proprie și care vor ca popoarele lor să fie stăpîne pe propriile destine este esențială pentru pacea și pentru progresul în întreaga lume. *(Vii aplauze).*

Deși — după cum ați spus și dumneavoastră — vom mai avea prilejul să ne spunem părerea asupra diferitelor probleme, nu aș putea ca, la această primă întîlnire cu reprezentanții cei mai de vază ai poporului zambian, să nu mă refer la faptul că problema esențială pentru popoarele africane este făurirea unei economii independente, lichidarea colonialismului, rasismului. Africa să fie a popoarelor africane! Relațiile acestor state cu celelalte țări ale lumii să se dezvolte pe baza deplinei egalități în drepturi și avantajului reciproc, a respectării independenței și suveranității naționale. *(Aplauze puternice).*

Cu aceste gînduri facem vizita în Zambia și în celelalte șapte țări africane, cu aceste gînduri dorim să dezvoltăm relațiile cu toate popoarele africane. Avem deplina încredere că popoarele africane, cu sprijinul tuturor forțelor

antiimperialiste, își vor cuceri deplina independență și vor făuri o viață fericită, îmbelșugată, care să corespundă pe deplin năzuințelor acestor popoare, să asigure progresul lor multilateral. *(Vii aplauze)*.

Cu aceasta, aș dori să închei, exprimîndu-ne încă o dată convingerea că vizita și convorbirile pe care le vom avea vor pune baze tot mai puternice relațiilor dintre popoarele noastre, vor contribui la întărirea prieteniei tuturor popoarelor care luptă pentru dezvoltarea independentă, la cauza păcii și cooperării între toate națiunile lumii. *(Aplauze puternice)*.

CUVÎNT LA ÎNTÎLNIREA CU MINERII DE LA EXPLOATĂRILE DE CUPRU DIN COPPER BELT

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— 24 martie 1972 —

Este pentru noi o deosebită bucurie că am putut, aflîndu-ne în Zambia, să vizităm această mare mină, să ne întîlnim cu muncitorii, specialiștii și conducerea ei.

Aș dori să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră și tuturor minerilor un salut frățesc din partea minerilor și, în general, din partea muncitorilor din minele de cupru din România.

Domnul director general ne-a vorbit, de asemenea, de o serie de asemănări între România și Zambia. Este adevărat ceea ce a spus aici privind mărimea, teritoriul, populația și preocupările pentru dezvoltarea economică, socială în România și în Zambia, dar cred că ar mai trebui adăugat faptul că România și-a cîștigat ceva mai înainte independența națională, Zambia cîștigînd-o ceva mai tîrziu, și că astăzi țările noastre dezvoltă larg cooperarea pentru a fi stăpîne depline pe bogățiile lor naționale, pentru a-și făuri un viitor așa cum îl doresc ele.

Ca prieteni ai poporului zambian, ne bucurăm sincer de succesele pe care le obțineți în dezvoltarea economică și socială. Considerăm că un rol important în realizarea

acestor succese îl au minerii, clasa muncitoare. Apreciem că întărirea unității clasei muncitoare zambiene, a minerilor, în jurul partidului, al președintelui va asigura dezvoltarea mai rapidă a patriei dumneavoastră, întărirea mai puternică a economiei și independenței sale.

Aș dori să vin în întîmpinarea dorinței domnului director general și să-l invit să viziteze România și, totodată, să invit o delegație de specialiști și de mineri din această mare mină să viziteze România. *(Aplauze).*

Doresc să vă urez dumneavoastră, minerilor, familiilor dumneavoastră rezultate tot mai bune în întreaga activitate, multă fericire ! *(Aplauze).*

Trăiască solidaritatea dintre clasa muncitoare din România și clasa muncitoare din Zambia ! *(Aplauze).*

Trăiască colaborarea și prietenia între poporul român și poporul zambian ! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA CEREMONIA CONFERIRII TITLULUI DE CETĂȚEAN LIBER AL ORAȘULUI LUSAKA

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— *24 martie 1972* —

Domnule președinte,

Doamnă Kaunda,

Domnule primar,

Doamnelor și domnilor,

Este pentru mine și pentru soția mea o deosebită plăcere de a fi oaspeții consiliului municipal și ai primarului orașului Lusaka.

Mă simt deosebit de onorat de faptul că, cu prilejul vizitei în frumoasa dumneavoastră țară — Zambia — mi s-a oferit această înaltă distincție de Cetățean liber al orașului Lusaka. După cum ați văzut, am acceptat cu plăcere onoarea, dar și obligațiile care revin oricărui cetățean. *(Aplauze).*

Desigur, a fi cetățean al unei țări libere cum este Zambia, al capitalei acestei țări libere — Lusaka, înseamnă a-ți lua angajamentul de a milita pentru întărirea și dezvoltarea acestei libertăți, a independenței naționale, de a face totul ca poporul zambian să ducă o viață liberă și fericită. *(Aplauze puternice).*

In ce mă privește, ca cetățean al României socialiste, țară care are relații prietenești și de colaborare cu Zambia, mă voi strădui să fac totul pentru ca țările noastre să coopereze cît mai larg, în toate domeniile de activitate și, în felul acesta, să asigure ca popoarele noastre să se dezvolte în libertate, din toate punctele de vedere.

Domnul primar a vorbit pe larg despre orașul București și despre alte aspecte din viața poporului român. Aceasta mă va scuti pe mine să vorbesc mai mult despre aceste probleme. Aș dori totuși să adresez locuitorilor municipiului Lusaka un salut frățesc din partea locuitorilor capitalei României socialiste, ai municipiului Bucureşti. *(Aplauze puternice).*

Sper că între capitalele patriilor noastre se vor stabili relații de cooperare în multe domenii de activitate. Faptul că sînt cetățean liber al orașului Lusaka cred că îmi dă dreptul să propun ca Bucureștiul și Lusaka să devină orașe înfrățite. *(Vii aplauze).* Și acum este rîndul meu să întreb pe domnul președinte dacă spune da. La fel și pe domnul primar. *(Se răspunde afirmativ ; aplauze puternice).*

După cum cunoașteți, România a scuturat complet, de aproape 27 de ani, atît jugul asupririi străine, luîndu-și soarta în mîinile sale, cît și jugul asupritorilor proprii și a trecut la făurirea unei societăți care să asigure pentru întregul popor dreptate socială, libertate, democrație și o viață fericită. *(Vii aplauze).* Trebuie să vă spun în mod sincer că acești ani — deși puțini — au transformat în mod radical viața poporului român. Astăzi, România se numără printre țările socialiste ; ea făurește cu forțele poporului său un viitor fericit ; se dezvoltă industria, agricultura, învățămîntul, cultura, crește nivelul de trai al poporului. Putem afirma că, într-adevăr, socialismul a deschis calea ca poporul nostru să ducă o viață demnă

în rîndul tuturor națiunilor lumii. *(Aplauze).* Tocmai datorită acestor rezultate pe care le-a obținut, poporul român este ferm hotărît să facă totul pentru a-și asigura progresul, pentru a dezvolta cît mai larg relațiile sale cu toate popoarele țărilor socialiste și ale statelor care au scuturat jugul dominației străine și au pășit pe calea dezvoltării independente.

Totodată, noi ne pronunțăm pentru relații cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, deoarece considerăm că în etapa actuală a revoluției tehnico-științifice, participarea la diviziunea internațională a muncii, colaborarea între toate țările constituie o necesitate pentru progresul și dezvoltarea fiecărui popor. La baza relațiilor cu toate statele lumii, noi situăm în mod ferm deplina egalitate în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, precum și renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în raporturile dintre state. Pe această bază, considerăm că fiecare popor are dreptul și datoria să-și hotărască singur calea dezvoltării sale economico-sociale, fără nici un amestec din afară. Este adevărat, în lume sînt țări mari și mici și în raport cu aceasta este și răspunderea lor pentru dezvoltarea societății omenești ; dar noi pornim de la faptul că, indiferent de mărimea lor și de orînduirea socială, toate statele trebuie să participe cu drepturi egale la soluționarea tuturor problemelor internaționale. *(Vii aplauze).*

România, ca și Zambia, face parte din rîndul țărilor mici și mijlocii, dar și noi vrem ca problemele dezvoltării României să le rezolve poporul român, așa cum dorește el, dezvoltînd, în același timp, colaborarea cu toate celelalte state. *(Aplauze puternice).* De aceea, înțelegem pe deplin dorința Zambiei, a altor popoare — africane și de pe alte continente — de a-și hotărî ele însele calea

dezvoltării lor, de a fi stăpîne pe bogățiile naționale, de a-și alege nestingherite drumul pe care să meargă în viitor. *(Aplauze puternice).*

Am putea spune că desfășurarea vieții internaționale este în favoarea popoarelor care se ridică împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, pentru lichidarea colonialismului și neocolonialismului. Este, într-adevăr, o necesitate să se pună capăt colonialismului pe continentul african ca Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia și popoarele acestor țări africane să devină libere, să fie izgonit colonialismul ! Popoarele acestor țări, ale celorlalte țări africane au dreptul să folosească toate mijloacele pentru a lichida colonialismul ! *(Aplauze).*

De asemenea, este timpul să fie lichidată politica rasistă, să se asigure populației din țările unde conduce o minoritate dreptul de participare cu drepturi egale la conducerea destinelor statelor respective — am în vedere, în primul rînd, Rhodesia și Africa de Sud — să fie lichidat, într-adevăr, acest anacronism care nu mai corespunde în nici un fel dezvoltării actuale a societății omenești ! *(Aplauze puternice).*

Domnul primar s-a referit la necesitatea întăririi unității țărilor africane și are pe deplin dreptate, deoarece numai acționînd unite, atît între ele, cît și cu alte state antiimperialiste, țările africane vor putea să-și asigure dezvoltarea liberă și independentă. Dar, pentru ca să se realizeze unitatea țărilor africane este necesară acțiunea tuturor statelor. În același timp se impune și realizarea unei puternice unități naționale în fiecare stat. Numai realizînd atît unitatea națională, cît și unitatea pe plan continental, se poate asigura desfășurarea cu succes a activității de dezvoltare economico-socială, de eliberare completă de sub orice dominație și asuprire. *(Vii aplauze).*

În ce privește continentul european — continent într-adevăr mai dezvoltat din punct de vedere economic — astăzi și popoarele acestui continent își pun problema realizării unor relații noi, de deplină egalitate între ele, a înfăptuirii a ceea ce numim noi securitate europeană, considerînd că aceasta să ducă la dezvoltarea unor relații întemeiate pe principii de deplină egalitate în drepturi și cu țările africane, cu celelalte țări ale lumii, și va aduce o contribuție la așezarea generală a relațiilor dintre state pe respectarea dreptului fiecărei națiuni de a trăi așa cum dorește ea.

Vizita pe care o facem în țara dumneavoastră este tocmai expresia dorinței poporului român de a dezvolta relațiile cu poporul zambian, cu popoarele africane, cu toate popoarele, de a-și aduce contribuția la cauza progresului social în întreaga lume. *(Aplauze).*

Deși ne aflăm de puțin timp în patria dumneavoastră, am putut vedea cîte ceva din preocupările conducerii dumneavoastră și ale poporului zambian, o serie de rezultate obținute pe calea dezvoltării economice și sociale. Ca prieteni, ne bucură foarte mult aceste rezultate — și vă felicităm din toată inima ! *(Aplauze puternice).*

Sînt convins că relațiile dintre țările noastre vor cunoaște o dezvoltare continuă, că popoarele noastre vor merge mînă în mînă pe calea prieteniei și colaborării, a păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice).*

Trăiască prietenia dintre Zambia și România ! *(Vii aplauze).*

Trăiască cetățenii orașului Lusaka ! *(Aplauze puternice).*

CUVÎNT
LA CEREMONIA ÎNMÎNĂRII CARNETULUI DE MEMBRU DE ONOARE AL PARTIDULUI UNIT AL INDEPENDENŢEI NAŢIONALE

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— 24 martie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Doresc să mulţumesc tovarăşului preşedinte şi conducător al partidului pentru inminarea acestui carnet de membru de onoare al Partidului Unit al Independenţei Naţionale şi acestui tricou de militant — care constituie un simbol al relaţiilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Unit al Independenţei Naţionale. *(Aplauze puternice).*

Colaborarea dintre partidele noastre va asigura şi lărgirea cooperării dintre popoarele noastre, deoarece partidele noastre conduc astăzi destinele ţărilor respective. *(Vii aplauze).*

Doresc să urez partidului dumneavoastră, care conduce destinele poporului zambian, succese tot mai mari în activitatea sa, de a-şi îndeplini, în cele mai bune condiţii, rolul său de a conduce Zambia şi poporul zambian pe calea unei vieţi fericite, independente. *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNT
LA DEJUNUL OFERIT DE MINISTRUL PENTRU PROVINCIA DE SUD

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— 25 martie 1972 —

Domnule preşedinte,

Domnule ministru,

Doamnelor şi domnilor,

Este pentru mine şi soţia mea o deosebită plăcere că am putut, în scurta vizită pe care o facem în Zambia, să venim în oraşul Livingstone, să admirăm cascada Victoria — această frumoasă creaţie a naturii. *(Aplauze).* De aceea, aş dori, în primul rînd, să mulţumesc domnului preşedinte pentru că ne-a organizat o asemenea plăcută vizită în această parte a Zambiei.

Aş dori, de asemenea, să mulţumesc domnului ministru şi primarului oraşului Livingstone, populaţiei acestui frumos oraş pentru primirea călduroasă pe care ne-a făcut-o. *(Vii aplauze).*

Domnul ministru s-a referit la faptul că dincolo de această provincie din sudul Zambiei este sfîrşitul libertăţii. Într-adevăr, eu consider că acest fapt merită să reţină atenţia, avînd în vedere că înseamnă că vor trebui depuse eforturi pentru ca în Africa să nu mai existe o

frontieră a libertății, ca întreaga Africă să fie liberă, iar populația africană să fie stăpînă pe destinele sale. *(Aplauze puternice).* Dealtfel, se vede că însăși natura a hotărît în felul acesta, în sensul că această cascadă nu are frontiere, că ea se întinde de o parte și de alta. Și oamenii ar trebui să poată circula liber și de o parte și de alta ! *(Vii aplauze).* Pentru aceasta însă este nevoie să fie lichidate colonialismul, rasismul, să se asigure deplina egalitate între toate popoarele, între toți oamenii. Acționînd în acest fel, realizăm atît ceea ce a stabilit natura, cît și ceea ce este firesc să fie și trebuie să se realizeze în lume !

Domnul ministru s-a referit la faptul că ar fi bine ca în viitor, între poporul român și poporul zambian să existe schimburi mai dese de delegații — și acestea să meargă mai în jos, la muncitori, țărani, intelectuali, la oamenii care produc bunurile materiale și spirituale. Eu sînt complet de acord cu aceasta, totuși, nu aș putea să nu menționez faptul că începutul bun al acestor schimburi l-a făcut vizita președintelui dumneavoastră în România. *(Aplauze puternice).*

De aceea, aș dori — și sper că și domnul președinte va fi de acord — să invit o delegație din Livingstone și din partea de sud a țării, din care să facă parte, așa cum a spus și domnul ministru, „oameni de la firul ierbii". *(Vii aplauze).* Sper însă că va veni și domnul ministru, deși nu este chiar de la firul ierbii. *(Animație, aplauze).*

Cu aceasta, aș dori să ridic paharul pentru prietenia dintre popoarele noastre, în sănătatea președintelui Kaunda, a doamnei Kaunda, a domnului ministru Mutenba, a dumneavoastră, a tuturor.

Kumfwana ! (în limba bemba : prietenie, înțelegere reciprocă). *(Aplauze puternice).*

CUVÎNT
LA ÎNTÎLNIREA CU MEMBRII COLONIEI ROMÂNE

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— 25 martie 1972 —

După cum cunoașteți, ne aflăm în Zambia într-o vizită de prietenie ; cunoașteți că relațiile noastre cu Zambia, relațiile mele cu președintele Kaunda sînt excelente. Sperăm că vizita pe care o facem acum va pune o bază și mai trainică pentru o colaborare largă în toate domeniile de activitate.

Am profitat de vizita în Zambia pentru a avea această întîlnire cu românii care lucrează alături de poporul frate zambian. Aș dori să încep prin a vă saluta pe toți și a-mi exprima convingerea că activitatea pe care o desfășurați aici constituie o contribuție importantă la întărirea prieteniei dintre poporul român și poporul zambian. *(Aplauze).*

Nu am de gînd să vă fac o expunere asupra situației politice. Sper că urmăriți activitatea din țară și cunoașteți cum se desfășoară munca partidului nostru, a poporului, rezultatele pe care le avem în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului. Știți cum s-au îndeplinit prevederile planului pe primul an al noului cincinal ; anul acesta, în primele două luni, am obținut o producție cu 13% mai mare față de perioada corespunzătoare a anului

trecut, producție superioară prevederilor planului. V-aș putea spune că în țara întreagă activitatea economico-politică se desfășoară bine, cu rezultate bune. De asemenea, activitatea internațională a României se desfășoară bine, se bucură de sprijinul întregului popor și are o rezonanță din ce în ce mai mare pe plan internațional. Avem prieteni pretutindeni ; ne aflăm în a cincea țară africană pe care o vizităm și peste tot am fost întîmpinați de popoare prietene, am avut convorbiri rodnice, am ajuns la acorduri deosebit de bune privind dezvoltarea relațiilor noastre cu aceste țări. Vă pot spune că, de fapt, pe toate continentele România se bucură de simpatie, are prieteni cu care dezvoltă larg relațiile de colaborare. Deci, ceea ce vă pot spune este că activitatea internă și externă a partidului nostru, a poporului se desfășoară în condiții bune și servește construcției societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze).*

În ce privește vizita în Zambia, desigur, vom mai avea discuții — ea se va încheia abia luni dimineață — dar, vă pot spune, așa cum ați văzut dealtfel, că ne-am bucurat de o primire deosebit de prietenească, atît în Lusaka, cît și în celelalte două centre pe care le-am vizitat. Convorbirile noastre cu președintele Kaunda și alți conducători ai statului și ai partidului s-au desfășurat pînă acum cu rezultate excelente ; sperăm că se vor încheia noi acorduri pentru o dezvoltare largă a cooperării. Aceasta va presupune că filiala „Geomin" își va extinde și mai mult activitatea, că va trebui să înceapă lucrările miniere propriu-zise, ceea ce presupune și venirea unui număr mai mare de specialiști din țară, care să contribuie la realizarea în condiții bune a activității viitoare ; aceasta înseamnă că numărul românilor — care și așa este destul de mare — va crește și mai mult.

Sperăm că și în agricultură vom stabili o cooperare largă. Ne gîndim la realizarea unui complex — nu este vorba de o fermă — de 10 000, 15 000 sau 20 000 de hectare cu culturi multiple ; ne gîndim, de asemenea, la o serie întreagă de obiective economice, pe care să le realizăm în cooperare cu prietenii zambieni. Deci, ambasada, agenția economică, toți ceilalți activiști care îndeplinesc diferite misiuni în domeniul politic sau economic, din însărcinarea partidului și guvernului, vor trebui să desfășoare o muncă și mai intensă în viitor — și cred că nu vă speriați de muncă.

Am găsit că clima din Zambia este foarte bună și, în general, după cum am fost informat — în afară de cîteva luni — ea este bună ; această climă și faptul că lucrați împreună cu un popor prieten creează o ambianță deosebit de plăcută.

Cunoașteți principiile noastre privind relațiile cu alte state. Sînteți trimiși aici ca soli ai poporului român pentru a dezvolta activitatea de cooperare, pentru a ajuta pe prietenii zambieni în diferite domenii, în a-și făuri o economie independentă. Aș dori să spun încă o dată că știu că acesta este spiritul în care acționați fiecare. Trebuie să lucrați astfel, să colaborați în așa fel cu specialiștii și muncitorii zambieni, încît între români și zambieni să se stabilească relații frățești. Ca reprezentanți ai unei țări socialiste, noi trebuie să lucrăm în așa fel, încît să demonstrăm că este posibil să se stabilească în lume, între oameni, între popoare, relații cu totul noi, opuse vechilor relații pe care le-au promovat — și le promovează încă în unele țări — colonialiștii și neocolonialiștii. Aceasta ar fi cerința principală, dorința pe care vreau să o exprim încă o dată — deși, repet, știu că acestea sînt și gîndurile tuturor celor care au venit în Zambia. Știu că în acest fel acționați și voi, dar vreau încă o dată să exprim dorința

mea, a conducerii partidului, ca fiecare dintre voi să se străduiască în acest spirit, încît această cooperare, prezența voastră aici, să întărească și mai mult prietenia și colaborarea între popoarele noastre, să servească cauzei eliberării popoarelor, întăririi unității fiecărui popor în parte, a independenței lor. În felul acesta, vă veți face datoria și ca specialiști și ca reprezentanți ai țării — dar și ca reprezentanți ai unui partid care și-a propus să construiască în țară o orînduire nouă și care dorește ca poporul român, împreună cu alte popoare, să contribuie la triumful socialismului în întreaga lume. *(Aplauze puternice).*

Iată, tovarăși, cîteva recomandări cu totul generale pe care am dorit să vi le fac. Nu doresc de loc să intru în problemele de specialitate ale fiecăruia — și știu că tovarășii care mă însoțesc au discutat, vor mai discuta aceste probleme cu voi și nu este locul acum să mai vorbim de ele.

Eu aș vrea, încă o dată, să vă urez tuturor succese în activitatea voastră, și vă doresc multă sănătate. Să știți că partidul și guvernul, și în general oamenii muncii din rîndul cărora voi ați plecat, urmăresc activitatea voastră și vor fi bucuroși dacă ea va corespunde întotdeauna liniei generale a partidului. Eu sînt convins că așa va fi, tovarăși ! *(Aplauze puternice).* Vă doresc, încă o dată, multă sănătate și fericire. *(Aplauze puternice, prelungite).*

TOAST LA RECEPȚIA OFERITĂ DE PREȘEDINTELE REPUBLICII ZAMBIA, DR. KENNETH DAVID KAUNDA, ȘI DOAMNA BETTY KAUNDA ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Zambia

— 26 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnă Kaunda,

Doamnelor și domnilor,

Aș dori ca în numele meu, al tovarășei mele și al tovarășilor din delegație să exprim încă o dată mulțumirile noastre pentru posibilitatea ce ni s-a oferit de a vizita poporul zambian prieten.

Vizita noastră constituie un răspuns la vizita pe care dumneavoastră, domnule președinte, ați făcut-o cu aproape doi ani în urmă în România. Dar, în același timp, ea este o vizită de prietenie și solidaritate a două popoare ce își făuresc o viață liberă, independentă. *(Aplauze).* De aceea, aș putea spune că ea depășește cu mult cadrul unei simple vizite de răspuns, constituind o întîlnire între prieteni și frați, dornici de a dezvolta colaborarea lor în toate domeniile de activitate.

Ne aflăm de cîteva zile în frumoasa și ospitaliera dumneavoastră țară. În acest timp scurt ne-am întîlnit cu

populația orașului Lusaka ; dealtfel, cu acest prilej, am devenit și cetățean liber al capitalei patriei dumneavoastră. *(Vii aplauze).* Avînd în vedere că cetățenii au atît drepturi cît și obligații, eu mă voi simți și obligat, dar și că am dreptul de a considera că în poporul zambian am un adevărat prieten și frate. Și, ca atare, am și obligația de a milita pentru dezvoltarea colaborării între popoarele român și zambian. *(Aplauze puternice).*

Vizitind exploatarea minieră din Chingola, ne-am întîlnit cu minerii, această parte importantă a clasei muncitoare zambiene. Ne-a produs o deosebită bucurie primirea care ne-au făcut-o minerii, deoarece în rîndurile clasei muncitoare ne simțim întotdeauna deosebit de bine, pentru că știm că pretutindeni clasa muncitoare — deci și în Zambia — reprezintă principala forță a progresului și dezvoltării independente a patriei.

Am avut prilejul să vizităm Livingstone, minunatul muzeu din oraș și să admirăm o frumusețe a naturii — cascada Victoria. Peste tot am fost întîmpinați cu sentimente de prietenie, de ospitalitate, ceea ce ne-a făcut să ne simțim ca între prieteni. Așa cum, dealtfel, ați fost și dumneavoastră primit în România și așa cum ați declarat atunci că v-ați simțit.

Într-adevăr, popoarele noastre se simt aproape unul de altul, pentru că atît poporul român, cît și poporul zambian au cunoscut vreme îndelungată jugul asupririi străine și s-au eliberat prin lupta pe care au dus-o, luîndu-și soarta în propriile mîini.

În aceste puține zile am putut cunoaște o mică parte din munca și realizările obținute de poporul dumneavoastră în făurirea unei vieți libere, independente. În convorbirile îndelungate pe care le-am avut împreună, domnule președinte, ne-ați înfățișat pe larg preocupările dumneavoastră și ale partidului dumneavoastră, de a elabora noul

plan de dezvoltare a Zambiei, de a asigura progresul mai rapid al industriei, agriculturii, științei, culturii, ridicarea bunăstării întregului dumneavoastră popor. Putem spune, deci, că avem acum o imagine mai bună despre realizările și preocupările de viitor ale dumneavoastră, ale întregului popor zambian ; ca prieteni sinceri, ne bucurăm din inimă atît de realizări, cît și de planurile de perspectivă ale țării dumneavoastră. *(Vii aplauze).*

Nu aș dori să fie interpretat ca vreun amestec în treburile interne ale Zambiei, dar am convingerea că programul pe care îl elaborați este un program bun, că stă în puterea poporului zambian, a partidului său, a președintelui său de a-l înfăptui în bune condiții. Am dori să folosim acest prilej pentru a vă ura să-l realizați în bune condiții, să obțineți noi și noi succese în dezvoltarea patriei dumneavoastră, în întărirea independenței și suveranității naționale. *(Vii aplauze).*

După cum ați arătat și dumneavoastră, domnule președinte, în cadrul convorbirilor din aceste zile, am căzut de acord să extindem colaborarea noastră începută cu prilejul vizitei pe care ați făcut-o acum doi ani în România. Noi apreciem că ceea ce am realizat în ultimii ani constituie o bază trainică pentru ca în perioada următoare cooperarea româno-zambiană în domeniile industriei, agriculturii, științei, culturii, învățămîntului să cunoască un progres foarte larg.

Cred că merită menționat și faptul că cu acest prilej am căzut de acord să dezvoltăm și colaborarea între partidele noastre, care au misiunea de a organiza popoarele respective în asigurarea dezvoltării lor economico-sociale.

Se poate pune întrebarea : cum a fost posibil ca în cîteva zile cei doi președinți și delegațiile lor să ajungă la un acord așa de larg și asupra unui cerc atît de mare de probleme ? Cred că există un anumit secret — și anume

acela că atît România, cît și Zambia sînt călăuzite de dorința de a colabora pe principiile deplinei egalități în drepturi, ale respectului reciproc și întrajutorării în toate domeniile de activitate. Pornind de la aceste principii, este limpede că ne-a fost ușor să ne înțelegem. Aceasta este încă o demonstrare că, atunci cînd oamenii politici, conducătorii de state, popoarele pornesc de la dorința de a se respecta reciproc și a colabora pe principiul deplinei egalități, găsesc nenumărate mijloace și căi pentru a coopera rodnic în toate domeniile de activitate. Iată de ce putem, într-adevăr, afirma că înțelegerile noastre reprezintă o nouă etapă importantă în relațiile dintre România și Zambia, că ele au, totodată, o importanță internațională prin aceea că demonstrează că este posibil și că trebuie făcut totul pentru promovarea largă în relațiile dintre state a noilor principii.

V-aș ruga să-mi permiteți să mă refer la cîteva din preocupările actuale ale României socialiste. Întregul nostru popor a trecut la realizarea celui de-al cincilea plan cincinal, stabilit de Congresul al X-lea al partidului. Vorbesc despre aceasta pentru că, în România, Partidul Comunist Român este partidul unic și îndeplinește rolul de forță conducătoare a întregii societăți, a tuturor domeniilor de activitate; deci, hotărîrile sale sînt hotărîrile întregului popor. În cadrul acestor preocupări avem în vedere de a continua dezvoltarea rapidă a industriei; dorim să ne apropiem mult de țările dezvoltate din punct de vedere industrial. Dăm o atenție deosebită agriculturii, care în România reprezintă o ramură de bază a economiei naționale. Și, pentru a asigura progresul economiei, punem pe prim plan dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii — factori hotărîtori în formarea de cadre naționale pentru toate domeniile de activitate, pentru înfăptuirea oricărui program de dezvoltare a unei țări.

Pentru a înțelege eforturile pe care le face poporul român, voi menționa că anul trecut industria românească a produs de 19 ori mai mult decît în 1938, anul cu cea mai înaltă producție din timpul regimului burghezo moșieresc, iar pînă în 1975 aproape vom dubla producția din 1970, realizînd o producție industrială de circa 40 de ori mai mare decît în 1938. Aș dori, de asemenea, să menționez că pentru susținerea acestui program intens alocăm din venitul național 32% pentru investiții și acumulări. Facem aceasta pentru că sîntem conștienți că numai printr-un efort susținut făcut de către întregul popor se poate făuri o economie puternică, independentă.

Totodată, programul de dezvoltare a României socialiste acordă o atenție deosebită problemelor ridicării bunăstării materiale și spirituale a poporului nostru. Tot ceea ce construim în România este chemat să servească interesele întregului popor; însuși socialismul, esența sa, constă în a asigura bunăstarea și fericirea tuturor celor ce muncesc. Sîntem în al doilea an al acestui program și planul pe primul an l-am depășit cu 2%, iar pe primele trei luni ale acestui an continuăm, de asemenea, să depășim prevederile de plan cu 2%. De aceea, avem toată convingerea că acest program de dezvoltare a României socialiste va fi realizat și depășit. Ca perspectivă — în care este încadrat și acest program — avem făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, societate care trebuie să asigure o participare totală a întregului popor la conducerea activității statului, o largă democrație socialistă, un larg umanism, pentru că însuși socialismul este societatea cea mai umanistă din lume. *(Aplauze).*

Iată, dragi prieteni, unele preocupări actuale și de perspectivă ale poporului român, ale partidului său conducător. Tocmai pornind de aici, partidul și guvernul român se preocupă de a dezvolta larg colaborarea cu toate statele

lumii, fără deosebire de orînduire socială. Desigur, ca țară socialistă ne preocupăm de dezvoltarea relațiilor noastre cu toate țările socialiste, considerînd că aceasta este în interesul tuturor țărilor și al tuturor forțelor progresiste și antiimperialiste din lume. În același timp — și în același context — acordăm o mare atenție relațiilor cu țările care au scuturat jugul imperialist, colonial și au pășit pe calea dezvoltării lor independente. Noi considerăm relațiile dintre România și țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, sau cum se spune astăzi — poate în mod nedrept — țările din lumea a treia, ca relații de solidaritate în lupta pentru făurirea unei orînduiri mai drepte, care să asigure deplina egalitate între oameni, între toate națiunile lumii. Am spus că pe nedrept se vorbește de lumea a treia și iată de ce : pentru că, în fond, există numai două lumi — lumea celor care încă duc o politică imperialistă, colonialistă, de dominație și lumea popoarelor libere și independente. *(Aplauze îndelungate).* Noi apreciem că colaborarea activă a țărilor din această lume, a popoarelor dornice de libertate, de a-și făuri o viață așa cum o doresc ele este în condițiile de astăzi esențială pentru progresul întregii omeniri, pentru asigurarea păcii pe planeta noastră.

În același timp, pornind de la realitățile lumii contemporane, România se pronunță și realizează în viață principiile coexistenței pașnice între țări cu orînduiri sociale diferite. În acest spirit dezvoltăm relațiile cu toate celelalte state, în domenii largi de activitate, considerînd că, în condițiile actualei revoluții tehnico-științifice, participarea la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și științifice între toate statele corespunde unor cerințe obiective ale progresului general.

Așa după cum ați remarcat și dumneavoastră, domnule președinte, în discuțiile noastre am constatat că există

o identitate de vederi asupra problemelor fundamentale ale dezvoltării contemporane. Desigur, pe primul plan în discuțiile noastre a stat problema lichidării colonialismului, neocolonialismului și rasismului din Africa. Și este și normal să fie așa, avînd în vedere că pe acest continent, care a avut mult de suferit de pe urma colonialismului, inegalității, dominația imperialistă și colonială se mai face încă simțită destul de puternic. Cred că este timpul ca popoarele africane, toate forțele progresiste din lume să-și propună de a acționa cu mai multă hotărîre pentru a pune capăt cît mai repede acestor stări de lucruri, care constituie o rușine a secolului al XX-lea.

În ce privește România, ea acordă întregul său sprijin și va continua și în viitor să sprijine lupta popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia și din toate locurile unde colonialismul se mai face încă simțit. *(Aplauze puternice).* Noi considerăm că lupta cu arma în mînă a acestor popoare pentru eliberarea lor este o luptă dreaptă, că trebuie sprijinită ! Și noi o vom sprijini !

O altă problemă asupra căreia am discutat îndelung este aceea a căilor pentru lichidarea subdezvoltării, pentru a se realiza un progres rapid al țărilor care astăzi se găsesc la un nivel scăzut de dezvoltare economico-socială. Așa cum am mai spus, consider că această situație este rezultatul tocmai al politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. De aceea, acordarea de ajutor de către statele dezvoltate popoarelor rămase mai în urmă este o obligație. Trebuie să facem totul pentru ca aceste state — care și-au realizat dezvoltarea lor și pe spatele popoarelor rămase astăzi în urmă — să acorde acum un sprijin mai substanțial pentru progresul acestor țări.

Deoarece România este o țară europeană, este de înțeles că problema securității europene, a organizării confe-

rinței general-europene a constituit, de asemenea, o problemă care a stat în preocupările noastre. Noi apreciem că s-au creat condițiile pentru a se trece la pregătirea și organizarea conferinței statelor europene. Considerăm că înfăptuirea unor relații noi pe continentul european va servi nu numai popoarelor acestui continent, dar și popoarelor continentului african și de pe celelalte continente, cauzei cooperării și păcii între toate națiunile lumii.

Așa cum ați menționat și dumneavoastră, domnule președinte, am discutat și despre situația din Orientul Mijlociu și despre situația din Indochina. România consideră că este necesar să facem totul pentru ca să se ajungă la încetarea cît mai grabnică a războiului din Indochina, că este necesar ca Statele Unite să-și retragă trupele, să treacă la discuții pe baza propunerilor Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud și să se ajungă la instaurarea păcii în Peninsula Indochineză. Așa cum considerăm că este necesar să se acționeze pentru realizarea în practică a rezoluției Consiliului de Securitate din 1967 cu privire la situația din Orientul Mijlociu. Noi apreciem că o soluție politică pentru lichidarea conflictului din această zonă este în interesul tuturor popoarelor din Orientul Mijlociu, al tuturor statelor care doresc instaurarea păcii în lume. Desigur, avem în vedere că Israelul trebuie să-și retragă trupele din teritoriile ocupate, că este necesar să se asigure integritatea și suveranitatea tuturor statelor din această zonă. În același timp, considerăm că trebuie să se asigure și condiții normale de viață pentru populația palestineană, corespunzător dorințelor acesteia.

În general, în cadrul discuțiilor noastre am ajuns la un acord deplin ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării inde-

pendenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, de a face totul pentru excluderea forței și a amenințării cu folosirea forței în relațiile dintre state, de a se împiedica intervențiile militare în treburile altor țări și a se asigura dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele. Considerăm că este necesar să crească și mai mult rolul Organizației Națiunilor Unite. Pornind de la faptul că în lume sînt și țări mari, și mici, și mijlocii, cu orînduiri sociale diferite și cu politici diferite, noi considerăm că este necesar ca la rezolvarea tuturor problemelor din lumea contemporană să participe toate statele, indiferent de mărimea lor. România, ca și Zambia, face parte din rîndul țărilor mici și mijlocii. După cum se știe dintotdeauna, primele victime ale politicii imperialiste au fost tocmai țările mici și mijlocii. De aceea, noi considerăm că este necesar ca aceste state să se preocupe pentru a participa mai activ la viața internațională, să joace un rol mai important în Organizația Națiunilor Unite, astfel ca nici o problemă să nu se poată rezolva în spatele lor sau în dauna lor. *(Vii aplauze).*

Este normal să ne fi preocupat de problema cursei înarmărilor, care constituie o povară pentru toate popoarele. România consideră că este necesar să fie intensificate eforturile pentru a se ajunge la pași concreți în direcția dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare. În acest sens, este de înțeles că trebuie să acționăm și pentru desființarea blocurilor militare, pentru lichidarea bazelor străine de pe teritoriile altor state, pentru retragerea trupelor în granițele naționale și alte măsuri de reducere a trupelor și de dezarmare.

Abordînd toate aceste probleme, am pornit de la faptul că popoarele noastre, ca și alte popoare care se preocupă pentru dezvoltarea lor economică și socială, au ne-

voie de pace. Deci, consider că discuțiile avute, identitatea noastră de păreri corespund nu numai intereselor popoarelor român și zambian, dar și intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Aș dori să vă asigur, domnule președinte și dragi prieteni, că poporul român va acționa cu toată fermitatea și în viitor pentru a-și aduce contribuția la soluționarea problemelor internaționale în spiritul colaborării și prieteniei între toate națiunile lumii. Puteți fi siguri că întotdeauna poporul român își va îndeplini datoria în lupta împotriva imperialismului, a colonialismului, pentru pace în lume.

Așa cum ați menționat și dumneavoastră, domnule președinte, s-au semnat o serie de înțelegeri. Mîine vom semna și declarația cu privire la problemele care au constituit cadrul discuțiilor și asupra căror am realizat un acord deplin. Putem deci aprecia că vizita și convorbirile noastre se încheie cu rezultate bune pentru partidele și popoarele român și zambian.

Cu părere de rău că vizita a fost scurtă, mîine vom părăsi frumoasa dumneavoastră patrie și ospitalierul dumneavoastră popor. Plecăm însă cu satisfacția că ne-am simțit ca între frați, că am realizat lucruri bune pentru popoarele român și zambian. *(Aplauze puternice)*. Plecăm cu convingerea că tot ceea ce am stabilit se va traduce în viață prin eforturile comune ale guvernelor și partidelor noastre. Vom duce cu noi plăcute impresii, prietenia poporului zambian. Vom informa poporul român că în poporul zambian are un bun prieten, un bun frate. *(Vii aplauze)*. Plecăm cu convingerea că prietenia și colaborarea româno-zambiană au o perspectivă înfloritoare, că ele corespund cauzei păcii și colaborării internaționale.

Doresc să urez poporului zambian noi și mari succese

în dezvoltarea sa economică și socială, în întărirea independenței și suveranității naționale. *(Aplauze)*.

Vă rog să fiți cu toții de acord cu mine pentru a ridica un toast în sănătatea domnului președinte, a doamnei Kaunda, în sănătatea miniștrilor și celorlalți colaboratori ai domnului președinte, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor, dragi prieteni zambieni !

Pentru toți reprezentanții diplomatici prezenți aici ; pentru colaborare și pace în întreaga lume !

Kumhuana ! (Prietenie). *(Aplauze prelungite)*.

CUVÎNT
LA UNIVERSITATEA DIN DAR-ES-SALAAM
Cu prilejul vizitei în Republica Unită Tanzania

— 27 martie 1972 —

Ne bucurăm mult că între universitatea dumneavoastră și universitățile și institutele din România există relații de colaborare. Am reținut cu mult interes activitatea desfășurată de facultățile care funcționează în prezent, preocupările de a dezvolta o facultate tehnică. Din propria noastră experiență vă putem spune că dezvoltarea învățămîntului superior tehnic este una din problemele principale pentru progresul economic și social al țării. Sper că vizita pe care o facem la universitatea dumneavoastră va oferi un prilej și un imbold pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor cu diferite facultăți și centre de învățămînt superior din România.

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat universității din Dar-es-Salaam să obțină rezultate tot mai bune în formarea de cadre pentru toate domeniile de activitate, care sînt necesare dezvoltării economico-sociale, pentru consolidarea independenței și suveranității patriei.

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE REPUBLICII UNITE TANZANIA, JULIUS K. NYERERE, ÎN CINSTEA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU.
Cu prilejul vizitei în Republica Unită Tanzania

— 27 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Dragi prieteni tanzanieni,

Este pentru mine, pentru tovarășa mea, precum și pentru colaboratorii mei din delegație o deosebită bucurie că ne aflăm în Tanzania ca oaspeți ai dumneavoastră.

Aș dori să vă mulțumesc, domnule președinte, pentru invitația de a vizita frumoasa dumneavoastră patrie, pentru primirea călduroasă ce ne-ați făcut-o și pentru cuvintele pe care le-ați rostit la adresa poporului român.

Doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa un salut călduros, pentru a saluta poporul prieten tanzanian în numele întregului popor român. *(Aplauze).*

Am fost plăcut impresionat de primirea călduroasă pe care ne-a făcut-o populația capitalei dumneavoastră — Dar-es-Salaam. De aceea, aș dori să exprim mulțumirile noastre tuturor locuitorilor capitalei, care ne-au întîmpinat cu sentimente de prietenie. În aceasta, noi vedem o expresie a relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre,

a dorinței de a dezvolta pe o treaptă superioară colaborarea între poporul român și cel tanzanian.

Este adevărat că țările noastre se află la distanțe destul de mari una de alta; dar, după cum ați remarcat și dumneavoastră, amîndouă se află în est — este adevărat, una în estul Europei, cealaltă în estul Africii. Dar astăzi, distanțele nu mai reprezintă un obstacol în calea dezvoltării cooperării dintre popoare. Aș dori să consider ca un simbol faptul că ne aflăm în estul a două continente — și anume un simbol al prieteniei în lupta pentru independență, pentru construirea orînduirii noi. *(Vii aplauze).*

După cum se știe, România a cunoscut și ea, timp de cîteva secole, jugul asupririi străine; dar niciodată nu a încetat lupta pentru a-și cuceri independența și a-și făuri o viață nouă, așa cum dorește. Este adevărat, independența de stat am cucerit-o acum 100 de ani sau, mai bine zis, exact acum 95 de ani, în 1877. Atunci am scuturat jugul otoman, dar, după aceea, timp de încă zeci de ani, a trebuit să suportăm asuprirea diferitelor țări imperialiste. De fapt, numai odată cu răsturnarea dictaturii fasciste și trecerea la construirea socialismului, poporul român și-a asigurat pe deplin independența. De aceea, pentru noi, socialismul, independența națională, dreptul poporului de a-și hotărî singur destinul, așa cum îl dorește, constituie un tot unitar, inseparabil. *(Aplauze puternice).*

În cuvîntul dumneavoastră ați exprimat dorința de a cunoaște unele din realizările și preocupările poporului român. În convorbirile pe care le vom avea sper să reușesc ca atît eu, cît și colaboratorii mei să vă facem cunoscute unele din aceste realizări. Totuși, dacă veți fi de acord, aș prezenta cîteva preocupări mai importante, actuale, ale poporului român.

Într-adevăr, noi acordăm o atenție mare făuririi unei economii puternice, independente, considerînd că aceasta constituie un factor hotărîtor pentru făurirea orînduirii socialiste. Am pus și punem pe prim plan industrializarea — și în cei 27 de ani de la trecerea țării noastre la făurirea unei vieți noi, am reușit să sporim producția industrială a țării de peste 19 ori față de trecut. În 1938 produceam 280 000 de tone de oțel; în 1971 am produs aproape 7 000 000 de tone, iar în 1975 vom produce peste 10 000 000 de tone de oțel. România ocupă astăzi locul trei în lume în ce privește producerea de utilaje petroliere. Satisfacem din producția proprie circa 70% din nevoile economiei naționale de utilaje și mașini. Subliniez acest lucru pentru a arăta ce mare atenție am dat și continuăm să dăm industrializării.

În același timp am dezvoltat industria ușoară și industria alimentară.

În ce privește agricultura, am pornit de la o situație grea. Dispuneam în trecut de 5 000 de tractoare mici. Astăzi dispunem de peste 100 000 de tractoare și de alte mașini agricole necesare lucrărilor din agricultură. Am lichidat de mult moșierimea și, în general, am lichidat capitalismul, atît în industrie, cît și la sate. Întreaga economie este în miinile poporului sau organizată în forme cooperatiste. Trebuie să spun că agricultura noastră asigură aprovizionarea în bune condiții a populației cu produse agroalimentare. Deci vă pot informa că, realmente, pentru România, socialismul s-a dovedit în stare să rezolve într-un timp istoricește scurt problemele fundamentale ale dezvoltării economico-sociale.

Ne-am preocupat în mod deosebit de dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii. Această preocupare pornește de la faptul că, fără ridicarea nivelului general de cultură, fără cadre de specialiști, de muncitori calificați pentru toate domeniile de activitate, nu se poate construi

orînduirea nouă. Pentru a înțelege mai bine eforturile pe care le-am făcut în acest domeniu, voi menționa un singur fapt — și anume că România avea, în 1945, aproape 40% din populație analfabetă. În anii socialismului am lichidat complet și de mult această stare de înapoiere. Acum am introdus învățămîntul obligatoriu de 10 ani pentru întregul tineret. 50% din tineretul țării învață mai mult de 10 ani — 12 sau 13 — în licee sau școli profesionale ; numărul studenților este de 150 000, ceea ce, socotind la populația României, plasează țara noastră in rîndul țărilor dezvoltate din acest punct de vedere.

Iată, dragi prieteni, ce a adus socialismul României ; iată de ce poporul român este ferm hotărît să-și apere cuceririle sale revoluționare, să asigure o dezvoltare independentă a patriei sale.

Pentru a fi și mai complet, trebuie să menționez că, rezultat al tuturor acestor realizări, a crescut nivelul de trai al poporului. Față de 1950, în 1970 veniturile oamenilor muncii au fost de aproape 3 ori mai mari. În actualul cincinal, preocupîndu-ne de dezvoltarea economiei, punem pe prim plan ridicarea bunăstării poporului, considerînd că aceasta reprezintă esențialul în politica partidului nostru, esențialul în însăși construirea societății socialiste.

Desigur, dragi tovarăși și prieteni, că, preocupîndu-ne de dezvoltarea economico-socială a României, facem totul pentru a promova o largă colaborare cu toate celelalte state, punînd pe prim plan relațiile cu țările socialiste și cu țările care au pornit pe calea dezvoltării independente. Noi pornim de la faptul că colaborarea între toate aceste state, întrajutorarea lor pe baza egalității în drepturi și solidarității internaționale reprezintă o condiție pentru progresul fiecărei țări, pentru progresul general al forțelor păcii și antiimperialiste. În același timp, sîntem conștienți că forța socialismului și, în general, a frontului antiimperialist constă în întărirea fiecărei țări în parte, atît din punct de vedere economic, cît și din punct de vedere politic și social. De aceea, dacă fiecare țară care face parte din marea familie a statelor care au pornit pe o cale nouă se dezvoltă puternic, aceasta înseamnă că ea aduce o contribuție însemnată la cauza generală, la solidaritatea tuturor popoarelor împotriva politicii imperialiste și colonialiste.

În același timp, România consideră că este necesar să dezvolte relațiile sale cu celelalte state în spiritul principiilor coexistenței pașnice, apreciind că deosebirile de orînduire socială nu trebuie să fie o piedică în calea colaborării multilaterale.

La baza tuturor relațiilor internaționale, noi punem principiile deplinei egalități în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. După aprecierile noastre, aceste principii se afirmă cu tot mai mare putere în lume ; ele sînt, astăzi, recunoscute de tot mai multe popoare, care văd în aceste principii singura cale pentru statornicirea unei colaborări trainice în lume, unui climat de pace, în care fiecare națiune să se poată dezvolta corespunzător dorinței sale.

Ne-ați vorbit, domnule președinte, despre preocupările poporului dumneavoastră. Sperăm că în timpul vizitei — este adevărat, cam scurtă — vom putea să aflăm mai multe despre realizările obținute, despre gîndurile de perspectivă ale partidului și poporului dumneavoastră ; așa cum sîntem convinși că, în aceste zile, vom putea cunoaște mai bine unele aspecte din munca și viața poporului prieten tanzanian.

Știm că și poporul tanzanian a trebuit să ducă o luptă îndelungată împotriva asupririi străine — așa cum știm că acum depune eforturi pentru a asigura dezvoltarea țării

pe calea independenței, pentru făurirea unei economii puternice. Ne bucură realizările și preocupările poporului dumneavoastră pe această cale și dorim să urăm poporului tanzanian să obțină succese tot mai mari în activitatea și munca sa.

În ce privește relațiile dintre România și țara dumneavoastră, ele au cunoscut, este adevărat, o dezvoltare în ultimii ani. Dar, după părerea mea, sîntem încă abia la început. De aceea am venit cu dorința de a explora — ca să spun așa — împreună căile pentru a realiza un progres mult mai rapid al colaborării și cooperării româno-tanzaniene în domeniile industriei, agriculturii, învățămîntului, științei, culturii, în toate domeniile de activitate.

Este adevărat, România nu este o țară prea mare, ea însăși este preocupată de a asigura o dezvoltare intensă a economiei sale. Dar tocmai pentru că dorește să acționeze pentru dezvoltarea sa rapidă, România promovează largi relații de cooperare cu celelalte state. Considerăm că există reale posibilități ca între România și Tanzania să se dezvolte relații mult mai largi decît în prezent — și vă pot asigura că, în ce ne privește, dorim și vom face totul pentru a obține în următorii cîțiva ani o dezvoltare radicală a relațiilor noastre. Sper că la încheierea vizitei noastre vom putea să ne despărțim cu un program de activitate în această privință care să corespundă intereselor și dorințelor popoarelor român și tanzanian.

Vorbind de problemele dezvoltării noastre, nu putem însă uita, domnule președinte, că în lume mai ard flăcările războiului, că politica imperialistă de forță și dictat, colonialismul, neocolonialismul mai provoacă încă multe răni și suferințe unui număr destul de mare de oameni, de popoare. În Africa, chiar la granița dumneavoastră, colonialismul se face simțit, rasismul acționează cu putere. Noi apreciem că este necesar ca popoarele să-și unească eforturile pentru a se pune capăt colonialismului, neocolonialismului și rasismului !

Aș dori să vă informez că România întreține relații cu toate mișcările de eliberare națională din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia, le acordă întregul său sprijin în lupta lor pe care o duc pentru independență. Și va face acest lucru și în viitor. *(Aplauze puternice).*

Sprijinim activ lupta popoarelor vietnamez, khmer și laoțian împotriva intervenției Statelor Unite și ne pronunțăm pentru încetarea grabnică a acestui război, pentru retragerea trupelor S.U.A. din Indochina, pentru dreptul acestor popoare de a-și hotărî dezvoltarea așa cum o doresc ele.

Ne pronunțăm cu fermitate pentru soluționarea conflictului din Orientul Mijlociu pe cale politică — în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 1967 —, pentru retragerea trupelor izraeliene din teritoriile ocupate, pentru garantarea integrității și suveranității tuturor statelor, pentru dreptul poporului palestinean de a-și organiza viața așa cum o dorește el.

Trăim în Europa, ne preocupăm de a înfăptui pe continentul nostru securitatea, relații noi care să garanteze dezvoltarea liberă a națiunilor europene și, în același timp, să contribuie la cauza securității și colaborării internaționale.

Apreciem, domnule președinte, că schimbările intervenite în viața internațională sînt în favoarea popoarelor care luptă pentru dezvoltarea independentă, în favoarea forțelor antiimperialiste și ale păcii. Dar, pentru ca această tendință să se materializeze, este necesar ca toate popoarele, toate forțele antiimperialiste să-și unească eforturile, ca statele mici și mijlocii să acționeze cu mai multă fermitate pentru a contribui la soluționarea marilor probleme internaționale în interesul tuturor națiunilor lumii.

Am menționat toate aceste preocupări internaționale ale României tocmai pentru a demonstra că, preocupîndu-ne de dezvoltarea noastră, nu uităm nici un moment că facem parte din marea familie a popoarelor de pe globul nostru, că purtăm răspunderea și dorim să acționăm cu toată fermitatea pentru a contribui la triumful relațiilor noi în lume. Sper că în cadrul convorbirilor vom găsi căile pentru a dezvolta solidaritatea noastră în lupta pentru o pace trainică, pentru relații de deplină egalitate între toate popoarele. Pornind de aici, cooperarea dintre România și Tanzania va fi nu numai o cooperare bilaterală, ci va fi și în folosul tuturor popoarelor, al tuturor forțelor antiimperialiste.

Și deoarece în România Partidul Comunist Român este forța politică conducătoare a întregii societăți și întrucît știu că și în țara dumneavoastră partidul T.A.N.U. îndeplinește acest rol de organizator al poporului pentru transformarea societății, am dori să găsim căile pentru a realiza o colaborare mai bună și între partidele noastre. După cum vedeți, am venit cu gîndul să dezvoltăm o colaborare largă în toate domeniile de activitate !

Aș dori, în încheiere, să toastăm pentru întărirea colaborării și unității dintre popoarele și partidele noastre !

În sănătatea dumneavoastră, domnule președinte !

În sănătatea celorlalte distinse personalități tanzaniene !

Pentru prietenia româno-tanzaniană !

Pentru prosperitatea și fericirea poporului tanzanian !

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI REPUBLICII UNITE TANZANIA, JULIUS K. NYERERE

Cu prilejul vizitei în Republica Unită Tanzania

— 29 martie 1972 —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Permiteți-mi să vă salut în mod cordial ca oaspeți ai Republicii Socialiste România la acest dineu prietenesc, care — e drept — este dat pe teritoriul țării dumneavoastră. Sper însă, domnule președinte, că voi avea plăcerea să vă salut pe dumneavoastră, pe alți oaspeți tanzanieni în România, într-o vizită oficială, așa cum am convenit în cursul convorbirilor. *(Aplauze).*

Ne aflăm de trei zile în Tanzania și, spre regretul nostru, timpul a trecut foarte repede. În aceste zile, am putut cunoaște cîte ceva din munca și realizările poporului tanzanian pe calea făuririi unei noi orînduiri sociale, în dezvoltarea unei economii independente. Ne-a făcut o deosebită plăcere întîlnirea cu muncitorii de la fabrica de textile și avem impresii deosebit de plăcute despre realizările pe care acest colectiv tînăr le are în activitatea sa. Noi acordăm o mare atenție clasei muncitoare și ne bucură preocupările partidului dumneavoastră și ale dumnea-

voastră personal, domnule președinte, pentru dezvoltarea industriei și, deci, a clasei muncitoare, pentru că clasa muncitoare constituie forța care garantează dezvoltarea țării pe calea independenței și suveranității. *(Aplauze puternice).*

De asemenea, vizita la Universitatea din Dar-es-Salaam ne-a produs o impresie foarte plăcută. Am constatat preocupările dumneavoastră pentru dezvoltarea rapidă a învățămîntului, pentru formarea cadrelor naționale necesare diferitelor domenii de activitate. Știm din propria noastră experiență că aceasta constituie, de asemenea, una din problemele esențiale pentru a asigura dezvoltarea oricărei țări și, mai cu seamă, pentru o țară care își propune să-și construiască o economie independentă, pe calea socialismului.

În vizita pe care am făcut-o în țara dumneavoastră am putut cunoaște ceva din preocupările pentru dezvoltarea agriculturii și, deși nu am vizitat unități agricole, ne-am întîlnit cu mulți țărani. Peste tot ne-am bucurat de o primire deosebit de prietenească. De aceea, aș dori ca și la acest dineu să exprim mulțumirile mele, ale tovarășei mele, ale tovarășilor din delegație tuturor cetățenilor din orașele și satele patriei dumneavoastră, muncitorilor din fabrici, studenților și profesorilor din universitatea pe care am vizitat-o. Și nu aș putea să nu menționez primirea și manifestările foarte călduroase ale tineretului tanzanian. Subliniez acest lucru pentru că aceasta dovedește spiritul nou în care se dezvoltă tineretul. Și aceasta constituie, de asemenea, viitorul oricărui popor care pornește spre o viață nouă. În toate acestea, noi vedem o expresie a relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre, a dorinței de a dezvolta aceste relații în toate domeniile de activitate. Vă pot asigura, domnule președinte, că, atunci cînd veți vizita România, veți constata că poporul român nutrește aceleași

sentimente față de dumneavoastră, față de poporul tanzanian. *(Vii aplauze).*

În aceste trei zile am avut convorbiri atît asupra relațiilor bilaterale, cît și în legătură cu problemele internaționale de interes comun. Pot spune — și cred că veți fi de acord cu mine — că aceste convorbiri au relevat existența dorinței reciproce de a dezvolta relațiile economice și cooperarea în producție și tehnico-științifică dintre România și Tanzania ; tocmai de aceea, în această perioadă scurtă s-a reușit să se concretizeze o serie de proiecte de cooperare în producție între țările noastre ; protocoalele care au fost semnate conțin prevederi care, realizate, vor ridica relațiile dintre România și Tanzania la un nivel înalt. Ceea ce aș putea spune acum este că guvernul român va face totul pentru ca aceste înțelegeri să fie realizate în cel mai scurt timp. *(Vii aplauze).*

Am discutat, de asemenea, o serie de probleme internaționale și aș dori să remarc cu satisfacție că am constatat că punctele noastre de vedere coincid sau sînt foarte, foarte apropiate.

Nu aș dori acum să mă refer la unele probleme internaționale, deoarece am făcut-o acum două zile. Totuși, doresc să menționez că am constatat că atît România, cît și Tanzania sînt animate de dorința de a-și intensifica eforturile pentru lichidarea colonialismului, neocolonialismului, rasismului, pentru a se pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat. *(Aplauze puternice).*

De asemenea, am putut să ajungem la aceleași concluzii în ce privește principiile care trebuie să stea la baza relațiilor dintre state, și anume egalitatea în drepturi, respectul suveranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc.

Atît România, cît și Tanzania doresc ca asupra căilor de dezvoltare și de soluționare a diferitelor probleme să

hotărască ele. *(Vii aplauze)*. Și pentru că doresc acest lucru, ele sînt hotărîte să respecte aceasta și în relațiile cu alte state, vor să contribuie la instaurarea în lume a unor relații noi, care să garanteze fiecărui popor dreptul la o dezvoltare corespunzătoare năzuințelor sale.

România și, după cum am putut constata, și Tanzania sînt angajate pe drumul făuririi unei noi orînduiri sociale, orînduire mai dreaptă, profund umanistă, care să asigure participarea largă a fiecărui popor la conducerea și hotărîrea destinelor sale.

Iată de ce aș putea spune că vizita noastră, deși scurtă, a dus la rezultate deosebit de bune pentru viitorul relațiilor dintre poporul român și poporul tanzanian. *(Vii aplauze)*.

Aș dori să exprim încă o dată bucuria noastră pentru rezultatele pe care poporul tanzanian le obține pe calea dezvoltării economice și sociale independente și să-i adresez cele mai bune urări de noi și noi succese pe acest drum. *(Aplauze puternice)*.

Mîine vă vom părăsi, cu părere de rău, pentru că am putut cunoaște prea puțin din munca poporului tanzanian, din frumusețile patriei dumneavoastră. Plecăm totuși cu satisfacția că vizita și convorbirile s-au desfășurat cu bune rezultate, că au marcat un moment de o deosebită importanță pentru dezvoltarea viitoare a relațiilor dintre popoarele noastre în toate domeniile de activitate. Nu aș putea să nu menționez că, cu acest prilej, au avut loc convorbiri între partidele noastre și am ajuns la concluzia că va trebui să dezvoltăm în viitor mai mult relațiile dintre Partidul Comunist Român, Partidul Uniunea Națională Africană din Tanganika și Partidul Afro-Shirazi din Zanzibar, care, în țările noastre, îndeplinesc un rol important în conducerea popoarelor respective pe calea făuririi noii orînduiri sociale.

Vom informa poporul nostru despre realizările dumneavoastră, despre primirea călduroasă de care ne-am bucurat și înțelegerile la care am ajuns, despre faptul că în poporul tanzanian are un prieten bun. *(Vii aplauze)*. Așa cum doresc să vă asigur că poporul tanzanian are în poporul român un prieten de nădejde și bun. *(Vii aplauze)*.

Cu convingerea că vă voi revedea nu peste mult timp în România, aș dori să vă rog pe dumneavoastră, cei prezenți la acest dineu, să ridicăm un pahar în sănătatea domnului președinte, pentru dezvoltarea continuă a prieteniei dintre România și Tanzania, pentru înfăptuirea cu succes a înțelegerilor realizate cu prilejul acestei vizite, pentru colaborare și pace între toate popoarele lumii, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze puternice)*.

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII DEMOCRATICE SUDAN, GAAFAR MOHAMMED NUMEIRY, ŞI DOAMNA BUSEINA NUMEIRY ÎN CINSTEA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Democratică Sudan

— 30 martie 1972 —

Excelenţă,
Domnule preşedinte al Republicii Democratice Sudan,
Doamnă Numeiry,
Dragi prieteni sudanezi,

Aş dori ca, în numele meu, al tovarăşei mele şi al tovarăşilor din delegaţie, să vă mulţumesc pentru invitaţia de a vizita străvechea şi frumoasa dumneavoastră ţară. De asemenea, ţin să vă mulţumesc pentru primirea cordială pe care ne-aţi făcut-o şi pentru salutul adresat României şi poporului său. Doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, soţiei şi colaboratorilor dumneavoastră un salut călduros ; totodată, aş dori să adresez poporului prieten sudanez salutul meu cordial şi al poporului român.

Relaţiile dintre România şi Sudan au cunoscut o dezvoltare de mulţi ani. Dealtfel, încă în secolul trecut, cetăţeni români au vizitat Sudanul şi au contribuit la cu-

noaşterea de către poporul nostru a istoriei străvechi a ţării dumneavoastră.

Au intervenit şi unele împrejurări care au făcut ca relaţiile noastre să stagneze la un moment dat. Dar doresc să exprim satisfacţia mea că aceste momente au fost depăşite şi că relaţiile dintre România şi Sudan au pornit pe un drum normal.

Vizita pe care o facem în ţara dumneavoastră constituie o dovadă a faptului că ţările noastre au ajuns la concluzia că interesele lor reciproce sînt de a colabora cît mai larg în toate domeniile de activitate. Sper că în cursul acestei vizite, al convorbirilor pe care le vom avea, domnule preşedinte, vom putea să trasăm noi căi pentru dezvoltarea cooperării dintre popoarele noastre, să întărim colaborarea corespunzător atît intereselor României, cît şi ale Sudanului, precum şi cauzei generale a prieteniei şi cooperării dintre popoare. Doresc să vă asigur că am venit în Sudan cu dorinţa de a pune bazele unei colaborări largi — în domeniile industriei, agriculturii, ştiinţei, culturii — şi sper că la încheierea vizitei vom putea constata că am ajuns la acorduri bune în multe domenii de activitate.

Aş dori să mă refer la cîteva aspecte ale preocupărilor de astăzi ale poporului român pe drumul construirii orînduirii noi, socialiste. România a cunoscut ea însăşi vreme îndelungată jugul asupririi străine, a dus lupte îndelungate pentru eliberarea sa naţională şi socială. Odată cu trecerea la făurirea societăţii socialiste s-au creat condiţiile pentru realizarea unei depline independenţe, pentru asigurarea dreptului poporului român de a-şi hotărî destinele aşa cum doreşte el. În istorie, 27 de ani reprezintă, desigur, foarte puţin. Totuşi, în această perioadă scurtă, poporul român a parcurs o întreagă etapă istorică, de la regimul de asuprire al claselor burghezo-moşiereşti la

orînduirea în care poporul este stăpîn deplin al tuturor bogățiilor naționale și își făurește o viață nouă.

Am pus de la început — și punem și acum — în centrul dezvoltării României industrializarea, ca bază a independenței și suveranității naționale. În cei 27 de ani, industria românească a crescut de 19 ori.

Am acordat și acordăm, în același timp, o atenție deosebită agriculturii. Înainte de eliberare, în agricultură lucrau 5 000 de tractoare, iar astăzi avem 100 000. La acestea se adaugă toate mașinile necesare lucrării în bune condiții a pămîntului. Desigur că pe această bază, precum și ca urmare a cooperativizării în întregime a agriculturii, putem să asigurăm o producție sporită agroalimentară, satisfăcînd pe deplin cerințele întregului nostru popor.

Pornind la făurirea societății socialiste, am pus un accent deosebit pe dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii, factori hotărîtori pentru formarea cadrelor necesare tuturor sectoarelor de activitate, pentru a asigura progresul general al României.

Ca urmare a acestor realizări a crescut nivelul de trai al întregului nostru popor. Dealtfel, trebuie să menționez că tot ceea ce facem în România este destinat să satisfacă cerințele de bunăstare și fericire ale tuturor celor ce muncesc. În aceasta constă însăși esența socialismului, care pune în centrul preocupărilor sale omul.

În același timp ne preocupăm de a crea cele mai bune condiții pentru participarea activă a întregului nostru popor la conducerea societății. Și, tocmai datorită acestor realizări și strînsei conlucrări între partid, guvern și masele largi populare, politica noastră internă și externă este sprijinită în mod unanim de întregul popor.

Este de înțeles că, preocupîndu-se de a-și făuri o nouă orînduire, poporul nostru este în mod vital interesat în

existența unei păci trainice în lume. Noi considerăm că în lumea de astăzi este necesară dezvoltarea largă a relațiilor de colaborare între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Desigur, fiind țară socialistă, acordăm o mare atenție dezvoltării relațiilor cu toate statele socialiste și cu țările care au pornit pe calea dezvoltării independente. În același timp, acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, dezvoltăm relațiile noastre cu toate statele lumii. Noi considerăm că este necesar să așezăm la baza relațiilor dintre state principiile deplinei egalități în drepturi, respectului suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Considerăm că este necesar, mai mult ca oricînd, să se facă totul pentru a se renunța la politica de forță sau de amenințare cu forța în relațiile internaționale.

Așa cum ați menționat și dumneavoastră, domnule președinte, vizita pe care o facem într-un număr de țări din Africa reprezintă o manifestare a solidarității României cu țările care luptă pentru dezvoltarea lor independentă. România consideră că întărirea colaborării cu țările în curs de dezvoltare constituie un factor hotărîtor pentru progresul fiecărei țări în parte, în lupta împotriva imperialismului și colonialismului.

Noi ne pronunțăm cu hotărîre pentru lichidarea colonialismului, neocolonialismului, rasismului ; acordăm un sprijin activ mișcărilor de eliberare națională din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia și celelalte țări. Considerăm că este necesar de a se întări solidaritatea cu aceste popoare, pentru a grăbi lichidarea dominației coloniale. Apreciem că Organizația Unității Africane poate juca un rol important în sprijinirea luptei acestor popoare — așa cum apreciem că țările socialiste, celelalte forțe antiimperialiste au un rol important în susținerea luptei pentru lichidarea colonialismului. Considerăm că este ne-

cesar să se întărească conlucrarea şi solidaritatea tuturor acestor forţe pentru a asigura cît mai grabnic triumful luptei de eliberare naţională.

Este cunoscut că în diferite părţi ale lumii mai ard încă flăcările războiului. Existenţa acestor focare de război şi încordare creează un mare pericol pentru toate popoarele care doresc să se dezvolte în mod independent. De aceea, considerăm că este necesar să întărim eforturile pentru lichidarea tuturor focarelor de război şi de încordare din lume. Noi ne-am pronunţat întotdeauna cu fermitate împotriva oricărei ocupaţii teritoriale.

România s-a pronunţat şi se pronunţă cu hotărîre pentru soluţionarea conflictului din Orientul Mijlociu pe baza rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967. Aceasta presupune retragerea trupelor izraeliene din teritoriile ocupate, stabilirea de garanţii sigure pentru evitarea de noi acte de război şi pentru asigurarea independenţei şi suveranităţii tuturor statelor din această zonă. După părerea noastră, o soluţie în Orientul Mijlociu trebuie să ţină seamă şi de interesele populaţiei palestinene — şi anume să se creeze condiţii ca această populaţie să-şi poată desfăşura viaţa în condiţii de libertate, aşa cum o doreşte ea.

Am acordat şi acordăm sprijinul nostru luptei popoarelor din Indochina, considerînd că este necesar să sporim eforturile pentru a se pune capăt acestui război, pentru ca Statele Unite să-şi retragă trupele din toate ţările din Indochina. Considerăm că propunerile Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud constituie o bază reală pentru o soluţie în acest război. Este necesar ca popoarele vietnamez, cambodgian şi laoţian să poată să-şi hotărască, fără amestec din afară, calea dezvoltării lor! În general, noi considerăm că trebuie să se

facă totul pentru a se asigura dreptul fiecărui popor de a-şi hotărî singur dezvoltarea sa economico-socială.

Noi apreciem că dezvoltarea evenimentelor internaţionale este în favoarea forţelor care se pronunţă pentru egalitate în drepturi, pentru libertate şi progres social, că popoarele care au pornit pe calea dezvoltării de sine stătătoare reprezintă o uriaşă forţă contemporană, în stare să-şi asigure o viaţă liberă, independentă.

Este adevărat că în lume sînt ţări mari, ţări mici, mijlocii, cu orînduiri sociale diferite, că politica acestora corespunde orînduirii lor sociale. Dar noi apreciem că, în situaţia de astăzi, este necesar ca la soluţionarea marilor probleme ale vieţii internaţionale să participe toate statele, indiferent de mărimea lor. România, aflîndu-se ea însăşi în rîndul ţărilor mici şi mijlocii — ca şi Sudanul, de altfel —, se pronunţă ca aceste state să participe tot mai activ şi să-şi spună cuvîntul în soluţionarea tuturor problemelor care le interesează. Din experienţă ştim că realizarea unei asemenea politici cere eforturi, cere întărirea independenţei şi suveranităţii naţionale a fiecărui stat şi popor. Pentru a realiza colaborarea şi solidaritatea forţelor antiimperialiste, este necesar să se acorde o mare atenţie unităţii şi solidarităţii tuturor forţelor progresiste din fiecare ţară.

Este adevărat că în lume mai sînt imperialişti, mai acţionează politica colonialistă şi neocolonialistă. Dar, dacă forţele antiimperialiste, toate popoarele care doresc să trăiască liber îşi vor uni forţele, atunci ele îşi pot impune dreptul de a trăi cum doresc.

Noi am dori ca relaţiile dintre România şi Sudan să se înscrie în aceste eforturi pentru întărirea colaborării şi unităţii tuturor forţelor antiimperialiste. Atît România, cît şi Sudanul au un drum lung de parcurs pentru dezvoltarea lor economică şi socială, pentru construirea unei

orînduiri sociale noi. De aceea, este necesar să colaboreze între ele, să conlucreze cu alte state și cu alte forțe antiimperialiste. Pentru că izolați, fiecare putem fi înfrînți; uniți, acționînd împreună, putem să reprezentăm o forță invincibilă!

Aș dori să mai menționez un lucru. În lume există multe țări, situația din fiecare țară se deosebește de cea din altele din punct de vedere istoric și social. Aceasta poate să facă să apară deosebiri de păreri într-o problemă sau alta. Într-un fel se pot soluționa problemele construirii socialismului în România, în alt fel se pun problemele în alte țări și în alt mod în Sudan. Noi considerăm că fiecare popor, fiecare forță revoluționară trebuie să-și elaboreze de sine stătător calea dezvoltării sale *(aplauze)*, colaborînd, așa cum am spus, cu celelalte forțe din diferite state ale lumii. Dar existența unor păreri deosebite nu trebuie să împiedice colaborarea între state. Aș putea spune chiar mai mult, că, tocmai atunci cînd există anumite deosebiri de păreri, este nevoie de contacte mai dese, de discuții, de a se colabora în problemele fundamentale de interes comun. În acest spirit dorim noi să dezvoltăm colaborarea cu Sudanul.

Aș dori să exprim convingerea mea că vizita pe care o facem acum în țara dumneavoastră va marca un moment important pentru viitorul relațiilor dintre popoarele noastre.

Exprimîndu-ne încă o dată satisfacția noastră că ne găsim în Sudan, că avem prilejul de a cunoaște unele din realizările și preocupările poporului prieten sudanez, aș dori să urez un viitor cît mai strălucit prieteniei dintre popoarele noastre. *(Vii aplauze)*.

CUVÎNT LA ÎNTÎLNIREA CU MUNCITORII DE LA UZINA „SUDAN TEXTIL" DIN KHARTUM

Cu prilejul vizitei în Republica Democratică Sudan

— 31 martie 1972 —

Mi-a făcut o deosebită plăcere această vizită — este adevărat foarte scurtă —, dar am putut vedea cu satisfacție că muncitorii sudanezi produc țesături de înaltă calitate, că complexul dumneavoastră este în modernizare și că vă preocupați să îl dezvoltați pe baza tehnicii celei mai avansate. Este un lucru foarte bun, pentru că, numai construind o industrie puternică, înzestrată cu tehnica cea mai înaintată, se poate realiza progresul unei economii puternice și independente.

Am ascultat cu interes cele spuse de domnul director și mi-a produs o satisfacție deosebită preocuparea pe care o aveți de a pune în funcțiune cît mai repede noile fabrici, precum și dorința de a dezvolta relații de colaborare cu industria de țesături din România. Într-adevăr, este necesar și bine să se statornicească și între întreprinderile noastre textile relații de colaborare și, așa cum am ajuns la înțelegere în cadrul convorbirilor pe care le-am avut, să dezvoltăm larg colaborarea între țările noastre în diferite sectoare de activitate.

Aș dori să vă urez să realizați în bune condiții întregul program de dezvoltare a fabricii dumneavoastră, a complexului și să dați producții tot mai bune, să realizați angajamentul pe care l-ați luat de a satisface necesarul țării cu țesături.

Doresc conducerii și tuturor muncitorilor succese tot mai mari în activitatea lor și multă fericire.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE REPUBLICII ARABE EGIPT, ANWAR SADAT, ȘI DOAMNA DJIHAN SADAT ÎN ONOAREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— 2 aprilie 1972 —

Dragă prietene președinte
Anwar Sadat,
Dragi prieteni,

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele meu, al tovarășei mele și al colaboratorilor care mă însoțesc, să vă exprim cele mai calde mulțumiri pentru amabila invitație de a vizita țara dumneavoastră. Doresc, de asemenea, să exprim mulțumirile noastre pentru ospitalitatea cu care ne înconjurați, pentru cuvintele adresate poporului român.

Este pentru mine o deosebită plăcere să vă adresez, cu acest prilej, dumneavoastră, domnule președinte, soției dumneavoastră, guvernului și întregului popor egiptean prieten, un salut cordial din partea mea, a Consiliului de Stat, a guvernului, a întregului popor român.

Între țările noastre există vechi relații de prietenie. Istoria vorbește de legături străvechi între popoarele român și egiptean. De-a lungul secolelor, poporul român, ca și

poporul egiptean, au cunoscut jugul asupririi străine și au dus lupte grele pentru eliberarea națională și socială.

Cunoaștem contribuția deosebit de prețioasă a poporului egiptean la civilizația și cultura universală, așa cum cunoaștem eforturile pe care le face astăzi pe calea dezvoltării economico-sociale, a făuririi unei economii puternice, independente.

Am venit în țara dumneavoastră cu dorința de a explora împreună căile pentru dezvoltarea tot mai puternică a cooperării în domeniile economic, științific, cultural, în toate sectoarele de activitate. Sperăm că în aceste zile, pe care le vom petrece în țara dumneavoastră, vom putea cunoaște mai îndeaproape preocupările de astăzi și de viitor ale poporului egiptean, vom putea găsi împreună căile pentru o conlucrare mai strînsă între România și Egipt.

Poporul român este preocupat astăzi de a asigura dezvoltarea tot mai puternică a patriei sale pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Am obținut în cei 27 de ani de la eliberare succese remarcabile. Industria românească produce astăzi de 19 ori mai mult decît înainte de eliberare. Agricultura — complet cooperativizată — asigură satisfacerea tuturor cerințelor de produse agroalimentare ale întregului nostru popor. Am acordat și acordăm o mare atenție problemelor învățămîntului, științei, culturii, considerînd că acestea reprezintă factori hotărîtori pentru progresul oricărei țări. Dezvoltînd întreaga activitate economico-socială, am pus și punem pe primul plan creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului. Facem totul ca socialismul să asigure omului cele mai bune condiții de viață, cele mai largi libertăți democratice, dezvoltarea umanismului — toate acestea constituind, dealtfel, esența însăși a societății socialiste.

Avînd asemenea preocupări, este de înțeles că acordăm

o mare atenție colaborării cu celelalte state ale lumii. Noi pornim de la faptul că, pentru a putea concentra eforturile în direcția dezvoltării economico-sociale, este nevoie de colaborare, de pace între toate popoarele lumii.

Fiind țară socialistă, punem, desigur, pe prim plan relațiile cu toate statele socialiste, cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente. Considerăm că colaborarea economică, tehnică, științifică, culturală și în toate domeniile dintre țările socialiste și țările care doresc să se dezvolte independent este esențială pentru progresul fiecărei țări în parte, pentru cauza păcii în general.

Nu uităm însă că în lume sînt și țări cu orînduiri sociale diferite și, ca atare, trebuie să găsim căi de colaborare, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, între toate statele. Dealtfel, noi considerăm că, în condițiile puternicei revoluții tehnico-științifice contemporane, este o necesitate colaborarea între toate statele, participarea lor activă la diviziunea internațională a muncii.

Desigur, în același timp, nu uităm că în lume mai acționează, din păcate, forța, se mai recurge la practicile imperialiste de amestec în treburile altor state. De aceea, România acționează cu toată hotărîrea pentru a se pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat.

Este necesar să punem la baza relațiilor între state deplina egalitate în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. Noi pornim de la faptul că un popor care dorește să trăiască liber trebuie să înțeleagă că, în același timp, trebuie să respecte și dorința altor popoare de a fi libere, stăpîne pe destinele lor. Problema organizării și dezvoltării unei națiuni sau alteia constituie preocuparea fiecărui popor și nimeni nu poate să se amestece și să încerce să-și impună punctul său de vedere. Iată de ce România acționează cu toată fermitatea pentru lichi-

darea colonialismului, neocolonialismului, pentru dreptul popoarelor de a-și decide singure destinele.

În vizita pe care am făcut-o într-un număr de țări din Africa am putut constata cu satisfacție dorința acestor popoare de a-și uni eforturile pentru a-și asigura dezvoltarea independentă. Considerăm că este necesar de a intensifica eforturile pentru lichidarea colonialismului din Africa, pentru lichidarea rasismului. În acest sens, noi apreciem că este necesar de a se acorda mai mult sprijin popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, pentru a scutura mai rapid dominația colonială portugheză. România a acordat și va acorda și în viitor întregul său sprijin acestor popoare pentru a-și ciștiga independența.

Considerăm, de asemenea, că una din problemele centrale ale țărilor Africii este dezvoltarea unei puternice economii independente. În acest sens, este necesară atît o strînsă colaborare între ele, cît și cu celelalte țări de pe alte continente, cu țările socialiste, pentru a asigura un progres mai rapid. Relațiile României cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente urmăresc tocmai asigurarea dezvoltării fiecărei economii în parte și, în același timp, servesc cauza luptei antiimperialiste.

Dragă prietene,

Cunoaștem preocupările dumneavoastră pentru lichidarea stării de încordare și a urmărilor conflictului din 1967. Noi am salutat diversele propuneri pe care le-ați făcut în direcția unei soluții politice, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 1967. Noi ne pronunțăm în general împotriva oricăror cuceriri teritoriale ; de aceea, ne-am pronunțat și ne pronunțăm pentru retragerea trupelor izraeliene din teritoriile ocupate. Considerăm că este necesar să se ajungă la o soluție care să excludă în viitor un nou război, să garanteze integritatea și suveranitatea

tuturor statelor. Sperăm că, prin eforturile tuturor celor dornici de pace, de asigurarea dezvoltării independente a fiecărei națiuni, se va ajunge la realizarea păcii în această zonă.

În același timp, noi considerăm că trebuie să se țină seama și de soluționarea problemelor populației palestinene.

O pace trainică nu poate fi realizată dacă nu se asigură pentru populația palestineană condiții de viață corespunzătoare, de dezvoltare independentă, potrivit dorințelor sale.

În acest spirit a acționat și va acționa România. Și în viitor, ea va face tot ceea ce poate pentru a contribui la realizarea acestor deziderate ! Noi știm că nici un popor nu se poate dezvolta în condiții de război ; de aceea, dorim ca poporul egiptean să aibă cît mai repede condiții de pace spre a se putea concentra asupra dezvoltării sale în toate domeniile de activitate.

Știm, de asemenea, că pacea este indivizibilă. De aceea, ne pronunțăm pentru a se pune capăt războiului din Indochina, pentru retragerea trupelor Statelor Unite, pentru dreptul popoarelor vietnamez, cambodgian și laoțian de a-și hotărî singure calea dezvoltării lor. În general ne pronunțăm cu hotărîre împotriva acțiunilor militare îndreptate contra altor state. Istoria a demonstrat că asemenea acțiuni nu servesc, pînă la urmă, decît cercurilor imperialiste, colonialiste.

Trăind în Europa, militām pentru instaurarea unui climat de securitate și pace pe continent, pentru o largă colaborare între toate statele, pe baza deplinei egalități în drepturi ; avem convingerea că aceasta corespunde atît intereselor națiunilor europene, cît și cauzei securității și păcii tuturor popoarelor lumii.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru măsuri hotărîte

pe calea dezarmării şi lichidării pericolului unui război atomic. Pornim de la faptul că este necesar ca popoarele să-şi spună cu mai multă hotărîre cuvîntul asupra tuturor problemelor internaţionale. Desigur, există ţări mari, ţări mijlocii, ţări mici, cu orînduiri sociale şi cu politici diferite, dar considerăm că soluţionarea marilor probleme internaţionale nu se poate face decît cu participarea tuturor statelor. Este dreptul fiecărui popor de a participa la soluţionarea problemelor care îl privesc — şi problemele păcii şi cooperării internaţionale privesc toate popoarele lumii ! De aceea, noi considerăm că şi ţările mici şi mijlocii — aşa cum sînt România şi Egiptul — trebuie să-şi spună cu mai multă hotărîre cuvîntul în viaţa internaţională.

Este necesar să crească rolul Organizaţiei Naţiunilor Unite, să crească rolul şi cuvîntul statelor mici şi mijlocii în această organizaţie. În ce priveşte România, ea este hotărîtă să participe tot mai activ la viaţa internaţională, iar în problemele care o privesc, este ferm decisă să se ocupe ea însăşi de acestea — dezvoltînd, desigur, colaborarea şi cooperarea cu toate ţările care se pronunţă pentru conlucrare între popoare, pentru pace şi progres social. În acest spirit dorim să abordăm, împreună cu dumneavoastră, problemele internaţionale actuale. Şi sper, dragă prietene, că vom găsi şi în acest domeniu multe puncte comune, că vom găsi un cîmp larg de colaborare pentru a spori contribuţia ţărilor noastre la cauza păcii şi cooperării.

Începînd vizita în ţara dumneavoastră cu aceste gînduri, îmi exprim convingerea că această vizită, convorbirile pe care le vom avea împreună vor marca un moment nou în relaţiile dintre România şi Egipt. În definitiv, cred că nimic nu desparte România şi Egiptul ; dimpotrivă,

totul pledează pentru o colaborare şi o cooperare strînse între ele în toate domeniile de activitate.

V-aş ruga, dragi prieteni, să închinaţi cu mine — ca să spun aşa — pentru dezvoltarea colaborării şi prieteniei dintre România şi Egipt !

Doresc să vă adresez, încă o dată, dragă prietene şi dragi prieteni, cele mai bune urări, să urez poporului dumneavoastră realizarea cît mai grabnică a dorinţelor sale de pace, să-i urez multă prosperitate şi fericire.

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

CUVÎNT
LA MITINGUL PRIETENIEI ROMÂNO-EGIPTENE DE LA ALEXANDRIA

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— 4 aprilie 1972 —

Dragi prieteni egipteni,

Pentru mine şi tovarăşa mea este o deosebită plăcere că, în cadrul vizitei pe care o facem în Republica Arabă Egipt, putem să vizităm acest obiectiv important al economiei egiptene. *(Aplauze puternice).*

Doresc să folosesc acest prilej pentru a saluta acest minunat colectiv de constructori şi viitori muncitori ai Uzinei de produse sodice. *(Aplauze).*

Aşa cum, pe drept cuvînt, a menţionat şi prietenul director, acest obiectiv este o expresie a cooperării economice româno-egiptene. *(Aplauze).* Într-adevăr, producţia care se va realiza aici constituie o bază pentru dezvoltarea altor ramuri ale chimiei şi petrochimiei. De aceea, sper că specialiştii români şi egipteni care lucrează la această uzină vor coopera în continuare pentru dezvoltarea altor ramuri petrochimice. *(Aplauze).*

Menţionez, dealtfel, că, în cadrul convorbirilor pe care

le avem împreună cu preşedintele ţării dumneavoastră, prietenul Anwar Sadat, am ajuns la un acord deplin asupra necesităţii unei largi cooperări în multe domenii de activitate. *(Aplauze îndelungate).*

Este adevărat că şi România şi Egiptul au păşit pe calea dezvoltării lor economico-sociale independente. Această dezvoltare cere eforturi mari din partea fiecărui popor şi, în acelaşi timp, cere o strînsă cooperare între ţările prietene. Consider că cooperarea româno-egipteană trebuie să se dezvolte, constituind un model de relaţii între două state independente, care doresc să-şi făurească o viaţă liberă. *(Vii aplauze).*

Uzina dumneavoastră este încă în construcţie; după cîte ştiu, este programată să intre în producţie în ultima parte a anului. De aceea, aş dori să adresez şi specialiştilor români care se află aici şi — să-mi permiteţi — specialiştilor egipteni apelul de a acţiona cu toată hotărîrea pentru a pune cît mai devreme în funcţiune acest obiectiv economic. *(Aplauze).*

Între poporul român şi poporul egiptean se dezvoltă — dealtfel, de mult — relaţii de colaborare şi prietenie strînsă. *(Aplauze puternice).* Realizînd împreună o serie de obiective economice, întărind solidaritatea şi colaborarea lor în lupta împotriva imperialismului şi colonialismului, popoarele noastre au un viitor măreţ pe calea dezvoltării lor libere. *(Aplauze).*

Aş dori să vă urez dumneavoastră, conducerii, specialiştilor şi muncitorilor realizarea în bune condiţii şi darea în funcţiune a acestui obiectiv, succese mari în dezvoltarea uzinei, contribuind la înflorirea patriei dumneavoastră — Republica Arabă Egipt. *(Aplauze).* Urez muncitorilor egipteni succese mari şi să depună toate eforturile pentru

a-și întări patria lor, pentru a făuri o viață liberă și fericită. *(Vii aplauze).*

Trăiască prietenia dintre poporul român și poporul egiptean ! *(Aplauze).*

Trăiască România ! Trăiască Egiptul ! *(Aplauze puternice, ovații).*

CUVÎNT LA DEJUNUL OFERIT DE GUVERNATORUL ORAȘULUI ȘI PROVINCIEI ALEXANDRIA ÎN ONOAREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— 4 aprilie 1972 —

Aș dori să exprim satisfacția noastră că am putut să vizităm orașul Alexandria, care constituie un important centru de legătură între România și Egipt. Doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor acestui frumos oraș un salut cordial.

Vizita pe care o facem în Egipt, la amabila invitație a președintelui Sadat, este expresia relațiilor de colaborare între România și Egipt. Dealtfel, între țările noastre există vechi relații — încă din trecutul îndepărtat — și sperăm că viitorul rezervă o perspectivă înfloritoare acestor relații dintre popoarele noastre. Aceasta pentru că atît România, cît și Egiptul sînt hotărîte să-și făurească o viață liberă, în care popoarele respective să fie stăpîne pe destinele lor.

Într-adevăr, în eforturile pentru făurirea societății socialiste, poporul român a obținut rezultate bune. Dar, în același timp, mai avem multe de făcut pentru a făuri o societate care să fie superioară din toate punctele de vedere oricărei orînduiri sociale de pînă acum ; vă pot asigura că întregul popor român este ferm hotărît să facă totul pentru a-și realiza acest obiectiv.

Am constatat cu multă bucurie eforturile făcute de poporul dumneavoastră în direcția făuririi unei vieți noi. Am vizitat o unitate economică construită în colaborare de România și Egipt. Așa cum am spus și acolo, sper ca această unitate să constituie un simbol al unor relații de tip nou dintre două țări hotărîte să se dezvolte libere și independente.

Fără îndoială, este necesar ca între popoare să existe o largă colaborare, deoarece numai așa se poate asigura progresul rapid al fiecăruia. Dar această colaborare trebuie să pornească de la respectul reciproc, de la asigurarea dezvoltării independente a fiecărei națiuni. Pe această bază dorim noi să dezvoltăm relațiile cu dumneavoastră, cu poporul dumneavoastră.

Înțelegem preocupările poporului egiptean pentru a pune capăt ocupației unei părți a teritoriului său. Apreciem eforturile făcute de președintele Sadat pentru a se ajunge la o soluție politică și care să ducă la retragerea totală a trupelor izraeliene. Noi am sprijinit și vom sprijini aceste eforturi, vom acționa pentru a se aplica rezoluția Consiliului de Securitate — și avem convingerea că aceasta se va realiza nu prea tîrziu.

Doresc încă o dată să exprim satisfacția mea pentru vizita în Alexandria, să mulțumesc locuitorilor orașului, care ne-au întîmpinat cu manifestări de simpatie și prietenie. Doresc, de asemenea, să exprim dorința mea — ca între portul dumneavoastră, Alexandria, și portul Constanța din România să se dezvolte relații de colaborare mai strînsă, care să contribuie la dezvoltarea generală a relațiilor dintre popoarele noastre.

Aș dori să urez tuturor locuitorilor multă fericire și prosperitate, să vă doresc tuturor multă sănătate. *(Aplauze puternice).*

CUVÎNT LA MITINGUL PRIETENIEI ROMÂNO-EGIPTENE DE LA HELUAN

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— *5 aprilie 1972* —

Domnule vicepremier,

Domnule director general,

Domnule director,

Dragi prieteni egipteni,

Este o deosebită plăcere pentru mine că mă aflu astăzi în mijlocul dumneavoastră, al acestui minunat colectiv de muncitori și ingineri. Doresc să vă adresez salutul frățesc al muncitorimii române. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este o deosebită satisfacție pentru mine că vizitez complexul dumneavoastră de construcții de mașini în momentul în care urmează să intre în funcțiune linia de tractoare fabricată în cooperare cu România. Aș dori să consider aceasta ca un simbol al perspectivei dezvoltării unei colaborări în multe domenii între România și Egipt. *(Aplauze puternice).*

Vă pot informa că în discuțiile cu președintele dumneavoastră, prietenul Sadat, am ajuns la înțelegerea de a pune bazele unei dezvoltări a cooperării româno-egiptene

în multe domenii de activitate ; de aceea, consider că ceea ce am realizat pînă acum, precum și darea în funcțiune a acestei linii de tractoare constituie numai începutul cooperării noastre în domeniul construcției de mașini. *(Vii aplauze).*

Desigur, dezvoltarea industriei constructoare de mașini și, în general, dezvoltarea unei industrii puternice este condiția esențială ca un popor să trăiască liber și independent. *(Aplauze puternice).*

Sper că într-o perioadă scurtă cooperarea în domeniul tractoarelor va duce la producerea în Egipt a unei game întregi de tractoare și, așa cum a spus domnul director aici, și la dezvoltarea producției în domeniul mijloacelor de transport. În acest fel, întreprinderea dumneavoastră se va lega strîns cu întreprinderile similare din România, se va întări colaborarea dintre muncitorii români și muncitorii egipteni, ceea ce va contribui la întărirea prieteniei între popoarele noastre. *(Aplauze puternice).*

Ne bucură rezultatele pe care le obțineți în dezvoltarea industriei constructoare de mașini. Știm că Egiptul are anumite greutăți datorită faptului că în Orientul Mijlociu se menține încă situația încordată. Noi sperăm că inițiativele luate de Egipt, de președintele Sadat, pentru o soluționare politică rapidă a acestui conflict vor duce la realizarea păcii, la eliberarea teritoriilor ocupate și vor permite astfel poporului egiptean să-și consacre întreaga forță dezvoltării economice, sociale, bunăstării sale. *(Vii aplauze, prelungite).*

Ca prieteni ai poporului egiptean, dorim să obțineți rezultate tot mai bune în toate domeniile de activitate. Dorim poporului egiptean să fie stăpîn pe destinele sale și să-și făurească viața așa cum o dorește el. *(Aplauze puternice).*

Trăiască colaborarea dintre clasa muncitoare din România și din Egipt ! *(Aplauze puternice).*

Trăiască prietenia, în continuă dezvoltare, dintre poporul român și poporul egiptean ! *(Vii aplauze).*

Să se dezvolte atît România, cît și Egiptul pe calea independenței și bunăstării ! *(Aplauze puternice).*

Vă doresc multă sănătate și multă fericire ! *(Ovații puternice, aplauze prelungite).*

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII ARABE EGIPT, PREŞEDINTELE UNIUNII SOCIALISTE ARABE, ANWAR SADAT, ŞI A DOAMNEI DJIHAN SADAT

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— 5 aprilie 1972 —

Dragă prietene preşedinte Anwar Sadat,

Doamnă Sadat,

Dragi prieteni,

Permiteţi-mi să vă salut la acest dineu prietenesc şi să-mi exprim speranţa că în curînd vă voi putea saluta pe dumneavoastră, dragă prietene preşedinte, şi pe doamna Sadat ca oaspeţi stimaţi în Republica Socialistă România.

Am petrecut cîteva zile foarte plăcute şi utile în frumoasa dumneavoastră ţară. În acest timp am reuşit să vizităm unele centre ale ţării dumneavoastră, să cunoaştem mai direct unele preocupări ale poporului egiptean. Desigur, au produs asupra noastră o profundă impresie vestigiile civilizaţiei străvechi a Egiptului ; dar trebuie să vă mărturisesc că, în acelaşi timp, ne-a produs o profundă satisfacţie să constatăm preocupările actuale ale poporului egiptean pentru dezvoltarea sa economico-socială. Am

putut să ne întîlnim cu conducerile, specialiştii şi muncitorii a două întreprinderi care se construiesc prin cooperare între România şi Egipt.

Aş dori să exprim mulţumirile noastre pentru primirea prietenească pe care ne-a făcut-o populaţia oraşului Cairo, a Alexandriei şi Luxorului. Aş dori, de asemenea, să exprim mulţumirile mele colectivelor de conducere, de tehnicieni şi muncitori de la Uzina de produse sodice din Alexandria şi de la Uzina de camioane şi tractoare, pe care am vizitat-o astăzi. În manifestările spontane de prietenie pe care le-am întîlnit peste tot, noi vedem o expresie a dorinţei poporului egiptean — care corespunde, dealtfel, şi dorinţei poporului român — de a dezvolta între ţările noastre o colaborare multilaterală în toate domeniile de activitate.

Am lăsat să vorbesc mai la urmă despre întîlnirile şi convorbirile pe care le-am avut împreună cu dumneavoastră, prietene preşedinte, şi cu ceilalţi prieteni egipteni — şi aceasta pentru că vreau să subliniez, în mod deosebit, spiritul prietenesc şi de înţelegere în care au decurs aceste discuţii. Acum putem, într-adevăr, să spunem că rezultatele vizitei şi convorbirilor pe care le-am avut vor marca un moment important în dezvoltarea relaţiilor dintre ţările noastre. Putem spune că există toate condiţiile pentru ca între România şi Egipt să se dezvolte relaţii de cooperare — economice, tehnico-ştiinţifice, culturale — care să permită progresul mai rapid al fiecărei ţări pe calea dezvoltării economice şi sociale. Am constatat cu deosebită satisfacţie preocuparea dumneavoastră, dragă prietene preşedinte, a guvernului ţării dumneavoastră, a poporului egiptean pentru a realiza un progres mai rapid pe calea dezvoltării unei economii independente şi — avînd în vedere că şi poporul român are, de asemenea, preocuparea de a asigura o dezvoltare rapidă economico-socială a pa-

triei sale — există condiții dintre cele mai bune pentru o strinsă colaborare între țările noastre.

Anul acesta este posibil să intre în producție trei obiective economice construite prin cooperarea dintre România și Egipt și care, împreună cu alte zeci de unități industriale, vor contribui la dezvoltarea economiei țării dumneavoastră. Noi am dori ca aceste unități economice, celelalte obiective care am stabilit să se realizeze în viitor să constituie un model de relații între două țări egale în drepturi, dornice să conlucreze pe calea progresului economico-social. Vă pot asigura că guvernul român va face totul ca să se realizeze în cele mai bune condiții ceea ce am stabilit împreună.

În cursul convorbirilor am abordat, desigur, și o serie de probleme ale situației internaționale. Nu aș dori să mă mai opresc acum din nou, în amănunt, la ele, dar cred că trebuie să menționez că discuțiile noastre au evidențiat faptul că asupra principalelor probleme fundamentale ale dezvoltării contemporane există o deplină identitate ; a reieșit dorința comună de a dezvolta colaborarea noastră și pe plan internațional, de a face să se dezvolte în lume cooperarea între state — pe baza egalității în drepturi, a respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc.

Am constatat că țările noastre doresc să facă totul pentru a contribui la lichidarea colonialismului, neocolonialismului, pentru a contribui la lupta împotriva politicii imperialiste de forță și dictat. Este necesar să realizăm în lume astfel de relații încît fiecare națiune să se poată consacra dezvoltării sale economico-sociale, să-și poată organiza viața așa cum o dorește, fără nici un amestec din afară.

Desigur că Orientul Mijlociu a constituit una din problemele importante pe care le-am discutat. România apreciază în mod deosebit inițiativele Republicii Arabe Egipt în direcția unei soluții politice, inițiativa dumneavoastră, dragă prietene președinte. Noi considerăm că — în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate — pe baza acestei inițiative este posibil să se ajungă la o soluție, la o pace dreaptă, care să permită popoarelor din această zonă să se consacre cu toate forțele dezvoltării lor economice și sociale.

Deoarece România se află în Europa, este de înțeles că ne-am ocupat și de problema securității europene ; cu atît mai mult cu cît așezarea relațiilor dintre statele europene pe principiul deplinei egalități și respectului reciproc al independenței și suveranității naționale corespunde nu numai intereselor Europei, dar și intereselor popoarelor africane, ale țărilor arabe, ale tuturor popoarelor lumii.

Nu mă mai opresc asupra altor probleme. Ele își găsesc reflectarea în declarația care va fi dată publicității la încheierea vizitei. Ceea ce aș dori să menționez în această seară este faptul că am constatat că și în domeniul problemelor internaționale există largi posibilități de cooperare între România și Egipt. Și, fără îndoială, că țările noastre vor acționa și mai strîns împreună în viitor pentru a contribui la soluționarea problemelor care frămîntă astăzi omenirea, în interesul popoarelor, al cauzei cooperării și păcii în lume.

Iată de ce doresc să menționez că, personal, sînt pe deplin mulțumit de vizită, de rezultatele ei, de convorbirile pe care le-am avut. Consider că ceea ce am convenit în aceste zile corespunde pe deplin intereselor popoarelor noastre și, în același timp, corespunde intereselor popoarelor care luptă pentru dezvoltarea lor independentă, cauzei tuturor popoarelor care doresc pacea.

În aceeași perioadă au avut loc convorbiri între reprezentanții Partidului Comunist Român și ai Uniunii Socia-

liste Arabe. S-a ajuns la înțelegerea de a acționa în continuare pentru dezvoltarea relațiilor politice între organizațiile noastre — atît politice, cît și obștești —, aceasta corespunzînd, de asemenea, intereselor celor două popoare.

Mîine vom părăsi patria dumneavoastră, întorcîndu-ne spre casă. Plecăm cu satisfacția că am trăit în mijlocul prietenilor egipteni momente deosebit de plăcute. Am cunoscut, după cum am spus, ceva din civilizația străveche, precum și din eforturile prezente pentru dezvoltarea țării. Am înțeles, din cele ce ne-ați spus dumneavoastră, gîndurile și preocupările de viitor ale patriei dumneavoastră. De aceea, putem spune că pe acest drum poporul egiptean are un viitor strălucit. Vom duce cu noi cele mai frumoase impresii despre munca și preocupările poporului egiptean, despre faptul că popoarele noastre nutresc reciproc sentimente de prietenie și doresc să dezvolte o largă colaborare între ele.

Aș dori să urez poporului prieten egiptean, în numele Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al întregului popor român, să obțină cît mai curînd pacea, să-și realizeze în cele mai bune condiții planurile sale de dezvoltare în toate domeniile de activitate. Și puteți fi siguri că întotdeauna în poporul român veți avea un prieten sigur, de nădejde!

Vă rog să toastăm pentru dezvoltarea și viitorul strălucit al prieteniei romàno-egiptene!

Pentru realizarea dorințelor poporului egiptean de pace și prosperitate! *(Aplauze).*

În sănătatea dumneavoastră, prietene președinte, a doamnei!

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor, dragi prieteni egipteni!

Pentru pace și cooperare între toate popoarele! *(Aplauze).*

ÎNTÎLNIRE CU REPREZENTANȚI AI PRESEI EGIPTENE ȘI STRĂINE

Cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt

— 6 aprilie 1972 —

Înaintea încheierii vizitei în Republica Arabă Egipt, tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut o întîlnire, la Palatul Kubbeh din Cairo, cu reprezentanți ai principalelor ziare și reviste, ai radioului și televiziunii egiptene, precum și cu corespondenți ai presei străine.

În cadrul acestei conferințe de presă, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a răspuns la întrebările puse de ziariști.

NABILA MEGALLI, corespondent al agenției vest-germane D.P.A. : *Excelență, mi-ați putea spune părerea dumneavoastră, respectiv atitudinea dumneavoastră, față de criza din Orientul Apropiat, ținînd seama și de faptul că presa izraeliană a pretins că v-ați schimbat poziția cu prilejul vizitei la Cairo ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : România s-a pronunțat de la început pentru încetarea oricăror ostilități militare, pentru o soluție politică pe baza rezoluției Consiliului de Securitate, care trebuie să însemne retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, asigurarea integrității și securității tuturor statelor din zonă și, tot-

odată, să creeze condiții pentru soluționarea problemei populației palestinene în conformitate cu dorințele acestei populații, cu dreptul de a-și asigura o dezvoltare de sine stătătoare.

YELDEZ GAMAL ELDIN de la Radio Cairo : *Domnule președinte, în ce fel ar putea ajuta România cauzei arabe pe plan internațional, în afară de modul în care este sprijinită aceasta de prietenii care și ei au sprijinit rezoluția Consiliului de Securitate ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Cred că, pentru a se ajunge la o rezolvare grabnică în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate a încordării din Orientul Mijlociu, este necesar ca toate statele iubitoare de pace să depună mai multe eforturi pentru a se asigura înfăptuirea acestei rezoluții. România este hotărîtă, în ce o privește, să acționeze în acest spirit.

HAMDI FUAD de la ziarul „Al Ahram" : *Domnule președinte, ați avut discuții cu partea egipteană asupra problemelor politice, precum și asupra altor aspecte. Ne-ați putea spune ceva, în mod general, despre temele care au format obiectul discuțiilor și, în special, dacă planul regelui Hussein a reprezentat una dintre aceste teme ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Doresc, în primul rînd, să menționez că convorbirile mele cu președintele Republicii Arabe Egipt, președintele Sadat, și cu alți reprezentanți ai poporului egiptean s-au desfășurat într-o atmosferă sinceră, de prietenie și colaborare. Am ajuns la multe înțelegeri privind cooperarea bilaterală și, desigur, că am conceput și concepem această cooperare bazată pe deplina egalitate în drepturi, pe avantajul reciproc, pe sporirea potențialului economic al fiecărei țări. Am abordat multe probleme ale situației internaționale. Am constatat cu satisfacție că există o identitate deplină asupra problemelor fundamentale ale dezvoltării contemporane.

Este de înțeles că problema situației din Orientul Mijlociu a ocupat un loc important în cadrul convorbirilor noastre. Dealtfel, am subliniat de la început că România consideră că inițiativele Republicii Arabe Egipt, personal ale președintelui Sadat, constituie un factor important pentru a se ajunge la o soluție politică. Noi apreciem că există condiții pentru a se putea obține rezultate în această direcție.

Nu am abordat în mod special planul Hussein, deoarece nu am avut posibilitatea să studiez și să cunosc prevederile acestuia, dar, așa cum am spus, orice problemă, orice soluție în rezolvarea problemei populației palestinene trebuie să aibă acordul deplin al populației palestinene și să corespundă dorințelor acesteia de a trăi independentă.

MOHAMED SAFA HAERY, corespondent al Televiziunii iraniene : *Domnule președinte Ceaușescu — pentru a ieși din problema Orientului Apropiat —, intrarea Chinei în O.N.U. a îmbunătățit relațiile României cu Uniunea Sovietică ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Intrarea Chinei în O.N.U. nu este legată de relațiile României cu Uniunea Sovietică. Sînt două probleme complet deosebite.

NABILA MEGALLI, D.P.A. : *Excelență, într-un interviu acordat recent ziarului „Al Ahram", ministrul vest-german al economiei s-a referit la preocupările de cooperare economică cu România. Cum apreciați perspectivele viitoarelor relații economice între țările socialiste și țările occidentale, mă refer la țările Europei occidentale ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Relațiile României cu R.F.G. se dezvoltă bine și cred că și în viitor ele vor merge pe același drum. În ce privește relațiile generale ale țărilor socialiste cu țările Europei occidentale, ele au cunoscut o dezvoltare destul de puternică în ultimii ani. Desigur, dezvoltarea lor în viitor este legată de renun-

țarea la o serie de măsuri restrictive și discriminări care sînt impuse îndeosebi de statele din Piața comună. Aș putea spune că România — și la fel ca ea și celelalte țări socialiste — dorește să dezvolte relațiile dintre ea și țările occidentale pe baza deplinei egalități, prin înlăturarea oricăror discriminări și restricții și, în acest sens, se poate aprecia că există o perspectivă bună de dezvoltare a cooperării.

HAMDI FUAD, „Al Ahram" : *S-a anunțat că țările socialiste ar fi hotărît să ia contact cu Piața comună împreună, ca un bloc, apoi au apărut știri în sensul că România a început singură asemenea contacte. Sînt corecte aceste știri ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Nu cunosc că există o asemenea hotărîre privind legăturile C.A.E.R. cu Piața comună. Dar țările socialiste — deci și România — întrețin relații largi cu țările Pieței comune și, într-un fel sau altul, există și anumite relații tehnice și cu organismele Pieței comune. În acest sens, există din partea României o serie de contacte, și mai cu seamă, discuții legate de problema preferințelor vamale.

Noi pornim de la faptul că Piața comună este o realitate și, ca atare, în dezvoltarea relațiilor economice cu țările Pieței comune trebuie să ținem seama de această realitate.

NABILA MEGALLI, D.P.A. : *Domnule președinte, vorbind despre criza din Orientul Apropiat, ați menționat faptul că toate statele iubitoare de pace trebuie să-și intensifice eforturile în această direcție și că România ar fi gata să acționeze în acest sens. Se are în vedere, cumva, un plan concret al României în această privință ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Nu am discutat în nici un fel această problemă.

HAMDI FUAD, „Al Ahram" : *Ați putea comenta, domnule președinte, apropiatele discuții pe care le va avea președintele Nixon cu conducătorii sovietici la Moscova ? Care ar putea fi rezultatele acestor convorbiri ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Este greu de comentat o vizită care urmează să aibă loc. Ceea ce pot spune este că România apreciază în mod favorabil această vizită și convorbirile care vor avea loc și dorim ca, în cadrul acesteia, să se ajungă la soluționarea unor probleme care să corespundă intereselor tuturor popoarelor, cauzei colaborării și păcii internaționale.

LIZETTE BALUNY, corespondent al agenției „Associated Press" : *Excelență, recent, un ziar din Beirut, citind surse de la Tel Aviv, a anunțat că România ar transmite cu avionul armament Israelului, arme, piese de schimb pentru armamentul capturat în 1967. Ne-ați putea comenta această știre ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Agenția română de presă a dat deja un răspuns la această problemă, calificînd această știre drept provocatoare și rău intenționată.

După cum știți, România nu produce armamentul la care s-a referit ziarul respectiv ; ea însăși importă acele piese de schimb. Dar, în același timp, România este împotriva susținerii politicii de înarmare — și, pornind de aici, nu poate în nici un fel să înarmeze Israelul sau alte țări. Se pare că ziarul respectiv s-a făcut ecoul unor cercuri provocatoare, care nu văd cu ochi buni relațiile de prietenie și colaborare dintre țările arabe și România.

HAMDI FUAD, „Al Ahram" : *În această privință, domnule președinte, considerați că se va inaugura o eră nouă, de relații mai prietenești între România și țările arabe ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Consider că vizita pe care am făcut-o în trei țări arabe, între care și

Egipt, constituie un moment important, care deschide o etapă nouă în cooperarea economică, tehnico-ştiinţifică şi politică dintre România şi ţările arabe, aceasta reflectîndu-se în solidaritatea, în lupta împotriva politicii imperialiste de forţă şi dictat, colonialiste şi neocolonialiste, pentru apărarea libertăţii şi independenţei popoarelor.

În încheiere aş dori să vă rog să transmiteţi poporului egiptean cele mai bune urări de prosperitate şi de pace.

Aş dori să-i rog pe reprezentanţii presei în general, şi îndeosebi pe cei prezenţi aici, să ţină seama că presa are un rol important în informarea corectă a opiniei publice. Eu apreciez foarte mult rolul presei şi, mai cu seamă, al acelei prese care îşi face datoria şi consideră un punct de onoare a contribui la cauza prieteniei şi păcii.

Vă mulţumesc ! *(Aplauze puternice).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL DE PE AEROPORTUL BĂNEASA DIN CAPITALĂ CU PRILEJUL SOSIRII DIN CĂLĂTORIA ÎN UNELE ŢĂRI AFRICANE

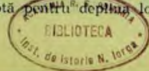
— 6 aprilie 1972 —

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Doresc, în primul rînd, să exprim bucuria mea, a tovarăşei mele şi a tovarăşilor din delegaţie pentru faptul că, după aproape patru săptămîni cît a durat vizita în cele opt ţări prietene din Africa, ne-am reîntors pe pămîntul patriei, în rîndul poporului nostru. *(Aplauze, urale, se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !“).*

Totodată, doresc să vă adresez dumneavoastră, întregului popor un cald salut ; tot timpul am simţit că poporul este cu noi şi susţine în întregime politica noastră de colaborare internaţională. *(Aplauze prelungite, urale, se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !“).*

Vizita pe care am făcut-o în cele opt ţări din Africa reprezintă o expresie a relaţiilor de prietenie care leagă poporul român de aceste state, de toate statele care au scuturat jugul asupririi imperialiste şi coloniale şi au păşit pe calea făuririi unei vieţi independente, libere. *(Aplauze, urale).* Ea constituie, în acelaşi timp, o manifestare a solidarităţii poporului român cu aceste popoare, cu popoarele Africii, care luptă pentru deplina lor independenţă na-

ţională, pentru a-şi făuri o economie de sine stătătoare şi a-şi hotărî destinele lor aşa cum doresc, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze, urale prelungite).*

Doresc de la început să vă aduc dumneavoastră, întregului popor mesajul de prietenie şi frăţie al popoarelor pe care le-am vizitat. *(Aplauze, urale).* Peste tot ne-am bucurat de o primire călduroasă, frăţească — şi, să vă spun cinstit —, peste tot m-am simţit ca acasă, ca şi cum aş fi fost în oraşele, în satele, în fabricile şi instituţiile româneşti ; acestea au fost sentimentele cu care am fost întîmpinaţi de popoarele din ţările pe care le-am vizitat ! *(Aplauze, urale).*

Aţi urmărit şi cunoaşteţi din relatările presei, televiziunii şi radioului modul cum s-au desfăşurat întîlnirile, precum şi rezultatele acestor vizite. Totuşi, vreau să menţionez de la început că în toate aceste ţări — la conducători, la organizaţiile politice — am constatat dorinţa unanimă de a dezvolta larg colaborarea cu România în toate domeniile de activitate. Ca urmare a acestei voinţe reciproce — atît a României, cît şi a popoarelor din ţările vizitate — s-au stabilit o serie de înţelegeri de cooperare în domeniile economic, tehnico-ştiinţific, cultural, în activitatea comună pentru a asigura popoarelor noastre o rapidă dezvoltare economico-socială, bunăstarea, fericirea, independenţa. *(Aplauze prelungite, urale).*

În toate aceste ţări am semnat declaraţii comune : 7 au fost date publicităţii, iar mîine va apărea declaraţia semnată astăzi în Egipt. Ca un fir roşu străbate în toate aceste declaraţii dorinţa de a extinde colaborarea, de a întări solidaritatea în lupta comună pentru dezvoltarea economico-socială, împotriva politicii imperialiste, de forţă şi dictat, pentru pace şi colaborare între toate popoarele lumii. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !").*

După cum cunoaşteţi, ţările pe care le-am vizitat au

preocupări diverse, se află în stadii de dezvoltare diferite, legate, îndeosebi, de perioada în care aceste state au fost sub asuprirea imperialistă şi colonială. Dar, cu toate aceste deosebiri de la o ţară la alta, trăsătura lor comună — aş putea spune a tuturor ţărilor africane — constă în faptul că sînt preocupate de a-şi asigura o deplină independenţă naţională ; această preocupare constituie factorul comun al unităţii şi solidarităţii acestor popoare, reprezintă factorul comun al solidarităţii între România şi toate popoarele africane. *(Urale, aplauze prelungite).*

În al doilea rînd, ţinînd seama de nivelul de dezvoltare deosebit al statelor africane, de preocuparea lor pentru a lichida cît mai grabnic subdezvoltarea şi a realiza un progres rapid, aş putea spune că o altă trăsătură comună a acestor ţări o constituie dorinţa lor de a extinde colaborarea între ele, de a face eforturi tot mai mari pentru a asigura o dezvoltare economică şi socială susţinută. Pe această bază s-a manifestat dorinţa de a lărgi relaţiile cu România, cu alte ţări socialiste, cu toate statele lumii, pornind de la necesitatea ca, folosind acest sprijin, această colaborare, să se poată asigura lichidarea mai grabnică a subdezvoltării. Aş putea spune că şi această preocupare a constituit şi constituie, de asemenea, un factor de o deosebită importanţă pentru dezvoltarea colaborării între România şi statele vizitate, între România şi ţările africane. *(Aplauze, urale).*

Desigur, în realizarea acestor obiective fundamentale, o preocupare de prim ordin este aceea a dezvoltării învăţămîntului, culturii, a formării cadrelor naţionale. După cum cunoaştem şi noi, din proprie experienţă, făurirea unei noi orînduiri sociale, a unei economii independente, participarea la diviziunea internaţională a muncii sînt strîns legate de o înaltă dezvoltare a ştiinţei şi culturii, de formarea cadrelor naţionale pentru toate domeniile de ac-

tivitate ; aceasta constituie factorul hotăritor al progresului oricărei țări pe calea independenței, pe calea bunăstării. *(Aplauze prelungite, urale).*

În toate țările vizitate am constatat preocuparea permanentă pentru a asigura ridicarea bunăstării materiale și spirituale a popoarelor. Trebuie să mărturisesc și în fața poporului meu că ne-au produs o deosebită satisfacție succesele înregistrate de toate aceste țări pe calea dezvoltării lor social-economice, programele ce și le-au propus și eforturile pe care le depun pentru a asigura un progres rapid ; mă întorc cu convingerea că aceste popoare, toate statele africane au în fața lor o perspectivă minunată, că Africa va deveni unul din centrele economice puternice ale Pămîntului. *(Aplauze puternice, ovații).*

Nu aș putea să nu mă refer la încă un fapt care ne-a produs, de asemenea, o deosebită satisfacție, și anume că, într-un fel sau altul, în toate aceste state, la toate aceste popoare am constatat o opțiune pentru edificarea unei orînduiri sociale noi ; toți se pronunță pentru calea socialistă de dezvoltare — și aceasta este încă o dovadă că socialismul s-a impus în lume ca singura orînduire în stare să asigure lichidarea rapidă a subdezvoltării, progresul economic și social, independența și bunăstarea popoarelor. *(Aplauze puternice, ovații ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Desigur, problema făuririi unei orînduiri sociale noi, a transformării revoluționare pe baze socialiste a statelor africane e o problemă complexă, a cărei soluționare cere multe eforturi, impune înțelegerea realităților, necesitatea de a porni de la aceste realități. Dar se poate spune că ele au perspective minunate, că Africa pășește într-adevăr și se înregimentează în mod ferm alături de popoarele care doresc să construiască o orînduire nouă ! *(Aplauze puternice).*

Așa cum am spus, în toate statele vizitate am pornit de la preocupările comune pentru dezvoltarea relațiilor de cooperare dintre țările noastre. În declarațiile semnate sînt oglindite principiile care ne-au călăuzit, înțelegerile realizate ; în practică am ajuns la o serie de acorduri care pun bazele unei colaborări îndelungate între popoarele noastre, întemeiată pe deplina egalitate în drepturi, respectul reciproc și neamestecul în treburile interne, pe dorința de a colabora și de a ne întrajutora, pentru a asigura dezvoltarea cît mai rapidă a popoarelor noastre și, în același timp, participarea activă la diviziunea internațională a muncii, la progresul general al omenirii. Aș putea spune că toate înțelegerile la care am ajuns, principiile de la care am pornit urmăresc de a clădi astfel de relații incit să constituie un exemplu de colaborare între popoare libere, dornice să decidă ele însele cum să-și rezolve problemele, să-și făurească propriul destin ; noi vom face totul ca într-adevăr relațiile pe care le vom dezvolta să constituie un model. *(Aplauze puternice, ovații).*

Desigur, problemele dezvoltării contemporane, ale situației internaționale au stat, de asemenea, în centrul convorbirilor pe care le-am avut în toate statele vizitate. Aș dori, de la început, să menționez că asupra tuturor problemelor fundamentale examinate — în toate aceste țări — am ajuns la concluzii comune, lucru oglindit, dealtfel, destul de larg în declarațiile la care m-am referit. Am pornit în abordarea problemelor de la schimbările care s-au produs și se produc pe plan internațional, de la faptul că evoluția vieții internaționale contemporane este în favoarea forțelor care se pronunță împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, în favoarea forțelor care se pronunță pentru instaurarea unor noi relații între state și na-

ţiuni, pentru dreptul fiecărui popor de a-şi hotărî singur dezvoltarea.

Ultimii ani au confirmat pe deplin că forţa unită a popoarelor ce luptă pentru independenţă şi pentru o viaţă liberă, asemenea unui val uriaş de apă, mătură totul în cale, este de nestăvilit; voinţa popoarelor nu poate şi nu va fi înfrîntă de nimeni. *(Aplauze prelungite).*

În centrul acordurilor noastre în problemele internaţionale se află lupta împotriva politicii imperialiste, a colonialismului şi neocolonialismului. Aceasta a constituit factorul comun al tuturor înţelegerilor pe care le-am realizat. A fost exprimată hotărîrea ţărilor noastre de a face totul şi în viitor pentru a contribui la desfăşurarea cu succes a luptei pentru lichidarea politicii imperialiste, a practicilor legate de ea.

Am pornit de la faptul că un rol important au în viaţa internaţională ţările socialiste şi, de aceea, este necesar să intensificăm relaţiile cu toate aceste ţări, precum şi cu tinerele state independente — văzînd în colaborarea dintre statele socialiste şi cele recent eliberate un factor de o deosebită importanţă în desfăşurarea cu succes a luptei generale pentru triumful cauzei păcii, libertăţii şi independenţei popoarelor. *(Aplauze puternice).*

Desigur, am pornit în discuţiile noastre de la faptul că în lume există ţări cu orînduiri sociale diferite şi, de aceea, este necesar să se găsească modalităţile şi căile pentru dezvoltarea relaţiilor între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul principiilor coexistenţei paşnice.

În toate ţările vizitate am ajuns la concluzia unanimă că la baza relaţiilor internaţionale trebuie să aşezăm deplina egalitate în drepturi între state, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. De comun acord, am

stabilit că trebuie să facem totul pentru excluderea forţei şi ameninţării cu forţa din relaţiile internaţionale. Ne-am pronunţat în mod unanim pentru dreptul fiecărei ţări de a-şi hotărî dezvoltarea economico-socială, forma de rezolvare a diferitelor probleme aşa cum doresc forţele revoluţionare şi progresiste, popoarele acestor state, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze, urale).*

Ţinînd seama de faptul că în Africa colonialismul mai domină încă în cîteva ţări, o preocupare importantă a constituit-o lupta pentru lichidarea definitivă şi cît mai rapidă a colonialismului şi, în acelaşi timp, a politicii rasiste promovate de guvernele din Rhodesia şi Africa de Sud. Am avut întîlniri cu reprezentanţi ai mişcărilor de eliberare din Angola, Mozambic, Namibia şi Africa de Sud; am ajuns la o înţelegere deplină cu conducerile acestor mişcări de eliberare naţională asupra dezvoltării solidarităţii, asupra necesităţii de a intensifica sprijinul pentru aceste mişcări, în scopul victoriei în lupta lor de eliberare. *(Aplauze puternice).*

Din toate discuţiile pe care le-am avut — cu reprezentanţii ţărilor vizitate şi cu mişcările de eliberare naţională — am ajuns la constatarea că există o situaţie favorabilă pentru dezvoltarea luptei de eliberare naţională, că colonialiştii portughezi trebuie să părăsească continentul sau să fie aruncaţi afară din Africa! *(Aplauze puternice).*

Am afirmat peste tot principiile care au călăuzit şi călăuzesc politica Partidului Comunist Român, a României socialiste — şi anume că este dreptul sacru al popoarelor care mai trăiesc sub jugul colonial să folosească orice formă de luptă, inclusiv forma armată, pentru a-şi asigura independenţa, pentru a deveni stăpîne la ele acasă. În acest sens, România — care şi pînă acum a acordat sprijin mişcărilor de eliberare naţională — este hotărîtă să acorde în viitor un sprijin şi mai puternic, îndeplinindu-şi astfel

sarcina de detaşament al frontului antiimperialist din întreaga lume. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.!").*

Vizitînd unele ţări arabe, între care şi Egiptul, este de înţeles pentru toţi că problema Orientului Mijlociu a ocupat un loc de o deosebită importanţă în discuţiile pe care le-am avut. În abordarea acestei probleme am pornit de la linia generală a Partidului Comunist Român, a României socialiste, aceea că nu se poate admite sub nici o formă ocuparea de teritorii străine, că trebuie pus capăt politicii expansioniste şi de forţă, că trebuie făcut totul pentru a se ajunge la o soluţie rapidă în scopul lichidării conflictului din Orientul Mijlociu. În toate declaraţiile, inclusiv în cea care va fi publicată mîine, se exprimă dorinţa noastră unanimă de a milita pentru aplicarea rezoluţiei Consiliului de Securitate, pentru o rezolvare politică a încordării din Orientul Mijlociu, care să ducă la retragerea trupelor Israelului din teritoriile ocupate, să asigure integritatea şi suveranitatea fiecărui stat, o pace dreaptă pentru toate popoarele. Doresc să menţionez că am ajuns la concluzia că există condiţii favorabile pentru a se putea obţine o soluţie politică, dar aceasta presupune o intensificare a eforturilor tuturor popoarelor dornice de pace — şi, în ce o priveşte, România este decisă să facă totul pentru a contribui la o soluţionare grabnică a problemelor din Orientul Mijlociu. *(Aplauze).*

În legătură cu situaţia din Orientul Mijlociu, desigur, problema populaţiei palestinene a constituit, de asemenea, o preocupare. Noi am pornit de la faptul că trebuie să se facă totul pentru a se crea condiţiile ca populaţia palestineană să-şi poată asigura o dezvoltare economico-socială liberă, de sine stătătoare — şi în acest sens considerăm că orice soluţie în Orientul Mijlociu trebuie să ţină seama de dreptul populaţiei palestinene la o viaţă independentă.

(Aplauze, urale). Ne-am întîlnit cu reprezentanţii mişcării de eliberare palestinene — cu Arafat şi alţi conducători ai acestei mişcări. Am exprimat solidaritatea noastră cu năzuinţa populaţiei palestinene la o existenţă liberă, independentă şi am asigurat că poporul român sprijină dorinţa acestei populaţii de a-şi putea organiza viaţa potrivit aspiraţiilor sale. *(Aplauze, urale).*

Deşi am fost în Africa, Indochina a fost prezentă în toate convorbirile — şi aceasta pentru că toate popoarele înţeleg că lupta pe care o duc popoarele vietnamez, khmer şi laoţian este o luptă dreaptă, că ea corespunde intereselor tuturor popoarelor şi că este în interesul tuturor forţelor antiimperialiste, al tuturor statelor de a face totul pentru a pune capăt războiului din Indochina, pentru a asigura dreptul acestor popoare de a-şi rezolva problemele aşa cum doresc, fără nici un amestec din afară. În toate declaraţiile este afirmată dorinţa de a sprijini în continuare lupta acestor popoare pînă la victoria finală şi avem convingerea că popoarele Indochinei vor obţine pacea, vor fi stăpîne pe destinele lor. *(Aplauze prelungite, urale).*

Este de înţeles că problema securităţii europene a fost, de asemenea, discutată în cadrul tuturor convorbirilor. De altfel, şi acest fapt este reflectat în declaraţiile comune. Am pornit de la interesul pe care l-au manifestat toate ţările vizitate de a se realiza securitatea europeană, văzînd în aşezarea relaţiilor din Europa pe baze noi un factor important şi pentru dezvoltarea unor relaţii de egalitate între statele europene şi cele africane, pentru promovarea unei cooperări pe baze noi. Fără îndoială, securitatea europeană corespunde nu numai intereselor popoarelor europene, ci şi intereselor popoarelor de pe toate continentele, cauzei păcii generale. De aceea, am exprimat

voința fermă a României socialiste de a milita neabătut pentru convocarea conferinței general-europene, de a se ajunge la realizarea acestui deziderat de o deosebită importanță pentru toate popoarele lumii. Desigur, în acest cadru avem în vedere necesitatea de a se rezolva o serie de probleme — și sînt de înțeles interesul și preocuparea României socialiste pentru ca tratatele dintre Uniunea Sovietică, Polonia și Republica Federală a Germaniei să fie ratificate, acestea avînd o mare însemnătate în asigurarea progresului în continuare al pregătirilor conferinței pentru securitate europeană.

Am abordat problema unor relații noi în Balcani, a transformării Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare, într-o zonă a păcii și colaborării. Ne-am preocupat de necesitatea lichidării blocurilor militare, a bazelor militare de pe teritoriile altor state, a retragerii trupelor străine, a reducerii trupelor naționale, a luării unor măsuri concrete care să deschidă calea înfăptuirii dezarmării generale și, în primul rînd, a dezarmării nucleare. Pot spune că peste tot am constatat interesul și dorința de a se obține realizări concrete pe această cale, deoarece pentru toți este clar că cursa înarmărilor sustrage mijloace uriașe materiale și umane de la dezvoltarea economico-socială, constituie o piedică de o deosebită gravitate în asigurarea progresului omenirii. De aceea, problema dezarmării constituie astăzi un factor important pentru progresul general — și România este hotărîtă să facă totul pentru a contribui la unirea eforturilor popoarelor pentru a impune dezarmarea. *(Aplauze prelungite, urale puternice).*

Abordînd aceste probleme, precum și alte probleme ale situației globului pămîntesc — cum este situația din Asia, din America Latină și din alte zone —, am ajuns la concluzia comună că soluționarea acestor probleme în interesul tuturor popoarelor, în interesul păcii și progresului general cere o participare activă la viața internațională a tuturor statelor, fie ele mari, mici sau mijlocii. Ne-am pronunțat pentru o activitate mai intensă a țărilor mici și mijlocii pe plan internațional, pentru ca ele să aibă un cuvînt mai greu de spus — în raport și cu forța pe care o reprezintă, pînă la urmă — în rezolvarea problemelor care frămîntă astăzi omenirea. Noi dorim ca nici o problemă în lume care interesează o națiune să nu poată fi rezolvată în spatele acestei națiuni, fără ca această națiune să-și spună cuvîntul. Deci popoarele trebuie să ia parte și să-și spună cuvîntul, iar soluțiile la care se ajunge să fie soluții care corespund intereselor tuturor popoarelor lumii. *(Urale, aplauze. Se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!")*.

Am ajuns, în general, la o concluzie comună că trebuie să dezvoltăm solidaritatea noastră în lupta pentru rezolvarea acestor probleme, că este necesar să se întărească unitatea și colaborarea tuturor forțelor antiimperialiste, a tuturor popoarelor dornice de progres, de dreptate și pace. Consider că discuțiile și vizitele în cele 8 state din Africa au constituit și constituie un moment important în intensificarea luptei pentru unitatea forțelor antiimperialiste. Dar, pornind de aici, am abordat problema unității forțelor progresiste din fiecare țară. Este clar că forța și unitatea mișcărilor de eliberare națională, a mișcărilor progresiste antiimperialiste constă, în primul rînd, în unitatea și în tăria acestora în cadrul fiecărui stat. De aceea, noi am explicat pe larg preocuparea și interesul României, ale mișcării revoluționare românești de a se obține, în toate țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, o unire a tuturor forțelor naționale care se pronunță pentru dezvoltarea economico-socială a acestor țări pe calea progresului. Am subliniat, nu o dată, că deosebirile de păreri între diferite forțe progresiste sau mișcări

de eliberare națională, abordarea într-un mod sau altul a soluționării anumitor probleme ale dezvoltării interne nu trebuie să fie o piedică în calea unității și colaborării lor, că nu se poate vorbi de unitatea forțelor progresiste și a mișcărilor de eliberare națională excluzînd pe comuniști, deoarece comuniștii constituie o forță vitală a luptei pentru progres economic-social, pentru independență națională în fiecare țară. *(Aplauze, urale)*. Noi, cum am arătat și în alte împrejurări, am afirmat și acum că anticomunismul nu servește decît imperialismului, colonialismului și reacțiunii și că trebuie făcut totul pentru unitatea tuturor forțelor progresiste și antiimperialiste. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

După cum vedeți, tovarăși, practic nu a rămas problemă care să nu fi fost abordată, într-un mod sau altul, atît în cadrul discuțiilor, cît și în cuvîntările pe care le-am rostit — și unii și alții — în cursul acestor întîlniri și vizite. Iată de ce acum, la încheierea vizitei de patru săptămîni în Africa — în cursul căreia am vizitat opt țări și ne-am întîlnit cu reprezentanți a cinci mișcări de eliberare națională —, putem spune că această vizită constituie un moment de importanță deosebită în politica externă a României, o manifestare fără precedent a politicii internaționale a României de solidaritate cu statele care au scuturat jugul imperialist, cu mișcările de eliberare națională, cu cei care luptă pentru independență, pentru progres, pentru bunăstare! *(Aplauze puternice, urale, ovații; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!"; „Ceaușescu—P.C.R!")*.

A fost pentru mine o deosebită bucurie să constat că România, poporul meu se bucură peste tot de o stimă și prețuire deosebită. Și aceasta datorită politicii marxist-leniniste juste a României socialiste, datorită faptului că în întreaga sa activitate internă și externă țara noastră a

făcut totul pentru a asigura atît progresul său pe drumul socialismului, cît și întărirea colaborării și solidarității cu toate statele care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu toate forțele antiimperialiste. *(Aplauze, urale puternice; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!"; „Ceaușescu—P.C.R.!")*.

Nu o dată — în discuțiile cu conducătorii, cu președinții statelor, cu reprezentanții organizațiilor politice, cu oamenii simpli cu care ne-am întîlnit — am auzit aprecieri calde și prietenești la adresa României. Am constatat că popoarele din aceste țări se bucură în modul cel mai sincer de fiecare succes al României, că urmăresc și cunosc atît greutățile, cît și succesele noastre și doresc din tot sufletul ca România să obțină realizări tot mai mari în dezvoltarea sa pe calea socialismului, considerînd că ceea ce înfăptuiește România constituie un succes și pentru ele însele. *(Aplauze, urale puternice)*.

Astfel s-a confirmat încă o dată — dacă mai era nevoie — unitatea dintre politica internă și externă a țării noastre, s-a demonstrat că realizările pe care le obținem în edificarea socialismului sînt factorul hotărîtor al creșterii prestigiului României pe plan internațional, al sporirii aportului său la cauza progresului general, după cum politica sa externă de colaborare cu toate statele lumii reprezintă un factor important pentru progresul țării noastre pe calea construcției socialiste. *(Aplauze, urale puternice)*. Putem spune că această vizită a constituit încă o confirmare — și aș putea spune o confirmare deplină — a justeței politicii externe a României. Aceasta ne-a întărit convingerea că drumul pe care mergem — atît în construcția socialismului în țară, cît și în relațiile internaționale — este un drum just și trebuie să facem totul pentru a continua cu fermitate această politică, aceasta corespunzînd intereselor tuturor popoarelor care se dezvoltă pe o

cale independentă, cauzei păcii și colaborării între toate popoarele lumii. *(Aplauze, urale, se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!“).*

Nu aș putea să nu menționez cu acest prilej și faptul că în toate aceste țări am purtat convorbiri și cu partidele sau mișcările de eliberare națională care îndeplinesc rolul conducător în aceste țări și am ajuns la înțelegerea deplină de a dezvolta și intensifica contactele între partidele și organizațiile noastre politice, între organizațiile obștești, de a face totul și pe acest plan pentru promovarea prieteniei și colaborării între popoarele noastre, între toate forțele antiimperialiste. *(Aplauze, urale).*

Iată de ce acum, cînd ne-am întors acasă, făcînd bilanțul acestor vizite, putem spune că ele au fost deosebit de rodnice, că rezultatele sînt mai mult decît bune, că ele au așezat relațiile României cu aceste țări pe baze noi, constituind, așa cum s-a relevat aproape în fiecare declarație, o nouă etapă în dezvoltarea relațiilor între țările și popoarele noastre.

Doresc încă o dată, din București, să exprim mulțumirile noastre tuturor conducătorilor statelor pe care le-am vizitat, tuturor popoarelor care ne-au întîmpinat cu manifestări de prietenie frățească, să le exprim mulțumirile cele mai sincere și să le asigur de sentimentele de prietenie pe care întregul popor român le nutrește față de ele, să le asigur că poporul român va face totul pentru ca înțelegerile stabilite să fie realizate în întregime. *(Aplauze puternice).* Doresc să adresez încă o dată tuturor acestor popoare urarea de a obține noi și mărețe succese pe calea dezvoltării lor economico-sociale, a consolidării independenței lor naționale, a bunăstării și fericirii! *(Aplauze prelungite).*

Putem să afirmăm că vizita, rezultatele ei corespund nu numai intereselor popoarelor noastre, ci intereselor tuturor popoarelor, cauzei generale a păcii și colaborării în lume. *(Aplauze, ovații).*

Desigur, tovarăși, vorbind despre rezultatele acestor vizite, despre unitatea dintre politica noastră internă și externă trebuie să tragem și anumite concluzii pentru noi, și anume că este necesar să intensificăm eforturile pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Avem deplina convingere că, pășind cu hotărîre înainte pe drumul pe care am pornit, oamenii muncii — sub conducerea partidului comunist — vor înfăptui cu succes acest minunat program, asigurînd ridicarea țării noastre, a națiunii noastre socialiste pe noi culmi de progres și civilizație, creșterea bunăstării și fericirii întregului popor! Doresc să vă urez dumneavoastră, întregului nostru popor succese tot mai mari pe calea înfloririi și fericirii patriei noastre socialiste! *(Aplauze prelungite, urale puternice, se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!“).*

Trăiască prietenia dintre poporul român și popoarele țărilor vizitate! *(Aplauze, urale).*

Trăiască solidaritatea poporului român cu mișcările de eliberare națională din Africa! *(Urale, aplauze prelungite).*

Trăiască unitatea tuturor forțelor antiimperialiste! *(Aplauze, urale puternice).*

Trăiască pacea și cooperarea între toate popoarele lumii! *(Aplauze, urale prelungite, se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!“, „Ceaușescu și poporul!“).*

MESAJ
ADRESAT PARTICIPANŢILOR LA CEA DE-A III-A CONFERINŢĂ A NAŢIUNILOR UNITE PENTRU COMERŢ ŞI DEZVOLTARE

— 14 aprilie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut să adresez tuturor participanţilor la cea de-a III-a Conferinţă a Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare un cald mesaj de salut din partea Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România şi a mea personal.

Apreciind importanţa deosebită a Conferinţei Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare, Republica Socialistă România participă activ la lucrările sale, cu dorinţa ca aceasta să aducă o contribuţie de seamă la intensificarea schimbului mondial de valori, la promovarea colaborării şi cooperării între state şi stimularea largă a comerţului internaţional, la asigurarea progresului economic şi social al tuturor ţărilor, îndeosebi al celor mai puţin dezvoltate. România împărtăşeşte preocupările tuturor statelor care s-au angajat pe calea făuririi unei economii puternice, independente, de a face din relaţiile internaţionale — economice, ştiinţifice, tehnice şi culturale — un factor al progresului multilateral, al apropierii şi bunei înţelegeri între popoare. O cerinţă fundamentală pentru înfăptuirea acestui scop o constituie dezvoltarea nestingherită a schimburilor economice internaţionale şi lărgirea cooperării industriale, eliminarea cît mai grabnică a tuturor barierelor, restricţiilor şi discriminărilor artificiale care mai persistă în comerţul mondial.

Una dintre problemele cele mai arzătoare care îşi aşteaptă rezolvarea în lumea de azi o constituie lichidarea marilor decalaje economice, tehnologice, ştiinţifice dintre ţările industrializate şi statele în curs de dezvoltare, decalaje care constituie un serios obstacol în calea dezvoltării şi cooperării între naţiuni, o sursă de neîncredere şi tensiune în lume. Această cerinţă, care trebuie să devină o preocupare fundamentală a întregii comunităţi internaţionale, impune mobilizarea eforturilor popoarelor pentru accelerarea progresului lor economic şi social şi lichidarea rămînerii în urmă, cît şi măsuri practice de sprijinire a acestor eforturi, la care statele avansate au datoria să aducă o contribuţie substanţială.

România, ţară socialistă, ea însăşi în curs de dezvoltare, s-a angajat într-un amplu efort pentru realizarea unor profunde transformări în toate domeniile de activitate, pentru accelerarea ridicării sale economico-sociale şi apropierea într-un timp cît mai scurt de ţările avansate. Concentrîndu-şi forţele pentru făurirea unei economii puternice, a unei orînduiri noi, ţara noastră este profund interesată în dezvoltarea relaţiilor sale cu toate statele — fără deosebire de orînduirea lor socială — în spiritul coexistenţei paşnice.

Progresul şi dezvoltarea economico-socială a tuturor popoarelor cer promovarea unor relaţii noi în viaţa internaţională, întemeiate pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc, singura bază pe care se pot clădi raporturi normale

și trainice între state, se poate realiza o largă și fructuoasă cooperare între toate națiunile lumii.

România consideră că este imperios necesar să se acționeze pentru excluderea forței sau a amenințării cu forța în raporturile internaționale, pentru abolirea politicii de dictat și presiuni de orice fel, pentru lichidarea definitivă a colonialismului și neocolonialismului, a oricăror forme de exploatare a popoarelor. Considerăm, de asemenea, că este necesar ca toate popoarele lumii să-și unească eforturile și să acționeze mai hotărît pentru înfăptuirea dezarmării generale și în primul rînd a celei nucleare; înfăptuirea unor măsuri concrete pe calea opririi cursei înarmărilor, a diminuării bugetelor de război ar elibera fonduri însemnate, care ar putea fi astfel folosite pentru sprijinirea eforturilor țărilor rămase în urmă în vederea ridicării lor economice și sociale.

Îmi exprim convingerea că lucrările conferinței vor deschide noi perspective de colaborare și cooperare internațională rodnică în folosul tuturor statelor, al cauzei progresului și păcii în lume.

Doresc succes deplin lucrărilor conferinței !

CUVÎNTARE LA ADUNAREA FESTIVĂ CONSACRATĂ ANIVERSĂRII SEMICENTENARULUI UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

— 14 aprilie 1972 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Este pentru mine o deosebită plăcere să particip la adunarea festivă consacrată aniversării a cinci decenii de la înființarea Uniunii Tineretului Comunist, să vă adresez dumneavoastră, tuturor uteciștilor, întregului tineret al patriei noastre socialiste, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al meu personal, un călduros salut comunist. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Aniversarea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist constituie un eveniment de o deosebită importanță în viața întregului nostru tineret, prilejuind o retrospectivă a trecutului glorios de luptă pentru eliberarea națională și socială a poporului nostru, în care tineretul s-a aflat întotdeauna în primele rînduri.

În istoria îndelungată a poporului român, în luptele desfășurate de-a lungul secolelor împotriva asupririi naționale, pentru libertate și dreptate socială, tineretul și-a adus din plin contribuția, a dat nenumărate jertfe. În realizarea unirii și a formării statului național român, în

războiul de independență, în răscoalele din 1907 și în atîtea alte momente importante din lupta poporului român, imensa majoritate a tineretului a fost întotdeauna de partea forțelor progresiste, contribuind la formarea și dezvoltarea statului național unitar, la progresul general al patriei noastre. *(Aplauze îndelungate).*

Însuși începutul mișcării revoluționare din România din secolul al XIX-lea este legat de prezența și participarea activă a tineretului. Formarea Uniunii Tineretului Comunist în 1922, la un an după crearea Partidului Comunist Român, a constituit un moment crucial în istoria mișcării revoluționare de tineret din România. Desfășurîndu-și activitatea în condiții grele de ilegalitate, înfruntînd teroarea, închisorile și cîteodată chiar moartea, tinerii comuniști au ținut întotdeauna sus steagul luptei revoluționare împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru eliberarea națională și socială a României. Se poate spune că Uniunea Tineretului Comunist a desfășurat în toată perioada ilegalității o intensă activitate de organizare a tineretului, de conducere a luptelor sale alături de clasa muncitoare, de toate forțele revoluționare și progresiste din România.

Uniunea Tineretului Comunist a fost prezentă în bătăliile de la Lupeni, din 1929, ale minerilor, în lupta țăranilor și muncitorilor forestieri din Ghimeș-Palanca, în grevele din Valea Prahovei și Grivița din 1933, în activitatea desfășurată de forțele antifasciste în anii 1934—1936 împotriva fascismului, pentru unirea forțelor democratice. Tineretul a participat activ la marea demonstrație antifascistă din 1939, la întreaga activitate împotriva dictaturii regale și apoi a dictaturii fasciste, s-a pronunțat cu hotărîre împotriva dictatului de la Viena, pentru apărarea independenței, suveranității și integrității României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Urmînd neabătut linia generală a Partidului Comunist

Român, Uniunea Tineretului Comunist s-a ridicat cu hotărîre împotriva dictaturii militaro-fasciste, a aruncării României în brațele Germaniei hitleriste, în războiul antisovietic și antinațional. În toată perioada anilor 1941—1944, Uniunea Tineretului Comunist a desfășurat o intensă activitate de organizare a tineretului, nenumărate acțiuni împotriva războiului și a dictaturii militaro-fasciste. Sub conducerea Partidului Comunist Român, Uniunea Tineretului Comunist a participat activ la înfăptuirea insurecției armate naționale antifasciste, care a dus la răsturnarea dictaturii fasciste antonesciene, la ieșirea României din războiul dus alături de Germania hitleristă, la trecerea țării noastre alături de Uniunea Sovietică și celelalte țări ale coaliției antihitleriste în lupta contra fascismului.

Imediat după eliberare, reorganizîndu-se pe baze legale și participînd activ la marile acțiuni desfășurate în 1944—1945 pentru dezvoltarea democratică a țării, Uniunea Tineretului Comunist a luat parte activă la mobilizarea tineretului pentru a participa cu toate forțele la războiul împotriva Germaniei hitleriste. La chemarea Uniunii Tineretului Comunist, zeci de mii de tineri s-au înrolat voluntar în unitățile militare, contribuind prin jertfa lor de sînge la eliberarea patriei noastre și apoi a Ungariei și Cehoslovaciei, pînă la înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. În toate aceste mari bătălii, tinerii comuniști au fost întotdeauna animați de cele mai nobile idealuri de dreptate națională și socială ; pentru triumful acestor idealuri, ei au dat multe jertfe, mulți dintre ei și-au dat chiar viața !

Iată de ce întregul popor român cinstește Uniunea Tineretului Comunist, pe tinerii eroi revoluționari, pe tinerii comuniști și antifasciști care, cu prețul vieții lor, au

făcut totul pentru ca România să pășească pe calea unei vieți libere, independente și fericite. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

După cum se știe, în anii de după 23 August 1944 au fost desfășurate mari bătălii pentru transformarea democratică, revoluționară a țării. În toate aceste lupte, organizate și conduse de Partidul Comunist Român, Uniunea Tineretului Comunist, tineretul a fost întotdeauna prezent. Răspunzînd cu elan tineresc chemării partidului pentru refacerea economiei țării, tineretul s-a înrolat în brigăzile de muncă patriotică, a lucrat cu entuziasm pe marile șantiere naționale, edificînd, prin munca sa eroică, primele construcții ale României socialiste. *(Aplauze prelungite).*

Sînt cunoscute marile realizări obținute de poporul român, sub conducerea partidului comunist, în dezvoltarea economico-socială a țării. În înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării, care a transformat România dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată, într-o țară industrial-agrară, cu o industrie dinamică, în plină dezvoltare, tineretul și-a adus, de asemenea, contribuția sa deosebit de prețioasă. Se poate spune că nu există șantier mai important, că nu există uzină edificată în anii construcției socialiste în care să nu fie încorporată și munca entuziastă, plină de abnegație, a tinerei generații.

De asemenea, Uniunea Tineretului Comunist, tineretul și-a adus contribuția de mare preț la transformarea socialistă a satului, la cooperativizarea agriculturii, la progresul general al agriculturii noastre socialiste.

Trebuie subliniată, totodată, participarea activă a Uniunii Tineretului Comunist la înfăptuirea revoluției culturale, la ampla activitate de ridicare a nivelului de cultură al tineretului, al întregului popor.

Odată cu marile victorii în transformarea revoluționară socialistă a României, în lichidarea claselor exploatatoare, în făurirea unei economii socialiste unitare a avut loc creșterea continuă a nivelului de trai material și spiritual al întregului nostru popor. O grijă deosebită au acordat și acordă partidul și statul nostru condițiilor de muncă, învățătură și de viață ale tinerei generații.

Cei mai bătrîni își reamintesc în ce condiții munceau, învățau și trăiau tinerii. Astăzi, pentru tineretul patriei noastre sînt create într-adevăr cele mai bune condiții pentru a putea duce o viață demnă, liberă. Cu adevărat se realizează în viață principiile de bază ale socialismului, scopul și esența întregii activități a partidului nostru — fericirea și bunăstarea omului. *(Aplauze puternice).*

Desigur, toate realizările înfăptuite de poporul român sînt rodul politicii marxist-leniniste a partidului nostru comunist, care aplică în mod creator adevărurile generale la condițiile concrete din țara noastră, sînt rezultatul muncii eroice a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. În același timp, merită să subliniem contribuția importantă pe care a adus-o Uniunea Tineretului Comunist la organizarea și unirea eforturilor întregului tineret, care dă un aport de mare însemnătate în înfăptuirea politicii generale a Partidului Comunist Român. *(Aplauze puternice).*

Iată de ce partidul nostru comunist, întregul popor dau o înaltă apreciere activității Uniunii Tineretului Comunist, întregului tineret, contribuției sale active la tot ceea ce s-a înfăptuit și se înfăptuiește pe pămîntul României socialiste. *(Aplauze prelungite).*

Doresc ca la această glorioasă aniversare să adresez cele mai calde felicitări Uniunii Tineretului Comunist, tuturor uteciștilor, întregului tineret pentru întreaga acti-

vitate entuziastă și plină de dăruire pusă în slujba socialismului și fericirii întregului popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Acordarea Ordinului „Victoria socialismului" — cel mai înalt ordin al Republicii Socialiste România — Uniunii Tineretului Comunist constituie o înaltă apreciere și o recunoaștere a contribuției sale însemnate și totodată un imbold pentru noi fapte mărețe închinate patriei, fericirii națiunii noastre socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!"; „Ceaușescu și poporul!").*

Faptul că Uniunea Tineretului Comunist este prima organizație căreia i s-a acordat Ordinul „Victoria socialismului" constituie nu numai o apreciere, dar, într-un anumit sens, și un simbol, și anume simbolul tinereții socialismului, al faptului că tineretul este pentru socialism și că viitorul este al tineretului și al socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!"; „Ceaușescu și poporul!").*

Dragi tovarăși și prieteni tineri,

Aniversarea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist are loc în condițiile cînd întregul popor a pășit cu hotărîre la înfăptuirea prevederilor Congresului al X-lea al partidului, a obiectivului fundamental stabilit de Congres — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Se cunosc rezultatele în îndeplinirea planului pe primul an al cincinalului. După cum se știe, sarcinile de creștere a producției industriale au fost nu numai îndeplinite, dar și depășite. De asemenea, pe primul trimestru al acestui an, producția industrială a crescut cu 13% față de primul trimestru al anului trecut, depășind prevederile planului. Toate acestea demonstrează realismul prevederilor cincinalului, arată că stă în puterea clasei noastre muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor noștri, să înfăptuiască cu succes programul de dezvoltare în ritm susținut a industriei, care va apropia, într-o măsură însemnată, România de țările industriale avansate. Succese importante au fost realizate și în agricultură. Putem spune deci că avem toate condițiile pentru a înfăptui cu succes sarcinile planului cincinal 1971—1975, ceea ce va ridica România pe o treaptă nouă de dezvoltare economico-socială, va crește bunăstarea materială și spirituală a întregului popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Un rol important în dezvoltarea patriei noastre, în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate îl au învățămîntul, știința, cultura — factori primordiali pentru progresul întregii țări. Tocmai de aceea partidul a luat în ultimii ani noi măsuri pentru perfecționarea și îmbunătățirea activității de învățămînt, pentru dezvoltarea activității științifice, pentru îmbunătățirea activității cultural-educative. În acest sens, hotărîrile plenarei Comitetului Central din noiembrie 1971 reprezintă un adevărat program de formare a omului nou, de afirmare în toate domeniile de activitate a principiilor eticii și echității comuniste. *(Aplauze puternice).* În toată această activitate este acordată o atenție deosebită tineretului, formării și educării sale, pentru că tocmai el este acela care va trebui să ducă mai departe opera începută de înaintași și contemporani, făclia civilizației socialiste și comuniste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este cunoscută preocuparea partidului și statului nostru pentru perfecționarea continuă a conducerii tuturor sectoarelor de activitate, pentru dezvoltarea democrației socialiste, de a asigura participarea tot mai intensă a tuturor oamenilor muncii la conducerea întregii vieți economice și sociale. Și aici tineretul este un participant activ — și el

trebuie să-și spună cuvîntul cu fermitate, să acționeze pentru înfăptuirea în viață a tuturor hotărîrilor și măsurilor de perfecționare a activității economice și sociale.

Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și, în perspectivă, a comunismului în România impune unirea eforturilor întregului popor. În această uriașă activitate creatoare, de afirmare a principiilor comuniste în toate sectoarele vieții sociale, tinerei generații îi revine un rol de cea mai mare importanță. Sîntem convinși că ea își va îndeplini cu cinste această misiune de onoare. *(Aplauze îndelungate).*

Voi, dragi prieteni tineri, sînteți, împreună cu toți oamenii muncii, făuritori activi ai societății celei mai înaintate și umane din istoria omenirii, voi veți avea fericirea de a trăi în epoca civilizației comuniste, de a vă bucura de toate roadele materiale și spirituale făurite prin munca poporului, prin munca voastră însăși.

Orînduirea comunistă de mîine va fi așa cum reușim să o intuim și o dăltuim azi. Aș putea spune că depinde și de voi cum va arăta orînduirea comunistă în care veți munci și veți trăi. De aceea vă chem, dragi prieteni tineri, de a urma neabătut politica generală a Partidului Comunist Român, de a învăța și a vă pregăti pentru a putea fi participanți cît mai activi la edificarea societății de azi și de mîine. Parafrazînd pe Bolintineanu, am putea spune :

„Viitor comunist de aur România are,

Să lucrăm cu toții la a ei înălțare !" *(Aplauze puternice).*

Stă în puterea noastră, a întregului popor, să făurim o asemenea civilizație materială și spirituală în care omul, liber, stăpîn pe destinele sale, să-și făurească în mod conștient propriul său viitor luminos.

Puneți, dragi tineri, întregul vostru entuziasm, toate visele voastre curate și frumoase în slujba patriei, a viitorului luminos al națiunii noastre, în slujba cauzei socialismului și comunismului, a prieteniei și colaborării cu toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși,

După cum este cunoscut, în ultimii ani s-au luat o serie de măsuri care au dus la creșterea rolului Uniunii Tineretului Comunist în viața politico-socială a țării și oferă cadrul instituțional corespunzător pentru participarea tineretului la conducerea întregii societăți. Uniunea Tineretului Comunist participă, prin reprezentanții săi, la organele de conducere ale oamenilor muncii din întreprinderi și instituții, la activitatea organelor de stat, inclusiv la activitatea Consiliului de Miniștri. În acest cadru, tineretul participă nemijlocit, la fel ca toate categoriile de oameni ai muncii, la elaborarea hotărîrilor și măsurilor privind politica internă și externă a țării. Aceasta constituie, totodată, pentru tînăra generație o înaltă școală a conducerii treburilor obștești, creînd cele mai bune condiții întregului tineret pentru a-și pune tot mai larg în valoare forța și capacitatea sa creatoare, dinamismul și entuziasmul revoluționar ce-l caracterizează în slujba progresului societății, a făuririi bunăstării și fericirii întregului popor.

În orînduirea noastră, criteriul fundamental de apreciere a omului îl reprezintă activitatea socială utilă, munca ; numai muncind cu rîvnă în fabrici și uzine, pe șantiere de construcții, pe ogoarele țării, în unitățile de cercetare și învățămînt, în toate domeniile producției materiale și spirituale, aflîndu-se în primele rînduri ale constructorilor socialismului din țara noastră, tineretul se va putea afirma din plin, își va face cu adevărat datoria față de patria sa socialistă, față de propriul său viitor. Constituie, de aceea, o înaltă îndatorire a Uniunii Tineretului Comunist de a educa tineretul în spiritul respectului

și al dragostei de muncă, al dorinței de a închina patriei, poporului, întreaga sa activitate, toate cunoștințele și priceperea sa. *(Vii aplauze).*

Pentru a se putea achita de înaltele răspunderi ce le revin față de societate, tinerii trebuie să se pregătească temeinic pentru muncă, pentru viață, să învețe și să-și însușească profunde și multilaterale cunoștințe, să asimileze tot ceea ce au creat mai de preț poporul nostru, întreaga umanitate de-a lungul veacurilor în domeniul cunoașterii. Edificarea noii orînduiri sociale — operă de uriașă amploare și complexitate — nu poate fi concepută decît pe baza științei celei mai avansate ; de aceea însușirea și stăpînirea științei și tehnicii moderne, a realizărilor cele mai noi ale gîndirii și creației umane constituie o cerință primordială pe care societatea noastră socialistă o pune în fața tinerei generații. Numai prin muncă asiduă, înzecindu-și eforturile pentru a învăța, pentru a pătrunde cît mai adînc în tainele cunoașterii, tineretul se va putea achita în bune condiții de îndatoririle tot mai mari pe care le ridică conducerea întregii vieți sociale, dezvoltarea producției, științei și tehnicii, a culturii noastre socialiste, progresul general al societății, va putea fi la înălțimea exigențelor noi și mereu crescute ale civilizației materiale și spirituale pe care o făurim.

Tineretul își va putea valorifica în mod creator cunoștințele sale — în slujba progresului multilateral al societății — numai însușindu-și și stăpînind temeinic materialismul dialectic și istoric, concepția despre lume și viață a partidului nostru comunist, care-i dă o perspectivă clară asupra evoluției vieții și societății, asigură înțelegerea legilor și cerințelor obiective ale dezvoltării sociale.

Tineretul nostru de astăzi s-a născut și trăiește într-o societate nouă, eliberată de viciile morale generate de inegalitatea socială a lumii burgheze, de relații de exploatare. Tineretului trebuie să-i fie caracteristice puritatea morală, dorința de perfecționare continuă, de însușire a unor trăsături morale proprii societății socialiste — cinstea, simțul datoriei civice și al dreptății sociale, grija și respectul față de interesele colectivității, de avutul obștesc, aspirațiile spre mai bine, mai frumos. Uteciștii și toți tinerii patriei noastre trebuie să se situeze pe pozițiile cele mai înaintate ale luptei dintre vechi și nou, să fie un sprijin de nădejde al partidului în ampla sa activitate de promovare în viața socială a eticii și echității socialiste, de combatere hotărîtă a concepțiilor și atitudinilor retrograde, înapoiate, a actelor antisociale, a reminiscențelor modului de viață burghez.

Uniunea Tineretului Comunist are îndatorirea nobilă de a milita neobosit pentru formarea omului nou al societății noastre, pentru a sădi în inimile tineretului patriotismul socialist, dragostea față de patrie, față de partid și popor. *(Aplauze puternice, prelungite).* Este o datorie sacră, înalt patriotică a fiecărui tînăr de a contribui cu toate forțele sale la întărirea și înflorirea României socialiste, de a se pregăti temeinic și a fi gata oricînd să apere — chiar cu prețul propriei vieți — independența și integritatea patriei, cuceririle revoluționare ale poporului. *(Aplauze îndelungate ; se scandează : „P.C.R.—P.C.R. !", „Ceaușescu — P.C.R. !").*

În țara noastră sînt asigurate tuturor tinerilor posibilități egale de pregătire, de muncă și afirmare în viața socială. Acționînd în spiritul politicii naționale a partidului comunist, Uniunea Tineretului Comunist trebuie să militeze neabătut pentru întărirea prieteniei și frăției dintre tinerii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, pentru ca, împreună, să dezvolte ceea ce au făurit în comun de-a lungul veacurilor părinții lor prin munca și lupta comună. Organizațiile de tineret au sarcina

de a combate cu hotărîre naționalismul și șovinismul, sub orice formă s-ar manifesta, de a dezvolta în rîndurile tineretului dragostea și respectul față de tradițiile de luptă ale oamenilor muncii de toate naționalitățile, conștiința că numai prin munca înfrățită a tuturor celor care s-au născut și trăiesc pe aceste meleaguri — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități — se poate realiza cu succes progresul neîntrerupt al patriei noastre comune — România socialistă. *(Aplauze puternice).*

Pregătindu-se temeinic pentru muncă și viață, unit în idealurile și aspirațiile sale de a servi patria socialistă, tineretul trebuie să fie prezent, să lucreze acolo unde îl solicită interesele dezvoltării societății, să contribuie prin munca sa entuziastă la înflorirea orașelor și comunelor de pe întreg cuprinsul patriei, la dezvoltarea armonioasă și progresul economico-social al tuturor județelor, la înfăptuirea măreţului program de ridicare generală a țării pe noi trepte ale civilizației socialiste.

Trebuie să înțelegeți, dragi tovarăși, că socialismul și comunismul se construiesc și trebuie construite în toate orașele și satele patriei noastre și voi trebuie să fiți prezenți peste tot. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Sîntem la o adunare festivă — și de obicei în asemenea prilejuri se vorbesc numai lucruri bune. Și într-adevăr avem multe realizări cu care ne putem mîndri. Dar nu putem și nu trebuie să uităm niciodată că în activitatea noastră mai sînt și lipsuri, că mai avem de învins multe greutăți. În acest sens trebuie să menționez că în activitatea Uniunii Tineretului Comunist mai sînt încă o serie de lipsuri, îndeosebi în ce privește munca educativă, de pregătire a tineretului pentru muncă și viață. Este necesar să se curme cu hotărîre atmosfera de automulțumire căldușă, de estompare a neajunsurilor și de nesocotire a cerințelor tineretului, trebuie să se acționeze cu mai multă fermitate și intransigență revoluționară în întreaga activitate. *(Vii aplauze).*

După cum vedeți, sînt înțelegător și critica este destul de dulce și ea, dar mă veți înțelege, tovarăși.

După cum se știe, critica și autocritica constituie un factor dinamizator în lupta împotriva lipsurilor, a vechiului în societate și pentru îmbunătățirea întregii activități, pentru afirmarea noului în toate domeniile vieții sociale. De aceea este necesar ca, în activitatea organizațiilor de tineret, critica și autocritica să se manifeste, dacă se poate spune așa, ca în propria casă.

Uniunea Tineretului Comunist este o organizație revoluționară și întreaga istorie a sa este o adevărată epopee de luptă revoluționară. Sărbătorirea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist trebuie să ducă la o îmbunătățire generală a activității tuturor organizațiilor de tineret. Nu trebuie să uităm niciodată că tineretului îi sînt caracteristice îndrăzneala, inițiativa, spiritul novator, revoluționar în transformarea societății și a omului ; de aceea și el trebuie să fie în primele rînduri ale luptei pentru afirmarea noului în societatea socialistă din România.

Uniunea Tineretului Comunist trebuie să lucreze astfel încît să constituie cadrul organizat pentru punerea în valoare a tuturor calităților tinerei generații, să constituie cea mai înaltă școală de educare revoluționară a tineretului și totodată organizatorul și conducătorul tineretului în lupta și munca de dezvoltare socialistă a patriei noastre. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am vorbit nu o dată despre aprecierea pe care partidul o dă Uniunii Tineretului Comunist și tineretului în general. Doresc și cu acest prilej să exprim convingerea conducerii partidului, a mea personal, că Uniunea Tineretului Comunist își va îndeplini și în viitor cu cinste și în tot

mai bune condiții rolul său de organizație revoluționară a tineretului, de ajutor de nădejde al partidului în toate împrejurările. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").* Fără îndoială, tineretul se va afla, ca și pînă acum, în primele rînduri, aducîndu-și o contribuție tot mai mare la înfăptuirea minunatului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului, care asigură afirmarea tot mai puternică a națiunii noastre socialiste în rîndul țărilor socialiste, al tuturor popoarelor lumii, ca o națiune dornică să-și făurească o viață liberă, independentă și fericită, un viitor măreț comunist. *(Aplauze îndelungate, urale).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Nu doresc să mă refer acum pe larg la problemele internaționale. Este cunoscută politica externă a partidului și statului nostru. Noi avem permanent în vedere că între politica internă și externă există o deplină unitate, că succesele pe care le realizăm pe calea dezvoltării socialiste a României sînt în același timp o contribuție la cauza generală a socialismului, a progresului și prieteniei cu toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice).*

Ceea ce aș dori să menționez cu acest prilej este faptul că tineretul, la fel ca întregul popor, sprijină în mod unanim politica externă a României, îndreptată spre colaborarea cu toate țările socialiste, cu popoarele care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Considerăm că în actuala epocă, a revoluției tehnico-științifice, participarea la diviziunea internațională a muncii, colaborarea multilaterală cu toate statele sînt un factor de o deosebită importanță pentru progresul fiecărei țări, pentru asigurarea unei politici de pace și colaborare pe planeta noastră. *(Vii aplauze).*

Consecventă acestei politici, România va face totul și în viitor pentru a-și aduce contribuția la afirmarea principiilor noi în relațiile internaționale dintre state — ale egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc.

Vom acționa cu toată fermitatea pentru a se pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat, colonialismului și neocolonialismului, pentru a se renunța la forță sau la amenințarea cu forța în relațiile dintre state, în soluționarea diferitelor probleme internaționale. Considerăm că interesele tuturor popoarelor cer înfăptuirea unei politici de colaborare pe baza principiilor sus-amintite, de respectare a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî soarta așa cum o dorește. *(Aplauze puternice, prelungite).*

N-aș putea să nu menționez totuși că sîntem preocupați de intensificarea bombardamentelor Statelor Unite în Vietnam, că dorim să afirmăm încă o dată dorința poporului român de a se pune capăt acestor bombardamente, războiului împotriva popoarelor indochineze, de a se ajunge la o soluție rapidă de încetare a războiului și de a fi lăsate popoarele Indochinei să-și soluționeze problemele așa cum o doresc, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze prelungite).*

Sîntem, de asemenea, preocupați pentru o soluție politică, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate, în conflictul din Orientul Mijlociu. De asemenea, considerăm că este necesar să intensificăm eforturile și, împreună cu alte state socialiste, cu toate statele europene, să grăbim începerea pregătirii conferinței general-europene. Considerăm necesar, în acest sens, de a se ratifica tratatele dintre Uniunea Sovietică și R. F. a Germaniei, precum și dintre Polonia și R. F. a Germaniei — aceasta constituind un

factor important pe calea destinderii și securității în Europa. *(Vii aplauze).*

Am vorbit la întoarcerea din vizita în cele 8 țări africane despre constatările făcute și despre dorința României și a acelor popoare de a dezvolta o colaborare rodnică. Ceea ce aș dori să menționez și de data aceasta este faptul că și această vizită, ca și altele, ca întreaga noastră politică externă, a confirmat încă o dată justețea politicii internaționale a României, a demonstrat că pe toate meridianele România are prieteni buni, de nădejde, și că, la rîndul său, România se afirmă ca un prieten de nădejde al tuturor popoarelor care luptă pentru dezvoltarea lor independentă. *(Aplauze puternice).*

În acest spirit este necesar ca și Uniunea Tineretului Comunist să acționeze și mai intens pentru dezvoltarea colaborării cu organizațiile de tineret, cu întregul tineret, pornind de la faptul că în viața internațională tineretul constituie o uriașă forță, în continuă mișcare, și că unirea eforturilor sale are un rol hotărîtor în dezvoltarea vieții internaționale pe calea progresului, a păcii și socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În ce o privește, România va face totul și în viitor pentru întărirea unității tuturor țărilor socialiste, a tuturor forțelor antiimperialiste, pentru ca, odată cu preocuparea pentru progresul general pe calea înfăptuirii hotărîrilor Congresului al X-lea, să ne aducem și mai deplin contribuția la înfăptuirea unei politici de colaborare între toate națiunile lumii. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Aniversînd cinci decenii de luptă revoluționară, Uniunea Tineretului Comunist face un bilanț strălucit de realizări în organizarea și conducerea tineretului, în lupta de eliberare socială și națională, în construirea orînduirii so-

cialiste, de fidelitate nestrămutată față de Partidul Comunist Român, față de politica sa marxist-leninistă. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !"; „Ceaușescu și poporul !").*

În sală sînt prezenți „tineri" care la înființarea U.T.C.-ului aveau vîrsta voastră. *(Aplauze puternice).* Sînt prezenți, de asemenea, și tineri care au intrat în decursul anilor și au lucrat în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, devenind apoi activiști ai partidului nostru. *(Aplauze puternice).* Privind în sală îmi amintesc de anii cînd am intrat în rîndurile U.T.C.-ului ; eram cam de vîrsta pionierilor de astăzi. Noi, cei care am lucrat în rîndurile tineretului comunist în decursul anilor, știm ce a reprezentat Uniunea Tineretului Comunist, știm și cîte greutăți au trebuit învinse. Dar avem satisfacția — participînd la această glorioasă aniversare — să spunem că, așa cum s-a priceput, fiecare și-a făcut datoria față de cauza poporului, de cauza revoluției, față de cauza fericirii întregii noastre națiuni. *(Aplauze puternice ; se scandează : „P.C.R. — P.C.R. !").*

Voi, tinerii care participați acum la a 50-a aniversare, veți participa, fără nici o îndoială, și la centenarul Uniunii Tineretului Comunist. *(Aplauze puternice).* Ceea ce v-aș dori vouă și întregului tineret este ca să vă prezentați la acest centenar cu fruntea sus, ca cetățeni ai unei patrii libere, care au construit societatea comunistă, ca cetățeni care și-au făcut pe deplin și în toate împrejurările datoria față de partid, față de patrie, față de cauza socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, urale, ovații ; se scandează : „P.C.R. — P.C.R. !" ; „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Vîrsta de 50 de ani marchează maturitatea gîndirii politice, ceea ce este un lucru foarte bun. Aș dori însă să-i

recomand Uniunii Tineretului Comunist de a ține permanent seama de bogata sa experiență, de a rămîne în permanență o organizație tînără, nu numai prin media anilor membrilor săi, ci, în primul rînd, prin concepția despre lume și viață, prin felul în care își va desfășura întreaga activitate și va milita pentru făurirea tinerei orînduiri comuniste în România. *(Aplauze puternice, îndelung repetate ; urale).*

Doresc Uniunii Tineretului Comunist, așa cum se spune în poveste, o tinerețe fără bătrînețe — și atunci, fiți siguri că organizația voastră se va bucura de încredere și va fi urmată întotdeauna de întregul tineret. *(Aplauze prelungite ; se scandează : „P.C.R. — P.C.R. !", „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Manifestarea caldă, entuziastă din această sală, care știu că exprimă gîndurile întregului nostru tineret, de devotament față de partid și față de patrie, întărește convingerea mea, a conducerii de partid și de stat, că Uniunea Tineretului Comunist este o organizație care își va face întotdeauna datoria, că întreaga tînără generație a României socialiste va fi un participant și mai activ la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, a măsurilor privind dezvoltarea multilaterală a patriei, pe drumul socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Urez Uniunii Tineretului Comunist, tuturor uteciștilor, întregului tineret noi și noi succese în întreaga activitate, în intensificarea eforturilor pentru însușirea științei și culturii celei mai avansate, spre a deveni cetățeni de nădejde ai patriei, constructori minunați ai socialismului și comunismului în România ! *(Aplauze îndelungate, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Vă doresc tuturor, celor prezenți la această adunare, întregului tineret, o viață îmbelșugată, fericită, multă sănătate !

(Aplauze și urale puternice. Întreaga asistență, în picioare, ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).

CUVÎNT
LA PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DIN 18 APRILIE 1972

Tovarăşi,

Eu nu aş dori să mai spun multe lucruri în legătură cu problemele dezbătute în cadrul plenarei noastre. Consider că hotărîrile plenarei, analiza îndeplinirii planului pe 1971 şi pe trimestrul I al acestui an, hotărîrile luate privitor la perfecţionarea sistemului informaţional şi introducerea sistemului de conducere cu mijloace automate, precum şi celelalte hotărîri privind efectivul partidului, mişcarea cadrelor vor constitui orientări importante pentru activitatea comitetelor judeţene de partid, a ministerelor, a tuturor organelor noastre de partid şi de stat.

În cursul anului care a trecut — primul an al cincinalului — sarcinile de creştere a producţiei industriale au fost nu numai îndeplinite, ci şi depăşite. Rezultate bune în dezvoltarea producţiei industriale au fost obţinute şi în primul trimestru al acestui an. Succese importante au fost realizate şi în agricultură, ca şi în celelalte domenii de activitate. Desigur, sînt necesare măsuri serioase în continuare pentru lichidarea neajunsurilor care s-au semnalat

în activitatea noastră în anul trecut ; este necesară îmbunătăţirea activităţii ministerelor, mai multă receptivitate din partea cadrelor de conducere, a organelor centrale faţă de sesizările care se fac. Eu sînt de acord cu acei tovarăşi care au arătat că multe lucruri se pot soluţiona dacă conducătorii economiei dau dovadă de mai multă receptivitate şi spirit de iniţiativă. Aceasta e valabil şi în domeniul chimiei, al construcţiei de maşini, în metalurgie, în toate domeniile. Cea mai mare parte a lipsurilor pe care le avem sînt de ordin organizatoric ; pînă la urmă, ele ţin de fermitatea cu care se acţionează în soluţionarea problemelor. După cum vedeţi, în 1971 au fost create condiţii materiale nu numai pentru a se realiza, dar şi pentru a se depăşi planul de stat ; planul putea fi realizat mai uşor, chiar cu mai puţină muncă, respectîndu-se orarul de lucru în întreprinderi, dacă se luau măsuri pentru o mai bună organizare a activităţii, pentru rezolvarea la timp a problemelor de aprovizionare tehnico-materială. E necesar ca pe viitor să se introducă un control mai ferm în această direcţie. Este necesar ca miniştrii să manifeste iniţiativă, dar în acelaşi timp să ţină seama şi de părerea altora, deoarece avem mulţi specialişti de valoare în toate domeniile de activitate ; acolo unde se procedează astfel rezultatele sînt bune. În această ordine de idei vreau să vă reamintesc că la punerea în funcţiune a multor utilaje aduse din străinătate a trebuit să intervină specialiştii noştri ; ei au dat soluţiile pentru ca acestea să funcţioneze la toţi parametrii, după ce timp îndelungat specialiştii străini n-au reuşit să asigure funcţionarea acestora conform obligaţiilor contractuale. Avem cu adevărat buni specialişti, dar ei trebuie folosiţi ; trebuie să apelăm la ei şi nu să fugim în străinătate imediat ce se ivesc anumite greutăţi, aşa cum fac, din

păcate, încă unele ministere. Concluzia care trebuie trasă este aceasta : să obligăm ministerele, organele economice, de stat să acţioneze pentru punerea în valoare a forţelor şi capacităţilor proprii.

Aşa după cum s-a stabilit în plenară, în cursul lunii iulie va avea loc Conferinţa Naţională a partidului, care va dezbate importante probleme ale dezvoltării calitative a economiei noastre naţionale, ale construcţiei socialismului. Conferinţa Naţională va reprezenta, fără îndoială, un moment important pentru perfecţionarea în continuare a activităţii partidului şi statului nostru, pentru îmbunătăţirea conducerii activităţii economice, a organizării societăţii, a întregii opere de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

În ce priveşte măsurile organizatorice adoptate de plenară — mă refer la sancţiuni, la excluderi şi eliberări din funcţii — aş dori să menţionez că ele au fost impuse de comiterea unor abateri de către unii tovarăşi, incompatibile cu calităţile pe care le-au deţinut. Aş dori ca aceasta să constituie nu un fapt divers, ci un prilej de analiză serioasă a felului în care fiecare membru al Comitetului Central îşi îndeplineşte atribuţiile, se comportă în toate domeniile de activitate. Calitatea de membru al acestui organ suprem de partid — avînd în vedere rolul de forţă conducătoare al partidului nostru — impune obligaţii serioase, inclusiv în ce priveşte comportarea, felul de viaţă. Este necesar să se înţeleagă bine faptul că vom face totul pentru a asigura respectarea cu sfinţenie a acestor îndatoriri, a criteriilor care stau la baza activităţii partidului nostru, a conducerii sale. Vreau să fie clar, să ne înţelegem bine că fiecare, acolo unde este pus, are obligaţia de a lua toate măsurile pentru a uni colectivul în vederea soluţionării corespunzătoare a sarcinilor. Nimeni nu are voie să treacă

peste probleme, să le muşamalizeze, pentru că, mai devreme sau mai tîrziu, ele tot apar şi atunci pot avea consecinţe mai grele. Trebuie să dăm dovadă de răspundere, să nu admitem nici un fel de abuz ; dacă trecem uşor pe lîngă lucruri, acestea se agravează, produc efecte dintre cele mai dăunătoare. Nu am dori să avem stări de lucruri negative, dar atunci cînd apar nu putem trece nepăsători peste ele. Fac apel la membrii Comitetului Central, la primii secretari să înţeleagă că este necesar să acorde mai multă atenţie muncii activiştilor de partid, sprijinirii lor, luînd încă de la început, atunci cînd apar unele neajunsuri, măsurile necesare pentru a-i ajuta în muncă, astfel încît să-şi îndeplinească sarcinile în cît mai bune condiţii.

Nu mai vreau să mă refer la măsurile de îmbunătăţire a repartizării muncii în cadrul conducerii de partid — aceasta constituie preocuparea noastră permanentă. Trebuie să căutăm neîncetat să repartizăm bine forţele pentru a putea cuprinde şi soluţiona corespunzător sarcinile pe care le avem. Acesta este sensul pe care îl au măsurile luate astăzi în legătură cu guvernul şi Comitetul nostru Central.

Dealtfel, ne gîndim ca la Conferinţa Naţională, în spiritul celor hotărîte la plenara de acum un an, să concretizăm mai bine principiul ca periodic — desigur, perioadele depinzînd de la caz la caz — tovarăşii să treacă prin diferite munci ; activiştii de partid să lucreze în munci de stat, iar activiştii de stat să lucreze în munci de partid. Aşa se vor forma cadre conducătoare în stare să înţeleagă şi să soluţioneze problemele tot mai complexe pe care le ridică viaţa, conducerea societăţii moderne de astăzi. În acest sens trebuie privite măsurile pe care le-am luat astăzi în plenara Comitetului Central, în vederea redistribuirii cadrelor în diferite domenii de activitate.

Consider că toate aceste măsuri, hotărîrile plenarei noastre de astăzi vor exercita o influență pozitivă în întărirea autorității, a rolului de conducător al partidului. Aceasta ne va permite să desfășurăm în mai bune condiții activitatea noastră pentru îndeplinirea sarcinilor puse de Congresul al X-lea al partidului. *(Aplauze puternice).*

CUVÎNTARE LA PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

— 19 aprilie 1972 —

Stimați tovarăși,

În cadrul ședinței de astăzi a Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste s-a analizat activitatea depusă de consiliile frontului, de Consiliul Național, de organizațiile componente pentru înfăptuirea hotărîrilor plenarei Comitetului Central, a chemării Consiliului Național în vederea intensificării activității politico-educative de afirmare în societate a principiilor eticii și echității socialiste.

Sînt cunoscute măsurile adoptate, ecoul lor, faptul că în toate sectoarele activității statului nostru hotărîrile Comitetului Central al partidului, chemarea Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste au devenit o realitate. Toate organizațiile, toate instituțiile care au sarcini în domeniul educației socialiste au trecut la organizarea activității pentru transpunerea în viață a programului elaborat de plenara Comitetului Central al partidului din noiembrie anul trecut ; rezultatele activității se și reflectă în felul în care masele largi populare, întregul popor, în-

făptuiesc politica partidului nostru, planul cincinal, programul privind dezvoltarea multilaterală a României. Desigur, pe drumul educaţiei, al ridicării nivelului de cunoaştere al întregului nostru popor, pe drumul formării unui om înaintat, cu o înaltă conştiinţă socialistă, este nevoie să depunem încă o activitate intensă ; de fapt, această activitate nu va putea înceta niciodată, întotdeauna va trebui să depunem eforturi pentru perfecţionarea şi autoperfecţionarea cetăţenilor. Ţelul nostru este de a aşeza relaţiile din societatea noastră pe principiile comunismului ştiinţific, dar şi aceste principii trebuie dezvoltate, perfecţionate în raport cu dezvoltarea ştiinţei, a forţelor de producţie, în raport cu acumularea de noi cunoştinţe de către întreaga omenire.

Iată de ce realizările pe care le-am obţinut — şi care au fost menţionate şi aici — în domeniul educaţiei, al formării omului nou, constructor al socialismului, trebuie considerate numai începuturi. În această direcţie trebuie să ne înzecim eforturile ; aceasta constituie o obligaţie şi pentru Consiliul Naţional şi pentru toate consiliile frontului, precum şi pentru organizaţiile componente ale Frontului Unităţii Socialiste, care trebuie să colaboreze mai bine între ele, să aducă o contribuţie tot mai activă la îndeplinirea sarcinilor construcţiei socialiste, la desfăşurarea activităţii politico-educative.

Este necesar să ne propunem să aducem anumite îmbunătăţiri în activitatea Consiliului Naţional, a consiliilor judeţene şi a celorlalte organisme ale Frontului Unităţii Socialiste. Frontul trebuie să aibă o răspundere mai mare în coordonarea şi îndrumarea activităţii organizaţiilor componente, astfel încît munca de educaţie ce se desfăşoară pe multiple planuri, de către un mare număr de organizaţii, să fie mai bine orientată spre ţelul comun : realizarea în

viaţă a programului ideologic al partidului, ridicarea conştiinţei socialiste a maselor de oameni ai muncii.

Consider, de asemenea, că este bine să ne gîndim la o îmbunătăţire a activităţii de răspîndire a ştiinţei şi culturii ; în acest sens, Frontul Unităţii Socialiste, care reuneşte în rîndurile sale numeroase societăţi şi uniuni ale oamenilor de ştiinţă şi cultură, trebuie să joace un rol mai activ în coordonarea activităţii acestora.

După cum se ştie, un accent deosebit punem pe dezvoltarea participării maselor largi populare la conducerea ţării, pe dezvoltarea democraţiei socialiste şi, în acest cadru, pe dezbaterea diferitelor proiecte de hotărîri şi de legi de către oamenii muncii. Consider necesar să stabilim ca Consiliul Naţional şi consiliile judeţene ale Frontului Unităţii Socialiste să aibă o răspundere mai mare în organizarea acestor dezbateri, în consultarea diferitelor categorii de oameni ai muncii, în centralizarea propunerilor acestora, astfel ca, realmente, propunerile făcute de cetăţeni în cadrul dezbaterilor să fie temeinic studiate şi luate în considerare în vederea perfecţionării şi definitivării proiectelor de legi şi hotărîri. Consider că, în general, este necesar ca organismele Frontului Unităţii Socialiste să acorde o atenţie mai mare organizării participării diferitelor categorii de oameni ai muncii la conducerea societăţii ; trebuie astfel acordată mai multă atenţie ţărănimii, ţinînd seama că ea nu are o organizaţie proprie, cum sînt sindicatele, de pildă, precum şi diferitelor categorii de cetăţeni din cartiere, care, de asemenea, nu sînt cuprinşi în organizaţii obşteşti. În acest fel, realizînd o coordonare mai bună a activităţii organizaţiilor componente şi, totodată, antrenînd în activitatea obştească cetăţenii care nu sînt cuprinşi în aceste organizaţii, Frontul Unităţii Socialiste îşi va putea realiza mai bine misiunea pe care o indică

însăși denumirea sa de Front al Unității Socialiste, și anume aceea de a realiza unitatea întregului nostru popor, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în munca pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului. În felul acesta, Frontul Unității Socialiste își va putea îndeplini în condiții mai bune sarcinile, scopul pentru care a fost creat, va putea juca un rol tot mai activ în întreaga viață socială a țării.

La ordinea de zi a fost și activitatea internațională a frontului. Trebuie subliniat faptul pozitiv că, într-un răstimp relativ scurt, Frontul Unității Socialiste a reușit să stabilească relații largi cu un șir de organizații și mișcări de eliberare națională, cu organizații democratice și progresiste din diferite țări ale lumii. Trăgînd învățămintele corespunzătoare din activitatea de pînă acum, se impune să fie intensificate contactele, colaborarea cu diferite partide și organizații politice din alte state, cu mișcările de eliberare națională, contribuind în felul acesta la întărirea solidarității forțelor antiimperialiste, a tuturor forțelor care se pronunță pentru o politică de pace, pentru colaborare între toate statele lumii.

Celelalte măsuri adoptate de consiliu au, de asemenea, o importanță deosebită. Hotărîrea de a se studia îmbunătățirea Legii electorale, dezvoltarea democrației socialiste în țara noastră este chemată să contribuie la înfăptuirea măsurilor stabilite de Conferința Națională a partidului, de Congresul al X-lea privind perfecționarea întregii noastre vieți sociale, a organizării societății, creșterea rolului organelor alese ale oamenilor muncii în conducerea statului socialist. Nu aș putea să nu menționez, de asemenea, hotărîrea de a se începe pregătirea în vederea ținerii Conferinței Naționale a Frontului Unității Socialiste. Consider că această conferință va trebui să analizeze mai temeinic

activitatea de pînă acum și, mai cu seamă, să stabilească orientarea de viitor, cristalizînd mai bine rolul Frontului Unității Socialiste în societatea noastră socialistă, astfel ca acesta să devină într-adevăr o forță politică importantă în realizarea unității întregului nostru popor.

Cu aceasta, tovarăși, declarăm ședința închisă ; vă urez tuturor succes în activitatea dumneavoastră. *(Aplauze puternice).*

MESAJ
ADRESAT PARTICIPANŢILOR LA SESIUNEA JUBILIARĂ A COMISIEI ECONOMICE A O.N.U. PENTRU EUROPA

— 20 aprilie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România şi al meu personal, să adresez participanţilor la sesiunea jubiliară a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa un mesaj de salut şi calde felicitări cu prilejul aniversării unui sfert de veac de la crearea comisiei.

În cei 25 de ani de activitate, Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa a adus o contribuţie însemnată la dezvoltarea şi diversificarea raporturilor de colaborare şi cooperare dintre statele europene, la promovarea unor relaţii bazate pe principiile fundamentale ale dreptului internaţional, la cauza înţelegerii şi destinderii pe continent.

Participantă activă la procesul de destindere şi colaborare între toate statele europene, România sprijină şi va sprijini şi în viitor activitatea Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa ; ea este hotărîtă să contribuie, alături de celelalte naţiuni europene, la realizarea securităţii şi cooperării pe continent, care reclamă edificarea unui sistem de relaţii noi între state, menite să asigure dezvoltarea paşnică, nestingherită a fiecărei naţiuni într-un cli-

mat de respect mutual al independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestec în treburile interne, deplină egalitate în drepturi şi avantaj reciproc. În acest spirit, considerăm că trebuie depuse eforturi de către toate statele pentru realizarea unui asemenea climat, pentru organizarea şi ţinerea într-un timp cît mai scurt a conferinţei general-europene consacrate colaborării şi securităţii pe continent.

Prin activitatea sa consacrată intensificării cooperării economice, comerciale şi tehnico-ştiinţifice pe plan european, Comisia Economică pentru Europa poate şi este chemată să dea un aport deosebit de însemnat la dezvoltarea largă a raporturilor dintre statele continentului, la eliminarea oricăror îngrădiri şi bariere artificiale care mai stau în calea promovării unor asemenea relaţii, la transformarea Europei într-un continent al colaborării, păcii şi progresului.

Cu aceste sentimente urez succes deplin reuniunii dumneavoastre jubiliare.

CUVÎNT
LA CEA DE-A VIII-A SESIUNE A MARII ADUNĂRI NAŢIONALE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

— 20 aprilie 1972 —

Stimaţi tovarăşi deputaţi,

Consiliul Naţional al Frontului Unităţii Socialiste a luat în discuţie problema duratei legislaturilor Marii Adunări Naţionale. Pornind de la faptul că congresele partidului s-au stabilit la cinci ani şi din dorinţa ca alegerile pentru Marea Adunare Naţională să aibă loc, de regulă, după congresele partidului, pentru a putea prezenta în faţa poporului programul de activitate pentru perioada următoare, Consiliul Naţional al Frontului a ajuns la concluzia că este necesară prelungirea duratei legislaturii Marii Adunări Naţionale de la 4 la 5 ani.

În conformitate cu această concluzie a Frontului Unităţii Socialiste, Consiliul de Stat, care şi-a însuşit acest punct de vedere, considerîndu-l just, supune Marii Adunări Naţionale proiectul de lege pentru modificarea corespunzătoare a Constituţiei. Aţi primit proiectul de lege. Nu consider că trebuie să mă mai refer la el. Dacă proiectul de lege privind modificarea Constituţiei şi stabilirea duratei mandatului Marii Adunări Naţionale la 5 ani va fi adoptat — şi eu îmi exprim convingerea că va fi —, apare

necesar să hotărîm în această sesiune şi prelungirea duratei celei de-a VI-a legislaturi a Marii Adunări Naţionale. S-a pornit de la gîndul ca alegerile pentru noua legislatură să aibă loc în martie 1975 — deci după congresul partidului, care se va ţine în 1974. Avînd în vedere că actuala legislatură îşi termină mandatul în martie 1973, apare necesară prelungirea duratei mandatului ei cu încă 2 ani. Corespunzător, ţinînd seama că alegerile pentru consiliile populare au loc la aceeaşi dată, se propune prelungirea mandatului consiliilor populare. Aţi primit şi acest proiect de lege. V-aş ruga să adoptaţi şi primul şi al doilea proiect de lege, aceasta corespunzînd mai bunei organizări a activităţii organelor de conducere a societăţii noastre socialiste. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA DECORĂRII FRUNTAŞILOR ÎNTRECERII PE ANUL 1971

— 21 aprilie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Aş dori ca, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat, al guvernului — şi cred că Marea Adunare Naţională se va asocia şi ea în unanimitate — să felicit în modul cel mai călduros judeţele, întreprinderile şi institutele de cercetări şi proiectări care au fost decorate sau distinse astăzi pentru rezultatele obţinute în activitatea din 1971.

Înmînarea acestor înalte distincţii ale Republicii Socialiste România constituie o apreciere a activităţii desfăşurate anul trecut — an care, după cum se ştie, s-a încheiat cu rezultate bune în toate domeniile. Felicitînd colectivele care au fost distinse astăzi, nu aş putea însă să nu adresez felicitări întregii noastre clase muncitoare, întregii ţărănimi, cercetătorilor, intelectualităţii patriei noastre, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, care, în strînsă unitate, au înfăptuit şi înfăptuiesc neabătut politica Partidului Comunist Român. *(Vii aplauze).*

Cei care au fost distinşi astăzi s-au evidenţiat prin rezultate mai bune, dar trebuie spus că, de fapt, toate colec-

tivele de oameni ai muncii, întregul nostru popor a fost acela care a asigurat îndeplinirea cu succes a planului pe 1971, întregul popor este acela care asigură îndeplinirea cu succes a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Sper că judeţele şi colectivele distinse astăzi vor înţelege că aceasta constituie pentru ele şi o obligaţie. Celelalte colective şi judeţe care nu au fost distinse cu ordine anul acesta au perspectiva ca, prin munca lor, să ocupe anul viitor unul din locurile fruntaşe ; ele au posibilitatea să se înfăţişeze înaintea Marii Adunări Naţionale, a poporului cu rezultate şi mai bune.

Am văzut că unii tovarăşi nu erau prea încîntaţi că au ocupat locurile 5 şi 6 în întrecere ; sper că asta va fi un imbold de a munci mai bine, pentru a ocupa locul I. Eu aş dori ca din această întrecere să cîştigăm cît mai mult — indiferent cine va ocupa locul I — ca industria românească, agricultura, ştiinţa să obţină succese tot mai mari, îndeplinind astfel programul de dezvoltare a ţării, lichidînd cît mai repede decalajul care ne mai desparte de ţările dezvoltate, asigurînd ridicarea României pe noi trepte de progres şi civilizaţie, de bunăstare materială şi spirituală. Acesta trebuie să fie sensul întrecerii, al întregii noastre activităţi. *(Aplauze puternice).*

Urez tuturor colectivelor distinse astăzi succese tot mai mari în activitatea din acest an şi din anii viitori. Urez tuturor oamenilor muncii succes deplin în activitatea lor, iar deputaţilor Marii Adunări Naţionale — unii dintre ei fiind din judeţele fruntaşe, iar alţii din judeţele care n-au fost distinse — le doresc să aducă o contribuţie şi mai activă în întrecerea dintre judeţe şi, pe această cale, la înflorirea României socialiste ! Mult succes, tovarăşi !

INTERVIU
ACORDAT REVISTEI IUGOSLAVE „NIN“

— 3 mai 1972 —

INTREBARE: *Sintem martorii unui fenomen nou în relațiile internaționale: în locul bipolarismului și al confruntării dintre Est și Vest se instaurează un multipolarism global. După unii, acest lucru favorizează și poziția țărilor mici, independente, după alții însă se măresc posibilitățile pentru diferite presiuni asupra acestor țări. Cum vedeți dumneavoastră, tovarășe președinte, acest nou fel de așezare a relațiilor internaționale?*

RASPUNS: Este adevărat că în ultima vreme în viața internațională au avut loc schimbări importante în raportul de forțe. Aceste mutații — care s-au accentuat în cursul anului 1971 și începutul anului 1972 — vor continua să exercite o influență puternică asupra desfășurării vieții internaționale.

În primul rînd, am în vedere faptul că au apărut noi forțe economice și politice în lumea capitalistă, care practic au pus capăt politicii de forță conducătoare unică în lumea capitalistă a Statelor Unite.

În al doilea rînd, am în vedere afirmarea tot mai puternică a țărilor socialiste pe plan mondial, afirmarea Uniunii Sovietice și a altor țări socialiste în viața internațională.

De asemenea, am în vedere faptul că în această perioadă s-a afirmat puternic pe arena mondială Republica Populară Chineză, care joacă un rol tot mai important în soluționarea diverselor probleme ale vieții internaționale contemporane.

Și, pentru a fi complet, trebuie să mai menționez creșterea puternică a rolului țărilor mici și mijlocii în viața internațională, faptul că un număr tot mai mare de state se ridică cu hotărîre pentru afirmarea drepturilor lor de a-și soluționa problemele care le privesc în mod independent, fără amestec din afară.

Ca rezultat al acestor deplasări în viața internațională, se poate spune că s-au creat condiții mai favorabile pentru desfășurarea cu succes a luptei împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, a politicii colonialiste și neocolonialiste. Se afirmă cu putere în viața internațională principiile egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Se poate spune că schimbările care au avut loc și sint în curs de accentuare în lume sint în favoarea forțelor progresiste, a celor care se pronunță pentru o politică nouă, de colaborare și pace între popoare.

De aici și concluzia că este necesar să se acționeze în continuare cu toată energia și perseverența pentru statornicirea în viața internațională a principiilor egalității depline între națiuni, a respectului suveranității lor naționale, a dreptului de a-și hotărî singure soarta, pentru eliminarea forței și amenințării cu forța din relațiile interstatale, pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase dintre țări pe baza tratativelor, astfel încît să se asigure excluderea definitivă a războiului din viața internațională. Este necesar, de asemenea, ca popoarele, forțele înaintate să se ridice cu fermitate pentru a se pune capăt colonialis-

mului și neocolonialismului, oricăror forme de dominație și asuprire a altor popoare. Se impune totodată sporirea rolului Organizației Națiunilor Unite în promovarea și apărarea principiilor dreptului internațional, intensificarea participării la viața internațională a tuturor statelor — fie ele mari sau mici —, pentru ca toate problemele să fie rezolvate în interesul fiecărei națiuni, al fiecărui popor, al cauzei generale a păcii și colaborării. O importanță majoră are intensificarea luptei popoarelor pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru asigurarea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare — singura cale de înlăturare a coșmarului unei conflagrații mondiale distrugătoare, de realizare a unui climat de securitate deplină în care toate națiunile să se poată dezvolta pe calea progresului, corespunzător voinței și aspirațiilor lor vitale.

INTREBARE : *Fără îndoială, Europa a ieșit din perioada războiului rece și a intrat în era tratativelor și colaborării. Ce credeți că este esențial în aceste condiții pentru securitatea europeană ?*

RASPUNS : Așa cum este știut, după cel de-al doilea război mondial, Europa a cunoscut o perioadă de încordare destul de îndelungată și intensă. După părerea mea, aceasta s-a datorat politicii cercurilor imperialiste, reacționare, care nu se împăcau cu rezultatele celui de-al doilea război mondial — am în vedere, în primul rînd, schimbările legate de dezvoltarea socialistă a unui număr important de țări din Europa.

Desigur că existența blocurilor militare — care au apărut în împrejurările cunoscute — a accentuat această încordare. Trebuie însă menționat, spre a se înțelege clar lucrurile, că formarea Tratatului de la Varșovia a fost un răspuns la crearea Pactului nord-atlantic. Dealtfel, nu o dată participanții la Tratatul de la Varșovia au afirmat

că sînt gata să treacă la desființarea concomitentă atît a Pactului N.A.T.O., cît și a Tratatului de la Varșovia.

Consider însă că în Europa s-au produs schimbări importante ; forțele socialiste, progresiste s-au afirmat cu putere în viața continentului. Hotărîrea cu care popoarele europene s-au pronunțat și se pronunță pentru colaborare și destindere a dus la depășirea perioadei de încordare, numită generic perioada „războiului rece", creîndu-se premisele pentru stabilirea unor relații noi între statele europene.

După cum este cunoscut, România consideră că realizarea securității europene trebuie să fie rezultatul nu al conlucrării între blocurile militare, ci între toate națiunile europene, pe baza deplinei egalități în drepturi. Pornind de la faptul că astăzi, într-un mod sau altul, toate statele de pe continent se pronunță pentru o conferință general-europeană, noi apreciem că este necesar să se intensifice eforturile în vederea pregătirii și convocării acestei conferințe. Avem în vedere participarea tuturor statelor atît la activitatea pregătitoare, cît și la conferința propriu-zisă. Apreciem că propunerile țărilor socialiste — exprimate și la ultima întîlnire de la Praga — cu privire la problemele ce pot fi abordate la conferință reprezintă o bază pentru a se începe pregătirea concretă a acesteia. Mă refer la necesitatea afirmării în cadrul conferinței general-europene a ideii renunțării la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state, și, desigur, legat de aceasta, a așezării relațiilor dintre state pe principiul respectării independenței și suveranității naționale a fiecărei națiuni. Am, de asemenea, în vedere discutarea la conferință a măsurilor privind dezvoltarea unei largi cooperări economice, tehnico-științifice între toate statele europene, pre-

cum și pentru inlăturarea oricăror restricții și bariere care mai impiedică realizarea unei asemenea cooperări. Totodată, consider că realizarea unui acord cu privire la constituirea unui organism permanent, format din reprezentanți ai tuturor statelor, care să asigure dezvoltarea consultărilor și pregătirea unor noi reuniuni între țările europene ar avea o mare importanță. După părerea României, o asemenea conferință — chiar cu rezultate limitate — ar avea o mare însemnătate pentru accentuarea cursului destinderii, pentru transformarea Europei într-o zonă a păcii și cooperării. Noi considerăm că este necesar să se treacă cit mai grabnic la pregătirea conferinței.

In acest context apreciem că ratificarea tratatelor dintre Uniunea Sovietică și Polonia, pe de o parte, și Republica Federală a Germaniei, pe de altă parte, ar constitui un pas important în direcția destinderii, a creării condițiilor pentru trecerea la pregătirea conferinței.

În concluzie, România concepe securitatea europeană ca un sistem de angajamente ferme ale tuturor statelor în vederea asigurării dezvoltării libere, nestingherite a fiecărei națiuni, precum și a conlucrării active intre ele în toate domeniile de activitate în vederea propășirii fiecărui popor și a accelerării progresului general. În felul acesta se va asigura participarea tot mai activă a tuturor statelor europene la soluționarea problemelor internaționale, aceasta fiind o parte integrantă, deosebit de importantă, a luptei generale a popoarelor de pretutindeni, pentru colaborare și destindere, pentru progres și pace.

INTREBARE : *Recenta dumneavoastră vizită în Africa a oferit un prilej pentru aprecieri privind o nouă politică românească față de țările „lumii a treia". Ne-ar interesa orientarea pe care noi o sesizăm în politica externă a României în acest sens, respectiv de a avea relații cit mai largi cu aceste țări.*

RASPUNS : În ce privește vizita pe care am efectuat-o într-un număr de țări din Africa, ea se înscrie în cadrul politicii generale a României de dezvoltare a relațiilor cu țările care au scuturat jugul asupririi coloniale și acționează pentru dezvoltarea lor independentă. Noi apreciem relațiile cu țările care au pornit pe calea dezvoltării libere, de sine stătătoare ca un factor important atit din punctul de vedere al creării în fiecare stat a unei economii puternice, independente, cit și ca parte integrantă a luptei împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. Dealtfel, însăși România se consideră țară în curs de dezvoltare — aceasta avind în vedere nivelul forțelor ei de producție —, și de aceea apreciază că conlucrarea strinsă cu aceste țări este atit în interesul lor, cit și al României.

Un considerent important de la care pornește România în politica sa de dezvoltare largă și multilaterală a colaborării cu tinerele state independente este acela că abolirea totală a practicilor colonialiste și neocolonialiste și lichidarea subdezvoltării statelor care au purtat în trecut jugul colonial constituie una din problemele majore, fundamentale ale lumii contemporane, de soluționarea căreia depinde in mare măsură destinderea și pacea mondială, progresul intregii omeniri.

În lumina a ceea ce am spus este clar că nu se poate vorbi de o nouă politică a României față de țările în curs de dezvoltare, ci de aplicarea fermă a politicii generale consecvente a țării noastre, de solidaritate și sprijin activ al luptei de eliberare a popoarelor, al eforturilor popoarelor eliberate de a se dezvolta de sine stătător pe calea prosperității materiale și culturale, a progresului social, a participării active la viața politică internațională.

INTREBARE : *Am dori să expuneți poziția României cu privire la soluționarea conflictului din Orientul Apro-*

piat. În ce mod considerați că s-ar putea acționa pentru soluționarea crizei din această zonă ?

RĂSPUNS : În ce privește problema Orientului Apropiat, România s-a pronunțat întotdeauna pentru o soluție politică, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967. Ținînd seama că încordarea din Orientul Apropiat influențează negativ și asupra țărilor din bazinul Mediteranei și, ca atare, și din Europa, România este vital interesată în soluționarea cît mai grabnică a conflictului din această zonă.

În acest cadru, noi considerăm că este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate de către toate statele pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate, aceasta trebuind să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la realizarea unei păci care să garanteze integritatea și securitatea fiecărui stat, deci a unei păci drepte. În același timp, este necesar, după părerea noastră, să se creeze condiții pentru ca populația palestineană să-și poată organiza viața corespunzător năzuințelor sale.

ÎNTREBARE : *În ultima perioadă au apărut unele știri în presa mondială cu privire la rolul de mediator al României în ce privește criza din Orientul Apropiat. Aș ruga pe tovarășul președinte să ne precizeze dacă într-adevăr este vorba de o mediere sau de o explicare cît mai bună, cît mai corectă din partea română pentru izraelieni, a poziției egiptenilor ?*

RĂSPUNS : România își propune să explice poziția și punctele sale de vedere asupra căilor pentru soluționarea politică a problemelor din Orientul Apropiat.

ÎNTREBARE : *Considerați, tovarășe președinte, că este momentul prielnic pentru ca asemenea explicări a punctelor de vedere să influențeze și asupra punctelor de vedere ale acelora care sînt direct interesați în acest conflict ?*

RĂSPUNS : Consider că este necesar ca toate țările care doresc o soluție politică a conflictului din Orientul Apropiat să acționeze cu mai multă fermitate pentru a contribui la realizarea păcii în această zonă. Cred că opinia publică internațională trebuie să se preocupe mai mult pentru a se realiza cît mai grabnic o soluție politică. Practic, se poate spune că, în ce privește Orientul Mijlociu, opinia publică internațională a stat mai rezervată ; aceasta nu numai că nu a contribuit la stingerea încordării, dar, dimpotrivă, a ajutat la menținerea acestei stări de lucruri. De aceea, apreciez că opinia publică internațională, țările care doresc o soluție politică în Orientul Apropiat trebuie să acționeze mai ferm în această direcție.

ÎNTREBARE : *Este cunoscut că dumneavoastră personal, tovarășe președinte, sînteți un mare promotor al extinderii colaborării în Balcani. Care este, după părerea dumneavoastră, cadrul în care se poate desfășura colaborarea în Balcani ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România militează în mod ferm pentru dezvoltarea unor largi relații de prietenie, colaborare și bună vecinătate între toate țările din Balcani, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și cooperării rodnice între popoare. După cum se cunoaște, în această zonă a Balcanilor există atît țări socialiste, cît și țări nesocialiste. După părerea mea, tocmai această realitate este un motiv de a se acționa pentru ca între toate țările să se dezvolte, în spiritul coexistenței pașnice, relații ample de colaborare, bazate pe încredere și respect reciproc, pe principiul independenței și suveranității naționale, pe deplină egalitate în drepturi și neamestec în treburile in-

terne. O atenție deosebită trebuie dată intensificării colaborării economice, politice, științifice și culturale — domenii în care apreciez că țările balcanice pot realiza mult. În acest cadru cred că s-ar putea asigura realizarea unor importante obiective și lucrări de interes comun care să faciliteze progresul și dezvoltarea fiecărui stat și să contribuie la crearea unui climat de cooperare rodnică, reciproc avantajoasă între toate popoarele care trăiesc în această zonă. Dealtfel, într-un șir de domenii există forme de colaborare între țările balcanice create de-a lungul timpului și care s-au dovedit foarte utile ; aceasta poate stimula interesul pentru stabilirea unor modalități de colaborare concretă între țările balcanice în domeniile economic, științific, tehnic și chiar politic pe baza respectării dreptului fiecărei țări, a fiecărui popor de a-și organiza viața așa cum dorește. Considerăm că un obiectiv major al popoarelor care trăiesc în Balcani este de a face totul pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, fără arme nucleare, fără baze militare străine, în care să se afirme cu putere spiritul colaborării și bunei vecinătăți. Apreciez că realizarea unui climat de largă colaborare în Balcani ar influența pozitiv atmosfera politică de pe continent, ar contribui la realizarea securității și destinderii în Europa și în lume.

ÎNTREBARE : *Ca țară socialistă independentă, România a dobîndit un mare prestigiu internațional. Ați putea să ne spuneți ceva despre rolul pe care îl are criteriul ideologic în relațiile internaționale ? Cum priviți, în acest context, actualele posibilități de relații și de rezolvare a problemelor dintre țările socialiste, ca și din mișcarea muncitorească internațională ?*

RĂSPUNS : Așa cum am arătat mai înainte, omenirea trăiește astăzi o epocă de mari transformări. Este de înțeles că profundele schimbări care se petrec în lume își spun cuvîntul și asupra mișcării revoluționare, asupra mișcării comuniste și, în general, asupra căilor de transformare revoluționară a societății omenești. Pornind de aici, trebuie să avem în vedere că este firesc să apară, sau să fie puse în discuție, multe probleme ideologice, multe probleme legate de relațiile dintre țări și dintre partide. Într-o asemenea discuție este normal să apară diferite păreri, să se confrunte diferite concepții. După părerea mea, acest lucru poate fi apreciat ca pozitiv.

Este adevărat, într-o dezbatere apar tot felul de păreri. Considerăm însă că schimbul de păreri, discuțiile trebuie să se desfășoare într-un spirit principial și constructiv, excluzîndu-se folosirea injuriilor, a invectivelor și etichetărilor, astfel ca dezbaterea să contribuie pînă la urmă la clarificarea problemelor, la întărirea colaborării și unității între partide. Dacă analizăm mai atent sensul general al dezvoltării concepției revoluționare, se desprinde concluzia că rezultatele acestor dezbateri sînt pozitive, pentru că ele ajută să se cristalizeze o înțelegere mai justă a schimbărilor care se petrec în lume. Totodată, aceasta face să se țină mai mult seama de diversitatea condițiilor în care își desfășoară activitatea țările socialiste și partidele comuniste și muncitorești. De aici afirmarea tot mai puternică a necesității ca fiecare partid să-și elaboreze linia politică de sine stătător, corespunzător condițiilor în care își desfășoară activitatea. Sînt și încercări de a se reveni la unele stări de lucruri negative din trecutul mișcării comuniste și muncitorești dar, după părerea noastră, acestea sînt sortite eșecului.

Ceea ce se impune astăzi cu acuitate este realizarea unei noi unități, bazate pe egalitate între partide, pe recunoașterea diversității condițiilor în care își desfășoară activitatea fiecare țară socialistă sau partid și, de aici, pe

recunoașterea faptului că astăzi nu mai este posibilă existența unui centru conducător unic. Unitatea trebuie să se bazeze pe principii noi ; ea trebuie să pornească de la necesitatea dezvoltării și întăririi fiecărui partid — ca factor primordial al forței întregii mișcări comuniste și muncitorești — și, pe această bază, să asigure, în spiritul deplinei egalități, stimei și respectului reciproc între partide, solidaritatea în lupta comună pentru triumful cauzei socialismului, împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru progres social și pace în lume. După părerea noastră, această nouă unitate se afirmă tot mai puternic în mișcarea comunistă și muncitorească — și se va realiza în ciuda diverselor greutăți pe care le mai întîmpină. Partidul Comunist Român și România socialistă vor acționa cu toată fermitatea în această direcție. Vom promova larg și în viitor relații multilaterale cu toate țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, militînd cu toată consecvența pentru întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste, democratice și progresiste din lumea întreagă. Avem convingerea că dificultățile existente astăzi în relațiile dintre unele țări socialiste și partide comuniste vor fi depășite, că mișcarea revoluționară va cunoaște un progres considerabil.

INTREBARE : *In cadrul acestei concepții, care constituie o concepție democratică a relațiilor dintre țările socialiste, am urmărit cu mare interes și concepția referitoare la dezvoltarea internă a României. Ne-ar interesa cîteva aprecieri din partea dumneavoastră referitoare la concepția de dezvoltare internă și, mai precis, la ceea ce noi numim democrația economică, respectiv acea tendință de a asigura întreprinderii posibilități să-și exercite pe deplin atît răspunderile cît și drepturile care îi revin. Ce considerați*

esențial pentru democrația economică în condițiile românești ? Care este importanța pe care o acordați acțiunii de sine stătătoare a întreprinderilor și care aceea a organelor administrative de stat și a planificării centrale ? Despre aceasta, după cîte știm, se duc discuții interesante în partidul dumneavoastră.

RĂSPUNS : Desigur, problema democrației este foarte complexă și este greu de răspuns la această întrebare în cîteva fraze ; mai cu seamă că, chiar în cadrul țărilor socialiste, această noțiune este înțeleasă cîteodată în mod diferit. În fond, după părerea mea, atunci cînd vorbim de democrație socialistă, ar trebui să pornim, în primul rînd, de la faptul că trebuie să avem în vedere crearea cadrului organizatoric pentru participarea maselor largi populare, a întregului popor, la conducerea activității economice, sociale, a statului socialist. Rezolvarea fundamentală a democrației economice și a întregii vieți sociale este legată, în primul rînd, de înlăturarea claselor exploatatoare, de desființarea proprietății private asupra mijloacelor de producție. Este evident că nu se poate vorbi de democrație economică atunci cînd există exploatatori și exploatați, asupritori și asupriți. Problema lichidării exploatării a fost rezolvată, după cum se știe, în toate țările socialiste.

Problema atribuțiilor întreprinderilor și drepturilor lor în soluționarea unor probleme economice este, în socialism, pînă la urmă, numai un aspect al democrației, pentru că este posibil ca întreprinderile sau instituțiile să dispună de o autonomie și independență completă, fără însă ca aceasta să constituie o democrație reală. Desigur, noi sîntem partizanii unui sistem de conducere a economiei care să îmbine existența unui plan unic, național, deci a unei conduceri unitare a economiei, cu o largă autonomie a întreprinderilor în soluționarea problemelor. Noi legăm însă, în primul rînd, dezvoltarea democrației socialiste în Româ-

nia, deci și a democrației economice, de felul în care sînt conduse unitățile economice și sociale din țara noastră — și anume de participarea nemijlocită a oamenilor muncii la conducerea acestora și, pe diferite eșaloane, la conducerea statului, a întregii societăți. În acest sens, noi am constituit comitete și consilii ale oamenilor muncii, ca organe colective de conducere a activității întreprinderilor și instituțiilor. Aceste organisme sînt alcătuite din cadre de conducere, specialiști, reprezentanți ai organizațiilor de partid și sindicale și — în proporție de circa o treime — din reprezentanți ai oamenilor muncii aleși direct în adunările generale ale colectivelor. Am instituționalizat rolul adunărilor generale ale oamenilor muncii în dezbaterea și adoptarea măsurilor principale și a planurilor activității unităților respective. Am introdus principiul că nici o hotărîre sau lege mai importantă care privește o categorie sau alta de oameni ai muncii sau întregul popor nu poate fi adoptată fără a fi dezbătută public cu aceste categorii sau cu întregul popor. În cadrul Conferinței Naționale a partidului — care urmează să aibă loc în vara acestui an — dorim să aducem noi perfecționări și să dezvoltăm măsurile privind adîncirea democrației socialiste în România.

În fond, toate măsurile pe care le-am luat merg într-un singur sens — de a crea cadrul organizatoric cît mai corespunzător, ca toate categoriile sociale, întregul popor să poată lua parte la elaborarea politicii partidului și guvernului și, în același timp, de a întări controlul asupra tuturor sectoarelor de activitate, asigurînd aplicarea în viață atît a hotărîrilor, a legilor statului, a principiilor comuniste despre viață, adică ceea ce noi numim înfăptuirea eticii și echității socialiste.

Partidul Comunist Român se preocupă de lărgirea și perfecționarea continuă a democrației socialiste în întreaga

viață economică și socială a țării, ca factori esențiali în asigurarea înfăptuirii programului adoptat de Congresul al X-lea de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de creare a condițiilor pentru trecerea treptată, în viitor, spre comunism.

ÎNTREBARE: *Potrivit unei convingeri foarte răspîndite, relațiile bilaterale româno-iugoslave sînt în prezent mai bune ca oricînd. Cum se vor dezvolta în viitor aceste relații și în care domenii în mod deosebit?*

RĂSPUNS: Într-adevăr, relațiile dintre România și Iugoslavia sînt foarte bune, ele se dezvoltă continuu, pe planuri multilaterale în folosul celor două popoare, al cauzei generale a socialismului, a colaborării și destinderii în Europa și în lume. În ultimii ani s-a extins cooperarea economică româno-iugoslavă, s-au intensificat schimburile reciproce în diferite domenii de activitate, vizitele, contactele și schimbul de experiență la diferite nivele între cele două țări. Un rezultat concret al colaborării româno-iugoslave este marele complex hidroenergetic de la Porțile de Fier pe care îl vom inaugura în curînd. Cu prilejul inaugurării mă voi întîlni cu tovarășul Tito și sper că vom putea constata că ceea ce am stabilit împreună, în întîlnirile precedente, se realizează în bune condiții. Doresc să subliniez și cu această ocazie că dezvoltarea fructuoasă a colaborării și prieteniei dintre țările și popoarele noastre este chezășuită de faptul că relațiile româno-iugoslave se întemeiază în mod trainic pe respect și încredere reciprocă, pe dorința comună de a conlucra pe baza deplinei egalități în drepturi, a principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. În concluzie, noi sîntem foarte mulțumiți de felul cum evoluează relațiile româno-iugoslave și considerăm că există toate condițiile să se adîncească și să se amplifice continuu — ceea ce corespunde

pe deplin intereselor construcţiei socialiste în cele două ţări, cauzei generale a socialismului, păcii şi colaborării internaţionale.

În încheierea interviului, aş dori ca, prin intermediul revistei dumneavoastră, să adresez popoarelor Iugoslaviei prietene, comuniştilor iugoslavi un cordial salut şi calde urări de sănătate, prosperitate şi pace, din partea poporului român, a comuniştilor din România şi a mea personal.

INTERVIU ACORDAT COMPANIEI JAPONEZE DE TELEVIZIUNE N.H.K.

— *5 mai 1972* —

ÎNTREBARE : *Domnule preşedinte, poporul japonez dă o înaltă apreciere activităţii diplomatice a României în treburile internaţionale şi în special diplomaţiei ei independente şi autonome.*

Aţi dori să ne explicaţi principiile fundamentale ale politicii dumneavoastră diplomatice ?

RĂSPUNS : În politica sa internaţională România porneşte de la realităţile lumii contemporane, de la existenţa atît a statelor cu orînduire socialistă, cît şi a statelor cu orînduire capitalistă. De aceea consideră că trebuie promovată o politică de coexistenţă paşnică, de dezvoltare a colaborării între toate popoarele, fără deosebire de orînduire socială.

Acordăm o atenţie deosebită relaţiilor cu ţările socialiste şi cu ţările care au păşit pe calea dezvoltării lor independente. În acelaşi timp, în spiritul coexistenţei paşnice dezvoltăm relaţii active cu toate ţările lumii, participăm activ la diviziunea internaţională a muncii, aceasta corespunzînd intereselor dezvoltării noastre economice şi sociale, cauzei destinderii şi apropierii între popoare.

Apreciem că pe plan internațional au loc profunde schimbări, care merg în direcția afirmării tot mai puternice a dorinței popoarelor de a se pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat, colonialismului, neocolonialismului, de a se asigura condiții pentru dezvoltarea fiecărei națiuni corespunzător intereselor sale. La baza relațiilor noastre internaționale așezăm principiile deplinei egalități în drepturi, ale respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. În același timp, ne pronunțăm pentru renunțarea la folosirea forței și la amenințarea cu forța în raporturile dintre state.

Un alt principiu al politicii externe românești este necesitatea participării la soluționarea problemelor internaționale a tuturor statelor, fie ele mari, fie ele mici ; considerăm că soluționarea marilor probleme care confruntă astăzi omenirea nu este posibilă decît cu participarea tuturor țărilor interesate. Desigur, ținînd seama de mărimea României, acordăm o atenție deosebită participării la viața internațională a țărilor mici și mijlocii.

Considerăm că este necesar să se renunțe cu desăvîrșire în viața internațională la politica de forță, de amenințare cu forța, să se acționeze pentru excluderea războaielor dintre state. În acest sens, ținînd seama că pacea este indivizibilă, România acționează cu fermitate pentru stingerea tuturor focarelor de război și încordare în lume, pentru soluționarea pe cale pașnică, politică a problemelor litigioase dintre state. În acest sens este de înțeles că ne pronunțăm pentru a se pune capăt cît mai grabnic războiului dus de Statele Unite ale Americii în Vietnam, pentru a se asigura pacea în Peninsula Indochineză. Acționăm, de asemenea, pentru soluționarea conflictului și încordării din Orientul Apropiat pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

Ținînd seama că povara înarmărilor apasă greu asupra tuturor popoarelor și constituie totodată un mare pericol pentru pace, ne pronunțăm cu hotărîre pentru înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară. Considerăm că înfăptuirea acestui deziderat de o deosebită importanță trebuie să se realizeze cu participarea tuturor statelor lumii, că în această direcție trebuie întreprinși pași concreți, cum ar fi desființarea blocurilor militare, a bazelor militare de pe teritoriile altor state, retragerea trupelor străine în granițele naționale, reducerea bugetelor de război, reducerea în perspectivă a trupelor și alte măsuri care să ducă la o realizare în fapt a dezarmării.

În acest spirit a acționat și își propune să acționeze în continuare România, considerînd că astfel realizează aspirațiile poporului român, care are nevoie de pace pentru înfăptuirea programului său de dezvoltare economică, socială și, în același timp, contribuie la cauza păcii și colaborării între toate popoarele lumii.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, vocea Chinei în viața politică internațională s-a întărit foarte mult de la participarea R. P. Chineze la O.N.U. și vizita președintelui Nixon în China.*

În legătură cu aceasta am dori să cunoaștem valoroasa dumneavoastră părere.

RĂSPUNS : România s-a pronunțat întotdeauna, împreună cu celelalte state socialiste și alte state ale lumii, pentru participarea activă a Republicii Populare Chineze la viața internațională, pentru restabilirea dreptului ei în Organizația Națiunilor Unite. De aceea am salutat cu satisfacție hotărîrea luată cu o majoritate zdrobitoare de către Organizația Națiunilor Unite de restabilire a drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. Prin aceasta s-a pus capăt unei situații anormale din viața

internațională, ținerii la o parte de organismele internaționale a unuia din popoarele cele mai mari ale lumii.

Apreciez că această hotărîre istorică — aș putea spune — are o semnificație mult mai largă, deoarece deschide noi perspective pentru participarea tuturor statelor la soluționarea marilor probleme internaționale, creează condiții pentru o politică de destindere și pace în lume.

În acest cadru se înscrie și vizita pe care președintele Statelor Unite a făcut-o în Republica Populară Chineză.

După cum știți, România însăși se pronunță pentru contacte largi cu toate țările. De aceea nu putem decît să apreciem ca pozitivă această vizită, cît și alte întîlniri și vizite între conducătorii statelor lumii. Noi apreciem că contactele directe, discutarea nemijlocită a problemelor care interesează țările respective, precum și alte state ale lumii nu pot decît să fie salutate. Desigur, în cadrul acestei vizite s-au abordat problemele care privesc în primul rînd cele două state. În acest context aș menționa recunoașterea de către Statele Unite a realității, și anume a existenței unei singure Chine, a faptului că problema Taivanului constituie o problemă internă a Republicii Populare Chineze. Acest fapt va deschide calea pentru a se pune capăt cu desăvîrșire încercărilor de a se mai aduce în discuție, în vreun fel sau altul, existența a două Chine sau a unei Chine și a unui Taivan. Noi apreciem că înfăptuirea în viață a angajamentelor asumate în cadrul acestei întîlniri va contribui nu numai la normalizarea și dezvoltarea relațiilor dintre cele două state, dar va servi și cauzei destinderii în lume, colaborării și securității mondiale.

INTREBARE : *Domnule președinte, țara dumneavoastră face eforturi în mod constant pentru instaurarea păcii în lume și, în special, a securității în Europa.*

Ați dori să ne faceți cunoscută poziția țării dumneavoastră față de conferința de securitate europeană ?

RASPUNS : România consideră că înfăptuirea securității europene și ținerea conferinței general-europene reprezintă un factor important pe calea lichidării vechilor stări de lucruri, a normalizării relațiilor dintre statele continentului nostru și așezării acestora pe o bază nouă care să asigure o colaborare multilaterală între ele.

Este cunoscut că Europa a contribuit mult la dezvoltarea civilizației, dar, în același timp, a fost și centrul dezlănțuirii celor două războaie mondiale, cu urmările lor grave. De aceea, înfăptuirea securității în Europa corespunde nu numai intereselor statelor acestui continent : după părerea mea, aceasta va exercita o puternică influență asupra îmbunătățirii relațiilor internaționale generale, a colaborării între toate statele lumii.

Noi considerăm că prima reuniune generală a statelor europene ar trebui să realizeze un acord privind renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre statele continentului, precum și așezarea la baza colaborării lor a principiilor respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, afirmîndu-se cu putere respectarea dreptului fiecărei națiuni europene de a-și organiza viața corespunzător năzuințelor sale, fără nici un amestec din afară. Totodată, considerăm că conferința general-europeană ar trebui să creeze condiții pentru o dezvoltare multilaterală a cooperării economice, tehnico-științifice, culturale, a schimbului turistic și, în general, a unor contacte largi între toate popoarele acestui continent. Ar fi, de asemenea, un lucru deosebit de pozitiv dacă s-ar ajunge la realizarea unui organism permanent al statelor europene, cu participarea reprezentanților tuturor popoarelor, care să acționeze în continuare

pentru pregătirea unor noi reuniuni sau pentru a asigura o bază de discutare a altor probleme care urmează să fie soluționate în perspectivă.

În acest spirit noi apreciem că s-a produs o deplasare puternică în opinia publică europeană, care se pronunță cu hotărîre pentru începerea pregătirii conferinței general-europene, cu participarea tuturor statelor, și considerăm că realmente există premise ca aceste pregătiri să înceapă în acest an, ca într-un timp scurt să poată avea loc o reuniune general-europeană.

În ce o privește, România a acționat și va acționa cu toată hotărîrea în această direcție.

TOAST LA DEJUNUL OFICIAL OFERIT DE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN ONOAREA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE, CONDUSĂ DE TOVARĂȘII ERICH HONECKER, PRIM-SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI SOCIALIST UNIT DIN GERMANIA, ȘI WILLI STOPH, MEMBRU AL BIROULUI POLITIC AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI SOCIALIST UNIT DIN GERMANIA, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 11 mai 1972 —

Stimate tovarăşe Honecker,

Stimate tovarăşe Stoph,

Stimați tovarăși și prieteni,

Îmi face o deosebită plăcere să vă salut în mod cordial în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului, al întregului popor român și să vă urez bun venit pe pămîntul României.

Primirea caldă pe care v-a făcut-o populația Capitalei

este o expresie a sentimentelor de prietenie și solidaritate internaționalistă pe care cetățenii din România le au față de oamenii muncii din Republica Democrată Germană — sentimente care, sintem convinși, sint împărtășite în mod reciproc.

Vizita dumneavoastră constituie un moment deosebit de important în dezvoltarea raporturilor de prietenie și cooperare dintre țările noastre ; ea va contribui la mai buna cunoaștere reciprocă, la întărirea alianței și colaborării dintre România și Republica Democrată Germană. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală care va fi semnat cu acest prilej va crea cadrul propice pentru evoluția ascendentă a raporturilor dintre țările, partidele și popoarele noastre. Este știut că, încă din primele zile ale creării Republicii Democrate Germane, România a salutat cu căldură primul stat german al muncitorilor și țăranilor, și-a manifestat sprijinul și solidaritatea deplină cu lupta pentru făurirea unei orînduiri noi, democratice și progresiste pe pămîntul Germaniei. În anii construcției socialismului, între țările noastre s-au dezvoltat raporturi rodnice de colaborare economică, politică, tehnico-științifică, culturală. Aceste relații au largi perspective de intensificare în viitor, pe planuri multilaterale. Acordul comercial de lungă durată pe perioada 1971—1975 prevede creșterea cu 70% a schimburilor economice dintre țările noastre. De asemenea, se va extinde cooperarea în producție în domeniul tehnicii și în alte domenii de activitate. Dezvoltarea continuă a raporturilor noastre corespunde pe deplin intereselor celor două țări, servește cauzei socialismului, păcii și colaborării între popoare.

O premisă deosebit de favorabilă pentru amplificarea schimburilor și cooperării noastre, reciproc avantajoase, o constituie progresele pe care cele două țări le obțin în construirea socialismului, în dezvoltarea forțelor de producție, a științei și tehnicii.

După cum cunoașteți, poporul român se află antrenat cu toată energia în realizarea programului stabilit de Congresul al X-lea al partidului, care prevede dezvoltarea în ritm intens a bazei tehnico-materiale, perfecționarea relațiilor de producție, a organizării întregii societăți, adîncirea democrației socialiste, participarea tot mai intensă a maselor de oameni ai muncii la conducerea statului, aplicarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste, făurirea omului nou, cu un larg orizont de cunoaștere, cu o conștiință socialistă înaintată. Vă putem spune cu bucurie că poporul nostru înfăptuiește cu succes acest amplu program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Cunoaștem și urmărim cu interes și satisfacție succesele mari pe care oamenii muncii din Republica Democrată Germană le obțin, la rîndul lor, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, în dezvoltarea economiei, științei, culturii, în ridicarea nivelului lor de trai. Ne bucură aceste realizări deoarece știm că dezvoltarea fiecărei țări socialiste, înflorirea ei multilaterală constituie o contribuție concretă de cea mai mare însemnătate la întărirea forțelor mondiale ale socialismului, la cauza progresului și păcii în lume. Dealtfel, una din marile schimbări produse în viața internațională, în raportul de forțe mondial este tocmai creșterea continuă a influenței socialismului, afirmarea tot mai puternică pe plan politic, economic și spiritual a țărilor socialiste.

Stimați tovarăși,

Tratatul pe care-l vom semna prevede cadrul conlucrării țărilor noastre pe arena internațională în lupta pentru înfăptuirea aspirațiilor progresiste ale omenirii, pentru victoria forțelor antiimperialiste, pentru pace și colaborare între popoare.

România a militat și militează cu consecvență pentru

ca Republica Democrată Germană — stat liber și suveran, iubitor de pace — să poată participa în condiții de deplină egalitate la viața internațională, la soluționarea marilor probleme care confruntă continentul nostru și întreaga omenire. În acest spirit, ne-am pronunțat și ne pronunțăm consecvent pentru recunoașterea Republicii Democrate Germane de către toate statele, pe baza principiilor dreptului internațional, pentru primirea ambelor state germane în Organizația Națiunilor Unite și în organismele sale, pentru normalizarea raporturilor dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei. Constatăm cu satisfacție cursul pozitiv luat în acest sens, ca rezultat atît al creșterii prestigiului Republicii Democrate Germane pe arena mondială, cît și al luptei forțelor socialismului, progresului și păcii, a opiniei publice înaintate.

România acordă o atenție deosebită dezvoltării colaborării și solidarității cu statele socialiste. Țara noastră promovează largi relații economice, politice, tehnico-științifice, culturale cu țările membre ale C.A.E.R. În spiritul Programului complex adoptat la București, menit să asigure progresul neîntrerupt al fiecărei economii naționale, înflorirea fiecărei națiuni socialiste ; țara noastră dezvoltă în același timp relațiile de colaborare tovărășească cu toate țările socialiste, aceasta corespunzînd intereselor întăririi forței și unității socialismului pe plan mondial.

Manifestăm o atenție deosebită pentru intensificarea raporturilor noastre de prietenie, colaborare și solidaritate cu tinerele state care au pășit pe calea dezvoltării independente, sprijinim în mod ferm mișcările de eliberare națională, lupta popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului, a oricăror forme de dominație și asuprire. O puternică manifestare a solidarității noastre cu aceste popoare a constituit-o și recenta vizită pe care am făcut-o în 8 state de pe continentul african.

În spiritul coexistenței pașnice, promovăm largi relații cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială. La temelia tuturor relațiilor noastre internaționale situăm în mod ferm principiile respectării mutuale a independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță sau la amenințarea cu folosirea forței în raporturile interstatale.

România consideră că trebuie acționat cu toată fermitatea pentru înfăptuirea securității europene, care să ducă la așezarea relațiilor dintre state pe baze noi, la dezvoltarea colaborării lor multilaterale, pe baza deplinei egalități în drepturi, la înlăturarea tuturor factorilor de tensiune și încordare din viața politică a continentului. În acest spirit, țara noastră a acționat consecvent pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele europene, pentru intensificarea contactelor și promovarea metodei tratativelor în soluționarea problemelor litigioase. Eforturi pozitive au depus în acest sens țările socialiste din Europa, alte state iubitoare de pace. Un pas important pe calea destinderii și colaborării în Europa ar fi de natură să-l reprezinte ratificarea tratatelor dintre Uniunea Sovietică, Republica Populară Polonă și Republica Federală a Germaniei. O însemnătate deosebită pentru însănătoșirea climatului european are, de asemenea, acordul cvadripartit realizat în problema Berlinului occidental. Desigur, mai sînt forțe reacționare care se opun acestui curs pozitiv, dar sîntem convinși că popoarele, forțele iubitoare de pace vor putea impune cursul destinderii și înfăptuirea securității pe continentul european.

Considerăm că există premise favorabile pentru a se trece în cel mai scurt timp la organizarea și ținerea conferinței general-europene consacrate securității și colaborării.

Ținînd seama de faptul că pacea este indivizibilă, poporul nostru militează pentru stingerea focarelor de război și încordare existente în lume. În acest sens, ne pronunțăm cu fermitate pentru încetarea războiului dus de Statele Unite ale Americii în Vietnam și condamnăm cu toată severitatea măsurile recente adoptate de S.U.A. care reprezintă un grav pericol pentru pacea și securitatea internațională. Considerăm că este necesar ca Statele Unite să-și retragă trupele din Indochina, să respecte dreptul popoarelor vietnamez, cambodgian și laoțian de a-și hotărî singure soarta. În ce privește Orientul Apropiat, susținem în mod ferm principiul reglementării conflictului în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, pronunțîndu-ne pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, pentru asigurarea integrității și suveranității fiecărui stat din această regiune, pentru soluționarea problemei populației palestinene potrivit intereselor sale naționale.

România consideră necesar ca toate statele — fie ele mari sau mici — să participe activ la viața internațională, ca toate problemele spinoase care confruntă omenirea să fie soluționate cu contribuția tuturor țărilor interesate. În ce o privește, țara noastră va face și în viitor tot ce depinde de ea pentru instaurarea în lume a unor relații trainice de respect și încredere între națiuni, de colaborare și pace.

Stimați tovarăși,

Îmi exprim încă o dată convingerea că vizita dumneavoastră în România se va înscrie ca un moment deosebit de important în evoluția relațiilor dintre țările și partidele noastre, în interesul cauzei generale a socialismului și păcii, al colaborării între popoare.

Cu aceste gînduri, doresc să ridic paharul în sănătatea

tovarășului Honecker, a tovarășului Stoph și a tuturor oaspeților noștri din Republica Democrată Germană,

pentru prietenia și colaborarea multilaterală dintre partidele, țările și popoarele noastre ;

pentru triumful cauzei socialismului ;

pentru unitatea țărilor socialiste și a partidelor comuniste și muncitorești ;

pentru prietenie și pace între popoare !

CUVÎNTARE LA MITINGUL PRIETENIEI DINTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Democrate Germane

— 12 mai 1972 —

Dragă tovarășe Honecker,

Dragă tovarășe Stoph,

Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al întregului popor, să salut încă o dată în modul cel mai cordial pe stimații noștri oaspeți, tovarășul Honecker, tovarășul Stoph, pe ceilalți membri ai delegației de partid și guvernamentale sosiți din țara prietenă. *(Aplauze puternice)*.

Această vizită înscrie o nouă și importantă filă în cronica relațiilor de prietenie și colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania. Întîlnirile și discuțiile pe care le-am avut în aceste zile ne-au permis o mai bună cunoaștere reciprocă și, totodată, reliefarea unor noi posibilități de conlucrare pe multiple planuri între țările și partidele noastre. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală sem-

nat astăzi este un document de mare însemnătate pentru dezvoltarea acestei prietenii și colaborări. *(Aplauze puternice)*.

Stimați tovarăși,

Poporul român a salutat cu entuziasm și bucurie proclamarea — cu mai bine de două decenii în urmă — a Republicii Democrate Germane, primul stat al muncitorilor și țăranilor germani, act care a deschis calea înfăptuirii celor mai scumpe năzuințe ale forțelor progresiste ale țării, în frunte cu comuniștii, a aspirațiilor spre societatea socialistă la care au visat și pentru care au militat străluciții fii ai poporului german Marx și Engels, întemeietorii socialismului științific, și, mai tîrziu, neînfricatul antifascist Ernst Thälmann și primul președinte al Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck. *(Vii aplauze)*. În anii construcției socialiste, între România și Republica Democrată Germană s-au statornicit raporturi strînse de prietenie și colaborare multilaterală. În comerțul exterior al țării noastre, Republica Democrată Germană deține astăzi o pondere importantă, situîndu-se pe unul din locurile de frunte. S-a lărgit, de asemenea, an de an, colaborarea tehnică, științifică, cultural-artistică și în alte domenii de activitate. Aceste relații de colaborare vor continua să se dezvolte în mod susținut și în următorii ani. În perioada 1971—1975, potrivit prevederilor acordurilor încheiate, livrările reciproce de mărfuri urmează să crească cu peste 70% față de cei cinci ani anteriori. S-au stabilit, de asemenea, înțelegeri și acorduri privind amplificarea cooperării economice. În cadrul vizitei, în cursul discuțiilor din aceste zile, am căzut de acord să inițiem noi acțiuni de cooperare în producție, realizarea unor investiții comune care să contribuie la înfăptuirea prevederilor programului

adoptat acum un an la București privitor la dezvoltarea colaborării între țările membre ale C.A.E.R. În acest fel, țările noastre vor aduce o contribuție de mare însemnătate atît la asigurarea progresului lor reciproc, cît și la cauza colaborării între toate țările socialiste. *(Aplauze puternice).*

Evoluția pozitivă a prieteniei și colaborării noastre este în mod hotărîtor înrîurită de relațiile de solidaritate frățească dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania, care se dezvoltă pe baza stimei și respectului reciproc, a marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

Tratatul semnat astăzi deschide noi perspective pentru adîncirea prieteniei, colaborării și alianței dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, în interesul atît al celor două popoare, cît și al cauzei socialismului, colaborării și păcii în întreaga lume. *(Aplauze prelungite).*

Stimați tovarăși,

Vizita dumneavoastră în România, deși foarte scurtă, v-a dat prilejul să cunoașteți mai îndeaproape aspecte din munca și preocupările poporului nostru, să veniți în contact nemijlocit cu unele din realizările sale.

Sub conducerea Partidului Comunist Român, întregul nostru popor desfășoară o intensă activitate pentru realizarea obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea al partidului în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Eforturile partidului, ale întregii țări sînt concentrate în direcția dezvoltării în ritm susținut a economiei, înfloririi științei și culturii, adîncirii democrației socialiste și promovării largi a principiilor eticii și echității comuniste, perfecționării continue a tuturor laturilor vieții noastre sociale. Încheierea cu succes a primului an al ac-

tualului cincinal, sporirea producției industriale pe primele patru luni ale anului în curs cu 12,4% față de perioada corespunzătoare a anului trecut constituie o vie dovadă a hotărîrii cu care întregul nostru popor înfăptuiește prevederile Congresului al X-lea, a dinamismului pe care îl cunoaște economia, întreaga viață socială din România. *(Vii aplauze).*

În țara noastră sînt cunoscute realizările de seamă obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, pe calea făuririi noii orînduiri. Poporul român urmărește cu interes și caldă simpatie activitatea desfășurată de clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea din Republica Democrată Germană pentru făurirea unei industrii puternice, a unei agriculturi moderne, pentru ridicarea nivelului de trai material și spiritual al tuturor celor ce muncesc. Toate aceste realizări au dus la creșterea prestigiului Republicii Democrate Germane, la afirmarea sa tot mai largă pe arena mondială. Adresăm cele mai calde felicitări oamenilor muncii din Republica Democrată Germană pentru rezultatele remarcabile obținute pe calea edificării socialismului și le urăm noi și noi succese în activitatea lor. *(Aplauze puternice).*

Pornind de la învățătura marxist-leninistă că principala îndatorire a unui partid comunist aflat la putere este de a asigura făurirea cu succes a noii orînduiri sociale, progresul și prosperitatea patriei, noi considerăm că înfăptuirile celor două țări ale noastre reprezintă un aport de seamă la întărirea forțelor mondiale ale socialismului, la sporirea influenței și prestigiului său pe arena mondială. *(Vii aplauze).* Noi știm că prestigiul și autoritatea țărilor socialiste cresc tocmai ca urmare a succeselor pe care ele le obțin pe calea progresului economic și social, a ridicării

bunăstării popoarelor lor, în promovarea unei politici de colaborare și pace în lume. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Lumea contemporană este astăzi arena unor profunde prefaceri politico-sociale, a unor mari schimbări în raportul de forțe internațional. Popoarele, forțele progresiste înaintate se ridică cu hotărîre împotriva politicii imperialiste de agresiune și dominație, de amestec în treburile interne, de dictat. Se afirmă tot mai puternic dorința tuturor națiunilor — fie ele mari sau mici — de a participa activ la viața internațională, la soluționarea problemelor care confruntă omenirea, în interesul conlucrării dintre state, al întăririi păcii. *(Aplauze îndelungate).*

În cadrul politicii sale externe, România acordă o atenție deosebită dezvoltării relațiilor de prietenie și solidaritate cu toate țările socialiste. Țara noastră promovează o largă colaborare și cooperare în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, în spiritul Programului complex adoptat în iulie anul trecut la București, dezvoltă relațiile sale cu țările participante la Tratatul de la Varșovia. În același timp, extindem colaborarea, pe diverse planuri, cu toate celelalte state socialiste, considerînd că aceasta corespunde intereselor întăririi unității țărilor socialiste, cauzei socialismului în lume. *(Vii, puternice aplauze).* Noi pornim de la faptul că ceea ce unește țările socialiste este precumpănitor și fundamental, iar deosebirile de păreri asupra unor probleme sau soluționarea diferită a unor aspecte concrete ale construcției socialiste nu trebuie să umbrească colaborarea dintre ele. Trebuie făcut totul ca, în spiritul marxism-leninismului, al internaționalismului proletar, să se dezvolte colaborarea și unitatea, pe baza stimei și respectului reciproc, a dorinței de colaborare,

pentru triumful cauzei socialismului și păcii. *(Aplauze îndelungate).*

România a sprijinit și sprijină cu fermitate cauza dreaptă a popoarelor care luptă împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului, pentru eliberare națională și pentru consolidarea independenței cucerite. Vizita pe care am făcut-o nu de mult în opt țări africane a fost o puternică și elocventă manifestare a politicii României de prietenie, solidaritate și colaborare cu popoarele care au pășit pe calea dezvoltării independente.

În același timp, acționînd în spiritul coexistenței pașnice, România dezvoltă relații cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, considerînd că participarea la diviziunea internațională a muncii este o cerință fundamentală a progresului fiecărei țări, a dezvoltării colaborării și înțelegerii între popoare. *(Aplauze puternice).* La baza raporturilor internaționale ale țării noastre așezăm principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunțării la forță sau amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Viața demonstrează că în lumea contemporană aceste principii constituie unica bază pe care se pot dezvolta raporturi normale între țări, se pot evita noi conflicte și tensiuni, se poate instaura o largă cooperare internațională, se pot asigura condiții pentru ca fiecare popor să se dezvolte corespunzător voinței și intereselor sale. *(Aplauze prelungite).*

România militează activ pentru înfăptuirea securității europene, pentru instaurarea pe acest continent a unor relații noi, care să asigure dezvoltarea liberă și nestingherită a fiecărei națiuni — la adăpost de orice fel de act de forță și presiune —, conlucrarea fructuoasă între toate statele. Considerăm că esențial pentru realizarea securității și colaborării în Europa este recunoașterea realităților stator-

nicite pe continent în perioada postbelică. În acest cadru, o importanță deosebită prezintă recunoașterea, pe baza dreptului internațional, a Republicii Democrate Germane de către toate statele, inclusiv de către Republica Federală a Germaniei. România militează pentru primirea ambelor state germane în Organizația Națiunilor Unite și în alte organizații internaționale, pentru crearea tuturor condițiilor ca aceste state să poată participa cu drepturi depline la viața internațională. *(Aplauze puternice).*

Pronunțîndu-se pentru instaurarea unor relații normale între țările europene, România și-a dezvoltat larg raporturile de colaborare cu acestea, inclusiv cu Republica Federală a Germaniei — ceea ce a influențat pozitiv procesul îmbunătățirii raporturilor interstatale pe continentul nostru, cursul destinderii. Dăm o înaltă apreciere aportului deosebit de important adus de Uniunea Sovietică la procesul destinderii în Europa ; prin politica sa externă, prin autoritatea sa internațională, Uniunea Sovietică reprezintă un factor de seamă al luptei pentru securitate, colaborare și pace în lume. *(Aplauze puternice).* România apreciază, de asemenea, eforturile depuse de celelalte țări socialiste pentru netezirea drumului spre realizarea securității în Europa.

Ratificarea tratatelor sovieto-vest-german și polono-vest-german ar reprezenta un pas important pe calea lichidării reziduurilor celui de-al doilea război mondial, a destinderii, a întăririi păcii și securității. Realizarea acordului cvadripartit în problema Berlinului occidental, precum și tratativele Republicii Democrate Germane cu Republica Federală a Germaniei, cu Senatul Berlinului occidental deschid calea obținerii de noi progrese în normalizarea relațiilor dintre cele două state germane.

Considerăm că în Europa s-au creat condițiile necesare pentru trecerea cît mai grabnică la acțiuni practice, la

contacte multilaterale în vederea organizării și ținerii conferinței consacrate colaborării și securității, cu participarea tuturor statelor interesate. Ar fi deosebit de pozitiv dacă în cadrul conferinței s-ar ajunge la o înțelegere privind renunțarea la forță și la amenințarea cu forța, la dezvoltarea unei largi și neîngrădite colaborări între toate statele, precum și la constituirea unui organism permanent, format din reprezentanți ai tuturor țărilor, care să asigure dezvoltarea în continuare a consultărilor și pregătirea unor noi reuniuni.

Pe linia preocupării pentru îmbunătățirea climatului în Europa se înscriu și eforturile României pentru dezvoltarea largă a relațiilor cu toate statele balcanice, pentru statornicirea în această zonă a unor raporturi de înțelegere și bună vecinătate, pentru transformarea Balcanilor într-o regiune a păcii și colaborării, lipsită de arme atomice.

Poporul român se pronunță, în modul cel mai ferm, pentru înfăptuirea securității generale, pentru lichidarea focarelor de război și încordare din diferitele regiuni ale lumii care periclitează pacea internațională. România dezaprobă noile măsuri ale Statelor Unite ale Americii în Vietnam menite să prejudicieze navigația și comerțul internațional, măsuri care reprezintă o nouă escaladare a războiului împotriva Republicii Democrate Vietnam și constituie o gravă primejdie pentru pacea lumii. Sprijinim activ lupta eroică a popoarelor vietnamez, laoțian și khmer pentru libertate și apărarea ființei lor naționale, ne pronunțăm cu hotărîre pentru încetarea imediată a războiului dus de Statele Unite ale Americii în Vietnam. Calea pentru stingerea conflictului este calea tratativelor, găsirea unei soluții politice care să ducă la retragerea totală a trupelor americane, astfel ca popoarele din Indochina să-și poată rezolva problemele fără nici un amestec din afară. România se pronunță, de asemenea, pentru soluționarea con-

flictului din Orientul Apropiat pe cale politică — în conformitate cu rezoluția Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 —, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la asigurarea integrității și suveranității fiecărui stat, la soluționarea problemei populației palestiniene potrivit intereselor ei naționale.

Un rol de cea mai mare importanță în lupta împotriva politicii imperialiste, pentru înfăptuirea aspirațiilor popoarelor de colaborare și progres are mișcarea comunistă și muncitorească internațională. Partidul Comunist Român, consecvent tradițiilor sale internaționaliste, intensifică colaborarea și solidaritatea cu toate partidele comuniste și muncitorești, militează activ pentru întărirea unității dintre toate detașamentele mișcării comuniste pe baza egalității, stimei și respectului reciproc, a dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător linia politică, pe baza marxism-leninismului și internaționalismului proletar. *(Vii aplauze).* Dezvoltăm, de asemenea, legăturile de solidaritate cu partidele socialiste și organizațiile progresiste, democratice, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele antiimperialiste.

Sîntem ferm hotărîți să acționăm și în viitor pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare între partidele comuniste, între toate forțele antiimperialiste, pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești, a frontului antiimperialist, pentru desfășurarea cu succes a luptei împotriva imperialismului, pentru progres social și pace. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Democrate Germane, convorbirile fructuoase cu tovarășul Honecker, cu tovarășul Stoph, încheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală deschid noi perspective legăturilor multilaterale dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, slujind intereselor popoarelor noastre și, totodată, cauzei generale a socialismului, colaborării și păcii. *(Aplauze puternice).*

Rezultatele acestei vizite, ale convorbirilor avute sînt incluse și în Comunicatul comun semnat astăzi, care constituie o expresie a dorinței partidelor și popoarelor noastre de a acționa cu toată fermitatea pentru dezvoltarea colaborării internaționale, pentru triumful cauzei socialismului și păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice).*

Îngăduiți-mi, stimați oaspeți, ca, în numele poporului român, al comuniștilor din patria noastră, să adresez comuniștilor, tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană cele mai bune urări de succes, fericire și prosperitate pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Puteți fi siguri, dragi tovarăși — și să transmiteți aceasta și comuniștilor, poporului dumneavoastră —, că poporul român, comuniștii români își vor îndeplini neabătut datoria de detașament al mișcării comuniste internaționale, vor face totul pentru construirea socialismului în România, pentru cauza socialismului și păcii în lume ! *(Vii aplauze).* De asemenea, vă rugăm să fiți siguri — și să asigurați de aceasta și pe comuniștii și poporul din Republica Democrată Germană — că poporul român, comuniștii români vă vor sprijini întotdeauna în lupta dumneavoastră dreaptă, vor fi alături de frații lor din Republica Democrată Germană. *(Aplauze puternice).*

Trăiască prietenia și colaborarea dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania ! *(Aplauze puternice).*

Să se dezvolte și să se întărească unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste și democratice ! *(Aplauze prelungite).*

Trăiască pacea și colaborarea între popoare !

Trăiască socialismul ! *(Aplauze puternice, prelungite ; urale și ovații ; asistența, în picioare, aclamă îndelung).*

INTERVIU ACORDAT COMPANIEI DE TELEVIZIUNE V.A.R.A. DIN OLANDA

— 13 mai 1972 —

ÎNTREBARE : *Domnule Ceaușescu, în calitate de președinte al României susțineți principiile suveranității și independenței naționale. Ce reprezintă exact aceste principii și ce rol ar putea avea ele în politica internațională ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România se pronunță în mod constant pentru așezarea relațiilor dintre toate statele lumii pe principiile respectului suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Însăși enunțarea lor vorbește de faptul că aceasta înseamnă că între state trebuie să existe relații care să permită fiecărui popor de a-și organiza viața corespunzător năzuințelor sale, fără nici un amestec din afară, că este necesar să se pună cu hotărîre capăt politicii de forță, de amenințare cu forța, să se introducă principiile care asigură realmente o colaborare trainică și pacea între toate popoarele lumii.

Apreciez că aceste principii s-au impus tot mai mult în viața internațională, că numai pe baza lor este posibil să se evite noi conflicte în lume.

ÎNTREBARE: *În ultimii ani aţi avut numeroase întîlniri cu oameni politici cunoscuţi, ca Richard Nixon, L. Brejnev, Mao Tzedun, Iosip Broz Tito, Willy Brandt, Anwar Sadat, Golda Meir. Ce semnificaţie atribuiţi întîlnirilor dintre factorii politici responsabili ai diferitelor state ?*

RĂSPUNS: Într-adevăr, am avut întîlniri cu mulţi oameni politici, cu mulţi şefi de state, din ţările socialiste, din ţările în curs de dezvoltare, din ţările capitaliste dezvoltate. Apreciez că toate aceste întîlniri — şi în general întîlnirile şi convorbirile dintre factorii politici responsabili — au o importanţă din ce în ce mai mare în soluţionarea problemelor internaţionale. În cadrul acestor întîlniri se poate realiza o mai bună înţelegere asupra diferitelor probleme, se pot evidenţia căile pentru soluţionarea marilor probleme şi asigura dezvoltarea unei colaborări rodnice între state, în interesul dezvoltării libere a fiecărei naţiuni, al cauzei păcii şi securităţii internaţionale.

ÎNTREBARE: *Informaţiile de presă relatează că aţi avut convorbiri de 10 ore cu Golda Meir. Cum apreciaţi situaţia din Orientul Mijlociu şi ce principii consideraţi că ar trebui aplicate într-o soluţie a conflictului din această zonă ?*

RĂSPUNS: România s-a pronunţat întotdeauna — şi deci se pronunţă şi în prezent — pentru o soluţie politică a conflictului din Orientul Mijlociu, pe baza rezoluţiei Consiliului de Securitate din 1967. Considerăm că acceptarea şi aplicarea acestei rezoluţii de către toate statele implicate în conflict ar deschide calea unei soluţii politice, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la garantarea integrităţii şi suveranităţii tuturor statelor din această zonă şi, totodată, să asigure soluţionarea problemei populaţiei palestinene corespunzător năzuinţelor sale de a-şi avea asigurată o viaţă independentă.

ÎNTREBARE: *Aş dori să cunosc, domnule preşedinte, părerea dumneavoastră cu privire la evoluţia în prezent a rolului marilor puteri, al ţărilor mici şi mijlocii în viaţa internaţională.*

RĂSPUNS: În lumea de astăzi există, după cum bine se ştie, atît ţări mari, cît şi ţări mici şi mijlocii — şi, desigur, că şi rolul lor în viaţa internaţională este divers. Dar noi apreciem că nici o problemă care interesează astăzi naţiunile lumii nu poate fi soluţionată fără participarea tuturor ţărilor, deci şi a ţărilor mici şi mijlocii. De aceea ne pronunţăm în mod ferm pentru a se ţine seama şi a se asigura deplina egalitate în drepturi între toate statele lumii, indiferent de mărimea lor, de a se asigura participarea lor la soluţionarea tuturor problemelor care le privesc, a problemelor privind securitatea lumii.

ÎNTREBARE: *Dumneavoastră, domnule preşedinte, sînteţi unul din principalii promotori ai unei conferinţe europene pentru securitate şi cooperare. După cum s-a observat, mulţi vorbesc despre această conferinţă, dar numai în principiu, fără a întreprinde paşi concreţi pentru pace şi securitate. Ce paşi concreţi aveţi dumneavoastră în vedere ?*

RĂSPUNS: Într-adevăr, România se pronunţă în mod ferm pentru o conferinţă general-europeană care să ducă la aşezarea relaţiilor dintre statele continentului nostru pe noi baze, care să asigure dezvoltarea liberă a colaborării dintre ele în toate domeniile de activitate.

Este adevărat că astăzi mai toate statele europene se pronunţă, în principiu, pentru această conferinţă şi, după părerea mea, există condiţii prielnice pentru ca într-un viitor apropiat să se treacă la pregătirea ei. Pentru aceasta este necesar, într-adevăr, să se iasă din domeniul discuţiilor generale şi să se întrunească reprezentanţii tuturor statelor pentru a discuta şi stabili împreună ordi-

nea de zi, organizarea conferinței, participanții și celelalte măsuri care să ducă la ținerea conferinței în cel mai scurt timp.

Desigur că în această direcție o importanță deosebită o are activitatea fiecărui stat pentru dezvoltarea relațiilor bi și multilaterale, depășirea și învingerea anumitor neînțelegeri, înlăturarea unor serii de restricții și bariere în relațiile economice, tehnico-științifice și culturale ; desigur că o importanță ar avea, de asemenea, ratificarea de către Bundestagul Republicii Federale a Germaniei a tratatelor cu Uniunea Sovietică și cu Polonia.

ÎNTREBARE : *În comunitatea europeană am reținut că țara dumneavoastră dorește să aibă relații cu Piața comună. Ce urmăriți prin aceasta și din ce motive ?*

RĂSPUNS : Noi pornim de la faptul că Piața comună reprezintă o realitate și că este necesar să se găsească căile pentru o mai bună colaborare între țările din Piața comună și celelalte state. În acest spirit, România dorește să obțină preferințele generalizate, adică ridicarea unor restricții și taxe vamale, creîndu-se astfel condiții favorabile pentru extinderea schimburilor economice dintre România și aceste state.

ÎNTREBARE : *Recent ați invitat și ați primit o delegație a Partidului Muncii din Olanda, una a partidului francez și una a partidului belgian. Sînteți activ în relațiile cu partidele social-democrate din Europa occidentală. Cum priviți aceste relații cu partide avînd nuanțe și principii diferite ?*

RĂSPUNS : Partidul Comunist Român întreține relații largi cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu un mare număr de partide socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională și alte partide și organizații progresiste care se pronunță împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru o politică

de colaborare și de pace. În acest spirit, relațiile cu Partidul Muncii din Olanda, cu Partidul Socialist Francez, belgian și cu alte partide socialiste și social-democrate din Europa occidentală, dar și din alte continente, se înscriu în contextul activității generale la care m-am referit, de dezvoltare a relațiilor cu toate partidele și organizațiile care se pronunță pentru colaborare, pentru securitate în Europa și în lume, pentru o politică de deplină egalitate între state. Desigur că avem în vedere existența unor deosebiri de păreri — cîteodată fundamentale — asupra unor probleme privind dezvoltarea societății omenești ; dar pornim de la faptul că existența unor deosebiri de păreri nu trebuie să împiedice, ci, dimpotrivă, trebuie să ducă la dezvoltarea acestor relații, spre a se găsi căile comune pentru dezvoltarea colaborării în problemele de interes general pentru toate popoarele, pentru securitatea lumii.

ÎNTREBARE : *O altă chestiune, domnule președinte. Poziția dumneavoastră în problema Indochinei a fost întotdeauna clară. Care este această poziție în prezent, în contextul ultimelor evenimente ?*

RĂSPUNS : România este deosebit de îngrijorată de măsurile anunțate de președintele Statelor Unite privind minarea porturilor Republicii Democrate Vietnam și intensificarea bombardamentelor. Apreciem că aceste măsuri reprezintă o nouă escaladare a războiului. Ele sînt, în același timp, îndreptate împotriva statelor care întrețin relații cu Republica Democrată Vietnam și, totodată, împotriva libertății navigației, ceea ce constituie o agravare deosebită a situației internaționale, creează precedente foarte periculoase pentru relațiile dintre state.

Pornind de aici, ne pronunțăm cu hotărîre pentru încetarea acestor măsuri, pentru reluarea tratativelor de la Paris și pentru o soluție politică care să ducă la retragerea totală a trupelor Statelor Unite și ale aliaților lor din

Indochina, lăsînd popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian să-și rezolve problemele fără nici un amestec din afară.

ÎNTREBARE: *În final, această întrebare, domnule președinte : În ultimul timp s-a vorbit mult în Occident despre o nouă politică culturală în România. Am reținut dintr-o cuvîntare a dumneavoastră că vreți să vă apărați poporul împotriva influențelor dăunătoare din afară. Puteți să ne explicați principiile acestei politici ?*

RĂSPUNS : Am mai vorbit despre faptul că, se pare, în Occident unii nu înțeleg că politica culturală nouă în România a început odată cu trecerea la construirea societății socialiste ; că această politică culturală nouă a înregistrat succese remarcabile — în dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii —, care au devenit un bun al întregului nostru popor. Deci nu este vorba acum de o politică nouă, ci de accentuarea acestei politici, care are drept scop ridicarea la un nivel superior a învățămîntului, științei, culturii, înarmarea poporului nostru cu cele mai noi cuceriri ale științei și culturii naționale și universale.

Desigur, ca țară socialistă — pornind de la faptul că forța politică conducătoare în România este Partidul Comunist Român — așezăm la baza întregii activități de educație a oamenilor muncii concepția materialist-dialectică și istorică despre lume.

Ne pronunțăm, fără îndoială, împotriva diferitelor acțiuni îndreptate împotriva intereselor maselor populare, care, deși cîteodată apar sub formă de „cultură" sau „artă", în fond sînt manifestări retrograde, reacționare, primejdioase pentru dezvoltarea vieții popoarelor. Mă refer la teoriile rasiste, la diferite forme de a preamări brutalitatea și de a împinge la ură între popoare. Considerăm că asemenea activități, chiar înfățișate sub formă de activități cultural-artistice, sînt cu totul străine de adevărata

cultură și artă. În acest sens, desigur că ne gîndim și considerăm că avem obligația de a nu admite ca în România să se propage asemenea forme de influențare negativă a oamenilor.

Noi considerăm că arta și cultura trebuie să servească înnobilării omului, prieteniei, apropierii, să ajute de a avea o imagine tot mai înaltă despre viață, despre relațiile între oameni.

Prin aceasta noi considerăm că servim nu numai interesele poporului nostru, dar și interesele altor popoare, cauza prieteniei și colaborării între diferite națiuni ale lumii.

HARRY VAN DEN BERGH : *Vă mulțumesc mult, domnule președinte.*

NICOLAE CEAUȘESCU : Aș dori să transmit, prin intermediul dumneavoastră, cele mai bune urări de prosperitate și de pace întregului popor olandez.

CUVÎNTARE
LA ADUNAREA JUBILIARĂ PRILEJUITĂ DE ÎMPLINIREA A 1 850 DE ANI DE EXISTENŢĂ ATESTATĂ DOCUMENTAR A ORAŞULUI DROBETA-TURNU SEVERIN ŞI A 90 DE ANI DE ACTIVITATE A UZINEI DE VAGOANE

— 15 mai 1972 —

Dragi tovarăşi,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului Turnu Severin şi judeţului Mehedinţi, un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Sărbătorim astăzi două evenimente deosebit de importante pentru locuitorii acestor meleaguri, pentru muncitorii din Turnu Severin : împlinirea a 1 850 de ani de la prima atestare documentară a municipiului Turnu Severin — antica Drobeta, şi a 90 de ani de existenţă a uzinei de vagoane din oraşul dumneavoastră. Cu acest prilej doresc să felicit în mod călduros pe locuitorii municipiului, pe muncitorii uzinei de vagoane şi să le adresez tuturor cele mai calde urări de noi succese în activitatea lor. Într-adevăr, sînt două evenimente de o deosebită importanţă — şi dumneavoastră, oamenii muncii din municipiu, din întregul judeţ întîmpinaţi sărbătorirea lor cu succese remarcabile în înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului în toate domeniile de activitate.

(Aplauze puternice, prelungite). Vă înfăţişaţi la această sărbătoare măreaţă cu succese deosebite atît în industrie, cît şi în agricultură, în activitatea politico-educativă ; aveţi o organizaţie de partid puternică, care constituie garanţia înfăptuirii neabătute a politicii partidului de către toţi oamenii muncii. *(Aplauze prelungite).*

Istoria vorbeşte că încă cu 5 500 de ani în urmă pe aceste meleaguri existau aşezări omeneşti. În epoca statului geto-dac s-a dezvoltat aşezarea Drobeta, care, după cum ştiţi, a dăinuit multă vreme ; descoperirile atestă că, practic, în toată perioada de la înfiinţarea sa şi pînă astăzi această aşezare a fost — dacă se poate spune aşa — un sîmbure al dezvoltării poporului român, deoarece timp de aproape 2 000 de ani, în împrejurări grele, locuitorii au înfruntat năvălirile, au făcut faţă greutăţilor, păstrîndu-şi existenţa, contribuind prin aceasta la menţinerea şi afirmarea fiinţei poporului român. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Vă mîndriţi cu primul pod construit acum aproape 2 000 de ani, aşa cum, pe bună dreptate, astăzi vă mîndriţi cu cea mai mare hidrocentrală de pe Dunăre — expresie a geniului creator al poporului român, a forţei societăţii socialiste pe care o edificăm în România. *(Aplauze puternice, urale).*

Desigur, cunoaşterea istoriei, preţuirea ei constituie un important factor de educaţie, un izvor de învăţăminte şi, totodată, un îndemn de a face totul pentru a duce mai departe făclia civilizaţiei materiale şi spirituale, de a înălţa tot mai mult edificiul socialismului şi comunismului în România. *(Aplauze puternice).*

Avînd în vedere că sărbătorim existenţa de 1 850 de ani a oraşului, ne-am consfătuit aici, cîţiva membri ai conducerii de partid şi de stat, şi am hotărît să dăm municipiului dumneavoastră denumirea de municipiul Drobeta-Turnu Severin. *(Aplauze puternice, urale ; se scan-*

dează : „Ceaușescu—P.C.R."). Înmănunchind aceste două denumiri ale municipiului într-una singură, dorim să subliniem și mai mult unitatea dintre trecut, prezent și viitor, faptul că poporul român există de veacuri și va dăinui peste veacuri pe aceste meleaguri, edificînd cea mai înaltă societate din lume — comunismul ! *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Alături de glorioasele tradiții de luptă împotriva jugului străin, pentru eliberarea națională și socială, orașul și județul dumneavoastră sînt și purtătorii unor vechi tradiții revoluționare ale clasei muncitoare. Încă în secolul trecut s-au dezvoltat aici organizații muncitorești, au avut loc lupte de clasă împotriva asupririi capitaliste, pentru libertate și o viață mai bună. Aici, la Turnu Severin, în anii 1918—1920 au avut loc puternice lupte revoluționare. Reprezentanți ai organizației revoluționare de aici au luat parte la constituirea Partidului Comunist Român în 1921. Iată de ce se poate spune că, într-adevăr, municipiul Turnu Severin și județul Mehedinți întruchipează și înmănunchează în mod minunat tradițiile poporului nostru de luptă împotriva asupririi străine, pentru eliberare națională și socială, de luptă împotriva claselor asupritoare burghezo-moșierești, pentru cucerirea puterii, pentru făurirea socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Întotdeauna, în anii ilegalității, am avut la Turnu Severin o puternică organizație revoluționară ; aș menționa numai faptul că în alegerile din 1936 mehedințenii au provocat înfrîngerea forțelor reacționare, înscriind prima victorie a forțelor unite democratice din România. *(Vii aplauze).* În timpul războiului, la 23 August 1944, mehedințenii au răspuns cu insuflețire apelului Partidului Comunist Român, aducînd o contribuție de seamă la realizarea cu succes a insurecției naționale antifasciste, la transformarea democratică, revoluționară a României și

apoi la toate acțiunile care au urmat în opera de construcție socialistă.

După cum am mai spus și altă dată, cunosc organizația de partid din Turnu Severin din 1935 ; am cunoscut-o, de asemenea, și în primii ani de după eliberare și pot afirma că, într-adevăr, aceasta a fost întotdeauna o organizație de nădejde, care și-a făcut în permanență datoria de a organiza și însufleți masele muncitoare atît în lupta împotriva asupririi, cît și în activitatea pentru construcția socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite).* Astăzi organizația de partid din municipiul Drobeta-Turnu Severin, ca și întreaga organizație din județul Mehedinți sînt puternice, își îndeplinesc cu cinste sarcinile încredințate de partid. Cunoașteți singuri succesele obținute prin munca pe care o desfășurați ; se dezvoltă uzinele, se transformă orașul, viața locuitorilor și, fără îndoială, în toate acestea un rol de frunte îl au comuniștii, organizația de partid, comitetul județean de partid. *(Aplauze puternice).*

Acordarea unor înalte distincții atît municipiului Drobeta-Turnu Severin, cît și uzinei de vagoane, precum și unor muncitori, activiști de partid și de stat și altor oameni ai muncii constituie o expresie a înaltei aprecieri pe care Comitetul Central, Consiliul de Stat și guvernul o dau activității organizațiilor de partid și consiliilor populare ale municipiului și județului, oamenilor muncii, tuturor cetățenilor pentru realizările obținute în munca desfășurată pînă acum. *(Vii aplauze).*

Astăzi au fost declarați Eroi ai Muncii Socialiste 2 muncitori ai uzinei de vagoane, iar mîine vor mai apărea — ca să spun așa — în Turnu Severin încă 3 eroi ; am dori ca la sfîrșitul cincinalului din rîndul mehedințenilor să se ridice noi și noi eroi, în așa fel încît ceea ce s-a cîntat astăzi, „eroi au fost, eroi sînt încă", să consti-

tuie o expresie a realității și în muncă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Adresez cele mai calde felicitări noilor Eroi ai Muncii Socialiste, tuturor celor care au fost distinși astăzi cu ordine și medalii și, în primul rînd, oamenilor muncii de la uzina de vagoane. *(Aplauze puternice).*

Desigur, aprecierile date implică și obligații, sînt și un îndemn de a munci mai bine — și am reținut cu satisfacție din cele spuse aici de primul secretar al comitetului județean, de directorul uzinei, de ceilalți tovarăși care au luat cuvîntul că vor milita cu și mai multă fermitate pentru ca fiecare, la locul său de muncă, să-și îndeplinească sarcinile tot mai mari ce le revin în prezent cît și în anii viitori.

După cum știți, Congresul al X-lea al partidului a trasat un vast program de dezvoltare a patriei noastre, a stabilit ca obiectiv fundamental făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. În orașul dumneavoastră urmează să fie dezvoltate unele întreprinderi și să se construiască noi obiective economice și culturale. În anii acestui cincinal, producția industrială urmează să se dubleze, dar, după cele ce am văzut astăzi la uzina de vagoane și după cele ce am văzut în toamnă la șantierul naval, cred că există posibilități ca aceste unități, cît și noua unitate de celuloză, care a început deja să producă, să dea o producție mult mai mare decît cea prevăzută în plan ; în felul acesta, oamenii muncii din Turnu Severin vor aduce o contribuție și mai importantă la înfăptuirea cu succes a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cunoașteți că oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, întregul popor înfăptuiesc cu succes prevederile cincinalului. Nu mă voi mai referi la

anul 1971, deoarece vă sînt cunoscute realizările, faptul că planul pe anul trecut a fost nu numai realizat, dar și depășit. De asemenea, pe primele 4 luni ale acestui an ritmul de creștere în industrie a fost de 12,4% față de perioada anului trecut, fiind superior prevederilor planului. Trebuie spus că întreprinderile din județul dumneavoastră au adus și în aceste 4 luni un aport însemnat la succesele obținute de întreaga noastră țară.

Din toate aceste realizări, din felul cum se îndeplinește planul cincinal reiese că prevederile și obiectivele stabilite de Congresul al X-lea sînt pe deplin realiste, că stă în puterea muncitorilor, țăranilor, inginerilor și tehnicienilor, a tuturor oamenilor muncii din patria noastră de a înfăptui cu succes aceste prevederi. În felul acesta, țara noastră va parcurge o etapă importantă pe calea industrializării, a dezvoltării sale economice în general, pe calea apropierii de țările avansate din punct de vedere economic, pe calea făuririi unei puternice baze tehnico-materiale a socialismului și comunismului în România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dintotdeauna partidul nostru a acordat o mare atenție învățămîntului, științei, culturii — factori hotărîtori pentru progresul oricărei națiuni, pentru făurirea societății socialiste. Cu atît mai mult în condițiile de astăzi, ale puternicei revoluții tehnico-științifice mondiale, ale eforturilor pentru realizarea programului elaborat de Congresul al X-lea, dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii constituie una din cele mai importante sarcini ; municipiul Turnu Severin trebuie să se preocupe de această latură de activitate, hotărîtoare pentru progresul industriei, agriculturii, pentru ridicarea nivelului general de cultură și civilizație al oamenilor muncii. *(Aplauze puternice).*

Preocupîndu-ne de dezvoltarea economico-socială, punem pe primul plan ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — aceasta constituind țelul suprem al întregii activități a partidului, esența însăși a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice, prelungite).* Așa cum am menționat, în 1971 am realizat cu succes programul în industrie și în agricultură. Aceasta ne-a permis să trecem mai devreme la realizarea măsurilor de creștere a nivelului de viață față de prevederile înscrise în cincinal. Din dorința de a contribui la creșterea bunăstării oamenilor muncii, urmează ca în acest an, în toamnă, să trecem la sporirea salariilor mici și a pensiilor, astfel încît realmente în cincinal prevederile privind veniturile oamenilor muncii să se realizeze cel puțin la nivelul prevăzut de Congresul al X-lea al partidului. *(Aplauze puternice).*

Desigur, realizarea cu succes a programului de dezvoltare a României socialiste cere în continuare eforturi mari. Sînt necesare îmbunătățirea continuă a organizării activității în toate sectoarele, perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale. Dealtfel, Conferința Națională a partidului, care urmează să aibă loc în luna iulie a acestui an, se va preocupa tocmai de felul cum se realizează aceste măsuri, de stabilirea căilor pentru a ridica la un nivel și mai înalt întreaga activitate, pentru asigurarea participării întregului popor la conducerea vieții economico-sociale, pentru dezvoltarea democrației socialiste. Pornim de la faptul că numai cu participarea deplină a întregului popor, care în mod conștient își făurește propriul său viitor, se poate asigura victoria socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este necesar să acordăm mai multă atenție organizării activității din întreprinderi și instituții, din agricultură, problemei productivității muncii, introducerii tehnicii moderne, perfecționării mașinilor și utilajelor, reducerii cheltuielilor de producție, creșterii venitului național. Pînă la urmă stă în puterea noastră și depinde de noi ca să obținem cu mijloacele pe care le avem sau, mai bine zis, cu cheltuieli mai mici decît cele prevăzute în cincinal rezultate economice mai mari ; aceasta ne va permite ca și în ce privește bunăstarea oamenilor muncii să obținem realizări tot mai însemnate. De noi depinde ca dintr-o mie de lei pe care o cheltuim să obținem un spor de producție de 2 000 sau de 2 500 și, pe această bază, să facem să crească continuu avuția națională și bunăstarea poporului. Altfel nu vom putea realiza obiectivele pe care ni le-am propus. Înfăptuirea programului de bunăstare stă deci în mîinile muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, ale întregului nostru popor, în crearea unei economii eficiente, productive, bazate pe cele mai noi cuceriri ale tehnicii și științei contemporane. Iată sarcina principală ce se pune actualmente în fața noastră, tovarăși ! *(Aplauze puternice, prelungite).* Am obținut pe acest drum succese remarcabile, dar avem încă mari posibilități — și, de aici, încrederea și convingerea că vom putea nu numai să realizăm, dar și să depășim prevederile cincinalului în ce privește producția, productivitatea, creșterea bunăstării, astfel ca realmente România să pășească în primele rînduri ale națiunilor care doresc ca prin munca lor să-și făurească o viață nouă, liberă. *(Aplauze puternice).*

Pornind de la rolul important pe care îl au conștiința socialistă, activitatea de educație marxist-leninistă, Comitetul Central al partidului a adoptat anul trecut un șir de măsuri privind ridicarea la un nivel superior a muncii de educație, corespunzător noii etape de dezvoltare în care a

pășit societatea noastră. Cunoașteți cu toții aceste prevederi și nu doresc să mă opresc la ele. Ceea ce vreau să menționez și de această dată este faptul că aceste măsuri reprezintă o parte integrantă a întregului program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, că numai realizînd în totalitate măsurile în domeniul economiei, științei, culturii și educației vom putea edifica societatea socialistă multilateral dezvoltată, vom deschide calea spre făurirea societății comuniste în România. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R.")*.

După cum am spus și la plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, considerăm că una din problemele importante ale activității de educație socialistă este combaterea unor stări de lucruri învechite, moștenite, ca să spun așa, de la vechea orînduire burghezo-moșierească, orînduire pe care am lichidat-o pentru totdeauna, dar ale cărei obiceiuri se mai resimt, mai răbufnesc cîteodată ici și colo. Este vorba de atitudinea față de proprietatea obștească ; nu trebuie să admitem în nici un fel și nimănui să dăuneze, să știrbească această proprietate, să dobîndească mai mult decît merită ca urmare a muncii sale, să-și însușească prin furt o parte din această proprietate. Vedeți, tovarăși, trebuie să ne referim și la aceste probleme pentru că a făuri socialismul presupune nu numai a vorbi de etica și de echitatea socialistă, ci și a acționa ca acestea să se manifeste din plin, a combate stările de lucruri și manifestările vechi care se mai fac simțite în prezent.

De la aceasta a pornit plenara Comitetului Central din aprilie, adoptînd măsurile care vă sînt cunoscute împotriva unor activiști care au comis abuzuri în munca pe care au îndeplinit-o. De asemenea, Consiliul de Stat a hotărît trecerea în proprietatea statului a unor imobile realizate de unii activiști de partid și de stat ca urmare a abuzurilor

pe care le-au săvîrșit în funcțiile ce le dețineau, a încălcării legii, a folosirii unor practici necinstite. Recent, la ultima sa reuniune, Biroul Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste a hotărît să propună alegătorilor revocarea unui număr de 4 deputați din Marea Adunare Națională și a unui număr ceva mai mare de deputați din consiliile populare ale diferitelor județe care au încălcat legea, au comis abuzuri, s-au discreditat din punct de vedere moral și nu mai pot reprezenta cu cinste pe alegătorii lor în organele puterii de stat.

După cum vedeți, tovarăși, ceea ce am discutat la plenara Comitetului Central din noiembrie în legătură cu etica și echitatea socialistă avem de gînd să aplicăm cu toată fermitatea în viață. Partidul comunist este partidul cel mai umanist, deoarece întreaga sa activitate este închinată omului, bunăstării, fericirii acestuia. Facem totul pentru a ridica omul, demnitatea sa, pentru ca omul să fie stăpîn pe propria sa soartă, dar, tocmai pornind de la aceste înalte îndatoriri față de om, de la faptul că avem obligația să acționăm pentru înălțarea omului, pentru a-l face să stea cu fruntea sus în fața semenilor săi, nu putem admite încălcarea de către nimeni a demnității de om. Nu pot fi socotiți oameni înaintați ai epocii socialiste cei care lovesc în interesele semenilor lor ! Trebuie să fim necruțători cu cei care încalcă normele și rînduielile societății noastre socialiste ! *(Aplauze puternice, prelungite)*. Luînd măsuri împotriva unor asemenea acte antisociale, este necesar să desfășurăm în același timp o intensă activitate cu caracter educativ, pentru transformarea mentalității oamenilor, pentru lichidarea concepțiilor înapoiate, pentru ridicarea conștiinței socialiste a tuturor cetățenilor patriei.

Noi facem totul pentru bunăstarea și fericirea omului ;

dorim să asigurăm ca fiecare cetățean al patriei noastre să ducă o viață cît mai demnă, cît mai fericită, dar nu putem admite ca unii să-și însușească pe nedrept ceea ce nu le aparține, dăunînd astfel semenilor lor, bunului mers al societății noastre socialiste. Procedînd astfel, ne îndeplinim datoria de partid comunist, de forță conducătoare a întregii societăți socialiste românești. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Desigur, sînt puține asemenea cazuri de încălcare a legilor și normelor societății noastre ca cele la care m-am referit mai înainte, dar măsurile pe care le luăm urmăresc tocmai ca ele să devină tot mai puține, să dispară complet din societatea noastră. Avem deplina convingere că, îmbinînd în mod just activitatea pentru dezvoltarea economică, grija pentru bunăstarea oamenilor, cu activitatea educativă, aceste stări de lucruri vor rămîne tot mai mult triste amintiri, iar în societatea noastră vor domina relațiile noi, socialiste, principiile comuniste despre viață — principiile ce vor călăuzi pe fiecare cetățean. *(Aplauze puternice).*

După cum cunoașteți, la sfîrșitul anului 1972 vom sărbători împlinirea a 25 de ani de la proclamarea Republicii Populare Române — astăzi Republica Socialistă România —, victorie istorică a poporului nostru, care a marcat trecerea la înfăptuirea societății socialiste. În cei 25 de ani de la proclamarea republicii, România, sub conducerea partidului comunist, a obținut succese de însemnătate istorică în toate domeniile de activitate. Sărbătorirea acestui eveniment trebuie să se transforme într-o puternică manifestare a elanului de muncă pentru îndeplinirea planului, a perfecționării conducerii și planificării economiei, a vieții sociale, pentru ridicarea nivelului întregii activități de partid și de stat. Să facem din această sărbătoare o sărbătoare a victoriei în lupta pentru îndeplinirea pla-

nului cincinal, pentru înaintarea tot mai rapidă pe calea bunăstării poporului! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși,

Punînd pe primul plan al preocupărilor noastre înfăptuirea cu succes a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind dezvoltarea economico-socială a țării, nu uităm nici un moment că putem realiza cu succes acest program dezvoltînd și întărind necontenit prietenia și colaborarea cu toate țările socialiste, cu țările care au pășit pe calea independenței și își făuresc o economie proprie și o viață corespunzătoare năzuințelor lor, cu toate popoarele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Pornind de aici, România desfășoară o intensă activitate internațională, dezvoltă larg relațiile sale de colaborare cu țările socialiste, cu celelalte state, considerînd că participarea la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale și spirituale constituie un factor de o importanță crescîndă pentru progresul general al fiecărei națiuni, deci și pentru progresul țării noastre.

Știm că în lume mai acționează forțe ostile progresului social, care doresc continuarea politicii imperialiste de forță și dictat, a practicilor colonialiste și neocolonialiste; considerăm că trebuie făcut totul pentru a se pune capăt acestei politici, pentru a se realiza între statele lumii relații noi, bazate pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, pentru a se renunța la folosirea forței și amenințării cu forța în relațiile dintre state. Este adevărat că aceste principii s-au afirmat și se afirmă cu putere, că ele călăuzesc tot mai mult popoarele în stabilirea relațiilor dintre ele; în același timp, asistăm însă la diferite acțiuni care vin în

contradicție cu aceste principii — și care țin de vechile stări de lucruri, de vechea politică imperialistă. De aceea este necesară unirea eforturilor tuturor popoarelor — fie ele mari sau mici —, a tuturor forțelor antiimperialiste, pentru a face să triumfe în lume relațiile noi, bazate pe principiile de deplină egalitate între națiuni. *(Aplauze prelungite).*

România este hotărîtă să-și intensifice eforturile pentru a dezvolta colaborarea cu toate statele, pentru a contribui la depășirea stărilor de încordare și a conflictelor care mai există în lume. Recentele evenimente din viața internațională, măsurile adoptate de Statele Unite privind intensificarea războiului în Indochina, precum și alte acțiuni care duc la încordare și agravează situația internațională trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru toate popoarele care doresc să se asigure pacea și cooperarea în lume. Considerăm necesară unirea eforturilor tuturor popoarelor care doresc să-și organizeze viața corespunzător năzuințelor și intereselor lor vitale, fără amestec din afară. Avem convingerea că stă în puterea forțelor antiimperialiste, a popoarelor ca, unite, să pună definitiv capăt practicilor imperialiste și neocolonialiste, să asigure victoria noilor relații de egalitate între state, a păcii și cooperării internaționale. *(Aplauze prelungite).*

În încheiere, aș dori, dragi tovarăși, să-mi exprim convingerea că oamenii muncii din municipiul Drobeta-Turnu Severin, din județul Mehedinți nu vor precupeți nici un efort pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin din programul elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Vă urez din toată inima, dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului și județului, succese tot mai mari în întreaga activitate ! Să vă situați, la sfîrșitul cincinalului, cel puțin pe primele locuri în întrecerile dintre cele patruzeci de unități administrativ-teritoriale existente în România și care, toate, aspiră la locul întîi. *(Aplauze puternice).*

Vă doresc tuturor multă sănătate și multă fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !" ; cei prezenți la miting ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI IOSIP BROZ TITO, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE FEDERATIVE IUGOSLAVIA, PREȘEDINTELE UNIUNII COMUNIȘTILOR DIN IUGOSLAVIA, ȘI A TOVARĂȘEI IOVANKA BROZ

Cu prilejul inaugurării oficiale a sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier

— 16 mai 1972 —

Dragă tovarășe Tito,

Stimată tovarășă Iovanka Broz,

Stimați tovarăși și tovarășe,

Întrucît sărbătorim două evenimente foarte importante, nu știu cu ce să încep. Permiteți-mi să apreciez eu cu ce să încep ; voi începe prin a vorbi despre tovarășul Tito, care peste cîteva zile va împlini 80 de ani de viață. Îl rog pe tovarășul Tito să mă ierte pentru că, aniversîndu-i astăzi ziua de naștere, îl îmbătrînesc cu cîteva zile. Consider însă că, fiind împreună și sărbătorind darea în folosință a hidrocentralei Porțile de Fier, nu aș putea să încep acest toast fără a sublinia contribuția importantă pe care a adus-o și o aduce tovarășul Tito la dezvoltarea relațiilor dintre popoarele noastre.

Desigur, activitatea tovarășului Tito a început în Partidul Comunist din Iugoslavia, iar întreaga sa viață a în-

chinat-o clasei muncitoare și popoarelor iugoslave, comunismului. Dar, servind interesele popoarelor iugoslave și comunismului în Iugoslavia, el a contribuit mult la așezarea pe baze noi a relațiilor dintre poporul român și popoarele iugoslave. Iată de ce consider că începuturile lui în activitatea revoluționară au o însemnătate și pentru prietenia dintre popoarele și partidele noastre.

E greu să vorbesc în cadrul acestui cuvînt despre întreaga activitate a tovarășului Tito. Cred că nu numai noi, românii, dar și tovarășii iugoslavi prezenți aici îl știu ca un luptător dîrz, hotărît, pentru socialism, pentru comunism și, în același timp, pentru relații de deplină egalitate între partide și popoare.

În anii construcției socialiste, relațiile dintre partidele și popoarele noastre au cunoscut o dezvoltare puternică. Această hidrocentrală, așa cum am spus și la miting, este o expresie vie a acestor relații noi între partidele și popoarele noastre ; dar, în același timp, ea poate constitui și un exemplu de felul în care trebuie să se realizeze, în condițiile de astăzi, relațiile între partide, între țări. Pornind, desigur, de la condițiile în care fiecare partid și popor își desfășoară activitatea, de la respectarea sentimentelor și dorințelor fiecărui popor și partid, este necesar să găsim căile pentru a ne uni eforturile, a uni toate forțele progresului și socialismului, pentru a asigura un progres mai rapid al fiecăruia și al tuturor pe calea făuririi unei vieți noi.

Consider că, în mod fericit, această dare în folosință a hidrocentralei coincide cu sărbătorirea celor 80 de ani de viață ai tovarășului Tito. Mi-aș permite să apreciez — nu știu dacă și tovarășul Tito va fi de acord — că această coincidență constituie un simbol. Dăinuind peste secole, această lucrare va vorbi generațiilor viitoare despre felul în care două partide, două țări — tocmai în perioada în

care în fruntea uneia din ele, în fruntea Iugoslaviei s-a aflat tovarășul Tito — au edificat această măreață realizare a prieteniei și au pus o bază nouă relațiilor între comuniști, între popoare.

Pentru a marca acest eveniment important în viața partidului frate iugoslav și a popoarelor iugoslave, noi am hotărît să atribuim tovarășului Tito titlul de „Erou al Republicii Socialiste România" și Ordinul „Victoria socialismului". Am dorit să simbolizăm și să subliniem prin aceasta relațiile deosebit de bune între partidele și popoarele noastre, contribuția tovarășului Tito la dezvoltarea acestor relații, precum și la cauza socialismului în cadrul țărilor noastre, la cauza generală a socialismului.

Ridicînd acest pahar, doresc să urez tovarășului Tito multă sănătate și putere de muncă în slujba comunismului în Iugoslavia, în România — el este acum și erou al României —, în slujba comunismului în general, a cauzei prieteniei și colaborării între toate popoarele lumii ; fie ca popoarele celor două țări ale noastre să conviețuiască și să conlucreze întotdeauna împreună ! *(Aplauze îndelungate).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL PRIETENIEI ROMÂNO-IUGOSLAVE

Cu prilejul inaugurării oficiale a sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier

— 16 mai 1972 —

Stimate tovarășe Tito,

Stimată tovarășă Iovanka Broz,

Stimați tovarăși și prieteni,

Permiteți-mi să vă salut în modul cel mai cordial pe dumneavoastră, dragă tovarășe Tito, pe tovarășa Iovanka Broz, pe celelalte personalități oficiale iugoslave și, totodată, să adresez un cald salut constructorilor și energeticienilor români și iugoslavi, tuturor celor prezenți la acest miting al prieteniei româno-iugoslave. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Inaugurarea complexului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier constituie un eveniment memorabil în istoria străvechilor și bogatelor relații românoiugoslave, este, am putea spune, o adevărată sărbătoare a prieteniei dintre cele două țări.

Realizarea acestei lucrări a necesitat eforturi uriașe, a impus rezolvarea unor probleme de o complexitate cu

totul deosebită. Semnificativ pentru amploarea construcției este faptul că lacul de acumulare are un volum de 2 miliarde m^3 și ocupă o suprafață de 170 km^2, iar barajul deversor are o lungime de 441 m și o capacitate de deversare de 15 500 m^3 pe secundă. Puterea instalată a hidrocentralei se ridică la 2 050 MW, dînd o producție medie anuală de energie electrică de 10,4 miliarde kWh. Înălțarea acestui grandios edificiu al energeticii moderne este o expresie elocventă a capacității tehnice a celor două țări ale noastre, a înaltei competențe, a spiritului de eroism în muncă al proiectanților, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor români și iugoslavi. Permiteți-mi, dragi tovarăși, să adresez din toată inima specialiștilor și muncitorilor români și iugoslavi care au contribuit la această măreață realizare cele mai călduroase felicitări. *(Aplauze puternice; urale).*

Aș dori, totodată, să exprim vii mulțumiri colectivelor uzinelor din Uniunea Sovietică care au livrat o parte a utilajelor hidrocentralei, precum și specialiștilor sovietici care au acordat asistență tehnică în realizarea acestei construcții. *(Aplauze puternice).*

Prin dimensiunile, forța productivă și gradul ei înalt de tehnicitate, hidrocentrala de la Porțile de Fier poate fi considerată una dintre cele mai mari construcții de acest gen ridicate pînă acum în Europa. Zăgăzuirea apelor Dunării și transformarea forței lor în energie și lumină constituie o minunată demonstrație a capacității creatoare a omului, a uriașelor resurse de care dispune societatea socialistă pentru a asigura dezvoltarea accelerată a forțelor de producție, progresul omenirii, ridicarea gradului de civilizație și bunăstare al popoarelor. *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu—Tito").*

Lucrarea pe care o inaugurăm astăzi constituie, totodată, o expresie grăitoare a rodniciei colaborării și cooperării dintre popoarele român și iugoslav. Hidrocentrala de la Porțile de Fier este cea mai mare construcție economică realizată prin cooperarea a două țări socialiste și — ținînd seama de contribuția adusă la edificarea ei de Uniunea Sovietică — este cea mai mare operă de cooperare multilaterală dintre țările socialiste. Ea reprezintă, am putea spune, un model de conlucrare internaționalistă între popoare care edifică orînduirea socialistă, de întrajutorare în efortul pentru înflorirea fiecărei economii naționale, pentru înaintarea pe calea progresului și prosperității. *(Aplauze, urale. Se scandează: „Ceaușescu—Tito"; „Tito—Ceaușescu").*

După cum se știe, tovarăși, natura, apele au despărțit munții Balcani și Carpați; a revenit popoarelor noastre ca, în epoca socialismului, să realizeze unirea Carpaților și a Balcanilor, ceea ce constituie un simbol al unității noastre. *(Aplauze, urale, se scandează: „Ceaușescu—Tito"; „Tito—Ceaușescu").*

Hidrocentrala de la Porțile de Fier este o nouă și puternică verigă a prieteniei și solidarității dintre popoarele român și iugoslav, care de-a lungul secolelor au conviețuit în această parte a lumii în bună înțelegere, au luptat împreună și s-au întrajutorat în bătăliile duse pentru scuturarea jugului asupririi străine, pentru cucerirea libertății și independenței naționale, pentru făurirea unei vieți mai bune, independente. *(Aplauze puternice, urale).* Acest impresionant complex hidroenergetic, făurit împreună de popoarele noastre, este un simbol al legăturilor trainice ce le unește în mersul lor avîntat pe calea socialismului, al unității lor în lupta împotriva imperialismului, pentru triumful cauzei generale a socialismului, pentru colaborare și pace în lume, un simbol al hotărîrii noastre de a merge

veșnic înainte împreună. *(Aplauze puternice, urale. Se scandează: „Ceaușescu—Tito"; „Tito—Ceaușescu").*

Putem afirma cu satisfacție că relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Iugoslavia se dezvoltă în mod ascendent, pe toate planurile — în economie, în știință și tehnică, în viața politică și socială și în alte domenii de activitate. Sporesc an de an schimburile româno-iugoslave, se adîncește cooperarea în producție, în special în construcția de mașini, în chimie și petrochimie, în dotarea industriei alimentare și în alte ramuri industriale. Fără îndoială că experiența, încununată de succes, a cooperării realizate la Porțile de Fier deschide noi posibilități de conlucrare în domeniul energeticii, în valorificarea în continuare a potențialului hidrologic al Dunării. Îmi exprim convingerea că românii și iugoslavii vor conlucra cu succes și în alte sectoare de activitate; consider că această hidrocentrală constituie un exemplu și un model de felul cum putem organiza cooperarea pentru realizarea în comun și a altor obiective industriale.

Este o realitate incontestabilă că epoca în care trăim, epoca marii revoluții tehnico-științifice mondiale, a dezvoltării rapide a forțelor de producție și a cunoașterii științifice, impune cu acuitate unirea eforturilor popoarelor pentru intensificarea progresului lor material și spiritual, o largă cooperare între națiuni pe baza egalității depline în drepturi și avantajului reciproc, pentru ridicarea civilizației umane pe trepte tot mai înalte. *(Aplauze puternice).* Este evident că nici una din țările noastre nu ar fi putut crea în această perioadă, singure, gigantica construcție energetică pe care o inaugurăm astăzi. Unindu-ne forțele, am putut depăși greutățile, am putut da viață uneia din marile aspirații ale popoarelor noastre. Conjugarea eforturilor popoarelor în producția materială, în știință și tehnică, participarea activă la diviziunea inter-

națională a muncii, cooperarea multilaterală între state sînt o necesitate imperioasă a evoluției lumii contemporane. *(Vii aplauze).* Privit în acest context, rodul cooperării româno-iugoslave de la Porțile de Fier constituie o expresie a superiorității relațiilor de tip nou între popoare — bazate pe respectarea independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc —, relații pe care viața le impune ca singurele în măsură să asigure colaborarea, întărirea încrederii și prieteniei între popoare, consolidarea păcii și securității internaționale. *(Aplauze puternice).*

Muncind împreună, muncitorii și specialiștii români și iugoslavi s-au cunoscut îndeaproape, s-au întrajutorat, au creat în practică o bază pentru găsirea de noi forme și modalități de dezvoltare a cooperării dintre țările noastre. De aceea am putea spune că această construcție este o expresie a colaborării clasei muncitoare, care în țările noastre este conducătoarea societății, garanția victoriei socialismului. *(Aplauze puternice, ovații).*

O importanță deosebită în dezvoltarea prieteniei și colaborării româno-iugoslave au avut și au bunele raporturi dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, relațiile lor de solidaritate întemeiate pe respect și stimă reciprocă, pe principiile marxist-leninismului și internaționalismului proletar.

Construirea complexului Porțile de Fier oglindește hotărîrea cu care popoarele noastre muncesc, sub conducerea partidelor comuniste, pentru dezvoltarea bazei materiale a socialismului, pentru propășirea lor economică și socială. *(Aplauze prelungite).*

Poporul român este în prezent angajat cu toate forțele în munca pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului comunist, în vederea dezvol-

tării susținute a industriei, modernizării agriculturii, perfecționării relațiilor de producție socialiste, a organizării întregii societăți, înfloririi științei, culturii, învățămîntului, ridicării bunăstării materiale și spirituale a tuturor celor ce muncesc. Ne bucură, de asemenea, succesele dobîndite de popoarele frățești din Iugoslavia în dezvoltarea economiei și culturii, în toate domeniile construcției socialiste.

Victoriile pe care fiecare țară le obține în construcția socialismului corespund intereselor vitale ale propriului popor și, totodată, sînt o contribuție de cea mai mare importanță la cauza generală a socialismului, a colaborării și păcii în lume. *(Aplauze prelungite, urale).*

Dragi tovarăși,

Acționînd neabătut pentru asigurarea bunăstării și fericirii poporului, pentru ridicarea sa în rîndul țărilor avansate ale lumii, România se manifestă, totodată, ca un detașament activ al luptei mondiale pentru socialism, pentru democrație și progres social, pentru înfăptuirea aspirațiilor de libertate, prosperitate și pace ale popoarelor. *(Aplauze prelungite, urale).* Îmbinînd strîns politica internă cu cea externă, îndeplinirea sarcinilor naționale și a îndatoririlor internaționale, țara noastră își aduce contribuția activă la viața politică mondială, la dezvoltarea colaborării neîngrădite între toate statele, pentru crearea unui climat de încredere și prietenie între popoare, pentru destindere și securitate în lume. Acționăm cu toată fermitatea pentru înfăptuirea securității europene. Împreună cu celelalte țări socialiste, cu forțele progresiste, antiimperialiste, cu toate statele iubitoare de pace, militäm pentru înlocuirea vechilor stări de lucruri negative din viața internațională cu relații noi, de egalitate și stimă între națiuni, de respectare a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinul, de a se dezvolta independent, fără nici un amestec din

afară. *(Vii aplauze).* Considerăm că problemele majore care confruntă omenirea contemporană impun participarea activă la viața internațională a tuturor statelor — mari și mici —, promovarea contactelor, discuțiilor și tratativelor ca mijloc de lichidare a conflictelor, de depășire a litigiilor, găsirea de soluții politice pentru stingerea focarelor de încordare, pentru întărirea păcii mondiale. *(Aplauze prelungite).* Ne îngrijorează în mod deosebit încordarea din Indochina, ca urmare a noilor măsuri ale Statelor Unite de intensificare a războiului. Considerăm că este necesar să se reia tratativele de la Paris pentru a se ajunge la o soluție politică care să ducă la retragerea totală a trupelor S.U.A. din Vietnam, din întreaga Peninsulă Indochineză și care să creeze condiții ca popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian să-și rezolve problemele corespunzător dorinței și intereselor lor, fără nici un amestec din afară. Considerăm, de asemenea, necesar ca în Orientul Mijlociu să se ajungă, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate, la o soluție pașnică rapidă, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la asigurarea integrității și suveranității fiecărui stat din această regiune, la rezolvarea problemei populației palestinene, potrivit intereselor ei naționale. *(Vii aplauze).*

Profund convins că forțele progresului și păcii, forțele antiimperialiste dețin astăzi superioritatea în lume, că, acționînd unite, ele pot zădărnici politica imperialistă de agresiune și război, pot instaura pacea și securitatea, poporul român va milita și în viitor cu toată energia pentru promovarea colaborării între popoare, pentru destindere și securitate internațională. *(Urale puternice, aplauze).*

Dragi tovarăși,

Sînt încredințat că marea construcție comună pe care o inaugurăm astăzi va rămîne peste veacuri o mărturie ne-

pieritoare a prieteniei frățești care leagă poporul român și popoarele Iugoslaviei, a muncii lor eroice închinate atît bunăstării celor de azi, cît și fericirii generațiilor viitoare. *(Aplauze, urale; se scandează: „Ceaușescu—Tito"; „Tito—Ceaușescu").* Fără îndoială că prietenia și colaborarea dintre România și Iugoslavia se vor întări și vor înflori tot mai mult, spre folosul ambelor noastre popoare, în interesul cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume. *(Aplauze puternice, urale).*

Trăiască prietenia și colaborarea dintre România și Iugoslavia, dintre poporul român și popoarele Iugoslaviei! *(Urale puternice, aplauze prelungite).*

Să trăiască și să învingă cauza socialismului! *(Urale puternice, aplauze îndelungate).*

Trăiască pacea și colaborarea între popoare! *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu—Tito"; „Tito—Ceaușescu").*

CUVÎNTARE LA CONFERINȚA PE ȚARĂ A INGINERILOR ȘI TEHNICIENILOR

— 19 mai 1972 —

Stimați tovarăși,

Este deosebit de plăcut pentru mine și pentru ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului să luăm parte la conferința inginerilor și tehnicienilor. Doresc, cu acest prilej, ca, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat, al guvernului și al meu personal, să adresez celor prezenți în această sală, tuturor cadrelor tehnice din România un salut călduros. *(Aplauze puternice).*

Această reuniune a reprezentanților inginerilor și tehnicienilor este chemată să dezbată sarcinile ce revin intelectualității tehnice din România în activitatea consacrată sporirii și perfecționării continue a producției materiale și creșterii eficienței economice, ridicării nivelului de civilizație și bunăstare al întregului nostru popor.

Trecind, după eliberarea țării, la edificarea noii orînduiri sociale pe pămîntul României, partidul comunist a pus în fața întregului popor sarcina făuririi unei baze tehnico-materiale superioare, a dezvoltării accelerate a forțe-

lor de producție, a organizării moderne a întregii economii, considerind că de rezolvarea acestei importante sarcini depinde progresul multilateral al patriei noastre, viitorul însuși al națiunii noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

În anii socialismului au fost înălțate pe tot cuprinsul țării mii și mii de întreprinderi industriale și agricole noi, dotate cu tehnică avansată. Noile întreprinderi ridicate în toate regiunile țării au schimbat radical înfățișarea patriei noastre, au determinat modificări profunde în condițiile de muncă și de viață ale oamenilor muncii, în ridicarea gradului de civilizație materială și spirituală a întregului popor. România realizează astăzi o gamă largă de produse industriale moderne, reușește în măsură tot mai mare să asigure, din producția internă, utilarea noilor obiective economice, participă activ la diviziunea internațională a muncii. În ultimii ani, în industria noastră s-a realizat o cotitură importantă în preocuparea pentru îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație, pentru ridicarea calității produselor, pentru autodotarea întreprinderilor, pentru crearea de utilaje și mașini-unelte cu caracteristici superioare, pentru introducerea cuceririlor științei și tehnicii moderne în producție. Cu toate acestea, trebuie spus că sintem de-abia la începutul procesului de modernizare a industriei noastre socialiste corespunzător cuceririlor revoluției tehnico-științifice mondiale.

Toate realizările înfăptuite în anii construcției socialiste sînt rodul politicii marxist-leniniste a partidului comunist, al muncii eroice a clasei muncitoare, țărănimii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care aplică cu fermitate și elan în viață programul elaborat de partid — de înflorire a țării, de ridicare a bunăstării tuturor celor ce muncesc. *(Aplauze puternice).*

În procesul industrializării, clasa muncitoare și-a dovedit din plin energia revoluționară, spiritul de sacrificiu, talentul și capacitatea creatoare; din rindurile ei s-au ridicat zeci de mii de inovatori și inventatori, precum și nenumărate cadre de specialiști în multe domenii tehnice.

Odată cu dezvoltarea numerică și ridicarea nivelului tehnic și profesional al clasei muncitoare, partidul a acordat o atenție deosebită dezvoltării învățămîntului tehnic, formării cadrelor de specialiști, de ingineri și tehnicieni în toate domeniile activității industriale. Se poate spune că în acești ani a fost creată o puternică intelectualitate tehnică nouă, care, împreună cu specialiștii mai vîrstnici, și-a pus întreaga capacitate și putere de muncă în slujba edificării societății socialiste în România. *(Aplauze puternice, prelungite).* Astăzi numărul inginerilor este de circa 12 ori mai mare decît în 1944: în întreprinderi, pe șantierele de construcții, în unitățile din agricultură, în activitatea de cercetare și proiectare lucrează circa 120 000 de ingineri și peste 160 000 de tehnicieni. Intelectualitatea tehnică, lărgindu-și continuu rîndurile cu noi elemente din rîndul clasei muncitoare, contopindu-se cu aceasta în muncă, în creația tehnică, a adus o contribuție de seamă la rezolvarea problemelor complexe puse de dezvoltarea și modernizarea economiei naționale, la înfăptuirea programului general de edificare a socialismului în România.

Doresc ca de la această tribună să adresez cele mai calde mulțumiri și felicitări clasei muncitoare — creatoarea industriei noi, socialiste, din România —, puternicului nostru detașament de cadre tehnico-inginerești care, împreună și în strînsă unitate și colaborare cu ceilalți oameni ai muncii, dau viață politicii partidului, asigură mersul ferm înainte al țării pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăşi,

Poporul român a înfăptuit măreaţa operă revoluţionară de înlocuire a orînduirii bazate pe exploatare şi asuprire cu noua orînduire socialistă, în care oamenii muncii sînt stăpîni pe avuţia naţională, pe roadele muncii lor, pe propriul lor destin. Trăim astăzi într-o societate superioară din punct de vedere social şi politic, care asigură oamenilor muncii o viaţă demnă, posibilitatea manifestării plenare în conducerea treburilor ţării, în întreaga viaţă economică-socială.

Cu toate succesele uriaşe obţinute în anii de după eliberare în creşterea potenţialului material al ţării, din punct de vedere al dezvoltării economice între România şi ţările avansate ale lumii, inclusiv unele ţări socialiste mai dezvoltate, există încă un decalaj însemnat. Realitatea social-economică obiectivă — nivelul venitului naţional pe cap de locuitor, ponderea populaţiei agrare în totalul populaţiei, precum şi alţi indicatori economici — demonstrează că mai avem încă un drum lung de parcurs pentru a lichida starea de înapoiere de la care am pornit, pentru a ajunge la nivelul ţărilor dezvoltate ; de aceea trebuie să spunem deschis că România continuă să fie o ţară în curs de dezvoltare.

Pentru lichidarea acestui decalaj, pentru apropierea cît mai grabnică de nivelul ţărilor avansate din punct de vedere economic, Congresul al X-lea a pus în faţa întregului popor sarcina intensificării eforturilor pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societăţii, modernizarea industriei şi agriculturii, pentru realizarea unei economii în pas cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii mondiale, pentru valorificarea la maximum, la un nivel superior, a resurselor materiale şi umane ale ţării.

Practic, lichidarea decalajului care ne mai desparte de ţările dezvoltate din punct de vedere economic, ridicarea

României la nivelul ţărilor avansate ale lumii va mai dura, probabil, cîteva cincinale — pînă în 1985—1990. Făurirea orînduirii socialiste, descătuşarea energiei creatoare a maselor eliberate de exploatare şi participarea acestora la conducerea societăţii creează premisele pentru accelerarea dezvoltării multilaterale a ţării, pentru realizarea progresului rapid al forţelor de producţie, al bazei materiale a societăţii. A făuri societatea socialistă multilateral dezvoltată înseamnă tocmai a crea o economie avansată, o industrie modernă şi o agricultură intensivă de înalt randament, o ştiinţă înfloritoare care să asigure atît dinamizarea producţiei materiale, cît şi perfecţionarea întregii societăţi, o instrucţie publică largă, de un nivel ridicat, adică a asigura condiţii care să permită satisfacerea plenară a nevoilor materiale şi spirituale ale tuturor celor ce muncesc de la oraşe şi sate.

Avem toate condiţiile ca programul elaborat de Congresul al X-lea să fie nu numai îndeplinit, dar chiar depăşit, parcurgem astfel mai repede drumul spre lichidarea subdezvoltării. Depinde de noi toţi — şi în primul rînd de clasa muncitoare —, de ţărănime, de intelectualitate, de toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, ca România să ajungă într-o perioadă cît mai scurtă la nivelul ţărilor dezvoltate. Avem o bază socială nouă, socialistă, puterea se află în mîna poporului ; prin noi înşine trebuie să făurim — şi vom făuri — o societate superioară! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Pornind de la aceste considerente şi cerinţe, actualul cincinal prevede ca industria să se dezvolte într-un ritm anual de 12%, astfel încît ea să-şi întărească poziţia conducătoare în economie, participînd în final cu aproape 65% la formarea venitului naţional. În cursul cincinalului se vor construi circa 1 500 de întreprinderi industriale noi, urmărindu-se cu deosebire dezvoltarea rapidă a ramurilor

moderne ce creează produse de valoare economică superioară, cum sînt : construcția de mașini, industria chimică și petrochimică, energetică și altele.

După cum se știe, în prezent se elaborează lucrări de prognoză menite să definească liniile orientative ale evoluției economico-sociale a țării pînă la sfîrșitul acestui secol. Ne propunem ca în deceniile următoare să creăm o industrie puternică, la nivelul tehnicii și științei moderne, care să aibă ca ramuri de bază electronica și electrotehnica, mecanica fină, construcția de utilaje tehnologice, construcțiile navale, producția de mase plastice, de fibre sintetice, energia nucleară și altele. Acordăm o mare atenție progresului rapid al agriculturii, care în următoarele cincinale va trebui să asigure producții ridicate, la nivelul țărilor dezvoltate din acest punct de vedere. După cum se cunoaște, facem eforturi serioase în vederea mecanizării, chimizării, a irigării terenurilor și a altor îmbunătățiri funciare.

Tot ceea ce ne propunem să realizăm este chemat să asigure înfăptuirea țelului suprem al politicii partidului nostru, al socialismului însuși — ridicarea bunăstării întregului popor, făurirea condițiilor ca omul societății noastre să ducă o viață demnă, tot mai îmbelșugată. Vom face totul pentru a asigura, an de an, ridicarea bunăstării poporului nostru. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate — presupune perfecționarea continuă a relațiilor socialiste de producție, a organizării întregii societăți, crearea cadrului organizatoric corespunzător pentru participarea la conducerea țării, la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului, la desfășurarea întregii vieți sociale și economice a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a întregului popor. Numai pe această bază, asigurînd unirea

eforturilor întregului popor și participarea activă a tuturor categoriilor de oameni ai muncii la elaborarea politicii interne și externe, dezvoltînd democrația socialistă se poate făuri socialismul multilateral dezvoltat în România. Sînt cunoscute măsurile adoptate în ultimii ani în această direcție. Conferința Națională a partidului, care va avea loc în a doua parte a lunii iulie, urmează să facă bilanțul realizărilor de pînă acum și să stabilească noi măsuri pentru perfecționarea în continuare a organizării și conducerii economiei, a întregii vieți sociale, pentru aplicarea în viață a tuturor hotărîrilor Conferinței Naționale și a Congresului al X-lea. Procesul de perfecționare a conducerii societății, de dezvoltare a democrației socialiste va trebui să se amplifice, să constituie o preocupare permanentă a partidului și statului nostru, acesta fiind un factor de seamă al edificării cu succes a societății socialiste, al creării condițiilor pentru trecerea la făurirea comunismului în România.

O atenție deosebită acordăm afirmării în viață a principiilor eticii și echității socialiste. Este de înțeles pentru toți că societatea pe care o edificăm trebuie să asigure o justă repartiție a venitului național, corespunzător rolului și importanței pe care diferitele categorii de oameni ai muncii o au în producția materială și în viața socială. Trebuie, de asemenea, să facem totul pentru a lichida vechile mentalități și stări de lucruri care, din păcate, se mai manifestă și se vor mai manifesta încă multă vreme și în societatea noastră. Îngrijindu-ne de dezvoltarea bazei materiale, de perfecționarea conducerii societății, de dezvoltarea democrației socialiste, trebuie să ne preocupăm de promovarea fermă a principiilor comuniste de muncă și de viață. Vom face totul ca aceste principii să devină călăuza tuturor oamenilor muncii, a fiecărui cetățean din patria noastră. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Înfăptuirea măreţelor obiective de dezvoltare a patriei noastre pune cu acuitate problema valorificării superioare a resurselor materiale şi umane ale societăţii. Pentru economia românească problema esenţială în actualul cincinal şi în cincinalele următoare este de a obţine o creştere substanţială a ponderii produselor cu un grad de prelucrare superioară care înmagazinează o cantitate mai mare de muncă, de inteligenţă tehnică şi, în acelaşi timp, duc la un consum minim de materii prime şi materiale. Faţă de situaţia de astăzi, va trebui să ajungem la sporirea de cîteva ori a valorii tonei de materii prime şi materiale prelucrate industrial, sau — ca să fiu mai clar — va trebui să producem asemenea maşini şi utilaje încît dintr-o tonă de metal să obţinem, pînă în 1980—1985, o valoare de 4—5 ori mai mare decît realizăm astăzi. Aceasta este valabil pentru toate ramurile industriale. Numai pe această cale va fi posibil ca economia românească să devină realmente o economie avansată. Subliniez acest lucru pentru că dumneavoastră, intelectualitatea tehnică, împreună cu clasa noastră muncitoare, sînteţi chemaţi să faceţi totul pentru înfăptuirea acestui obiectiv. Realizarea acestui înalt grad de dezvoltare economică cere o preocupare mai intensă pentru introducerea unor tehnologii moderne în toate procesele de producţie. Totodată, atingerea acestor obiective impune creşterea substanţială a productivităţii muncii, care reprezintă condiţia hotărîtoare a eficienţei economice, a sporirii produsului social şi a venitului naţional, a ajungerii din urmă a statelor dezvoltate, atît la producţia pe cap de locuitor, cît şi în ce priveşte standardul de viaţă al populaţiei. Vreau să fiu foarte explicit. Venitul nostru naţional pe locuitor este astăzi de circa 500—600 de dolari anual. Olanda, de exemplu, are un venit naţional pe locuitor de circa 2 400 de dolari anual. Oricît de bine am împărţi noi cei 500—600 de dolari,

chiar dacă i-am consacra pe toţi consumului — ceea ce ar însemna să condamnăm ţara nu numai la menţinerea situaţiei actuale, dar chiar la regres —, tot nu am putea repartiza pentru consum atît cît se poate repartiza dintr-un venit de 2 400 de dolari. Deci, problema esenţială, atît pentru dezvoltarea economiei, cît şi pentru creşterea nivelului de trai, este creşterea rapidă a avuţiei naţionale, a venitului naţional. Acest lucru trebuie să fie înţeles de noi toţi — şi mai ales de dumneavoastră, inginerii, care aveţi un rol important în valorificarea superioară a mijloacelor materiale şi umane. Trebuie să spunem că avem în această privinţă deficienţe mari. Nu se introduc încă destul de rapid tehnologiile moderne ; deşi avem multe iniţiative cu rezultate bune, ele se generalizează greoi, chiar în întreprinderile în care au fost concepute şi unde se aplică. Se întîmplă, astfel, să se producă unele motoare sau subansamble noi, mai moderne, cu o greutate de 2—3 ori mai mică decît cele vechi, dar în acelaşi timp continuă să se fabrice şi produsele vechi. Se menţine încă o mentalitate de grandomanie, care duce la risipirea avuţiei materiale a poporului. Construim încă întreprinderi supradimensionate, facem finisaje costisitoare, nejustificate. Dumneavoastră ştiţi foarte bine că nu dimensiunile clădirii sau calitatea finisajului acesteia asigură gradul înalt al tehnologiei producţiei. Se impune să luăm o poziţie hotărîtă împotriva unor astfel de practici negative în folosirea mijloacelor materiale şi umane. Trebuie să utilizăm cu chibzuinţă fiecare leu. Cînd facem o investiţie, cînd cheltuim un leu să ne punem întrebarea: cît vom realiza? Este inadmisibil să se cheltuiască o mie de lei şi să se obţină o producţie de 900 de lei. Ce fel de eficienţă economică ar fi aceasta ? Fără a obţine la mia de lei cheltuită o producţie de 3—4 ori mai mare nu se poate lichida subdezvoltarea, nu ne vom putea apropia rapid de ţările avansate din

punct de vedere economic. Iată o problemă ce trebuie bine înțeleasă, iată o sarcină fundamentală pe care partidul o pune în fața inginerilor și tehnicienilor, a tuturor oamenilor muncii din România !

Avem, după cum am spus, multe rezultate bune în această direcție. De aceea apreciez că există toate condițiile pentru a lichida, într-un timp scurt, stările negative de lucruri, pentru a asigura o îmbunătățire substanțială a întregii activități economice. Aș dori să exprim convingerea mea, a conducerii de partid și de stat, că inginerii și tehnicienii vor face din această sarcină problema centrală a muncii lor. *(Aplauze puternice).*

Realizarea unei creșteri impetuoase și diversificarea forțelor de producție, transformarea radicală a structurii economiei țării necesită ridicarea continuă a gradului de pregătire profesională și de cultură științifică și tehnică a tuturor oamenilor muncii. În următorii 10—15 ani, pe baza dezvoltării învățămîntului de toate gradele, a măsurilor de calificare, specializare și reciclare luate de partid în întreaga economie națională, se va realiza o creștere importantă a nivelului tehnic și de cultură generală al clasei muncitoare, se va asigura o sporire considerabilă a numărului inginerilor și tehnicienilor din producție. Pe această cale se va realiza o puternică apropiere între munca fizică și intelectuală, între muncitori și specialiști, care, împreună, vor constitui o uriașă forță dinamică a progresului material și tehnico-științific al țării, determinînd totodată un proces de profundă omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Știți că astăzi cele mai multe inovații, cele mai multe modernizări ale proceselor tehnice și tehnologiilor de producție sînt rezultatul conlucrării strînse dintre ingineri, tehnicieni și muncitori. Avem sute de mii de muncitori cu o înaltă calificare care rezolvă probleme de mare tehnicitate. Acolo unde s-a realizat o colaborare strînsă între muncitori, tehnicieni și ingineri, s-au obținut cele mai bune rezultate în modernizarea producției, în introducerea tehnologiei noi. De aceea problema atragerii largi a muncitorilor în procesul de modernizare a industriei socialiste, conlucrarea strînsă dintre ingineri, cercetători, oameni de știință și muncitori constituie un factor hotărîtor pentru dezvoltarea economiei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Îndeplinirea marilor sarcini de modernizare a economiei noastre impune ca inginerii, tehnicienii, toți specialiștii să se afle în permanență acolo unde se hotărăște soarta perfecționării și dezvoltării producției, unde-și pot valorifica cel mai bine experiența și pregătirea tehnico-științifică. Inginerii și specialiștii trebuie să-și desfășoare activitatea în sectoarele de concepție, proiectare și cercetare ale unităților de producție, asigurîndu-se astfel valorificarea deplină și cît mai operativă a rezultatelor gîndirii tehnice proprii. Așa cum am subliniat și la ultima plenară a Comitetului Central al partidului, trebuie să combatem în modul cel mai hotărît tendința unor cadre din economie de a apela în mod nejustificat la importul de licențe, subapreciind capacitatea de creație a inginerilor și tehnicienilor noștri. Este necesar să se acorde mai multă încredere inginerilor, oamenilor de știință din țara noastră, gîndirii tehnice românești în soluționarea problemelor impuse de dezvoltarea producției industriale și agricole.

În aceeași ordine de idei, este necesar să fie combătută cu cea mai mare fermitate tendința care mai există la unele ministere, centrale și întreprinderi de a folosi ingineri, cadre cu înaltă calificare tehnică în munci cu caracter administrativ, birocratic, împiedicîndu-le astfel să-și pună în valoare pregătirea, capacitatea în slujba progresului tehnic, a modernizării producției materiale. Nu aș

dori să mă refer astăzi concret la vreun minister sau la vreo centrală, mai cu seamă că, într-un fel sau altul, peste tot se găsesc asemenea stări de lucruri. Este necesar însă să se ia măsuri hotărîte pentru a se pune capăt practicilor la care m-am referit, pentru a nu se mai folosi în munci administrative, funcționărești oameni de specialitate, pentru ca toate forțele tehnice să fie îndrumate spre sectoarele de cercetare, concepție și producție. Aceasta constituie, de asemenea, o problemă de importanță deosebită pentru țara noastră și trebuie să o rezolvăm in cel mai scurt timp. *(Aplauze puternice).* La Comitetul Executiv al C.C. al partidului am stabilit ca, într-o perioadă scurtă, să se prezinte propuneri pentru a se norma mai bine și a se stabili mai precis funcțiile în care pot și trebuie să lucreze inginerii spre a înlătura stările negative de astăzi, și anume încadrarea inginerilor într-un șir de funcții administrative. Aș apela la dumneavoastră, la toți inginerii din țara noastră, la conducerile întreprinderilor să ajute ca această lucrare să se facă cît mai repede și cît mai bine. Este o problemă națională, dacă se poate spune așa, folosirea cu pricepere și în mod rațional a forței tehnico-științifice a țării ; vă rog pe toți să acționați în strînsă unitate, spre a asigura înfăptuirea acestui comandament esențial pentru progresul economic al României. Sper că vom găsi în acest sens sprijin la fiecare inginer și tehnician, că ei înșiși vor cere să iasă din birouri, să înceteze de a-și mai duce munca printre hîrtii. Numai cu hîrtii nu se poate face nimic ! Cu hîrtii venitul național nu crește cu nici o centimă — dimpotrivă, prin aceasta se consumă venit național. Venitul național se realizează în cercetare, în concepția tehnică și, mai cu seamă, în producția de bunuri materiale. Acolo este locul inginerului ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Inginerii, tehnicienii, toți specialiștii trebuie să fie în-

flăcărați promotori ai tehnicii noi, să se situeze în primele rînduri ale luptei pentru modernizarea producției și a procesului de fabricație, pentru dezvoltarea mișcării de inovații și raționalizări, pentru afirmarea noului în producție, în tehnică, împotriva rutinei și conservatorismului, a practicilor și metodelor de muncă perimate care se mai întîlnesc în unele din întreprinderile noastre. Pasiunea pentru tehnică trebuie să fie un atribut esențial al profesiei inginerești ! În istoria tehnicii românești sînt nenumărate exemple de ingineri și specialiști care, deși și-au desfășurat activitatea în condiții destul de grele, au făcut prin creațiile lor, prin pasiunea cu care au muncit, adevărate opere de pionierat în tehnică ; sînt cunoscute exemplele minunate pe care le-au dat în această privință mulți specialiști români — nu aș dori să dau acum nume, pentru că ar trebui să citez o listă foarte mare —, dar doresc să menționez că ei au contribuit, prin activitatea, prin opera lor, la ridicarea prestigiului tehnicii românești, jucind totodată un rol important pe planul promovării tehnice internaționale. *(Aplauze puternice).* Aceasta presupune îndrăzneală, pasiune, dăruire noului, progresului. A desfășura o muncă eficientă în cercetare și în proiectarea tehnologică nu înseamnă a pune pe primul plan preocuparea pentru a scrie cît mai multe volume de literatură tehnică, care, în treacăt fie zis, uneori conțin reluări din diferite reviste de specialitate, nu înseamnă a face în fiecare lună cîte o comunicare așa-zis științifică. De o asemenea activitate — să vă spun drept — nu prea avem nevoie ; asemenea operații trebuie să le facă centrele de documentare, nu cercetătorul, omul de știință. Noi avem nevoie de oameni de știință care să realizeze procese tehnologice noi în domeniile lor de activitate, să le perfecționeze pe cele existente. Aceasta este știință, aceasta este creație ! Să înlocuim preocuparea pentru a realiza tomuri de hîrtii pe care nu le

citeşte nimeni cu preocuparea de a concepe soluţii tehnice, redîndu-le concis prin desene, prin cifre, şi de a le aplica în viaţă. De o asemenea creaţie ştiinţifică şi tehnică avem nevoie, o asemenea creaţie vă cerem! *(Aplauze puternice, prelungite).* Îmi veţi permite — deşi am spus că nu voi da nume — să mă refer totuşi la un savant prezent aici, la Henri Coandă. *(Aplauze prelungite).* După cum ştiţi, el este printre creatorii primului avion cu reacţie; are, de asemenea, o serie de alte descoperiri în tehnică folosite în întreaga lume. Deşi a trecut de 80 de ani, el este tînăr, se poate lua la întrecere cu mulţi tineri în gîndire, în preocuparea de a descoperi noi căi pentru progresul ştiinţei şi tehnicii. *(Aplauze puternice).* Cu toate acestea, cred că nu veţi putea găsi la Henri Coandă — care are o activitate de peste 60 de ani în cercetarea ştiinţifică — lucrări atît de voluminoase ca ale unor tineri specialişti de-ai noştri în vîrstă de-abia de 30—35 de ani. De ce ridic această problemă? Pentru că ea reflectă modul de a gîndi şi înţelege activitatea de cercetare şi de creaţie. Nu dezbatem acum această problemă, dar întrucît aici sînt cercetători, ingineri şi tehnicieni, e bine să amintim că creaţia ştiinţifică nu se măsoară în tone sau în kilograme de hîrtie, ci în ceea ce aduce nou, în contribuţia la dezvoltarea societăţii socialiste în România, în dezvoltarea societăţii în general. De aici trebuie să pornim. Aceasta este cerinţa pe care o punem în faţa dumneavoastră, a tuturor inginerilor şi tehnicienilor. *(Aplauze puternice).*

Producţia industrială actuală pune pe prim plan buna organizare şi conducerea raţională a producţiei. Şi aici, pe lîngă rezultatele bune pe care le-am obţinut, avem încă o serie de neajunsuri. Cu actualele capacităţi de producţie, printr-o bună organizare, printr-o raţională folosire a maşinilor, prin modernizarea lor, putem obţine o producţie cu cel puţin 30—40% mai mare decît cea care se realizează, iar în unele întreprinderi putem dubla producţia fără a cheltui un leu în plus. Iată ce rezerve uriaşe există în economia noastră, iată ce sarcini mari revin inginerilor şi tehnicienilor în calitatea lor de organizatori şi raţionalizatori ai producţiei! Am dori să se realizeze o cotitură radicală în preocuparea pentru buna organizare şi folosire a mijloacelor pe care le avem la îndemînă.

Problema productivităţii muncii, care constituie factorul esenţial al progresului societăţii, este legată şi ea de buna organizare şi raţionalizare a activităţii întreprinderilor. Pentru a realiza creşterea substanţială a productivităţii muncii trebuie să realizăm o mecanizare şi o automatizare rapidă a procesului de producţie, să trecem la maşini-agregate, la maşini complexe care să înlocuiască un număr mare de maşini, să necesite un număr mic de oameni pentru mînuirea lor. Trebuie să trecem hotărît la modernizarea producţiei, la introducerea tehnicii noi, la automatizare, la folosirea mijloacelor electronice de comandă, pentru că numai pe această cale vom putea spori de 5—6 ori productivitatea muncii într-o perioadă de 10—15 ani. Aceasta este problema esenţială pentru noi — şi trebuie s-o înţelegem cu toată seriozitatea.

Toţi inginerii — aflaţi pe o scară sau alta a procesului de producţie — îndeplinesc în fond funcţii de conducere. Deci stă în puterea lor, pînă la urmă, să asigure o organizare şi desfăşurare superioară a procesului de producţie. Organele colective de conducere ale întreprinderilor şi centralelor — în care participă un număr mare de ingineri — trebuie să stabilească măsurile necesare în vederea perfecţionării întregii activităţi de organizare şi conducere a procesului de producţie în unităţile respective.

Este, de asemenea, necesar ca inginerii să acorde o mai mare atenţie realizării programului de ridicare a nivelului de cunoştinţe tehnice şi profesionale al tuturor muncito-

rilor. Avem pentru aceasta toate condițiile și doresc să-mi exprim convingerea că și în acest domeniu cadrele noastre inginerești vor depune o activitate mai susținută. Desigur, va trebui mai multă preocupare și pentru ridicarea nivelului propriu de cunoștințe al inginerilor și tehnicienilor, pentru perfecționarea continuă a pregătirii lor profesionale.

Trebuie să avem în vedere că însuși în învățămîntul nostru se impun unele perfecționări. S-au luat un șir de măsuri, se acționează pentru o legare mai strînsă a învățămîntului cu producția, cu cercetarea, dar nu se poate să nu se aibă în vedere că un inginer trebuie să cunoască bine și tehnologia, și utilajele, și aparatura de automatizare și control ce se folosește și se va folosi mîine în întreprinderi.

Întreaga organizare a învățămîntului nostru trebuie să țină seama de cerințele producției. Nu poți să fii, spre exemplu, un bun inginer chimist dacă nu cunoști tehnologia, aparatura cu ajutorul cărora funcționează uzinele moderne! Nu este pentru nimeni un secret că în chimie avem încă greutăți în asigurarea funcționării întreprinderilor și complexelor moderne. Este necesar de aceea să trecem la un program unificat de pregătire a inginerilor chimiști, să lăsăm la o parte conservatorismul și să aplicăm practica universală. Să pregătim chimiști moderni, așa cum cere astăzi producția! De aceasta avem nevoie! *(Aplauze puternice, prelungite).* Este, desigur, necesar să discutăm, să ne consultăm; dar dacă discuțiile și consultările se transformă într-o piedică în dezvoltarea activității noastre, trebuie să le punem capăt! Discuțiile fără sfîrșit n-au nimic comun cu consultarea și cu democrația! Dimpotrivă, constituie o anarhie și anarhia trebuie lichidată cu hotărîre! Discuțiile presupun finalitate, hotărîri și acțiune. Orice tărăgănare înseamnă, de fapt, o piedică în calea

dezvoltării țării — și trebuie să înlăturăm aceste piedici! *(Aplauze puternice, prelungite).*

M-am referit, tovarăși, la cîteva aspecte principale ale activității noastre în economie, considerînd că această conferință trebuie să contribuie la realizarea unei cotituri — dacă se poate spune astfel — în felul de a gîndi și de a acționa al intelectualității noastre tehnice, al inginerilor, tehnicienilor, al celorlalți specialiști. Numai în acest fel vom putea asigura realizarea cu succes a marilor sarcini pe care le-am stabilit pentru dezvoltarea țării noastre.

Vom sărbători, la sfîrșitul acestui an, 25 de ani de la proclamarea republicii — eveniment istoric, care marchează trecerea la edificarea socialismului în țara noastră. Sîntem în al doilea an al planului cincinal, care se realizează cu succes. Trebuie să spun că anul acesta și anul 1973 — dar în mare măsură acest an — sînt hotărîtori pentru îndeplinirea prevederilor cincinalului. Anul acesta trebuie să intre în producție un mare număr de întreprinderi și, totodată, să fie realizate proiectele și documentațiile necesare pentru investițiile întregului cincinal, pentru toate capacitățile de producție ce trebuie date în funcțiune în acești ani. Iată de ce este necesar să luăm toate măsurile pentru a asigura înfăptuirea cu succes a prevederilor planului pe 1972, să întîmpinăm a 25-a aniversare a republicii cu rezultate deosebite în toate domeniile de activitate. Ar trebui ca întreaga întrecere, întreaga activitate să se desfășoare sub semnul sărbătoririi acestui eveniment, care a deschis drumul socialismului, bunăstării și fericirii poporului nostru. *(Aplauze prelungite, puternice).*

Stimați tovarăși,

Realitățile complexe ale lumii contemporane, ale revoluției tehnico-științifice mondiale accentuează tot mai mult interdependența dintre popoare pe planul economiei, științ-

ţei şi tehnicii, necesitatea participării tot mai active a fiecărei ţări la diviziunea internaţională a muncii.

Aceasta impune să luăm măsuri, în primul rînd, pentru o bună specializare în producţia internă a ţării noastre. N-aş dori să fac iar critici, dar producem chiar la construcţii de maşini, în cîteva locuri, acelaşi fel de piese şi de maşini. Ce fel de specializare este aceasta ? Ce fel de producţie de serie se poate numi ? Ce fel de productivitate se poate obţine ? Producem în întreprinderile Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini şi ale altor ministere piese şi maşini similare. Doresc să apreciez aici că sînt ministere care obţin rezultate bune. Aş remarca Ministerul Industriei Uşoare, care îşi produce aproape 90% din maşinile şi piesele necesare, unele de calitate foarte bună. Acesta este un lucru bun ; nu acest lucru îl critic. Dimpotrivă, trebuie să facem ca toate ministerele să-şi rezolve singure o parte însemnată din nevoile proprii de maşini şi utilaje. Dar trebuie să realizăm şi aici o specializare ; dacă se creează o anumită maşină la industria uşoară, la chimie sau la un alt minister, atunci trebuie să le ajutăm să se specializeze în producerea acestora. Trebuie să realizăm, în primul rînd la noi în ţară, o bună specializare şi cooperare în producţie. Aceasta este o problemă esenţială pentru folosirea corespunzătoare a mijloacelor şi cadrelor de care dispunem.

Totodată, trebuie să participăm activ la cooperarea internaţională. O atenţie deosebită trebuie să acordăm intensificării cooperării tehnico-ştiinţifice cu ţările membre ale C.A.E.R., în spiritul programului complex adoptat la consfătuirea de la Bucureşti, precum şi cu toate ţările socialiste. Această cooperare trebuie să devină foarte largă, să asigure un progres rapid ţării noastre. Desigur, România, ca ţară socialistă în curs de dezvoltare, trebuie să extindă cooperarea cu ţările socialiste mai dezvoltate pentru a-şi

asigura un progres mai rapid pe calea dezvoltării industriei, a întregii economii. Această cooperare, în general, trebuie să asigure progresul tehnico-ştiinţific rapid al fiecărei economii naţionale şi egalizarea nivelurilor de dezvoltare a forţelor de producţie din toate ţările socialiste. Pînă la urmă se poate vorbi de o dezvoltare a colaborării pe bază de egalitate şi de crearea unor condiţii generale de viaţă demne de a se numi socialiste numai asigurindu-se realmente un nivel egal al venitului naţional şi al consumului ţărilor socialiste. Aceasta nu înseamnă că trebuie să producem fiecare totul, ci, dimpotrivă, să mergem pe calea specializării, a producţiei mari. Vom ajunge astfel să grăbim dezvoltarea rapidă a fiecărei ţări socialiste. Aşa concepem noi şi aşa acţionăm pentru a contribui la realizarea acestui program complex de cooperare şi în C.A.E.R., şi cu toate celelalte ţări socialiste. *(Aplauze puternice).*

Fiind ţară în curs de dezvoltare, este de înţeles că România promovează pe scară largă conlucrarea şi întrajutorarea strînsă cu celelalte ţări în curs de dezvoltare, astfel ca, împreună, să asigurăm reducerea şi lichidarea decalajului care ne desparte de ţările avansate, să înfăptuim progresul, bunăstarea şi fericirea fiecărui popor. Aşa cum a reieşit şi în cursul vizitei recente pe care am făcut-o în opt ţări africane, există largi posibilităţi pentru amplificarea şi diversificarea cooperării cu aceste ţări. Ţara noastră dispune de anumite condiţii pentru a înfăptui o colaborare tehnică în formarea de cadre, în dezvoltarea unor ramuri de producţie avansate, contribuind la o valorificare mai bună a potenţialului economic al popoarelor respective, la dezvoltarea economiei lor independente. Poporul român cunoaşte din proprie experienţă, din îndelungata sa istorie că o naţiune îşi poate asigura independenţa reală numai în măsura în care reuşeşte să pună bazele unei eco-

nomii puternice, moderne, care să-i permită să colaboreze în deplină egalitate cu celelalte țări și popoare, să-i asigure un nivel de viață tot mai ridicat. *(Aplauze puternice).*

Așa cum am mai spus și în alte rînduri, acționînd neabătut pentru construirea cu succes a noii orînduiri sociale pe pămîntul României, îndeplinindu-ne îndatoririle fundamentale față de poporul român, facem, de asemenea, totul pentru a ne achita cu cinste de sarcinile internaționale ce ne revin în calitate de țară socialistă, de detașament activ al forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste. România consideră de datoria sa să participe cu energie și înalt spirit de răspundere la viața internațională, să nu precupețească nimic pentru a-și aduce contribuția la înfăptuirea aspirațiilor popoarelor de libertate, progres social și independență națională, la promovarea unor relații noi, de respect al independenței și suveranității naționale, de deplină egalitate în drepturi între toate națiunile, de abolire a politicii imperialiste de dominație și agresiune, de amestec în treburile altor state, împotriva folosirii sau amenințării cu forța în relațiile internaționale. Ne pronunțăm cu hotărîre împotriva colonialismului, neocolonialismului, a politicii de discriminare rasială, a oricăror forme de subjugare și asuprire a altor popoare, de ingerințe în treburile lor interne. Milităm pentru respectarea fermă în relațiile dintre toate țările a principiilor dreptului internațional, pentru promovarea coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, pentru dezvoltarea largă a colaborării rodnice între toate popoarele, pentru destindere și pace în lume.

Considerăm că interesele supreme ale popoarelor, cauza progresului și civilizației umane dictează ca statele să se întreacă între ele nu pe planul înarmărilor, al producerii mijloacelor de distrugere, ci în dezvoltarea științei și tehnicii, în aplicarea cuceririlor cunoașterii umane în slujba

bunăstării și fericirii omului, în slujba vieții, a păcii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Schimbările care au avut loc pe plan internațional, procesul de accentuare al acestor schimbări evidențiază cu putere faptul că în lumea de azi crește rolul fiecărui stat în viața internațională. Soluționarea marilor probleme ale vieții contemporane nu se poate face decît cu participarea egală a tuturor statelor lumii, indiferent de mărimea lor. De aceea este necesar să se asigure dezvoltarea activității Organizației Națiunilor Unite și a altor organizații internaționale, să se creeze condiții ca toate statele să poată participa cu drepturi egale la activitatea acestor organisme, să se poată găsi soluții corespunzătoare care să țină seama de interesele tuturor națiunilor, de interesele progresului social și păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

În spiritul acestor principii a acționat și își orientează în continuare activitatea internațională România, considerînd că în acest fel ea își îndeplinește îndatoririle față de națiunea noastră socialistă, față de toate forțele care se pronunță pentru progres social, față de toate popoarele lumii, cu care dorim să colaborăm, militînd împreună pentru bunăstarea fiecăruia, pentru progresul general al omenirii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși,

Programul de dezvoltare a României pune în fața inginerilor și tehnicienilor din țara noastră sarcini însuflețitoare, mărețe. Sînt create toate condițiile ca fiecare inginer, fiecare om al muncii, fiecare cetățean al patriei noastre să-și poată pune pe deplin în valoare cunoștințele, priceperea, talentul, patriotismul, dragostea de popor, devotamentul față de socialism, în slujba progresului patriei. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Sînt convins — și exprim și convingerea conducerii

noastre de partid şi de stat — că intelectualitatea tehnică din România, în strînsă unitate şi colaborare cu clasa muncitoare, cu întregul popor, va face totul pentru a da viaţă prevederilor programului de dezvoltare a patriei noastre, program ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregului popor, făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, creării condiţiilor pentru victoria comunismului pe pămîntul României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Urez deplin succes lucrărilor conferinţei dumneavoastră. Vă urez tuturor, întregii intelectualităţi tehnice, inginerilor, tehnicienilor, celorlalţi specialişti, noi şi mari succese în munca închinată poporului, înfloririi Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Multă sănătate şi multă fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite. **Se ovaţionează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului**).*

CUVÎNTARE LA CONFERINŢA NAŢIONALĂ A SCRIITORILOR

— 24 mai 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Doresc să exprim bucuria mea şi a celorlalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului de a ne afla astăzi din nou împreună cu dumneavoastră, scriitorii, şi, totodată, de a folosi acest prilej pentru a adresa, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat şi al guvernului, al meu personal, participanţilor la conferinţă, tuturor poeţilor, dramaturgilor, criticilor, prozatorilor, întregii obşti scriitoriceşti un călduros salut comunist. *(Aplauze puternice).*

Conferinţa scriitorilor din Republica Socialistă România şi-a desfăşurat lucrările în condiţiile puternicei efervescenţe creatoare care a cuprins naţiunea noastră socialistă, ale eforturilor eroice pe care le depun clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, întregul popor român pentru realizarea grandiosului program de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, adoptat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. *(Vii aplauze).*

În cei aproape 4 ani care au trecut de la precedenta reuniune a scriitorilor, în viața social-politică a patriei noastre au avut loc evenimente de importanță națională. Au fost înfăptuite cu succes hotărîrile Congresului al IX-lea, care au marcat o nouă etapă în dezvoltarea forțelor de producție, în ridicarea nivelului de civilizație materială și spirituală a poporului. În această perioadă, poporul român a trecut cu toate forțele sale la înfăptuirea unui nou cincinal, ale cărui obiective economico-sociale sînt menite să accelereze apropierea României de țările avansate ale lumii, să asigure înflorirea multilaterală a bazei tehnico-materiale a socialismului, perfecționarea relațiilor socialiste de producție și a organizării societății, introducerea tot mai fermă în viață a principiilor eticii și echității socialiste. Aflîndu-ne în cel de-al doilea an al cincinalului, putem afirma cu convingere și îndreptățită mîndrie că prevederile acestui program se îndeplinesc cu succes, că România socialistă înaintează cu pași fermi pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice).*

După cum cunoașteți, toate hotărîrile care privesc dezvoltarea patriei, întreaga politică internă și externă a partidului sînt emanația voinței și intereselor supreme ale poporului, care, liber și stăpîn pe propriul său destin, își făurește viața, noua sa istorie așa cum o dorește. În perioada ultimilor ani au fost aplicate cu consecvență în viață prevederile Conferinței Naționale, ale Congresului al X-lea privind perfecționarea organizării și conducerii economiei, a întregii societăți ; au fost instituționalizate în toate domeniile de activitate organisme de conducere colectivă — expresie a participării active la conducerea treburilor țării, la întreaga creație socială, a tuturor categoriilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, fără deosebire de naționalitate, a lărgirii continue a democrației socialiste în patria noastră. Toate acestea au cimentat și mai mult unitatea moral-politică a poporului în jurul partidului, coeziunea societății socialiste, trăinicia orînduirii noastre. Identificarea deplină a poporului cu idealurile socialismului se reflectă în dîrzenia, energia, abnegația și spiritul de sacrificiu cu care el dă viață politicii partidului, prin munca sa neobosită pentru ridicarea patriei socialiste pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Conferința Națională a partidului, care va avea loc în luna iulie a acestui an, va face bilanțul rezultatelor obținute pînă acum în această direcție și va stabili noi măsuri de perfecționare a conducerii și organizării economiei, a întregii vieți sociale, de dezvoltare a democrației socialiste, de îmbunătățire continuă a repartiției, corespunzător principiilor echității noii noastre orînduiri.

Preocupat de progresul economico-social al țării, partidul nostru a acordat și acordă o atenție de cea mai mare importanță înfloririi științei și culturii, ca parte componentă, inseparabilă a edificării noii societăți, a civilizației socialiste pe care o făurim pe pămîntul României. *(Aplauze puternice).* Preocupîndu-ne să asigurăm oamenilor muncii o viață îmbelșugată, satisfacerea cît mai deplină a necesităților lor materiale, acționăm totodată pentru a așeza noua societate pe temelia a tot ceea ce a făurit mai de preț mintea omului, geniul său creator, a cuceririlor științei celei mai avansate ; facem totul pentru a deschide larg accesul maselor spre valorile științei și culturii, spre o viață spirituală cît mai bogată.

Partidul nostru manifestă o grijă deosebită pentru formarea fizionomiei morale superioare a constructorilor socialismului. Ca expresie a acestei preocupări, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3—5 noiembrie 1971 a elaborat un program de largă perspectivă pentru ridicarea nivelului general de cunoaștere

al oamenilor, pentru formarea și educarea lor revoluționară în spiritul filozofiei materialist-dialectice și istorice, al idealurilor înaintate ale socialismului și comunismului, pentru făurirea omului celei mai umaniste societăți — societatea comunistă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Scopul suprem al întregii politici a partidului nostru, obiectivul esențial al orînduirii noi este asigurarea bunăstării materiale și spirituale a poporului, crearea unui înalt grad de civilizație a vieții celor ce muncesc, realizarea aspirațiilor de demnitate, libertate și fericire a omului, înflorirea multilaterală a personalității umane, valorificarea sa plenară, în interesul propriu și al întregii societăți. *(Aplauze puternice).*

Orînduirea socialistă își propune să plămădească un om nou, cu un larg orizont de gîndire și înțelegere, capabil să descifreze sensul legilor obiective ale dezvoltării sociale, să participe în cunoștință de cauză la făurirea istoriei, să-și croiască în mod liber și conștient propriul său destin. Tipul uman nou pe care vrem să-l făurim în societatea noastră trebuie să se caracterizeze prin pasiune pentru munca creatoare, printr-un înalt spirit de răspundere față de interesele generale ale colectivității, printr-o ținută morală aleasă, printr-o elevată viață spirituală.

Ce țel mai înalt, ce misiune mai nobilă pot avea slujitorii condeiului decît aceea de a-și pune talentul, fantezia și inspirația în slujba făuririi omului nou al epocii socialismului și comunismului! Această cauză măreață pe care sînt chemate să o slujească literatura și arta nu poate să nu însuflețească pe adevărații creatori de frumos, sensibili la idealurile umanitare ale timpului lor.

În perioada care a trecut de la reuniunea precedentă a scriitorilor, creația literară a cunoscut un puternic avînt; în acești ani au apărut mii de noi lucrări beletristice realizate de scriitorii români și de cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, dintre care multe de reală valoare artistică. Se poate spune că a avut loc o adevărată explozie a creației literar-artistice, o manifestare deosebit de vie, de fecundă în sfera beletristicii, atît a scriitorilor consacrați, cît și a generațiilor noi care s-au dedicat scrisului. În acest avînt al creației literare se reflectă însăși evoluția tumultuoasă a vieții noastre sociale, profundele transformări înnoitoare produse în societate, dinamismul cu care masele populare edifică orînduirea socialistă. Este demnă de remarcat apariția unor opere consacrate evenimentelor social-politice importante din această perioadă și în special împlinirii unui sfert de veac de la eliberarea patriei și aniversării a 50 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii noastre societăți. *(Aplauze puternice).*

Partidul și poporul nostru dau o înaltă apreciere activității rodnice desfășurate de acest important detașament al intelectualității noastre, devotamentului cu care scriitorii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — slujesc idealurile luminoase ale socialismului în România, militează pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului, contribuind prin scrisul lor, prin operele lor, alături de întregul popor, la realizarea programului de înflorire multilaterală a României socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

După cum am fost informat, conferința dumneavoastră a dezbătut pe larg atît rezultatele bune, cît și minusurile creației literare din ultimii ani, acordînd o atenție deosebită ideilor fundamentale care trebuie să călăuzească literatura noastră socialistă închinată educației maselor, făuririi omului nou. Consider demnă de apreciat dorința scriitorilor, exprimată în cadrul discuțiilor din conferință,

de a făuri o literatură izvorîtă din realitățile noastre actuale, de a contribui prin operele lor la mersul înainte al societății pe care o edificăm, la înfăptuirea programului general de propășire materială și spirituală a României. Aceasta corespunde cerințelor poporului nostru, ale societății socialiste, sarcinilor de înaltă răspundere pe care Partidul Comunist Român le pune în fața scriitorilor. Și nu mă îndoiesc că scriitorii, așa cum s-au angajat în conferință, vor răspunde cu demnitate acestei misiuni nobile ! *(Aplauze îndelungate).*

Sînt binecunoscute exigențele partidului și statului nostru față de creația literar-artistică. În documentele congreselor al IX-lea și al X-lea, în nenumăratele întîlniri pe care le-am avut cu membrii uniunii dumneavoastră, am subliniat permanent că țara noastră, societatea au nevoie de opere literare militante, cu un profund conținut revoluționar, care să contribuie la marea epopee a edificării lumii noi în România, să cînte lupta și munca eroică a poporului, bucuriile și necazurile, speranțele și visurile sale, să însuflețească milioanele de creatori ai orînduirii socialiste, să dea glas năzuințelor lor arzătoare spre o viață liberă, demnă și fericită. *(Aplauze puternice).*

Cît de plastic și de emoționant exprima acest deziderat, încă cu aproape un secol în urmă, marele nostru poet Mihai Eminescu, cu acea forță vizionară care îi era caracteristică : *„Credem că nici o literatură puternică, sănătoasă, capabilă să determine spiritul unui popor nu poate exista decît determinată ea însăși, la rîndul ei, de spiritul acelui popor, întemeiată adică pe baza largă a geniului național... Fără îndoială, există talente individuale, dar ele trebuie să intre cu rădăcinile în pămîntul, în modul de a fi al poporului lor, pentru a produce ceva permanent"*. Dacă ar trăi acum Eminescu, cred că această frază ar putea figura în programul partidului nostru. *(Aplauze puternice, prelungite).* Într-adevăr, nu poate exista dorință mai nobilă a unui artist decît aceea de a se face exponentul spiritului poporului în mijlocul căruia s-a născut și, totodată, de a contribui prin talentul și fantezia sa, prin munca sa creatoare la înălțarea acestui spirit, la bunăstarea și fericirea națiunii sale. Cu atît mai imperioasă și mai actuală este această cerință astăzi, în epoca celei mai fecunde afirmări a spiritului creator al poporului român, a celei mai grandioase desfășurări a energiei și geniului său în opera de transformare revoluționară a societății, de propășire economico-socială a patriei, de edificare a noii civilizații socialiste și comuniste pe pămîntul României. *(Aplauze puternice).*

Oricine străbate astăzi meleagurile patriei poate constata, aș putea spune, ce minuni a înfăptuit poporul nostru prin forța brațelor și minții sale în perioada istorică atît de scurtă care a trecut de la eliberare. Regiuni altădată înapoiate s-au ridicat la o viață socială și economică nouă, prosperă ; pretutindeni s-au înălțat fabrici și uzine, hidrocentrale și combinate, complexe industriale și agrare moderne, la nivelul tehnicii celei mai înalte. După cum știți, chiar zilele trecute am inaugurat una dintre aceste impresionante creații materiale ale epocii socialismului — marea hidrocentrală de la Porțile de Fier, făurită în colaborare frățească cu popoarele Iugoslaviei. Acest adevărat monument industrial, menit să sporească potențialul economic al țării, să asigure ridicarea gradului de civilizație al României, este o expresie elocventă, cu adevărat grandioasă, a capacității omului de a transforma natura ; stăpînind apele bătrînului Danubiu, muncitorii, specialiștii și oamenii de știință au dăruit patriei un nou și uriaș izvor de energie și lumină, de bunăstare și fericire. Iată o întruchipare aevea a măreției timpurilor noi pe care le trăim, a

faptelor înălțătoare pe care le săvîrșesc oamenii muncii, eroii epocii construcției socialiste! *(Vii aplauze).*

Se mai întîlnesc, din păcate, pe alocuri, printre confrații dumneavoastră, unii — puțini desigur — care cred că redarea acestor fapte, a marilor eforturi săvîrșite de om pentru transformarea naturii și societății nu constituie surse demne de inspirație, nu pot oferi teme pentru opere literare elevate și durabile. Asemenea scriitori au părerea că pot găsi subiecte literare mai valoroase în întîmplările mărunte, banale, ale unor existențe consumate la marginea societății, în cafenele, în atmosfera vieții de bulevard. Este oare posibil ca asemenea aspecte de viață, atît de puțin semnificative, să aprindă mai puternic scînteia imaginației creatoare, să facă să vibreze mai profund sensibilitatea artistului, a scriitorului, decît freamătul uman de mari proporții, zbuciumul colectivităților care creează vaste opere ale civilizației moderne închinate propășirii omului? Să ne gîndim, bunăoară, ce energie, cîtă pasiune, ce acte de eroism și ce jertfe au cerut înfrîngerea cerbiciei naturii la Porțile de Fier, domolirea forței a milioane și milioane de metri cubi de apă! De-a lungul anilor de muncă încordată, pe acest șantier s-au petrecut nenumărate întîmplări dintre cele mai zguduitoare și emoționante — acolo au muncit peste 10 000 de muncitori români —, au crescut și s-au călit oameni, s-au înfăptuit visuri și idealuri nutrite de unii încă din copilărie. Și cîți n-au visat și visează încă să lucreze la asemenea realizări, unice în felul lor în istorie! Acolo s-au înfiripat iubiri, și acestea mult mai trainice, mult mai pasionante decît cele ce se înfiripă pe bulevarde. *(Vii aplauze).* Acolo s-au clădit cămine și, așa cum se întîmplă în viață, s-au născut, au murit oameni. Înfrîngînd nenumărate vicisitudini, constructorii au biruit, încheind un nou capitol de viață cu sentimentul datoriei împlinite.

Prin descrierea unor asemenea realități, literatura poate înălța omul — și se poate înălța și pe ea însăși —, îi poate stimula și mai mult voința și forța de creație. Tocmai la aceasta se referea și cunoscutul critic George Călinescu cînd adresa scriitorului român vibrantul îndemn: „Trăiește pe pămînt în cetatea ta, cu oamenii vremii tale, acesta este singurul chip ca mîine să fii al tuturor cetăților. Surprinde esența prezentului, singura prin care vei depăși ziua de astăzi și curiozitatea blazată a cîtorva esteți". Cred că sînteți de acord cu aceasta, tovarăși. *(Aplauze puternice).* Viața tumultuoasă a poporului nostru este acel izvor dătător de viață, de inspirație inepuizabilă la care mă refeream cu șapte ani în urmă la una din întîlnirile pe care le-am avut cu scriitorii. Exact în mai 1965.

Sînt unii poeți și prozatori care se consideră neînțeleși, afirmînd că operele pe care le scriu ei sînt așa de deosebite, încît nu pot fi înțelese de semenii lor, că ele sînt destinate unei elite de esteți și că geniul lor, neluat în seamă de contemporani, va fi recunoscut cu siguranță de posteritate. Realitatea se pare însă că îi dezminte mereu, și îi va dezminți și în viitor. Nu ei sînt neînțeleși, ci s-ar putea spune că ei nu înțeleg realitățile, viața, nu înțeleg că poporul și-a ales o cale nouă și că trebuie să se antreneze cu întreaga lor forță în viața nouă a poporului, nu înțeleg preocupările, aspirațiile oamenilor muncii de astăzi. Rupîndu-se de existența noastră socială în continuă mișcare și transformare, autoizolîndu-se, ei devin, de fapt, prizonierii propriei lor imaginații bolnăvicioase, care nu poate da naștere decît unei literaturi sterile, lipsite de vlagă, de forță emoțională, de audiență la marele public, care nu servește omului, bunăstării, fericirii și înălțării lui spirituale.

Marii scriitori români și ai altor nații au creat întot-

deauna pentru popor, fără teama că nu vor fi înțeleși. Cu atît mai imperios este ca literatura și arta să se adreseze astăzi poporului. În rîndul claselor și păturilor sociale de azi s-au format cititori noi, oameni competenți, dornici de cunoaștere, capabili să se bucure de frumos și să creeze ei înșiși opere minunate. Oamenii muncii din țara noastră au dovedit că sînt în stare să-și aproprie adevărurile cele mai complicate ale tehnicii și științelor moderne ; cum se poate concepe că ei nu ar fi în stare să înțeleagă operele de artă în care se vorbește despre viața și munca lor, în care sînt reflectate gîndurile și sentimentele lor ? Cum se poate presupune că poporul care a creat „Miorița", minunatele noastre doine, balade și basme populare, care a făurit comoara artistică plină de nestemate a folclorului român, ce stîrnește admirație în întreaga lume, să nu poată înțelege versurile și proza scriitorilor săi de astăzi ? Este oare posibil de conceput acest lucru, tovarăși ? Fără nici o îndoială că nu, cu excepția acelora care nu au nimic comun cu viața și preocupările poporului nostru. *(Vii aplauze).*

Incontestabil, realitatea pe care o trăim nu este în întregime colorată în roz. Înfăptuim o operă revoluționară fără precedent, transformăm din temelii societatea, creăm o bază economică nouă, o suprastructură nouă. Asemenea operă nu se poate înfăptui fără greutăți, fără lipsuri și greșeli, ci înfruntînd impedimentele de tot felul, soluționînd probleme dintre cele mai dificile și mai complexe. Nu vreau în nici un caz să se înțeleagă că la noi nu există lipsuri ; dimpotrivă, socotim necesar să facem totul pentru a lichida lipsurile, pentru ca acestea să fie cît mai puține, asigurînd astfel mersul înainte într-un ritm cît mai rapid al construcției noastre, în toate domeniile de activitate. Tocmai lupta cu greutățile, concentrarea energiilor pentru înfrîngerea lor, depășirea permanentă a dificultă-

ților și neajunsurilor dau măreție acestei opere, pun în evidență eroismul clasei muncitoare, al țărănimii, al intelectualității, al tuturor celor care o înfăptuiesc cu trudă și pasiune. Partidul nostru cheamă scriitorii — cronicari ai acestor timpuri — să înfățișeze în mod veridic lupta poporului, să arate și realizările și piedicile peste care trecem, să critice lipsurile, neajunsurile, greșelile, să înfiereze elementele vechiului, tot ceea ce se opune torentului vieții noi. Dar, în același timp, scriitorii trebuie să vadă limpede forțele noului, să surprindă energia impetuoasă cu care el se afirmă în viață, să contureze marile realizări înfăptuite prin abnegația milioanelor de oameni ai muncii, să redea tendința dezvoltării ireversibile a societății spre culmile înalte ale socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice).*

Cel care se împiedică de cioturi, de resturi ale lumii vechi și nu mai este în stare să cuprindă orizonturile noi ale vieții sociale nu poate comunica viitorului „esența prezentului", la care se referea George Călinescu. Doar este firesc ca într-o pădure să existe și uscături ! În procesul transformării revoluționare a societății ies inevitabil la iveală și purtătorii mentalităților anacronice, ai individualismului mic-burghez, ai spiritului de căpătuială, chiar și elemente cu comportări antisociale. Dar rolul de conducător și organizator al partidului și statului socialist constă tocmai în a feri organismul sănătos al societății de aceste influențe nocive, în a curăța pădurea de uscături, pentru a-i permite să crească nestingherită, viguroasă. Noi dorim o literatură care să înfățișeze viața în toată complexitatea ei, cu toate frămîntările și contradicțiile ei, cu înfruntarea legică dintre vechi și nou, o literatură și o artă care să contribuie la lupta împotriva mentalităților înapoiate, a rămășițelor concepțiilor vechi în conștiința oamenilor, la afirmarea valorilor morale noi, a umanismului socialist, a

principiilor de viață socialiste și comuniste. *(Aplauze prelungite).*

Marea majoritate a scriitorilor au înțeles și și-au însușit acest comandament suprem al artei militante ; ei se străduiesc ca, prin operele lor, să slujească idealurilor poporului român, să contribuie la ridicarea conștiinței socialiste a maselor, să-și aducă contribuția, alături de toți oamenii muncii, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate. Suprema satisfacție și răsplată a acestei munci este stima și prețuirea poporului, asimilarea organică a operelor lor în noua civilizație socialistă ce se clădește pe pămîntul României. Sînt bucuros să constat că conferința dumneavoastră a orientat tocmai în direcția aceasta activitatea de viitor a scriitorilor. *(Aplauze prelungite).*

Stimați tovarăși,

Generațiilor noastre le este dat să asiste și să participe la unele dintre cele mai furtunoase și mai profunde schimbări sociale din cîte a cunoscut istoria lumii. Pe planeta noastră au loc puternice mișcări, transformări și mutații revoluționare, care zguduie din temelii vechile orînduiri bazate pe exploatare și asuprire. Se prăbușesc, sub loviturile luptei de eliberare națională a popoarelor, ultimele vestigii ale rușinosului sistem colonial. Popoarele își afirmă cu hotărîre dreptul la existență liberă, de sine stătătoare, dorința de a se bucura de deplină egalitate în drepturi, de a participa în mod suveran la viața politică a lumii, la soluționarea marilor probleme care frămîntă omenirea.

Artiștii adevărați, indiferent de timpurile în care au trăit, s-au situat întotdeauna de partea forțelor avansate, progresiste, au militat pentru aspirațiile de dreptate și libertate ale popoarelor, pentru o viață mai bună, pentru fericirea omului. Slujitorilor condeiului din țara noastră le revine astăzi îndatorirea de a-și aduce contribuția la

triumful idealurilor de progres social, de libertate și independență națională ale tuturor popoarelor, la victoria luptei forțelor democratice, antiimperialiste din întreaga lume, la cauza prieteniei și colaborării între toate națiunile globului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Scriitorii trebuie să se ridice cu hotărîre împotriva stărilor de lucruri anacronice în viața contemporană, împotriva exploatării, a nedreptăților sociale, a oricăror forme de subjugare și asuprire a popoarelor. În condițiile marilor mișcări și schimbări revoluționare ale lumii de azi este firesc ca și literatura să manifeste dorința de inovare, căutări, preocuparea de a exprima mai convingător noile realități sociale, ideile și aspirațiile spre mai bine ale popoarelor. Căutările creatoare, efortul de a diversifica și perfecționa mijloacele și formele de expresie în vederea cuprinderii universului uman specific epocii contemporane reprezintă, fără îndoială, o condiție fundamentală a progresului în artă. Partidul nostru sprijină hotărît în toate domeniile de activitate, deci și în artă, spiritul înnoitor, gîndirea îndrăzneață, capabile să contribuie la transformarea revoluționară a societății. Nu trebuie să confundăm însă spiritul inovator autentic, originalitatea și prospețimea ideilor noi cu încercarea de a prezenta drept inovații artistice vechituri ce aparțin trecutului sau de a prezenta într-un ambalaj nou mode vechi peste care s-a așezat de mult praful uitării. Căutările și experimentările scriitorilor se justifică pe plan social și artistic în măsura în care ele sporesc capacitatea literaturii de a contribui la dinamizarea dezvoltării revoluționare a societății, la sprijinirea luptei forțelor progresiste ale omenirii contemporane. În același timp, nu trebuie pierdut din vedere că în cadrul societății capitaliste, imperialiste, există o puternică înfruntare între literatura și arta nouă, ce critică nedreptățile și anomaliile relațiilor de exploatare, ce exprimă aspi-

rația spre schimbări sociale profunde, și arta impregnată de filozofia și morala decadentă a claselor asupritoare, condamnate de istorie la dispariție. De pe pozițiile concepției noastre despre lume și viață, ale idealurilor noastre umaniste înaintate, scriitorii din România trebuie să se opună cu hotărîre încercărilor de a transforma arta, cultura într-un mijloc de abrutizare spirituală a oamenilor, de ațîțare a urii de rasă, a vrajbei dintre popoare, într-un instrument de dezorientare a tinerelor generații, de abatere a acestora de la idealurile nobile, umanitare. Nu trebuie să uităm nici un moment că dacă fascismul anilor 1930—1940 a putut să cucerească puterea într-un șir de țări, aceasta s-a datorat tocmai faptului că s-a dat dovadă de îngăduință, cîteodată chiar de nepăsare față de asemenea concepții retrograde, reacționare, barbare în artă. Iată de ce trebuie să luăm poziție hotărîtă împotriva unor asemenea tendințe — și știți cu toții că mai există în lume asemenea tendințe, tovarăși ! Nu poate să nu ne preocupe faptul că în alegerile din Italia, de exemplu, neofasciștii au obținut un număr destul de mare de voturi, îndeosebi în rîndul tineretului. Dumneavoastră, ca scriitori, aveți răspunderea de a face din artă, din cuvîntul scris, din carte mijloace de luptă împotriva tuturor tendințelor și curentelor de idei care pun în pericol pacea și prietenia între popoare, instrumente de luptă pentru prietenie, pentru pace, pentru progres social. *(Aplauze puternice).*

Adoptarea unei asemenea poziții implică un înalt spirit de discernămînt pentru delimitarea a tot ceea ce este revoluționar, progresist de ceea ce este retrograd, nociv în cultura lumii moderne. În acest spirit trebuie să se acționeze cu responsabilitate împotriva influențelor pe care curentele reacționare le pot exercita asupra unor creatori de artă lipsiți de experiență sau insuficient orientați din punct de vedere ideologic, împotriva imitației servile a

modelor efemere din alte părți. Tot așa cum este, de asemenea, necesar să fim atenți de a nu taxa cu ușurință, nejustificat vreo operă de artă ca aparținînd unor concepții străine, periculoase, deoarece și aceasta poate să prejudicieze dezvoltarea literaturii în țara noastră. *(Aplauze).*

Pentru că am dat cîteva citate din scriitori și poeți, voi mai citi cîteva versuri care îmi fac impresia că ar caracteriza de minune pe unii care cad sub influența mentalităților înapoiate, care, în marșul nostru revoluționar spre comunism, șovăie, dau înapoi sau murmură. Voi cita versurile marelui nostru bard George Coșbuc :

„Cei ce se luptă murmurînd,
De s-ar lupta și-n primul rînd,
Ei tot atît de buni ne par
Ca orișicare laș fugar !
Murmurul, azi și orișicînd,
E plînset în zadar !"

(Aplauze).

Există desigur greutăți, avem de lichidat o moștenire grea — am pornit de la 100 de dolari venit național pe locuitor, am ajuns la aproape 600 și trebuie să ajungem la 3 000 în 1990. Trebuie muncă, tovarăși, pentru a învinge greutățile ! Și pentru aceasta trebuie luptători atît pe frontul muncii, al științei, cît și al creației literare ! Într-adevăr, așa cum spunea Coșbuc, e greu să atingi asemenea țeluri mărețe cu cei ce murmură, cu cei cărora le e teamă să meargă în luptă. *(Aplauze puternice).*

Să nu uităm că în panteonul culturii noastre au dăinuit, înconjurați de dragostea nepieritoare a întregii națiuni, numai acei rapsozi și cronicari care și-au iubit poporul și l-au respectat, care i-au apărat interesele și n-au

precupețit nimic pentru a-i spori renumele și prestigiul între popoare, pentru a-i salvgarda demnitatea și libertatea.

Scriitorii trebuie să-și aducă contribuția activă la schimbul de valori spirituale cu celelalte națiuni, preluînd tot ce a creat mai de preț pe plan artistic geniul fiecărui popor, opere animate de ideile umanismului ; ei trebuie să facă, în același timp, cunoscute lumii valorile culturale ale poporului român, operele care exprimă forța spiritualității lui, gîndirea sa înaintată, hotărîrea de a făuri pe pămîntul României societatea cea mai avansată a tuturor timpurilor — comunismul —, dorința sa arzătoare de a trăi în pace, înțelegere și cooperare cu toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).* Ei trebuie să promoveze prietenia și colaborarea largă cu scriitorii și organizațiile similare din țările socialiste, din țările în curs de dezvoltare, cu scriitorii înaintați de pretutindeni. Scriitorii din țara noastră au datoria să facă totul pentru ca literatura să devină un mijloc de cultivare a stimei și respectului pentru valorile fiecărei națiuni, de cunoaștere și apropiere între popoare.

Stimați tovarăși,

Doresc, în continuare, să mă refer, pe scurt, la activitatea uniunii dumneavoastră. În ultimii ani, uniunea a desfășurat o activitate pozitivă pe linia intensificării legăturilor dintre scriitori și cititori, a organizării unor acțiuni cultural-educative, a îndrumării cercurilor literare din instituții și întreprinderi, a participării la schimbul de experiență cu organizații similare din străinătate, precum și la diferite dezbateri și reuniuni internaționale. După cum a reieșit însă din discuțiile care au avut loc în aceste zile, mai există încă multe lucruri de făcut pentru îndeplinirea importantelor atribuții ideologice și artistice ce revin

Uniunii Scriitorilor. Se simte nevoia ca uniunea, consiliul și biroul său să se preocupe în mai mare măsură de îndrumarea creației, de organizarea și desfășurarea unei susținute activități teoretice, de analiza și dezbaterea problemelor principiale ale literaturii și artei. Eliminînd unele tendințe administrativ-birocratice care s-au manifestat în activitatea sa, uniunea trebuie să dea un impuls puternic și să promoveze cu mai multă fermitate literatura strîns legată de preocupările și năzuințele poporului. La rîndul lor, asociațiile create în centrele mai importante ale țării trebuie să organizeze participarea mai activă a scriitorilor la viața cultural-educativă din regiunile respective, la activitatea socială, politică, acționind pentru îndrumarea principială a creației membrilor lor. Statornicind în viața întregii uniuni un climat sănătos de muncă, relații de adevărată colegialitate și principialitate între membrii săi, antrenînd toate forțele scriitoricești în activitatea obștească și politică a țării, la înfăptuirea politicii partidului și statului, uniunea și asociațiile scriitoricești se vor achita cu tot mai mult succes de importantele lor îndatoriri. Aș vrea să felicit noua conducere pe care ați ales-o astăzi, pe președintele uniunii și să le urez rezultate mai bune în activitatea ce o vor desfășura în viitorii patru ani. *(Aplauze puternice).*

Pe drept cuvînt s-a vorbit aici despre necesitatea ca și critica literară să dea dovadă de mai multă principialitate marxist-leninistă în analizarea operelor literare, de mai multă obiectivitate, spunîndu-și mai răspicat punctul de vedere în susținerea și promovarea valorilor literaturii noastre, combătînd tendințele negative, scăderile de ordin ideologic și artistic care se mai manifestă în cîmpul creației literare. Critica trebuie să încurajeze ceea ce este nou, înaintat în literatură, chiar dacă la început nu este perfect din punct de vedere artistic sau chiar al conținu-

tului, văzînd lucrurile în perspectivă. În acest sens, este necesar să fie sprijinit tineretul, pentru că, pînă la urmă, viitorul literaturii românești stă în mîinile tineretului pe care îl formăm astăzi. *(Vii aplauze).* Să ne ocupăm cu grijă de pregătirea forțelor literare din rîndul tineretului! *(Aplauze puternice, prelungite).*

De asemenea, presa literară trebuie să-și sporească exigența, acordînd mai multă atenție dezbaterii problemelor fundamentale ale orientării literaturii noastre, promovării noului, susținerii forțelor avansate care se dezvoltă în literatura noastră — fără nici o îndoială, de pe pozițiile și în spiritul concepției noastre materialist-dialectice și istorice despre lume și viață. Conducerea Uniunii Scriitorilor trebuie să acorde mai multă atenție îndrumării și controlului publicațiilor sale, astfel încît recomandările făcute în conferință pe linia ridicării calității educative și artistice a creației să capete viață și în paginile revistelor literare.

Doresc să subliniez și cu acest prilej rolul deosebit de important ce revine organizațiilor de partid din cadrul Uniunii Scriitorilor și de la asociațiile scriitoricești în orientarea activității de creație, în educarea în spirit revoluționar a scriitorilor, în ridicarea nivelului conștiinței lor. Organizațiile de partid trebuie să-și pună mai bine în valoare capacitatea organizatorică, forța mobilizatoare pentru stimularea și unirea energiilor scriitoricești în vederea creării unei literaturi de înaltă valoare educativă și artistică. Așa cum în toate domeniile comuniștii trebuie să fie în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea politicii partidului, și de la scriitorii comuniști așteptăm ca ei să fie exemplu în crearea unor opere de înaltă valoare artistică și ideologică, în ridicarea nivelului general al activității Uniunii Scriitorilor. Fără îndoială că, unind eforturile tuturor scriitorilor, organizațiile de partid își vor

face datoria, aducîndu-și contribuția la înfăptuirea și în acest domeniu a rolului partidului de forță conducătoare a întregii noastre societăți. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Preocupîndu-se de rezolvarea cu succes a problemelor complexe ale edificării socialismului în România, partidul și statul nostru desfășoară, în același timp, o vie activitate de politică externă, îndeplinindu-și cu fermitate înaltele obligații internaționale ce ne revin. În întreaga politică externă pornim de la analiza marxist-leninistă aprofundată a noilor realități și schimbări produse în viața lumii contemporane.

După cum știți, ducem o politică activă de prietenie, solidaritate și colaborare cu toate țările socialiste, sprijinim consecvent lupta de eliberare națională a popoarelor subjugate, eforturile tinerelor state independente pentru consolidarea suveranității, pentru dezvoltarea lor de sine stătătoare pe calea progresului; întreținem largi legături de colaborare și cooperare cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea socială, în spiritul coexistenței pașnice. Țara noastră se manifestă ferm ca un detașament activ al frontului antiimperialist mondial, al luptei pentru înfăptuirea aspirațiilor popoarelor spre libertate și pace.

Practica vieții internaționale confirmă tot mai evident justețea concepției marxist-leniniste cu privire la rolul determinant al popoarelor în făurirea istoriei. Dacă această teză a fost întotdeauna valabilă, cu atît mai pregnant își demonstrează ea justețea în zilele noastre, cînd pretutindeni popoarele se ridică la viață nouă, sînt hotărîte să-și ia soarta în propriile mîini, să folosească bogățiile naționale în folosul bunăstării și fericirii proprii, să colaboreze între ele în condiții de deplină egalitate, să facă totul pen-

tru a pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat. *(Aplauze puternice).*

Respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinul, fără nici un amestec din afară, a devenit un imperativ fundamental al vieții politice contemporane, de realizarea căruia depind însuși mersul înainte al societății omenești, evitarea unor noi conflagrații mondiale, instaurarea unei păci trainice pe planeta noastră. Realizarea acestui deziderat impune cu necesitate abolirea politicii imperialiste, a colonialismului și neocolonialismului, respectarea cu strictețe a principiilor dreptului internațional în relațiile dintre state. Popoarele cer cu tot mai multă hotărîre ca în viața internațională să se inscăuneze relații de tip nou, bazate pe egalitatea în drepturi și neamestecul în treburile interne, pe avantajul reciproc.

Soluționarea marilor probleme care confruntă omenirea solicită participarea activă, cu drepturi egale, la viața internațională a tuturor popoarelor lumii. Este o iluzie că marile obiective ale zilelor de azi — cum sînt victoria în lupta antiimperialistă, realizarea dezarmării, interzicerea armelor nucleare, înfăptuirea securității — pot fi soluționate fără participarea întregii comunități a statelor lumii, a tuturor popoarelor. Numai prin luarea în considerare a poziției fiecărei țări, a intereselor naționale ale fiecărui popor se poate asigura stingerea focarelor de încordare în lume, se pot soluționa problemele litigioase dintre state, se poate întări încrederea între națiuni, colaborarea și securitatea internațională. Viața demonstrează permanent că numai cu participarea tuturor națiunilor, a tuturor statelor se pot soluționa problemele în interesul păcii și progresului. Au deplină dreptate popoarele Indochinei cînd afirmă că numai ele au dreptul de a hotărî cum să se soluționeze problemele din Indochina, că ele sînt acelea care trebuie să-și asigure organizarea vieții conform intereselor și aspirațiilor naționale. Noi sprijinim întru totul cerințele acestor popoare. *(Aplauze puternice).*

În această direcție, un rol important revine Organizației Națiunilor Unite și altor organisme internaționale chemate să creeze cadrul pentru conlucrarea rodnică a tuturor țărilor în vederea promovării în relațiile interstatale a principiilor dreptului internațional. Viața demonstrează că animozitatea și conflictele dintre state nu pot fi lichidate prin înfruntări militare, prin ciocniri armate — care nu pot aduce decît grave prejudicii popoarelor, periclitînd însăși pacea și securitatea mondială —, ci pe calea tratativelor, a abordării politice a problemelor, cu participarea directă a statelor interesate.

În lumina acestor considerente își desfășoară activitatea internațională partidul și statul nostru. Prin toate acțiunile pe care le întreprindem ne străduim să sprijinim tendințele noi, pozitive care se conturează în viața internațională, să contribuim la lichidarea focarelor de încordare, a neîncrederii și suspiciunii dintre state, la destindere și colaborare. Participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori, convinși că aceasta răspunde atît cerințelor progresului propriei noastre țări, dezvoltării civilizației mondiale, cît și cauzei păcii și apropierii între popoare, conlucrării internaționale în vederea făuririi unei lumi mai bune, de pace și prosperitate generală. În acest spirit vom acționa cu consecvență și în viitor, convinși că politica noastră externă, care a ridicat prestigiul României pe plan internațional, aducîndu-i atîția prieteni pe toate meridianele lumii, corespunde intereselor supreme ale poporului român și, în același timp, slujește cauzei generale a socialismului, luptei forțelor progresiste, antiimperialiste de

pretutindeni, colaborării, destinderii și păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Conferința dumneavoastră a stabilit un șir de măsuri pentru ridicarea literaturii noastre pe noi trepte, pentru sporirea aportului său la dezvoltarea multilaterală a societății noastre, pentru educarea socialistă a poporului.

După cum știți, în acest an, la 30 decembrie, se împlinesc 25 de ani de la instaurarea republicii — eveniment care a marcat trecerea la înfăptuirea socialismului în țara noastră. Mai sînt încă șapte luni pînă la această aniversare — puțin, e drept — dar eu sper că mulți dintre dumneavoastră nu ați așteptat să amintim acum această dată, pentru că ea se găsește în toate calendarele. Probabil că încă cu cîțiva ani în urmă v-ați apucat să scrieți unele opere închinate acestui moment important din istoria României. Cu atît mai mult cu cît, dacă mă uit aici, în sală, constat că mulți dintre dumneavoastră ați participat activ nu numai cu scrisul, dar și în activitatea politică la realizarea acestui act istoric în viața poporului nostru. De aceea, ne așteptăm ca dumneavoastră să redați în operele pe care le veți făuri cît mai frumos, cît mai cuprinzător această măreață pagină a istoriei revoluționare a României. In felul acesta și dumneavoastră veți aduce un aport prețios, alături de întregul nostru popor, care întîmpină aniversarea cu hotărîrea de a înfăptui neabătut programul de dezvoltare a industriei și agriculturii, de ridicare a țării pe noi trepte de propășire economico-socială și spirituală. In felul acesta vom putea sărbători a 25-a aniversare a republicii și în domeniul literaturii cu opere care să constituie o pagină nouă în literatura românească. Aceasta dorim noi de la dumneavoastră, tovarăși ! *(Aplauze puternice).*

După cum ați văzut, nu mi-am propus să vă spun — dealtfel niciodată nu am făcut-o — cum să scrieți și ce anume subiecte să abordați. Sînt atît de multe subiecte în viața poporului nostru, încît fiecare are posibilitatea să aleagă. Realitatea socialistă oferă mii, zeci de mii de evenimente și subiecte care pot face obiectul unor opere literare. Sînt poate, de asemenea, sute și sute de feluri în care puteți descrie și reda, cît mai divers și cît mai frumos, desigur, aceste evenimente și fapte. Depinde de fiecare dintre dumneavoastră. După cum vedeți, tovarăși, există deplină libertate de alegere ! *(Vii aplauze).* Cerem un singur lucru : faceți ca operele voastre să servească poporului ! Dorim să putem spune : iată, scriitorimea din România face totul pentru a se bucura de încrederea poporului, a partidului, merită pe deplin această încredere ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vă urez deci, dragi tovarăși, să dați poporului român cît mai multe opere, cît mai bune, cît mai frumoase !

Vă doresc multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite ; asistența aplaudă îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT LA ȘEDINȚA CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA CONSACRATĂ RATIFICĂRII TRATATULUI DE PRIETENIE, COLABORARE ȘI ASISTENȚĂ MUTUALĂ ÎNTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

— 26 mai 1972 —

Stimați tovarăși,

Ratificarea în unanimitate de către Consiliul de Stat a acestui tratat este încă o expresie a voinței poporului român de a acționa cu toată fermitatea pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu Republica Populară Ungară.

Se cunoaște că în anii de după eliberare, în perioada construcției socialiste în România și Ungaria, relațiile dintre țările și popoarele noastre s-au dezvoltat continuu, că în ultimii ani colaborarea economică, tehnică, științifică, culturală a cunoscut o puternică dezvoltare. Vizita din primăvara acestui an a delegației de partid și guvernamentale ungare, în frunte cu tovarășul Kádár — cu care prilej s-a semnat și tratatul pe care l-am ratificat astăzi —, a constituit încă un moment important în evoluția relațiilor dintre România și Ungaria, a evidențiat noi posibilități pentru dezvoltarea lor în viitor.

Ratificarea în unanimitate a tratatului — care dă formă juridică bunelor relații între popoarele noastre — creează un cadru minunat pentru ca în următorii ani țările noastre socialiste, prietene, să acționeze pentru o strînsă colabo-

rare în toate domeniile de activitate, pentru întărirea lor economico-socială, edificarea cu succes a socialismului și, totodată, pentru a-și aduce aportul la întărirea colaborării cu toate statele socialiste, a unității țărilor socialiste.

Totodată, în conformitate și cu cele înscrise în tratat, cu politica dusă de guvernele român și ungar, se va intensifica colaborarea în scopul înfăptuirii securității în Europa, care să așeze relațiile dintre țările acestui continent pe principii noi, de egalitate, de respect al independenței și suveranității naționale, de neamestec în treburile interne și avantaj reciproc.

Fără îndoială că, așa cum se stipulează și în tratat, trebuie să acționăm cu toată fermitatea pentru excluderea forței și a amenințării cu forța din relațiile dintre state.

Cred că este important de subliniat faptul că se prevede ca acest tratat să fie depus la Organizația Națiunilor Unite, pentru a-i da o putere și mai mare, în sensul că, în angajamentele lor bilaterale, țările noastre nu numai că nu lezează Carta Națiunilor Unite, dar, dimpotrivă, prevăd în mod expres dorința și hotărîrea lor de a acționa în spiritul Cartei pentru soluționarea tuturor problemelor internaționale.

Iată de ce consider că tratatul corespunde pe deplin intereselor poporului nostru, ale colaborării dintre popoarele român și ungar, cauzei colaborării între țările socialiste, promovării securității în Europa și în lume. Ratificarea lui în unanimitate constituie un angajament ferm al guvernului, al Consiliului de Stat, al partidului și poporului nostru de a acționa pentru traducerea lui în viață.

Vă mulțumesc că l-ați ratificat în unanimitate. *(Vii aplauze).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL DIN PIAŢA REPUBLICII DIN CAPITALĂ

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a tovarăşului Fidel Castro Ruz

— 26 mai 1972 —

Dragă tovarăşe Fidel Castro,

Dragi tovarăşi cubanezi,

Dragi tovarăşi,

Doresc ca în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat şi guvernului, al întregului nostru partid şi popor să vă urez bun venit în România socialistă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Salutăm în persoana tovarăşului Fidel Castro pe conducătorul revoluţiei cubaneze, al primului stat socialist din America. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Cunoaştem condiţiile grele în care a ieşit victorioasă revoluţia socialistă în Cuba, condiţiile grele în care poporul cubanez, sub conducerea partidului comunist, în frunte cu tovarăşul Castro, construieşte orînduirea socialistă. Ne bucurăm din toată inima — ca prieteni şi fraţi — pentru victoriile care le obţineţi în făurirea noii orînduiri sociale. *(Aplauze puternice).*

Vizita în România a delegaţiei de partid şi guvernamentale cubaneze, în frunte cu tovarăşul Fidel Castro,

este o expresie a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre partidele şi ţările noastre, o expresie a dorinţei de a întări această colaborare în lupta pentru victoria socialismului în ţările noastre, pentru întărirea forţei socialismului în toată lumea, pentru victoria luptei împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului. *(Aplauze).*

Cunoaştem, de asemenea, că revoluţia cubaneză, victoria socialismului în Cuba au exercitat şi exercită o puternică influenţă asupra mişcării revoluţionare, antiimperialiste din America Latină. Victoriile împotriva dominaţiei monopolurilor americane într-un şir de ţări din America Latină sînt o expresie a trezirii la luptă a acestor popoare, a dorinţei lor de a scutura jugul monopolurilor imperialiste, de a fi stăpîne la ele acasă. *(Vii aplauze).*

Sîntem convinşi că vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale cubaneze în România, convorbirile, înţelegerile la care vom ajunge vor pune noi baze colaborării dintre partidele şi ţările noastre, vor contribui la dezvoltarea colaborării cu toate ţările socialiste, cu toate ţările care au pornit pe drumul dezvoltării independente ; ele vor fi o expresie a solidarităţii cu lupta popoarelor pentru scuturarea jugului dominaţiei străine, imperialiste, cu toţi cei ce luptă împotriva colonialismului, o expresie a solidarităţii cu poporul vietnamez care luptă pentru a-şi asigura independenţa şi o viaţă liberă, pentru a face ca imperialiştii americani să plece din Indochina. *(Aplauze puternice).*

Iată de ce, bucurîndu-ne din toată inima de această vizită prietenească, le urăm tovarăşilor cubanezi să se simtă cît mai bine în rîndurile poporului român, care, ca şi poporul cubanez, este dornic să-şi construiască o viaţă nouă, socialistă, să fie stăpîn pe destinele sale, să facă totul pentru unitatea şi colaborarea ţărilor socialiste, a

mișcării comuniste și muncitorești. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască prietenia româno-cubaneză! *(Aplauze prelungite).*

Trăiască victoria forțelor socialiste, antiimperialiste! *(Aplauze prelungite).*

Trăiască pacea și colaborarea între toate popoarele! *(Vii și puternice aplauze).*

TOAST LA DEJUNUL OFICIAL OFERIT DE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN ȘI CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI FIDEL CASTRO RUZ, PRIM-SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CUBA, PRIM-MINISTRU AL GUVERNULUI REVOLUȚIONAR AL REPUBLICII CUBA

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 26 mai 1972 —

Dragă tovarășe Fidel Castro,

Stimați tovarăși,

Doresc încă o dată să adresez, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat, al guvernului, al partidului și al întregului popor, un salut călduros delegației de partid și guvernamentale cubaneze, în frunte cu tovarășul Fidel Castro. Primirea de care v-ați bucurat astăzi, dragi oaspeți, este o expresie a sentimentelor pe care poporul român le nutrește față de poporul cubanez; sîntem convinși că și poporul cubanez nutrește aceleași sentimente față de poporul român.

Distanțele dintre țările noastre sînt destul de mari, dar în condițiile de astăzi ele au devenit mici, atît din punct de vedere tehnic, dar, mai cu seamă, datorită faptului că ambele noastre popoare au pășit pe drumul orînduirii noi, socialiste. Distanțele nu mai despart popoarele noastre, căci ele sînt unite în lupta pentru o viață nouă, socialistă, independentă.

Trăim vremuri deosebite. În lume au loc schimbări mari, mutații profunde în raportul de forțe. În aceste condiții apare cu atît mai necesar ca țările socialiste, partidele comuniste, mișcările de eliberare națională, toate forțele antiimperialiste să caute calea pentru a-și uni eforturile, pentru a acționa în scopul asigurării dezvoltării progresiste a societății omenești.

După părerea noastră, toate schimbările produse în lume în ultimul timp sînt în favoarea forțelor revoluționare, antiimperialiste. Lupta pe care o duce de ani de zile poporul vietnamez, ca și alte popoare împotriva imperialismului, împotriva colonialismului și neocolonialismului constituie un exemplu strălucit de felul în care popoarele acționează pentru a pune capăt pentru totdeauna politicii imperialiste de forță și dictat, colonialismului, neocolonialismului, pentru a asigura dezvoltarea progresistă a omenirii, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea economico-socială corespunzător năzuințelor sale, fără nici un amestec din afară. Succesele obținute de forțele antiimperialiste sînt un imbold în această luptă; avem ferma convingere că politica imperialistă, colonialistă este sortită eșecului și nimic și nimeni nu o mai pot salva. Desigur, lupta antiimperialistă presupune învingerea multor greutăți, presupune unitate, solidaritate, întrajutorare.

Cunoaștem transformările care au loc în America Latină. Am spus cu puțin înainte, la mitingul spontan din fața sediului Comitetului Central, că revoluția cubaneză, victoria socialismului în Cuba au constituit și constituie un puternic imbold pentru popoarele Americii Latine, așa cum, în general, victoria socialismului în 14 state ale lumii, succesele pe care acestea le obțin în dezvoltarea lor multilaterală constituie un puternic imbold pentru toate

popoarele planetei în lupta consacrată progresului lor economico-social.

Între România și Cuba s-au dezvoltat raporturi bune, s-au lărgit schimburile economice. Avem o serie de înțelegeri de cooperare, dar consider că ele constituie doar un început. Am convingerea că vizita și convorbirile pe care le vom avea în aceste zile vor pune în evidență noi posibilități pentru extinderea relațiilor de colaborare românocubaneze, corespunzător intereselor popoarelor noastre, progresului lor mai rapid pe calea făuririi societății socialiste. Această colaborare corespunde, totodată, intereselor generale ale socialismului, deoarece, pînă la urmă, forța socialismului în lume constă în forța fiecărei țări socialiste în parte. De aceea ne bucură mult victoriile pe care poporul cubanez le obține, sub conducerea partidului său comunist, în edificarea orînduirii socialiste.

Ne preocupă, după cum știți, mult problemele îmbunătățirii situației din Europa. Noi trăim în acest continent. Dorim ca Europa, de unde au început cele două războaie mondiale din secolul nostru, să devină un continent al colaborării și păcii. Acționăm și vom acționa împreună cu celelalte țări socialiste europene pentru înfăptuirea securității pe continent, pentru realizarea cît mai grabnică a conferinței general-europene, care să ducă la așezarea relațiilor dintre state pe principii noi — de respect al independenței și suveranității naționale, de egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne, de avantaj reciproc, de excludere a forței sau amenințării cu forța în soluționarea problemelor litigioase. Considerăm că evenimentele din ultimul timp — semnarea și ratificarea tratatelor dintre Uniunea Sovietică și Polonia, pe de o parte, și Republica Federală a Germaniei, pe de altă parte, constituie un pas pozitiv în această direcție. Apreciem că există reale perspective pentru a se trece la pregătirea și ținerea con-

ferinței europene într-un timp scurt. Noi apreciem că aceasta va corespunde nu numai intereselor popoarelor europene, ci și intereselor popoarelor din întreaga lume.

Ne preocupă mult ca în Orientul Mijlociu să se ajungă la încetarea încordării, la stingerea conflictului, la o soluție politică, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la garantarea integrității și securității tuturor statelor din această zonă și, în același timp, la crearea condițiilor necesare ca populația palestineană să-și poată asigura o viață liberă, independentă, corespunzător intereselor sale naționale.

Sîntem preocupați în mod deosebit de situația din Indochina. Ne îngrijorează mult măsurile luate în ultimul timp de Statele Unite ale Americii împotriva Vietnamului, măsuri care lovesc și în interesele altor popoare ce au relații cu Republica Democrată Vietnam. Considerăm că este necesar să se pună capăt acestor măsuri arbitrare, să se treacă neîntîrziat la discutarea în cadrul tratativelor de la Paris a unei soluții politice în vederea încetării războiului din Vietnam. Apreciem că propunerile Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud oferă o bază rezonabilă în acest sens. Interesele păcii în Indochina și în întreaga lume cer în mod imperios ca S.U.A. să pună capăt războiului împotriva poporului vietnamez, să-și retragă toate trupele din Indochina, astfel ca popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian să fie lăsate să-și rezolve problemele fără nici un amestec din afară.

În ce ne privește, am sprijinit și vom sprijini popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian în lupta lor dreaptă pînă la victoria finală, sîntem siguri că în această luptă cauza lor justă va triumfa.

În general ne pronunțăm pentru încetarea oricărui amestec în treburile interne ale altor state. Este necesar

să se înțeleagă că progresul omenirii nu se va putea realiza decît în condițiile în care fiecare națiune se va bucura de posibilitatea de a-și rezolva problemele dezvoltării sale fără amestec din afară. Noi avem convingerea că fiecare popor va găsi cea mai justă cale pentru soluționarea problemelor proprii, pentru dezvoltarea sa progresistă, socialistă.

Ținînd seama de situația din lumea de astăzi, este necesară sprijinirea activă a luptei de eliberare națională a popoarelor, a eforturilor tinerelor state independente pentru dezvoltarea lor de sine stătătoare, pe calea prosperității, a progresului social. Vizita recentă pe care am făcut-o în 8 țări din Africa a constituit tocmai expresia solidarității României socialiste cu țările care au pornit pe calea dezvoltării independente, cu lupta lor pentru apărarea suveranității naționale, o expresie a solidarității cu mișcările de eliberare națională din Africa. România sprijină lupta tuturor mișcărilor de eliberare națională, a tuturor popoarelor care mai gem sub jugul colonial, pentru lichidarea oricărei forme de subjugare și asuprire a altor popoare, considerînd că aceasta are o importanță deosebită pentru cauza generală a progresului și socialismului în lume.

Sîntem profund interesați ca între țările socialiste să se dezvolte relații largi de colaborare și facem totul în această direcție. Sîntem convinși că deosebirile de păreri, divergențele existente sînt vremelnice și că ele vor fi depășite. Acționînd unite, țările socialiste pot exercita o influență mult mai puternică asupra dezvoltării întregii vieți internaționale. Ne preocupăm permanent pentru a asigura dezvoltarea relațiilor de colaborare cu partidele comuniste, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele antiimperialiste, deoarece avem ferma convingere că numai unitatea tuturor acestor forțe poate asigura dezvol-

tarea vieții internaționale corespunzător dorinței și intereselor popoarelor.

In acest spirit dorim să dezvoltăm relațiile și să conlucrăm cu Partidul Comunist din Cuba, cu Republica Cuba; sintem convinși că această vizită va marca un moment important în dezvoltarea viitoare a relațiilor româno-cubaneze. Nu vreau să anticipez rezultatele — vom putea face bilanțul înainte de plecarea dumneavoastră. Cred că în general bilanțul va fi pozitiv și sper mai cu seamă că timpul va demonstra aceasta. Cu această convingere vă doresc încă o dată ca șederea dumneavoastră în România să fie cît mai plăcută. Deși scurtă, sper că vizita vă va permite să puteți cunoaște cîte ceva din munca, realizările și preocupările poporului nostru în edificarea societății socialiste. Prin aceasta vom așeza o temelie și mai puternică colaborării noastre din viitor.

Cu aceste gînduri, doresc să ridic paharul pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre partidele și popoarele noastre!

Pentru întărirea colaborării între toate țările socialiste, între partidele comuniste, între detașamentele mișcării revoluționare, antiimperialiste internaționale!

Toastez pentru noi succese ale poporului cubanez în lupta pentru construcția socialismului!

În sănătatea tovarășului Fidel Castro, a tuturor tovarășilor și prietenilor cubanezi!

CUVÎNTARE LA MITINGUL DIN PIAȚA CENTRALĂ A MUNICIPIULUI PLOIEȘTI

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a tovarășului Fidel Castro Ruz

— 27 mai 1972 —

Dragi tovarăși,

Doresc, în primul rînd, să salut în numele dumneavoastră pe prietenul meu Fidel Castro, conducătorul primului stat socialist din America. *(Aplauze puternice, urale).*

Cunoaștem, într-adevăr, lupta grea pe care a dus-o poporul cubanez sub conducerea partidului comunist, lupta grea pe care o duce astăzi pentru edificarea socialismului; știm că a obținut succese mari, în ciuda condițiilor grele în care și-a desfășurat și își desfășoară activitatea. De aceea ne bucură aceste succese și dorim poporului cubanez să obțină succese tot mai mari! Să fie sigur de sprijinul poporului român, al tuturor țărilor socialiste! *(Aplauze puternice, urale).*

Este adevărat, lupta revoluționară, lupta împotriva imperialismului, colonialismului, neocolonialismului cere fermitate, unitate — și noi trebuie să facem totul pentru a realiza toate condițiile de care depinde triumful acestei

lupte. Sîntem siguri că vom triumfa. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Nu pot să nu folosesc acest prilej pentru a adresa salutul nostru frățesc poporului vietnamez, pentru a exprima deplina noastră solidaritate cu lupta sa dreaptă și pentru a-l asigura de tot sprijinul nostru pînă la victoria finală. *(Aplauze prelungite, urale).*

Nu doresc să mai mă ocup de alte probleme internaționale. Politica Partidului Comunist Român este o politică de unitate, de solidaritate, de pace și colaborare internațională cu toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice).*

Vizita delegației de partid și guvernamentale cubaneze, în frunte cu tovarășul Fidel Castro, este o expresie a relațiilor de prietenie dintre partidele și popoarele noastre, o expresie a dorinței de a întări solidaritatea noastră în lupta împotriva imperialismului, pentru victoria cauzei socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Împreună cu tovarășul Castro am vizitat două unități din orașul dumneavoastră. Este adevărat că de la ultima mea vizită în aceste unități s-au mai obținut unele succese. Cu toate acestea, mai aveți încă multe de făcut. Acest cincinal trebuie să însemne o cotitură radicală în dezvoltarea industriei românești — și este necesar să facem totul pentru a îndeplini mai devreme prevederile cincinalului, pentru a ridica România, poporul român la o viață superioară. *(Aplauze puternice).*

Eu îi cunosc bine pe ploieșteni ; știu de ce sînt capabili. Tovarășul Fidel Castro a spus aici că v-ați adunat repede. El nu știe că voi, acum încă aproape 100 de ani, ați fost primii republicani. *(Vii aplauze).* Așa cum nu știe că acum aproape 40 de ani, mai precis 39 de ani, această piață s-a aflat timp de două zile sub ocupația clasei muncitoare în lupta sa împotriva burgheziei și moșierimii. *(Aplauze puternice).* Într-adevăr, ploieștenii au o glorioasă tradiție de

luptă pentru eliberarea națională și socială, o bogată tradiție de luptă revoluționară ; noi știm că partidul nostru comunist are un sprijin de nădejde în întreaga populație din Ploiești, ca, dealtfel, în întregul popor român. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").* De aceea sînt convins că oamenii muncii din Ploiești vor răspunde cu tot elanul chemării partidului de a da o producție mai bună, mai ieftină, într-un timp mai scurt, pentru a face ca România socialistă să devină un detașament și mai puternic al luptei pentru socialism, pentru pace în întreaga lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cred că sînteți de acord cu mine să adresăm, din această piață, poporului cubanez urări de noi și noi succese în lupta sa pentru socialism, să urăm popoarelor din America Latină triumf în lupta lor pentru a deveni stăpîne pe bogățiile naționale, pentru dezvoltarea lor liberă și independentă. *(Aplauze puternice, urale).*

Vă urez noi succese în activitatea dumneavoastră, multă sănătate și multă fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite ; cei prezenți ovaționează minute în șir pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

MESAJ ADRESAT CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE PENTRU NAMIBIA

— 27 mai 1972 —

Am deosebita plăcere ca, în numele Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, să adresez un salut călduros tuturor participanților la lucrările Conferinței internaționale pentru Namibia, care dezbate astăzi o problemă vitală pentru poporul namibian — eliberarea sa de sub dominația colonială.

Poporul român, care cunoaște din propria sa experiență consecințele nefaste ale politicii imperialiste de dominație și exploatare, este profund solidar cu lupta popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, a rasismului și apartheidului, pentru libertate și independență națională, pentru afirmarea dreptului lor sacru de a se dezvolta în mod liber, potrivit propriei voințe și aspirații. Consecventă acestei politici, România socialistă acordă și va acorda și în viitor întregul său sprijin — politic, diplomatic, moral și material — poporului namibian, celorlalte popoare africane care se mai află sub

jugul colonial, apreciind că aceasta constituie o parte integrantă a luptei antiimperialiste, pentru progres și pace în lumea întreagă.

Recenta vizită pe care am făcut-o în opt țări din Africa, întîlnirile cu șefi de state, cu oamenii muncii, precum și cu conducători sau militanți ai mișcărilor de eliberare națională au constituit o vie manifestare a relațiilor de prietenie și colaborare, a solidarității frățești dintre poporul român și popoarele acestui continent. Am reafirmat și cu acest prilej principiile care au călăuzit și călăuzesc în mod constant politica Partidului Comunist Român, a României socialiste. Noi considerăm că este dreptul sacru al popoarelor care se mai află încă sub jugul colonial să folosească orice formă de luptă, inclusiv cea armată, pentru a-și dobîndi libertatea și independența, pentru a deveni stăpîne în propria lor țară.

Alături de alte țări iubitoare de pace și progres, România militează cu hotărîre pentru aplicarea fără întîrziere a rezoluțiilor Adunării Generale a O.N.U. și ale Consiliului de Securitate, cu privire la încetarea mandatului Africii de Sud asupra Namibiei. Poporului namibian trebuie să i se asigure toate condițiile pentru a-și dobîndi dreptul la independență, la autodeterminare, de a se dezvolta în mod liber, fără nici un amestec străin.

Apreciez că lucrările actualei Conferințe internaționale pentru Namibia trebuie să constituie nu numai un prilej de a demasca și condamna dominația colonială exercitată de guvernul rasist de la Pretoria asupra Namibiei, ci să ducă la intensificarea sprijinului țărilor africane, al tuturor forțelor antiimperialiste din întreaga lume, cauzei drepte a poporului namibian.

Cu convingerea că lucrările conferinței dumneavoastră vor fi încununate de succes, contribuind la triumful cauzei libertății și independenței Namibiei, transmit cele mai calde urări de noi victorii poporului namibian în lupta sa pentru eliberarea de dominația colonială, pentru emancipare națională și socială, pentru pace și progres social.

MESAJ
ADRESAT ADUNĂRII REPREZENTANȚILOR OPINIEI PUBLICE PENTRU SECURITATE ȘI COOPERARE EUROPEANĂ DE LA BRUXELLES

— 2 iunie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, să vă adresez un salut cordial dumneavoastră, participanților la Adunarea reprezentanților opiniei publice pentru securitate și cooperare europeană.

Adunarea dumneavoastră se desfășoară în condițiile cînd în întreaga lume se afirmă tot mai puternic voința popoarelor de a munci și crea într-un climat de liniște și pace, cînd ideea transformării Europei într-un continent al colaborării, bunei înțelegeri și securității întrunește adeziunea celor mai largi cercuri ale opiniei publice, impunîndu-se ca un deziderat major, realizabil al zilelor noastre. Popoarele din Europa — pe al cărei pămînt s-au creat minunate valori ale tezaurului de civilizație al omenirii, dar care a și cunoscut atîtea distrugeri, suferințe și vărsări de sînge — devin tot mai conștiente de necesitatea edificării în această parte a lumii a unui sistem trainic de securitate, care să ofere tuturor națiunilor europene garanția că se vor putea dezvolta la adăpost de orice acte de agresiune, de imixtiuni în treburile lor interne, că vor

putea colabora nestingherit între ele, în condiții de deplină egalitate.

Statornicirea unui asemenea climat este nemijlocit legată de eforturile tuturor popoarelor europene, ale întregii opinii publice de pe continent pentru așezarea relațiilor dintre state pe baze noi, pe respectarea riguroasă a principiilor independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pe renunțarea la folosirea forței sau la amenințarea cu forța în raporturile interstatale.

Consecventă politicii sale de pace și colaborare cu toate popoarele lumii, România militează activ pentru promovarea acestor principii în viața internațională, hotărîtă să-și aducă întreaga sa contribuție la cauza securității pe continent, la pregătirea și ținerea într-un timp cît mai scurt a conferinței general-europene consacrată acestui scop.

Poporul român se adresează tuturor popoarelor europene să acționeze cu hotărîre pentru a se trece la pregătirea conferinței general-europene, cu participarea tuturor statelor interesate, care să deschidă calea soluționării problemelor păcii, colaborării și securității în Europa, să asigure fiecărei națiuni posibilitatea să se dezvolte de sine stătător, potrivit propriei voințe. Toate popoarele europene să participe, în condiții de deplină egalitate, la înfăptuirea pe continentul unde trăiesc a unor relații noi, de prietenie, înțelegere și colaborare, care să permită dezvoltarea lor liberă și suverană pe calea progresului.

În zilele noastre, opinia publică a devenit o uriașă forță — și cu cît mai puternic se va auzi glasul ei, cu cît mai ferm se va manifesta hotărîrea de pace și conlucrare pașnică a tuturor popoarelor de pe continent, cu atît mai grabnic își va găsi împlinire țelul securității europene.

Avem convingerea că, acționînd în comun — pe deasupra deosebirilor de concepții politice, filozofice sau religioase —, toți oamenii de bună credință, toate curentele, organizațiile democratice, diferitele mișcări sociale, toți reprezentanții opiniei publice vor putea influența pozitiv cursul evenimentelor pe continentul nostru, contribuind la instaurarea păcii și securității în Europa.

Dorind succes deplin lucrărilor reuniunii dumneavoastră, îmi exprim speranța că ea se va înscrie ca o contribuție de seamă la eforturile consacrate pregătirii și ținerii conferinței general-europene, la cauza înțelegerii, colaborării și securității în Europa, la asigurarea păcii în lume.

CUVÎNTARE LA MITINGUL OAMENILOR MUNCII DE LA COMBINATUL CHIMIC FĂGĂRAŞ

Cu prilejul vizitei de lucru în judeţul Braşov

— *3 iunie 1972* —

Dragi tovarăşi,

Doresc să vă adresez dumneavoastră, oamenilor muncii din Combinatul chimic Făgăraş şi tuturor locuitorilor Făgăraşului un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Pentru întregul colectiv al combinatului — şi cred că pentru toţi locuitorii Făgăraşului — sărbătorirea a 50 de ani de la înfiinţarea acestei întreprinderi constituie un eveniment deosebit de important, pentru că ea marchează un moment de seamă atît în industrializarea ţării în general, cît şi în dezvoltarea industriei din Făgăraş, care în anii socialismului a cunoscut, după cum ştiţi foarte bine, o creştere puternică.

Cunosc realizările obţinute de dumneavoastră în cincinalul trecut, în primul an al actualului cincinal — 1971 —, precum şi la începutul lui 1972. Într-adevăr, combinatul dumneavoastră se prezintă cu rezultate bune — nu numai cu realizarea, dar şi cu depăşirea planului pe

anul trecut şi pe primele cinci luni ale anului 1972. Pentru toate aceste rezultate bune pe care le-aţi obţinut în activitatea dumneavoastră doresc să vă felicit din toată inima. Apreciez că activitatea, rezultatele pe care le-aţi obţinut constituie o contribuţie la dezvoltarea generală a chimiei, la dezvoltarea generală a patriei noastre ! *(Aplauze prelungite, urale ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !").*

Cunoaşteţi programul de dezvoltare a ţării noastre trasat de Congresul al X-lea al partidului. Din datele publicate în presă cunoaşteţi cum se realizează acest program ; cred că aţi luat cunoştinţă şi de faptul că în ultimele săptămîni multe colective de oameni ai muncii, multe judeţe — printre care, dacă nu mă înşel, şi Braşovul — au considerat, avînd în vedere realizările de anul trecut şi din primele cinci luni ale acestui an, că prevederile cincinalului pot fi depăşite, luîndu-şi în acest sens noi angajamente, atît pentru anul 1972 cît şi pentru următorii trei ani. Multe colective şi-au propus să realizeze cincinalul în patru ani şi jumătate. *(Aplauze puternice).* Această iniţiativă a multor colective de oameni ai muncii, a multor judeţe constituie un exemplu de felul în care clasa noastră muncitoare, toţi oamenii muncii — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — înfăptuiesc neabătut politica partidului, sînt hotărîţi să facă totul pentru a asigura lichidarea cît mai rapidă a înapoierii în care s-a găsit ţara noastră în trecut, să facă astfel ca la sfîrşitul cincinalului să nu ne mai socotim ţară în curs de dezvoltare şi să putem realiza un venit naţional care să ne situeze în rîndul ţărilor cu dezvoltare mijlocie. *(Vii aplauze).* Fără nici o îndoială că îndeplinirea acestor angajamente cere eforturi serioase : o mai bună organizare a muncii şi folosire a capacităţilor de producţie, creşterea eficienţei economice generale, reducerea serioasă

a cheltuielilor materiale de producție, ridicarea simțitoare a productivității muncii.

Putem obține o producție mai mare și mai ieftină în spațiile și cu utilajele actuale de producție. După unele calcule, putem obține o creștere de 25—35% a producției globale pe întreaga țară numai prin realizarea măsurilor la care m-am referit. După cum ați aflat din presă, în ultimele săptămîni, la Comitetul Central al partidului au fost cîteva consfătuiri pe această problemă cu cadrele din proiectare și cercetare, cu conducătorii întreprinderilor ; ieri a avut loc o consfătuire cu primii secretari și cu miniștrii. Scopul acestor consfătuiri a fost de a discuta cum să ne organizăm mai bine activitatea pentru a folosi mai gospodărește, mai chibzuit mijloacele pe care le avem la îndemînă, spre a face să crească bogăția națională, să sporească venitul național și, pe această bază, să asigurăm progresul general al patriei, creșterea mai rapidă, peste prevederile din cincinal, a nivelului de trai al întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Pot să vă spun că aceste consfătuiri, cît și discuțiile care au loc în întreaga țară în diferite colective de oameni ai muncii au evidențiat că există reale posibilități pentru a obține o îmbunătățire serioasă a întregii activități economice din țara noastră, pentru creșterea eficienței economice, pentru sporirea mai rapidă a bogăției naționale. Avem datoria ca la fiecare leu, la fiecare mie de lei pe care o investim să obținem o producție mult mai mare decît realizăm astăzi ; numai așa vom asigura o dezvoltare rapidă a economiei, vom crea condițiile pentru creșterea bunăstării întregului nostru popor. *(Vii aplauze).*

Desigur, avem rezultate bune, producția noastră crește într-un ritm de 12—12,5% ; venitul național, de asemenea, a crescut anul trecut cu 12,5% ; dar, cu toate acestea, nu putem să nu constatăm că mai avem încă neajunsuri, că stă în puterea noastră să gospodărim mai bine mijloacele de care dispunem și să obținem rezultate și mai bune. Aceasta este astăzi preocuparea centrală a conducerii de partid și de stat — aceasta trebuie să fie preocuparea fiecărei organizații de partid județene, orășenești, a fiecărei organizații de partid uzinale, a fiecărui colectiv de oameni ai muncii, a tuturor celor ce muncesc din patria noastră. Unind eforturile tuturor, vom putea obține îmbunătățirea activității, dezvoltarea mai rapidă a economiei naționale ! Avem convingerea că vom realiza aceasta, tovarăși ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am mai vizitat și în trecut Combinatul chimic Făgăraș ; cu prilejul vizitei de astăzi am constatat că el a cunoscut o dezvoltare puternică ; există proiecte pentru dezvoltarea sa în continuare. În general, apreciez că ați obținut rezultate bune. Tovarășul director ne-a vorbit despre faptul că acest combinat va face totul pentru a se încadra în prevederile cincinalului pentru chimie — de a se realiza o creștere a producției cu 85—92% față de 1970. Se pare însă că el a uitat de măsurile și de preocupările din ultimele săptămîni, pentru că ar fi trebuit să spună că însuși colectivul Combinatului Făgăraș nu mai este mulțumit cu prevederile din cincinal. Și eu trebuie să-mi fac autocritica pentru că am subapreciat posibilitățile chimiștilor cînd am spus că în cincinal se prevede o creștere de 85—92% ; ei pot să dea mult mai mult. Cred că dacă o să spunem că trebuie să crească producția cu minimum 105% este încă puțin — și chimia va dovedi că poate mai mult ! *(Aplauze puternice, îndelungate).* N-am vrut să mai stabilesc o cifră maximă, pentru că aceasta trebuie s-o fixeze chimia. Va fi 110, 115, vom vedea de ce este în stare chimia ! Eu m-am referit la 105 ca minimum a ceea ce trebuie să realizăm pînă în 1975. *(Vii aplauze).*

Aceasta pune sarcini însemnate și combinatului dumneavoastră. Va trebui să faceți calculul corespunzător — probabil că va trebui să treceți de o producție de 1,5 miliarde, chiar 1,6 miliarde de lei în 1975, avînd în vedere și ce este prevăzut în plan pentru dezvoltarea combinatului pînă în 1975. În discuțiile de astăzi am ajuns la concluzia să începem în acest cincinal construcția unui combinat de îngrășăminte de 300 000 de tone, cu obligația asumată de director — și vreau să vedem dacă și dumneavoastră vă asumați această obligație — de a-l realiza în mai puțin de doi ani. Să dați un exemplu pentru toți ceilalți de ceea ce se poate face în chimie ! Să coste cu cel puțin 20% mai ieftin decît ne costă astăzi un asemenea combinat, iar în 1975 să producă ! În aceste condiții sîntem de acord cu construirea combinatului aici. Vă angajați și dumneavoastră ? *(Aplauze aprobative puternice, îndelungate).*

Desigur, tovarăși, trebuie să ne așezăm și să discutăm bine ceea ce dorim să facem ; să căutăm soluții cît mai economice, să scurtăm durata de dare în folosință a investițiilor, pentru că numai astfel vom putea obține creșterea eficienței. Tocmai de aceea combinatul pe care dorim să-l realizăm în acest cincinal aici, peste plan, să constituie un exemplu, avînd în vedere și faptul că sînteți unul din cele mai vechi colective chimice din România și dispuneți de capacitatea necesară să faceți acest lucru. *(Aplauze puternice).*

Avem în vedere să dezvoltăm în acest cincinal — mai mult decît era prevăzut — fabrica de anilină, care de-abia a intrat în producție. Poate că vom face o instalație de mare capacitate dezvoltînd mai rapid, la o scară mai mare, producția de rășini sintetice pentru a dubla, dacă nu tripla, producția ce se realizează astăzi. Deci, există posibilitatea ca, în domeniul producției necesare agriculturii, ca și al industriei bunurilor de consum, să obțineți o producție mult mai mare decît cea pe care o realizați azi. Dealtfel, numai combinatul de îngrășăminte va realiza, probabil, o producție de circa un miliard de lei, dacă nu mai mult. Iată deci că, realmente, colectivului de oameni ai muncii de la Combinatul chimic Făgăraș îi revin sarcini deosebit de mari. Avem convingerea că, împreună cu organizația de partid și, desigur, cu sprijinul mai intens al ministerului și al comitetului județean de partid — care vor trebui să rezolve un șir de probleme — se vor putea soluționa în bune condiții toate problemele, iar Combinatul chimic Făgăraș va putea să devină un mare centru chimic al României. Sîntem convinși că veți realiza aceasta, tovarăși, și vă doresc succes ! *(Urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Dragi tovarăși,

Uzina dumneavoastră a fost decorată azi. Aveți doi Eroi ai Muncii Socialiste ; aveți, de asemenea, un șir de tovarăși decorați. Aș dori să felicit întregul colectiv pentru Ordinul acordat uzinei, să-i felicit pe Eroi, pe toți cei decorați și să le urez lor, dumneavoastră tuturor, să munciți în așa fel încît distincțiile acordate să constituie un imbold pentru dobîndirea de noi și noi succese, astfel încît în 1975 să putem avea mai mulți Eroi la Combinatul chimic Făgăraș. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am reținut că aici lucrează circa 2 000 de femei ; am constatat însă că, deși femeile reprezintă o parte însemnată din colectivul combinatului, totuși nu s-a propus nici o femeie să devină Erou al Muncii Socialiste. Eu cred că cei care au făcut propunerile nu au fost destul de obiectivi sau, mai bine zis, nu au fost destul de atenți. De aceea aș dori să se facă propunerea ca două femei din combinat să fie distinse cu titlul de Erou al Muncii So-

cialiste — astfel ca săptămîna viitoare să le putem acorda acest titlu. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sperăm că pînă la sfîrșitul cincinalului veți realiza în bune condiții programul la care m-am referit, veți obține succese tot mai mari și astfel veți avea un număr mai mare de Eroi ai Muncii Socialiste. Și pentru că ne-am hotărît ca la sfîrșitul cincinalului să acordăm titlul de Erou al Muncii Socialiste și directorilor, și tovarășul Șuteu poate candida la acest titlu dacă munca se va desfășura în bune condiții. *(Aplauze puternice).*

Aș dori să-mi exprim convingerea, a conducerii de partid și de stat, că oamenii muncii din Combinatul chimic Făgăraș vor face totul pentru a nu rămîne mai prejos decît alte colective, pentru a ocupa un loc fruntaș între combinatele chimice din România. În ce mă privește, vă urez să ocupați un loc cît mai de frunte, dacă se poate chiar primul loc. Vă doresc din tot sufletul aceasta! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R.!").*

Dragi tovarăși,

Cunoașteți politica internațională a României, preocuparea continuă a partidului și statului nostru pentru a contribui la dezvoltarea vieții internaționale în direcția asigurării colaborării și păcii în lume.

Ne preocupă în mod deosebit dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste, cu partidele comuniste, cu toate forțele antiimperialiste, pentru că pornim de la convingerea că, acționînd unite, aceste forțe pot și trebuie să exercite o influență tot mai puternică asupra dezvoltării vieții internaționale în direcția progresului și păcii. *(Aplauze puternice).*

Acordăm o mare atenție relațiilor cu țările care au scuturat jugul dominației imperialiste, coloniale, și au

pășit pe calea dezvoltării independente. Dealtfel, vizita pe care am făcut-o în primăvara acestui an în 8 țări africane este o expresie a preocupărilor permanente ale statului nostru de a dezvolta relațiile cu toate țările care doresc să-și asigure o dezvoltare liberă, independentă, un progres mai rapid pe calea făuririi unei economii puternice. Noi avem ferma convingere că această colaborare constituie calea sigură pentru progresul fiecărei țări în parte, pentru lichidarea subdezvoltării, pentru mersul înainte al tuturor națiunilor pe drumul făuririi unei vieți independente, libere. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În același timp, pornind de la faptul că în lume există țări cu orînduiri sociale diferite, acționăm pentru a dezvolta relațiile cu toate statele, pe baza principiilor coexistenței pașnice. Întemeiem colaborarea țării noastre cu toate statele pe egalitatea deplină în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, militînd activ pentru renunțarea la forță sau amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Astăzi se poate spune că aceste principii sînt acceptate și recunoscute larg de opinia publică și de cele mai multe state din lume ; realizarea lor în viață constituie singura cale pentru a se pune capăt războaielor, pentru a se asigura progresul tuturor națiunilor. *(Aplauze puternice, urale).*

Așa cum am spus nu o dată, trăim într-o epocă de mari schimbări ; aceste schimbări se manifestă în direcția consolidării și afirmării forțelor socialiste, antiimperialiste, a forțelor progresului. Fără îndoială că pentru a accentua acest curs, pentru a face să dispară războaiele, politica de forță, pentru a pune capăt amestecului în treburile interne, este necesar ca popoarele, forțele antiimperialiste să acționeze unite, să respingă orice încercare de amestec în

treburile lor interne, să participe activ la soluționarea problemelor internaționale în interesul tuturor națiunilor lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este clar, tovarăși, că sprijinim și vom sprijini lupta popoarelor vietnamez, cambodgian și laoțian pentru a fi stăpîne pe destinele lor, pentru încetarea războiului, pentru retragerea totală a trupelor Statelor Unite din Indochina ; considerăm că este necesar să se reia cît mai neîntîrziat tratativele la Paris. Propunerile Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud reprezintă o bază pentru o soluție politică care să garanteze poporului vietnamez dreptul la dezvoltare liberă, independentă, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Intr-adevăr, tovarăși, trebuie să facem totul pentru a se pune capăt războaielor, vărsărilor de sînge, astfel încît să se poată trece la soluționarea marilor probleme internaționale care confruntă omenirea. Jertfe mari s-au dat în războiul care a bîntuit lumea cu aproape 30 de ani în urmă. De aceea nu putem privi nepăsători, nu putem să nu fim preocupați că astăzi în lume continuă să fie uciși oameni în război — mii și mii de femei, bărbați și copii. Este necesar să facem totul pentru ca nici un om, de pe nici un continent, din nici o țară să nu mai moară în război. Numai atunci vom putea spune că se realizează cu adevărat o politică de pace care corespunde intereselor tuturor națiunilor lumii ! România este ferm hotărîtă să facă totul pentru o asemenea politică. *(Aplauze puternice, urale).* În spiritul acesta va continua România socialistă să acționeze în viitor ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Avem ferma convingere că forțele antiimperialiste, popoarele lumii sînt destul de puternice pentru a asigura realizarea în viață a unei politici noi — a politicii de egalitate, de respect al independenței și suveranității.

Aceasta va crea condițiile pentru progresul general al omenirii ; totodată, aceasta va crea condiții bune pentru ca și noi să ne putem concentra eforturile în direcția dezvoltării societății socialiste în România. *(Aplauze puternice, urale. Se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Doresc, în încheiere, să mulțumesc pentru cuvintele adresate partidului, conducerii sale, pentru angajamentele luate aici, pentru calda manifestare cu care ne-ați întîmpinat. În toate acestea văd o expresie a voinței dumneavoastră, a întregului nostru popor de a urma neabătut politica internă și externă a partidului, de a face totul pentru ca națiunea socialistă română să se înalțe tot mai sus pe culmile socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, urale. Se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Vă urez, încă o dată, noi și mari succese în activitatea dumneavoastră ! Vă doresc multă sănătate și multă fericire. *(Aplauze puternice, prelungite ; cei prezenți la miting ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL DIN PITEŞTI

Cu prilejul vizitei de lucru în judeţul Argeş

— 8 iunie 1972 —

Dragi tovarăşi,

Doresc în primul rînd să vă adresez dumneavoastră, tuturor piteştenilor şi argeşenilor un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Vizita pe care o facem astăzi în judeţul Argeş se înscrie în cadrul preocupărilor permanente ale conducerii partidului şi statului de a se consulta cu oamenii muncii asupra problemelor fundamentale ale dezvoltării României socialiste, asupra căilor de a asigura dezvoltarea mai rapidă — economică şi socială — a patriei, creşterea bunăstării materiale şi spirituale a întregului popor român. *(Aplauze puternice, prelungite).*

După cum se ştie, întregul popor este angajat cu toate forţele în uriaşa activitate creatoare de înfăptuire a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, program care a pus ca obiectiv central făurirea societăţii

socialiste multilateral dezvoltate — aceasta presupunînd atît dezvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei, culturii, creşterea bunăstării materiale, cît şi dezvoltarea democraţiei socialiste, participarea întregului popor la conducerea activităţii economico-sociale din România. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !“).*

A trecut aproape o treime din perioada cincinalului în care ne aflăm, şi, după cum ştiţi, industria noastră nu numai că s-a dezvoltat în ritmul prevăzut de planul cincinal, dar a crescut chiar într-un ritm superior, dînd o producţie cu mult peste plan atît în primul an, cît şi în cele 5 luni ale anului 1972. Aceasta demonstrează că avem toate condiţiile pentru a realiza cu succes planul cincinal în industrie, că prevederile lui sînt pe deplin realiste, că stă în puterea clasei noastre muncitoare, a intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, de a îndeplini şi depăşi aceste prevederi. *(Aplauze puternice, urale).*

De asemenea, în primul an al cincinalului am obţinut rezultate bune în agricultură şi sînt create condiţii ca prevederile din planul cincinal să fie realizate cu succes şi în acest domeniu.

Se dezvoltă în ritm susţinut învăţămîntul, activitatea ştiinţifică — factori primordiali pentru dezvoltarea în ritm înalt a societăţii noastre socialiste multilateral dezvoltate. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vizita pe care am întreprins-o astăzi în principalele unităţi industriale din Argeş ne-a dat posibilitatea să constatăm cu satisfacţie că şi oamenii muncii din Argeş îşi aduc contribuţia lor activă la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea în domeniul industriei.

Intr-adevăr, în toate întreprinderile vizitate am constatat realizarea cu succes a planului, am văzut preocuparea colectivelor de oameni ai muncii de a asigura dezvoltarea în ritm mai intens a industriei ; toate acestea nu au putut decît să ne producă o deosebită satisfacție. De aceea doresc să folosesc acest prilej pentru a adresa oamenilor muncii din județul Argeș cele mai calde felicitări pentru rezultatele pe care le-au obținut în activitatea lor. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Am putea avea deci, tovarăși, toate motivele să fim mulțumiți — și intr-un anumit fel sintem — de rezultatele pe care le-am obținut. Cu toate acestea, după cum cunoașteți, în ultimele săptămini conducerea partidului și statului s-a preocupat în mod activ de a stabili noi măsuri pentru perfecționarea și îmbunătățirea activității noastre economice, considerind că, față de eforturile pe care le facem, se pot obține rezultate mai bune.

Trebuie să menționez că colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile industriale din întreaga țară, printre care și cele din Argeș, au sesizat aceste preocupări și au trecut la o serie de inițiative pentru a gospodări mai bine mijloacele de care dispune fiecare uzină, pentru a asigura înfăptuirea într-un ritm mai intens a planului cincinal. Mii de întreprinderi industriale din țara noastră s-au angajat să realizeze planul cincinal într-un termen mai scurt, iar unele colective au hotărît, așa cum ați scris și dumneavoastră pe noua casă de cultură, să îndeplinească cincinalul în patru ani și jumătate. *(Aplauze puternice, urale).*

Ce înseamnă aceasta, tovarăși ? Înseamnă că putem, cu mijloacele pe care le avem, cu investițiile și cu forța de muncă prevăzute, să obținem rezultate mai bune, să facem să crească într-un ritm mai intens avuția națională și ve-

nitul național, să creăm deci condiții mai bune pentru dezvoltarea patriei noastre, pentru creșterea nivelului de trai al întregului nostru popor. *(Aplauze, urale prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Într-adevăr, întreaga țară este un vast șantier — și Piteștiul constituie din acest punct de vedere un exemplu. Cunosc bine Piteștiul încă din 1935, cînd am lucrat aici ca secretar al U.T.C.-ului, l-am cunoscut și în anii de după 23 August ; dealtfel, după cum știți, mult timp am fost deputat în Pitești ; pe atunci discutam și ne gîndeam la unele lucruri în legătură cu dezvoltarea economico-socială a orașului — și consideram că acestea vor transforma Piteștiul. Dar Piteștiul de astăzi, față de ceea ce discutam acum 10 ani, reprezintă într-adevăr, tovarăși, un lucru la care foarte puțini gîndeau că se va înfăptui. *(Aplauze puternice, urale).* Piteștiul a devenit astăzi unul din marile centre industriale ale României, iar în 1975 va fi unul din centrele petrochimice cele mai puternice ale țării. Iată ce înseamnă politica partidului comunist de industrializare a țării, de dezvoltare a tuturor localităților și regiunilor patriei noastre ! Numai pe această cale se pot construi cu adevărat socialismul și comunismul, se poate asigura o civilizație socialistă și comunistă reală ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Este necesar, tovarăși, să luăm măsuri ferme pentru mai buna gospodărire a mijloacelor materiale, a forței de muncă. În uzinele pe care le-am vizitat astăzi am ajuns peste tot — de comun acord cu colectivele de oameni ai muncii, cu cadrele de conducere — la concluzia că există mari posibilități pentru a depăși cu mult prevederile planului cincinal în aceste unități. Va trebui să facem totul ca Uzina de autoturisme, Centrul petrochimic, Uzina mecanică Muscel, care produce mașini de teren ARO, și celelalte unități ale dumneavoastră să depășească cu mult

— nu valoric —, ci producția fizică. Trebuie să realizăm mai multe automobile, mai multe textile, mai multe produse chimice, mai multe motoare și, desigur, și mai multe produse agricole, pentru că la o producție sporită va crește și venitul fiecărui muncitor și, deci, și necesitatea de a avea și produse agroalimentare mai multe. Și, realmente, sint posibilități ca Piteștiul să contribuie cu mai mult decit era prevăzut în cincinal la înfăptuirea programului trasat de Congresul al X-lea, la creșterea bunăstării poporului, la progresul României socialiste. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Iată deci, tovarăși, că Conferința Națională, care va avea loc în a doua parte a lunii iulie, va putea face un bilanț strălucit al realizării programului trasat de Congres și va putea elabora noi măsuri atît în ce privește creșterea generală a avuției naționale, cît și perfecționarea întregii activități de conducere economico-socială, de lărgire a democrației socialiste, punînd baze și mai puternice participării întregului popor la conducerea societății noastre ; numai în strînsă unitate cu poporul și cu participarea activă a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, bărbaților, femeilor — bătrîni și tineri — putem asigura făurirea cu succes a socialismului și a comunismului în România. Comunismul trebuie să fie opera poporului însuși, stăpîn pe destinul său, hotărît să-și făurească viața așa cum o dorește el. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Este de înțeles că, avînd asemenea preocupări, partidul nostru gîndește în spiritul întregului popor, este conștiința și gîndul poporului însuși ! Gîndul partidului este gîndul poporului — și tocmai de aceea partidul se bucură de încredere și este urmat de întregul popor. *(Aplauze puternice, urale).*

Știm, tovarăși, că în munca noastră mai sînt lipsuri, mai avem greutăți. În vizita pe care am făcut-o astăzi am discutat, nu o dată, și despre lipsuri și am emis și unele critici — unele mai blînde, altele mai aspre —, dar pornite din dorința de a face totul pentru a îndrepta lucrurile, de a asigura unirea eforturilor tuturor celor ce muncesc, în frunte cu comuniștii, pentru ca munca noastră să fie tot mai bună. Fără îndoială că numai un partid care își bazează activitatea pe interesele poporului, care-și propune să facă totul pentru bunăstarea și fericirea poporului este în stare să vină și să discute deschis cu acesta problemele — atît bune, cît și rele — și, împreună, să găsească soluțiile pentru a asigura mersul înainte al țării în condiții cît mai bune. Vom face totul și în viitor pentru a lichida lipsurile, pentru a lucra cît mai bine. Și unde vom constata neajunsuri le vom critica, iar față de încălcarea legilor va trebui să fim aspri, pentru că aceasta este în interesul poporului. A nu admite încălcarea legilor, a nu admite ilegalități înseamnă a servi interesele poporului, înseamnă a milita pentru afirmarea în viață a principiilor echității socialiste și comuniste. Vom face totul pentru realizarea în viață a acestor principii ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Doresc să menționez și cu acest prilej activitatea bună desfășurată de organizațiile de partid, de comitetul județean de partid, inițiativele bune care au fost lansate în ultimele luni într-un șir de domenii și care au deja o influență tot mai puternică asupra vieții tuturor cetățenilor din județ. De aceea, atunci cînd am adresat felicitări tuturor oamenilor muncii am înțeles că le adresez deopotrivă și comuniștilor, organizațiilor de partid, comitetului județean — pentru că numai împreună cu oamenii muncii comitetul județean, comuniștii își pot îndeplini

îndatoririle lor în toate domeniile de activitate. *(Aplauze prelungite, urale ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !").*

Dragi tovarăşi,

Ocupîndu-ne de problemele dezvoltării patriei noastre socialiste ca una din îndatoririle fundamentale ale unui partid comunist de guvernămînt, care trebuie să-şi aducă contribuţia la cauza socialismului prin făurirea cu succes a noii orînduiri, în primul rînd în propria ţară, noi nu uităm nici un moment că trebuie să acţionăm pentru a contribui la înfăptuirea unei politici de colaborare şi de pace între toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Ne preocupăm permanent de a întări colaborarea noastră cu toate ţările socialiste, cu ţările care au pornit pe calea dezvoltării independente, fiind conştienţi că această colaborare, unitatea tuturor acestor state constituie una din chezăşiile dezvoltării progresiste a vieţii internaţionale. Dezvoltăm colaborarea cu partidele comuniste, socialiste, cu mişcările de eliberare naţională, cu toate forţele antiimperialiste, văzînd în unitatea maselor largi populare din întreaga lume garanţia succesului în lupta împotriva imperialismului, a colonialismului, pentru victoria politicii de deplină egalitate în drepturi, de respect al independenţei şi suveranităţii naţionale, de neamestec în treburile interne, de renunţare la forţă şi la ameninţarea cu forţa în relaţiile dintre state.

Viaţa demonstrează că aceste principii au devenit un bun al popoarelor de pretutindeni, că ele se afirmă tot mai puternic în viaţa internaţională ; toate popoarele sînt hotărîte să acţioneze cu fermitate pentru impunerea lor în relaţiile dintre statele lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În spiritul acestei politici, bazate pe aceste principii,

Partidul Comunist Român şi guvernul patriei noastre vor milita şi în viitor, vor face totul pentru a-şi aduce contribuţia tot mai activă la soluţionarea marilor probleme internaţionale. Viaţa demonstrează zi de zi că nici o problemă nu mai poate fi rezolvată astăzi decît cu participarea tuturor popoarelor — fie ele mari sau mici —, că ţările mici şi mijlocii au un cuvînt tot mai puternic de spus în viaţa internaţională. Şi trebuie să şi-l spună cu fermitate dacă doresc să-şi asigure independenţa şi suveranitatea, dreptul de a fi stăpîne pe destinele lor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Trebuie să fim conştienţi că solidaritatea internaţională a popoarelor în lupta pentru pace şi progres social presupune activitate, şi nu de a sta cu mîinile în sîn, de a aştepta ca alţii să soluţioneze problemele, cere fiecărui popor să acţioneze activ şi să constituie un factor tot mai important în viaţa internaţională. România este hotărîtă să se afirme ca un detaşament puternic al mişcării revoluţionare antiimperialiste, al luptei pentru colaborare între toate popoarele lumii ! *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !").*

Dar pentru a putea participa activ la viaţa internaţională trebuie să ne preocupăm de a dezvolta forţa economică, politică, socială a ţării, unitatea poporului nostru. Numai în aceste condiţii putem aduce o contribuţie tot mai importantă la frontul mondial antiimperialist. Între sarcinile naţionale şi internaţionale există o strînsă interdependenţă, o strînsă unitate — şi numai acţionînd în acest sens ne îndeplinim îndatorirea de comunişti, de oameni cărora poporul le-a încredinţat destinele sale. Şi vom face totul pentru a dovedi că poporul nostru şi-a ales un conducător încercat — Partidul Comunist Român ! *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !").*

Aș dori, dragi tovarăși, să mulțumesc în modul cel mai călduros tuturor colectivelor de oameni ai muncii, tuturor cetățenilor, să vă mulțumesc dumneavoastră pentru primirea pe care ne-ați făcut-o, pentru manifestările călduroase cu care ne-ați întîmpinat pretutindeni. În aceasta vedem încă și încă o dată o expresie a încrederii în partid, în conducerea sa, încredere pe care o exprimați dumneavoastră, ca și întregul nostru popor. *(Aplauze puternice, urale).*

În încheiere, vă doresc încă o dată noi și noi izbînzi în activitatea dumneavoastră pentru realizarea cu succes a planului și a angajamentelor pe care le-ați luat, astfel ca la sfîrșitul cincinalului să vă puteți înfățișa cu îndeplinirea nu numai a planului, dar și a angajamentelor pe care vi le-ați asumat.

Cunoscînd pe piteșteni și argeșeni, cît și organizația de partid, eu am toată încrederea că angajamentele vor deveni fapte — și vă doresc succes deplin ! *(Aplauze puternice, prelungite ; urale).*

Vă doresc multă sănătate și multă fericire ! *(Vii și puternice aplauze ; cei prezenți la miting ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

MESAJ ADRESAT CELEI DE-A IX-A CONFERINȚE LA NIVEL ÎNALT A STATELOR MEMBRE ALE ORGANIZAȚIEI UNITĂȚII AFRICANE (O.U.A.) DE LA RABAT

— 13 iunie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut să adresez celei de-a IX-a Conferințe la nivel înalt a statelor membre ale Organizației Unității Africane, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului și poporului român, precum și al meu personal, calde salutări și cele mai bune urări de succes deplin.

Acționînd energic pentru abolirea definitivă a colonialismului, a practicilor neocolonialiste și de discriminare rasială, pentru apărarea și consolidarea independenței și suveranității naționale, pentru libertate și progres social, popoarele Africii se afirmă tot mai mult ca o puternică forță antiimperialistă, exercită o influență crescîndă asupra vieții internaționale actuale.

Poporul român, angajat în prezent într-o vastă operă de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate, urmărește cu sentimente de profundă simpatie și solidaritate lupta popoarelor africane pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, se bucură sincer de realizările obținute în dezvoltarea lor economică și socială de sine stătătoare. Ca detașament activ al frontului antiimperialist, el acordă sprijin multilateral mișcărilor

de eliberare națională ale popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia și alte teritorii coloniale, luptei lor pentru cucerirea libertății naționale, pentru împlinirea aspirațiilor de progres și o viață mai bună. Guvernul și poporul român condamnă cu fermitate politica de apartheid și discriminare rasială dusă de regimurile minoritare rasiste din Republica Sud-Africană și Rhodesia.

Ne pronunțăm cu consecvență pentru instaurarea în relațiile dintre state a principiilor respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, a dreptului sacru al fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, conform intereselor și voinței sale naționale, pentru participarea tuturor statelor la soluționarea problemelor majore ale contemporaneității.

Recenta vizită pe care am întreprins-o în opt țări africane, convorbirile pe care le-am avut cu acest prilej au constituit o puternică manifestare a sentimentelor de prietenie și solidaritate care leagă poporul român de popoarele africane, o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre Republica Socialistă România și țările africane, în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru asigurarea păcii și securității tuturor popoarelor.

România, țară socialistă, ea însăși în curs de dezvoltare, consideră că lichidarea decalajelor economice dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare trebuie să devină o preocupare fundamentală a întregii comunități internaționale, impune mobilizarea eforturilor fiecărui popor pentru valorificarea în interes propriu a resurselor sale naționale, lărgirea cooperării internaționale pe baze echitabile și măsuri practice de sprijinire a acestor eforturi de către statele avansate.

Îmi exprim convingerea că reuniunea dumneavoastră va aduce o nouă contribuție la lupta pentru eliberarea națională, pentru lichidarea sechelelor colonialismului, a rasismului și apartheidului, la întărirea unității africane, la dezvoltarea economică de sine stătătoare a statelor Africii, la cauza păcii și colaborării internaționale.

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT DE PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA ALTEŢELOR LOR REGALE, PRINŢUL NORODOM SIANUK ŞI PRINŢESA MONIQUE SIANUK

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— *19 iunie 1972* —

Alteţe,

Stimaţi oaspeţi,

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat şi al Consiliului de Miniştri, al poporului român, precum şi al meu personal şi al tovarăşei mele, să vă salut, în mod călduros, pe dumneavoastră, şeful statului cambodgian şi preşedintele Frontului Unit Naţional al Cambodgiei, pe stimata dumneavoastră soţie, pe colaboratorii care vă însoţesc şi să vă adresez şi cu acest prilej urarea noastră de bun venit pe pămîntul României socialiste.

Vizita pe care o faceţi în ţara noastră este o expresie a relaţiilor de prietenie şi solidaritate care — în ciuda distanţelor geografice mari — leagă popoarele român şi cambodgian în lupta lor pentru o viaţă mai bună, pentru cauza libertăţii şi independenţei popoarelor, pentru progres social şi pace în lume. Primirea călduroasă pe care v-a făcut-o astăzi populaţia capitalei constituie o vie ilustrare a sentimentelor de caldă simpatie, stimă şi preţuire pe care

poporul român le nutreşte faţă de bravul popor cambodgian, faţă de lupta sa eroică pentru libertate şi independenţă naţională.

Îmi amintesc cu plăcere de întîlnirea pe care am avut-o anul trecut, de convorbirile purtate atunci într-o atmosferă de cordialitate şi înţelegere reciprocă. Sînt încredinţat că vizita dumneavoastră în România, convorbirile pe care le vom avea vor constitui o nouă şi importantă contribuţie la dezvoltarea raporturilor româno-cambodgiene, spre binele ambelor popoare, al cauzei luptei antiimperialiste, pentru libertate şi independenţă, pace şi progres social.

Poporul român urmăreşte cu simpatie şi sentimente de puternică solidaritate lupta dreaptă pe care neînfricatul popor cambodgian o desfăşoară, sub conducerea Frontului Unit Naţional al Cambodgiei, împotriva intervenţiei imperialiste, pentru apărarea dreptului său sacru la libertate şi independenţă naţională.

România a recunoscut de la început Guvernul Regal de Unitate Naţională ca singurul guvern legal şi legitim al Cambodgiei. Doresc să reafirm şi cu acest prilej solidaritatea deplină a întregului popor român cu lupta forţelor populare din Cambodgia pentru redobîndirea suveranităţii şi integrităţii teritoriale a patriei, pentru construirea unei Cambodgii libere, democratice şi prospere. Ne bucură sincer victoriile repurtate de poporul cambodgian în lupta pentru împlinirea acestor aspiraţii legitime şi-l asigurăm, încă o dată, de sprijinul nostru activ.

Apreciem în mod deosebit contribuţia pe care o aduceţi consecvent, în cadrul Frontului Unit Naţional al Cambodgiei, pentru dobîndirea independenţei şi la lupta generală împotriva intervenţiei imperialiste în Indochina.

Loviturile date intervenţiei imperialiste în Cambodgia, ca şi pe celelalte fronturi din Indochina, eşecul tot mai evi-

dent al încercărilor de a menține la putere regimuri discreditate și urîte de popoare ilustrează limpede că nu există astăzi în lume forțe în stare să îngenuncheze un popor hotărît să lupte pînă la capăt pentru apărarea dreptului său sfînt de a-și decide în mod liber și suveran destinele.

România se pronunță pentru respectarea drepturilor naționale fundamentale ale poporului cambodgian, garantate prin acordurile de la Geneva din 1954, pentru încetarea imediată a tuturor actelor de război împotriva poporului cambodgian, pentru retragerea trupelor străine de pe teritoriul Cambodgiei. Sprijinim întru totul, în acest sens, propunerile făcute de dumneavoastră, șeful statului cambodgian, în declarația din mai 1970.

Republica Socialistă România se pronunță în modul cel mai hotărît și militează cu fermitate pentru a se pune capăt cît mai grabnic războiului din Vietnam și din întreaga Indochină, pentru încetarea bombardamentelor și anularea măsurilor de escaladare militară reluate în ultimul timp de S.U.A., pentru retragerea tuturor trupelor americane și ale aliaților lor din peninsulă și asigurarea condițiilor necesare pentru ca popoarele cambodgian, vietnamez și laoțian să-și poată rezolva singure problemele interne, fără nici un amestec din afară. Considerăm că propunerile Republicii Democrate Vietnam și ale Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, precum și propunerile Frontului Unit Național al Cambodgiei și ale Frontului Patriotic din Laos reprezintă o bază realistă pentru a se ajunge la o reglementare politică, pașnică, a războiului din Indochina. Ne exprimăm convingerea că lupta unită și cauza dreaptă a popoarelor cambodgian, vietnamez și laoțian va triumfa ! În ceea ce o privește, România este hotărîtă să acorde, ca și pînă acum, întregul său sprijin — material, politic și diplomatic —

popoarelor din Indochina, pînă la victoria finală împotriva imperialismului, pentru a-și cuceri dreptul de a hotărî singure asupra propriilor lor destine, asupra dezvoltării lor viitoare, corespunzător intereselor și aspirațiilor lor vitale.

În continuare, vorbitorul a spus : În cursul vizitei dumneavoastră veți putea lua cunoștință de unele realizări dobîndite de poporul nostru pe calea construirii orînduirii noi, socialiste. În prezent, poporul român este angajat cu toate forțele sale într-o uriașă activitate creatoare consacrată înfăptuirii programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

Considerăm că, desfășurînd cu succes opera de edificare socialistă a țării, ne facem datoria față de propriul nostru popor și, totodată, ne îndeplinim o înaltă îndatorire internaționalistă față de cauza întăririi forțelor internaționale ale păcii, a întregului front antiimperialist.

România militează cu hotărîre pentru instaurarea în viața internațională a unor relații noi, care să reflecte marile mutații petrecute în lumea contemporană, să asigure condiții prielnice pentru înfăptuirea aspirațiilor tuturor popoarelor de libertate, independență națională și progres social. Întărind continuu prietenia și colaborarea cu toate țările socialiste frățești, cu statele care au pășit pe calea dezvoltării libere, independente, țara noastră întreține, totodată, în spiritul coexistenței pașnice, largi legături cu toate țările lumii. Așezăm la temelia relațiilor noastre externe principiile independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la forță și la amenințarea cu folosirea forței în raporturile dintre state. Considerăm că respectarea strictă, neabătută a acestor principii — care capătă o recunoaștere tot mai largă în viața internațională — constituie un imperativ

fundamental al lumii contemporane, o condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea ascendentă a societății omenești.

În condițiile de azi, soluționarea reală și trainică a marilor probleme cu care se confruntă omenirea impune luarea în considerare a intereselor tuturor popoarelor, fără excepție, reclamă participarea directă și activă la viața internațională, cu drepturi egale, a tuturor statelor lumii, fie ele mari, mijlocii sau mici.

Ca țară europeană — a spus vorbitorul —, România acordă o atenție deosebită instaurării pe continentul nostru a unui climat de pace și securitate, a unor relații noi care să garanteze popoarelor că se vor putea dezvolta și colabora fructuos, la adăpost de orice acte de agresiune și război.

Asigurarea păcii în lume, lichidarea practicilor imperialiste de dominație și dictat cer unirea și colaborarea tot mai strînsă a tuturor forțelor înaintate ale omenirii, întărirea unității de acțiune a țărilor socialiste, a țărilor care au pășit pe calea independenței. Sîntem ferm convinși că, acționînd unite, popoarele vor reuși să impună în lume pacea și colaborarea, respectul deplin pentru dreptul fiecărei națiuni la o viață liberă și independentă.

Doresc, în încheiere, să-mi exprim încă o dată convingerea că vizita dumneavoastră în țara noastră va marca un moment de seamă în evoluția relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Cambodgia, dintre Partidul Comunist Român și Frontul Unit Național al Cambodgiei, dintre popoarele celor două țări ale noastre.

Doresc, încă o dată, să vă asigur pe dumneavoastră, să asigur poporul cambodgian de solidaritatea deplină a poporului român, să exprim convingerea noastră că, în curînd, poporul cambodgian va fi pe deplin stăpîn pe destinele sale — și că o să vă putem saluta și la dumnea-

voastră acasă. Vă dorim succes cît mai grabnic în această luptă !

Cu aceste sentimente, vă invit, dragi prieteni, să ridicăm paharul în sănătatea stimatului nostru oaspete, prințul Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei ;

În sănătatea soției sale, prințesa Monique Sianuk ;

pentru întărirea continuă a prieteniei româno-cambodgiene ;

pentru triumful luptei antiimperialiste a popoarelor ;

pentru victoria păcii, libertății și progresului în întreaga lume !

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE ŞEFUL STATULUI CAMBODGIA, PREŞEDINTELE FRONTULUI UNIT NAŢIONAL AL CAMBODGIEI, ALTEŢA SA REGALĂ PRINŢUL NORODOM SIANUK, ŞI DE ALTEŢA SA REGALĂ PRINŢESA MONIQUE SIANUK, ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, PREŞEDINTELE CONSILIULUI NAŢIONAL AL FRONTULUI UNITĂŢII SOCIALISTE, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 20 iunie 1972 —

Alteţă, şef al statului cambodgian,

Prinţesă,

Doamnelor şi domnilor,

Doresc, înainte de toate, să exprim satisfacţia de a fi oaspeţii dumneavoastră la acest dineu prietenesc şi să vă mulţumesc în mod cordial pentru atmosfera caldă cu care ne înconjuraţi, pentru cuvintele rostite la adresa României socialiste, a poporului român.

Desigur, relaţiile dintre România şi Cambodgia au o continuitate. Ele s-au dezvoltat în anii de după cel de-al

doilea război mondial, cînd şi România şi Cambodgia au păşit pe calea dezvoltării lor independente. Înţelegem bine preocupările şi lupta pe care o duc poporul cambodgian şi celelalte popoare din Indochina, aceasta deoarece şi România a cunoscut multă vreme jugul asupririi străine, a luptat ea însăşi secole de-a rîndul pentru a-şi făuri o viaţă liberă şi şi-a cucerit independenţa prin jertfe grele. Dorim să vă spunem aici că numai odată cu trecerea la socialism s-au asigurat condiţiile pentru o adevărată libertate şi independenţă a României.

Iată de ce înţelegem bine că lupta pe care o duce poporul cambodgian astăzi împotriva intervenţiei străine şi a trădătorilor de ţară este o luptă naţională, o luptă justă — şi de aceea o sprijinim. Apreciem faptul că prinţul Norodom Sianuk a înţeles, în aceste condiţii grele, că locul său este alături de popor, alături de forţele democratice naţionale din Cambodgia. Apreciem faptul că în Frontul Unit Naţional al Cambodgiei sînt unite forţele cele mai înaintate ale poporului cambodgian, din care face parte şi partidul comunist. Această colaborare între forţele naţionale este o dovadă a noilor condiţii istorice, a faptului că o adevărată luptă pentru independenţă, pentru progres nu se poate desfăşura decît împreună cu comuniştii. Numai pe această cale popoarele îşi pot asigura cu adevărat independenţa, pot înfrînge imperialismul, îşi pot făuri o viaţă liberă, de sine stătătoare.

Iată de ce, primindu-vă în aceste zile în România, noi primim pe acela care s-a ridicat în fruntea poporului său pentru a respinge ocupaţia imperialistă, pentru a-şi apăra patria, pentru a-i asigura o dezvoltare independentă.

De aceea poporul român v-a primit cu atîta căldură şi este hotărît să acorde întregul său sprijin Frontului Unit Naţional al Cambodgiei, Guvernului Regal de Uniune Naţională, pentru a duce lupta împotriva intervenţiei

străine, a asigura independența patriei sale, a crea condiții ca poporul cambodgian să-și făurească o viață liberă, așa cum o dorește el. *(Aplauze).*

Avem ferma convingere că lupta pe care o duceți, ca și lupta pe care o duc popoarele vietnamez și laoțian, va fi victorioasă, pentru că nimic nu poate împiedica victoria popoarelor care doresc să trăiască libere. *(Aplauze).*

Ați putut cunoaște cîte ceva din preocupările României, din realizările sale pe calea construirii societății socialiste. Ne pare rău că vizita dumneavoastră este scurtă. Sperăm că veți mai reveni în țara noastră, pentru a putea cunoaște și alte regiuni, a vedea mai îndeaproape felul în care poporul român înfăptuiește politica partidului său comunist de făurire a unei vieți noi — singura care îi asigură independența și suveranitatea națională.

Condițiile în care popoarele își desfășoară astăzi lupta și activitatea cer unirea tuturor forțelor antiimperialiste și, în primul rînd, unitatea țărilor socialiste, a țărilor care se ridică cu arma în mînă împotriva imperialismului, a țărilor care luptă pentru dezvoltarea lor independentă. Desfășurarea evenimentelor demonstrează că, mai presus de toate, este necesară unirea forțelor naționale din fiecare țară, pentru că numai prin unitatea forțelor naționale antiimperialiste din fiecare țară se poate asigura succesul luptei împotriva imperialismului, colonialismului, pentru pace și colaborare între popoare.

În acest spirit, România acționează și va acționa în continuare, fiind convinsă că această politică corespunde pe deplin atît intereselor poporului român, cît și intereselor tuturor popoarelor care doresc să-și făurească o viață nouă, independentă. *(Aplauze).*

Sîntem convinși că relațiile dintre România și Cambodgia, în ciuda greutăților prin care trece astăzi Cambodgia — sau poate tocmai ca urmare a acestei situații —, vor cunoaște o dezvoltare și mai puternică, că solidaritatea dintre popoarele noastre în lupta împotriva imperialismului se va întări și mai puternic ; după ce poporul cambodgian își va recuceri independența, colaborarea româno-cambodgiană se va afirma cu mai multă putere decît în trecut, contribuind la dezvoltarea economico-socială a țărilor noastre, în interesul deplin al celor două popoare, al cauzei tuturor forțelor antiimperialiste.

Cu acest sentiment și în acest spirit am salutat și salutăm vizita dumneavoastră în România. Considerăm că fermitatea cu care Guvernul Regal de Uniune Națională, Frontul Unit Național al Cambodgiei, sub conducerea prințului Norodom Sianuk, își desfășoară activitatea, lupta pe care o duce poporul cambodgian corespund intereselor tuturor forțelor antiimperialiste.

Vă urăm din toată inima succes și victorie în lupta dumneavoastră ! *(Aplauze).*

Doresc să propun să ridicăm un toast pentru victoria cît mai grabnică a poporului cambodgian în lupta sa dreaptă ;

în sănătatea prințului Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei, care stă ferm pe poziția luptei antiimperialiste, pentru apărarea independenței patriei sale ;

în sănătatea soției sale, prințesa Monique Sianuk ;

pentru întărirea unității forțelor naționale cambodgiene împreună cu comuniștii ;

pentru întărirea prieteniei și solidarității dintre România și Cambodgia ;

pentru pacea, libertatea și progresul tuturor popoarelor. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL PRIETENIEI ROMÂNO-CAMBODGIENE

Organizat la Fabrica de confecții și tricotaje București cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a șefului statului Cambodgia, prințul Norodom Sianuk

— 21 iunie 1972 —

Alteță, șef al statului cambodgian,
Prințesă,
Dragi oaspeți cambodgieni,
Stimate tovarășe,
Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc, în primul rînd, ca în numele Consiliului de Stat, al guvernului Republicii Socialiste România și — adaug — al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, să salut pe oaspeții noștri cambodgieni, pe prințul Norodom Sianuk, pe prințesa Monique Sianuk și să le urez să se simtă în continuare cît mai bine în România. *(Aplauze puternice).*

Adresăm, de asemenea, salutul nostru Frontului Unit Național al Cambodgiei, Guvernului Regal de Uniune Națională, întregului popor cambodgian. *(Aplauze prelungite).*

Vă aflați de trei zile în România socialistă. Ați putut să constatați, stimați oaspeți, că, începînd cu primirea făcută de populația capitalei și peste tot unde ați fost în aceste zile, cetățenii patriei noastre v-au întîmpinat cu

bucurie, cu ospitalitate, cu manifestări de caldă solidaritate, văzînd în dumneavoastră pe reprezentanții poporului cambodgian, care luptă cu hotărîre împotriva imperialismului, pentru a-și apăra demnitatea, independența, dreptul la o viață liberă. *(Aplauze prelungite, urale).*

Știm că poporul cambodgian a trebuit să ducă lupte îndelungate ; el și-a cucerit independența după cel de-al doilea război mondial, iar acum este nevoit din nou să lupte, să dea jertfe pentru a-și recuceri independența, pentru a pune capăt intervenției imperialiste în treburile sale interne, pentru a-și asigura dreptul de a fi stăpîn pe destinele sale și de a-și făuri viața așa cum o dorește, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze prelungite, urale).*

Situația de astăzi din Cambodgia este, desigur, rezultatul intervenției imperialiste, dar, în același timp, ea este și rezultatul faptului că o clică de trădători de țară s-au pus în serviciul imperialismului, trădîndu-și poporul, trădînd viitorul patriei lor.

Ne bucură că poporul cambodgian a respins atît intervenția imperialistă, cît și acțiunea trădătoare a unei clici de oameni care nu au nimic cu poporul cambodgian. Ne bucură că șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sianuk, a înțeles că locul său este alături de popor, în rîndul Frontului Unit Național, ca președinte al acestui Front, în strînsă colaborare cu toate forțele patriotice, împreună cu comuniștii, pentru că numai pe această cale se poate asigura eliberarea și dezvoltarea liberă a Cambodgiei. *(Aplauze puternice, urale. Se scandează : „Ceaușescu — Sianuk !").*

Dar în Indochina, imperialismul american continuă războiul său împotriva poporului vietnamez, a poporului laoțian ; și tocmai datorită faptului că această politică urmărește să instaureze dominația neocolonialistă în Indochina, toate popoarele indochineze s-au unit și și-au luat anga-

jamentul solemn de a lupta unite pentru a asigura ca Indochina să fie liberă, ca popoarele indochineze să fie stăpîne pe destinele lor. Poporul român a sprijinit și sprijină această luptă dreaptă. Am acordat și acordăm ajutorul nostru poporului vietnamez, cerem să înceteze cît mai grabnic intervenția Statelor Unite, să se reia tratativele de la Paris, să se ajungă la o soluție politică, care să țină seama de cerințele și năzuințele popoarelor pentru independență, pentru o viață liberă. *(Aplauze puternice).*

Știm că lupta pe care o duc popoarele cambodgian, vietnamez și laoțian nu este o luptă ușoară. Dar știm că această luptă, oricît ar fi de grea, va fi victorioasă, pentru că desfășurarea evenimentelor demonstrează că nu există forță în lume în stare să îngenuncheze un popor și să-l înfrîngă atunci cînd acest popor este hotărît să-și apere, cu prețul oricăror jertfe, independența, dreptul de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața și viitorul așa cum dorește el. Și, după cît se vede, popoarele din Indochina au tocmai această dorință — și de aceea noi sîntem convinși că ele vor obține victoria. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi oaspeți,

În puținele zile pe care le-ați petrecut în România ați putut cunoaște cîte ceva din munca și preocupările poporului nostru. Într-adevăr, toți oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, desfășoară o activitate susținută pentru a înfăptui programul elaborat de Congresul al X-lea al partidului — de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Tocmai în aceste zile cînd vizitați România, în întreaga țară se desfășoară o activitate clocotitoare pentru întîmpinarea Conferinței Naționale a partidului cu rezultate tot mai mari în toate domeniile. Multe colective — printre care și colectivul în rîndurile căruia ne aflăm acum — și-au luat angajamentul de a în-

deplini planul cincinal în mai puțin de cinci ani, iar unele în patru ani și jumătate și chiar în patru ani. Noi sîntem convinși că aceste angajamente pe care și le iau colectivele de oameni ai muncii exprimă dorința poporului român de a lichida mai rapid starea de înapoiere pe care a moștenit-o, de a asigura ridicarea economico-socială a țării la un nivel tot mai înalt, creșterea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. *(Aplauze puternice, urale).*

Colectivul pe care l-ați vizitat astăzi este un colectiv puternic ; sînt rezultate bune în activitatea sa. Eu aș dori să folosesc și acest prilej pentru a-i felicita pe toți membrii colectivului — deci pe toți muncitorii, inginerii și tehnicienii fabricii — pentru rezultatele obținute pînă acum și să-mi exprim convingerea că angajamentul de a îndeplini planul în patru ani și jumătate va fi realizat. Vă doresc succes, dragi tovarăși ! *(Urale puternice, aplauze, se scandează : „Ceaușescu — P.C.R !").*

În viața internațională au loc mari transformări. Sensul dezvoltării vieții mondiale este în direcția întăririi forțelor păcii și antiimperialiste. Cu toate greutățile, cu toată dorința cercurilor imperialiste de a continua politica de forță și dictat, popoarele sînt hotărîte să pună capăt acestei politici, să asigure instaurarea în viața internațională a unei politici noi, bazată pe respectul independenței, suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, pe avantajul reciproc, pe renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Sîntem convinși că aceste principii — care se afirmă cu tot mai mare putere — vor triumfa și ele se vor impune în relațiile dintre toate statele lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Desigur că aceasta cere din partea tuturor forțelor antiimperialiste să acționeze cu fermitate, cere unirea țărilor

socialiste, a partidelor revoluţionare antiimperialiste, a tuturor forţelor democratice din lume. România militează şi va acţiona şi în continuare cu toată fermitatea pentru realizarea unirii tuturor acestor forţe, va face totul pentru a-şi aduce contribuţia la triumful politicii de pace şi colaborare în lume. *(Aplauze puternice).*

Stimaţi oaspeţi,

Dragi tovarăşi şi prieteni,

În cursul acestor zile am avut convorbiri rodnice cu prinţul Norodom Sianuk, cu ceilalţi prieteni cambodgieni asupra relaţiilor româno-cambodgiene, asupra problemelor internaţionale. Am ajuns la o înţelegere deplină asupra necesităţii întăririi solidarităţii dintre popoarele noastre, cu toate popoarele din Indochina în lupta împotriva intervenţiei străine, pentru dreptul ca fiecare popor să fie stăpîn pe destinele sale. Vom semna în curînd — chiar astăzi — declaraţia comună asupra problemelor pe care le-am discutat.

Noi apreciem că vizita pe care aţi făcut-o în ţara noastră, convorbirile pe care le-am avut vor constitui un moment important din istoria relaţiilor dintre popoarele noastre, că ele contribuie atît la dezvoltarea solidarităţii în lupta împotriva imperialismului, dar, în acelaşi timp, pun şi bazele colaborării viitoare în domeniul dezvoltării economico-sociale a patriilor noastre.

Sîntem convinşi că nu peste mult timp veţi reuşi să eliberaţi patria dumneavoastră, că veţi trece la refacerea şi dezvoltarea sa economico-socială pe baze noi. Avem convingerea că colaborarea noastră va reprezenta şi atunci un factor important, deoarece numai colaborînd în toate domeniile de activitate popoarele pot să-şi asigure viitorul în mod independent şi suveran. *(Aplauze puternice).*

Vă rugăm să transmiteţi Frontului Unit Naţional, luptătorilor din armata de eliberare, întregului popor cambodgian sentimentele noastre de solidaritate, hotărîrea noastră de a întări şi acorda întregul sprijin în lupta dreaptă pe care o duceţi şi urarea de succese, de victorie. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Trăiască prietenia româno-cambodgiană ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Trăiască unitatea tuturor forţelor patriotice din Indochina ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască colaborarea tuturor forţelor antiimperialiste din lume, trăiască pacea ! *(Aplauze prelungite, urale).*

CUVÎNTARE LA CONFERINȚA EXTRAORDINARĂ A ORGANIZAȚIEI DE PARTID A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

— 24 iunie 1972 —

Stimați tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor comuniștilor și oamenilor muncii din capitală un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului și a mea personal. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Pot aprecia că lucrările conferinței organizației de partid din capitală s-au desfășurat într-un spirit de lucru de înaltă exigență comunistă. Informarea prezentată de tovarășul Cioară și cuvîntul tovarășilor care au participat la dezbateri au scos în evidență faptul că s-au obținut importante rezultate în înfăptuirea planului pe 1971 și pe primele 5 luni ale anului 1972. În felul acesta, oamenii muncii din capitala patriei noastre au adus o contribuție de mare însemnătate la realizarea planului cincinal. După cum cunoașteți, în întreaga țară se obțin rezultate bune în înfăptuirea cincinalului. Din rezultatele de pînă acum se poate trage concluzia că programul elaborat de Congresul al X-lea al partidului corespunde pe deplin forței, capacității creatoare a clasei muncitoare, a întregului nostru popor, că acest program este realist și există toate

posibilitățile să fie realizat în bune condiții. Mai mult chiar, activitatea de pînă acum, analizele care au loc în toate județele și unitățile productive evidențiază că există încă mari rezerve de capacități de producție pentru obținerea unor depășiri simțitoare ale prevederilor cincinalului. Dealtfel, în întreaga țară se stabilesc noi angajamente și se desfășoară o intensă activitate în vederea îndeplinirii cincinalului înainte de termen.

Nu aș dori să mă refer acum mai amănunțit la realizările obținute nici pe întreaga țară și nici în capitală ; în informare și în cadrul discuțiilor s-a vorbit despre aceasta pe larg. Doresc să mă opresc asupra măsurilor ce se impun a fi luate în continuare pentru a asigura înfăptuirea în bune condiții a angajamentelor privind realizarea înainte de termen a cincinalului.

Am reținut cu multă satisfacție din conferință angajamentul oamenilor muncii din capitală, al organizației de partid, al conferinței de a realiza planul în 4 ani și jumătate. *(Aplauze puternice)*. Mulți din tovarășii care au luat cuvîntul au înfățișat pe larg posibilitățile existente în acest sens în diferite întreprinderi, în diferite sectoare ale capitalei, în diferite ramuri de activitate. Ceea ce mi-a produs o deosebită bucurie este faptul că, spre deosebire de alte împrejurări — și, după cum știți, am participat la multe conferințe sau ședințe cu activul de partid al capitalei —, în conferința de astăzi s-a vorbit mai concret. Atît secretarii organizațiilor de partid din sectoare, cît și directorii, inginerii, muncitorii, ceilalți tovarăși care au luat cuvîntul s-au referit la probleme concrete, au înfățișat posibilitățile reale de a folosi mai bine capacitatea de producție existentă — atît în ce privește spațiile, cît și mașinile și utilajele. Este un lucru bun ! Aceasta demonstrează că organizația de partid din capitală, activul său, comuniștii, oamenii muncii au înțeles și înțeleg mai

bine că activitatea de partid, construcția socialismului este o problemă concretă, și nu abstractă, că înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului — apropierea României de nivelul țărilor cu o industrie dezvoltată — se poate realiza numai printr-o activitate concretă, la fiecare loc de muncă. Iată de ce apreciez în mod deosebit felul în care au fost abordate problemele în această conferință ; deși tovarășul Cioară este, după cît știți, de curînd prim-secretar al capitalei, are un rol important în imprimarea acestui curs în organizația de partid. *(Aplauze).*

Desigur, tovarăși, angajamentul de a realiza planul de producție în patru ani și jumătate, deci în 54 de luni, cere eforturi serioase. Aceasta presupune, după calculele făcute de comitetul municipal de partid, o producție suplimentară de circa 52 de miliarde de lei. Dacă analizăm posibilitățile capitalei, aceasta nu este chiar atît de greu de realizat, pentru că, după părerea mea, încă de la stabilirea planului s-au produs unele greșeli : sarcina stabilită capitalei de a crește producția globală cu 57% a fost mică, ținînd seama de potențialul existent și de faptul că în această perioadă se dezvoltă noi unități productive, investițiile cresc cu 40%. În fond, ceea ce s-a prevăzut să se realizeze urmează să se obțină nu atît pe baza folosirii mai bune a vechilor capacități, cît pe seama capacităților nou create. De aceea nu este chiar de speriat concluzia că se poate obține o producție de 206%, adică o dublare a producției față de 1970. Cred că așa ar fi trebuit să arate de la început planul pentru capitală ; aceasta ne-ar fi dat acum posibilitatea să facem o suplimentare mai reală. *(Vii aplauze).*

Cițiva tovarăși au spus aici că se poate obține o producție dublă la capacitățile și utilajele existente — în electronică, în domeniul calculatoarelor ; ați auzit ce spații ne-

folosite există și pe care le putem dota corespunzător imediat, sau pe măsura importării sau producerii utilajelor respective. S-a arătat aici că aveți o încărcare a utilajelor și o utilizare a schimburilor sub media pe țară, deși Bucureștiul deține aproape 18% din industria României ; nu mai spun că și media pe țară este slabă, nivelul schimburilor ridicîndu-se la aproximativ 1,70. Rezultă deci că pentru a obține ce v-ați propus nu se cer eforturi extraordinare, ci măsuri pentru o mai bună utilizare a capacităților existente. De aceea apreciez că angajamentele comitetului municipal, angajamentele conferinței dumneavoastră sînt pe deplin realizabile și chiar conțin în sine unele rezerve. Am convingerea fermă că comuniștii, oamenii muncii din capitală vor realiza în acest cincinal o producție dublă față de 1970. *(Aplauze puternice).*

Desigur, numai angajamentele nu sînt suficiente ; este necesar să se treacă la stabilirea măsurilor pentru realizarea lor în viață. În primul rînd, trebuie adoptate măsuri în vederea folosirii tuturor capacităților de producție, trecerii la realizarea schimburilor în sensul propunerilor comitetului municipal. În acest scop trebuie să se stabilească programe concrete în fiecare sector, în fiecare întreprindere și, desigur, un program unitar pe capitală, stabilindu-se sarcini pentru toți factorii chemați să concure la realizarea lui. Este necesar să se asigure o bună colaborare și conlucrare între întreprinderile capitalei și, totodată, colaborarea și conlucrarea cu întreprinderile din țară. În această direcție vor trebui să acționeze conducerile centralelor și ministerelor. Dealtfel, toate ministerele își desfășoară activitatea în capitală și comitetul municipal poate da un aport însemnat la realizarea întregului complex de măsuri privind îndeplinirea cincinalului înainte de termen. Trebuie să vă informez că, ținîndu-se seama și de angajamentele celorlalte județe, s-a stabilit să se elaboreze un

program de măsuri suplimentare pe întreaga țară în vederea justei corelări, a colaborării și asigurării aprovizionării tehnico-materiale necesare realizării angajamentelor. Pentru că nu este vorba să realizăm oricum depășirea producției globale. Vreau să se înțeleagă foarte clar — și cred că comitetul municipal a ținut seama de acest lucru — că nu dorim ca sporirea producției globale să fie rezultatul circulației interne a diferitelor produse, ci al creșterii producției fizice la prețuri constante. Deci cele 52 de miliarde de lei în plus ale capitalei trebuie să se materializeze într-o creștere de produse fizice la prețurile stabilite prin plan — dealtfel, legea interzice orice majorare a prețurilor fără aprobări speciale. Deci, vreau să fie clar pentru toți tovarășii de aici, pentru toți conducătorii de întreprinderi, pentru toate organizațiile de partid, pentru toți oamenii muncii că ne propunem ca realizările suplimentare să ducă la creșterea reală a avuției naționale, a producției de bunuri materiale ; numai aceasta atestă sporirea reală a venitului național și deci crearea unei baze pentru progresul mai rapid al economiei și ridicarea bunăstării întregului popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Pornind de aici, este necesar să se stabilească lista produselor ce trebuie realizate peste plan, ținîndu-se seama de necesitățile reale ale economiei naționale, de cerințele de export. Nu trebuie să se realizeze, ca să zic așa, uniform cîte ceva din fiecare produs, ca aceste 52 de miliarde de lei să se concretizeze în sortimente de care nu avem nevoie. Trebuie realizate în plus produsele și sortimentele de care avem realmente nevoie, atît în producția internă, cît și pentru consum și export. Deci programul nu trebuie să se mărginească la măsuri generale de creștere a producției, ci trebuie să stabilească concret produsele pe care să le realizăm în acești ani. Numai astfel ne vom putea prezenta în 1975 cu o eficiență reală a economiei.

Aș menționa și de data aceasta că trebuie să realizăm în primul rînd produse industriale de înaltă tehnicitate care valorifică superior materiile prime și materialele, obținînd din aceeași cantitate o valoare mai mare. Să fabricăm în plus mașini și subansamble care conțin în ele o valoare mare, nu producție brută. Să nu îndoim — ca să spun așa — tablă în valoare de 52 de miliarde de lei, ci să producem aparatură și mașini de cîteva ori mai scumpe decît cazanele sau construcția-montaj. Să nu producem țesături și confecții — cum am văzut la Fabrica de confecții București — de gradul III, de calitate inferioară ; din același bumbac să fabricăm țesături de calitate superioară, cu valoare mare. Iată care trebuie să fie orientarea, sensul în care trebuie să acționați pentru realizarea depășirii la care v-ați angajat.

Dealtfel, după cum este cunoscut, Congresul al X-lea a pus pe prim plan creșterea eficienței economice și ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției. Desigur, am obținut o serie de rezultate bune — și mai mulți tovarăși au vorbit pe larg despre ele aici. Dar mai avem încă multe de făcut în această direcție. Este oare normal ca în întreprinderile din capitală să se mai fabrice mașini sau utilaje care se produceau cu 10 ani în urmă ? Doar este știut că astăzi, în medie, mașinile, utilajele se reînnoiesc la 5—6 ani și chiar mai repede. A continua să menții în fabricație produse cu tehnologie învechită înseamnă a te condamna de la început la rămînere în urmă, a nu putea ieși pe piața internațională pe picior de egalitate cu concurenții. Cei care au început să se ocupe mai intens de comerț exterior știu bine că astăzi nu este ușor să pătrunzi pe piața internațională ; sînt mulți concurenți, și pentru a te afirma trebuie să vii cu produse cel puțin de aceeași calitate ! Iată de ce nivelul tehnic, calitatea producției sînt probleme esențiale pentru eficiența economică. Pînă la

urmă, eficiența depinde de calitate, de nivelul tehnic al produselor pe care le realizăm.

Pentru a asigura creșterea eficienței economice trebuie să folosim, de asemenea, întreaga capacitate de producție. S-a vorbit aici despre faptul că, în întreprinderi, capacitățile noastre, inclusiv mașinile, utilajele nu sînt încărcate în mod rațional. Or, una din problemele esențiale pe care trebuie să le înțeleagă fiecare maistru, inginer, muncitor este că eficiența economică începe cu folosirea intensivă a fondurilor fixe. De felul cum vom folosi mijloacele fixe, obținînd cu fondurile existente o producție cît mai mare, depinde în mod esențial ridicarea eficienței economice. O deosebită importanță au, de asemenea, reducerea cheltuielilor materiale, folosirea cu mai multă eficiență a mijloacelor circulante. În fond, problema este dacă folosim rațional sau risipim munca socială înmagazinată în materiale și materii prime. Reducerea consumului material, creșterea procentului de produse fizice dintr-o tonă constituie problema esențială a eficienței economice. Or, situația existentă în acest domeniu nu ne poate mulțumi. Ne aflăm printre țările în care se înregistrează un nivel foarte ridicat al cheltuielilor materiale de producție — și de la această situație nu face excepție nici capitala. Dealtfel, nici ceea ce se prevede în cincinal în acest domeniu nu poate să ne mulțumească, sarcina de reducere a cheltuielilor materiale este destul de mică. De aceea va trebui ca, paralel cu realizarea producției globale, să ne preocupăm de scăderea costurilor producției, de reducerea substanțială a cheltuielilor materiale. Aceasta se poate realiza atît prin reducerea consumurilor fizice propriu-zise, cît și prin prelucrarea superioară a materiilor prime, care, de asemenea, duce la scăderea cheltuielilor materiale în valoarea producției. Aceste probleme se pun și la metal, și la lemn, și la combustibil,

practic în toate ramurile. Este vorba de tot ce intră în procesul de producție, inclusiv luminile care ard noaptea în fabrici cînd nu se lucrează, consumînd energia fără rost. Fiecare director trebuie să-și pună această problemă. Dacă într-o uzină cu 5 000 de oameni lucrează în schimbul III 50 de muncitori, se poate spune că lucrează schimbul III ? Consumurile nu sînt recuperate prin producția ce se realizează în acest fel. Este necesar să se înțeleagă faptul că o economie modernă nu se construiește cu lozinci sau cu discursuri despre superioritatea economiei socialiste, sau cu principii generale de economie politică, așa cum se predau ele la noi în facultăți. *(Aplauze puternice).*

Trebuie să analizăm concret cum se cheltuiește fiecare ban și să înlăturăm mentalitatea unor directori care nici nu se uită cînd se cheltuiesc 10 000 sau 100 000 de lei, considerînd aceasta un fapt divers. Nu mai spun de miniștri, pentru care nu contează prea mult nici un milion, 10 milioane sau 100 de milioane ! Aceasta este, din păcate, mentalitatea unor tovarăși și trebuie să o lichidăm. Fiecare trebuie să înțeleagă, de la ministru la muncitor, că orice risipă — chiar de un gram de metal — înseamnă pagubă pentru economia națională. Lozinca din ziare despre „micron“ este justă și trebuie aplicată peste tot. Fiecare gram de metal înmagazinează muncă socială pe care nu are nimeni dreptul să o risipească. În măsurile pe care le veți lua, preocupîndu-vă de creșterea eficienței economice, trebuie să intrați în profunzimea problemelor concrete, să mergeți la disecția producției și a conținutului ei. Să vedem unde se duce ultimul ban, ce se întîmplă cu el. Aceasta este obligația conducătorilor din economie, a fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii. Aceasta este problema esențială a eficienței economice și de aici trebuie să pornim. Insist asupra acestei probleme pentru că unii con-

ducători de întreprinderi spun: „putem uşor spori producţia, dar nu ne putem încadra în reducerea cheltuielilor materiale de producţie!". Dar nu e vorba de a produce de dragul producţiei; trebuie să vedem cît ne costă, cu ce consumuri realizăm producţia. Programul de care am vorbit trebuie să stabilească măsurile ce trebuie luate în acest scop. Este clar că trebuie să trecem rapid la reproiectarea unor maşini şi utilaje, la revederea şi îmbunătăţirea unor tehnologii — care să ne ducă la reducerea consumurilor. Să adoptăm şi alte măsuri pornind de la experienţa proprie şi de la experienţa mondială, cu care trebuie să ne comparăm permanent.

Organizaţia de partid a capitalei, oamenii muncii din Bucureşti dispun de posibilităţi mai mari decît judeţele — aici se află majoritatea institutelor de cercetare şi proiectare, majoritatea centralelor — din păcate, toate conducerile ministerelor. Folosind aceste forţe puteţi realiza obiectivele la care m-am referit şi, în acelaşi timp, puteţi da ajutor şi altor judeţe în ridicarea eficienţei economice. Aceasta este sarcina pe care o pun în faţa organizaţiei de partid, a oamenilor muncii din capitală — şi am convingerea că o veţi îndeplini cu succes. *(Aplauze puternice).*

O altă problemă deosebit de importantă pentru eficienţa economică este creşterea productivităţii muncii — factor de prim ordin al progresului societăţii noastre socialiste. Avem, desigur, în această privinţă rezultate bune, dar n-am putea spune că nu există şi aici rezerve foarte mari. Este necesar să facem în această direcţie o analiză temeinică, să stabilim măsuri concrete pentru creşterea productivităţii muncii. Însăşi schimbarea unor tehnologii, reducerea consumurilor de materiale vor avea un rezultat imediat asupra productivităţii. Dacă o piesă are o încărcătură suplimentară de 10 mm în loc de 50 mm,

se reduce de cîteva ori timpul necesar prelucrării. Iată un efect imediat asupra productivităţii. O mare importanţă au şi mecanizarea, automatizarea producţiei, trecerea la maşini-agregat, la munca la mai multe maşini. Nu vreau să descifrez acum fiecare din aceste probleme în parte. Dar e greu să admit ca la „23 August" — uzină care şi-a sărbătorit 50 de ani de existenţă şi care are un colectiv de 14 000 de oameni, dintre care mulţi tehnicieni, care dispune de un institut de proiectare şi cercetare — să găseşti lucrîndu-se la un utilaj modern cu mijloacele cu care se lucra acum 50 de ani. Fără mecanizarea muncii nu putem spori productivitatea. Este necesară înlocuirea mijloacelor vechi, manuale, care solicită efort fizic mare, deci şi timp, cu mijloace dacă nu automate, cel puţin mecanizate. Altfel nu vom creşte productivitatea, nu vom îmbunătăţi calitatea producţiei. Sarcinile noi trebuie înţelese nu în sensul intensificării efortului fizic, ci al adoptării unor măsuri tehnice care să uşureze efortul fizic. Desigur, aceasta cere mai multă gîndire atît din partea inginerilor şi tehnicienilor, cît şi din partea muncitorilor. Dar aceasta nu este singura cale pentru creşterea rapidă a productivităţii muncii. Este vorba apoi de mai buna organizare a producţiei şi a muncii, a fluxului de fabricaţie, de mecanizarea transportului— măsuri care trebuie să uşureze munca şi să dea posibilitate muncitorului să se concentreze asupra creşterii producţiei şi productivităţii. Am realizat o serie de lucruri bune în organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii, dar în unele locuri s-a uitat de această acţiune deosebit de importantă pentru economia noastră.

Este, de asemenea, necesar să luăm măsuri pentru ridicarea nivelului de calificare al oamenilor muncii. Desigur, aceasta este o problemă vastă. Ea e legată, de pe o parte, de nivelul pregătirii în şcoli profesionale, în liceele tehnice, la locul de muncă, deci de îmbunătăţirea proce-

sului de formare a muncitorilor calificați; dar în același timp este legată strîns de continuarea procesului de perfecționare a calificării în întreprinderi, de folosirea experienței existente pe plan mondial. În legătură cu aceasta este necesar ca săptămînal muncitorilor să li se arate cum a fost realizată producția și să li se dea explicații asupra a ceea ce au de făcut în săptămîna următoare. Trebuie spus că inginerii și maiștrii noștri nu-și fac pe deplin datoria în instruirea și îndrumarea tehnică a muncitorilor. Ei trebuie să conducă procesul de instruire a muncitorilor, să ajute concret la ridicarea nivelului lor de calificare. Este necesar ca în programul ce se va elabora să stabilim măsurile indicate încă acum un an de Comitetul Central al partidului privitor la ridicarea calificării oamenilor muncii.

Se impune să aducem unele îmbunătățiri și programelor școlilor profesionale, în sensul unei mai mari concentrări a profesiunilor, deoarece s-a ajuns la o diversificare exagerată. Fărimițarea profesiunilor în 4—5 și chiar 6—7 așa-zise specialități este o proastă înțelegere a specializării. Trebuie să restrîngem — începînd cu anul acesta — nomenclatorul profesiunilor atît în școlile profesionale și licee, cît și în institutele de învățămînt superior. Teoretic, spunem că în perspectivă omul trebuie să posede mai multe calificări pentru a putea trece ușor de la o muncă la alta, dar în practică acționăm invers: îl punem în situația de a nu putea executa decît o singură operație, de a deveni un simplu instrument al procesului de producție, și nu factorul care să determine procesul de producție. Iată de ce este necesar să aducem rapid îmbunătățirile la care m-am referit. La Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și la Ministerul Industriei Ușoare vom încerca organizarea a două școli profesionale pe principiul producției și învățămîntului. Amîndouă școlile sînt în capitală, poate una la Uzinele „23 August". Elevul să lucreze 4 ore, să aibă o pauză de masă și odihnă de două ore—două ore și jumătate, iar 4 ore să învețe. Școala să funcționeze în două schimburi: cei care învață dimineața să lucreze după-masă și invers. Aceasta va permite folosirea rațională și a atelierelor de producție și va asigura tinerilor o calificare temeinică. Trebuie să trecem la o organizare modernă a procesului de învățămînt. Mergînd mai departe, va trebui să ne gîndim la perfecționarea în acest sens și a liceelor tehnice și a celorlalte licee. Trebuie înfăptuite măsurile stabilite acum un an de Comitetul Central privind patronarea școlilor și liceelor de către întreprinderi. Avem 800 de licee în întreaga țară și peste o mie de întreprinderi industriale mari; fiecare întreprindere mare poate să patroneze un liceu și cîteva școli de 10 ani. Avem o mare răspundere față de tineret, față de pregătirea lui pentru viață. Este clar că actualul sistem de învățămînt, mă refer la liceul de cultură generală, nu mai corespunde condițiilor și cerințelor societății moderne. Avem, fără îndoială, nevoie de biologi, medici și fizicieni, dar pentru aceștia trebuie să facem programe speciale. Pentru viitorii fizicieni să avem școli unde să se învețe cu adevărat fizică, nu de toate și nimic aprofundat. Este nevoie să revedem, încă anul acesta, problema orientării învățămîntului nostru. Trebuie să trecem la realizarea unui raport mai bun al liceelor de diferite specialități, corespunzător necesităților dezvoltării societății, dînd tineretului pregătirea de care are nevoie în viața socială. În același timp, trebuie să dezvoltăm activitatea productivă în școli. Uzinele „23 August", cărora le lipsesc 5 000 de muncitori, să-și instruiască oamenii de care au nevoie, inclusiv din licee. Cei ce nu pot intra la facultate să poată merge imediat după absolvirea liceului la „23 August", la „Grivița" sau în oricare alte întreprinderi și să lucreze!

Noi lucrăm acum la noul Cod al muncii ; la Conferința Națională vom supune propunerea ca toți oamenii să aibă obligația de a lucra începînd de la vîrsta de 16 ani. *(Vii aplauze)*. Principiul socialist spune că nimeni nu poate trăi fără muncă. Socialiștii și comuniștii mai vechi aveau lozinca : „Nici muncă fără piine, nici piine fără muncă !". Acest criteriu trebuie să-l introducem în viață. *(Aplauze puternice)*. Trebuie să angajăm plenar tineretul în activitatea productivă, să-l ajutăm să se pregătească în raport cu nevoile societății noastre. Acest lucru este esențial pentru progresul social, pentru construirea socialismului și comunismului.

În legătură cu pregătirea și formarea cadrelor — condiție esențială a ridicării productivității muncii — este necesar să acordăm mai multă atenție bunei folosiri a cadrelor tehnice din sectoarele de producție și concepție. Am arătat la Conferința Națională a inginerilor și tehnicienilor că trebuie să transferăm tehnicienii și inginerii din aparatul funcționăresc în producție. Nu cheltuim bani pentru a forma ingineri și tehnicieni ca un scop în sine, ci pentru a avea cadre care să asigure reînnoirea proceselor tehnologice, care să îndrume efectiv producția. În producție este locul inginerului și tehnicianului — aceasta este orientarea și tendința pe scară mondială. Odată cu trecerea la două sau trei schimburi, este necesar să ne preocupăm de a asigura cadrele de ingineri și tehnicieni corespunzător cu normele de asistență tehnică. Trebuie stabilită lunar sau săptămînal repartizarea pe schimburi a cadrelor tehnice prin ordin al comitetului oamenilor muncii semnat de director și afișat. Trebuie să se stabilească ofițeri de serviciu pe schimburi și în cadrul conducerii. Nu se poate lăsa procesul de producție la voia întîmplării. Vorbind de disciplină, de ordine, nu putem admite ca producția să se desfășoare la voia întîmplării. Vom introduce reglementări prin lege — dar pînă la lege, vă rog să luați măsuri practice pentru rezolvarea acestor probleme. De productivitate este legată pînă la urmă și problema personalului administrativ-funcționăresc. S-a făcut un calcul, pe baza analizei a 111 întreprinderi, din care a reieșit că — excluzînd personalul de conducere, personalul tehnic și personalul de concepție — funcționarii și personalul administrativ reprezintă 11%. Este inadmisibil, tovarăși! Ponderea acestui personal trebuie să înceapă de la 3—4% și să nu depășească 6—7%, diferențiat pe ramuri, desigur. De asemenea, trebuie să trecem la comasarea unor sectoare și funcții. *(Aplauze)*. Nu se poate admite ca pentru fiecare problemă să se numească un șef de serviciu sau un funcționar. Unii funcționari nu au de lucru decît o oră pe zi. Ce fac în rest ? Trebuie făcută o analiză a tuturor sarcinilor administrative și, printr-un regulament de obligații bine întocmit, să se asigure reducerea personalului. Aceasta este o rezervă importantă de creștere a productivității muncii.

O problemă de mare importanță este realizarea investițiilor la timp, intrarea capacităților nou construite în producție la termenele stabilite. Realizarea acestei sarcini este legată de buna organizare a construcțiilor. Este necesar ca unele întreprinderi să-și realizeze anumite dezvoltări cu mijloace proprii. Avem asemenea exemple în București și în mai toate județele. Pe această bază s-au obținut economii și rezultate foarte bune. În același timp, este necesar să renunțăm la unele construcții inutile. Nu vreau să vorbesc despre toate problemele investițiilor, dar vreau să amintesc că s-au dat în acest domeniu largi atribuții centralelor și întreprinderilor. Ministerele au dreptul să aprobe investiții pînă la 50 000 000, iar centralele, pînă la 30 000 000 de lei. Normal era ca aceste fonduri

de investiții să fie îndreptate spre utilaje, spre dotare tehnică. Pe țară, cheltuielile pentru construcții reprezintă însă circa 38—39%, iar la unele ministere, centrale și întreprinderi au trecut de 50%. De ce ? Pentru că, în loc să se aducă mașini în spațiile existente, s-au construit clădiri care stau goale. Unii chiar au demolat spații pe motiv că sînt vechi, făcute de capitaliști, nu mai cadrează cu era socialistă. Alții s-au apucat să facă palate administrative și tot felul de săli de ședințe. Oare acolo unde este cantina nu poate fi și sală de ședință ? — doar nu toată ziua trebuie să stăm în ședințe. Trebuie să se pună capăt investițiilor neproductive, să nu se mai admită în următorii ani ridicarea de construcții administrative și săli de festivități. Să punem accentul în primul rînd pe dotarea spațiilor existente cu mașini. Numai dacă este realmente nevoie să se construiască noi spații de producție, dar după ce am folosit la maximum spațiile existente. În multe țări, ponderea construcțiilor nu trece de 30% în medie, iar în unele cazuri s-a ajuns chiar la 25%. Știm cu toții că o construcție durează 50, 60 de ani și, dacă o îngrijești bine, și o sută. Trebuie combătută mentalitatea unora că dacă s-a amortizat o construcție trebuie înlocuită. Clădirea ca atare nu produce, este doar spațiu pentru amplasarea mașinilor și adăpost al oamenilor. Numai mașinile, utilajele, instalațiile asigură producția, de aceea orientarea noastră trebuie să fie de a folosi investițiile cu prioritate pentru utilarea tehnică a producției.

O altă problemă de care depinde înfăptuirea măsurilor suplimentare pe care le-am stabilit se referă la specializarea, concentrarea și cooperarea în producția internă. Avem multe întreprinderi care produc aceleași mașini unele cu rezultate mai bune, altele cu rezultate mai proaste. Este necesar să mergem la reducerea nomenclatorului

de produse. Aceasta impune specializarea și concentrarea producției în țară pentru a putea trece la cooperare și specializare pe cale internațională. Aceasta este o necesitate obiectivă pentru o producție de înalt randament, de înaltă tehnicitate. Trebuie cu hotărîre să realizăm acest obiectiv.

Trebuie să acordăm o atenție deosebită problemei exportului. Noi importăm o mare parte a materiilor prime; importăm, de asemenea, multe utilaje și mașini ; toate acestea trebuie plătite, nimeni nu le dă pe gratis. Trebuie să facem eforturi ca, în conformitate cu hotărîrile congresului, cel mai tîrziu în 1974 să echilibrăm balanța de plăți externe. Este necesar să mărim exportul într-o proporție mult mai mare decît producția, așa cum se procedează și în alte țări. Noi prevedem să creștem în capitală producția față de 1970 cu 106% și exportul cu 95% ; or, exportul trebuie să crească mai mult decît producția. Trebuie să înțelegem că fără a asigura un export corespunzător nu ne putem asigura mijloacele necesare achiziționării materiilor prime și mașinilor de care avem nevoie. Creșterea exportului constituie una din cele mai importante probleme pe care fiecare întreprindere, fiecare director, fiecare secretar de partid trebuie să o aibă permanent în centrul atenției. Sînt multe țări care realizează între 40 și 50% din venitul național pe seama relațiilor de comerț exterior. Și prin aceasta se caracterizează pînă la urmă o economie dezvoltată. În legătură cu aceasta trebuie să-mi exprim nedumerirea că problema exportului nu și-a găsit un loc prea important în expunerea prezentată de tovarășul Cioară și nici în cuvîntul celorlalți tovarăși.

Nu doresc să intru în alte probleme economice. În curînd va avea loc Conferința Națională și avem în vedere să dezbatem acolo pe larg aceste probleme, să stabilim măsurile necesare pentru folosirea cu rezultate superioare

a tuturor fondurilor și mijloacelor materiale și financiare de care dispunem, pentru asigurarea măririi vitezei de rotație a fondurilor, pentru creșterea eficienței economiei naționale.

Trebuie să avem permanent în vedere că sporirea producției de bunuri materiale, ridicarea eficienței economice se reflectă pînă la urmă în creșterea bunăstării materiale a oamenilor muncii, a întregului nostru popor. Țelul suprem al socialismului, al politicii partidului și guvernului este bunăstarea și fericirea poporului — și de aceea este necesar ca organizațiile de partid, consiliile populare să acorde o mare atenție bunei aprovizionări a populației, deservirii, creșterii continue a bunăstării materiale și spirituale. Nu doresc să mă refer acum la măsurile privind creșterea salariului real, deoarece aceasta va face obiectul Conferinței Naționale ; avem în vedere să asigurăm o creștere mai substanțială a veniturilor, în măsura creșterii producției, a reducerii cheltuielilor, ridicării la un nivel mai înalt a eficienței întregii activități economice.

Este necesar ca comitetul municipal și consiliul popular să acorde mai multă atenție sistematizării capitalei, îmbunătățirii mijloacelor de transport în comun, creșterii spiritului gospodăresc al organelor noastre. Nu aș dori să mă refer acum la o serie de constatări făcute recent în unele întreprinderi alimentare din capitală. Trebuie exercitat un control exigent asupra felului în care industria alimentară, comerțul își realizează sarcinile, își fac datoria față de oamenii muncii. Din acest punct de vedere trebuie să constat cu regret că și în capitală mai sînt multe lucruri de făcut. Sper că se va ține seama de faptul că în trecut nu s-a acordat toată atenția acestor probleme, deși le-am discutat nu o dată. Cu mijloacele pe care le avem se poate și trebuie să asigurăm condiții mai bune, mai civilizate de trai oamenilor muncii.

Este necesar să sporească și mai mult răspunderea și rolul organizațiilor de partid în rezolvarea problemelor pe care le-am dezbătut astăzi — probleme centrale ale conducerii de partid în întreprinderi. Organizația de partid poate spune că a acționat și că are rezultate bune în măsura în care soluționează aceste probleme în mod corespunzător ; altfel, munca nu va avea nici un rezultat, va fi lipsită de eficiență.

Comitetele de partid ale sectoarelor trebuie să-și îndeplinească mai serios atribuțiile. Mi-a plăcut că astăzi, pentru prima dată, cîțiva din secretarii de sectoare au intrat mai amănunțit în unele probleme ale conducerii activității de producție ; sper că acest proces se va accentua, comitetele de sectoare devenind, într-adevăr, organe de conducere, inclusiv în domeniul bunei gospodăriri. Știți că e mult de făcut în fiecare din sectoarele capitalei.

Comitetul municipal trebuie, de asemenea, să-și îmbunătățească activitatea, să exercite un control mai sistematic, să fie mai ferm, mai exigent, să nu treacă peste probleme, cum, din păcate, s-a întîmplat în trecut, într-un șir de cazuri pe care le cunoașteți. Cunosc bine organizația de partid din capitală de mulți ani ; știu că avem aici organizații de partid bune. Sper că spiritul în care s-au desfășurat lucrările de azi se va răsfrînge pozitiv asupra activității organizațiilor noastre de partid, că organizația de partid a capitalei — cea mai mare organizație a partidului nostru — își va îndeplini mai bine sarcinile de seamă ce-i revin. *(Aplauze puternice).*

Este necesar să aplicăm în practică măsurile pe care le-am discutat împreună în octombrie anul trecut și care s-au materializat în hotărîrile plenarei din 3—5 noiembrie 1971 privind activitatea politico-educativă. Programul stabilit a început să se aplice ; trebuie să acționăm cu mai multă fermitate pentru afirmarea în viață a prin-

cipiilor eticii și echității socialiste, pentru a face ca aceste principii să devină un bun nu numai al comuniștilor, ci al întregului nostru popor. Dealtfel, la Conferința Națională vom mai reveni asupra acestor probleme, pentru a preciza unele norme și reguli de viață și muncă atît pentru comuniști, cît și pentru ceilalți oameni ai muncii. Să ieșim din generalități despre etică și echitate și să arătăm mai clar ce înseamnă aceasta, după ce reguli trebuie să ne conducem în viața și activitatea noastră. Nu mă refer acum la aceste probleme asupra cărora se va pronunța Conferința Națională. Programul elaborat de plenara din noiembrie dă o orientare clară în acest domeniu și întreaga organizație de partid trebuie să acționeze pentru înfăptuirea lui.

Este necesar să acordăm mai multă atenție participării maselor populare la realizarea întregii activități de conducere economico-socială. Avem organe colective în toate domeniile de activitate ; trebuie să perfecționăm activitatea acestora, pentru că tot ceea ce ne propunem să înfăptuim nu se poate realiza decît împreună și cu consultarea largă a oamenilor muncii. Numai în măsura în care fiecare organizație de partid va ști să realizeze unitatea tuturor oamenilor muncii în înfăptuirea programului partidului vom asigura succesul. În același timp, vom face noi pași pe calea dezvoltării democrației socialiste, a participării întregului popor la construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, la făurirea, în mod conștient, a propriului său destin. *(Aplauze puternice, urale).*

Nu doresc să mă refer la problemele internaționale. Am vorbit nu de mult despre aceasta ; la Conferința Națională vom analiza pe larg situația internațională și schimbările care au intervenit și sînt în curs de accentuare pe arena mondială. Ceea ce doresc să menționez și de data aceasta este că viața, evenimentele demonstrează cu claritate justețea orientărilor stabilite de Congresul al X-lea al partidului, a politicii internaționale desfășurate de partidul nostru. Vom continua cu fermitate să acționăm în spiritul liniei trasate de Congresul al X-lea, îmbinînd înfăptuirea sarcinilor naționale și internaționale, aducîndu-ne contribuția la promovarea unor relații noi între state — bazate pe egalitate și respect —, la realizarea păcii și cooperării între toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice).*

Sînt convins că conferința dumneavoastră va constitui un factor mobilizator pentru toți comuniștii și oamenii muncii din capitală, că va duce la sporirea aportului celor ce muncesc din București la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, că oamenii muncii care locuiesc în capitală își vor spori — alături de toți cei ce muncesc din patria noastră — contribuția la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, la creșterea bunăstării și fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vă urez dumneavoastră, organizației de partid a capitalei, comuniștilor, comitetului municipal, tuturor oamenilor muncii noi și tot mai mari succese în întreaga activitate. Vă doresc multă sănătate și fericire ! *(Urale, aplauze prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

CUVÎNT
CU PRILEJUL SEMNĂRII COMUNICATULUI COMUN CU PRIVIRE LA VIZITA ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA A DELEGAȚIEI PARTIDULUI AFRICAN AL INDEPENDENȚEI DIN GUINEEA-BISSAU ȘI INSULELE CAPULUI VERDE

— 27 iunie 1972 —

Doresc, la rîndul meu, să vă asigur, stimați tovarăși, că dau semnării acestui document o importanță deosebită. Trebuie subliniat, în primul rînd, că el marchează unitatea de vederi între partidele noastre într-un șir de probleme deosebit de importante atît pentru popoarele noastre, cît și pentru cauza luptei antiimperialiste în general. El este, totodată, expresia solidarității partidelor și popoarelor noastre în lupta pentru lichidarea colonialismului, expresia sprijinului nostru deplin cu lupta poporului din Guineea-Bissau și Insulele Capului Verde pentru independență națională, pentru făurirea unei vieți noi, care să corespundă dorințelor și aspirațiilor sale supreme.

Acesta este primul act oficial internațional pe care îl semnați. Sper ca semnarea acestui document să marcheze realmente un moment important în afirmarea pe plan internațional a partidului dumneavoastră, a conducerii sale ; doresc ca el să fie un început cît mai bun pe calea afirmării depline a independenței poporului dumneavoastră, un moment care să deschidă calea realizării unei serii de

acorduri în vederea dezvoltării relațiilor cu alte state, cu alte mișcări și partide revoluționare.

Noi sîntem convinși că victoria dumneavoastră nu este prea departe. Așa cum am spus și în cadrul discuțiilor pe care le-am avut cu ocazia vizitei dumneavoastră în România, sperăm să putem trece cît mai curînd la conlucrare rodnică și în domeniul dezvoltării economico-sociale.

Doresc încă o dată să exprim, în numele Partidului Comunist Român, al poporului român, cele mai calde urări de succes partidului dumneavoastră în lupta sa dreaptă, să vă urez dumneavoastră succes în conducerea poporului pe calea făuririi unui viitor liber și independent.

Vă doresc multă sănătate și succes !

Să înflorească prietenia între popoarele noastre, între partidele noastre !

Să se întărească unitatea tuturor forțelor antiimperialiste !

CUVÎNT
LA ÎNTÎLNIREA CU UN GRUP DE STUDENŢI ŞI ELEVI AMERICANI CARE AU FĂCUT O VIZITĂ ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

— 29 iunie 1972 —

Stimate domnule Morgan,

Dragi prieteni,

Aş dori, în primul rînd, să-mi exprim bucuria pentru această întîlnire prietenească şi să vă mulţumesc pentru frumosul program artistic pe care l-aţi prezentat.

Consider iniţiativa dumneavoastră de a organiza o astfel de vizită în România deosebit de bună şi îmi exprim convingerea că ea va contribui la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre popoarele român şi american, dintre tinerii ţărilor noastre.

Aş dori să vă rog să transmiteţi guvernatorului statului Texas, primarului oraşului Austin şi primarului oraşului Houston calde mulţumiri pentru mesajele prieteneşti pe care mi le-au adresat. Doresc, de asemenea, să mulţumesc preşedintelui celei de-a 41-a Expoziţii anuale de creştere a animalelor de la Houston pentru invitaţia pe care mi-a transmis-o de a vizita această expoziţie.

Am ascultat cu deosebit interes cîntecele interpretate de elevii şi studenţii din Texas ; trebuie să vă spun că

mi-au plăcut mult. Sper că peste tot în România unde aţi prezentat acest program el s-a bucurat de succes. Sper, de asemenea, că v-aţi simţit bine în România, că aţi fost întîmpinaţi peste tot în mod prietenesc. Cred că aţi putut constata că poporul nostru, tineretul român, ca şi poporul şi tineretul american, că studenţii şi elevii români, ca şi studenţii şi elevii americani, inclusiv cei din Texas, sînt dornici să trăiască în prietenie şi pace, sînt bucuroşi de oaspeţi, pe care ştiu să-i primească cu căldură şi prietenie. *(Vii aplauze).*

Aşa cum a spus domnul Morgan, muzica ajută la înţelegere chiar atunci cînd limbile sînt deosebite. Într-adevăr, astăzi, poate mai mult ca oricînd, este necesar ca muzica să constituie un mijloc de legătură, de înţelegere, de colaborare între popoare şi îndeosebi între tineri.

Am vizitat în 1970 cîteva centre din Statele Unite ale Americii, unde am fost primit prieteneşte de poporul american şi am avut întîlniri cordiale cu mulţi cetăţeni ai S.U.A. Aţi amintit de primirea de care s-a bucurat preşedintele ţării dumneavoastră, domnul Nixon, în România ; la rîndul său, aceasta a constituit o expresie a sentimentelor prieteneşti pe care poporul român le nutreşte faţă de poporul american, a dorinţei sale de a trăi în pace şi colaborare cu toate popoarele lumii.

După cum sper că aţi putut constata în timpul scurt de cînd vă aflaţi în ţara noastră, tineretul român, întregul popor se străduiesc să-şi făurească o viaţă cît mai bună, să-şi clădească un viitor cît mai fericit, să trăiască cu adevărat liber şi independent.

Aţi văzut că elevii şi studenţii români — ca şi elevii şi studenţii din Texas — sînt preocupaţi de studiu, doresc să obţină rezultate bune la învăţătură, iubesc cîntecul şi jocul, tot ce este frumos şi doresc ca, realmente, să aibă parte de o viaţă fericită. *(Aplauze prelungite).* Noi ne

preocupăm — iar eu, în calitate de președinte al Consiliului de Stat al României, mă străduiesc din răsputeri — să le asigurăm condiții pentru realizarea acestor vise. Este necesar ca toți oamenii politici, toți președinții statelor să se gîndească la căile care să creeze cele mai bune condiții de apropiere, de cunoaștere între popoare, între tineri, care să pună capăt războaielor în oricare parte a lumii. *(Aplauze prelungite)*. Aș dori ca tineretul american și român — ca și tineretul din întreaga lume — să se întreacă în domeniul științei și culturii, al cîntecului, dansului și sportului, și nu în ciocniri militare, în războaie. *(Vii aplauze)*. Nu aș putea să nu vă mărturisesc cinstit că, ascultînd cu plăcere cîntecele pe care le-ați prezentat, gîndurile mele au mers mai departe, s-au îndreptat la un moment dat spre Vietnamul pe care l-am vizitat exact acum un an și unde, de asemenea, m-am întîlnit cu mii și zeci de mii de elevi și studenți, de tineri. Astăzi, unii dintre aceștia cad pradă bombardamentelor. Desigur, încetarea acestor bombardamente depinde de președintele țării dumneavoastră și sper că va hotărî să înceteze aceste bombardamente cît mai curînd. Dar, avînd în vedere că odată, și nu prea de mult, am fost conducătorul organizației revoluționare de tineret din România, știu din experiență că depinde și de tineret — deci și de tineretul american — ca bombardamentele să înceteze cît mai curînd. În calitatea mea de prieten al tinerei generații, propun o alianță între tineretul român și american, între tinerii din întreaga lume, pentru pace și colaborare. *(Aplauze puternice)*. Vă rog să nu-mi luați în nume de rău că m-am referit la probleme politice, dar ele nu pot fi lăsate la o parte pentru că, pînă la urmă, viața, fericirea omenirii depind de realizarea unei colaborări trainice între toate popoarele.

Între România și America există o bază bună pentru colaborare ; nu au existat și nu există probleme litigioase.

Relațiile noastre se dezvoltă bine și am dori ca ele să cunoască un progres și mai rapid, ca schimburile de vizite dintre cetățeni, dintre tineretul țărilor noastre să se înmulțească. Mi-ar face deosebită plăcere ca în fiecare an să salutăm în România un număr tot mai mare de reprezentanți ai tineretului din Texas și din celelalte state ale S.U.A. ; vă asigur că întotdeauna veți fi bine primiți. Aceste schimburi vor contribui la o mai bună înțelegere și colaborare între popoarele noastre, la cauza păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice)*.

Cu convingerea că veți păstra despre România cele mai plăcute impresii, vă rog să duceți în statul și în patria dumneavoastră sentimentele calde de prietenie ale poporului român, ale tineretului nostru, precum și urările mele de prosperitate și pace.

Vă doresc succes în activitatea dumneavoastră, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice)*.

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA SECRETARULUI DE STAT AL S.U.A., WILLIAM ROGERS, ȘI A SOȚIEI SALE, ADELE ROGERS

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 6 iulie 1972 —

Domnule secretar de stat,

Doamnă Rogers,

Doamnelor și domnilor,

Aș dori să încep prin a exprima satisfacția mea, a Consiliului de Stat și a guvernului român pentru vizita pe care o efectuați în România, pentru relațiile de colaborare care se desfășoară în multe domenii de activitate între România și Statele Unite.

Desigur, relațiile dintre țările noastre durează de mult timp, dar cred că putem spune că ele au cunoscut un progres simțitor în ultimii ani, îndeosebi ca urmare a vizitei președintelui Nixon în România, în 1969, și a vizitei pe care am efectuat-o eu însumi în Statele Unite, în 1970.

Aș dori să remarc cu bucurie faptul că, drept urmare a acestor vizite, s-au multiplicat schimburile economice, tehnico-științifice și în alte domenii, precum și schimburile de delegații și de cetățeni ai țărilor noastre.

Aș putea spune că cele realizate pînă acum arată ce

posibilități și în ce direcții trebuie să acționăm în viitor pentru a lărgi și mai mult relațiile și colaborarea dintre țările și popoarele noastre.

În cursul scurtei vizite pe care o efectuați în aceste zile în România, domnule secretar de stat, s-au realizat unele progrese importante; menționez, în primul rînd, semnarea Convenției consulare — prima între Republica Socialistă România și Statele Unite. De asemenea, s-au evidențiat noi posibilități de dezvoltare în continuare a relațiilor de colaborare între România și Statele Unite.

Aș dori să apreciez ca interesante convorbirile pe care le-am avut astăzi atît în legătură cu relațiile dintre țările noastre, cît și în ce privește o serie de probleme ale situației internaționale. Desigur, problemele instaurării unor relații noi în viața internațională, bazate pe respectul independenței și suveranității naționale, al dreptului fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea corespunzător voinței sale, constituie astăzi preocuparea centrală a tuturor popoarelor lumii. Este un lucru bun că guvernele țărilor noastre doresc să dezvolte relațiile dintre ele pe baza acestor principii. Noi sperăm că aceste principii se vor afirma tot mai puternic în lume, că ele vor contribui la realizarea unor relații de colaborare și de pace între toate popoarele.

Desigur, nu este un secret pentru nimeni — și deci nici pentru guvernele noastre, pentru mine, pentru președintele Nixon, pentru dumneavoastră — că asupra unor probleme avem feluri deosebite de a privi. Nu pot să nu menționez că pe noi ne preocupă faptul că trebuie să se pună capăt tuturor focarelor de încordare, războaielor și să se asigure, realmente, o pace trainică pe globul nostru.

Sperăm că în cadrul tratativelor care vor fi reluate la Paris se va ajunge la o soluție politică menită să

creeze condiții pentru o pace dreaptă și de lungă durată în Indochina ; așa cum dorim ca, realmente, în lume să se pună capăt folosirii forței sau amenințării cu forța în relațiile dintre state și să se meargă pe calea soluționării problemelor litigioase prin tratative, care se dovedesc tot mai utile și dau rezultate tot mai bune.

Incă o dată, doresc să exprim satisfacția noastră pentru vizita pe care ați făcut-o în România, pentru cele realizate cu acest prilej pe calea dezvoltării relațiilor dintre țările noastre.

Vă rog să-mi dați voie să toastez pentru prietenia și colaborarea dintre România și Statele Unite, dintre popoarele noastre ;

pentru președintele Statelor Unite, Richard Nixon ;

în sănătatea dumneavoastră, domnule secretar de stat ;

în sănătatea doamnei Rogers ;

în sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

TOAST LA DEJUNUL OFERIT ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI ȘTEFAN OLSZOWSKI, MEMBRU AL BIROULUI POLITIC AL C.C. AL P.M.U.P., MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL POLONIEI

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 11 iulie 1972 —

Stimate tovarășe ministru,

Aș dori, încă o dată, să vă urez bun venit în România și să exprim satisfacția mea, a conducerii de partid și de stat pentru bunele relații care se dezvoltă între partidele și statele noastre. Desigur, avem aceeași orînduire socială — țările noastre sînt membre ale C.A.E.R., ale Tratatului de la Varșovia —, sîntem animați de dorința de a obține o înaintare tot mai rapidă a popoarelor noastre pe calea socialismului, de a contribui astfel la dezvoltarea socialismului și la creșterea influenței sale în lume. Așa că este de înțeles că există toate condițiile pentru o bună dezvoltare a relațiilor dintre țările noastre.

Sînt convins că vizita și convorbirile pe care le-am avut cu tovarășul ministru de externe, precum și convorbirile pe care le-a purtat cu tovarășii noștri vor contribui, de asemenea, la un și mai mare progres al relațiilor noastre.

Am avut convorbiri foarte bune cu tovarășul Gierek la Varșovia ; ne-am înțeles să facem totul pentru dezvol-

tarea relațiilor dintre partidele și popoarele noastre — și sper că vom obține rezultate bune în această direcție. Deci, avem toate motivele să fim mulțumiți de relațiile dintre partidele și popoarele noastre, de perspectiva lor bună de dezvoltare.

Aș dori, de asemenea, să exprim satisfacția noastră că în ce privește problemele securității europene sîntem animați de aceeași dorință, să constat că există toate condițiile pentru a se ajunge la o conferință europeană. Doresc, de asemenea, să menționez preocuparea noastră comună pentru încetarea războiului din Vietnam, pentru ca reluarea tratativelor de la Paris să ducă la o soluționare politică grabnică a conflictului, la retragerea totală a trupelor Statelor Unite, dîndu-se astfel posibilitate popoarelor din Indochina să-și soluționeze problemele fără nici un amestec din afară, corespunzător dorinței și intereselor lor.

În general, noi apreciem că trebuie să întărim colaborarea noastră, a tuturor țărilor socialiste, a tuturor forțelor antiimperialiste, pentru afirmarea în lume a principiilor noi — de egalitate în drepturi, respect al independenței și suveranității, neamestec în treburile interne și avantaj reciproc —, că este necesar să facem totul pentru a se renunța la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. În ce privește România, doresc să declar că ea este hotărîtă să facă totul pentru a contribui la afirmarea acestor principii în viața internațională, considerînd că numai pe această bază se poate asigura o largă colaborare între popoare, o pace trainică.

În acest spirit, doresc încă o dată să-mi exprim satisfacția pentru relațiile bune dintre popoarele noastre, pentru perspectiva lor, de asemenea, îmbucurătoare ; consider că aceasta corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît și intereselor tuturor țărilor socialiste.

Să toastăm pentru întărirea continuă a acestor relații ;

urez poporului polonez, sub conducerea partidului său, mult succes în construcția socialistă ;

să toastăm pentru tovarășul Edward Gierek ;

în sănătatea ministrului de externe al Poloniei, Ștefan Olszowski ;

în sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

CUVÎNT
LA SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII UNOR TITLURI ŞI ORDINE CU PRILEJUL „ZILEI ÎNVĂŢĂTORULUI"

— 14 iulie 1972 —

Stimate tovarăşe,

Stimaţi tovarăşi,

Voi începe prin a vă adresa tuturor, în numele Comitetului Central, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri şi al meu, cele mai calde felicitări cu prilejul înmînării acestor înalte distincţii ale Republicii Socialiste România. *(Vii aplauze).*

Aş dori, de asemenea, să vă adresez dumneavoastră şi, totodată, tuturor profesorilor universitari, profesorilor de liceu, învăţătorilor şi educatoarelor cele mai calde felicitări atît cu prilejul „Zilei învăţătorului", pe care aţi sărbătorit-o cu cîtva timp în urmă, cît şi cu ocazia terminării anului de învăţămînt, care — se poate spune — se încheie cu rezultate bune. *(Vii aplauze).*

Noi dăm o înaltă apreciere muncii pe care o desfăşuraţi fiecare în domeniul respectiv de activitate, pentru educarea copiilor, a elevilor şi studenţilor, pentru creşterea

tinerei generaţii în spiritul dragostei faţă de partid, faţă de muncă şi faţă de patrie, de socialism, de pace şi colaborare între popoare. *(Aplauze puternice).*

Aş putea spune că sintem mulţumiţi de rezultatele tot mai bune pe care le obţinem an de an, deşi nu se poate spune că nu mai avem încă de făcut în fiecare domeniu cîte ceva pentru ca lucrurile să meargă cît mai bine. Dumneavoastră ştiţi foarte bine că şi în domeniul învăţămîntului, la toate nivelurile, mai trebuie să aducem încă îmbunătăţiri şi perfecţionări, atît organizatorice cît şi în ce priveşte programele şi în însăşi munca dumneavoastră cu elevii şi studenţii.

Trebuie să ne străduim să asigurăm tineretului nostru atît cunoştinţele, cît şi educaţia corespunzătoare, pentru a-l pregăti cît mai bine pentru viaţă, pentru muncă. Să avem permanent în vedere că tînărul, constructorul de mîine al societăţii socialiste şi comuniste, trebuie să fie un om multilateral dezvoltat, cu un profil moral şi politic, dar şi profesional foarte larg. De aceea, trebuie să ne străduim şi mai mult spre a înarma tineretul nostru cu largi cunoştinţe în toate domeniile de activitate, mergînd, desigur, la o anumită profilare ; să muncim şi să nu admitem profilarea îngustă a elevilor şi studenţilor, pentru că prin aceasta vom dăuna atît pregătirii lor, cît şi intereselor dezvoltării societăţii noastre. Nu doresc însă să dezvolt această problemă acum.

Încă o dată doresc să-mi exprim convingerea că toate cadrele didactice vor depune în continuare eforturi susţinute pentru a ridica învăţămîntul din fiecare sector la nivelul cerinţelor crescînde ale dezvoltării ştiinţei şi culturii, al exigenţelor tot mai mari ale societăţii noastre socialiste. Sînt convins că fiecare dintre dumneavoastră, toate cadrele noastre didactice nu vor precupeţi nici un efort pentru a-şi îndeplini marile răspunderi pe care le au,

în faţa poporului, a partidului, pentru formarea tinerei generaţii.

Cu aceste gînduri, vă urez cele mai mari succese şi satisfacţii în activitatea dumneavoastră. *(Aplauze puternice)*.

Personal, vă adresez tuturor multă fericire şi sănătate. *(Aplauze prelungite)*.

CUVÎNT
LA DESCHIDEREA CONFERINŢEI NAŢIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 19 iulie 1972 —

Din însărcinarea Comitetului Central declar deschise lucrările Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român.

La lucrările ei participă membrii şi membrii supleanţi ai Comitetului Central, membrii Comisiei Centrale de Revizie, 2 220 delegaţi, precum şi 500 invitaţi, reprezentînd toate organizaţiile judeţene ale partidului, precum şi organizaţia de partid a capitalei. Conferinţa reuneşte în cadrul său pe cei mai înaintaţi comunişti din rîndul muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor, un însemnat număr de vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, activişti de partid, de stat şi ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, tineri şi vîrstnici, români, maghiari, germani, sîrbi şi de alte naţionalităţi.

În numele Conferinţei, adresăm un fierbinte salut tuturor comuniştilor, oamenilor muncii din România socialistă. *(Aplauze puternice)*.

De asemenea, în numele Comitetului Central al partidului adresez un salut călduros tuturor delegaţilor şi invitaţilor prezenţi în sală. *(Aplauze)*.

Salutăm, totodată, pe ambasadorii şi reprezentanţii unor state, acreditaţi în România, care participă la lucrările Conferinţei Naţionale ca invitaţi, precum şi pe reprezentanţii presei străine. *(Aplauze)*.

RAPORTUL CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A ROMÂNIEI ÎN URMĂTORII ANI ŞI ÎN PERSPECTIVĂ, LA PERFECŢIONAREA CONDUCERII PLANIFICATE A SOCIETĂŢII ŞI DEZVOLTAREA DEMOCRAŢIEI SOCIALISTE, LA CREŞTEREA ROLULUI CONDUCĂTOR AL PARTIDULUI ÎN EDIFICAREA SOCIALISMULUI ŞI COMUNISMULUI, LA ACTIVITATEA INTERNAŢIONALĂ A PARTIDULUI ŞI STATULUI

Prezentat la Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român

— *19 iulie 1972* —

Dragi tovarăşi,

Conferinţa Naţională — înalt for de conducere al partidului — este chemată să facă bilanţul activităţii desfăşurate de la precedenta Conferinţă Naţională din decembrie 1967 şi după Congresul al X-lea în domeniul perfecţionării planificării şi conducerii economiei, a întregii vieţi sociale, să stabilească noi măsuri pentru continuarea acestui proces în concordanţă cu cerinţele actualei etape a evoluţiei ţării noastre, cu obiectivele fundamentale ale făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Totodată, Conferinţa Naţională urmează să analizeze stadiul îndeplinirii planului cincinal 1971—1975 şi să elaboreze noi măsuri în vederea realizării şi depăşirii prevederilor acestuia, pentru determinarea unui nou avînt în activitatea economico-socială din patria noastră, pentru

impulsionarea dezvoltării forţelor de producţie, sporirea şi mai rapidă a avuţiei naţionale, perfecţionarea organizării societăţii şi creşterea nivelului de trai al întregului popor român.

Pornind de la concepţia materialist-dialectică şi istorică şi bazîndu-se pe analiza ştiinţifică a schimbărilor produse în societate, a noilor cerinţe ale dezvoltării sociale, Conferinţa Naţională este, de asemenea, chemată să elaboreze orientările şi liniile directoare pentru elaborarea prognozelor privind dezvoltarea economico-socială pînă în 1990, obiectivele fundamentale ale înaintării României pe calea socialismului şi comunismului. Am putea spune, de aceea, că această conferinţă capătă un rol şi o importanţă deosebite, înscriindu-se în istoria Partidului Comunist Român, a naţiunii noastre socialiste ca un moment crucial în lupta pentru progres şi civilizaţie. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

A intrat în practica vieţii partidului ţinerea, între congrese, a conferinţelor naţionale consacrate dezbaterii şi rezolvării unor probleme de importanţă deosebită pentru dezvoltarea viitoare a ţării, pentru opera de edificare a noii orînduiri. Aceasta este o expresie a adîncirii democraţiei interne de partid, a promovării consecvente în partidul nostru a principiului muncii şi conducerii colective, a creării condiţiilor pentru participarea tuturor comuniştilor, a întregului popor la elaborarea hotărîrilor care privesc interesele majore ale naţiunii noastre socialiste.

Conferinţa Naţională a fost precedată de o largă dezbatere — atît în partid, cît şi în rîndul maselor populare — a celor mai importante probleme actuale ale dezvoltării economico-sociale a României.

După cum este cunoscut, în ultimul timp au avut loc importante consfătuiri pe ţară — cu cadrele de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii,

cu secretarii comitetelor comunale de partid și primarii comunelor, cu cadrele de conducere din institute de cercetare și proiectare, cu primii secretari, miniștri și alte cadre de conducere din economie —, care au dezbătut un șir de probleme de o deosebită însemnătate pentru îmbunătățirea muncii în sectoarele respective de activitate. S-au desfășurat, de asemenea, largi dezbateri în cadrul organizațiilor de partid, încheiate cu conferințele județene, care au prilejuit o analiză exigentă a activității în toate domeniile construcției socialiste, sintetizarea părerilor și propunerilor oamenilor muncii cu privire la înfăptuirea în cît mai bune condiții a programului adoptat de Congresul al X-lea. Putem spune, pe drept cuvînt, că perioada premergătoare Conferinței Naționale a fost marcată de un puternic avînt creator al maselor, de o amplă dezbatere, în cursul căreia au fost evidențiate noi și importante rezerve de îmbunătățire a activității economico-sociale, s-au stabilit măsuri pentru folosirea lor cît mai eficientă.

Caracteristica conferințelor județene, a întregii dezbateri care s-a desfășurat în pregătirea conferinței a fost exprimarea viguroasă a hotărîrii comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii de a face totul pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea, manifestarea încrederii lor nețărmurite în politica marxist-leninistă a partidului nostru comunist *(aplauze puternice)*; dezbaterile, activitatea avîntată și noile angajamente ale oamenilor muncii au evidențiat, o dată în plus, forța partidului nostru, autoritatea de care se bucură în mase, unitatea întregului popor în jurul partidului. S-a demonstrat din nou cu putere capacitatea tuturor organizațiilor partidului nostru de a-și îndeplini rolul de forță conducătoare în societate, maturitatea și competența cadrelor noastre, creșterea nivelului lor politic și ideologic, a fermității lor în lupta pentru cauza socialismului, pentru

bunăstarea și înflorirea patriei, conștiința ridicată a comuniștilor, a oamenilor muncii, care înțeleg tot mai bine sarcinile și interesele generale ale societății socialiste, țelurile supreme ale politicii Partidului Comunist Român. *(Aplauze puternice)*.

Iată de ce putem spune că lucrările Conferinței Naționale vor marca un nou și important pas înainte în dezvoltarea multilaterală a patriei, vor exercita o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți economice, politice și sociale a României socialiste, vor demonstra cu putere forța și unitatea partidului nostru, vor asigura îndeplinirea cu tot mai mult succes a misiunii sale istorice de forță conducătoare a națiunii noastre, vor permite declanșarea și mai impetuoasă a capacității creatoare a poporului român în făurirea propriului său destin, a viitorului său comunist. *(Vii aplauze)*.

I

ÎNFĂPTUIREA PROGRAMULUI ELABORAT DE CONGRESUL AL X-LEA PENTRU FĂURIREA SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

1. Îndeplinirea cincinalului înainte de termen, măsuri pentru dezvoltarea economico-socială mai accelerată a țării

Stimați tovarăși,

Conferința Națională își desfășoară lucrările în condițiile în care clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, întregul popor înfăptuiesc neabătut, cu elan și înalt

spirit de abnegație programul de dezvoltare multilaterală a societății noastre socialiste.

In perioada care a trecut de la Conferința Națională și de la Congresul al X-lea au fost obținute realizări de seamă în dezvoltarea economico-socială a țării. Sarcinile planului cincinal 1966—1970 au fost înfăptuite cu succes. Este semnificativ că venitul național — indicatorul cel mai sintetic al activității economice — a depășit prevederile cincinalului cu 13,6 miliarde de lei, crescînd într-un ritm mediu anual de 7,7%.

Rezultatele din 1971 și din primul semestru al acestui an ne arată că și sarcinile actualului plan cincinal — elaborat pe baza orientărilor Congresului al X-lea — se realizează în bune condiții. În această perioadă, producția globală industrială — dezvoltîndu-se într-un ritm de 11,5% — a depășit cu circa 11 miliarde de lei prevederile planului. Recolta de cereale, de 14 500 000 de tone, obținută anul trecut a înregistrat cel mai înalt nivel atins pînă acum în țara noastră. Pe baza dezvoltării în ritm susținut a producției materiale, produsul social a sporit în anul 1971 cu 11,2%, iar venitul național cu 12,8%, ceea ce reflectă valorificarea mai judicioasă a resurselor, ridicarea eficienței activității economice.

Avem motive să fim satisfăcuți de succesele obținute pe calea dezvoltării economico-sociale a României, mai ales dacă ținem seama de nivelul scăzut de la care am pornit. Producția industrială este anul acesta de 21 de ori mai mare decît în 1938 ; producția agricolă globală din anul 1971 a depășit de 1,9 ori nivelul antebelic. Comparativ cu anul 1938, venitul național este în acest an de 7,6 ori mai mare. Aceasta a permis ca, paralel cu alocarea unor însemnate resurse pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a economiei, să se asigure îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale întregului popor. Salariul

real este astăzi de peste 2,7 ori mai mare decît în 1938. Pentru a se înțelege mai bine progresele importante obținute în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, trebuie arătat că numai fondul de salarii din 1972 este de peste 3 ori mai mare decît întregul venit național al României anului 1938. Au cunoscut o puternică înflorire cultura, învățămîntul, s-a creat un larg sistem de ocrotire a sănătății, au fost cheltuite fonduri importante pentru asigurări sociale. În acest an se alocă de la bugetul statului nostru pentru aceste scopuri fonduri de 19—20 de ori mai mari decît în 1938.

Toate aceste mari înfăptuiri obținute în dezvoltarea economico-socială a țării se datoresc muncii eroice depuse de clasa muncitoare — forța de bază a societății noastre, clasa conducătoare în stat —, de țărănime, aliata de nădejde a clasei muncitoare, de intelectualitatea noastră nouă, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate ; ele confirmă pe deplin justețea liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru, care aplică în mod creator legile generale ale construcției socialiste la realitățile concrete ale României, demonstrează superioritatea noii orînduiri, uriașa capacitate de creație a poporului eliberat de exploatare și asuprire, liber și stăpîn pe soarta sa, hotărît să-și făurească viitorul său fericit. *(Aplauze prelungite).*

Doresc ca de la înalta tribună a Conferinței Naționale a partidului să adresez cele mai calde felicitări muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, întregului nostru popor, organelor și organizațiilor de partid, tuturor comuniștilor pentru marile realizări dobîndite în construcția economică și socială, pentru munca eroică închinată patriei, pentru hotărîrea și spiritul de abnegație cu care înfăptuiesc programul Congresului al X-lea de făurire a societății socia-

liste multilateral dezvoltate pe pămîntul României. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Stimați tovarăși,

Desigur, în activitatea noastră s-au manifestat și se mai manifestă lipsuri și neajunsuri ; am avut de învins și mai trebuie să învingem încă multe greutăți. Esențial este însă faptul că asigurăm dezvoltarea ascendentă a economiei, științei și culturii, ridicarea nivelului de trai, progresul general al patriei. Ca urmare a succeselor obținute în toate domeniile de activitate, am lichidat starea de înapoiere de la care am pornit, ne-am ridicat la un nou nivel de dezvoltare. Cu toate acestea, trebuie spus că mai avem încă multe de făcut pentru a asigura poporului nostru un înalt nivel de civilizație și bunăstare, satisfacerea plenară a necesităților sale de viață materiale și spirituale. Dacă ne comparăm cu statele dezvoltate din punct de vedere economic, constatăm că în multe domenii ne desparte încă de acestea un decalaj important. Iată de ce România — depășind stadiul de țară slab dezvoltată — continuă să fie țară în curs de dezvoltare, iată de ce este necesar să mai facem încă eforturi uriașe pentru accelerarea progresului material, științific și cultural, în scopul ajungerii din urmă a statelor avansate ale lumii. Cîteva cifre sînt edificatoare în acest sens. Venitul național pe locuitor, de 500—600 de dolari, de pildă, este de 4—5 ori mai mic decît în țările dezvoltate. La rîndul său, nivelul productivității muncii este de cîteva ori mai redus. Un decalaj de 2—4 ori se menține, într-o serie de sectoare industriale de bază, la producția pe locuitor. Ponderea populației ocupate în agricultură din totalul populației ocupate este în țara noastră de circa 47%, față de 10—15% în statele industriale avansate. Existența acestor diferențe impune, cu necesitate,

concentrarea eforturilor pentru realizarea unei dezvoltări accentuate a ramurilor de bază ale economiei, pentru creșterea și perfecționarea forțelor de producție ale țării în pas cu revoluția tehnico-științifică mondială, pentru sporirea eficienței întregii activități economice. Ceea ce am realizat pînă acum ne întărește încrederea că în etapa pe care ne-o propunem, într-o perioadă istorică relativ scurtă, vom reuși să depășim stadiul de țară în curs de dezvoltare, în care se găsește România, ne vom situa la nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, asigurînd astfel un ridicat standard de viață al populației, satisfacerea cerințelor ei crescînde materiale și culturale. *(Aplauze puternice).*

Rezultatele obținute în primul an și jumătate al cincinalului, dezbaterile care au avut loc în ultimul timp în consfătuirile de lucru, în organizațiile de partid și în conferințele județene, angajamentele asumate de oamenii muncii în întîmpinarea Conferinței Naționale și a celei de-a 25-a aniversări a proclamării republicii au evidențiat posibilitatea obținerii unei creșteri mai substanțiale a economiei în actualul cincinal. În acest sens doresc să menționez în mod deosebit inițiativa conferinței extraordinare a organizației de partid a municipiului București, care — adresînd organizațiilor județene de partid chemarea la întrecere pentru realizarea planului cincinal în 4 ani și jumătate — s-a angajat să asigure în capitală, în perioada 1971—1975, o producție industrială globală de 52 de miliarde de lei peste prevederile cincinalului. *(Vii aplauze).* De la tribuna Conferinței Naționale salutăm inițiativa organizației municipale, a comuniștilor și tuturor oamenilor muncii din capitală, angajamentele tuturor conferințelor județene de partid, larga mișcare de masă care s-a declan-

șat în întreaga țară pentru depășirea cincinalului, pentru folosirea mai eficientă a resurselor naturale în vederea intensificării dezvoltării economiei noastre socialiste. Conferința Națională va aproba, fără îndoială, aceste inițiative și angajamente și va stabili măsurile ce se impun pentru realizarea lor în cele mai bune condiții, pentru asigurarea unui nou și puternic avînt în măreața construcție economico-socială ce se desfășoară în patria noastră. *(Aplauze puternice).*

Luînd în considerare realizările de pînă acum, precum și angajamentele luate de oamenii muncii, apare posibil ca în anul 1975 producția industrială globală a țării să atingă 580—600 de miliarde de lei, adică să fie cu 40—60 de miliarde de lei mai mare decît s-a prevăzut în planul cincinal. Posibilități reale de a depăși sarcinile cincinalului se conturează și în agricultură — lucru dovedit în mod concludent de faptul că încă în 1971 o serie de unități agricole au obținut producții vegetale și animale apropiate sau chiar mai mari decît cele preconizate pentru anul 1975. De asemenea, se creează posibilitatea ca și în construcții și transporturi, precum și în celelalte ramuri ale economiei să se obțină, folosindu-se mai intens rezervele existente, realizări superioare prevederilor cincinalului. Avînd în vedere toate aceste perspective, se poate asigura creșterea mai rapidă a produsului social și a venitului național. Astfel, venitul național suplimentar obținut în 1975 va putea depăși cu circa 20 de miliarde de lei nivelul stabilit în plan. Realizarea acestui obiectiv va crea condiții pentru alocarea de noi mijloace, atît în scopul dezvoltării mai intense a economiei naționale, cît și pentru creșterea mai rapidă a nivelului de trai al întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).*

Tovarăși,

Se poate pune, pe drept cuvînt, întrebarea dacă angajamentele luate și estimările suplimentare menționate pot fi înfăptuite, dacă ele au o bază materială reală. Pentru a aprecia realismul acestor prevederi, trebuie să pornim, înainte de toate, de la potențialul productiv de care dispune economia noastră în momentul de față. Anul acesta, valoarea fondurilor fixe din sfera productivă se ridică la circa 610 miliarde de lei, din care aproape trei pătrimi sînt capacități puse în funcțiune în ultimii 10 ani, deci cu un grad de tehnicitate superior. Totodată, pentru perioada 1973—1975 se prevede punerea în funcțiune a unui mare număr de noi capacități productive, din care peste 1 000 în industrie. Deci, dacă avem în vedere acest potențial de mari proporții, aflat în continuă dezvoltare și modernizare, putem aprecia că există posibilități reale pentru a îndeplini angajamentele asumate, pentru a obține o creștere mai puternică a producției și productivității muncii, ridicarea eficienței activității economice, dezvoltarea mai accelerată a economiei naționale.

Desigur, numai existența potențialului material nu poate asigura de la sine realizarea angajamentelor, a sporurilor suplimentare la care m-am referit. Trebuie să nu uităm că, pe ansamblul industriei, valoarea producției globale la 1 000 de lei fonduri fixe se menține în acest an la un nivel similar celui din 1970 ; de asemenea, venitul net la 1 000 de lei fonduri fixe crește foarte lent. Se impun deci măsuri hotărîte pentru a elimina neajunsurile care mai persistă în utilizarea fondurilor fixe și care fac ca eficiența lor să nu fie încă pe măsura posibilităților, pentru a determina în cel mai scurt timp o schimbare radicală în acest domeniu.

În primul rînd, este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate pentru folosirea intensivă a capacităților

de producție și încărcarea corespunzătoare a mașinilor și utilajelor. Trebuie arătat că în industria noastră coeficientul schimburilor de lucru al muncitorilor din secțiile de bază se află la un nivel de 1,75. Potrivit unor calcule estimative, printr-o încărcare mai bună a capacităților de producție se poate asigura anual o producție industrială suplimentară de circa 20—25 de miliarde de lei.

În al doilea rînd, importante posibilități de creștere suplimentară a producției rezidă în scurtarea termenelor de execuție a noilor obiective și atingerea cît mai rapidă a parametrilor proiectați ; din unele calcule estimative rezultă că reducerea cu numai o lună a termenelor de dare în funcțiune și de atingere a parametrilor proiectați la obiectivele industriale ce urmează a fi puse în funcțiune pînă la sfîrșitul cincinalului asigură o producție suplimentară pe perioada 1973—1975 de 6—7 miliarde de lei.

În al treilea rînd, trebuie intensificată preocuparea pentru folosirea mai bună a suprafețelor de producție, asigurînd cu investiții mici introducerea unor noi utilaje în spațiile existente.

În al patrulea rînd, este necesar să fie intensificată preocuparea pentru îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale. Se cer luate măsuri pentru mai buna dimensionare a stocurilor — îndeosebi la materiile prime —, astfel ca acestea să asigure aprovizionarea ritmică și, totodată, să înlăture sustragerea din circuitul economic și imobilizarea unor mijloace materiale.

În al cincilea rînd, doresc să subliniez și cu acest prilej că, militînd pentru intensificarea dezvoltării noastre economice, noi nu dorim orice fel de depășire a prevederilor cincinalului ; nimeni nu are nevoie de producție globală în sine. Dealtfel, va trebui ca, în cel mai scurt timp, să adoptăm indicatori care să reflecte mai bine aportul real al unităților economice la sporirea avuției naționale și care

să elimine posibilitatea creșterii artificiale a producției valorice prin circulația inutilă a produselor. Angajamentele asumate trebuie să se concretizeze în produse fizice necesare economiei — pentru piața internă și export —, care să contribuie efectiv la creșterea avuției naționale și a venitului național. Comitetul de Stat al Planificării, împreună cu ministerele, cu comitetele județene de partid, va trebui să stabilească lista produselor la care urmează să se realizeze depășiri. Totodată, se impune ca pînă la sfîrșitul acestui an să se elaboreze un plan suplimentar care să permită justa corelare a sarcinilor asumate peste prevederile de plan, să asigure condițiile necesare pentru îndeplinirea angajamentelor în concordanță cu cerințele economiei naționale, ale creșterii bunăstării întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

După cum este cunoscut, Conferința Națională și Congresul al X-lea al partidului au pus în centrul preocupărilor creșterea eficienței economice. Un rol esențial au în acest sens ridicarea nivelului tehnic al producției, îmbunătățirea continuă a tehnologiilor de fabricație și a calității produselor. În condițiile progresului tehnic de astăzi, cînd modernizarea produselor și a tehnologiilor are loc într-un ritm extrem de rapid, menținerea în fabricație a unor produse cu caracteristici învechite, dotarea economiei cu utilaje și instalații cu randament scăzut au efecte negative asupra dezvoltării economice a țării. De aceea se impune să acționăm energic și permanent pentru înnoirea produselor, reproiectarea mașinilor și utilajelor, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, îmbunătățirea substanțială a calității tuturor produselor.

O deosebită atenție trebuie acordată valorificării superioare a materiilor prime și materialelor, orientînd ferm

structura industriei — atît în cincinalul actual, cît și în cincinalele viitoare — spre produsele care încorporează o cantitate cît mai mare de muncă complexă. Este necesar să schimbăm concepția unor conducători de unități economice care se mulțumesc să producă părțile grosiere ale unor instalații, iar pentru părțile complicate recurg la import. Valorificarea mai bună a resurselor de materii prime și materiale constituie calea sigură pentru progresul economic și social al țării.

O sarcină economică de cea mai mare importanță este reducerea cheltuielilor materiale. În esență, aceasta înseamnă economisirea muncii sociale înmagazinate în mijloacele de producție. În țara noastră, cheltuielile materiale se situează la un nivel foarte ridicat în comparație cu realizările obținute de alte țări. Reducerea cu un procent a ponderii cheltuielilor materiale în industrie la nivelul anului 1973 echivalează cu un spor de venit național de circa 4 miliarde de lei. Trebuie luate măsuri hotărîte pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, materiale și combustibil. Este necesar să ne preocupăm mai intens de economisirea metalului, de eliminarea pierderilor la laminare și prelucrare. În multe întreprinderi, coeficientul de utilizare a metalului este de 0,5—0,7, față de 0,8—0,9 în unități similare din alte țări. De asemenea, se mențin consumuri ridicate și la alte materii prime, materiale și combustibil. Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale, toate ministerele economice trebuie să fundamenteze științific normele de consum, ținînd seama de dotarea tehnică a industriei, de progresele înregistrate pe plan internațional în unități similare.

Un imperativ major al progresului este creșterea mai accentuată a productivității muncii. În anul 1973 trebuie să se asigure în industria republicană o productivitate a muncii pe salariat cu cel puțin 9% mai mare decît în 1972.

Realizarea unei productivități superioare necesită nu intensificarea efortului fizic, ci a muncii de concepție, în vederea extinderii mecanizării și automatizării, aplicării proceselor tehnologice moderne. Se impune, de asemenea, să fie luate măsuri pentru creșterea calificării muncitorilor, trecerea la lucrul pe mai multe mașini. O deosebită atenție trebuie acordată întăririi disciplinei în muncă, respectării riguroase a regulamentelor de ordine interioară, asigurării condițiilor ca fiecare lucrător să folosească în mod eficient întregul timp de lucru. Va trebui să ne preocupăm în mai mare măsură de asigurarea unui raport just între numărul celor care lucrează nemijlocit în producția materială — acolo unde se creează bunurile materiale, adevărata avuție națională — și numărul celor ocupați în alte activități și care se menține nejustificat de mare ; aceasta este o problemă fundamentală a dezvoltării societății noastre socialiste.

Totodată, trebuie să acționăm mai hotărît pentru reducerea personalului ocupat în activități administrativ-funcționărești. Pînă în toamnă, Consiliul de Miniștri trebuie să elaboreze normative obligatorii și criterii de bază — pe ramuri — cu privire la ponderea personalului administrativ în numărul total al salariaților. Se va urmări ca specialiștii să fie utilizați cu prioritate în conducerea nemijlocită a producției, precum și în munci de concepție și cercetare, asigurînd și pe această cale o creștere a producției și productivității muncii.

Întreprinderile, centralele și ministerele trebuie să se preocupe în mod deosebit de dezvoltarea concentrării, specializării și cooperării, care contribuie în măsură importantă la creșterea productivității muncii, reducerea costurilor, ridicarea calității producției și sporirea rentabilității. O atenție specială se cere acordată rezolvării acestor probleme în cadrul construcțiilor de mașini ; va trebui întoc-

mit un program de perspectivă care să asigure realizarea unor progrese mai rapide în dezvoltarea specializării și cooperării între unitățile constructoare de mașini aparținînd mai multor ministere. În mod similar este necesar să se procedeze și în alte ramuri.

Ridicarea eficienței activității economice impune creșterea răspunderii cadrelor din economie, a tuturor colectivelor pentru buna gospodărire a fondurilor materiale și financiare. Organele de conducere din întreprinderi, centrale, ministere, din toate unitățile socialiste au obligația să acționeze cu fermitate pentru a asigura introducerea unui regim sever de economii, întărirea disciplinei de plan și financiare, înlăturarea pierderilor și risipei, sporirea continuă a rentabilității și, pe această bază, a veniturilor societății. Indiferent de mărimea cheltuielilor, trebuie întotdeauna stabilit cu precizie în ce termen și cu ce beneficii vor fi restituite societății fondurile avansate.

În centrul activității de conducere trebuie să stea creșterea vitezei de rotație a fondurilor materiale și financiare încredințate unităților economice. În acest sens, este necesar ca — prin utilizarea intensivă a mașinilor, utilajelor și instalațiilor — să se asigure resurse pentru reînnoirea și modernizarea fondurilor fixe în termene cît mai scurte. Totodată, acționînd pentru scurtarea ciclului aprovizionare-fabricație-desfacere, va trebui să se obțină producții suplimentare folosind același volum de mijloace circulante. Vor trebui luate măsuri pentru accelerarea procesului de circulație, asigurînd creșterea vitezei de rotație a banilor — elemente esențiale ale unei bune activități economice, ale unei economii sănătoase. Numai pe calea intensificării vitezei de rotație a fondurilor, atît în producție, cît și în circulație, vom putea accelera progresul economic al țării, ridicarea nivelului de trai al poporului.

Stimați tovarăși,

În domeniul agriculturii sînt, de asemenea, necesare măsuri hotărîte pentru obținerea unor producții sporite cu cheltuieli minime. Subliniez acest lucru deoarece se manifestă multe neajunsuri în folosirea bazei tehnico-materiale a acestei ramuri.

Comparativ cu media anuală 1966—1970, la întreprinderile agricole de stat, în timp ce fondurile fixe au sporit anul trecut cu 38%, producția globală a fost mai mare cu 24,7%; la cooperativele agricole de producție, fondurile fixe au crescut cu 27%, iar producția globală cu 11,3%. O deosebită atenție trebuie acordată folosirii sistemelor de irigație; se impune ca organele și unitățile agricole să ia de urgență toate măsurile pentru a asigura cadrele necesare de muncitori, tehnicieni și ingineri, precum și celelalte condiții tehnico-organizatorice și materiale necesare exploatării cu înaltă eficiență a lucrărilor de irigații. Se cere, de asemenea, o preocupare sporită pentru eliminarea neajunsurilor care există în transportul și depozitarea îngrășămintelor chimice, pentru folosirea acestora cu randament superior.

O problemă esențială care trebuie să stea în atenția organelor agricole, ca și a comitetelor județene și comunale de partid este apărarea și conservarea pămîntului — bun național de importanță vitală pentru propășirea economică a țării. Este necesar să se aplice cu strictețe prevederile legislației fondului funciar, reducîndu-se la minimum scoaterile de teren din cultură.

În vederea creșterii producției agricole vegetale, să se ia în continuare măsuri pentru zonarea judicioasă a culturilor, asigurarea unor semințe de înaltă productivitate, aplicarea mai largă în practică a cuceririlor științei. Paralel cu dezvoltarea producției de cereale, este necesar să fie intensificată cultivarea plantelor tehnice, cu eficiență

economică ridicată. Trebuie asigurate, de asemenea, producții sporite și de calitate bună în legumicultură, viticultură și pomicultură, pentru satisfacerea cerințelor de consum ale populației și a necesităților exportului.

În zootehnie este necesar să crească preocuparea pentru ameliorarea raselor de animale și creșterea productivității acestora ; în acest scop se cer luate măsuri pentru sporirea contribuției unităților de cercetare din țara noastră, cît și pentru lărgirea importului de reproducători de înaltă productivitate. O importantă rezervă de dezvoltare a producției de carne este creșterea greutății animalelor la sacrificare. În vederea dezvoltării mai susținute a zootehniei, este necesar să se ia măsuri pentru asigurarea bazei furajere, valorificîndu-se mai bine în acest scop însemnatul potențial de pășuni și fînețe de care dispune țara noastră.

Se impune o deosebită atenție pentru îmbunătățirea radicală a activității întreprinderilor agricole de stat, care au toate condițiile ca pînă la sfîrșitul actualului cincinal să se situeze la nivelul unităților agricole moderne din țările cu agricultură avansată în ceea ce privește organizarea și eficiența producției, folosirea forței de muncă la 100 ha, devenind model de organizare pentru întreaga noastră agricultură socialistă. În același timp, o mai mare atenție trebuie acordată utilizării raționale a forței de muncă în cooperativele agricole de producție, acționîndu-se mai hotărît pentru întărirea disciplinei și perfecționarea organizării muncii, pentru diversificarea în continuare a activităților productive din aceste unități.

Dezvoltarea industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri ale economiei naționale impune extinderea și îmbunătățirea transporturilor. Va trebui să se treacă la dotarea cu autovehicule de mare capacitate și remorci, cu tractoare de mare putere și înalt randament, care să deservească în mai bune condiții șantierele de construcții, exploatările miniere, unitățile din agricultură. Pe baza programului adoptat de Comitetul Executiv al Comitetului Central, este necesar să se extindă acțiunea de optimizare a transporturilor, să se introducă pe scară largă paletizarea și containerizarea. Se impune, de asemenea, să fie intensificată acțiunea de mecanizare a operațiilor de încărcare-descărcare. Organele Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor trebuie să urmărească cu mai multă exigență folosirea rațională a parcului de vagoane, autovehicule, nave și avioane, îmbunătățirea organizării și desfășurării activității de transport. Toate aceste măsuri este necesar să se materializeze în anii următori într-o creștere substanțială a productivității muncii, în folosirea cu eficiență sporită a capacităților de transport, corespunzător nevoilor economiei naționale.

Stimați tovarăși,

Partidul nostru acordă cea mai mare atenție justei repartizări a venitului național pentru dezvoltare și pentru consum, de aceasta depinzînd în mod hotărîtor progresul general al societății. În acest cadru, un rol esențial revine formării și bunei gospodăriri a fondului național de dezvoltare economico-socială, care cuprinde cota din venitul național repartizată pentru dezvoltare, precum și fondul de amortizare, și care exprimă totalitatea resurselor alocate de societate pentru creșterea forțelor de producție, pentru lărgirea bazei materiale a activităților social-culturale. Progresul impune ca fiecare cetățean să producă atît pentru sine, cît și pentru societate ; între munca pentru sine și munca pentru societate nu există contradicții, deoarece cu cît este mai mare partea destinată societății, cu atît sporește mai rapid avuția națională și, pe această bază, bunăstarea întregului popor, veniturile fiecărui om al muncii. *(Aplauze puternice).*

Un atribut primordial al conducerii și planificării economiei este orientarea fondului național de dezvoltare cu precădere spre lărgirea și modernizarea fondurilor fixe productive, îndeosebi pentru înzestrarea economiei cu mașini și utilaje. Pînă la urmă, bogăția unui popor nu constă în ceea ce se consumă la un moment dat, ci în mijloacele de producție de care dispune, în capacitatea sa de a realiza o cantitate cît mai mare de bunuri materiale.

Este necesar să sporească preocuparea pentru modul de constituire și utilizare a fondului de amortizare — parte componentă a fondului național de dezvoltare. În acest sens va trebui să se stabilească normative precise care să determine folosirea amortizărilor îndeosebi pentru achiziționarea de mașini și utilaje — și nu în scopul construirii de clădiri —, pentru dezvoltarea mai accentuată a forțelor de producție, reînnoirea calitativă a fondurilor fixe productive.

În concordanță cu orientările stabilite de Congresul al X-lea al partidului, în planul cincinal actual se prevede realizarea unui volum de investiții de circa 540 de miliarde de lei ; din acest plan, în primul an și jumătate s-au realizat lucrări în valoare de peste 120 de miliarde de lei. Este necesar să se ia măsuri energice ca acest mare efort să dea întreaga măsură a efectelor sale economice. Investiția specifică poate fi mult redusă prin îmbunătățirea activității de proiectare, înlăturarea tendințelor de gigantism, de supradimensionare a construcțiilor, prin renunțarea la finisajele inutile, amplasarea în aer liber a instalațiilor și realizarea unor construcții simple, ușoare, care să răspundă strict nevoilor funcționale. Trebuie interzisă construirea de pavilioane administrative costisitoare, spațiile pentru birouri urmînd să fie integrate în corpul clădirilor productive. Se impune o atenție deosebită pentru

îmbunătățirea organizării muncii pe șantierele de construcții, gospodărirea judicioasă a materialelor și utilajelor, reducerea substanțială a consumului de metal în construcții. Trebuie intensificată acțiunea de diversificare a sortimentelor de materiale de construcții și de folosire a înlocuitorilor ; să se extindă practica realizării direct pe șantier a prefabricatelor și chiar a unor construcții metalice, evitîndu-se astfel cheltuielile pentru transport și întîrzierile în livrări. Paralel cu înfăptuirea programului de înzestrare cu mașini și utilaje de mare productivitate, trebuie să se asigure ridicarea calificării muncitorilor și cadrelor tehnice, astfel ca în următorii 4—5 ani să se dubleze productivitatea muncii în construcții.

Este necesar ca toate ministerele și unitățile economice, organizațiile de construcții și institutele de proiectări să acționeze cu mai multă hotărîre pentru creșterea eficienței economice a investițiilor, de care depinde în mare măsură realizarea înainte de termen a sarcinilor cincinalului, accelerarea dezvoltării economico-sociale a țării. *(Aplauze puternice).*

2. Asigurarea și pregătirea forței de muncă ; dezvoltarea cercetării științifice în pas cu nevoile societății

Stimați tovarăși,

Înfăptuirea programului aprobat de Congresul al X-lea al partidului impune adoptarea unui complex de măsuri pentru asigurarea forței de muncă necesare, calificarea în ritm mai rapid a muncitorilor, continuarea procesului

de îmbunătățire a pregătirii profesionale a tuturor oamenilor muncii. Fără îndoială, în acest domeniu s-au obținut în ultimul timp unele rezultate bune, dar va trebui să aducem în continuare perfecționări întregului sistem de pregătire a cadrelor.

Una din carențele principale ale învățămîntului, îndeosebi cel de cultură generală, este că nu asigură tinerilor pregătirea corespunzătoare pentru a se integra rapid în producție. De aceea, este necesar să se organizeze astfel procesul de învățămînt încît la terminarea fiecărei etape — școala de 10 ani, liceul — tînărul să capete asemenea cunoștințe care să-i dea posibilitatea ca, în cazul cînd nu își continuă studiile în învățămîntul superior, să se poată integra într-o activitate practică, utilă societății ; în același timp, se impune să se asigure repartizarea absolvenților acestor școli în sectoare de activitate cerute de nevoile generale ale țării, cu precădere în producție. Realizarea acestui deziderat deosebit de important pentru societatea noastră, precum și pentru afirmarea în viață a unui mare număr de tineri, impune luarea de urgență a măsurilor corespunzătoare pentru îmbunătățirea programelor, atît ale școlilor de 10 ani, cît și ale liceelor de toate tipurile, îndeosebi pentru ultimele clase. Trebuie eliminată, de asemenea, tendința greșită care se manifestă, mai ales la licee, în direcția unei specializări înguste a pregătirii tinerilor. Școala trebuie să asigure cunoștințe generale mai largi în domeniul fiecărei profesiuni, astfel încît tînărul să poată presta munci diferite în cadrul aceleiași ramuri. Conceperea în acest fel a învățămîntului, lichidarea specializării înguste și a diversificării nejustificate a profesiunilor și meseriilor este o cerință ce se pune în egală măsură în școala generală, în liceu, în școlile profesionale și în în-

vățămîntul superior. Toți tinerii trebuie ajutați să posede un larg orizont de pregătire profesională, să aibă o calificare complexă, pentru a nu fi puși în situația de a executa numai operații limitate, devenind simple instrumente ale procesului de fabricație. Realizarea unei pregătiri multilaterale constituie o cerință importantă a economiei moderne, o condiție primordială a creșterii rolului creator al omului în desfășurarea producției și, pînă la urmă, un principiu fundamental al însuși comunismului, care presupune manifestarea polivalentă în cîmpul muncii a fiecărui membru al societății. *(Vii aplauze)*.

În scopul legării mai strînse a școlii de activitatea practică este necesar să se treacă pe scară largă la înfăptuirea măsurilor stabilite de Comitetul Central al partidului privind patronarea școlilor și liceelor de către întreprinderi și a facultăților de către ministere. Procesul de învățămînt va trebui să se desfășoare paralel cu practica în producție ; școlile profesionale și liceele vor trebui organizate în așa fel încît elevii să poată să și lucreze și să și învețe. Acolo unde există condiții, este necesar să se organizeze secții de învățămînt superior în uzine, pentru a se asigura continuarea studiilor după orele de producție, așa cum se procedează, dealtfel, în prezent în multe țări ale lumii. Învățămîntul superior economic va trebui să fie în cel mai scurt timp organizat astfel încît studenții să cunoască temeinic problemele tehnologice ale ramurilor de producție în care urmează să lucreze ca economiști.

Realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus în acest cincinal impune o preocupare deosebită pentru dezvoltarea cercetării științifice. În ultimii ani — după cum este cunoscut — s-au adus îmbunătățiri în organizarea și conducerea activității de cercetare, s-a realizat o conlucrare mai strînsă între institutele de cercetări și unitățile pro-

ductive. Cu toate rezultatele obținute, în acest domeniu se manifestă încă multe neajunsuri. Este necesar ca cercetarea științifică să sprijine în mai mare măsură eforturile de reducere a consumurilor materiale, elaborarea de noi tehnologii de fabricație, introducerea în circuitul economic a înlocuitorilor materialelor scumpe și deficitare. Cercetarea trebuie orientată spre probleme de interes major ale economiei, cum sînt dezvoltarea bazei de materii prime, perfecționarea utilajelor și mașinilor, fabricarea de noi produse. Ministerele și centralele să ia măsuri pentru scurtarea termenelor de finalizare a cercetărilor și aplicarea rapidă în producție a rezultatelor acestora, să asigure o conlucrare mai bună între cercetare și întreprinderile producătoare.

Este necesar să se ia măsuri pentru unificarea în cel mai scurt timp a forțelor de cercetare din țara noastră, pentru concentrarea eforturilor tuturor cercetătorilor pe baza unui program unic, într-o direcție unică, indiferent dacă lucrează în producție, în învățămînt sau în institutele de cercetare departamentală. Totodată, vor trebui luate măsuri pentru a asigura o mai strînsă conlucrare între cercetare și proiectare, pentru a dezvolta activitatea de proiectare tehnologică în ministere și unități productive în vederea modernizării rapide a producției.

Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, academiile de științe, ministerele economice, Ministerul Educației și Învățămîntului trebuie să ia măsuri pentru utilizarea eficientă a bazei materiale a cercetării, pentru concentrarea forțelor științifice în sectoarele și domeniile de bază, care asigură progresul rapid al industriei, agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale, de care depinde bunul mers înainte al întregii noastre societăți socialiste.

3. Participarea României la diviziunea internațională a muncii, dezvoltarea colaborării și cooperării economice cu alte țări

Stimați tovarăși,

Una din cerințele fundamentale ale progresului fiecărei țări în condițiile societății moderne este participarea intensă la schimbul internațional de valori, la diviziunea mondială a muncii. Pornind de la această realitate, România a promovat și promovează consecvent o politică de largă colaborare internațională pe toate planurile, intensifică comerțul exterior și cooperarea economică și tehnico-științifică cu alte state.

În ultimii ani s-au obținut succese importante în dezvoltarea relațiilor de colaborare internațională ale României, s-a asigurat o creștere mai susținută a exporturilor, care au depășit ritmul de creștere a producției industriale și a venitului național, s-au încheiat o serie de acțiuni de cooperare în producție cu alte țări. Cu toate acestea, în activitatea de comerț exterior se mai manifestă încă multe neajunsuri. Este necesar să luăm în continuare măsuri pentru amplificarea cooperării, pentru ridicarea eficienței exporturilor și importurilor, pentru participarea mai activă la schimburile economice mondiale. Ministerele, centralele și întreprinderile trebuie să acționeze cu cea mai înaltă răspundere pentru aplicarea prevederilor Legii comerțului exterior, preluînd efectiv sarcinile ce le revin în acest domeniu, curmînd manifestările de centralism excesiv care mai persistă în activitatea organelor centrale care au obligații de import și export. În centrul atenției ministerelor, centralelor, unităților economice trebuie să stea realizarea riguroasă a tuturor sarcinilor de care depinde amplificarea exporturilor noastre. Angajamentele

luate cu privire la depășirea planului producției industriale trebuie să se concretizeze, în bună parte, în produse pentru export. O necesitate imperioasă este, de asemenea, creșterea competitivității produselor românești, adaptarea permanentă a producției la cerințele pieței externe, valorificarea tot mai bună a mărfurilor noastre pe piețele străine. Paralel, se impune dimensionarea importurilor la strictul necesar, combaterea hotărîtă a oricărei risipe de valută ; trebuie lichidate importurile de produse pe care le putem realiza din resurse proprii.

În cadrul relațiilor noastre economice externe, un loc central ocupă schimburile comerciale cu țările socialiste, care dețin circa 55% din volumul comerțului exterior al României. Doresc să menționez în mod deosebit că, în cadrul schimburilor noastre internaționale, locul central îl ocupă Uniunea Sovietică, cu o pondere de 25%. Aceasta face necesar să acordăm o atenție permanentă lărgirii în continuare a schimburilor și cooperării în producție cu U.R.S.S. Potrivit acordurilor încheiate, schimburile comerciale cu țările socialiste urmează să crească în actualul cincinal cu peste 50% față de realizările cincinalului anterior, în condițiile unei diversificări substanțiale a livrărilor reciproce.

Acționăm, totodată, pentru dezvoltarea relațiilor economice cu celelalte state ; România întreține schimburi cu peste 110 state ale lumii. Aceste schimburi — care se desfășoară pe baza deplinei egalități și avantajului reciproc — îmbracă o gamă tot mai variată de mărfuri industriale și agroalimentare, constituie un factor important în asigurarea creșterii economice a țării noastre.

Un imperativ esențial al activității de comerț exterior este asigurarea condițiilor pentru echilibrarea balanței de plăți externe încă în anul 1974. Aceasta reprezintă un obiectiv de bază al politicii partidului și statului, de realizarea căruia depind dezvoltarea mai susținută a schimburilor comerciale cu alte state, participarea eficientă a României la diviziunea internațională a muncii.

O condiție esențială a dezvoltării rapide a economiei noastre este extinderea cooperării economice și tehnico-științifice internaționale, care ne permite să asigurăm satisfacerea unor nevoi de materii prime, mașini, utilaje și tehnologii și, totodată, să realizăm exporturi stabile. În această ordine de idei, va trebui să acordăm, în continuare, toată atenția lărgirii cooperării cu țările din Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, în cadrul „Programului complex", menit să contribuie la progresul multilateral al fiecărei țări, la egalizarea nivelurilor de dezvoltare economică a statelor membre, la valorificarea tot mai eficientă a resurselor lor materiale și umane, în spiritul independenței, deplinei egalități, întrajutorării tovărășești și avantajului reciproc. Vor trebui, de asemenea, dezvoltate acțiunile de cooperare cu celelalte țări socialiste, în interesul progresului fiecăreia, al propășirii generale a socialismului. *(Vii aplauze).*

Un obiectiv important va trebui să-l constituie dezvoltarea cooperării în producție și în alte domenii cu țările din Africa, Asia, America Latină, ținînd seama că în acest domeniu există încă mari posibilități nefolosite și a căror valorificare ar fi în avantajul reciproc al țărilor noastre. În această ordine de idei, doresc să subliniez necesitatea de a se aplica consecvent programul de acțiuni și măsuri, aprobat de Comitetul Executiv al Comitetului Central, privind colaborarea cu țările africane. Totodată, vor trebui elaborate programe similare în vederea intensificării cooperării cu țările din Asia și America Latină.

Considerăm că există condiții favorabile pentru amplificarea și diversificarea acțiunilor de cooperare cu țările capitaliste dezvoltate. Legea comerțului exterior, adoptată

anul trecut, creează cadrul juridic propice pentru realizarea unor forme variate de cooperare, inclusiv pentru crearea de societăți mixte de producție și comerț, atît în țară, cît și în străinătate. Un număr de astfel de societăți au și fost înființate, iar altele sînt în curs de constituire; experiența de pînă acum arată că există importante posibilități pentru a promova mai larg această formă de cooperare, că măsurile adoptate în acest domeniu s-au dovedit juste și necesare.

România se preocupă de dezvoltarea legăturilor cu diferite organisme economice și financiare internaționale. În acest context, pornind de la realitatea existenței Pieței comune în Europa, considerăm necesar să dezvoltăm contactele comerciale cu această organizație, pentru a favoriza lărgirea schimburilor și a cooperării cu țările membre ale acestei organizații. De asemenea, apreciem utilă participarea mai largă a României la alte organizații economice și financiare internaționale. În acest context se înscrie intrarea României în G.A.T.T. și într-o serie de organisme ale Organizației Națiunilor Unite. Studiem posibilitatea participării și la alte organisme internaționale, care oferă cadrul unei colaborări pe baze de egalitate, în spiritul principiilor noastre de respect al independenței și suveranității naționale, al avantajului reciproc.

Activitatea îndreptată spre intensificarea schimburilor și cooperării internaționale cu toate țările, fără deosebire de orînduire socială, face parte integrantă din politica externă a României consacrată apropierii dintre popoare, colaborării dintre națiuni egale în drepturi în scopul instaurării păcii pe planeta noastră, asigurării progresului și civilizației fiecărui popor.

Dezvoltarea susținută a economiei naționale, lărgirea și creșterea eficienței schimburilor economice cu străinătatea, îmbunătățirea echilibrului balanței de plăți externe

vor trebui să aibă ca rezultat nemijlocit întărirea puterii leului, creșterea puterii monedei noastre naționale, atît pe piața internă, cît și în raport cu alte monede. Întărirea finanțelor țării, asigurarea unei monede stabile — obiectiv permanent, deosebit de important al întregii noastre activități economice — reflectă forța economiei noastre socialiste, dezvoltarea dinamică, ascendentă și armonioasă a întregii țări pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. *(Aplauze puternice).*

4. Creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului — țelul suprem al politicii partidului, rațiunea însăși a construcției socialismului

Stimați tovarăși,

Preocuparea fundamentală a partidului, țelul suprem al politicii sale, rațiunea însăși a construcției orînduirii socialiste și sensul a tot ceea ce înfăptuim este creșterea bunăstării materiale și spirituale a maselor, satisfacerea cît mai deplină a nevoilor întregului popor, asigurarea condițiilor pentru manifestarea plenară a personalității umane. Planul cincinal prevede măsuri pentru creșterea substanțială a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate — prevederi care se realizează cu succes. În primul an și jumătate al cincinalului s-au creat aproape 400 000 de noi locuri de muncă; veniturile din salarii au fost în 1971 cu 8,1% mai mari decît în 1970. S-a introdus minimul garantat pentru remunerarea țărănimii cooperatiste; veniturile bănești ale țăranilor au sporit cu 11%. Fondurile sociale de consum de la bugetul de stat și al organizațiilor cooperatiste s-au ridicat în anul trecut la aproape 42 de miliarde de lei. S-a majorat cuan-

tumul alocației de stat pentru copii, ridicîndu-se, totodată, plafoanele de venituri și limita de vîrstă pînă la care se acordă alocații. Au fost majorate pensiile țăranilor cooperatori, sumele plătite acestora în cursul anului trecut depășind de două ori nivelul din 1970. Țărănimea cooperatistă beneficiază, începînd din anul trecut, de asistență medicală gratuită, precum și de alte înlesniri.

S-a asigurat îmbunătățirea în continuare a aprovizionării populației de la orașe și sate. Volumul mărfurilor vîndute prin comerțul socialist a fost în 1971 cu 9,1% mai mare decît în anul precedent, iar în primul semestru al acestui an a sporit cu 7,8% față de perioada corespunzătoare a anului 1971. Indicele general al prețurilor și tarifelor la mărfuri și servicii a fost în 1971 de 100,3% — sub prevederile luate în calcul —, iar în primul semestru al acestui an a înregistrat o scădere față de aceeași perioadă a anului trecut, fiind de 99,8. Buna aprovizionare a populației constituie o preocupare de prim ordin a partidului și statului. Pe măsura dezvoltării economiei, a sporirii producției bunurilor de consum se vor lărgi desfacerile de mărfuri pe piață. Pentru anul 1973 se prevede desfacerea unui volum de mărfuri cu 2 miliarde de lei mai mare decît s-a avut în vedere în cincinal. Livrările de mărfuri către fondul pieței vor depăși în anul viitor nivelul din 1970 cu 32% la carne și produse din carne, 42% la lapte și produse din lapte, 13,4% la ulei, 21,4% la zahăr, 38,5% la confecții, 35,3% la tricotaje și cu 27,9% la încălțăminte. Volumul prestațiilor de servicii va crește în 1973 cu aproape 36% față de 1970, urmînd să sporească în ritm și mai înalt în anii viitori. Ministerele, centralele și întreprinderile producătoare de bunuri de consum trebuie să asigure lărgirea și diversificarea în continuare a sortimentelor de mărfuri, ridicarea calității produselor, corespunzător exigențelor sporite ale întregii

populații. Ministerul Comerțului Interior, consiliile populare trebuie să ia în continuare măsuri pentru a asigura buna gospodărire a fondului de mărfuri, desfacerea în condiții corespunzătoare de igienă și deservire a bunurilor de consum, întărirea controlului asupra unităților comerciale, urmărind în permanență satisfacerea la un nivel tot mai înalt a nevoilor și cerințelor oamenilor muncii.

Se desfășoară pe un front larg construcția de locuințe pentru populație. În primul an și jumătate al cincinalului s-au realizat din fondurile și cu sprijinul statului aproape 120 000 de apartamente; în anul 1973 se prevede construirea a peste 110 000 de apartamente, cu 10 000 mai mult decît fusese stabilit în planul cincinal.

Planul prevede ca în perioada 1971—1975 să se asigure o creștere importantă a salariului mediu. Începînd din a doua parte a acestui an vom trece la realizarea practică a acestui obiectiv. În toamnă, salariul minim va crește de la 800 la 1 000 de lei lunar, urmînd ca pînă la sfîrșitul cincinalului să ajungă la 1 100 de lei. Creșterea salariilor va continua în anii 1973, 1974 și 1975, asigurîndu-se pînă la sfîrșitul cincinalului generalizarea majorării la toate categoriile de salariați.

Analizînd modul de îndeplinire a planului pe primul an și jumătate al cincinalului, precum și posibilitatea obținerii în anii viitori a unor sporuri suplimentare de producție, Comitetul Central a stabilit ca față de creșterea de circa 26% a salariului mediu prevăzută inițial să fie atinsă în a doua parte a anului 1975 — comparativ cu anul 1970 — să se realizeze un spor de 35% *(vii aplauze)*; în acest fel, salariul mediu lunar urmează să ajungă în a doua parte a anului 1975 la circa 1 950 de lei. În această acțiune, partidul și statul au în vedere atît realizarea unei apropieri între veniturile diferitelor categorii de salariați, cît și menținerea unei diferențieri corespunzătoare cu ca-

racter stimulativ, în raport de contribuția fiecăruia la munca socială. Pornind de la aceste considerente, Comitetul Central propune ca în perioada următoare raportul dintre salariul net minim și maxim să fie de 6—7 la 1, raport care în etapa actuală apreciem că asigură aplicarea consecventă a principiului socialist de repartiție după calitatea și cantitatea muncii.

Corespunzător rezultatelor obținute în dezvoltarea producției agricole, vor spori în continuare veniturile reale ale țărănimii ; calculate pe o persoană activă, aceste venituri se prevede să depășească în 1975 cu peste 40% nivelul realizat în 1971. Avînd în vedere preocuparea noastră deosebită pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, necesitatea ridicării calificării cooperatorilor care lucrează în acest sector, începînd din a doua jumătate a acestui an minimul garantat al cooperatorilor zootehniști care lucrează cel puțin 25 de zile lunar va crește de la 400 la 800 de lei pe lună.

Partidul manifestă o grijă constantă, în spiritul principiilor echității noastre socialiste, pentru justa recompensare a oamenilor muncii care nu mai pot lucra, pentru asigurarea unei bătrîneți lipsite de griji a cetățenilor țării. În acest spirit, Comitetul Central a hotărît ca pînă la sfîrșitul acestui an să se majoreze și pensiile de asigurări sociale de stat. Creșterea se va realiza diferențiat, urmărindu-se atenuarea deosebirilor existente în cadrul uneia și aceleiași categorii de pensionari. Pensiile de asigurări sociale de stat urmează să fie sporite în medie cu 16%. Se va asigura creșterea cu precădere a pensiilor mici, care vor fi majorate cu 30% ; astfel, pensia minimă pentru limită de vîrstă a celor cu vechime completă în muncă va fi de 650 de lei. Vor fi sporite, totodată, pensiile I.O.V.R. cu 23%, precum și ajutoarele sociale cu aproape 20%. Totodată, se vor aduce îmbunătățiri legii pensiilor ; procentul din salariul pe baza căruia se stabilește pensia va fi cuprins între 60 și 95%, ceea ce va asigura o mai bună reflectare în nivelul pensiei a aportului adus de fiecare, în perioada de muncă activă, la dezvoltarea societății.

O expresie a preocupării partidului și statului pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii o constituie trecerea la experimentarea duratei reduse a zilei de lucru. În prezent, aproape 80 000 de salariați lucrează în regim de 6 ore pe zi, iar peste 40 000 în regim de 7 ore ; un număr de peste 464 000 de salariați lucrează sîmbăta numai prima jumătate a zilei, cu compensarea diferenței de ore în celelalte zile ale săptămînii. Experimentările făcute au dat rezultate pozitive, care urmează să fie temeinic analizate, pentru ca — pe baza concluziilor ce se vor desprinde și, în special, ca urmare a creșterii mai susținute a productivității muncii și îmbunătățirii normelor, în raport cu condițiile noi de dotare tehnică și de calificare — să se elaboreze un program de măsuri în vederea trecerii spre sfîrșitul actualului cincinal și începutul cincinalului viitor la generalizarea reducerii săptămînii de lucru.

Avem convingerea că toate aceste măsuri, preconizate de conducerea partidului și statului pentru ridicarea în continuare a nivelului de trai, vor găsi un profund ecou în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate, vor constitui un nou imbold pentru a munci cu rezultate și mai bune în vederea înfăptuirii și depășirii sarcinilor cincinalului. Este de înțeles că realizarea acestor măsuri depinde de îndeplinirea exemplară a prevederilor de plan, a noilor angajamente luate de oamenii muncii, este condiționată de o creștere reală a producției și productivi-

tății muncii, trebuie să se bazeze pe sporirea eficienței economice, pe mărirea efectivă a venitului național.

Organele și organizațiile de partid, organele de conducere colectivă din ministere, centrale și întreprinderi, sindicatele, organizațiile de tineret și femei trebuie să acorde cea mai mare atenție înfăptuirii programului partidului de ridicare a nivelului de trai al maselor, îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, să se preocupe sistematic ca toate eforturile și realizările pe tărîmul construcției economice și sociale să se răsfrîngă nemijlocit în traiul fiecărei familii, în bunăstarea generală a întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).*

II

ORIENTĂRILE ȘI DIRECȚIILE DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A ROMÂNIEI ÎN DECENIILE URMĂTOARE

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central din mai 1971 a hotărît, după cum cunoașteți, elaborarea prognozelor privind evoluția economico-socială a României în deceniile următoare, a strategiei dezvoltării patriei noastre pe termen lung, ca parte importantă a programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, de creare a condițiilor pentru trecerea la comunism. În elaborarea prognozei dezvoltării României pînă la sfîrșitul acestui secol se pornește de la necesitatea de a realiza un puternic avînt al forțelor de producție pe baza științei și tehnicii moderne — temelia progresului general al societății —, perfecționarea continuă a relațiilor de producție și a raporturilor dintre oameni, ridicarea nivelului de trai, de cunoaștere și cultură al tuturor celor ce muncesc, adîncirea democrației socialiste, crearea condițiilor pentru participarea activă a întregului popor la conducerea țării, pentru afirmarea plenară a personalității umane, aplicarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste, satisfacerea tot mai deplină a necesităților de viață materiale și spirituale ale întregului popor. Țelul fundamental al întregii dezvoltări a țării în perioada următoare este ridicarea patriei noastre la un înalt nivel de civilizație și bunăstare, înflorirea multilaterală a României socialiste.

Pentru a realiza aceste mărețe obiective, vom pune în continuare în centrul preocupărilor accentuarea dezvoltării industriei; asigurînd în perioada 1976—1990 un ritm mediu anual de creștere industrială de 9—10%, se va putea obține, la sfîrșitul acestui interval, o producție industrială globală de 6—8 ori mai mare decît în 1970. Se estimează că pînă în 1990 ar trebui să ajungem la o producție de 180—200 de miliarde kWh energie electrică, de 20 000 000—25 000 000 de tone de oțel, 150 000—200 000 de autocamioane, 450 000—500 000 de autoturisme, 35 000 000—40 000 000 de tone de ciment și altele.

Se va intensifica procesul de modernizare a structurii industriei, punîndu-se un accent deosebit pe dezvoltarea energeticii nucleare, a siderurgiei oțelurilor superioare. Ponderea industriei construcțiilor de mașini și a industriei chimice în totalul producției industriale urmează să ajungă la 55—60%. Ținînd seama de nivelul relativ scăzut la care se află în prezent dezvoltarea industriei electronice, producția acestei ramuri va trebui să ajungă să reprezinte 16—17% din producția totală a industriei construcțiilor de mașini; în cadrul acestei ramuri se vor

dezvolta, de asemenea, intens mecanica fină și optica, producția de mașini-unelte cu program, de utilaje tehnologice de înaltă complexitate, de mijloace de transport de mare capacitate.

Pentru a asigura dezvoltarea economico-socială rapidă a României, se va acorda o deosebită atenție lărgirii bazei energetice și de materii prime. Vor fi intensificate prospecțiunile geologice pe întregul cuprins al țării în vederea identificării de noi zăcăminte. O sarcină importantă este elaborarea de tehnologii de exploatare și prelucrare care să permită folosirea cît mai eficientă a tuturor resurselor existente în țară, inclusiv a celor cu conținut de substanțe utile redus.

Se va urmări încheierea unor acorduri de lungă durată pentru asigurarea importurilor necesare de materii prime și combustibil, se vor extinde în acest domeniu acțiunile de cooperare cu alte țări.

O problemă esențială care se pune în cincinalele următoare este asigurarea unui grad înalt de prelucrare a materiilor prime, în așa fel încît să sporească de cîteva ori valoarea produselor obținute dintr-o tonă de materii prime. Creșterea eficienței activității economice își va găsi o expresie sintetică în reducerea ponderii cheltuielilor materiale în produsul social de la aproape 60% în 1970 la circa 50% în 1990.

Un element esențial al creșterii noastre economice îl va constitui dezvoltarea intensivă a agriculturii — ramură de bază a economiei noastre naționale. Se va asigura mecanizarea complexă a lucrărilor — atît în cultura plantelor, cît și în zootehnie —, se va dezvolta procesul de electrificare. Încă în cincinalul următor, agricultura va dispune de îngrășăminte chimice, insecticide și biostimulatori la nivelul cerințelor agrotehnicii moderne, iar pînă în anul 1990 se va asigura irigarea întregii supra-

fețe ce se justifică din punct de vedere economic. În aceste condiții se poate conta pe realizarea în anul 1990 a unei producții de 28 000 000—30 000 000 de tone de cereale. Față de media anuală din perioada 1966—1970, ne propunem, de asemenea, ca pînă în 1990 să sporim de cîteva ori producția de sfeclă de zahăr, legume, fructe și struguri. Una din orientările de bază va fi dezvoltarea prioritară a zootehniei, astfel ca ponderea producției animaliere în totalul producției agricole să depășească 50% în anul 1990 și, în acest scop, efectivele de animale urmează să crească la 9 000 000—10 000 000 de bovine, 18 000 000—20 000 000 de porcine și 18 000 000—20 000 000 de ovine.

Pe baza dezvoltării producției materiale, venitul național urmează să crească de 5—6 ori, ajungînd în 1990 să reprezinte 2 500—3 000 de dolari pe locuitor. Ținînd seama de necesitatea creșterii în ritm susținut a economiei naționale, în această perioadă va trebui să asigurăm ca circa 70—72% din venitul național să se repartizeze pentru consum, iar o cotă de 28—30% să fie destinată fondului național de dezvoltare economico-socială. Cea mai mare parte a acestui fond va trebui să fie alocată producției materiale, de care depinde în mod hotărîtor progresul societății noastre, creșterea nivelului de trai al poporului.

Făurirea unei economii moderne, de înaltă eficiență, impune promovarea în toate ramurile a cuceririlor științei și tehnologiei avansate. Vor fi luate măsuri pentru dezvoltarea mai intensă a cercetărilor științifice naționale, cu deosebire în matematică și fizică, în tehnică, chimie și biologie.

Activitatea de cercetare va trebui să-și aducă o contribuție substanțială la soluționarea problemelor legate de valorificarea superioară a resurselor naturale, echilibrarea balanței energetice, generalizarea automatizării și me-

canizării complexe, asimilarea unor produse cu performanțe ridicate.

Asigurarea unei dezvoltări eficiente a economiei noastre naționale impune participarea tot mai intensă a României la diviziunea internațională socialistă a muncii, la schimburile economice și la cooperarea internațională. În acest sens, în întreaga perioadă 1976—1990 urmează ca ritmul comerțului exterior să devanseze ritmul produsului social. Vor fi luate în continuare măsuri pentru a asigura îmbunătățirea structurii exporturilor, sporind ponderea produselor industriale, în special a construcțiilor de mașini — de la 25% la circa 45% —, ceea ce va conferi exporturilor românești o structură mai bună.

Dezvoltarea exporturilor și importurilor va urmări realizarea unei balanțe comerciale și de plăți excedentare, pentru a asigura înfăptuirea unui număr sporit de acțiuni de cooperare în exterior, precum și rezerve valutare corespunzătoare. Se vor putea crea astfel condiții pentru trecerea în perspectivă la convertibilitatea internațională a leului.

O problemă esențială este asigurarea unei creșteri mai susținute a populației — factor esențial al dinamismului și forței productive a societății. Avem în vedere adoptarea în continuare a unui complex de măsuri de ordin economico-social și sanitar care să contribuie la întărirea familiei, la stimularea natalității, reducerea mortalității și creșterea duratei vieții oamenilor. În acest fel se estimează că, pînă la sfîrșitul deceniului viitor, populația României poate să ajungă la 24 000 000—25 000 000 de locuitori.

Structura socială a țării va înregistra adînci schimbări calitative. Numărul celor ocupați în activitatea economico-socială urmează să crească la peste 11 000 000 de persoane în 1990, din care 9 500 000—10 000 000 salariați.

Se va accentua și mai mult rolul clasei muncitoare ca principala forță socială a societății noastre socialiste. Ponderea populației ocupate în industrie și construcții în totalul populației ocupate va crește pînă în 1990 la circa 50%, în timp ce ponderea populației ocupate în agricultură urmează să se reducă la 10—15%.

Un puternic avînt va înregistra instrucția publică. În această perioadă va fi generalizat liceul, astfel încît toți tinerii patriei vor primi o pregătire temeinică, la nivelul cerințelor societății moderne ; se va extinde în continuare învățămîntul superior. Schimbările ce vor interveni în activitatea de producție — pe baza automatizării și cibernetizării —, ridicarea nivelului de pregătire al întregii populații vor determina reducerea substanțială a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și intelectuală, accentuarea procesului de omogenizare a societății noastre.

Poporul român se va bucura de un nivel de bunăstare tot mai ridicat. În perioada 1970—1990, veniturile reale pe locuitor urmează să crească de circa 3,5 ori. Se vor asigura un consum alimentar la nivelul normelor fiziologice optime, satisfacerea în bune condiții a necesităților de îmbrăcăminte și încălțăminte, atingerea unui înalt grad de înzestrare a populației cu produse de folosință îndelungată, extinderea serviciilor. Ne propunem ca în perioada 1976—1990 să construim circa 2 500 000 de apartamente, asigurînd astfel rezolvarea problemei locuințelor. Nivelul înalt al productivității muncii sociale va permite ca pînă în 1980 săptămîna de lucru să fie redusă la 40—44 de ore. Sistematizarea teritoriului, a orașelor și comunelor, crearea unei rețele de noi centre urbane, care să contribuie la ridicarea nivelului de civilizație al zonelor rurale înconjurătoare, diversificarea activității economico-sociale în mediul rural vor asigura apropierea condițiilor de trai de la sate față de cele de la orașe.

Acestea sint, tovarăşi, în linii mari orientările şi direcţiile dezvoltării economico-sociale a României în cincinalele următoare; ţinind seama de insemnătatea lor deosebită pentru viitorul patriei noastre, Comitetul Central le supune aprobării Conferinţei Naţionale. Pe această bază, Comisia centrală de partid şi de stat urmează să elaboreze — pînă la mijlocul anului 1973 — prognoza pe perioada 1976—1990 şi Directivele privind planul cincinal 1976—1980, care vor fi supuse dezbaterii publice şi aprobării Congresului al XI-lea al partidului.

Transpunerea în viaţă a acestui insufleţitor program va marca parcurgerea unei etape istorice de importanţă decisivă pentru viitorul poporului român, asigurind crearea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, aşezarea temeliilor trainice pentru edificarea comunismului în România. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).*

III

PERFECŢIONAREA CONDUCERII PLANIFICATE A SOCIETĂŢII SOCIALISTE

1. Sporirea rolului factorului conştient în înfăptuirea programului partidului

Stimaţi tovarăşi,

Noua etapă istorică în care a intrat România odată cu trecerea la făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate — obiectiv fundamental, strategic al politicii partidului — impune să fie luate măsuri corespunzătoare în vederea unirii eforturilor întregului popor într-o direcţie

unică. În aceste condiţii, conducerea activităţii economico-sociale devine un factor hotăritor, de care depinde înfăptuirea cu succes a programului partidului nostru. Tocmai pornind de la acest considerent, Conferinţa Naţională din 1967 şi Congresul al X-lea au pus în centrul activităţii partidului şi statului perfecţionarea conducerii şi planificării întregii societăţi.

În elaborarea măsurilor privind conducerea planificată a activităţii economico-sociale, partidul a pornit întotdeauna de la concepţia materialist-dialectică şi istorică, de la faptul că fiecărei orînduiri sociale, fiecărei etape de dezvoltare a societăţii îi corespunde o anumită formă de organizare şi de conducere. În condiţiile socialismului, ale lichidării claselor exploatatoare şi a proprietăţii capitaliste, în condiţiile orînduirii noi, întemeiată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie, conducerea conştientă a societăţii pe baza unui plan naţional unic este o necesitate obiectivă. Planul naţional unic asigură concentrarea tuturor forţelor materiale şi umane ale societăţii în vederea dezvoltării rapide a industriei, agriculturii, ştiinţei şi culturii şi, pe această bază, ridicarea nivelului de viaţă al întregului popor.

Conducerea planificată a societăţii trebuie să-şi propună dezvoltarea în ritm înalt şi, în acelaşi timp, armonioasă a forţelor de producţie pe întreg teritoriul ţării, progresul producţiei de bunuri materiale în pas cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. În acelaşi timp, conducerea planificată a societăţii trebuie să urmărească formarea şi perfecţionarea noilor relaţii de producţie şi sociale, afirmarea în viaţă a principiilor dreptăţii şi echităţii comuniste. Întreaga activitate de conducere trebuie să se bazeze pe studierea şi cunoaşterea legilor obiective ale dezvoltării sociale — atît a celor cu caracter general, cît şi a celor ce se formează şi acţionează în cadrul orînduirii

socialiste —, acționîndu-se în mod conștient pentru lichidarea contradicțiilor existente sau care mai apar, împiedicînd ca ele să devină antagoniste, pentru realizarea unei concordanțe tot mai depline între forțele de producție și relațiile de producție, pentru progresul neîntrerupt al societății socialiste. Activitatea de conducere planificată trebuie să pornească de la obiectivele fundamentale strategice ale partidului nostru comunist — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, edificarea orînduirii comuniste în România. *(Aplauze puternice).*

Criteriul esențial după care ne ghidăm în elaborarea măsurilor privind perfecționarea conducerii și planificării economico-sociale este afirmarea tot mai puternică a rolului conducător al partidului în societate. Consacrarea partidului comunist ca forță politică conducătoare a societății noastre socialiste nu este efectul unor dorințe subiective, ci însuși rezultatul dezvoltării istorice: prin întreaga sa activitate, partidul comunist a dovedit că se identifică cu aspirațiile cele mai profunde ale oamenilor muncii, cu interesele întregii națiuni socialiste. Dealtfel, chiar analiza succintă a istoriei demonstrează că, în orice orînduire socială în care au existat partide politice, un partid a îndeplinit, la un moment dat, într-o formă sau alta, rolul de forță conducătoare. Esențial a fost și este însă pe cine reprezintă partidul care se află la conducere, ce clase și forțe sociale slujește, ce program își propune să înfăptuiască.

Este de remarcat că în țările care au pornit recent pe calea dezvoltării independente, a făuririi unei economii de sine stătătoare, în care poporul este hotărît să devină stăpîn pe bogățiile naționale și pe destinul său, se manifestă tot mai puternic tendința unirii forțelor revoluționare naționale și democratice într-un front unic bazat pe un program comun și chiar într-un partid unic. Se

poate spune că tendința spre realizarea unei forțe unice conducătoare în lupta pentru făurirea noii orînduiri are un caracter progresist, corespunzînd legității înseși a dezvoltării sociale.

Noi considerăm că în România, în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a trecerii spre comunism, rolul de forță politică conducătoare al partidului se va afirma cu tot mai mare putere. Pornind de la această necesitate istorică, partidul se identifică tot mai mult cu năzuințele și preocupările maselor populare, ale întregii societăți. Tocmai de aceea, activul de bază și toți membrii partidului trebuie să participe la dezvoltarea economico-socială nu din afară, ci nemijlocit dinăuntrul tuturor organismelor economice, sociale și de stat ale țării. Creșterea și afirmarea rolului conducător al partidului trebuie să se exprime în integrarea sa tot mai organică în activitatea și viața întregii societăți. Acesta este, dealtfel, procesul dialectic în care perfecționarea activității de conducere va fi urmată de dispariția treptată a partidului în etapa istorică a comunismului multilateral dezvoltat. În acea epocă istorică, societatea se va omogeniza probabil în mare măsură pe baza lichidării deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, dintre munca fizică și intelectuală, transformîndu-se într-o comunitate de oameni liberi, cu nivel asemănător de dezvoltare a conștiinței și de pregătire, capabili să îndeplinească orice rol în diviziunea muncii sociale. În asemenea condiții, conducerea va fi o latură a activității generale a producției materiale și spirituale. La un asemenea nivel de dezvoltare a forțelor și relațiilor de producție, de omogenizare a societății se va putea vorbi cu adevărat de autoconducerea conștientă, de făurirea plenară de către poporul însuși a propriului său destin. Pînă la realizarea societății

comuniste multilateral dezvoltate mai avem însă de parcurs multe etape. Elaborînd astăzi căile de perfecționare a conducerii planificate a activității economico-sociale, trebuie să ținem seama de realitățile în care trăim, de cerințele legilor obiective ale etapei actuale. Desigur, aceasta nu înseamnă că trebuie să renunțăm să gîndim la căile de înfăptuire a principiilor comuniste ; pînă la urmă, preocuparea de a prefigura viitorul constituie un atribut al conducerii și, se poate spune, chiar dintre cele mai importante.

Odată cu creșterea rolului partidului va continua, de asemenea, să se amplifice rolul statului în conducerea unitară a întregii societăți. Activitatea statului trebuie să se bazeze pe principiile centralismului democratic, pe îmbinarea armonioasă a conducerii unitare cu lărgirea continuă a autonomiei organelor teritorial-administrative și a unităților economico-sociale. Asigurarea dezvoltării societății pe baza planului național unic constituie unul din atributele esențiale ale statului socialist, o formă esențială de manifestare a principiului suveranității naționale. Ținînd seama de amplificarea rolului statului în dirijarea organizată a tuturor laturilor activității economico-sociale, apare necesară o mai bună precizare a formelor de organizare și a metodelor de conducere. În primul rînd, am în vedere realizarea unei anumite împletiri a activității partidului și statului, asigurîndu-se totodată, bineînțeles, delimitări clare care să evite suprapunerile și paralelismele. Fără îndoială că în perspectivă vom asista la o împletire tot mai strînsă a activității partidului, statului și a celorlalte organisme sociale, acesta fiind un proces legic al dezvoltării socialiste și comuniste.

În lumina tuturor acestor considerente de ordin principial a acționat și acționează partidul nostru în elaborarea măsurilor privind perfecționarea conducerii planificate a societății socialiste și se poate spune că aceste măsuri se dovedesc pe deplin juste. *(Aplauze puternice).*

2. Măsurile adoptate de la Conferința Națională din 1967 și de la Congresul al X-lea

Stimați tovarăși,

În anii care au trecut de la Conferința Națională și de la Congresul al X-lea au fost adoptate măsuri și legi de cea mai mare importanță pentru organizarea pe baze științifice a vieții noastre sociale. Ele vă sînt bine cunoscute, deoarece fiecare activist de partid și de stat, toți membrii partidului nostru, de fapt întregul popor, au participat la elaborarea și înfăptuirea lor. De aceea, în cele ce urmează mă voi referi pe scurt la realizările și lipsurile din aceste domenii, insistînd îndeosebi asupra a ceea ce avem de făcut în viitor.

Una din laturile importante ale conducerii o reprezintă, fără îndoială, organizarea administrativ-teritorială a țării.

Au trecut patru ani de la realizarea măsurilor preconizate în această direcție de Conferința Națională ; putem afirma acum, pe baza realității, că reorganizarea s-a dovedit pe deplin justă. Unul din principalele rezultate este întărirea rolului unităților de bază : orașul și comuna. Au fost formate orașe noi ; s-a trecut la concentrarea satelor și comunelor în localități rurale mai puternice, din circa 5 000 de comune creîndu-se peste 2 700 ; în locul celor 16 regiuni au fost formate 39 de județe, desființîndu-se, totodată, veriga intermediară dintre uni-

tățile de bază și județ, raionul. În acest fel s-a apropiat conducerea de unitățile de bază și s-au creat condiții pentru dezvoltarea mai rapidă a zonelor cuprinse în noile județe, în trecut neglijate. Se poate spune că reorganizarea teritorial-administrativă a avut o mare însemnătate pentru înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare armonioasă a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării, de ridicare a nivelului de civilizație și bunăstare al tuturor orașelor și satelor, al întregului nostru popor.

Experiența dovedește, de asemenea, justețea hotărîrii de a îmbina funcția de prim-secretar cu aceea de președinte al consiliului popular județean, orășenesc sau comunal. Această măsură a dus la creșterea rolului conducător al partidului în viața socială, a sporit operativitatea și spiritul de răspundere în munca de conducere, a asigurat îmbinarea mai bună a activității de partid și de stat, a întărit legăturile organelor partidului și statului cu masele largi de oameni ai muncii.

Conferința Națională precedentă a acordat o atenție deosebită sistematizării orașelor și satelor. În ultimii ani am obținut unele rezultate de seamă în sistematizarea orașelor, acestea cunoscînd o epocă de puternică dezvoltare. În ce privește sistematizarea satelor și comunelor, sîntem însă abia la început.

Odată cu noua organizare teritorial-administrativă a fost adoptată și legea consiliilor populare, care a precizat mai bine rolul acestora ca organe de conducere colectivă, a acordat o largă autonomie județelor, orașelor și comunelor în soluționarea problemelor de interes local, sporindu-le, totodată, răspunderea față de întreaga activitate economico-socială din județele și localitățile respective. Trebuie să spun însă că, din păcate, nu toate

prevederile acestei legi au fost aplicate cu consecvență; se mai manifestă încă tendințe de centralism excesiv atît la unele ministere și organe centrale, cît și la județe. În conferința pe țară cu secretarii de partid și primarii comunelor s-au dezbătut pe larg aceste probleme, stabilindu-se noi măsuri pentru creșterea atribuțiilor consiliilor populare. Doresc ca și de la tribuna Conferinței Naționale să apreciez activitatea tot mai bună desfășurată de consiliile populare, de secretarii de partid și primarii comunali și, în mod deosebit, să subliniez faptul că, după conferința pe țară, s-a trecut cu hotărîre la înfăptuirea măsurilor stabilite.

Ținînd seama de rezultatele generale obținute, putem aprecia că actuala organizare administrativ-teritorială a țării corespunde pe deplin etapei de dezvoltare în care ne găsim și oferă toate condițiile pentru realizarea unui nou pas înainte în îmbunătățirea conducerii vieții economico-sociale, în înfăptuirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. *(Aplauze puternice)*. Tocmai de aceea este necesar să luăm toate măsurile pentru creșterea în continuare a rolului județelor, orașelor și comunelor în conformitate cu prevederile legilor. Trebuie să pornim de la faptul că orașul și comuna constituie unitățile teritoriale de bază în care trăiesc și-și desfășoară activitatea oamenii muncii. Este necesar să acționăm consecvent pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui oraș, a fiecărei comune, astfel încît să se asigure cetățenilor condiții de viață materială și spirituală cît mai bune. Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea treptată la comunism presupun apropierea treptată a nivelului de viață al satelor de cel al orașelor. În sistematizarea satelor și comunelor trebuie să se țină seama de această orientare, acționîndu-se în mod organi-

zat, conștient pentru realizarea unor centre puternice rurale, înfloritoare, adevărate orașe agricole, în care toți locuitorii să poată beneficia din plin de binefacerile socialismului. Este, de asemenea, necesar să se stabilească o orientare mai clară în sistematizarea și dezvoltarea orașelor, a noilor centre urbane.

În scopul realizării acestor obiective, Comitetul Central prezintă Conferinței Naționale Proiectul de directive cu privire la sistematizarea teritoriului, în care sînt expuse pe larg principiile și direcțiile de bază ale dezvoltării orașelor și satelor patriei noastre. Este cunoscută situația în care se găseau localitățile urbane și rurale în regimul trecut. Trebuie spus că nici după eliberare, o perioadă de timp, nu s-a manifestat preocuparea de a se pune capăt vechilor stări de lucruri, de a se asigura organizarea și dezvoltarea pe baze noi a localităților. Proiectul de directive cuprinde măsuri pentru trecerea la sistematizarea teritoriului țării pe baza unei concepții și unui plan unic care să țină seama de condițiile istorice, sociale în care s-au format diferite unități, de realitățile prezente și, totodată, de cerințele viitoare ale societății socialiste multilateral dezvoltate, ale orînduirii comuniste. Acest document pornește de la principiul că atît orașul, cît și comuna vor trebui să asigure locuitorilor condiții superioare de muncă, învățămînt, sănătate și cultură. Se are în vedere, de asemenea, dezvoltarea corespunzătoare a forțelor de producție, atît în industrie, cît și în agricultură, atît în orașe, cît și la sate. Totodată, conducerea partidului și statului apreciază necesar să se treacă la dezvoltarea treptată a încă 300—350 de noi centre urbane, în care să se construiască cu prioritate unități industriale, unități de învățămînt, sănătate și comerț. Se va urmări ca aceste noi centre să fie astfel așezate încît în

jurul lor să graviteze aproximativ 3—4 comune. În acest fel, împreună cu orașele existente, noile centre vor asigura soluționarea corespunzătoare a tuturor problemelor de viață ale locuitorilor comunelor și satelor respective. Realizarea acestor măsuri cere eforturi serioase, reclamă participarea activă a tuturor cetățenilor; de aceea, organele de partid, consiliile populare trebuie să organizeze consultarea largă și participarea intensă a oamenilor muncii la întreaga activitate de sistematizare administrativ-teritorială a țării. Cetățenii trebuie să știe că depinde de fiecare în parte și de toți locuitorii la un loc înfăptuirea cu succes a programului de înflorire a localităților patriei, realizarea unei largi și eficiente autogospodăriri democratice a tuturor orașelor și comunelor.

Ținînd seama de ritmul înalt în care se dezvoltă industria, de introducerea tot mai accentuată în viața societății a elementelor civilizației moderne, o problemă de importanță vitală pentru națiunea noastră este protejarea mediului înconjurător. Este necesar să luăm măsuri riguroase pentru combaterea noxelor industriale, preîntîmpinarea poluării apei și aerului, protecția pădurilor, lacurilor, riurilor, munților, a locurilor considerate monumente ale naturii. Este o datorie de onoare a partidului, a întregului nostru popor să facă totul pentru asigurarea cadrului ambiant propice ocrotirii sănătății oamenilor, pentru păstrarea nealterată a frumuseților patriei, pentru a transmite generațiilor viitoare toate darurile cu care natura a hărăzit România.

Putem spune că înfăptuirea acestor măsuri, parte integrantă a programului elaborat de Congresul al X-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, va avea un rol de cea mai mare importanță în ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație. *(Aplauze puternice).*

3. Îmbunătățirea în continuare a planificării activității economice

Stimați tovarăși,

O latură importantă a perfecționării conducerii o reprezintă îmbunătățirea planificării activității economice. După cum se știe, în elaborarea politicii economice a partidului și statului nostru s-a pornit de la necesitatea concentrării, specializării și cooperării în producție, a creării unor unități economice puternice, complexe, care să corespundă exigențelor revoluției tehnico-științifice moderne și să asigure o înaltă eficiență. Totodată, hotărîrile Conferinței Naționale precedente și Directivele Congresului al X-lea au avut în vedere crearea condițiilor care să permită acționarea mai deplină a legilor economice, folosirea mai judicioasă a acestora în activitatea de producție. Sînt cunoscute măsurile și legile adoptate în această direcție. Se poate spune că s-au făcut pași însemnați în realizarea sarcinilor trasate de Conferința Națională și de Congresul al X-lea. În momentul de față avem 180 de mari unități economice, care asigură organizarea și conducerea întregii activități industriale. De asemenea, au fost aduse îmbunătățiri în organizarea întreprinderilor agricole de stat, în organizarea activității cooperatiste — atît a cooperativelor meșteșugărești, cît și a cooperativelor agricole de producție. Legile adoptate în ultimii ani, și, în primul rînd, legea de organizare și funcționare a unităților socialiste de stat, au așezat pe baze noi relațiile dintre organismele economice. O deosebită importanță au introducerea principiului conducerii colective, formarea comitetelor și consiliilor oamenilor muncii, instituționalizarea adunărilor generale — măsuri care au creat cadrul organizatoric corespunzător participării active a maselor de oameni ai muncii la conducerea activității economice, au ridicat pe o treaptă superioară democrația economică muncitorească, socialistă. Se poate spune că, prin legile adoptate, prin măsurile organizatorice noi și în special prin introducerea principiului conducerii colective, relațiile economice și juridice din sfera producției materiale au fost așezate pe baze noi, s-a creat cadrul legal pentru perfecționarea conducerii planificate a economiei naționale. Experiența celor aproape trei ani care au trecut de la adoptarea acestor măsuri demonstrează că ele corespund cerințelor vieții, necesităților etapei actuale în care se găsește economia românească.

Consider, totodată, necesar să menționez că în realizarea măsurilor stabilite s-au manifestat și o serie de lipsuri, în primul rînd în organizarea centralelor, precum și în relațiile acestora cu întreprinderile, pe de o parte, și cu ministerele, pe de altă parte. Aceste neajunsuri se datoresc faptului că, în perioada de pregătire a schimbării structurii organizatorice a industriei, cît și după aceea, nu s-a acționat cu destulă fermitate pentru aplicarea în practică a măsurilor stabilite, a prevederilor legii. La multe ministere s-au manifestat și se mai manifestă încă puternice tendințe de centralism excesiv, tergiversarea acordării concrete a atribuțiilor ce revin de drept noilor unități economice. Unele centrale nu au preluat nici pînă astăzi întregul ansamblu de atribuții încredințate. Conducerile unor centrale nu se grăbesc să preia întreaga răspundere a activității, sarcinile ce le revin în conducerea producției ; se acționează foarte încet îndeosebi în exercitarea atribuțiilor lor privitoare la desfășurarea comerțului exterior și la asigurarea aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor.

Noua organizare a economiei a urmărit, totodată, lichidarea unor forme de centralism excesiv, a unor paralelisme și verigi intermediare în conducerea unităților de

bază. Trebuie să spunem deschis că acest obiectiv nu s-a realizat în mod corespunzător ; în unele ramuri s-au creat chiar noi paralelisme și verigi intermediare. S-a făcut încă puțin pentru simplificarea evidenței, pentru îmbunătățirea întregului sistem informațional, pentru reducerea aparatului funcționăresc, administrativ. La ministere și la alte organisme centrale s-a realizat — e drept — o reducere a personalului de circa 25%, ceea ce este, fără nici o îndoială, un lucru bun, deși aparatul unor ministere continuă să fie încă destul de mare. Din păcate, reducerile efectuate nu au avut drept urmare întărirea unităților de producție cu specialiști. Cea mai mare parte a acestui personal a fost încadrată în centrale, aparatul acestora crescînd considerabil. Un lucru și mai rău este că din unitățile de bază ale producției numeroși ingineri și tehnicieni au fost transferați în aparatul centralelor. Deși această problemă a mai fost discutată, iar la ultima conferință pe țară cu cadrele de conducere din industrie s-a trasat sarcina trecerii în cel mai scurt timp a cadrelor de ingineri și tehnicieni din aparatul administrativ în producție, în această direcție s-a făcut încă puțin.

Apreciind că reorganizarea economiei este, în linii generale, încheiată, că ea corespunde etapei actuale de dezvoltare a țării și ținînd în același timp seama că mai persistă o serie de lipsuri, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru buna funcționare a unităților economice, pentru asigurarea unei conduceri științifice la toate nivelurile economiei. Pînă la sfîrșitul acestui an trebuie să se treacă asupra centralelor, combinatelor și grupurilor de uzine toate atribuțiile înscrise în lege, simplificîndu-se sau înlăturîndu-se verigile intermediare existente între ministere și centrale. Este necesar, de asemenea, să se simplifice organizarea centralelor, grefîndu-se, de regulă, pe una din unitățile componente de bază, și să se treacă neîntîrziat la deplasarea forțelor tehnice spre unitățile productive. Centrala trebuie să devină realmente unitatea principală a organizării producției și cercetării, a conducerii planificate a activității economice. În scopul simplificării relațiilor, reducerii unor verigi apare necesară desființarea unor direcții generale și direcții intermediare din ministere, urmînd ca centrala să aibă legătură nemijlocită cu conducerea ministerului. De asemenea, este necesar să se precizeze bine rolul departamentelor — acolo unde ele vor mai rămîne —, pentru a nu complica soluționarea operativă a problemelor. În cadrul măsurilor pentru îmbunătățirea conducerii colective a ministerelor, mi se pare mai potrivit ca colegiul să fie înlocuit cu un consiliu de conducere al ministerului — organ deliberativ din care să facă parte toți conducătorii centralelor și institutelor de cercetare și un număr limitat de șefi de direcții și alți lucrători din aparatul ministerului. Se impune îmbunătățirea în continuare a activității comitetelor și consiliilor oamenilor muncii, creșterea rolului adunărilor generale în conducerea activității economice.

Ținînd seama de necesitatea concentrării, specializării și cooperării în producție, se impune crearea în ramura construcțiilor de mașini a unui consiliu de coordonare format din reprezentanții tuturor ministerelor care au sectoare de construcții de mașini. Dacă va apărea necesar, asemenea consilii de coordonare se vor putea forma și în alte ramuri.

În scopul perfecționării conducerii agriculturii, este necesar să se acorde o mai mare atenție aplicării ferme a măsurilor de raionare și specializare a producției. Totodată, trebuie să se intensifice activitatea consiliilor oamenilor muncii, să crească rolul acestora în conducerea unităților agricole socialiste de stat. Pînă la sfîrșitul actualului cincinal va trebui să se asigure mecanizarea tu-

turor lucrărilor din agricultura de stat, astfel ca aceste unități să funcționeze la nivelul unităților similare din țările dezvoltate, inclusiv în ce privește numărul muncitorilor la suta de hectare. Întreprinderile agricole de stat trebuie să ofere model pentru întreaga noastră agricultură din punctul de vedere al producției și al productivității muncii. În sectorul cooperatist al agriculturii este necesar să se acorde mai multă atenție dezvoltării democrației cooperatiste, dezbaterii în cadrul adunărilor generale a tuturor problemelor privind activitatea de producție, organizarea muncii, retribuirea țăranilor. Va trebui să fie sporit rolul consiliilor intercooperatiste în coordonarea și raionarea mai bună a producției. Pentru perfecționarea continuă a conducerii agriculturii apare necesar să se realizeze o mai strînsă conlucrare între uniunile județene cooperatiste și Uniunea Națională, pe de o parte, și organele agricole județene și Ministerul Agriculturii, pe de altă parte.

Activitatea pentru îmbunătățirea conducerii și planificării dezvoltării noastre economico-sociale nu trebuie să piardă din vedere transporturile, construcțiile, toate celelalte ramuri care au un rol important în funcționarea unitară a întregii noastre societăți. Un loc însemnat în perfecționarea conducerii planificate ocupă dezvoltarea activității științifice, de proiectare, învățămîntul, sistemul de pregătire a cadrelor pentru toate sectoarele economiei și vieții sociale.

După cum se vede, în perioada imediat următoare trebuie să acționăm cu fermitate pentru realizarea unitară a tuturor măsurilor privind buna organizare a activității economico-sociale, perfecționarea conducerii și planificării tuturor domeniilor de activitate. Trăgînd concluzii din experiența de pînă acum, ținînd seama de problemele tot mai complexe pe care le ridică organizarea economico-socială, se face simțită nevoia creării unui organism care să îndrume unitar întreaga această activitate, să studieze și să elaboreze norme și criterii pentru organizarea diferitelor sectoare într-o concepție unică. Un asemenea organism, format din reprezentanții tuturor sectoarelor, ar putea fi organizat pe lîngă Consiliul de Miniștri, urmînd ca atribuțiile să i se precizeze prin lege. De asemenea, ținînd seama de rolul tot mai important al consiliilor populare în conducerea vieții economico-sociale de pe teritoriul țării, este necesară crearea unui consiliu de coordonare al consiliilor populare, format din reprezentanții tuturor județelor, care să lucreze ca organ deliberativ. Avînd în vedere experiența conferințelor pe țară cu secretarii și primarii comunali și cu cadrele de bază din industrie, este necesar să stabilim ca periodic, la 3—5 ani, să aibă loc asemenea conferințe în toate sectoarele de activitate.

Conferința Națională este chemată să adopte măsurile de încheiere a activității de perfecționare a conducerii și planificării economico-sociale. Pe lîngă măsurile de care am vorbit pînă acum, supunem Conferinței Naționale proiectele Legii dezvoltării economico-sociale planificate a țării, Legii sistemului financiar, Legii remunerării muncii și proiectul noului Cod al muncii. Aceste legi fundamentale aprofundează o serie de prevederi constituționale, au menirea de a perfecționa relațiile de producție și sociale în conformitate cu nivelul atins de forțele de producție, creează un cadru lărgit pentru conducerea socială pe baza planului național unic, pentru afirmarea în viață a principiilor comuniste. Deoarece proiectele legilor au fost înmînate tuturor delegaților, urmînd ca apoi să fie publicate și supuse spre dezbatere întregului partid și popor, nu doresc să mai mă refer la ele.

După cum se știe, ultimele planuri cincinale au fost elaborate de comisii de partid și de stat speciale, iar ple-

nara Comitetului Central din primăvara anului 1971 a stabilit constituirea Comisiei centrale de partid și de stat pentru elaborarea prognozelor de lungă durată. Avînd în vedere experiența activității acestor comisii și ținînd seama de rolul tot mai important al dezvoltării economico-sociale a țării pe baza unui plan național unic, apare necesară crearea, în locul comisiilor de partid și de stat, a unui organism permanent, format din cadre de conducere de partid și de stat, din cele mai bune cadre economice, tehnice și științifice, precum și din reprezentanți ai oamenilor muncii care lucrează direct în producție. Propunem ca acest organism democratic să se numească Consiliul Suprem al Dezvoltării Economico-Sociale a României. El ar urma să elaboreze studii și să dezbată principalele orientări ale dezvoltării țării. Consiliul va prezenta conducerii de partid și de stat studiile și concluziile sale și va lucra în strînsă legătură cu organele de partid și de stat la întocmirea prognozelor, a planurilor cincinale și anuale.

De asemenea, avînd în vedere necesitatea unei mai bune coordonări a activității financiar-bancare și orientării acesteia într-o perspectivă mai largă, este necesară crearea Consiliului financiar-bancar, format din reprezentanții Ministerului Finanțelor, băncilor, Comitetului de Stat al Planificării și altor instituții centrale, din cei mai buni specialiști în domeniul financiar-bancar. Acest consiliu va avea sarcina de a analiza fenomenele și tendințele care se manifestă în sfera raporturilor financiare, monetare și valutare atît pe plan intern, cît și pe plan internațional, de a elabora studii și măsuri pentru traducerea în viață a politicii financiare a partidului. Acest organism urmează să funcționeze pe lîngă Consiliul de Miniștri.

Pînă la sfîrșitul acestui an vor fi adoptate toate aceste

legi și măsuri, astfel încît încă de la începutul noului an să poată fi aplicate din plin ; în anul 1973 să fie încheiată faza actuală a perfecționării organizării și conducerii planificate a economiei noastre naționale. Doresc să fiu cît mai precis. Cînd mă refer la încheierea activității de perfecționare a conducerii planificate a economiei, am în vedere ca întreaga viață economică să se desfășoare în conformitate cu noua organizare, cu prevederile legilor adoptate. Nu vreau să rezulte însă în nici un fel că odată cu aceasta nu vom mai avea nimic de făcut în această direcție. Dimpotrivă, perfecționarea conducerii planificate a societății trebuie să constituie o preocupare continuă a partidului și statului, un proces permanent determinat de însăși dezvoltarea forțelor de producție și perfecționarea relațiilor de producție și sociale. Această perfecționare continuă trebuie să pornească însă de la realizarea în viață a hotărîrilor adoptate. Nu poate fi admis nimănui să se sustragă de la înfăptuirea măsurilor și legilor, invocînd necesitatea unor îmbunătățiri pentru justificarea neaplicării legilor existente. Disciplina de stat, aplicarea legilor este obligatorie pentru toți ; încălcarea acestora, sub nici un motiv, nu poate fi tolerată nimănui. *(Aplauze).*

4. Dezvoltarea și adîncirea democrației socialiste, intensificarea participării maselor la conducerea societății

Stimați tovarăși,

O latură importantă a conducerii planificate a activității economico-sociale este organizarea corespunzătoare a muncii și a controlului la toate nivelurile de activitate. Pornind de la experiența de pînă acum, de la prevederile Constituției, este necesar să se realizeze o mai bună de-

limitare între organele administrației de stat, inclusiv Consiliul de Miniștri, și organele puterii de stat. În acest sens, este necesară dezvoltarea în continuare a funcțiilor de control ale Marii Adunări Naționale și Consiliului de Stat.

Trebuie luate măsuri hotărîte pentru unificarea controlului și înlăturarea oricăror paralelisme. Este necesar să se realizeze un control sever în toate domeniile de activitate ; societatea trebuie să cunoască cum sînt gospodărite mijloacele materiale și financiare, cum își îndeplinesc sarcinile colectivele de oameni ai muncii, cadrele de conducere. Nimeni și sub nici o formă nu se poate sustrage controlului și răspunderii față de oamenii muncii.

În scopul realizării în mai bune condiții a controlului, este necesară transformarea Consiliului Economic într-un organ puternic de partid și de stat pentru controlul unitar al îndeplinirii hotărîrilor de partid și a legilor țării în toate domeniile de activitate. În domeniul controlului financiar, este necesar să creăm un organ special — așa după cum știți că era pe timpuri Înalta Curte de Conturi. Acestea vor funcționa sub conducerea directă a Consiliului de Stat.

Propunînd aceste măsuri, pornim de la necesitatea unificării controlului pe baza unor criterii precise, de la necesitatea întăririi disciplinei de plan și financiare, a ridicării răspunderii tuturor organelor de stat și îndeplinirii în tot mai bune condiții a hotărîrilor de partid și a legilor.

Îmbunătățirea activității statului impune măsuri de perfecționare, de organizare mai bună a muncii organelor de justiție, procuratură și ale Ministerului de Interne. Este necesar ca justiția și procuratura să acorde mai multă atenție aplicării legilor țării, respectării legalității socialiste, și în primul rînd ele însele să respecte legile și termenele de judecată. Ele trebuie să se sprijine și mai mult pe masele de oameni ai muncii, să asigure o informare permanentă a acestora asupra activității pe care o desfășoară, să solicite sprijin în întărirea, în toate sectoarele de activitate, a legalității socialiste. În legătură cu aceasta considerăm necesar să se aducă îmbunătățiri în continuare legislației privind sancționarea unor infracțiuni și executarea unor pedepse. Legea trebuie să dea posibilitatea ca unele pedepse privind infracțiuni de mai mică importanță să poată fi executate prin muncă. Avînd în vedere rolul important pe care îl au organele de miliție și securitate, este necesar să se acorde o mai mare atenție îmbunătățirii în continuare a activității lor, combătîndu-se orice manifestare de abuz și ilegalitate, veghindu-se cu strictețe la aplicarea legilor, la apărarea intereselor întregului nostru popor. Trebuie să se dezvolte și mai mult practica pozitivă ca organele de miliție și securitate să informeze masele populare despre diferite cazuri de infracțiuni, să-i pună în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii pe cei ce încalcă legile țării și, totodată, să aplice cu mai multă fermitate prevederile legale împotriva infracțiunilor.

În legătură cu așezarea pe bază de norme legale a întregii activități economico-sociale, se pune problema dezvoltării și perfecționării activității juridice, a principiilor noastre de drept în conformitate cu realitățile noi, cu ideologia materialist-dialectică și istorică, cu idealurile socialismului și comunismului. Principiile de drept trebuie să exprime schimbările revoluționare produse în caracterul forțelor și relațiilor de producție, să permită o așezare pe baze judicioase a raporturilor dintre întreprinderi, dintre diferite organisme sociale, dintre cetățeni — în dubla lor calitate de producători și proprietari ai avuției naționale —, să dea formă juridică întregului sistem de

norme privind conviețuirea socială în orînduirea socialistă și comunistă.

Un loc de cea mai mare importanță în conducerea generală a societății are întărirea continuă a capacității de apărare a patriei, de salvgardare a cuceririlor revoluționare ale poporului. Armata noastră își îndeplinește cu cinste rolul de apărător al națiunii socialiste, al independenței și suveranității patriei. Este necesar să luăm în continuare măsuri de perfecționare a înzestrării tehnice și de luptă a forțelor noastre armate, de ridicare a pregătirii politice a trupelor. Înfăptuind principiile marxism-leninismului cu privire la înarmarea poporului de către revoluție, partidul și statul nostru acordă, de asemenea, o deosebită atenție gărzilor patriotice și pregătirii militare a tineretului.

După cum este cunoscut, un rol important în dezvoltarea democrației socialiste în țara noastră îl au organizațiile de masă și obștești. Plenarele Comitetului Central din ultimii ani s-au ocupat pe larg de activitatea sindicatelor, a organizațiilor de tineret și a altor organizații obștești. Consider că există o claritate deplină în această privință și nu doresc să mă mai opresc asupra acestor probleme. Ceea ce se cere acum din partea sindicatelor este de a acționa cu toată hotărîrea pentru a-și îndeplini rolul de mare însemnătate pe care îl au în societatea noastră, de a participa activ la munca tuturor organismelor și sectoarelor în care sînt reprezentate, de a asigura unirea eforturilor tuturor celor ce muncesc în înfăptuirea politicii partidului și statului. Sînt rezultate bune în această direcție și nu ne îndoim că sindicatele vor face totul pentru a-și spori contribuția la realizarea programului elaborat de Congresul al X-lea. Sînt, de asemenea, bine cunoscute rolul și sarcinile Uniunii Tineretului Comunist. Reprezentanții

organizației de tineret participă la activitatea tuturor organismelor colective, inclusiv a Consiliului de Miniștri. Se impune ca organizațiile de tineret, organele de conducere ale acestora să acționeze cu toată fermitatea pentru traducerea în viață a măsurilor stabilite, să desfășoare o largă activitate de educare a tineretului, de unire a eforturilor sale în măreața operă ce se desfășoară în patria noastră pentru edificarea socialismului. Doresc ca și de la tribuna Conferinței Naționale a partidului să reafirm aprecierea pe care conducerea partidului și statului o dau activității creatoare a minunatului nostru tineret. *(Vii aplauze).* Înfăptuirea programului Congresului al X-lea, aplicarea noilor măsuri de dezvoltare economico-socială, de îmbunătățire a conducerii planificate a societății vor crea condiții și mai bune pentru afirmarea energiilor și talentului tinerei generații în toate domeniile de activitate. Sînt convins că tineretul își va pune întreaga pricepere, întregul elan în slujba dezvoltării patriei socialiste, a viitorului ei luminos.

Femeile reprezintă mai mult de 50% din populația țării ; ele se bucură de deplină egalitate în toate domeniile activității economico-sociale. În tot ce s-a realizat este reflectată și munca femeilor, așa cum problemele pe care urmează să le soluționăm în continuare privesc în egală măsură și femeile. De aceea, doresc să mă refer numai la necesitatea de a se acorda mai multă atenție unor probleme privind condițiile de muncă pentru femei și mai cu seamă promovării lor în diferite munci de conducere de partid și de stat.

Un rol tot mai însemnat în viața politică și socială a poporului nostru are Frontul Unității Socialiste, care unește în rîndurile sale, sub conducerea partidului comu-

nist, toate organizațiile obștești și consiliile naționalităților conlocuitoare. În ultimul timp au fost luate noi măsuri în vederea creșterii rolului Consiliului Național și al consiliilor județene ale Frontului Unității Socialiste în coordonarea activității organizațiilor componente, îndeosebi în domeniul controlului obștesc, al educației, al răspîndirii cunoștințelor științifice. Considerăm necesar să se extindă coordonarea eforturilor organizațiilor componente ale Frontului Unității Socialiste și în alte domenii. Frontul Unității Socialiste trebuie să coordoneze organizarea dezbaterilor în rîndul maselor largi populare a diferitelor proiecte de legi și hotărîri, să îndrume activitatea deputaților în informarea cetățenilor asupra diferitelor probleme și în realizarea unor acțiuni de interes obștesc. Considerăm necesar să se extindă și să se dea un caracter mai organizat activității Frontului Unității Socialiste la sate. În sate să fie create organizații ale frontului care să cuprindă pe toți locuitorii. În cadrul consiliilor comunale ale F.U.S., pe lîngă reprezentanții partidului și ai organizațiilor obștești, să fie aleși și reprezentanți direcți ai țărănimii muncitoare. Ținînd seama de creșterea rolului frontului, este necesar să organizăm periodic Conferința Națională și conferințe județene ale Frontului Unității Socialiste. În consiliile județene și în Consiliul Național, pe lîngă reprezentanții partidului și ai organizațiilor componente, circa 30% din membri să fie aleși din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producție. Luarea acestor măsuri va întări și mai mult unitatea întregului popor în jurul partidului, concentrarea tuturor energiilor națiunii în direcția înfăptuirii programului elaborat de Partidul Comunist Român. *(Aplauze puternice).*

Acționînd în continuare în direcția îmbunătățirii activității de conducere, este necesar să avem în vedere

repartizarea celor mai bune forțe ale partidului în sectoarele hotărîtoare, să introducem principiul rotației activiștilor de partid și de stat, în sensul ca ei să lucreze periodic și în munci de partid și în munci de stat. Aceasta apare cu atît mai necesar cu cît, așa cum am arătat, direcția generală a dezvoltării societății este îmbinarea tot mai strînsă a activității de partid și de stat. Pe de altă parte, conducerea generală a societății devine tot mai complexă, cere cunoștințe tot mai vaste, are nevoie de oameni cu o pregătire multilaterală. Măsurile pe care le preconizăm sînt atît în interesul fiecărui activist de partid și de stat, cît și în interesul general al partidului și statului, al societății noastre ; ele vor asigura ridicarea la un nivel superior a întregii activități de conducere.

Ținînd seama de dezvoltarea generală a orînduirii noastre noi, de participarea tot mai largă a poporului la conducerea țării, de dezvoltarea continuă a democrației, ca unul din factorii de bază ai făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, apare necesar ca începînd cu viitoarele alegeri să poată fi depuse, pentru un loc de deputat în Marea Adunare Națională sau în consiliile populare, mai multe candidaturi, fie pe circumscripții — așa cum prevede actuala lege electorală —, fie pe liste județene, orășenești și comunale, care să cuprindă mai mulți candidați decît urmează să fie aleși. În același timp, este necesar să se simplifice criteriile de retragere a mandatului de deputat, actualmente foarte greoaie. În viitor, retragerea să se poată realiza la cererea Frontului Unității Socialiste care a propus candidatura, de către Marea Adunare Națională și de către consiliile populare respective. În acest sens este necesar să se aducă modificările corespunzătoare în legea electorală.

Iată, tovarăși, ansamblul de măsuri pe care Comitetul

Central îl supune aprobării Conferinței Naționale. Adoptarea și traducerea lor în viață vor crea un cadru mai corespunzător activității de conducere planificată a dezvoltării economico-sociale a întregii societăți, vor perfecționa democrația noastră socialistă, vor lărgi și intensifica participarea maselor populare la viața publică, la conducerea întregii noastre societăți, a statului. *(Aplauze prelungite).*

Dragi tovarăși,

Conferința Națională este chemată să adopte programul dezvoltării în ritm mai susținut a industriei și agriculturii, a întregii noastre economii și, pe această bază, ridicării mai rapide a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. Înfăptuirea acestui program cere, fără îndoială, eforturi serioase, dar măsurile pe care le preconizăm nu se pot înfăptui și nu dorim să fie înfăptuite prin eforturi fizice, ci prin stimularea gîndirii, a spiritului novator, prin dezvoltarea mișcării de inovații și a cercetării științifice, prin lupta hotărîtă împotriva a tot ce este vechi și perimat, pentru triumful noului în toate domeniile de activitate. *(Vii aplauze).* Sînt necesare o luptă hotărîtă împotriva spiritului de automulțumire și îngîmfare, cultivarea unei atitudini și unui spirit cutezător, proprii clasei noastre muncitoare, întregului popor. Numai în măsura în care vom asigura unitatea deplină a conducerii tuturor sectoarelor de activitate, pe baza unei concepții științifice, revoluționare, vom putea soluționa cu succes marile probleme pe care le ridică dezvoltarea societății socialiste. Pe această cale vom asigura participarea conștientă, tot mai activă, a întregului popor la făurirea propriei sale istorii, la înflorirea patriei noastre socialiste. *(Aplauze îndelungate).*

De la tribuna Conferinței Naționale doresc să mă adresez întregului partid, întregului popor.

Dragi tovarăși și prieteni,

În fața unei națiuni apar momente unice, hotărîtoare pentru destinul și viitorul său. Istoria adeverește că nu o dată în fața poporului nostru s-au ivit asemenea momente, dar el a știut întotdeauna să fie la înălțimea vremurilor, să acționeze cu fermitate și hotărîre pentru a-și clădi viitorul.

Se poate spune că astăzi trăim momente de care depinde locul pe care îl va avea România socialistă în marea familie a țărilor socialiste, a tuturor națiunilor lumii. Dezvoltarea vieții internaționale, marea revoluție tehnico-științifică pun cu putere la ordinea zilei participarea tot mai activă a poporului nostru la diviziunea internațională a muncii. Sîntem chemați ca în următorii 10—15 ani să lichidăm cu desăvîrșire rămînerea în urmă pe care am moștenit-o, să ridicăm poporul român la un înalt nivel de dezvoltare economică, științifică, culturală, să-i asigurăm un nivel de trai superior. Problema se pune în felul următor : sau vom realiza acest obiectiv și ne vom înscrie pe orbita civilizației moderne, sau vom continua să rămînem în urma țărilor dezvoltate, condamnînd națiunea noastră să se mențină în această situație în decursul a mai multor generații.

Avem răspunderea față de viitorul copiilor noștri, față de viitorul întregului popor, față de cauza socialismului și comunismului în România, față de națiunea noastră socialistă — de a face totul pentru dezvoltarea în ritm susținut a patriei, pentru crearea unei societăți socialiste moderne, dezvoltate. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Mă adresez clasei muncitoare, clasa conducătoare a so-

cietății noastre socialiste, care prin întreaga sa activitate și-a dovedit pe deplin capacitatea de a conduce națiunea spre culmile comunismului ; faceți totul, dragi tovarăși, pentru a vă îndeplini în continuare, în cele mai bune condiții, misiunea, răspunzînd astfel încrederii pe care întregul popor o pune în voi ! Am deplina convingere că și în viitor eroica noastră clasă muncitoare va fi la înălțimea misiunii sale istorice ! *(Aplauze puternice).*

Mă adresez țărănimii, care, de-a lungul secolelor, nu o dată, a dus pe umerii săi greul luptei pentru eliberare națională și socială : uniți-vă tot mai strîns cu clasa muncitoare, faceți totul pentru a crește contribuția agriculturii la înfăptuirea programului elaborat de Partidul Comunist Român ! Sînt convins că și acum, ca în atîtea rînduri, minunata noastră țărănime, strîns unită cu clasa muncitoare, își va face pe deplin și cu cinste datoria. *(Aplauze puternice).*

Mă adresez intelectualității, din rîndul căreia s-au ridicat, de-a lungul secolelor, atîția oameni luminați ce s-au pus în fruntea poporului în lupta pentru eliberare națională și socială : locul vostru este alături de muncitori și țărani ! Voi înșivă sînteți sînge din sîngele lor. Puneți toată priceperea și cunoștințele voastre în slujba dezvoltării patriei noastre pe baza celor mai înaintate descoperiri ale științei, tehnicii și culturii contemporane ! Sînt ferm convins că întreaga intelectualitate, strîns unită cu clasa muncitoare și țărănimea, își va face pe deplin datoria față de patrie ! *(Aplauze puternice).*

Mă adresez tuturor oamenilor muncii, români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități, care, împreună, de-a lungul secolelor, au învins greutățile, asuprirea și exploatarea ; împreună am înfăptuit în anii construcției socialiste realizări minunate. Să ne unim și mai

strîns eforturile ; să facem totul pentru a construi, prin munca noastră comună, România socialistă și comunistă așa cum o dorim noi toți, fără deosebire de naționalitate ! *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși și prieteni, să facem totul pentru a fi demni de istoria glorioasă a poporului nostru, să putem spune întotdeauna că nu am precupețit nimic pentru a făuri un viitor demn națiunii noastre socialiste. Să lăsăm generațiilor viitoare, urmașilor urmașilor noștri, o viață liberă, înfloritoare, un viitor minunat, comunist. *(Aplauze prelungite).*

Știu că va trebui să depunem eforturi mari, dar nici un efort nu poate fi considerat prea mare cînd este vorba de viitorul patriei socialiste, de viitorul copiilor noștri. Stă în puterea noastră, a tuturora, ca, sub conducerea partidului, să realizăm programul minunat de dezvoltare în cîteva cincinale în ritm susținut a României, să asigurăm victoria comunismului în patria noastră ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Mă adresez organizațiilor de partid, activiștilor de partid, tuturor comuniștilor ; poporul și-a încredințat soarta și viitorul în mîinile partidului nostru comunist. Întregul popor urmează cu încredere deplină cuvîntul partidului. Să facem totul pentru a îndreptăți această încredere ! Sînt convins să întregul nostru partid, acționînd în deplină unitate, își va îndeplini cu cinste rolul de forță politică conducătoare a societății noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

De la tribuna Conferinței Naționale doresc să asigur partidul, întregul popor că, în ce mă privește, voi închina întreaga activitate, întreaga viață realizării acestui obiectiv, cauzei socialismului și comunismului, viitorului fericit al întregii noastre națiuni. *(Aplauze puternice, îndelung repetate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R.!").*

IV

CREȘTEREA ROLULUI CONDUCĂTOR AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN EDIFICAREA SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI

1. Forța organizatorică a partidului nostru

Stimați tovarăși,

Înfăptuirea vastului program elaborat de Congresul al X-lea privind dezvoltarea economico-socială, traducerea în viață a măsurilor de perfecționare a conducerii planificate a societății impun îmbunătățirea continuă a muncii organizatorice și politico-ideologice a partidului. Pentru a-și îndeplini în bune condiții rolul de forță politică conducătoare a societății, partidul trebuie să fie el însuși puternic, bine organizat, unit.

În acest scop este necesară, în primul rînd, existența unei linii politice generale juste, elaborată pe baza aplicării creatoare a legităților generale la condițiile concrete ale fiecărei etape de dezvoltare. Dispune, oare, partidul nostru de o asemenea linie generală politică? În expunerea de pînă acum am înfățișat pe larg cum se înfăptuiește programul elaborat de Congresul al X-lea în toate domeniile construcției economico-sociale; viața, desfășurarea evenimentelor, atît interne, cît și internaționale, au confirmat și confirmă pe deplin justețea liniei generale elaborate de Congresul al X-lea. Putem afirma cu îndreptățită mîndrie că partidul nostru dispune de o linie generală marxist-leninistă care corespunde pe deplin condițiilor concrete ale țării noastre. Tocmai aceasta explică succesele obținute de poporul român, sub conducerea partidului, atît în dezvoltarea economico-socială, cît și în politica internațională.

În al doilea rînd, partidul trebuie să dispună de organizații puternice în toate compartimentele societății, prin intermediul cărora să desfășoare o intensă muncă organizatorică, de conducere și control, să asigure unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii în înfăptuirea programului de edificare a socialismului și comunismului. Care este situația partidului nostru din punct de vedere organizatoric? La 30 iunie 1972, numărul membrilor de partid era de peste 2 230 000, din care peste 1 023 000 muncitori, peste 534 000 țărani, peste 511 000 intelectuali și funcționari și circa 162 000 alte categorii. După cum vedeți, muncitorii și țăranii reprezintă 70% din totalul membrilor de partid. Este, de asemenea, semnificativ că peste 75% din numărul membrilor de partid lucrează nemijlocit în sfera producției materiale, în care se hotărăște dezvoltarea generală a societății. Numărul membrilor de partid reprezintă mai mult de 20% din populația activă a țării noastre. Din punctul de vedere al compoziției naționale, situația se prezintă în felul următor: 88% din membrii partidului sînt români, 8% maghiari, 3% germani și restul de alte naționalități. Putem spune că această compoziție reflectă atît structura populației țării, cît și politica națională justă a partidului, de deplină egalitate în drepturi între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Din datele menționate putem aprecia că, din punct de vedere numeric, al compoziției sociale și naționale, partidul se prezintă bine, exprimînd în mod elocvent, și în acest sens, încrederea de care se bucură în rîndul oamenilor muncii, legăturile indisolubile care îl unesc cu masele largi populare.

Partidul are peste 64 500 de organizații de bază, 6 980 de organizații de partid în întreprinderi și alte unități eco-

nomico-sociale, 2 702 organizații comunale, 253 de organizații municipale și orășenești sau cu drepturi de comitet orășenesc, 39 de comitete județene și comitetul pe capitală. Avem organizații de partid în toate unitățile militare și în unitățile Ministerului de Interne, în justiție și procuratură. Practic, nu există unitate economico-socială în care să nu funcționeze o organizație a partidului nostru. În conformitate cu Statutul, peste tot organizațiile de partid îndeplinesc rolul de organizator și îndrumător al colectivelor de oameni ai muncii, de forță politică conducătoare, acționînd cu consecvență pentru înfăptuirea politicii partidului și statului. Putem spune deci că și din punct de vedere organizatoric situația este bună, că partidul dispune de forța necesară pentru a-și îndeplini cu succes în toate sectoarele de activitate rolul politic conducător în societatea noastră socialistă.

Măsuri importante au fost luate, de asemenea, pe baza Directivelor Congresului al X-lea pentru îmbunătățirea muncii de promovare a cadrelor de partid și de stat. Sînt cunoscute hotărîrile adoptate în această direcție, și de aceea nu mă voi mai referi la ele. Doresc să menționez că atît în activul de partid, cît și în activul de stat au fost promovați mii și mii de noi activiști cu înaltă pregătire profesională și politică și care îndeplinesc în condiții bune sarcinile încredințate de partid. Viața arată că măsurile adoptate și în acest domeniu sînt pe deplin juste.

După Congresul al X-lea s-a aplicat cu mai multă consecvență principiul muncii colective, s-a dezvoltat democrația de partid, a crescut spiritul critic și — întrucîtva — și cel autocritic. Problemele de bază ale politicii partidului sînt larg dezbătute cu activul și cu întregul partid, hotărîrile adoptate fiind expresia voinței colective a tuturor comuniștilor. Formarea, pe lîngă organele locale și la Comitetul Central, a comisiilor pe probleme a avut un rol însemnat în dezbaterea și elaborarea celor mai importante hotărîri, în participarea tot mai activă la activitatea de conducere a membrilor organelor de partid, a întregului activ.

Putem spune, tovarăși, că avem un partid puternic, bine organizat, disciplinat și unit, dispunem de cadre capabile și devotate partidului, cauzei socialismului, intereselor vitale ale întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).* Comuniștii înfăptuiesc neabătut hotărîrile organelor de partid, linia politică generală a partidului. Partidul Comunist Român este astăzi mai puternic ca oricînd în îndelungata sa istorie și mai unit. *(Aplauze puternice).* Aceasta constituie garanția îndeplinirii și în viitor, în cele mai bune condiții, a rolului său de forță politică conducătoare a societății noastre socialiste.

Doresc să subliniez și la Conferința Națională că succesele pe care le-am obținut în toate domeniile de activitate sînt nemijlocit legate de munca intensă a organelor și organizațiilor de partid, a tuturor comuniștilor. De la această tribună dăm o înaltă apreciere muncii pline de abnegație desfășurate de întregul activ de partid și de stat, de toți comuniștii și le adresăm cele mai calde felicitări și urări de noi succese în activitatea consacrată unirii eforturilor întregului popor pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Pornind de la aceste constatări, de la faptul că în viitor rolul de conducător al partidului va fi tot mai important, este necesar să ne preocupăm de întărirea continuă a partidului. O atenție deosebită trebuie să acordăm primirii în partid a celor mai destoinici și mai avansați oameni ai muncii. Se impune să manifestăm mai multă grijă pentru primirea în partid și promovarea în diferite munci de partid și de stat a femeilor. Vor trebui să se urmărească în continuare primirea în partid a celor mai buni oameni

ai muncii din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare şi promovarea lor consecventă în activul de partid şi de stat. Consider oportun să atragem atenţia asupra necesităţii primirii în partid a celor mai buni membri ai Uniunii Tineretului Comunist, pregătirii şi promovării unui număr mai mare de activişti de partid şi de stat din rîndul tineretului.

În domeniul muncii organizatorice apreciez că este necesar să acordăm o atenţie sporită creşterii rolului fiecărei organizaţii de partid în cadrul colectivului în care îşi desfăşoară activitatea. Organizaţiile de partid trebuie să dezbată mai temeinic şi mai organizat problemele care preocupă unitatea economico-socială respectivă, din domeniul producţiei, eficienţei economice, activităţii de cercetare ştiinţifică, promovînd cu curaj noul, cît şi din domeniul social, al condiţiilor de muncă şi viaţă, al nivelului politico-ideologic şi al conştiinţei comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii. Organizaţiile de partid trebuie să acorde o atenţie mai mare participării active a oamenilor muncii la activitatea organelor de conducere colectivă, în adunările generale ale întreprinderilor, în întreaga viaţă social-politică. Este necesar să îmbunătăţim în continuare activitatea comitetelor de partid din întreprinderi, precum şi a comitetelor comunale şi orăşeneşti. Acestea trebuie să conducă întreaga activitate din unităţile economice şi teritorial-administrative. În ce priveşte comitetele comunale şi orăşeneşti, trebuie să aducem clarificările corespunzătoare în Statutul partidului.

Ţinînd seama de rolul tot mai important şi de sarcinile sporite încredinţate comitetelor judeţene, de răspunderea mare ce le revine în întreaga activitate ce se desfăşoară pe teritoriile judeţelor, apar necesare întărirea acestora cu cadre corespunzătoare, îmbunătăţirea organizării şi perfecţionarea metodelor lor de muncă. Pentru intensificarea legăturii organelor de partid cu comuniştii, cu masele de oameni ai muncii, pentru cunoaşterea mai temeinică a realităţilor, este necesar să se aplice cu fermitate hotărîrea Comitetului Central privind atragerea în organele de partid, inclusiv în comitetele judeţene, a unui număr mai mare de membri de partid care lucrează nemijlocit în producţie. Consider, de asemenea, necesar să ne îngrijim de participarea în continuare la diferite activităţi de partid, inclusiv în organele şi comisiile de partid, a vechilor activişti, îmbinînd armonios experienţa cadrelor vechi cu elanul şi cutezanţa activiştilor tineri. Trebuie să atragem încă o dată atenţia asupra necesităţii bunei funcţionări a comisiilor de partid, chemate să sprijine comitetele de partid în elaborarea hotărîrilor, în soluţionarea problemelor tot mai complexe ale conducerii vieţii economico-sociale.

Un rol important are activul de partid nesalariat, alcătuit din sute şi sute de mii de comunişti ; trebuie să ne preocupăm mai atent de pregătirea şi repartizarea în muncă a activiştilor nesalariaţi. Numai sprijinindu-se pe un puternic şi numeros activ de comunişti, organele de partid de la diferite eşaloane vor putea asigura îndrumarea corespunzătoare a activităţii politice, economice şi sociale, traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului.

O sarcină de importanţă deosebită este înfăptuirea principiilor muncii şi conducerii colective în întreaga viaţă de partid. Avem, fără îndoială, rezultate bune în această privinţă, dar nu trebuie să trecem cu vederea neajunsurile care se mai manifestă, faptul că nu toate organele de conducere colectivă de partid şi de stat îşi desfăşoară activitatea în mod corespunzător. Aceste lipsuri se reflectă în mod negativ asupra rezultatelor activităţii şi de aceea

trebuie să acționăm pentru impunerea fermă in practică a principiului muncii și conducerii colective in toate domeniile de activitate. Trebuie să veghem, în același timp, ca aceasta să nu ducă la creșterea numărului de ședințe, la discuții interminabile, la vorbărie fără rost. Munca colectivă presupune organizare, disciplină, aplicare fermă, neabătută a hotăririlor adoptate. Este necesar să acordăm o atenție mai mare întăririi disciplinei de partid, creșterii răspunderii comuniștilor, pornind de la considerentul că fiecare activist, fiecare membru al partidului are îndatorirea să facă totul pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate. Pînă la urmă, activistul de partid, comunistul trebuie judecați nu după vorbe, ci după rezultatele muncii lor. Așa cum am mai spus, hotăririle sint obligatorii pentru toți membrii partidului și nimănui nu i se poate permite să nu le îndeplinească. Dimpotrivă, cu cit un activist îndeplinește o muncă de mai mare răspundere, cu atit el trebuie să acționeze mai ferm pentru îndeplinirea hotăririlor, să vegheze mai hotărit pentru întărirea disciplinei comuniste.

Una din laturile importante ale activității partidului, legea însăși a dezvoltării sale, ca și a societății socialiste în general, este critica și autocritica. Vorbind despre aceasta, nu pot să nu atrag atenția asupra faptului că în unele locuri, pornindu-se de la o serie de rezultate pozitive, pe care le avem, dealtfel, in toate sectoarele, își face loc o atitudine de automulțumire, se trece cu ușurință peste lipsuri și neajunsuri, se ajunge la diminuarea spiritului critic și mai cu seamă a spiritului autocritic. Această tendință are, fără îndoială, urmări deosebit de negative asupra activității organelor și organizațiilor respective, precum și asupra creșterii cadrelor de partid. Iată de ce este necesar să veghem permanent la analiza critică și autocritică a muncii în toate domeniile de activitate;

atitudinea critică față de lipsuri, dezvăluirea lor constituie nu o dovadă de slăbiciune, ci o expresie a tăriei organizațiilor noastre, a spiritului revoluționar al activiștilor, al comuniștilor. Atitudinea critică și autocritică deschisă, curajoasă constituie, totodată, garanția hotăririi de a se acționa cu răspundere pentru lichidarea lipsurilor și neajunsurilor, pentru realizarea hotăririlor partidului și statului.

Am vorbit deja de o serie de rezultate în dezvoltarea democrației de partid. Consider, totuși, că merită să revin asupra acestei probleme, atrăgînd atenția asupra necesității creării condițiilor organizatorice și politice corespunzătoare pentru dezbaterea tot mai largă a problemelor de bază ale politicii noastre în întregul partid. Trebuie să veghem la crearea atmosferei corespunzătoare pentru ca activiștii și membrii de partid să-și poată spune deschis părerea asupra tuturor problemelor puse în discuție, să le analizeze temeinic, astfel incit hotăririle adoptate să fie expresia gindirii colective a organelor de partid, a întregului nostru partid. Dezvoltarea continuă a democrației de partid, participarea tot mai activă a comuniștilor la elaborarea politicii interne și externe constituie, pînă la urmă, factorul hotăritor de care depinde îndeplinirea cu succes de către partid a rolului său de forță politică conducătoare a societății noastre socialiste, factorul hotăritor pentru întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, pentru unirea întregului popor în jurul partidului, pentru dezvoltarea generală a democrației socialiste în România. *(Vii aplauze).*

Stimați tovarăși,

Vorbind de îmbunătățirea activității organelor și organizațiilor de partid, trebuie să mă refer și la munca secțiilor Comitetului Central, precum și a Secretariatului

Comitetului Central al partidului, care are misiunea de a asigura îndrumarea activității organizatorice, controlul îndeplinirii hotărîrilor, îmbunătățirea politicii de cadre a comitetelor județene de partid, ridicarea nivelului întregii activități politice și ideologice a partidului. Și în această privință, cu toate rezultatele pozitive obținute, trebuie spus că mai avem multe de făcut pentru a ne putea declara satisfăcuți. Fără îndoială că multe din neajunsurile și lipsurile la care m-am referit anterior se datoresc și faptului că secțiile și Secretariatul Comitetului Central nu au asigurat îndrumarea și controlul corespunzătoare în toate sectoarele de activitate. Este necesar să fie mai temeinic studiate problemele, să fie lichidat spiritul de improvizație care se mai manifestă cîteodată și, în primul rînd, să se asigure un ajutor mai concret comitetelor județene de partid în îndeplinirea sarcinilor ce le revin. În acest scop se impune să se apeleze mai mult la comisiile Comitetului Central, care pot constitui un ajutor de preț în studierea și elaborarea hotărîrilor și măsurilor de partid. În ce privește Comitetul Executiv și Prezidiul Permanent, putem spune că acestea își desfășoară activitatea în condiții corespunzătoare, deși vor mai trebui aduse unele îmbunătățiri în sensul degrevării lor, precum și a Secretariatului de problemele de mai mică importanță care trebuie rezolvate în mod operativ. În felul acesta, ele se vor putea concentra mai mult pentru abordarea mai aprofundată a problemelor esențiale ale conducerii de partid și de stat. Referindu-mă la Comitetul Central, se poate spune că de la Congresul al X-lea el a desfășurat o activitate intensă, a dezbătut probleme de importanță primordială pentru dezvoltarea societății noastre socialiste, îndeplinindu-și în bune condiții misiunea încredințată de partid.

Din cele arătate reiese cu toată claritatea că Comitetul

Central, organele și organizațiile de partid, întregul partid au acționat cu fermitate pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea. De aceea, propun Conferinței Naționale a partidului să aprobe activitatea desfășurată de Comitetul Central, de organele sale, de toate organele și organizațiile de partid, trasînd, totodată, Comitetului Central sarcina de a continua neabătut traducerea în viață a orientării stabilite de Congresul al X-lea privind întărirea forței și unității partidului, creșterea rolului său conducător în toate domeniile de activitate. *(Aplauze puternice).*

Aș propune Conferinței Naționale să reflecteze dacă nu ar fi bine ca la această conferință să aducem o oarecare îmbunătățire componenței Comitetului Central prin atragerea a 20—30 de activiști de partid care lucrează nemijlocit în producție și a unui număr mai mare de femei. *(Vii aplauze).* Este necesar să se acorde în continuare atenție sporită bunei organizări a muncii de partid, întăririi controlului, perfecționării conducerii diferitelor sectoare de activitate, repartizării corespunzătoare a cadrelor în raport cu cunoștințele și capacitatea lor. Acestea sînt condiții determinante pentru înfăptuirea cu succes a liniei generale a partidului. Vor trebui, de asemenea, aduse unele îmbunătățiri Statutului partidului, precizîndu-se mai clar principiile de promovare a activiștilor de partid, a cadrelor, în sensul hotărîrilor Comitetului Central din 1971.

Trebuie să avem permanent în vedere că sarcinile tot mai complexe ale construcției socialiste cer cunoștințe multilaterale, spirit organizatoric, cutezanță și perseverență, devotament nemărginit față de partid, față de popor, față de cauza socialismului și comunismului. Tocmai pornind de la aceste criterii, partidul nostru pune în centrul activității sale ridicarea nivelului politico-ideolo-

gic al activului, al tuturor comuniştilor. Totodată, este necesară intensificarea activităţii de educaţie socialistă a oamenilor muncii, de afirmare în viaţă a principiilor eticii şi echităţii socialiste.

2. Activitatea ideologico-educativă, dezvoltarea conştiinţei socialiste a tuturor oamenilor muncii

La baza întregii noastre activităţi ideologico-educative aşezăm materialismul dialectic şi istoric, atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă. Şi în acest domeniu, după Congresul al X-lea al partidului, Comitetul Central a desfăşurat o activitate multilaterală. Putem afirma că au fost obţinute o serie de succese importante în munca ideologico-educativă. Aceasta se reflectă, în primul rînd, în avîntul şi spiritul de abnegaţie cu care întregul popor înfăptuieşte politica internă şi externă a partidului. După cum se ştie, în a doua jumătate a anului 1971 s-au dezbătut pe larg în întregul partid, de fapt cu întregul popor, problemele activităţii ideologico-educative. Se poate spune că niciodată nu a avut loc în partid o asemenea discuţie cu participarea a milioane şi milioane de oameni ai muncii. Pe baza dezbaterilor publice desfăşurate în societatea noastră timp de aproape patru luni, plenara Comitetului Central din 3—5 noiembrie a aprobat un vast program de perfecţionare şi amplificare a activităţii ideologice şi de educaţie socialistă. Vă sînt cunoscute principiile directoare ale acestui program, hotărîrile luate de Comitetul Central şi de aceea nu mă voi referi pe larg la ele. Emanaţie colectivă a partidului, a milioanelor de oameni ai muncii, programul nostru ideologic se bucură

de aprobarea deplină a partidului, a poporului, care îl consideră chezăşia afirmării în viaţa naţiunii noastre socialiste a celei mai înaintate concepţii despre lume. Deşi nu au trecut decît opt luni de la plenara din noiembrie, în întreaga ţară se desfăşoară o activitate multilaterală, cu bune rezultate, în domeniul ideologiei şi al educaţiei socialiste. De fapt, programul adoptat de plenara din noiembrie 1971 depăşeşte cadrul activităţii ideologico-educative ; pornind de la ridicarea nivelului politic-ideologic, a conştiinţei socialiste a maselor, el stabileşte căile pentru afirmarea hotărîtă şi consecventă în societate a principiilor de viaţă comuniste. De aceea se poate spune că el constituie parte integrantă a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Sarcinile stabilite în domeniul activităţii ideologico-educative deschid perspective minunate pentru afirmarea personalităţii umane, pentru dezvoltarea umanismului şi democraţiei socialiste. În centrul lor se află omul, făurirea omului înaintat, înarmat cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi culturii, a omului societăţii celei mai drepte şi umane — societatea socialistă multilateral dezvoltată, societatea comunistă. *(Aplauze puternice)*. Iată de ce realizarea în viaţă a hotărîrilor plenarei Comitetului Central din noiembrie cere fermitate politică şi ideologică, unirea tuturor forţelor în direcţia făuririi omului nou. Nu trebuie să uităm nici un moment că mai presus de orice se află omul; dezvoltarea lui multilaterală trebuie să stea în centrul tuturor preocupărilor partidului nostru, trebuie să fie ţelul suprem al societăţii noastre socialiste. În cadrul Conferinţei Naţionale ne preocupăm intens de creşterea bogăţiei naţionale, dar nu trebuie să uităm că cea mai mare bogăţie o reprezintă omul ; el este făuritorul tuturor bunurilor materiale şi spirituale, de el depinde înaintarea

cu succes a patriei noastre pe calea societății comuniste. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

O sarcină de primă importanță a partidului nostru este înarmarea poporului cu concepția științifică despre viață a clasei muncitoare — materialismul dialectic și istoric, cu știința și cultura cea mai avansată. Trebuie să acționăm pentru a făuri un om cu cunoștințe multilaterale, capabil să înțeleagă, să interpreteze și să folosească just legile obiective ale dezvoltării sociale în fiecare etapă a evoluției societății, să acționeze cu fermitate pentru transformarea revoluționară a lumii. Făurind un asemenea om, înarmînd astfel poporul, putem fi siguri de înfăptuirea cu succes a mărețului program elaborat de partid, putem avea garanția că poporul român va făuri comunismul, că națiunea noastră va avea un viitor glorios. *(Aplauze puternice).*

Ținînd seama de aceste considerente, propun Conferinței Naționale să-și însușească programul adoptat de plenara Comitetului Central din noiembrie 1971, devenind astfel programul Conferinței Naționale a partidului. *(Aplauze puternice).*

Așa cum am menționat și la plenara din 1971, dezvoltarea continuă a societății noastre face necesar să elaborăm mai amănunțit o serie de norme și criterii de bază ale eticii și echității socialiste. Aceste norme vor trebui să devină parte integrantă a Statutului și programului partidului comunist, un instrument puternic în educarea comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii și, în primul rînd, a tinerei generații. Cristalizarea lor va trebui să ajute la înțelegerea mai clară a principiilor comuniste și, mai ales, la aplicarea acestora în întreaga viață socială, în existența fiecărui cetățean. Propun ca aceste norme să fie adoptate de Conferința Națională și supuse apoi unei largi dezbateri în partid, de către oamenii muncii, urmînd să fie prezentate spre aprobare celui de-al XI-lea Congres al partidului nostru. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Îmbunătățirea activității ideologice și educative trebuie să constituie preocuparea permanentă a organizațiilor și organelor de partid, care au datoria să asigure folosirea judicioasă a tuturor mijloacelor de care dispune societatea noastră pentru ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Începînd cu școala — factorul hotărîtor al educației — și terminînd cu mijloacele moderne de informare — radioul, televiziunea, presa —, totul trebuie subordonat înfăptuirii sarcinilor trasate de plenara Comitetului Central din noiembrie. De asemenea, organizațiile de masă și obștești, sindicatele, Uniunea Tineretului Comunist, uniunile de creatori trebuie să acorde o atenție mai mare activității educative. Frontul Unității Socialiste va trebui să acționeze pentru unirea eforturilor tuturor acestor organizații, pentru coordonarea activităților consacrate formării conștiinței socialiste a întregului popor. Este de la sine înțeles că întreaga activitate ideologico-educativă trebuie să se desfășoare permanent sub conducerea organelor și organizațiilor de partid. Oriunde trăiesc și muncesc, comuniștii trebuie să militeze activ pentru afirmarea în viață a concepției filozofice a partidului nostru, a principiilor eticii comuniste.

Este necesar să acordăm o mai mare atenție activității teoretice. În acest sens, se impune ca Academia de Științe Sociale să-și îmbunătățească activitatea, participînd mai activ, așa cum s-a indicat încă de la înființarea ei, la întreaga activitate ideologico-educativă. Consider necesar ca lucrătorii pe tărîmul ideologic să participe mai intens la activitatea practică în diferite sectoare de muncă. În

mod deosebit se impune îmbunătățirea activității de cercetare în domeniul științelor economice și al științei conducerii.

3. Unele probleme teoretice ale evoluției României pe drumul socialismului și comunismului

Am primit mai multe întrebări în legătură cu unele teze teoretice și propunerea de a aduce, în cadrul Conferinței Naționale, o serie de lămuriri asupra acestora. Unii tovarăși ar dori astfel să se lămurească mai pe larg ce trebuie să înțelegem prin societatea socialistă multilateral dezvoltată. La Congresul al X-lea și la a 50-a aniversare a partidului și cu alte ocazii am expus unele considerații asupra acestei teze. Definind obiectivul fundamental, strategia partidului nostru pentru următorii 15—20 de ani prin făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, am avut în vedere următoarele :

În România, socialismul a învins pentru totdeauna, a fost realizată economia socialistă unitară. Aceasta nu înseamnă însă înfăptuirea plenară a socialismului. În fața partidului, a poporului se pune sarcina de a realiza dezvoltarea continuă a societății, astfel încît să se asigure aplicarea din plin a principiilor socialiste. Aceasta presupune, în primul rînd, asigurarea unui progres puternic al forțelor de producție prin dezvoltarea în ritm înalt a industriei, agriculturii și celorlalte ramuri economice, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. Totodată, este necesară repartizarea corespunzătoare a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, pentru crearea condițiilor în vederea dezvoltării armonioase a țării și apropierii treptate a satului de oraș.

Dezvoltarea forțelor de producție, a producției de bunuri materiale constituie, fără îndoială, factorul determinant al progresului societății, dar, totuși, reprezintă numai o latură a socialismului. De aceea, este necesar să se acționeze în mod organizat pentru perfecționarea noilor relații de producție, asigurîndu-se o concordanță cît mai deplină între forțele de producție și relațiile de producție și, ca urmare, dezvoltarea armonioasă a societății socialiste.

Un obiectiv central al partidului nostru este ca, pe baza puternicei baze tehnico-materiale pe care o făurim, să asigurăm creșterea în continuare a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor, realizarea deplină a principiului socialist „de la fiecare după capacități, fiecăruia după muncă", afirmarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste.

În același timp, pornind de la faptul că socialismul nu se poate construi decît pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, avem în vedere asigurarea unei puternice dezvoltări a învățămîntului, științei și culturii, ridicarea gradului general de cunoaștere al întregului popor — factor hotărîtor al progresului multilateral al patriei noastre socialiste.

Este necesar, de asemenea, să acționăm continuu pentru perfecționarea conducerii planificate a activității economico-sociale, a întregii societăți, pentru crearea cadrului organizatoric cel mai corespunzător pentru participarea efectivă a maselor largi populare la conducerea societății, realizînd astfel tot mai deplin principiul socialist al făuririi de către popor a propriei sale istorii. Lărgirea continuă a democrației socialiste constituie un factor primordial pentru manifestarea plenară a personalității umane, pentru omogenizarea societății și afirmarea în viață a principiilor comuniste.

Totodată, este imperios necesară desfășurarea unei ample munci educative de înarmare a oamenilor muncii cu concepția materialist-dialectică și istorică, de formare a conștiinței socialiste a întregului popor.

După cum se vede, deci, este vorba ca în următorii 15—20 de ani să realizăm transformări revoluționare de importanță istorică în dezvoltarea forțelor de producție, a relațiilor de producție, a democrației socialiste, în conștiința oamenilor. Dacă am fi spus că obiectivul de viitor este pur și simplu dezvoltarea socialismului, nu am fi dat o orientare clară pentru activitatea partidului și statului ; aceasta s-ar fi putut înțelege în sensul că este suficientă realizarea unei puternice dezvoltări economice a țării, ceea ce cred că nu corespunde pe deplin obiectivului nostru fundamental. Noi ne propunem să asigurăm o dezvoltare multilaterală a societății, înflorirea tuturor laturilor vieții sociale, atît a economiei, cît și a științei și culturii, perfecționarea conducerii, formarea omului nou, promovarea eticii și echității socialiste. De aceea, considerăm pe deplin corespunzătoare etapei istorice actuale formularea ca obiectiv fundamental al partidului — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Aceasta dă o orientare precisă activității partidului, muncii întregului nostru popor. *(Vii aplauze).*

Unii tovarăși au întrebat dacă nu există o contradicție între faptul că în țara noastră a fost construită economia socialistă unitară, între faptul că poporul nostru a trecut la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și aprecierea că România continuă să fie o țară în curs de dezvoltare. Trebuie să spun că între ce am realizat și ceea ce ne propunem să realizăm nu numai că nu există nici o contradicție, dar tocmai aceasta arată, pînă la urmă, că sîntem o țară în curs de dezvoltare. Se știe că, atunci cînd România a trecut la construirea socialismului, era o țară slab dezvoltată. Am obținut succese remarcabile în toate domeniile de activitate, am lichidat situația slabei dezvoltări pe care am moștenit-o, am construit o economie socialistă unitară, dar aceasta nu înseamnă că România a lichidat decalajul ce o mai desparte de țările dezvoltate din punct de vedere economic. Este adevărat, din punctul de vedere al orînduirii sociale sîntem în rîndul țărilor celor mai avansate, dar continuăm încă să fim cu mult în urmă din punctul de vedere al dezvoltării economice. Am prezentat la început situația venitului nostru național, raportul dintre forța de muncă din industrie și agricultură și ceilalți factori de care trebuie ținut seama în aprecierea nivelului de dezvoltare al unei țări. Deci, aprecierea că România este o țară în curs de dezvoltare este o realitate de care trebuie să ținem seama în trasarea obiectivelor noastre viitoare. A considera suficient faptul că am lichidat clasele exploatatoare, că am făurit o economie socialistă unitară și relații socialiste de producție, fără a ne preocupa de nivelul dezvoltării forțelor de producție ale industriei, agriculturii, științei, culturii, ar fi o greșeală de neiertat ; aceasta ar putea să determine încetinirea ritmului dezvoltării țării noastre, ceea ce, așa cum am mai spus, ar condamna România pentru o lungă perioadă de timp la stagnare și, implicit, la rămînere în urmă. Formulînd drept obiectiv fundamental făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pornim de la realități, de la faptul că România este încă o țară în curs de dezvoltare. Ne propunem ca în următorii 15—20 de ani să lichidăm această stare de lucruri, să ridicăm România la un înalt nivel de dezvoltare a industriei, agriculturii, științei, culturii, să asigurăm creșterea substanțială a bunăstării poporului. Luăm ca exemplu țările dezvoltate economic pentru a avea un termen de comparație, dar noi avem în

vedere realizarea unei economii avansate, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, pentru făurirea comunismului.

Mai mulți tovarăși și-au exprimat dorința ca în cadrul Conferinței Naționale să se precizeze mai bine dacă în socialism pot exista contradicții și dacă acestea pot deveni antagoniste. Am mai vorbit despre aceasta. Trebuie să spun de la început, viața demonstrează cu putere că și în societatea socialistă continuă să existe contradicții și să se nască chiar contradicții noi. Unele dintre acestea pot deveni antagoniste și pot provoca mari greutăți pe drumul făuririi noii orînduiri sociale. Există contradicții între forțele de producție și relațiile de producție înseși. Acestea au mai multe cauze. Între acestea sînt și cele determinate de menținerea unor anumite forme de proprietate particulară asupra mijloacelor de producție, precum și în comerț, ceea ce generează tendința de îmbogățire. Apar, de asemenea, neconcordanțe între dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție și relațiile de producție și formele de organizare și conducere a producției, precum și în relațiile dintre oameni. De aceea, este necesar ca permanent să se studieze atent schimbările ce se produc în societate și să se acționeze cu consecvență în direcția perfecționării conducerii și planificării, creării unei concordanțe cît mai depline între forțele de producție și relațiile de producție. În altă ordine de idei, se pune problema realizării unor raporturi juste între veniturile diferitelor categorii de oameni ai muncii, a unui raport corespunzător între veniturile mari și mici, în spiritul dreptății și echității socialiste, împiedicîndu-se acumularea unor venituri exagerate. În același timp, în socialism nimeni nu trebuie să aibă posibilitatea de a realiza venituri ca urmare a însușirii muncii altora. Singura sursă de venituri trebuie să fie munca proprie, utilă întregii societăți. De aceea, este necesar să se combată cu toată hotărîrea orice formă de parazitism social. Continuă să existe, de asemenea, contradicții între oraș și sat, între munca fizică și munca intelectuală și altele.

Problema se pune deci nu de a nega sau subaprecia existența contradicțiilor — dealtfel, manifestarea contradicțiilor, lupta între ele constituie și în socialism o lege a dezvoltării sociale. Ceea ce se cere este ca, pornind de la recunoașterea existenței contradicțiilor, să se treacă la studierea lor temeinică și să se acționeze în mod conștient, ținîndu-se seama de legile obiective ale dezvoltării sociale în socialism, pentru ca aceste contradicții să nu se amplifice, să nu devină antagoniste, să nu ducă la ciocniri violente. Rolul factorului conștient, al conducerii de către partid, al activității statului socialist constă nu în a închide ochii și a nega existența contradicțiilor, ci în a recunoaște existența lor, a le înțelege, a le studia temeinic și a găsi căile care să ducă la atenuarea și lichidarea lor, asigurîndu-se continuu cîmp liber pentru afirmarea noului în toate domeniile de activitate. În aceasta se exprimă, dealtfel, rolul conducător al partidului în societate — în construirea conștientă a noii orînduiri sociale. *(Aplauze puternice).*

Mai mulți tovarăși au rugat să se aducă precizări în legătură cu programul și strategia generală a partidului. Dealtfel, încă la plenara Comitetului Central din 1971, unii tovarăși au ridicat problema dacă nu ar fi bine să ne gîndim la elaborarea unui program al partidului. Aceasta este o problemă deosebit de importantă și consider că este bine să ne oprim asupra ei. Țelurile generale ale partidului sînt clare — ne propunem să făurim orînduirea comunistă. Este adevărat însă că această formulare generală nu răspunde pe deplin problemei ridicate ; dimpotrivă, face necesare o serie de precizări. Obiec-

tivul fundamental al partidului în etapa istorică actuală, aşa cum am arătat, este făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Am putea deci spune că acesta constituie şi obiectivul strategic general al partidului nostru în actuala etapă istorică. Elaborarea prognozelor pe perioada 1976—1990—2000 reflectă preocuparea pentru asigurarea mijloacelor corespunzătoare înfăptuirii obiectivului strategic. După cum am mai spus, avem în vedere toate laturile activităţii economico-sociale, creşterea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a întregului popor. Se poate spune că prognozele vor reprezenta în fapt o parte a programului general al Partidului Comunist Român. În planurile cincinale se vor prevedea obiective strategice limitate, în vederea realizării pe etape a planului general strategic, iar în cadrul planurilor anuale se vor stabili de fapt obiectivele tactice, elemente ale planurilor strategice cincinale, ale strategiei generale a partidului. Se poate deci spune că prognozele planurilor cincinale şi planurile anuale constituie un tot unitar; în cadrul lor, partidul, statul, întregul popor acţionează unitar, conştient în direcţia înfăptuirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate, a creării condiţiilor pentru trecerea la comunism. Este adevărat însă că programul general al partidului trebuie să se refere şi la activitatea ideologico-educativă, la formarea conştiinţei socialiste a omului nou, să stabilească locul partidului şi statului în societate, modul de îmbinare a tuturor forţelor societăţii, toate transformările care trebuie să se producă ca urmare a înfăptuirii strategiei generale. În acelaşi timp, avînd în vedere interdependenţa strînsă dintre sarcinile naţionale şi cele internaţionale, necesitatea participării tot mai active a României la diviziunea internaţională a muncii, la colaborarea şi cooperarea atît cu ţările socialiste, cu ţările care au păşit pe calea dezvoltării independente, cît şi cu toate

celelalte state ale lumii, precum şi necesitatea participării active la afirmarea în lume a relaţiilor noi între state, se impune ca şi politica externă să-şi găsească reflectarea în documentul programatic al partidului. De aceea, consider necesar să ne gîndim la elaborarea programului partidului, care să constituie Carta de bază a făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi a comunismului în România. *(Aplauze puternice, prelungite).* Propun Conferinţei Naţionale să hotărască trecerea la elaborarea programului Partidului Comunist Român, să desemneze comisia care să elaboreze proiectul acestui program, urmînd ca el să fie supus dezbaterii întregului partid, a întregului popor şi prezentat spre adoptare celui de-al XI-lea Congres al partidului. *(Aplauze puternice).*

V

DEZVOLTAREA NAŢIUNII SOCIALISTE, POLITICA NAŢIONALĂ MARXIST-LENINISTĂ A PARTIDULUI NOSTRU

Mai mulţi tovarăşi au cerut, de asemenea, să aducem unele precizări privitor la politica naţională a partidului, la problema dezvoltării naţiunii socialiste.

După cum se ştie, politica naţională a Partidului Comunist Român, bazată pe învăţătura marxist-leninistă, s-a dovedit pe deplin justă. Aceasta se reflectă în asigurarea deplinei egalităţi în drepturi între toţi cetăţenii patriei noastre, fără deosebire de naţionalitate. Concluziile congreselor al IX-lea şi al X-lea, precum şi concluziile înfăţişate într-o serie de expuneri făcute în faţa consiliilor oamenilor muncii de naţionalitate maghiară şi germană îşi păstrează întreaga valabilitate. Consider totuşi

necesară adoptarea de către Conferința Națională a unui document special cu privire la problema națională și la dezvoltarea națiunii socialiste. Apariția unui asemenea document este cu atît mai utilă cu cît în ultima vreme au loc largi discuții despre rolul națiunii.

Asistăm la o critică împotriva națiunii din mai multe direcții. Nu doresc să mă opresc la atacurile din partea ideologilor imperialismului, nici la concepțiile cosmopolite, deoarece acestea oglindesc tendința cercurilor imperialiste de dominație mondială; pentru aceste cercuri, întărirea statelor naționale constituie o piedică în realizarea scopurilor lor. Sînt de neînțeles însă criticile împotriva națiunii din partea unor cercuri progresiste și chiar marxist-leniniste.

După unii, națiunea ar fi o noțiune depășită istoricește, iar politica de unitate națională și de dezvoltare a națiunii, mai cu seamă în condițiile făuririi socialismului, ar fi chiar o politică greșită, ar reprezenta o manifestare de îngustime națională. Cîteodată se afirmă chiar că această politică ar fi opusă internaționalismului socialist. Iată de ce este necesar să revenim încă o dată asupra acestei probleme, să expunem din nou punctul de vedere al Partidului Comunist Român privitor la rolul națiunii și la căile pentru dezvoltarea națiunii socialiste.

Pentru a înțelege mai bine cum trebuie abordată astăzi problema națională, rolul națiunii socialiste și perspectivele ei, trebuie să pornim de la cunoscuta teză marxist-leninistă, întemeiată pe analiza materialist-dialectică și istorică a dezvoltării societății, după care națiunea este rezultatul unui complex proces istoric cu caracter progresist. Națiunea a apărut, după cum se știe, într-o epocă de înflorire, de dezvoltare a societății omenești, constituind, la rîndul său, un factor puternic de progres și civilizație în lume.

După cum se poate constata ușor din analiza realităților existente pe diferite continente ale lumii, procesul formării statelor naționale, al națiunilor este departe de a fi terminat. În unele zone se poate spune că acest proces se află abia în prima sa fază. Chiar în țările dezvoltate, în care națiunea are un lung trecut istoric, se poate constata că sentimentul național, apărarea independenței și suveranității naționale constituie factori primordiali pe calea transformărilor democratice, revoluționare, a progresului social.

Analiza, pe baza materialismului dialectic și istoric, a evoluției istoriei atestă, fără putință de tăgadă, că sentimentele naționale și dorința de formare a națiunilor s-au păstrat și s-au dezvoltat cu putere, în ciuda asupririi și dominației străine. Nici chiar perpetuarea jugului străin timp de sute și sute de ani — și exemple de acest fel oferă și istoria popoarelor din Balcani, unde dominația Imperiului otoman a durat mai mult de 500 de ani — nu a schimbat caracteristicile naționale ale unui popor, nu a putut împiedica accentuarea procesului de formare a statelor naționale, afirmarea de sine stătătoare a națiunilor. Acest lucru poate fi constatat și în Africa, Asia, America Latină, unde lupta pentru eliberare națională, pentru formarea statelor naționale, pentru realizarea unității naționale și afirmarea independenței popoarelor cunoaște o amploare fără precedent. De aceea, noi considerăm că procesul de formare a statelor naționale, de realizare a unității naționale continuă să reprezinte o cerință esențială pentru o importantă parte a lumii, că în împrejurările internaționale de astăzi lupta împotriva dominației străine, pentru realizarea unității naționale este o parte integrantă a luptei generale împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului. *(Vii aplauze).* Pornind de la aceasta, apreciem că trebuie să acționăm

cu toată fermitatea pentru sprijinirea luptei de eliberare națională și formare a statelor naționale unitare, pentru dezvoltarea națiunilor și realizarea unor relații de deplină egalitate între ele.

În ce privește problema națiunii în condițiile socialismului, trebuie spus că victoria noii orînduiri a deschis calea pentru realizarea unei adevărate unități naționale, pentru întărirea și dezvoltarea pe baze noi a națiunii. Eliberîndu-se pe sine de jugul asupririi de clasă, clasa muncitoare a devenit exponentul întregii națiuni, și-a asumat răspunderea pentru dezvoltarea pe baze noi, superioare, a unității naționale, pentru înflorirea națiunii socialiste. Afirmarea cu putere a caracteristicilor fundamentale ale națiunii în condițiile făuririi societății socialiste are loc paralel cu schimbarea caracterului unora dintre aceste trăsături și cu apariția unor trăsături noi, care consolidează și întăresc — pe o bază nouă — națiunea socialistă. Am în vedere, în primul rînd, faptul că la baza națiunii socialiste se află comunitatea de interese legată de orînduirea socială nouă, întemeiată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Totodată, în condițiile socialismului asistăm la formarea unei concepții unice despre lume și viață, bazată pe materialismul dialectic și istoric. Are loc, de asemenea, formarea unei științe și culturi noi, se cristalizează o etică nouă, înaintată, care contribuie la formarea unui om nou — omul societății socialiste și comuniste. În societatea socialistă se desfășoară procesul apropierii dintre oraș și sat, dispariției treptate a claselor și omogenizării societății, ștergerii treptate a deosebirilor fundamentale dintre munca fizică și munca intelectuală.

Apariția unor trăsături noi ale națiunii nu duce însă la dispariția ei, ci, dimpotrivă, o consolidează, creează con-

diții pentru ridicarea ei pe o treaptă nouă, calitativ superioară. Se formează, s-ar putea spune, un nou tip de națiune, incomparabil mai puternică și mai omogenă decît națiunea burgheză — națiunea socialistă, în care se realizează o concordanță tot mai deplină între forțele și relațiile de producție, o unitate tot mai profundă între toți oamenii muncii. *(Aplauze puternice)*.

Desigur că este necesar să avem permanent în vedere că are loc un proces legic de apropiere între națiuni pe baza colaborării egale și liber consimțite, că într-o anumită etapă a dezvoltării societății, probabil în epoca comunismului deplin, se va ajunge la dispariția unor deosebiri esențiale între națiuni, se va înfăptui o conlucrare intimă, multilaterală între ele. Tocmai avînd în vedere această perspectivă istorică, se impune să acordăm cea mai mare atenție înfloririi națiunilor, afirmării unor relații de colaborare pe bază de egalitate între ele. Procesul dialectic de apropiere între națiuni presupune afirmarea lor puternică, precum și afirmarea principiilor noi de relații între ele. După părerea mea, sîntem departe de a considera că națiunea și-a încheiat menirea istorică.

Analiza marxist-leninistă a relațiilor sociale contemporane nu poate duce decît la concluzia că partidele revoluționare trebuie să facă totul pentru dezvoltarea și afirmarea națiunilor. În țările unde partidele comuniste au devenit partide conducătoare, ele trebuie să fie exponentul cel mai fidel al intereselor naționale, să acționeze pentru afirmarea cu putere a noilor trăsături ale națiunii, pentru înflorirea națiunii socialiste — ca bază, pentru un timp îndelungat, a dezvoltării lumii socialiste —, pentru conlucrarea egală între toate națiunile.

Pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român apreciază că este de datoria sa să facă totul pentru dezvoltarea națiunii socialiste române ; aceasta nu numai

că nu vine în contradicție cu internaționalismul proletar, ci, dimpotrivă, constituie una din trăsăturile esențiale, fundamentale ale internaționalismului. Nu poți fi internaționalist dacă nu îți iubești propria națiune, dacă nu lupți pentru eliberarea ei, pentru făurirea națiunii noi, socialiste și comuniste. *(Vii și puternice aplauze).* Tot astfel, nu poți să fii un bun luptător pentru interesele națiunii tale dacă nu acționezi cu fermitate pentru dezvoltarea colaborării cu celelalte națiuni, pe baza deplinei egalități în drepturi și respectului reciproc. Între interesele naționale și internaționale nu numai că nu este nici o contradicție, ci, dimpotrivă, există o deplină unitate dialectică. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

După cum am menționat în mai multe rînduri, în abordarea problemei naționale în România trebuie să pornim de la faptul că, în decursul dezvoltării istorice, pe teritoriul patriei noastre s-au așezat și alte naționalități — maghiari, germani, sîrbi și alții. Muncind și trăind împreună timp de mai multe secole pe aceste meleaguri, oamenii muncii români și de alte naționalități au învățat să se cunoască, să se respecte și să se prețuiască. Se poate afirma că tot ce s-a făurit de-a lungul secolelor pe meleagurile locuite de români și de cetățeni de altă naționalitate este rezultatul muncii comune.

Dintotdeauna, clasele exploatatoare, fără deosebire de naționalitate, au căutat să învrăjbească oamenii muncii de diferite naționalități, pentru a-i putea exploata mai bine, pentru a-și putea asigura dominația de clasă. Istoria mișcărilor sociale și naționale din ultimele secole oferă minunate exemple de înfrățire în lupta comună a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, fără deosebire de naționalitate, împotriva asupririi feudale și burghezo-moșie-

rești, pentru dreptate socială și națională, pentru deplină egalitate în drepturi. Oamenii cei mai înaintați din rîndul românilor și al naționalităților maghiară și germană, al celorlalte naționalități au militat cu hotărîre împotriva politicii de asuprire și învrăjbire.

A revenit mișcării revoluționare și apoi Partidului Comunist Român rolul de a ridica la un nivel superior lupta comună a oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, împotriva claselor burghezo-moșierești, pentru dreptate națională și socială. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Se știe că Partidul Comunist Român a dus o luptă neîmpăcată împotriva politicii de asuprire națională promovate de clasele dominante în perioada dintre primul și cel de-al doilea război mondial, a militat pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi a cetățenilor de altă naționalitate, a realizat unirea în rîndurile sale sau în cadrul organizațiilor democratice a celor mai înaintați fii ai poporului român și ai naționalităților conlocuitoare. Tocmai datorită acestei politici juste, marxist-leniniste a Partidului Comunist Român s-a putut crea frontul de luptă comun împotriva fascismului, împotriva politicii hitleriste de dezmembrare a României. Este cunoscut că în 1940, la chemarea Partidului Comunist Român, forțele progresiste, patriotice, atît din rîndurile poporului român, cît și ale maghiarilor, germanilor și celorlalte naționalități, s-au ridicat cu hotărîre împotriva dictatului de la Viena de dezmembrare a României. Aceasta a constituit o expresie grăitoare a justeții politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru, a unității depline a tuturor oamenilor muncii din patria noastră în lupta pentru dezvoltarea pe baze democratice a patriei lor comune — România. *(Aplauze îndelungate).*

Lupta comună s-a dezvoltat apoi din plin în marea

bătălie pentru scoaterea României din războiul dus împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalți aliați, pentru trecerea țării de partea forțelor antihitleriste, împotriva Germaniei fasciste. În înfăptuirea insurecției armate naționale antifasciste, în războiul împotriva Germaniei hitleriste, în întreaga politică de transformare democratică a țării s-a ridicat pe o treaptă superioară unitatea dintre oamenii muncii români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități. În această luptă și pe baza învățămintelor desprinse din experiența trecutului, oamenii muncii de diferite naționalități din patria noastră au înțeles că trebuie să-și unească eforturile și să facă totul pentru dezvoltarea democratică, socialistă a României. *(Vii aplauze).*

În tot ce s-a înfăptuit în țara noastră în anii construcției socialiste, în întreaga dezvoltare economico-socială a patriei este încorporată munca românilor, maghiarilor, germanilor, a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, care făuresc pe pămîntul României viitorul lor liber, independent — viitorul comunist. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Pornind de la faptul că România este un stat național unitar în care trăiesc și naționalități conlocuitoare, Partidul Comunist Român a acționat cu consecvență pentru rezolvarea problemei naționale în țara noastră în spiritul principiilor marxist-leniniste. Am pus și punem în centrul preocupărilor asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Apreciind că pentru aceasta este necesară dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, partidul și statul nostru au acordat o atenție deosebită industrializării și modernizării agriculturii, creării unei puternice baze economice, științifice și culturale în toate regiunile, participării active a tuturor

oamenilor muncii la activitatea productivă, asigurării condițiilor care să permită tuturor să beneficieze din plin de binefacerile socialismului. Noi considerăm că industrializarea, dezvoltarea generală a forțelor de producție în toate județele și zonele țării constituie premisa principală a deplinei egalități în drepturi pentru toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate.

Nu aș putea să nu menționez că, în anumite etape ale dezvoltării țării noastre, au fost comise și unele greșeli. În primul rînd, aș vrea să mă refer la faptul că în perioada dintre primul și cel de-al doilea război mondial, pe lîngă poziția justă adoptată de partid împotriva măsurilor de asuprire națională, pentru apărarea intereselor naționalităților conlocuitoare și cucerirea egalității lor în drepturi, partidul a lansat și unele lozinci greșite cu privire la dezlipirea de statul român a unor teritorii. Aceste lozinci au adus mari daune unității forțelor democratice naționale și înseși unității și colaborării dintre oamenii muncii români și cei aparținînd altor naționalități. Ele au fost infirmate pe deplin de viață și, printre altele, de faptul că, așa cum am mai arătat, în 1940 oamenii muncii, toate forțele progresiste, fără deosebire de naționalitate, s-au ridicat cu hotărîre împotriva dictatului de la Viena — de dezmembrare a țării.

Și după eliberarea patriei noastre au fost adoptate unele măsuri greșite. Aș vrea să citez în acest sens strămutarea populației de origine germană și sîrbă, exproprierea totală a terenurilor agricole deținute de germani și alte măsuri economice care au adus daune grave atît populației respective, cît și întregii economii naționale, dar mai cu seamă politicii noastre naționale în general.

E adevărat că încă de mult au fost îndreptate toate aceste greșeli, s-a pus capăt cu hotărîre acestor practici, acestor abateri de la politica marxist-leninistă a partidu-

lui nostru. Astăzi putem spune cu justificată mîndrie că printre rezultatele politicii noastre generale se numără și rezolvarea justă a problemei naționale și, ca urmare, întărirea unității întregului popor în lupta pentru socialism, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice).*

Și în viitor va trebui să continuăm cu consecvență realizarea în viață a politicii naționale elaborate de Congresul al X-lea al partidului, asigurînd dezvoltarea proporțională a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, veghind la respectarea neabătută a prevederilor Constituției cu privire la modul de rezolvare principială și practică a problemei naționale. Sînt necesare dezvoltarea în continuare a culturii, învățămîntului, ridicarea nivelului de pregătire profesională și științifică al tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, pornind de la faptul că toți sînt cetățeni ai Republicii Socialiste România, cu toate drepturile și obligațiile prevăzute în Constituție și în legile țării. În același timp, se impune intensificarea muncii educative, de combatere a oricăror manifestări de naționalism și șovinism, sub orice formă s-ar manifesta acestea. Oamenii muncii din România, fără deosebire de naționalitate, au aceleași interese și năzuințe — făurirea unității întregului popor în jurul partidului în lupta pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Vii și puternice aplauze).* Nu trebuie să admitem nimănui să diminueze unitatea frățească a tuturor cetățenilor patriei noastre socialiste. *(Aplauze).* Organele și organizațiile de partid au sarcina de a acționa cu toată consecvența și a intensifica activitatea în această direcție. De asemenea, un rol important revine consiliilor oamenilor muncii maghiari și germani, consiliilor oamenilor muncii de alte naționalități din diferite județe ale țării, care, sub conducerea organelor și or-

ganizațiilor de partid, au datoria de a acționa cu toată forța pentru traducerea în viață a politicii naționale marxist-leniniste a partidului și statului nostru, de a desfășura o largă muncă educativă în spiritul frăției și solidarității, de întărire continuă a unității tuturor oamenilor muncii în făurirea orînduirii noi, comuniste, în patria noastră.

Avînd în vedere că în România există naționalități conlocuitoare, este evident că în condițiile dezvoltării națiunii socialiste se vor menține și păstra multă vreme și caracterele distincte ale naționalităților. Dar, totodată, trebuie să luăm în considerare procesul istoric de apropiere care are loc și care se va accentua și mai mult în viitor. În legătură cu aceasta trebuie să avem permanent în vedere necesitatea de a acționa neabătut pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru realizarea unei omogenizări tot mai pronunțate a societății, atît cu caracter social, cît și național, pe calea făuririi unei orînduiri unice, comuniste.

Înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea la construirea comunismului cer întărirea continuă a frăției și unității tuturor cetățenilor, unirea tuturor forțelor țării, participarea activă, conștientă a tuturor oamenilor muncii la făurirea viitorului lor luminos.

Partidul Comunist Român, România socialistă vor acționa, totodată, cu energie și fermitate pentru dezvoltarea raporturilor între toate națiunile socialiste. Susținînd formarea statelor naționale și realizarea unității lor, vom acorda întregul nostru sprijin popoarelor care au pășit pe calea dezvoltării independente, care luptă pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, pentru dez-

voltarea de sine stătătoare a națiunilor. În acest fel, partidul nostru își va îndeplini în mod activ rolul de detașament revoluționar, antiimperialist, își va aduce contribuția la lupta împotriva asupririi imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru promovarea unor relații noi între toate națiunile lumii, pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).*

VI

DEZVOLTAREA SOCIAL-POLITICĂ A LUMII CONTEMPORANE ; ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, A ROMÂNIEI SOCIALISTE

1. Întărirea prieteniei, solidarității și colaborării multilaterale cu toate țările socialiste

Stimați tovarăși,

Activitatea de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate se desfășoară în condiții internaționale tot mai complexe. Pornind de la unitatea dialectică dintre sarcinile naționale și cele internaționale, trebuie să avem permanent în vedere atît condițiile interne, cît și cele externe în elaborarea liniei politice generale a partidului și statului. Iată de ce este necesar să analizăm și în cadrul Conferinței Naționale activitatea externă atît a partidului, cît și a statului, principalele fenomene și mutații ce s-au produs în viața mondială.

În cei trei ani care au trecut de la Congresul al X-lea, Comitetul Central, Consiliul de Stat și guvernul au desfășurat o intensă activitate externă în lumina orientărilor stabilite de congres. Putem afirma că evenimentele internaționale, schimbările care s-au produs în raportul de forțe pe plan mondial confirmă pe deplin aprecierile Congresului al X-lea.

În această perioadă, România a participat activ la viața internațională, la toate evenimentele importante care au avut loc în lume, a militat cu fermitate pentru o politică de colaborare între toate statele, pentru o pace trainică pe pămînt. O atenție deosebită a fost acordată dezvoltării relațiilor cu toate țările socialiste, intensificării colaborării cu toate statele care au pornit pe calea dezvoltării independente, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice. Republica Socialistă România întreține relații diplomatice și consulare cu 106 state și dezvoltă schimburi economice și de cooperare cu 110 state ; înseși aceste date vorbesc despre amploarea activității desfășurate de partidul și statul nostru pe plan internațional.

Ca și în trecut, în centrul politicii externe a României a stat intensificarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală cu toate țările socialiste. În anii de după cel de-al X-lea Congres al partidului au fost reînnoite tratatele de prietenie, colaborare și asistență cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Polonă, Republica Populară Ungară și a fost semnat primul Tratat de prietenie cu Republica Democrată Germană. După cum se știe, în perioada dinaintea Congresului al X-lea a fost reînnoit Tratatul cu Republica Socialistă Cehoslovacă. Toate aceste tratate asigură continuarea dezvoltării colaborării dintre țările noastre în toate domeniile,

constituie o contribuţie activă la cauza socialismului, a colaborării şi păcii între popoare. *(Aplauze puternice).*

Doresc să menţionez importanţa întîlnirilor pe linie de partid şi de stat, precum şi amploarea deosebită a schimburilor economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale, dezvoltarea cooperării în producţie şi intensificarea schimbului de experienţă dintre ţara noastră şi Uniunea Sovietică. În acest sens, un rol important l-au avut întîlnirile şi convorbirile cu secretarul general al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Leonid Brejnev, cu preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem, Nikolai Podgornîi, şi vizita în România a delegaţiei sovietice conduse de preşedintele Consiliului de Miniştri, Alexei Kosîghin, cu prilejul semnării Tratatului de prietenie sovieto-român. De asemenea, în dezvoltarea relaţiilor dintre România şi celelalte ţări socialiste, o însemnătate deosebită au avut întîlnirile şi convorbirile cu tovarăşul Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar şi preşedinte al Consiliului de Stat, convorbirile cu tovarăşul János Kádár, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar — un moment important reprezentînd, în acest sens, vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a Republicii Populare Ungare făcută în România în acest an cu prilejul semnării Tratatului româno-ungar ; de asemenea, un rol important au avut vizita delegaţiei Republicii Democrate Germane, cu prilejul căreia s-a semnat primul tratat dintre ţările noastre, şi convorbirile cu primul secretar al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, tovarăşul Erich Honnecker, convorbirile cu tovarăşul Edward Gierek, primul secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, şi cu tovarăşul Gustav Husak, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia. S-au intensificat schimburile de delegaţii şi vizitele reciproce de activişti de partid şi de stat, de reprezentanţi ai oamenilor muncii din România şi celelalte ţări socialiste. Toate acestea au contribuit la o mai bună cunoaştere reciprocă, la intensificarea schimburilor de experienţă în construcţia socialistă, la dezvoltarea prieteniei între partidele şi popoarele ţărilor noastre. Relaţiile dintre România şi Iugoslavia au cunoscut o puternică dezvoltare în toate domeniile. La aceasta au contribuit numeroasele întîlniri avute cu tovarăşul Iosip Broz Tito, preşedintele Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, preşedintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia. În acest cadru, merită de menţionat, ca un eveniment de o deosebită importanţă pentru relaţiile dintre ţările noastre, ca şi pe plan internaţional, festivitatea de intrare în funcţiune a marelui Complex hidroenergetic şi de navigaţie de la Porţile de Fier. În această perioadă au cunoscut o evoluţie ascendentă relaţiile noastre de colaborare multilaterală cu Republica Populară Albania.

O însemnătate deosebită au avut vizitele delegaţiei noastre de partid şi de stat în ţările socialiste din Asia. Vizita în Republica Populară Chineză a contribuit la dezvoltarea în continuare a relaţiilor multilaterale româno-chineze, care cunosc o evoluţie mereu ascendentă ; o importanţă deosebită au avut întîlnirile şi convorbirile cu tovarăşul Mao Tzedun, preşedintele C.C. al Partidului Comunist Chinez, cu tovarăşul Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, şi ceilalţi conducători de partid şi de stat chinezi. Vizita în Republica Populară Democrată Coreeană şi convorbirile avute cu tovarăşul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea şi preşedintele Cabinetului de Miniştri din Coreea, şi ceilalţi conducători coreeni au evidenţiat noi posibilităţi de dezvoltare a relaţiilor dintre partidele şi popoarele noastre. De asemenea, vizita în Republica Democrată Vietnam a prilejuit întîlniri şi discuţii cu tovarăşul Le Duan, prim-

secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, cu alţi conducători de partid şi de stat vietnamezi, constituind o puternică manifestare a solidarităţii partidului şi statului nostru cu lupta dreaptă a poporului vietnamez, un factor de întărire continuă a prieteniei şi colaborării dintre Republica Socialistă România şi Republica Democrată Vietnam. Vizita în Republica Populară Mongolă, convorbirile cu tovarăşul J. Ţedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, au evidenţiat noi posibilităţi pentru dezvoltarea în continuare a relaţiilor dintre partidele şi popoarele noastre. Se poate deci spune că vizita delegaţiei noastre în ţările socialiste din Asia este o expresie a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre partidele şi popoarele noastre, a dorinţei lor de a dezvolta în continuare raporturi de solidaritate şi, totodată, o contribuţie la cauza socialismului, păcii şi colaborării internaţionale. *(Aplauze puternice).* Cunosc o dezvoltare continuă relaţiile ţării noastre cu Republica Cuba, îndeosebi în domeniul economic şi tehnico-ştiinţific, se extinde colaborarea în alte domenii de activitate. Nu aş putea să nu menţionez, totodată, vizita recentă în România a delegaţiei de partid şi guvernamentale cubaneze, condusă de tovarăşul Fidel Castro, vizită care a dat expresie relaţiilor bune dintre partidele şi ţările noastre, precum şi dorinţei de a dezvolta şi mai mult raporturile dintre România şi primul stat socialist din America Latină. Putem afirma că Republica Socialistă România are relaţii bune de prietenie, colaborare şi solidaritate internaţionalistă cu toate ţările socialiste, păşeşte ferm, împreună cu toate popoarele care făuresc noua orînduire, pe drumul socialismului şi comunismului. *(Aplauze puternice).*

Întreaga activitate desfăşurată pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu ţările socialiste se înscrie în orientarea generală a Congresului al X-lea de a face totul

pentru depăşirea divergenţelor existente între ţările socialiste, pentru întărirea colaborării şi unităţii lor. Partidul Comunist Român, România socialistă au pornit şi pornesc de la considerentul că divergenţele existente între ţările socialiste sînt vremelnice, că ele pot şi trebuie să fie depăşite. Desigur, sîntem conştienţi că moştenirile trecutului menţin unele contradicţii sau premisele pentru apariţia unor contradicţii şi între ţări socialiste; ţinînd însă seama de comunitatea orînduirii sociale, de concepţia unică despre lume şi viaţă care ne călăuzeşte, de faptul că la putere în ţările noastre sînt partidele comuniste, noi apreciem că trebuie să acţionăm cu toată fermitatea pentru ca aceste contradicţii să nu se adîncească, să nu devină antagoniste, să nu ducă la încordare, la deteriorarea relaţiilor de colaborare. Pornind de la recunoaşterea divergenţelor şi contradicţiilor existente, rolul partidelor comuniste este tocmai acela de a acţiona în mod conştient pentru depăşirea acestora, pentru dezvoltarea şi întărirea colaborării şi unităţii ţărilor socialiste. Aceasta corespunde atît intereselor fiecărei ţări socialiste în parte, cît şi intereselor tuturor ţărilor socialiste, ale forţelor revoluţionare, antiimperialiste de pretutindeni, cauzei colaborării şi păcii în lume.

Pornind de la aceste cerinţe, considerăm că ar fi necesar să se ajungă la o mai bună precizare a principiilor şi normelor care trebuie să guverneze relaţiile dintre toate ţările socialiste. Am în vedere, în primul rînd, faptul că în condiţiile existenţei a 14 ţări socialiste şi ale trecerii în perspectivă a noi state pe calea socialismului, problema relaţiilor dintre aceste ţări se pune într-un mod nou; este necesar să făurim asemenea relaţii de tip nou care să constituie prototipul relaţiilor viitoare dintre toate statele lumii.

Desigur, la baza acestor relații trebuie să stea concepția noastră filozofică unică despre lume — materialismul dialectic și istoric, atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă. Dar numai afirmarea principiilor generale nu este suficientă pentru făurirea unor relații de tip nou. Este necesar să stabilim mai în amănunt cum trebuie să acționeze aceste principii, să depunem o intensă activitate politică pentru afirmarea lor în viață în toate domeniile de activitate, dintre toate statele socialiste.

În orînduirea capitalistă, relațiile dintre state s-au bazat pe forță, pe dominarea celui slab de către cel puternic, pe inegalitate și exploatare, pe asuprirea unui popor de către altul. Aceasta a constituit și constituie una dintre contradicțiile fundamentale ale lumii capitaliste. În opoziție cu această situație, relațiile dintre țările socialiste trebuie să lichideze cu desăvîrșire orice inegalități și asuprire națională, să se întemeieze pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul reciproc al independenței și suveranității naționale. Pornind de la un principiu de bază al marxism-leninismului — internaționalismul proletar —, este necesar să se dezvolte solidaritatea și întrajutorarea frățească între toate țările socialiste. Aceasta trebuie să se reflecte în intensificarea schimbului de experiență în construcția noii orînduiri sociale. Desigur, ținînd seama de faptul că fiecare partid construiește socialismul în condiții istorice, economice și sociale deosebite, elaborarea liniei generale, a formelor și metodelor de edificare a socialismului este sarcina fundamentală a fiecărui partid comunist. Solidaritatea și colaborarea trebuie să ducă la dezvoltarea mai puternică a schimburilor economice, la realizarea unei largi cooperări în producție, la asigurarea unei baze puternice pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei fiecărei țări socialiste în parte, pentru creșterea accelerată a forțelor de producție și perfecționarea relațiilor de producție din fiecare țară, pentru egalizarea nivelurilor de dezvoltare economică ale tuturor țărilor socialiste. Acesta este un factor de prim ordin în dezvoltarea unității țărilor socialiste, în afirmarea socialismului pe plan mondial. Relațiile de solidaritate și întrajutorare reciprocă, bazate pe avantajul reciproc, trebuie să excludă orice amestec în treburile interne; acesta este unul din principiile de bază ale marxism-leninismului, un factor hotărîtor pentru întărirea colaborării și unității țărilor socialiste.

O altă cerință a relațiilor întemeiate pe principiile marxist-leniniste o constituie îmbunătățirea informării reciproce, intensificarea consultărilor și schimburilor de păreri în diferite domenii de activitate. Aceasta presupune, fără îndoială, obiectivitate și corectitudine în informarea opiniei publice din fiecare țară asupra activității de construcție socialistă și a activității internaționale desfășurate de celelalte țări. De asemenea, este necesar ca în legătură cu orice probleme în care apar deosebiri de păreri să se acționeze prin consultări și tratative pentru găsirea căilor de clarificare și soluționare, în interesul comun, a problemelor respective. Sub nici un motiv nu trebuie admis ca deosebirile de păreri, divergențele să dăuneze relațiilor dintre partide și state. Este deci necesar ca toate divergențele să fie soluționate numai și numai pe calea tratativelor, a consultărilor, excluzînd orice forme de ingerințe, acționîndu-se cu toată consecvența pentru dezvoltarea colaborării și unității. *(Vii aplauze).*

Enumerînd cîteva din normele ce izvorăsc din concepția materialist-dialectică, din învățătura marxist-leninistă cu privire la relațiile și căile de întărire a colaborării și unității țărilor socialiste, avem în vedere ca, de comun acord cu toate țările socialiste, să acționăm în scopul pre-

cizării cît mai amănunțite a acestor norme de bază, făcind totul ca ele să călăuzească permanent activitatea fiecărei țări socialiste, realizind astfel în viață noul tip de relații care să exercite o puternică atracție asupra tuturor popoarelor lumii. Acționînd în această direcție, vom asigura depășirea și lichidarea divergențelor, ne vom îndeplini îndatorirea de partide revoluționare de avangardă, făurind în mod conștient nu numai noua orînduire în fiecare țară, dar și noul tip de relații între toate statele socialiste.

În acest spirit vor acționa în continuare Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România, cu convingerea că prin aceasta slujim atît interesele poporului nostru, cauza socialismului în România, cît și interesele tuturor țărilor socialiste, cauza unității lor, contribuim la triumful socialismului în lume, la întărirea colaborării între toate popoarele. *(Aplauze puternice).*

2. Relațiile României cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente

Stimați tovarăși,

Așa cum am subliniat în repetate rînduri, o atenție deosebită am acordat și acordăm dezvoltării relațiilor cu țările care au pășit pe drumul afirmării independente. Apreciem că relațiile cu aceste state au o mare însemnătate nu numai din punct de vedere economic, ci și politic, ele înscriindu-se în cadrul politicii generale de luptă pentru progresul economic și social al fiecărei țări, în cadrul luptei împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului. În momentul de față, România întreține relații bune cu toate aceste state. Vizita pe care am efectuat-o în primăvara acestui an în opt țări din Africa, convorbirile avute cu conducătorii acestor state, acordurile și înțelegerile realizate cu acest prilej în domeniul politic, economic, tehnico-științific, cultural, al dezvoltării colaborării cu partidele de guvernămînt și alte organizații obștești din aceste țări au o importanță deosebită pentru evoluția relațiilor noastre viitoare, exprimă elocvent politica partidului nostru de dezvoltare și întărire a cooperării multilaterale cu aceste state. Aș dori să asigur toate aceste state, de la tribuna Conferinței Naționale, că România, partidul nostru vor face totul pentru a traduce în viață înțelegerile și acordurile stabilite, pentru promovarea și în viitor a prieteniei și solidarității dintre popoarele și partidele țărilor noastre. *(Vii aplauze).* Se poate spune că, în ultimii ani, relațiile de colaborare dintre România și aproape totalitatea statelor africane au cunoscut o dezvoltare foarte puternică, că există perspective bune pentru ca acestea să înflorească în continuare. România acordă, de asemenea, un sprijin puternic de ordin material, politic și diplomatic mișcărilor de eliberare națională din țările africane — Guineea-Bissau, Angola, Mozambic, Namibia. Apreciem că există toate condițiile pentru ca, în următorii cîțiva ani, lupta de eliberare națională din aceste țări să fie încununată de victorie. S-au dezvoltat puternic relațiile țării noastre cu țările Americii Latine care se ridică cu tot mai multă hotărîre pentru preluarea bogățiilor naționale în propriile mîini, pentru dezvoltarea economico-socială independentă.

Doresc să menționez, totodată, extinderea relațiilor țării noastre cu un număr tot mai mare de state din Asia.

Ținînd seama că toate sau aproape toate țările care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, independente, care au acționat și acționează pentru preluarea bogățiilor naționale în propriile mîini sînt țări în curs

de dezvoltare, unele din ele chiar slab dezvoltate, o importanță deosebită are problema găsirii căilor pentru lichidarea subdezvoltării, pentru asigurarea unui progres economico-social cît mai rapid al acestor state. Fiind ea însăși țară în curs de dezvoltare, România înțelege bine preocupările acestor state ; știm că realizarea progresului economico-social cere eforturi mari din partea fiecărui stat pentru folosirea cît mai eficientă a potențialului uman și material de care dispune. Totodată, aceasta presupune dezvoltarea largă a colaborării și întrajutorării active între aceste țări. În același timp, este necesar să se extindă colaborarea internațională și cu alte state. În primul rînd, apreciem că ar avea o mare importanță cooperarea multilaterală cu țările socialiste, care le pot acorda un sprijin puternic pentru lichidarea stării lor de înapoiere. În același timp, aceste țări au nevoie să-și lărgească colaborarea cu toate celelalte state ale lumii, inclusiv cu țările capitaliste dezvoltate. Ceea ce se cere este ca la baza colaborării economice și tehnico-științifice să fie așezate principiile respectului independenței, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ca relațiile de colaborare sau ajutor să nu fie legate de nici un fel de condiție politică, ci să contribuie la crearea unei industrii și agriculturi puternice, independente în fiecare țară.

În ce o privește, România va extinde și în viitor relațiile cu toate țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, pe baza acestor principii, făcînd totul ca legăturile de cooperare cu acestea să corespundă avantajului reciproc, să asigure progresul general al fiecărei țări, ridicarea bunăstării materiale și spirituale a fiecărui popor.

În relațiile multilaterale pe care le avem cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente am putut să ne întărim și mai mult convingerea că realizarea unui progres rapid pe calea ridicării economico-sociale impune, ca o legitate obiectivă, unirea tuturor forțelor naționale. Dealtfel, desfășurarea evenimentelor din ultimii ani într-un șir de țări din America Latină, Asia și Africa demonstrează că tocmai acolo unde s-a realizat o colaborare largă între toate forțele progresiste naționale, inclusiv cu forțele militare, s-au putut obține succese importante în lupta împotriva dominației străine, pentru preluarea în propriile mîini a bogățiilor naționale, s-a deschis drumul dezvoltării independente. Așa cum am spus și în alte împrejurări, considerăm că realizarea acestei colaborări trebuie să ducă la unirea eforturilor fiecărui popor, a tuturor forțelor politice, în cadrul cărora trebuie incluse și partidele comuniste, comuniștii, care constituie o forță importantă a luptei antiimperialiste, împotriva colonialismului, pentru dezvoltarea independentă, suverană a fiecărei țări. *(Vii aplauze).*

3. Colaborarea cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, contribuția României la înfăptuirea securității europene

Acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, România a dezvoltat relații multilaterale cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Aș dori să menționez în acest cadru relațiile bune existente între România și Franța, Italia, Grecia, Turcia, Republica Federală a Germaniei, Anglia, Austria, Finlanda, Belgia, țările scandinave și alte țări. Desfășurarea vieții politice din Europa în ultimii ani a confirmat pe deplin justețea po-

liticii României de dezvoltare a colaborării cu toate statele europene, a demonstrat că există premisele instaurării unor relații interstatale noi pe continent, înfăptuirii securității europene. În acest context, în cadrul dezvoltării relațiilor cu statele europene, aș dori să menționez stabilirea relațiilor diplomatice dintre România și Republica Federală a Germaniei în 1967, act care a exercitat o influență favorabilă atît asupra raporturilor dintre cele două state, cît și asupra vieții politice pe întregul continent în direcția destinderii, a dezvoltării unei colaborări active. O importanță deosebită în viața continentului au avut, de asemenea, încheierea și ratificarea tratatelor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei, dintre Republica Populară Polonă și Republica Federală a Germaniei, precum și Acordul între cele patru puteri asupra situației din Berlinul occidental. Apreciem, de asemenea, însemnătatea acordurilor intervenite între Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei, precum și tratativele în curs, care sperăm să se încheie cu rezultate pozitive, ducînd la normalizarea, pe baza dreptului internațional, a relațiilor dintre cele două state germane. Ne pronunțăm în continuare cu toată fermitatea pentru recunoașterea Republicii Democrate Germane de către toate statele, pentru admiterea celor două state germane în Organizația Națiunilor Unite și în celelalte organisme internaționale. Aceasta ar corespunde atît intereselor celor două state germane, cît și destinderii în Europa, securității pe continentul nostru, destinderii și colaborării internaționale.

Considerăm că există toate condițiile pentru a se trece, în toamna acestui an, la pregătirea conferinței general-europene, cu participarea tuturor statelor interesate. Vorbind de securitatea europeană, este necesar să acționăm cu fermitate pentru precizarea principiilor și normelor de bază ale relațiilor dintre țările europene.

Desigur, în primul rînd, este necesar ca țările europene să realizeze o înțelegere deplină cu privire la egalitatea în drepturi între toate statele, la respectul independenței și suveranității fiecărei națiuni, la neamestecul în treburile interne, la avantajul reciproc. Totodată, este necesar să se ajungă la un angajament solemn de respectare de către fiecare stat, în raporturile cu celelalte state, a acestor principii, prevăzîndu-se că nimic nu poate justifica încălcarea lor. De asemenea, se impune adoptarea unui acord comun, sub forma juridică corespunzătoare, prin care fiecare stat să se angajeze că renunță la amenințare sau la folosirea forței în relațiile cu celelalte state, în soluționarea problemelor divergente existente sau care s-ar putea ivi. În cadrul acestor angajamente ar trebui să se prevadă expres că orice încălcare, din partea oricărui stat, a acestor norme înseamnă violarea dreptului popoarelor la independență, a Cartei Națiunilor Unite, un atentat la cauza colaborării și păcii în lume. *(Vii aplauze).*

De asemenea, securitatea europeană trebuie să ducă la intensificarea schimburilor economice, tehnico-științifice, fără nici o discriminare. Țările europene ar trebui să-și ia angajamentul reciproc de a înlătura barierele care se mai ridică astăzi în dezvoltarea largă a schimburilor și cooperării în producție. O importanță deosebită ar avea stabilirea, de comun acord, a modalităților pentru amplificarea schimburilor de informații și a schimburilor culturale, cunoscînd că cultura constituie un factor important de apropiere și dezvoltare a colaborării între po-

poare. Desigur, în acest cadru ar trebui să se ajungă la o înțelegere comună de eliminare a oricăror forme de propagare a rasismului, pentru interzicerea ațîțării și învrăjbirii unui popor împotriva altuia, a propagandei împotriva păcii și umanității. Securitatea europeană va trebui să deschidă calea pentru o largă circulație a valorilor materiale și spirituale, a cuceririlor științei moderne, a rezultatelor cunoașterii contemporane, cît și pentru un schimb mai intens în domeniul sportului și turismului.

Constituirea unui organism permanent de colaborare al țărilor europene ar avea o mare însemnătate pentru realizarea unor relații noi între toate statele continentului, pentru extinderea continuă a colaborării dintre ele în toate domeniile vieții politice și sociale.

În cadrul preocupărilor pentru securitatea europeană este necesar să se găsească căile pentru adoptarea unor măsuri de dezangajare militară, de reducere și retragere a trupelor aflate pe teritoriile altor state și a bazelor militare străine, inclusiv de reducere a trupelor naționale; este, de asemenea, necesar să se acționeze pentru a se crea condiții corespunzătoare ca, pe măsura dezvoltării încrederii și colaborării între popoare, să se treacă la lichidarea blocurilor militare opuse.

Precizarea amănunțită a unor asemenea norme ar deschide calea înfăptuirii unor relații noi pe continentul nostru, întăririi securității europene, care ar exercita o influență puternică, deosebit de favorabilă, asupra întregii vieți internaționale.

Vorbind de securitatea europeană, trebuie să avem permanent în vedere că ea nu este îndreptată împotriva nici unui stat. Dimpotrivă, aceasta corespunde pe deplin intereselor tuturor țărilor, mai cu seamă țărilor vecine Euro-

pei, direct interesate ca pe acest continent să se instaureze o pace trainică, relații de colaborare de tip nou, ale căror principii să fie promovate și în raporturile țărilor europene cu alte state.

Pornind de la aceste considerente cu privire la securitatea europeană, România va participa activ atît la lucrările pregătitoare, cît și la conferința propriu-zisă, va intensifica schimburile și colaborarea cu toate țările europene, considerînd că pe acest drum se va putea ajunge la înfăptuirea securității pe continentul nostru.

Referindu-ne la securitatea europeană, nu putem să nu subliniem necesitatea realizării unei colaborări trainice între statele balcanice. În această direcție considerăm că este timpul să se treacă de la declarații generale la acțiuni concrete. Dealtfel, o serie de rezultate au și fost obținute în acest sens. Există o serie de organisme și de activități cultural-sportive și științifice între țările balcanice care dau rezultate bune. Considerăm că ar fi deosebit de util dacă s-ar trece la realizarea unei colaborări mai strînse pe plan economic, constituindu-se, în acest scop, un organism care să contribuie la impulsionarea schimburilor și la organizarea cooperării în producție.

De asemenea, am considera util să se treacă la pregătirea unei întîlniri între reprezentanții țărilor balcanice, care să discute problema transformării Balcanilor într-o zonă fără arme atomice, fără baze militare, care să ducă la realizarea unei înțelegeri sub forma unor declarații sau acorduri cu privire la bazele colaborării economice, politice și cultural-științifice între țările din Balcani. Realizarea unei asemenea colaborări în Balcani corespunde pe deplin intereselor securității europene, cauzei colaborării și păcii în general.

Stimați tovarăși,

În spiritul principiilor coexistenței pașnice, România dezvoltă relațiile și cu statele de pe alte continente; doresc să menționez în acest cadru progresul înregistrat în relațiile dintre România și Iran, Australia, Noua Zeelandă, dezvoltarea ascendentă a relațiilor dintre țara noastră și India și Pakistan. Folosesc acest prilej pentru a exprima satisfacția noastră față de înțelegerile realizate recent între India și Pakistan în vederea dezvoltării unei colaborări active între aceste două țări; aceasta corespunde intereselor celor două popoare, cauzei întăririi păcii pe subcontinent și în întreaga lume. De asemenea, doresc să menționez recunoașterea de către țara noastră a Bangladesh-ului, stabilirea relațiilor dintre România și acest stat nou. În poziția sa, România a pornit de la recunoașterea realităților, de la necesitatea dezvoltării relațiilor cu toate statele ce se pronunță pentru o politică independentă, pentru colaborare și prietenie. S-au extins și există condiții pentru amplificarea relațiilor economice, tehnico-științifice și în alte domenii dintre România și Japonia. Doresc, de asemenea, să menționez dezvoltarea relațiilor dintre România și Canada.

Constatăm cu satisfacție că în ultimii ani relațiile dintre România și Statele Unite au cunoscut o dezvoltare continuă. În această privință, momente de importanță deosebită au fost vizita președintelui Nixon în 1969 în România și vizita mea în Statele Unite în 1970. După cum se știe, prezența la București a președintelui Nixon a marcat prima vizită a unui președinte al Statelor Unite ale Americii în România, ca, dealtfel, în țările socialiste în general; prin aceasta se poate spune că ea a reprezentat un moment de importanță istorică atît în relațiile dintre țările noastre, cît și în viața internațională. *(Vii aplauze).* Recenta vizită a secretarului de stat, William Rogers, va contribui, de asemenea, la dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre țările noastre.

La baza tuturor relațiilor sale internaționale, România așază principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în soluționarea problemelor litigioase dintre state. Constatăm cu deosebită satisfacție că aceste principii se afirmă tot mai puternic pe arena mondială, capătă o recunoaștere tot mai mare ca singurele în stare să asigure dezvoltarea pe baze noi a relațiilor internaționale, instaurarea unei păci trainice în lume.

După cum se poate constata din cele menționate pînă acum, în anii care au trecut de la Congresul al X-lea, partidul și guvernul țării noastre au desfășurat o susținută activitate internațională, aducîndu-și o contribuție tot mai activă la imprimarea cursului colaborării și destinderii pe plan mondial. Politica de pace și prietenie promovată de România socialistă se bucură de aprecierea unui număr tot mai mare de state, a adus poporului român noi și noi prieteni pe toate meridianele. *(Aplauze puternice, prelungite).* Dorim să asigurăm Conferința Națională a partidului, întregul popor, toate națiunile că România socialistă va continua și în viitor cu consecvență această politică, ce corespunde atît aspirațiilor poporului român de a-și consacra eforturile făuririi unei vieți fericite, cît și cauzei generale a prieteniei și colaborării între popoare, a păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

4. Schimbări în raportul de forțe și importante mutații social-politice pe arena mondială; concluziile ce se impun pentru promovarea unei politici de egalitate în drepturi între state, de colaborare și destindere, de pace în lume

Dragi tovarăși,

România a desfășurat activitatea internațională la care m-am referit în împrejurările producerii unor mari schimbări în raportul de forțe pe plan mondial, a unor importante mutații social-politice, care exercită de pe acum o puternică influență asupra dezvoltării contemporane și care se va accentua tot mai mult în viitor. Am în vedere, în primul rînd, faptul că în ultimii ani s-a evidențiat tot mai pregnant forța țărilor socialiste, ca rezultat al progreselor obținute în dezvoltarea lor economică, științifică, socială. Pe prim plan se află, desigur, Uniunea Sovietică, care a obținut rezultate remarcabile în multe domenii de activitate, constituind o uriașă forță a lumii contemporane. Totodată, este necesar să menționăm afirmarea tot mai puternică a Republicii Populare Chineze, care, în urma rezultatelor obținute pe calea dezvoltării economico-sociale, se manifestă tot mai evident ca o mare forță internațională. În același timp, trebuie remarcat că și celelalte țări socialiste înregistrează succese însemnate pe linia progresului economico-social, participînd tot mai activ la viața internațională, dezvoltă largi relații de cooperare cu toate statele lumii, contribuie la creșterea forței și prestigiului socialismului în lume. Tocmai rezultatele obținute de fiecare țară socialistă în dezvoltarea internă, participarea tot mai activă a fiecăreia la viața internațională fac să crească forța socialismului, autoritatea și influența sa pe plan mondial.

Vorbind de transformările care s-au produs și sînt în curs de accentuare, am în vedere, de asemenea, faptul că în lumea capitalistă au apărut noi centre economice și politice care exercită o influență puternică asupra vieții internaționale. Mă refer, în primul rînd, la ponderea tot mai importantă a Pieței comune și, în acest cadru, la faptul că Republica Federală a Germaniei ocupă un loc însemnat în rîndul țărilor capitaliste dezvoltate, plasîndu-se în producția de bunuri materiale în ansamblu pe locul trei, dar în multe domenii ocupînd locul doi și chiar locul întîi. O altă forță economică și politică ce s-a ridicat și s-a manifestat cu putere în ultimii ani este Japonia, care a devenit unul din concurenții de seamă ai Statelor Unite ale Americii.

Aceste mutații au determinat manifestarea deschisă a unor contradicții între Statele Unite și noile forțe, au contribuit la diminuarea caracterului de monopol al rolului jucat de Statele Unite ale Americii în lumea capitalistă, Statele Unite fiind nevoite să împartă poziția lor conducătoare cu alte forțe. Dealtfel, criza monetară care a izbucnit în 1971 se poate spune că reprezintă o expresie a acestei noi situații, a contradicțiilor dintre grupările la care m-am referit. Ținînd seama de particularitățile etapei actuale de dezvoltare, putem aprecia că aceste fenomene constituie un factor pozitiv pentru promovarea unei politici de destindere și colaborare între state.

În același timp, transformările la care m-am referit au dus la afirmarea tot mai puternică a unor noi forțe în viața politică internațională. În această ordine de idei

trebuie menționat, în primul rînd, rolul sporit pe care îl joacă clasa muncitoare, masele populare în general, în eforturile pentru imprimarea unui curs nou în viața internațională, împotriva politicii de forță și dictat, pentru colaborare și destindere, pentru crearea premiselor dezvoltării ascendente a forțelor progresului social. Așa cum am mai menționat, un rol important au noile state care s-au format după cel de-al doilea război mondial și care duc o politică independentă tot mai activă, participă la promovarea unei politici de egalitate și respect între popoare. O activitate tot mai susținută desfășoară țările mici și mijlocii, care, deși au orînduiri sociale diferite — ca și țările mari dealtfel —, sînt interesate în mod vital într-o politică de colaborare, de renunțare la forță și dictat, în triumful relațiilor noi, bazate pe egalitate și avantaj reciproc.

Toate aceste schimbări și mutații care s-au produs și se accentuează pe plan mondial atestă cu tărie faptul că aria de manifestare a vechii politici imperialiste de forță și dictat s-a redus și se reduce tot mai mult; se deschid noi perspective pentru înfăptuirea unei politici și a unor relații noi între state, iese tot mai puternic în evidență posibilitatea de a se evita un nou război mondial, de a se asigura o pace trainică în lume. *(Vii aplauze).*

Pornind de la această analiză principială, marxist-leninistă a vieții internaționale, de la aceste concluzii cu privire la procesele care au loc în lume, este necesar să înțelegem că marile probleme care preocupă astăzi omenirea nu pot fi soluționate decît cu participarea activă a tuturor statelor. În viitor, această tendință se va accentua tot mai mult. Se poate spune că deceniul al 8-lea al secolului nostru va marca noi și importante schimbări în

favoarea forțelor progresiste, în interesul cauzei colaborării și păcii, va fi deceniul în care va fi lichidat pentru totdeauna monopolul imperialist în viața internațională. *(Aplauze puternice).*

Se evidențiază tot mai clar că locul politicii de forță și dictat trebuie să-l ia politica tratativelor și contactelor, soluționarea problemelor în interesul tuturor popoarelor, al cauzei cooperării internaționale. În acest spirit apreciază partidul nostru vizita președintelui Nixon la Pekin și convorbirile avute cu președintele Mao Tzedun și premierul Ciu En-lai. Efectuarea acestei vizite constituie un moment de importanță istorică, atestînd tocmai noile stări de lucruri create în viața internațională. Apreciem că rezultatele acestei vizite, deși limitate, deschid noi perspective pentru normalizarea relațiilor dintre cele două țări, iar înfăptuirea în viață a celor convenite va exercita o influență tot mai importantă asupra situației internaționale. Apreciem, de asemenea, ca avînd o însemnătate istorică vizita președintelui Nixon la Moscova, convorbirile cu secretarul general al C.C. al P.C.U.S., Leonid Brejnev, cu președintele Prezidiului Sovietului Suprem, Nikolai Podgornîi, și cu premierul Alexei Kosighin. Acordurile realizate cu acest prilej — unele ca urmare a unor tratative îndelungate, duse timp de mai mulți ani de zile — au o însemnătate deosebită pentru relațiile dintre cele două state, deschid noi posibilități pentru dezvoltarea colaborării lor; fără îndoială că realizarea în viață a prevederilor acestor înțelegeri va exercita o puternică influență asupra desfășurării vieții internaționale.

Avem în vedere că este vorba de trei mari puteri între care există, desigur, deosebiri esențiale de orînduire socială, dar care, în spiritul coexistenței pașnice, pot aduce un aport deosebit la cursul destinderii în lume. Ne expri-

măm speranța că viața va confirma importanța acestor două evenimente pe arena mondială pentru intensificarea destinderii și colaborării între toate statele planetei noastre pe baza deplinei egalități între ele. *(Vii aplauze).*

Stimați tovarăși,

Dacă privim evenimentele produse în ultimii doi ani, și mai cu seamă la sfirșitul anului 1971 și în prima jumătate a anului 1972, putem afirma că această perioadă pune în evidență în mod pregnant marile prefaceri ce se produc în lumea contemporană. Toate schimbările care au loc demonstrează necesitatea de a continua cu fermitate calea tratativelor și contactelor, ca singura alternativă a unei politici de forță și dictat, care ar putea duce la noi războaie, cu urmări incalculabile pentru civilizație. Acționindu-se în această direcție, este necesar să se asigure afirmarea și respectarea deplină a noilor principii și relații între toate statele lumii, să se respecte dreptul fiecărei națiuni de a-și organiza viața, de a se dezvolta din punct de vedere economic și social corespunzător intereselor sale, fără nici un amestec din afară.

Desigur, relevind procesele pozitive, ar fi foarte periculos să ne lăsăm pradă iluziei că problemele majore ce confruntă omenirea de astăzi au fost sau sînt pe cale de a fi definitiv soluționate. Ceea ce s-a realizat, cursul nou înregistrat în viața internațională reprezintă o premisă favorabilă pe calea înfăptuirii aspirațiilor tuturor popoarelor. Nu trebuie să uităm însă că în lume continuă să existe încă multe probleme arzătoare, spinoase, care se cer grabnic soluționate. Nu putem pierde din vedere că mai există forțe care se opun cursului spre destindere, apropierii și colaborării între state. Tocmai de aceea, popoarele, forțele înaintate de pretutindeni trebuie să con-

tinue lupta, cu neabătută fermitate, principialitate și consecvență, pentru abolirea definitivă a politicii imperialiste de dominație și dictat, pentru făurirea unei lumi a egalității depline între națiuni, a colaborării și păcii în lume.

Trăgîndu-se concluziile corespunzătoare din schimbările care au avut loc, din noul raport de forțe pe plan mondial, este necesar să se asigure participarea tuturor statelor la soluționarea marilor probleme internaționale. Viața a demonstrat că astăzi nici o problemă nu se poate rezolva decît cu participarea tuturor națiunilor interesate. De aici și necesitatea ca țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, statele mici și mijlocii să acționeze și mai unite pentru a putea exercita un rol sporit în viața internațională.

Este necesar să se ajungă la o înțelegere deplină între toate statele cu privire la faptul că nici o problemă care interesează un stat sau altul nu poate fi soluționată decît cu participarea și ținînd seama de interesele tuturor celor în cauză. Să se statueze că orice încălcare a principiilor de egalitate, orice amestec în treburile interne ale altor state, și îndeosebi ale țărilor mici și mijlocii, vor fi considerate drept acte îndreptate împotriva păcii și umanității. Să se recunoască dreptul sacru al tuturor țărilor la libertate și suveranitate, dreptul lor legitim de a se apăra cu toate mijloacele, inclusiv cele militare, împotriva oricăror încălcări ale acestui drept. *(Aplauze puternice).* Toate țările, și în primul rînd țările mari, să declare că vor renunța la forță și la amenințarea cu forța împotriva altor state, inclusiv la folosirea armelor nucleare și a rachetelor. Adoptarea în comun sau separat a unor asemenea declarații ar trebui să constituie criteriul de atașament pentru principiile egalității în drepturi, pentru cauza colaborării între state și instaurării păcii în lume. *(Vii aplauze).*

5. Rolul O.N.U. în promovarea normelor dreptului internațional în relațiile dintre state

Schimbările care se produc în viața internațională fac să crească tot mai mult rolul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale ca factori de stimulare a colaborării între state, de elaborare a normelor care să guverneze relațiile dintre țări și de asigurare a înfăptuirii în viață a acestor norme. Pornind de la aceste considerente și avînd în vedere că de la înființare, cînd cuprindea 51 de state, Organizația Națiunilor Unite a ajuns să reunească 132 de state ale lumii, este necesar să se aducă îmbunătățiri activității organismelor O.N.U. Se impune astfel o reprezentare mai judicioasă în organismele O.N.U. a tuturor statelor, pentru a se oglindi mai bine noile realități din lume în însăși structura organizației și a se asigura ca aceste organisme să-și îndeplinească în condiții mai bune rolul. Este necesar, de asemenea, ca O.N.U. să fie mai activă și să nu permită sub nici un motiv încălcarea suveranității unui stat membru al său de către alte state. Orice asemenea act trebuie să fie considerat incompatibil cu apartenența la O.N.U. și să atragă după sine condamnarea publică și măsuri corespunzătoare. Este necesar ca și în diferitele organisme regionale și de specialitate ale O.N.U. să se asigure principiul universalității, participarea largă a tuturor statelor la adoptarea hotărîrilor, elaborarea unor hotărîri care să aibă în vedere asigurarea unui sprijin mai intens pentru țările slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare. Numai astfel Organizația Națiunilor Unite și organismele sale își vor putea îndeplini în mod eficient rolul important pe care îl au în viața națiunilor

lumii, vor putea contribui activ la lichidarea cauzelor unor conflicte și stări de încordare, la crearea premiselor pentru o colaborare trainică și o pace îndelungată pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

6. Stingerea actualelor focare de război, o necesitate imperioasă a vieții internaționale

Vorbind de toate acestea, nu putem da uitării faptul că în lume mai continuă să ardă flăcările războiului, că încă mulți bărbați și femei, bătrîni și tineri, copii cad zilnic pradă armelor ucigătoare. De aceea, preocupîndu-ne de instaurarea unor relații noi în lume, trebuie să ridicăm puternic glasul pentru a se pune capăt neîntîrziat războaielor și conflictelor militare dintre state. România se pronunță pentru încetarea de îndată a războiului dus de Statele Unite în Vietnam, pentru retragerea totală a trupelor americane, încetarea bombardamentelor și celorlalte acțiuni militare, astfel ca poporul vietnamez și celelalte popoare din Indochina să-și soluționeze problemele fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice).*

O semnificație profundă, aș putea spune cu caracter istoric, a luptei poporului vietnamez este demonstrarea faptului că nici o forță din lume nu poate înfrînge rezistența, nu poate îngenunchea un popor hotărît să facă orice sacrificiu pentru apărarea ființei sale naționale, a libertății și demnității lui. Războiul eroic, îndelungat dus împotriva intervenției imperialiste conferă poporului vietnamez merite uriașe în fața tuturor popoarelor și națiunilor lumii care luptă pentru libertate și neatîrnare ; nu trebuie să uităm că sîngele poporului vietnamez a curs nu numai pentru apărarea patriei sale în fața agresiunii im-

perialiste, ci și pentru dreptul tuturor popoarelor la o viață liberă și suverană, la dezvoltarea de sine stătătoare. *(Vii aplauze).* Folosesc acest prilej pentru a exprima încă o dată solidaritatea și sprijinul fierbinte, profund internaționalist, al poporului și partidului nostru cu bravul popor vietnamez, hotărîrea noastră de a-i acorda și în viitor întregul ajutor pînă la victoria finală. Sintem ferm încredințați că lupta dreaptă a poporului vietnamez va fi încununată de succes. *(Vii și puternice aplauze).*

Vizita pe care recent a făcut-o în țara noastră prințul Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, este, de asemenea, o expresie a solidarității cu lupta poporului khmer pentru eliberarea sa națională, pentru o viață liberă și independentă. Exprimăm solidaritatea noastră deplină cu lupta popoarelor cambodgian și laoțian pentru dreptul de a hotărî singure calea dezvoltării lor independente. Ne pronunțăm ca toate popoarele din Peninsula Indochineză să fie lăsate să decidă singure asupra căilor de dezvoltare, corespunzător voinței și intereselor lor supreme. Considerăm că aceste popoare vor fi în stare să găsească căile înțelegerii între toate forțele interesate într-o dezvoltare independentă a țărilor respective. Ne exprimăm speranța că tratativele de la Paris vor duce în cel mai scurt timp la o soluție politică, ceea ce ar corespunde pe deplin atît intereselor popoarelor implicate în conflict, cît și cauzei colaborării și păcii în întreaga lume. *(Vii aplauze).*

În ce privește Orientul Mijlociu, ne pronunțăm în mod consecvent pentru o soluție politică, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, pentru retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate. Dorim să reafirmăm deschis că nimeni nu poate avea pretenții teritoriale asupra altor state sub motiv că aceasta ar corespunde securității și suveranității sale. Securitatea și suveranitatea unui stat nu se pot asigura prin cuceriri

teritoriale, ci numai printr-o politică de prietenie și pace cu toate țările vecine. În acest spirit, considerăm că soluționarea politică a conflictului din Orientul Apropiat trebuie să ducă la asigurarea și întărirea securității și suveranității fiecărui stat. În același timp, este necesar să se acționeze pentru a se asigura soluționarea problemei populației palestinene corespunzător intereselor ei naționale, asigurîndu-i-se condiții pentru o dezvoltare de sine stătătoare.

Referindu-mă la importanța tot mai mare a tratativelor și contactelor între state, aș dori să menționez înalta apreciere pe care partidul și guvernul țării noastre o dau inițiativei politice a Partidului Muncii din Coreea și guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, în problemele reunificării pașnice a Coreei. Datorită acestei politici de unificare pașnică a Coreei a fost posibilă realizarea înțelegerilor cunoscute, care deschid calea spre intensificarea relațiilor dintre cele două părți ale Coreei, nord și sud, pentru reunificarea pașnică și dezvoltarea unitară a națiunii coreene. Aceasta constituie încă o dovadă că în actuala etapă istorică calea tratativelor și contactelor corespunde pe deplin intereselor națiunilor, fiecărei națiuni în parte și că ea trebuie promovată cu consecvență în soluționarea tuturor problemelor litigioase.

Este timpul să facem să înceteze pentru totdeauna glasul armelor, să instaurăm o pace trainică între toate națiunile, să asigurăm ca popoarele să-și consacre întregul potențial material și uman dezvoltării economico-sociale, soluționării unor probleme de importanță vitală pentru viitorul lor și al întregii omeniri, inclusiv — așa cum o dovedește experiența Coreei — a celor privind realizarea unității naționale.

7. Dezarmarea generală, și în primul rînd nucleară — deziderat vital al întregii omeniri

Pornind de la cerințele vitale ale tuturor popoarelor, România acordă o importanță deosebită problemei dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Este cunoscut că cheltuielile militare au atins cifra astronomică de peste 200 de miliarde de dolari anual. Aceasta apasă greu asupra tuturor popoarelor, se resimte tot mai puternic în nivelul lor de trai material și spiritual. Este timpul să se treacă de la vorbe la fapte. Să se oprească cursa înarmărilor, trecîndu-se la înghețarea bugetelor militare, stabilindu-se un program concret de reducere treptată a acestora, începînd, desigur, cu reducerea bugetelor țărilor mari. Să se elaboreze un program concret pentru oprirea producerii de armament, și îndeosebi a armamentului nuclear, a armelor chimice și bacteriologice și a altor mijloace de exterminare în masă. Să se prevadă măsuri practice de trecere la lichidarea treptată a acestor arme sub control internațional. Se impune să se adopte măsuri concrete pentru lichidarea bazelor militare și retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state. Să se elaboreze măsuri pentru trecerea treptată la reducerea trupelor naționale înseși. Trebuie, de asemenea, să se aibă în vedere crearea condițiilor pentru desființarea blocurilor militare. Toate aceste măsuri trebuie urmate de acțiuni concrete împotriva propagandei de război, a învrăjbirii între state, împotriva rasismului și a oricăror altor forme de propagandă împotriva păcii. Să se prevadă intensificarea contactelor și schimburilor de tot felul între națiuni și popoare, în scopul înfăptuirii dezarmării generale și totale.

Desigur, realizarea unor măsuri concrete în această direcție cere îndrăzneală, spirit de răspundere față de propriile popoare, față de întreaga omenire. Apreciem că a sosit timpul ca oamenii politici, partidele politice, guvernele, conducătorii de state să-și asume răspunderea în fața propriilor popoare, în fața tuturor națiunilor lumii și să acționeze în concordanță cu năzuințele și interesele acestora. *(Aplauze puternice).*

Ne pronunțăm pentru organizarea unei conferințe generale a dezarmării, cu participarea tuturor popoarelor lumii, pentru îmbunătățirea și lărgirea activității Comitetului de dezarmare de la Geneva, care să primească sarcina de a trece la elaborarea unor programe concrete care să fie prezentate în fața întregii omeniri. Apreciem că este necesar ca activitatea Comitetului de dezarmare de la Geneva să fie democratizată, să fie supusă unui control public efectiv, ca pozițiile fiecărei țări să fie făcute cunoscute opiniei publice internaționale. *(Vii aplauze).*

Înfăptuirea dezarmării generale și totale, și în primul rînd a dezarmării nucleare, constituie astăzi dezideratul principal al tuturor popoarelor lumii. De aceea, este necesară intensificarea activității politice a tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste. Popoarele trebuie să-și ridice glasul cu toată puterea ; de felul în care fiecare popor va participa la lupta pentru înfăptuirea acestui deziderat primordial depinde succesul luptei. Dezarmarea generală, și în primul rînd cea nucleară, trebuie să fie rodul participării active a tuturor statelor, a tuturor popoarelor lumii.

Partidul Comunist Român, guvernul, întregul popor român vor face totul pentru a-și aduce contribuția activă la înfăptuirea acestui țel vital al întregii omeniri. Vom acționa cu și mai multă fermitate pentru dezvoltarea colaborării internaționale, considerînd că există astăzi pre-

misele pentru înfăptuirea unei politici noi, care să corespundă intereselor tuturor națiunilor lumii. *(Aplauze puternice).*

8. Politica P.C.R. de întărire a solidarității internaționaliste cu partidele comuniste și muncitorești, cu forțele democratice, antiimperialiste, progresiste din întreaga lume

Dragi tovarăși,

După cum am mai menționat, o influență tot mai importantă în determinarea marilor transformări din viața mondială contemporană o au clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, femeile și, în general, masele largi populare de pe toate continentele. Cu o putere și o vigoare nemaiintîlnite se afirmă tînăra generație, vital interesată în lupta pentru progres social, pentru o nouă politică de pace și colaborare internațională. În cazul acestor uriașe mișcări populare se evidențiază activitatea din ce în ce mai intensă a partidelor comuniste și muncitorești, a altor forțe revoluționare, socialiste, a mișcării de eliberare națională, a organizațiilor și cercurilor democratice antiimperialiste. O caracteristică principală a mișcărilor de masă contemporane este tendința spre colaborare și unitate între diferitele partide și forțe politice, pe baza unor programe comune.

Partidul Comunist Român dă o înaltă apreciere luptei partidelor comuniste și muncitorești, care, în multe țări, joacă un rol de seamă în viața politică națională. După cum se știe, unele din aceste partide sînt nevoite să-și desfășoare activitatea în condiții de teroare și ilegalitate, dar, cu toate acestea, ele își îndeplinesc cu cinste misiunea, militînd în rîndul celor mai înaintate forțe sociale. Trebuie să menționăm că tocmai partidele care pun pe primul plan dezvoltarea colaborării cu toate forțele revoluționare și democratice naționale în lupta împotriva dominației străine, pentru apărarea intereselor naționale și pentru dezvoltarea independentă a țărilor respective au și cele mai bune rezultate, se bucură de un înalt prestigiu în rîndul popoarelor. Aș dori să menționez, în acest cadru, succesele înregistrate în Chile în colaborarea dintre comuniști, socialiști și alte forțe democratice, acordul realizat între comuniștii și socialiștii francezi asupra unui program comun, lărgirea colaborării dintre comuniști, socialiști și alte forțe democratice din Italia, succesele importante obținute de Partidul Comunist Spaniol în colaborare cu alte forțe socialiste, democratice și antifranchiste în lupta pentru o Spanie democratică și independentă.

Merită, de asemenea, subliniate rezultatele obținute de unele mișcări de eliberare națională din țările care au pornit pe calea dezvoltării independente.

Toate acestea demonstrează încă o dată faptul că, în epoca contemporană, calea pentru înfăptuirea transformărilor democratice, revoluționare, pentru dezvoltarea independentă a popoarelor, corespunzător intereselor lor vitale, este colaborarea largă între toate forțele revoluționare, democratice, antiimperialiste.

Îndeplinindu-și cu consecvență rolul de detașament al marelui front revoluționar antiimperialist, Partidul Comunist Român își dezvoltă și întărește solidaritatea internațională cu toate partidele comuniste și forțele revoluționare, democratice, antiimperialiste de pretutindeni. În perioada de după Congresul al X-lea, partidul nostru a avut numeroase contacte, schimburi de păreri și de delegații, în diferite forme și la diferite niveluri, cu 86 de

partide comuniste, cu 15 partide socialiste și social-democrate, cu 32 de partide și organizații de guvernămînt din țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, precum și cu mișcările de eliberare națională, cărora le acordăm un sprijin activ în lupta lor. De asemenea, au avut loc numeroase schimburi de delegații cu organizațiile sindicale, de femei, tineret, studenți și alte organizații din diferite țări ale lumii.

Toate aceste contacte, schimburi de experiență și de delegații constituie o expresie elocventă a politicii profund internaționaliste a partidului nostru ; ele demonstrează că Partidul Comunist Român împletește în mod armonios îndeplinirea sarcinilor naționale cu activitatea internațională, cu participarea activă la lupta pentru progres social, împotriva imperialismului și neocolonialismului, pentru colaborare și progres social, pentru pace. *(Aplauze puternice)*.

Cred că sînt în asentimentul tuturor delegaților la conferință, al întregului partid și popor, să adresez salutul nostru de solidaritate și luptă tuturor partidelor comuniste și muncitorești, partidelor socialiste, mișcărilor de eliberare națională, cu care dezvoltăm relații de colaborare tot mai strînsă, tuturor forțelor revoluționare, democratice, antiimperialiste, urîndu-le, totodată, succese și mai mari în activitatea lor viitoare. *(Vii și puternice aplauze)*.

Partidul nostru este hotărît să acționeze în continuare cu toată fermitatea pentru lărgirea colaborării și întărirea solidarității internaționale a mișcării comuniste și muncitorești, a frontului antiimperialist, considerînd că aceasta constituie o necesitate imperioasă a dezvoltării sociale contemporane. Mai mult ca oricînd este necesară colaborarea strînsă între comuniști și socialiști cu toate deosebirile de păreri care există asupra unor probleme

fundamentale. Experiența partidului nostru stă mărturie în această privință ; tocmai o asemenea colaborare a creat condițiile realizării cu succes a insurecției naționale antifasciste și înfăptuirii revoluției democrat-populare, a asigurat victoria revoluției populare, a garantat succesul în făurirea noii orînduiri socialiste. *(Aplauze)*. De aceea, considerăm necesar să se depună noi și noi eforturi în direcția dezvoltării colaborării. În acest sens, apreciem că ar fi deosebit de important dacă Internaționala Socialistă ar lăsa partidelor componente libertatea deplină de a colabora cu partidele comuniste și cu alte forțe sociale înaintate, în conformitate cu interesele clasei muncitoare și ale fiecărui popor, ale cauzei progresului social în lume. *(Aplauze puternice)*. Mai mult ca oricînd este necesară colaborarea internațională între toate partidele revoluționare, mișcările de eliberare, democratice și antiimperialiste.

Pornind de la cerințele vitale ale dezvoltării sociale contemporane, Partidul Comunist Român va acționa cu toată consecvența pentru intensificarea relațiilor de solidaritate internaționalistă cu toate partidele comuniste și muncitorești. În condițiile istorice de astăzi, pentru a se asigura întărirea unității și colaborării în mișcarea comunistă, este necesar să se pornească de la respectarea dreptului fiecărui partid de a-și elabora linia politică corespunzător condițiilor concrete în care își desfășoară activitatea. Viața a demonstrat pe deplin justețea aprecierilor din 1943 ale Internaționalei Comuniste, care a hotărît să se autodizolve pe motiv că, în condițiile puternicului avînt al luptei revoluționare, ale deosebirilor adînci dintre căile istorice de dezvoltare a diferitelor țări, nu mai este posibilă existența unui centru unic conducător și că fiecare partid, călăuzindu-se și aplicînd creator, la condițiile concrete ale țării respective, corespunzător fie-

cărei etape istorice, concepția materialismului dialectic și istoric, atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, legitățile sociale universal valabile, poartă întreaga răspundere pentru elaborarea strategiei și tacticii revoluționare.

Pornind de la aceste considerente, este necesar să se acționeze cu fermitate pentru dezvoltarea colaborării între partide, pentru realizarea unei noi unități, care să pornească de la concepția materialist-dialectică, de la principiile marxism-leninismului și care să se bazeze pe deplina egalitate între partide, pe respectul independenței fiecărui partid. În acest spirit se cere să se intensifice contactele și schimburile de păreri, să se dezvolte întrajutorarea tovărășească, partidele acordîndu-și sprijin reciproc în îndeplinirea sarcinilor izvorite din hotărîrile organelor lor statutare. Totodată, trebuie să se pornească întotdeauna de la necesitatea realizării unei colaborări care să excludă orice amestec în treburile interne ale altor partide. Realizarea unei noi unități trebuie să se bazeze, în primul rînd, pe unitatea și forța fiecărui partid. De aceea, dezvoltînd colaborarea și întrajutorarea tovărășească, partidele trebuie să-și acorde sprijin reciproc în întărirea unității și forței lor organizatorice, a capacității de mobilizare a maselor largi populare.

Datorită condițiilor deosebite în care își desfășoară activitatea fiecare partid, pot apărea unele păreri diferite sau chiar divergențe, dar aceasta nu trebuie să ducă la încordare și nici să dăuneze colaborării și solidarității dintre ele. Sarcina fiecărui partid este de a face totul pentru ca deosebirile de păreri și divergențele să nu se accentueze, să nu dăuneze unității, ci să se acționeze pe calea discuțiilor și tratativelor de la partid la partid, de la conducere la conducere, pentru clarificarea, diminuarea și înlăturarea acestora. Este necesar să se creeze condiții pentru un larg schimb de păreri asupra problemelor ideologice, asupra situației internaționale, asupra fenomenelor noi ale vieții sociale contemporane. În analizarea problemelor trebuie pornit de la faptul că nimeni nu deține și nu poate deține adevărul absolut, că toate partidele sînt egale și, călăuzindu-se după concepția filozofică comună, pot aduce o contribuție importantă la îmbogățirea teoriei și practicii revoluționare. Mai mult ca oricînd este necesară o abordare creatoare a realităților social-politice noi, studierea atentă a noilor fenomene. Datoria fiecărui partid este de a sprijini întotdeauna ceea ce este nou și se dezvoltă, de a acționa în mod conștient împotriva vechiului, a tot ceea ce este perimat și nu mai corespunde cerințelor vieții sociale. În abordarea problemelor teoretice și practice trebuie să pornim de la recunoașterea adevărului că legile generale ale dezvoltării sociale se aplică în mod diferit de la o țară la alta, de la o epocă la alta, că fiecare partid poartă răspunderea și are dreptul să stabilească de sine stătător căile înfăptuirii revoluției și construcției socialiste.

Este necesar să avem în vedere că astăzi noi forțe revoluționare se pronunță pentru dezvoltarea socialistă. Faptul că tot mai multe popoare doresc să pășească pe calea socialistă reprezintă, de asemenea, una din marile schimbări ale lumii contemporane, demonstrează că prestigiul socialismului crește tot mai mult, că popoarele înțeleg că numai astfel își pot asigura dezvoltarea economico-socială rapidă și independentă, bunăstarea și fericirea. Consider că nu acordăm suficientă atenție acestor fenomene de o importanță deosebită pentru dezvoltarea socială contemporană. Este necesar să se țină seama de situația creată, de opțiunea pentru calea socialismului a noi țări și, ca atare, să se dezvolte cu acestea relații corespunzătoare de întrajutorare, în spiritul principiilor relațiilor noi dintre state. De ce oare trebuie să uităm că și

în România, cînd a trecut pe calea socialismului, au existat încă multe clase exploatatoare, diferite forme de proprietate, și, cu toate acestea, ea s-a numărat printre țările care construiesc socialismul ? Consider necesar ca în viitor partidul nostru, Republica Socialistă România să țină seama în activitatea internațională de situația la care m-am referit și să colaboreze mai activ cu țările care se pronunță pentru socialism corespunzător condițiilor lor concrete. *(Aplauze puternice).*

Din analiza schimbărilor care au avut loc și se accentuează în lume trebuie să tragem concluzii corespunzătoare pentru activitatea viitoare. Să judecăm evenimentele în spiritul concepției științifice, materialist-dialectice și istorice, văzind în această concepție o metodă de cercetare, de analiză a fenomenelor pentru înțelegerea realităților și elaborarea sarcinilor de viitor. Numai acționînd astfel poți fi cu adevărat revoluționar al epocii în care trăiești, numai astfel poți contribui atît la înțelegerea lumii, cît și la transformarea ei revoluționară. În aceasta constă, pînă la urmă, rolul unui partid revoluționar, al fiecărui comunist în parte.

Pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român va dezvolta continuu relațiile cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-democrate, cu partidele de guvernămînt din țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu mișcările de eliberare națională de pretutindeni, cu partidele democratice, cu toate forțele antiimperialiste. Trebuie să avem permanent în vedere că, dacă ne pronunțăm pentru contacte largi internaționale cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, cu atît mai mult este necesar să dezvoltăm relațiile cu toate partidele care, pînă la urmă, într-un fel sau altul, sînt chemate să înfăptuiască în țările

respective politica de colaborare și de pace. Partidul nostru va face totul pentru a-și îndeplini rolul de detașament revoluționar, contribuind tot mai activ la transformarea lumii pe cale revoluționară, democratică. Acționînd astfel, ne vom îndeplini îndatorirea față de propriul nostru popor, față de clasa muncitoare și forțele democratice, antiimperialiste de pretutindeni, față de cauza socialismului, colaborării și păcii între popoare. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși,

Din raportul prezentat în fața Conferinței Naționale a partidului, în fața întregului popor se poate constata că, în ultimii ani, Comitetul Central, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri au desfășurat o intensă activitate pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea. Avem succese remarcabile în toate domeniile vieții economico-sociale, cît și în activitatea internațională. Propun conferinței să aprobe activitatea Comitetului Central și a organelor de stat. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am prezentat, de asemenea, pe larg direcțiile viitoare ale activității partidului și statului în vederea dezvoltării economico-sociale în ritm mai susținut a patriei noastre, ridicării continue a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. În același timp, am înfățișat amplu principalele caracteristici ale vieții internaționale și hotărîrea partidului și guvernului de a participa tot mai activ la viața internațională, de a dezvolta colaborarea cu toate statele lumii, de a-și aduce contribuția activă la triumful politicii de egalitate între toate statele, la instaurarea unei colaborări largi între toate popoarele.

Sînt convins că Conferința Națională va aproba în unanimitate direcțiile viitoare ale politicii noastre interne și externe, ce corespund pe deplin hotărîrilor Congresului al X-lea, intereselor fundamentale ale României socialiste,

cauzei socialismului, colaborării între popoare. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Realizarea cu succes a politicii interne și externe va asigura ridicarea patriei noastre socialiste pe noi culmi de progres și civilizație.

Întregul popor își are ațintite privirile spre capitala patriei noastre, spre Conferința noastră Națională. Oamenii muncii au speranța, convingerea că conferința va adopta măsurile corespunzătoare.

E toată țara românească-n sărbătoare.
Poporul înalță imn partidului iubit.
Sub steagul lui ne avîntăm spre soare
Să făurim un viitor mai fericit.

S-avem un singur țel, o singură voință,
Nicicînd să nu ne plîngem că ni-e greu.
Prin munca tuturor, creăm o nouă viață ;
Să fii tot mai puternic, poporul meu erou !

(Aplauze puternice).

Dușmani de vor vroi să te sugrume,
Cu viața noastră te vom apăra ;
Vom face totul să trăiești în lume
Egală între popoare, țara mea.

(Aplauze puternice).

Spre voi, aleși în sfatul comunist al țării,
Se îndreaptă nădejdea întregului popor ;
Gîndiți cutezător, spre largurile zării !
Să urce națiunea spre comunism, în zbor !

(Vii și puternice aplauze).

Sînt ferm convins că întregul partid, întregul popor vor înfăptui, ca și pînă acum, neabătut politica internă și externă a partidului elaborată de Congresul al X-lea, precum și hotărîrile Conferinței Naționale. Astfel vom parcurge încă o etapă importantă pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România, pe calea progresului și civilizației. *(Vii aplauze).*

Trăiască Partidul Comunist Român, forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste ! *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Să trăiască, să se dezvolte și să înflorească continuu Republica Socialistă România ! *(Aplauze puternice, urale).*

Trăiască poporul român, toți cetățenii României socialiste, constructori ai socialismului ! *(Aplauze prelungite, urale).*

Trăiască unitatea țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor democratice și antiimperialiste ! *(Aplauze puternice, urale).*

Trăiască cooperarea între popoare și pacea în lume ! *(Aplauze puternice, prelungite ; cei prezenți în sală ovaționează minute în șir pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 21 iulie 1972 —

Stimați tovarăși,

Sîntem la încheierea lucrărilor Conferinței Naționale a partidului. Timp de trei zile au fost dezbătute pe larg — în plen și pe secțiuni — probleme de importanță excepțională pentru dezvoltarea României socialiste în următorii ani, cît și probleme ale politicii externe a patriei noastre.

După cum cunoașteți, discuțiile au avut un caracter de lucru; s-au făcut numeroase propuneri, s-au elaborat documente și rezoluții pe care le-am adoptat în această ședință, au fost discutate proiectele de legi care urmează să fie date publicității și dezbătute public, iar apoi prezentate, spre a fi votate, Marii Adunări Naționale. Se poate, deci, spune că am desfășurat o activitate intensă, rodnică, cu rezultate deosebit de bune.

Care este caracteristica principală a dezbaterilor ce au avut loc?

În primul rînd, dezbaterile au fost străbătute ca de un fir roșu de preocuparea Conferinței Naționale, a tuturor

delegaților de a da glas voinței partidului și poporului nostru de a adopta măsurile cele mai corespunzătoare în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiții a hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Așa cum a reieșit în cursul dezbaterilor, există realmente condiții pentru a se realiza în întregime prevederile planului cincinal și, în același timp, depășirea prevederilor Congresului al X-lea, pentru realizarea cincinalului într-o perioadă mai mică de cinci ani.

Aș dori să salutăm încă o dată organizațiile de partid, începînd cu Comitetul municipal București, care și-au luat angajamentul de a termina cincinalul în 4 ani și jumătate. *(Aplauze puternice).* Așa după cum a reieșit din dezbateri, sînt posibilități ca într-un șir de județe, ministere, întreprinderi, colective de oameni ai muncii să se realizeze în acest termen sarcinile cincinalului. Sînt și unități și județe care consideră că le trebuie ceva mai mult. Caracteristica generală este însă faptul că toate comitetele județene, toate colectivele de oameni ai muncii, toate ministerele consideră că planul poate fi realizat în mai puțin de 5 ani; acesta este un lucru foarte bun, tovarăși! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Așa cum am spus la conferința de partid a Capitalei, întrecerea este întrecere; angajamentul și chemarea Capitalei pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate rămîn în vigoare; așa cum rămîne în vigoare și chemarea adresată, în cadrul Conferinței Naționale, de organizația de partid din Brașov, cuprinzînd o serie de obiective mai precise. Noi nu vom face decît să acordăm întregul sprijin realizării acestor angajamente, iar la sfîrșitul cincinalului, mai precis la 23 August 1975, vom arăta public cine este cîștigătorul întrecerii. *(Vii aplauze).* Desigur,

principalul cîștigător va fi clasa muncitoare, poporul nostru, care va obține o dezvoltare economico-socială și mai accelerată. *(Aplauze puternice).*

Nu doresc acum să mă declar de partea nici unui județ ; în calitatea mea, trebuie să fiu cu totul imparțial, deși am fost la conferința municipiului București cînd s-a adoptat hotărîrea. Consider că avem obligația să facem totul ca toate organizațiile de partid să se bucure de sprijin egal în îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au luat. *(Aplauze puternice).*

Desigur, pînă la urmă nu este prea greu să se ia angajamente — chiar angajamente studiate și documentate — pentru că, realmente, se poate spune că angajamentele luate au fost bine studiate, bine documentate, au pornit de la constatarea existenței posibilităților de depășire a planului. Pînă la realizarea angajamentelor este însă un drum destul de lung, sînt trei ani și jumătate. Pentru a le înfăptui se impun serioase măsuri organizatorice, tehnico-economice din partea tuturor factorilor chemați să contribuie la dezvoltarea societății noastre.

Așa cum am menționat și în raportul prezentat Conferinței Naționale, nu se pune problema de a face eforturi fizice sau eforturi financiare suplimentare. Nu ne propunem să realizăm sarcinile suplimentare alocînd noi fonduri din venitul național pentru investiții. Nu pe această cale vom obține dezvoltarea mai accelerată. Ne propunem să obținem o creștere mai puternică a eficienței economice, o folosire mai bună a mijloacelor de producție de care dispunem. Am investit mult în ultimii 10 ani ; investim în cincinalul acesta peste 500 miliarde lei. Ajungem deci la un volum uriaș de fonduri fixe. Ceea ce se impune acum și ceea ce a indicat Congresul al X-lea, dealtfel, este să obținem cu investițiile realizate pînă acum, cu fondurile fixe existente, o producție mai mare, să valorificăm deci

mai bine cheltuielile făcute. Am putea spune nu numai că societatea noastră nu este chemată să facă eforturi materiale suplimentare, dar dimpotrivă, vom lua asemenea măsuri încît să obținem o sporire considerabilă a veniturilor societății, deci a mijloacelor necesare creșterii bunăstării întregului popor, dezvoltării în continuare a orînduirii noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

Subliniez acest lucru, tovarăși, pentru că am citit cîteva comentarii ale presei străine din aceste zile, care lasă impresia că autorii lor au înțeles că ne propunem să facem eforturi în direcția sporirii investițiilor, că vom aloca o parte mai însemnată din venitul național în acest scop. Trebuie să-mi fac, poate, o autocritică : poate nu am fost destul de clar în raportul meu, pentru a nu lăsa loc la nici un fel de confuzii. De aceea, vreau să se înțeleagă bine de către toți miniștrii, de către toți conducătorii de întreprinderi, de către toate organele și organizațiile de partid că, ceea ce ne propunem acum, este ca din ceea ce am cheltuit să obținem rezultate mai bune ; avem toate condițiile și sînt convins că vom realiza aceasta, tovarăși ! *(Aplauze puternice).*

În al doilea rînd, dezbaterile au demonstrat forța de granit, unitatea indisolubilă a partidului nostru comunist, care își îndeplinește cu cinste rolul său de forță politică conducătoare a poporului român pe calea socialismului și comunismului. Nu aș vrea să spun mai mult decît că, fiecare la locul său de muncă, avem datoria, obligația, să nu uităm nici un moment că sîntem membri ai unui partid revoluționar, că sîntem și trebuie să rămînem revoluționari. Să facem totul pentru ca partidul nostru să-și îndeplinească cu cinste misiunea sa istorică de conducător al transformărilor revoluționare în România ! *(Aplauze puternice, urale. Se scandează : „Ceaușescu—P.C.R.").*

În al treilea rînd, în cadrul dezbaterilor s-a căutat să

se găsească cele mai bune căi pentru perfecționarea în continuare a conducerii planificate a întregii activități economico-sociale a societății noastre socialiste. Avem ferma convingere că măsurile stabilite de conferință vor exercita o puternică influență în direcția perfecționării conducerii întregii noastre activități. Măsurile adoptate de Conferința Națională din 1967, de Congresul al X-lea, și conturate și definitivate — dacă pot spune așa — de actuala Conferință Națională, vor trebui să acționeze din plin, să ducă la lărgirea participării clasei muncitoare, a țărănimii, intelectualității, a întregului popor la conducerea activității economico-sociale, să facă conducerea mai operativă, mai eficientă, să întărească disciplina și ordinea și, totodată, să asigure autonomia și drepturi largi unităților economice și teritorial-administrative. Să îmbinăm într-un singur tot uriașa forță a societății noastre condusă pe baza unui plan unic, pentru a asigura mersul tot mai ferm al României spre progres și civilizație! *(Aplauze puternice, prelungite).*

O atenție deosebită s-a acordat problemelor dezvoltării democrației socialiste. S-au elaborat măsuri în această direcție. Sperăm că traducerea lor în viață va exercita, de asemenea, o puternică influență în toate domeniile de activitate. Doresc să asigur Conferința Națională, partidul, poporul că vom veghea permanent la dezvoltarea și lărgirea democrației socialiste în patria noastră — una din condițiile de bază ale înfăptuirii societății socialiste multilateral dezvoltate. *(Aplauze puternice).*

În cadrul dezbaterilor, un loc important a ocupat politica externă a partidului și statului nostru. Aprobarea unanimă de către Conferința Națională a acestei politici, a direcțiilor viitoare care izvorăsc din hotărîrile Congresului al X-lea va exercita, de asemenea, o puternică influență asupra activității partidului și statului nostru.

Aceasta va trebui să ducă la sporirea contribuției țării noastre la viața internațională în toate domeniile de activitate. Să facem totul ca partidul și țara noastră să fie factori tot mai activi în politica de destindere, de pace, de cooperare internațională! *(Aplauze puternice).*

După cum știți, Conferința Națională a luat o hotărîre foarte importantă, și anume aceea de lărgire a Comitetului nostru Central cu un număr de activiști de partid și de stat care lucrează în principalele domenii de activitate. Am pornit tocmai de la necesitatea de a atrage și la conducerea partidului nostru mai mulți oameni care lucrează nemijlocit în domeniul producției materiale și spirituale, de a lega și mai strîns Comitetul nostru Central de problemele vitale existente în toate unitățile de producție. Sînt convins că aceasta va da o forță și mai mare activității Comitetului nostru Central, unității de fier a partidului nostru. *(Vii aplauze).*

Iată, tovarăși, de ce putem spune că prin hotărîrile pe care le-a adoptat, Conferința Națională a devenit un for deosebit de important al partidului nostru că, prin rezultatele ei, marchează un eveniment de însemnătate istorică, arătînd, totodată, cît de just a procedat partidul nostru cînd a hotărît ca între congrese să avem conferințe naționale. De fapt s-ar putea spune că prin amploarea problemelor la ordinea zilei, Conferința noastră Națională depășește multe congrese din trecutul partidului nostru. Iată de ce conferința are o însemnătate istorică pentru partidul nostru. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Avem un program de lucru marxist-leninist care se bucură de aprobarea unanimă a partidului și poporului. Ceea ce se cere acum din partea noastră, a tuturor, este să trecem la activitatea organizatorică practică pentru înfăptuirea lui. Este de datoria noastră, a tuturor, a dum-

neavoastră, delegaţii, ca, întorşi în organizaţiile de partid respective, să vă aduceţi contribuţia activă, împreună cu organele şi organizaţiile de partid, cu conducerile întreprinderilor şi ministerelor, ale tuturor unităţilor de stat, la stabilirea măsurilor practice de înfăptuire în viaţă a hotăririlor conferinţei. Vreau şi aici, tovarăşi, să fie foarte precis. Nimeni nu trebuie să-şi închipuie că am adoptat hotăriri pentru a le aşeza în sertar. Ele constituie programul de lucru al tuturor ; fiecare, la locul său, în conformitate cu răspunderea pe care o are în partid şi în stat, este chemat să acţioneze pentru îndeplinirea lor — şi va fi judecat după felul cum munceşte pentru realizarea lor. *(Aplauze puternice).*

Doresc în încheiere să exprim încrederea Comitetului nostru Central că întregul partid, întregul nostru popor vor face totul pentru a înfăptui neabătut hotăririle Conferinţei Naţionale, care corespund pe deplin năzuinţelor vitale ale poporului. Aceste hotăriri deschid o cale minunată pentru progresul mai rapid al României spre un nivel de viaţă ridicat, spre făurirea unei societăţi cu o industrie şi o agricultură dezvoltate, cu o ştiinţă şi cultură corespunzătoare cuceririlor celor mai moderne ale cunoaşterii umane contemporane. Vom face totul ca poporul nostru, stăpîn pe destinele sale, să ducă o viaţă îmbelşugată, liberă şi fericită. *(Aplauze puternice).*

Permanent să muncim cu încredere în forţele noastre, ale partidului nostru, ale poporului nostru. Să fim soldaţi demni, credincioşi ai partidului, ai poporului, să servim cu devotament patria socialistă ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Muncind pentru a servi interesele naţiunii noastre, să dezvoltăm totodată colaborarea cu toate ţările socialiste, cu toate popoarele lumii, să facem totul pentru triumful

păcii şi cooperării internaţionale ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Trăiască şi să se dezvolte continuu, tot mai înfloritoare, Republica Socialistă România ! *(Aplauze puternice ; urale).*

Trăiască şi să-şi îndeplinească tot mai bine rolul de forţă politică conducătoare a societăţii — Partidul Comunist Român ! *(Aplauze prelungite ; urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R.“).*

Să se dezvolte necontenit colaborarea între ţările socialiste, unitatea lor, colaborarea între partidele comuniste şi muncitoreşti, între toate forţele antiimperialiste ! *(Aplauze puternice ; urale).*

Trăiască unitatea în lupta pentru socialism în întreaga lume ! *(Aplauze prelungite ; urale).*

Să se dezvolte colaborarea cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială ! *(Vii aplauze).*

Trăiască pacea şi colaborarea internaţională ! *(Aplauze puternice ; urale).*

Încheind lucrările Conferinţei noastre Naţionale vă doresc multă sănătate, mult succes dumneavoastră, tuturor comuniştilor, tuturor oamenilor muncii ! Întregului nostru popor, viaţă veşnică ! *(Aplauze puternice, prelungite ; urale şi ovaţii ; se scandează „Ceauşescu—P.C.R.“ ; cei prezenţi în sală aclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT LA ȘEDINȚA CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA CONSACRATĂ RATIFICĂRII TRATATULUI DE PRIETENIE, COLABORARE ȘI ASISTENȚĂ MUTUALĂ ÎNTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

— 25 iulie 1972 —

Stimați tovarăși,

Vă rog să-mi permiteți să subliniez și cu acest prilej importanța pe care o are tratatul dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană. Tratatul dă expresie relațiilor de colaborare trainică ce s-au dezvoltat în decursul anilor între cele două state, între partidele noastre, dorinței României și Republicii Democrate Germane de a extinde în continuare colaborarea economică, tehnico-științifică, culturală și în alte domenii de activitate, atît în interesul celor două țări, cît și al cauzei generale a dezvoltării colaborării între țările socialiste, a unității lor.

După cum se cunoaște, România s-a pronunțat întotdeauna în mod ferm pentru recunoașterea Republicii Democrate Germane de către alte state. Am salutat și salutăm succesele înregistrate pe această cale — recunoașterea de către un număr tot mai mare de state a Republicii Democrate Germane, înțelegerile realizate între Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei, pre-

cum și tratativele în curs, care au drept scop realizarea acordului privind normalizarea relațiilor dintre cele două state germane pe baza principiilor dreptului internațional.

Apreciem că normalizarea relațiilor dintre cele două state germane, primirea ambelor țări, cu drepturi egale, în Organizația Națiunilor Unite și în alte organisme internaționale vor avea o importanță pozitivă asupra vieții internaționale în direcția destinderii și cooperării, inclusiv în ce privește înfăptuirea securității pe continentul nostru.

Pornind de la aceste considerente, România va acorda și în viitor întregul său sprijin activității depuse pe plan internațional în vederea recunoașterii Republicii Democrate Germane și admiterii ei în Organizația Națiunilor Unite și în alte organisme internaționale.

Considerăm că ratificarea în unanimitate de către Consiliul de Stat a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană constituie încă o expresie a dorinței întregului nostru popor de a dezvolta largi relații de colaborare și cooperare cu poporul Republicii Democrate Germane ; în același timp, ea dă expresie dorinței și speranței poporului nostru că acest tratat va fi o contribuție de seamă la întărirea prieteniei și unității țărilor socialiste, la cauza prieteniei și colaborării între toate popoarele lumii.

Iată de ce vă mulțumesc pentru ratificarea în unanimitate a acestui tratat. *(Aplauze).*

MESAJ
ADRESAT CELEI DE-A 18-A CONFERINȚE INTERNAȚIONALE ÎMPOTRIVA BOMBELOR ATOMICE ȘI CU HIDROGEN — GENSUIKYO

— 2 august 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, să vă adresez dumneavoastră, participanți la cea de-a 18-a Conferință internațională împotriva bombelor atomice și cu hidrogen — Gensuikyo —, un cordial salut, precum și cele mai sincere urări de succes.

Acțiunile și activitățile desfășurate în ultimii ani de Consiliul japonez împotriva bombelor atomice și cu hidrogen — Gensuikyo — s-au impus ca o contribuție majoră la lupta popoarelor de pretutindeni împotriva imperialismului și a politicii acestuia de agresiune, dominație, forță și dictat, pentru instaurarea unui climat de pace, securitate și colaborare internațională.

Înfăptuirea dezarmării generale și totale și, în primul rînd, a celei nucleare este astăzi dezideratul principal al întregii umanități și, de aceea, este imperios necesar ca toate statele să-și asume răspunderea față de propriile popoare, de toate națiunile lumii de a acționa în mod practic pentru realizarea unor programe concrete menite să ducă la lichidarea cursei înarmărilor, înghețarea și reducerea treptată a bugetelor militare, stoparea producerii de armament și îndeosebi a armamentului nuclear, a altor mijloace de exterminare în masă, distrugerea acestor arme sub control internațional, lichidarea bazelor militare străine și retragerea trupelor de pe teritoriile altor state, reducerea treptată a efectivelor militare naționale, crearea condițiilor necesare desființării blocurilor militare.

Doresc să reafirm și cu acest prilej că România va face totul pentru a-și aduce contribuția activă la înfăptuirea dezarmării generale și, în primul rînd, cea nucleară.

Este, totodată, convingerea noastră fermă că pentru înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a celei nucleare, este necesară intensificarea activității politice a tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste, se impune ca popoarele să-și ridice glasul cu toată puterea pentru atingerea acestui țel primordial al întregii omeniri.

În mod statornic, Republica Socialistă România se pronunță pentru lichidarea focarelor și surselor de încordare în lume, pentru soluționarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor.

Mă folosesc de această ocazie pentru a exprima încă o dată solidaritatea și sprijinul nostru total față de cauza eroicului popor vietnamez — exemplu nepieritor de eroism și abnegație —, a popoarelor cambodgian și laoțian. Considerăm imperios necesar ca S.U.A. să pună capăt agresiunii, să-și retragă trupele din Peninsula Indochineză, iar popoarele indochineze să fie lăsate să-și hotărască singure soarta, urmînd căile de dezvoltare care le socot necesare, conform năzuințelor lor. Ne exprimăm speranța că reluar[ea] tratativelor de la Paris va duce la o soluție politi[că] care să țină seama de cerințele și năzuințele popoar[e]lor vietnamez, laoțian și cambodgian, pentru indep[e]ndență, pentru o viață liberă

Urînd încă o dată succes deplin lucrărilor conferinței dumneavoastră, doresc să reafirm hotărîrea poporului român de a milita cu consecvență și în viitor pentru unirea într-un singur șuvoi a celor mai largi forțe antiimperialiste în lupta pentru triumful idealurilor de libertate și independență națională, împotriva imperialismului, pentru pace, înțelegere și colaborare între popoare.

MESAJ ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CEL DE-AL VII-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ESTETICĂ

— 29 august 1972 —

Stimați tovarăși,

Dragi oaspeți de peste hotare,

Am deosebita plăcere să vă urez dumneavoastră, participanți la al VII-lea Congres internațional de estetică, bun venit în Republica Socialistă România și să vă adresez, totodată, un călduros salut din partea Consiliului de Stat, a guvernului și a mea personal.

Sîntem bucuroși să găzduim această importantă reuniune internațională, care va prilejui, fără îndoială, schimburi rodnice de idei cu privire la rolul culturii în promovarea înțelegerii și colaborării între popoare. Dorindu-vă să vă simțiți cît mai bine în țara noastră, îmi exprim speranța că zilele pe care le veți petrece în România vă vor da posibilitatea să cunoașteți mai îndeaproape poporul român, ampla operă socială pe care o înfăptuiește, dorința sa fierbinte de a trăi în pace și amiciție cu toate națiunile lumii.

În îndelungata sa istorie de luptă pentru independență națională și dreptate socială, poporul român și-a manifestat întotdeauna gustul și dragostea de frumos, a făurit

un tezaur de opere artistice nepieritoare, aducîndu-și contribuția la progresul spiritual general al umanității. În orînduirea socialistă pe care poporul nostru o edifică în prezent — și al cărei țel suprem este satisfacerea plenară a cerințelor materiale și spirituale ale omului, afirmarea multilaterală a personalității umane —, artele, întreaga viață culturală servesc elevării spirituale, cultivării idealurilor înaintate ale epocii, a unor sentimente nobile, înfrumusețării vieții de fiecare zi a poporului. De aceea considerăm că teoria estetică — obiect al prezentei reuniuni internaționale de la București — are un rol important în perfecționarea continuă a vieții sociale, în făurirea unei lumi bazate pe etică și echitate, pe însușirea a tot ceea ce creează mai de preț geniul uman, a unei lumi în care omul să-și poată împlini cele mai înalte năzuințe de libertate și fericire.

Istoria culturii universale relevă că știința esteticii — ca parte componentă a gîndirii și vieții sociale — nu poate sta deoparte de eforturile omenirii pentru progres și civilizație, nu poate rămîne indiferentă la marile probleme ale epocii, la aspirațiile spre pace și prietenie între națiuni. Numai în strînsă legătură cu viața, cu lupta și frămîntările popoarelor, estetica — ca orice știință, dealtfel — poate avea o utilitate socială tot mai mare, poate deveni un factor important în mersul înainte al omenirii.

Estetica constituie, desigur, generalizarea experienței umane în creația artistică, dar în epoca modernă ea nu poate avea ca obiect numai opera individuală, ci în mod necesar își lărgește tot mai mult sfera de cuprindere, aria de preocupări, în raport cu noile cerințe ale existenței sociale. Astăzi oamenii nu se mai pot limita doar la contemplarea frumosului în expoziții și săli de spectacole, la contactul cu opere de artă izolate. Pe măsura evoluției

societății, omul aspiră să integreze tot mai mult frumosul în existența sa cotidiană, ca element indispensabil al ambianței sociale generale. Aceasta cere implicit și esteticii să abordeze tot mai direct problemele organizării ansamblului vieții oamenilor, ale cadrului în care ei muncesc și trăiesc, ale instituțiilor de utilitate publică, localităților urbane și rurale, ale locurilor de odihnă și agrement.

Estetica nu poate neglija, de asemenea, aspectele calității artistice a bunurilor de larg consum, care, îmbinate cu utilitatea practică, asigură consumatorilor satisfacții cît mai depline. Contribuind în continuare la progresul creației oamenilor de artă, estetica va putea astfel să participe în măsură sporită la efortul de a face viața oamenilor cît mai frumoasă și mai plăcută.

După părerea noastră, frumosul artistic nu există în sine, ca o categorie absolută, ci este expresia unor condiții istorice date, a concepției despre viață, a reprezentărilor filozofice ale diferitelor epoci și categorii sociale. În zilele noastre, datoria supremă a tuturor slujitorilor științei și artei, inclusiv ai esteticii, este de a milita pentru făurirea unei culturi care să servească cauza libertății și dreptății sociale, progresul uman, să contribuie la lărgirea orizontului de cunoaștere și înțelegere al oamenilor, la prietenie, colaborare și pace între națiuni. Nedreptatea și inechitatea socială, exploatarea și asuprirea, războaiele vin în contradicție flagrantă cu legile frumosului; de aceea, estetica trebuie să militeze pentru dezvoltarea progresistă a societății, împotriva forțelor retrograde, obscurantiste de pretutindeni, pentru o lume mai bună, mai dreaptă. Realizarea destinderii și securității, înlăturarea războiului din viața societății sînt o necesitate imperioasă pentru existența umană, pentru progres, inclusiv pentru înflorirea artelor — și, deci, un obiectiv de mare însemnătate și al esteticii.

În acest spirit larg sperăm să se desfășoare schimbul de păreri în cadrul congresului dumneavoastră, pentru a putea deschide noi orizonturi dezvoltării teoriei estetice, pentru a contribui la creșterea rolului ei în societate, atît în direcția stimulării înfloririi artelor progresiste ce se consacră înnobilării omului, cît și în direcția creării unei ambianțe armonioase a vieții colectivității care să răspundă cerințelor de progres ale epocii contemporane.

Cu această convingere urez succes deplin lucrărilor celui de-al VII-lea Congres internațional de estetică.

Vă doresc dumneavoastră, tuturor, noi realizări în activitatea creatoare pe care o desfășurați, multă sănătate și fericire.

MESAJ ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CEA DE-A III-A CONFERINȚĂ MONDIALĂ DE CERCETARE A VIITORULUI

— 4 septembrie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut să vă adresez dumneavoastră, participanților la cea de-a treia Conferință mondială de cercetare a viitorului, întrunită în București, un cordial salut din partea Consiliului de Stat, a guvernului Republicii Socialiste România și a mea personal.

Poporul român este bucuros să găzduiască în capitala patriei sale acest important forum al specialiștilor din 39 de țări, de pe toate continentele, spre a dezbate o temă de cel mai mare interes pentru lumea contemporană: „Viitorul comun al oamenilor".

Într-adevăr, popoarele — și îndeosebi tînăra generație — sînt profund preocupate să cunoască cum va arăta viitorul, în ce direcții se va dezvolta omenirea ; ele aspiră cu deplină îndreptățire ca ziua de mîine să fie mai bună decît cea de azi, să le aducă noi împliniri pe calea unei vieți libere și prospere, a păcii și colaborării internaționale. De aceste dorințe și aspirații este animat și poporul nostru, care-și consacră întreaga energie și forță creatoare edificării orînduirii socialiste, înfloririi multilaterale a României ; avînd în față țeluri clare de viitor, el muncește cu

abnegaţie şi dăruire pentru a făuri o civilizaţie materială şi spirituală avansată, bazată pe relaţii de deplină egalitate între oameni, care să permită afirmarea nestingherită, pe planuri multiple, a personalităţii umane. Liber şi stăpîn în ţara sa, poporul nostru îşi făureşte în mod conştient propria istorie, propriul destin. Sper, stimaţi oaspeţi, că în zilele pe care le veţi petrece în ţara noastră veţi putea cunoaşte mai îndeaproape poporul român, munca şi preocupările sale, aspiraţiile sale de viitor.

Conferinţa dumneavoastră are loc într-o epocă în care popoarele continuă să fie confruntate cu probleme majore, încă nesoluţionate, în care există numeroase fenomene negative ce ridică mari obstacole în calea progresului, a unui viitor luminos pentru întreaga omenire. În aceste condiţii, ţelul ştiinţei viitorului — pe care dumneavoastră o slujiţi — mi se pare a fi tocmai acela de a studia, cerceta şi deschide perspectiva soluţionării problemelor spinoase care frămîntă astăzi lumea, accelerării mersului înainte al omenirii pe calea organizării mai raţionale şi echitabile a societăţii, precum şi a conlucrării fructuoase între toate naţiunile, libere şi egale în drepturi, într-un climat de pace şi bună înţelegere.

Viitorologia îşi propune să estimeze perspectivele şi căile dezvoltării sociale, a producţiei de bunuri materiale, modalităţile de rezolvare a problemelor de care depinde ameliorarea continuă a condiţiilor de viaţă ale oamenilor. În acest sens, ştiinţa viitorului poate aduce, după părerea noastră, o contribuţie importantă la perfecţionarea relaţiilor de producţie în vederea creării cadrului cel mai propice pentru dezvoltarea nestăvilită a forţelor de producţie, pentru înflorirea multilaterală a ştiinţei şi tehnicii moderne, pentru folosirea largă a cuceririlor revoluţiei tehnico-ştiinţifice mondiale — inclusiv a epocalei descoperiri a secolului nostru, energia nucleară — în scopul

progresului multilateral al popoarelor, al ridicării pe un plan superior a civilizaţiei umane.

Cercetarea viitorologică nu poate ignora, totodată, problemele legate de evoluţia progresistă a structurii societăţii umane, necesitatea lichidării tarelor sociale care mai pricinuiesc încă mari suferinţe oamenilor, cum sînt exploatarea, inegalitatea, asuprirea altor popoare.

Este necesar ca studiile asupra viitorului să fie asociate în permanenţă cu preocuparea de a aşeza societatea pe baze noi, echitabile, de a promova principii democratice, progresiste în viaţa socială, care să ofere maselor largi de oameni ai muncii — făuritorii tuturor bunurilor materiale şi spirituale — posibilitatea de a lua parte activă la conducerea statului, la crearea conştientă a propriei lor istorii, la clădirea liberă şi neatîrnată a propriului lor destin, corespunzător intereselor şi aspiraţiilor lor vitale.

De asemenea, după părerea noastră, una din marile probleme care nu pot să nu preocupe astăzi cercetarea viitorologică este lichidarea fenomenului subdezvoltării, a stării de înapoiere economică şi socială în care se mai află popoarele dintr-o serie de regiuni ale globului, ca o consecinţă a îndelungatei dominaţii coloniale, a exploatării şi asupririi. Un imperativ fundamental al vremii noastre este asigurarea condiţiilor ca fiecare naţiune, fiecare popor să se poată dezvolta în mod liber şi independent, să-şi valorifice la maximum, în interes propriu, potenţialul material şi uman, să se poată bucura din plin de binefacerile progresului şi civilizaţiei moderne.

Ştiinţa viitorului poate, după convingerea noastră, să se înscrie cu o contribuţie deosebit de importantă în lupta forţelor înaintate ale omenirii pentru schimbări progresiste în viaţa internaţională. Nu este posibilă, credem, elaborarea unei perspective realiste asupra viitorului, făcînd abstracţie de faptul că astăzi în lume mai ard încă flăcările răz-

boiului, mai există încă focare de încordare și animozitate care pun în pericol pacea întregii omeniri.

Studiile viitorologice trebuie să țină în permanență seama de aspirațiile popoarelor spre pace, de dorința lor de a se elibera de coșmarul unor noi conflagrații, de a exclude din viața societății războaiele și înfruntările militare, de a scoate în afara legii arma nucleară și celelalte mijloace de distrugere în masă. Descriind cum va arăta ziua de mîine, cercetarea viitorologică nu poate să nu studieze și să înfățișeze popoarelor marile avantaje pe care le-ar aduce omenirii orientarea importantelor resurse materiale care se irosesc astăzi pentru susținerea cursei înarmărilor, către asemenea obiective cum sînt îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor, apărarea sănătății publice, înflorirea învățămîntului, științei și artelor, înfrumusețarea mediului ambiant și alte acțiuni destinate ridicării gradului de civilizație și bunăstare al popoarelor.

Prospecțiunea viitorului ridică, de asemenea, pe primul plan necesitatea imperioasă a instaurării pe planeta noastră a unor raporturi noi între națiuni, bazate pe principiile deplinei egalități în drepturi a tuturor popoarelor, respectului reciproc al independenței și suveranității naționale, renunțării la forță și la amenințarea cu folosirea forței în relațiile dintre țări, pe respectarea dreptului sacru al fiecărei națiuni de a-și hotărî singură calea dezvoltării fără nici un amestec din afară. Scrutînd viitorul, popoarele aspiră la o lume mai bună, mai dreaptă, la o lume a păcii și conlucrării nestingherite pe calea civilizației și bunăstării.

Este știut că viitorul se clădește pe temeliile prezentului, că ziua de mîine își trage izvoarele din ziua de azi; previziunile viitorului se bazează și ele pe realitățile prezentului, pe preocupările și aspirațiile de azi ale popoarelor. După convingerea noastră, nu te poți preocupa de viitor fără a acționa și a face ca prezentul să ofere premisele îmbunătățirii zilei de mîine. Oamenii de știință care cercetează viitorul au de aceea datoria de a participa activ la soluționarea marilor probleme ale veacului nostru, la promovarea idealurilor de progres, colaborare și pace în lume. Am convingerea că conferința dumneavoastră, preocupîndu-se de ceea ce este de făcut în viitor, pentru ca lumea să trăiască și să se dezvolte în condiții optime, se va preocupa în aceeași măsură și de ceea ce trebuie făcut astăzi pentru a pregăti acest viitor.

Desfășurîndu-se în acest spirit, conferința dumneavoastră va găsi, fără îndoială, un profund ecou în viața internațională, va fi salutată cu satisfacție de toți cei care militează pentru dezvoltarea progresistă a omenirii, pentru statornicirea trainică pe planeta noastră a unui climat de pace, destindere și colaborare fructuoasă între națiuni.

Vă doresc să realizați în cadrul reuniunii dumneavoastră un schimb rodnic de idei care să dezvolte mai departe și să deschidă noi perspective științei căreia vă dedicați, pusă în slujba măreţelor idealuri de viitor ale popoarelor, ale umanității.

Urez celei de-a treia Conferințe mondiale de cercetare a viitorului deplin succes în desfășurarea lucrărilor sale, iar dumneavoastră, tuturor, realizări cît mai însemnate în activitatea ce o desfășurați, multă sănătate și fericire.

MESAJ
ADRESAT PARTICIPANŢILOR LA CEL DE-AL VII-LEA CONGRES INTERNAŢIONAL MINIER

— 5 septembrie 1972 —

Dragi tovarăşi,

Stimaţi oaspeţi de peste hotare,

La deschiderea lucrărilor celui de-al VII-lea Congres internaţional minier doresc să vă adresez dumneavoastră, participanţilor la această prestigioasă reuniune ştiinţifică internaţională, care are loc în capitala Republicii Socialiste România, un salut călduros, precum şi urarea de bun venit pe pămîntul patriei noastre, din partea Consiliului de Stat, a guvernului şi a mea personal.

Congresul dumneavoastră, ce reuneşte oameni de ştiinţă şi specialişti din aproape 50 de ţări ale lumii, va prilejui, fără îndoială, un schimb util de opinii cu privire la progresele ştiinţei şi tehnicii contemporane, ale organizării şi conducerii muncii într-unul din cele mai importante sectoare ale producţiei materiale — industria minieră. Asigurîndu-vă de ospitalitatea poporului român, îmi exprim speranţa, stimaţi oaspeţi, că participarea dumneavoastră la acest congres vă va da posibilitatea să cunoaşteţi mai bine România socialistă şi realizările sale, marele efort

constructiv pe care îl facem pentru propăşirea economică şi socială a ţării.

Prin tematica sa, congresul dumneavoastră abordează una din problemele de importanţă majoră ale dezvoltării economice contemporane — aceea a perfecţionării activităţii de valorificare a bogăţiilor minerale ale subsolului. În ultimă instanţă, asigurarea materiei prime — furnizată în mare măsură de industria minieră — constituie una din condiţiile esenţiale ale dezvoltării forţelor de producţie ale lumii moderne, ale progresului economic şi tehnic al popoarelor. Iată de ce apreciez că congresul dumneavoastă — în centrul căruia se află această importantă problemă — este de natură să trezească un mare interes în opinia publică mondială.

Gazdă a acestei reuniuni internaţionale, România este profund interesată în dezvoltarea continuă a ştiinţei organizării, explorării şi exploatării resurselor subsolului, în perfecţionarea tehnicii miniere, care în ţara noastră are vechi tradiţii. În efortul de a lichida cît mai rapid urmările slabei dezvoltări din trecut, de a făuri o economie modernă, multilateral dezvoltată, capabilă să asigure progresul general al ţării pe calea civilizaţiei şi bunăstării, noi acordăm o atenţie deosebită perfecţionării industriei miniere, ne preocupăm de modernizarea proceselor de producţie, de organizarea mai bună a muncii, de dezvoltarea cercetării ştiinţifice proprii în acest domeniu.

Salutăm cu satisfacţie faptul că congresul dumneavoastră îşi propune să abordeze şi să dezbată asemenea probleme importante cum sînt : perfecţionarea organizării şi conducerii industriei miniere, promovarea metodelor avansate de extracţie şi valorificare a minereurilor, aplicarea largă a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii moderne în această ramură, formarea profesională a cadrelor şi alte probleme de însemnătate hotărîtoare pentru creşterea efi-

cienței și rentabilității acestui domeniu economic. În această ordine de idei, deosebit de utilă ar fi, de asemenea, găsirea unor soluții adecvate pentru valorificarea cu bune rezultate a marilor zăcăminte cu conținut de minereu mai sărac existente în lume.

După părerea noastră, modernizarea și perfecționarea continuă a extracției și valorificării produselor miniere nu pot și nu trebuie să fie desprinse de preocupările pentru crearea unor condiții care să ducă la ușurarea muncii oamenilor, la apărarea sănătății minerilor, la îmbunătățirea pe toate planurile a vieții acelora care scot la lumina zilei bogățiile ascunse ale pămîntului, contribuind astfel la creșterea avuției naționale a popoarelor, la accelerarea progresului uman. Sperăm că și în acest domeniu, congresul dumneavoastră va aduce o contribuție prețioasă.

Ținînd seama că fiecare țară a acumulat o anumită experiență în dezvoltarea industriei miniere, că, în același timp, progresul tehnic pune în fața acestei ramuri noi și noi probleme, se impune cu necesitate lărgirea continuă a schimbului de experiență între mineri, între specialiștii și organizatorii extracției minereurilor ; pe această bază se va realiza intensificarea procesului de modernizare a producției miniere din fiecare țară și, totodată, unirea eforturilor pentru asigurarea mersului înainte, pe plan mondial, a producției acestei importante ramuri de activitate umană.

Considerăm că o problemă de cea mai mare însemnătate — în legătură cu care congresul dumneavoastră poate aduce o contribuție importantă — este realizarea unei multilaterale cooperări atît în extracția și valorificarea minereurilor, cît și în perfecționarea tehnicii și dezvoltarea cercetării științifice în acest domeniu. Desigur, o cooperare internațională largă și fructuoasă trebuie să se clădească pe principii de deplină echitate și egalitate în drepturi între națiuni, pe respectul mutual al independenței și suveranității naționale a fiecărui popor, pe avantajul reciproc al părților. Un imperativ al vieții internaționale contemporane este crearea condițiilor pentru punerea cît mai largă în valoare a bogățiilor naționale ale fiecărei țări, în folosul propriilor popoare, al progresului și prosperității acelora care sînt de drept stăpînii lor. Pe această cale este necesar să se acționeze pentru lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje care despart țările lumii din punct de vedere economic și social, pentru înaintarea impetuoasă a tuturor națiunilor pe calea bunăstării și fericirii maselor populare.

România se pronunță pentru amplificarea, pe această bază echitabilă și în spiritul acestor principii de justiție internaționale, a schimburilor și cooperării între toate statele lumii, considerînd că aceasta corespunde intereselor dezvoltării economico-sociale ale fiecărei țări și, în același timp, constituie un factor important al adîncirii colaborării și înțelegerii între popoare, al întăririi păcii și securității în întreaga lume.

Ne exprimăm convingerea că lucrările congresului dumneavoastră vor contribui atît la generalizarea experienței mondiale în exploatarea și valorificarea resurselor minerale ale planetei noastre, la soluționarea problemelor noi pe care le ridică producția în această importantă ramură industrială, cît și la stimularea conlucrării rodnice dintre țări și popoare ; aceasta va constitui implicit un aport prețios al congresului la promovarea destinderii, prieteniei și păcii între națiuni.

Cu această convingere, urez succes deplin lucrărilor congresului și vă doresc dumneavoastră, tuturor, realizări cît mai mari în activitatea de viitor, multă sănătate și fericire.

CUVÎNTARE LA CONSFĂTUIREA DE LUCRU CARE A AVUT LOC LA COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

— 8 septembrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Consfătuirea noastră a avut drept scop să analizeze modul cum acţionează şi cum trebuie să acţioneze în viitor comitetele judeţene, organele şi organizaţiile de partid din toate unităţile economico-sociale, în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiţii a hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului şi ale Conferinţei Naţionale din luna iulie a acestui an. Informările prezentate şi discuţiile purtate în aceste două zile au relevat o serie de probleme deosebit de importante.

Primii secretari s-au referit, în cuvîntul lor, la preocuparea de a găsi cele mai bune căi pentru accelerarea dezvoltării industriei, agriculturii, ştiinţei şi culturii, pentru ridicarea bunăstării materiale şi spirituale a întregului popor. S-au arătat diferitele aspecte ale muncii desfăşurate în această direcţie, precum şi succesele obţinute. Tovarăşul Maurer s-a referit, de asemenea, în cuvîntul său la o serie de probleme legate de această activitate, asupra cărora eu nu doresc acum să mă mai opresc.

Pentru toţi este evident că planul cincinal — atît în

industrie, cît şi în agricultură — se îndeplineşte cu succes, că există condiţii reale ca, pe baza eforturilor depuse de clasa muncitoare, de întregul popor pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societăţii noastre, să obţinem o mai bună punere în valoare a mijloacelor şi fondurilor productive de care dispunem. În acest sens avem un program clar, care a fost însuşit în mod unanim de întregul partid şi popor. Acum ne revine sarcina de a stabili măsurile corespunzătoare pentru a asigura înfăptuirea în bune condiţii a acestui program.

Este de înţeles pentru toţi că, în această direcţie, un rol esenţial are munca organizaţiilor şi organelor noastre de partid. Trebuie să pornim, în această privinţă, de la hotărîrile stabilite de congres şi de Conferinţa Naţională, de la realităţile societăţii noastre, de la faptul că partidul îndeplineşte rolul de forţă politică conducătoare în toate domeniile de activitate. De aici şi preocuparea noastră constantă de a stabili cum să-şi exercite partidul acest rol în cît mai bune condiţii. Pentru că partidul nu este o noţiune abstractă, ne preocupăm cum să lucreze mai bine organizaţiile de partid din fiecare unitate economico-socială, cum să muncească comuniştii din fiecare întreprindere şi secţie, din fiecare instituţie pentru a asigura îndeplinirea cu succes a rolului conducător ce revine partidului nostru în societate. Pînă la urmă, de felul cum munceşte fiecare organizaţie de partid, fiecare comitet de partid, inclusiv Comitetul Central, de activitatea fiecărui membru de partid, a fiecărui activist de partid, indiferent de funcţia şi de locul pe care îl are în cadrul diviziunii muncii sociale din ţara noastră, depinde modul în care partidul îşi îndeplineşte misiunea sa istorică în societate.

Desigur, aşa cum s-a stabilit la Conferinţa Naţională şi după cum este tuturor cunoscut, Partidul Comunist Român îşi îndeplineşte cu cinste acest rol, se achită cu

succes de îndatoririle ce-i revin în societatea noastră socialistă. Rezultatele pe care le avem pînă acum în toate domeniile de activitate se datoresc tocmai faptului că partidul nostru, organele şi organizaţiile sale, comuniştii îşi îndeplinesc în bune condiţii sarcinile ce le revin, se străduiesc să-şi perfecţioneze continuu activitatea. Acesta este unul din factorii esenţiali ai victoriilor noastre de pînă acum, o garanţie că şi pe viitor vom îndeplini programul elaborat de Congresul al X-lea şi dezvoltat de Conferinţa Naţională din iulie 1972.

În informările prezentate aici au fost subliniate preocupările comitetelor judeţene, ale organizaţiilor de partid de a da viaţă hotărîrilor Conferinţei Naţionale. Este cunoscut că în preajma conferinţei s-a creat o largă mişcare naţională pentru îndeplinirea înainte de termen, la un nivel calitativ superior şi cu eficienţă crescută a planului cincinal. Această mişcare de masă a continuat să se dezvolte şi să se accentueze după Conferinţa Naţională. Este o expresie elocventă a faptului că eroica noastră clasă muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, toţi oamenii muncii sînt ferm hotărîţi să îndeplinească cu cinste prevederile Conferinţei Naţionale, care corespund întru totul intereselor şi aspiraţiilor de progres şi bunăstare ale întregului popor. Adunările generale care au avut loc în întreprinderi şi instituţii după Conferinţa Naţională au acordat o atenţie deosebită acestor probleme. Deşi nu au trecut nici două luni de la conferinţă, din cele prezentate de tovarăşii care au luat cuvîntul reiese că organizaţiile de partid, comitetele judeţene se preocupă tot mai activ de concretizarea angajamentelor asumate, a sarcinilor noi, de găsirea căilor pentru asigurarea realizării lor.

Aş dori să menţionez aici în mod deosebit activitatea desfăşurată de organizaţia de partid a capitalei. Felul în care s-a lucrat pînă la conferinţă, dar mai cu seamă după aceea dovedeşte că Comitetul municipal de partid Bucureşti a obţinut o îmbunătăţire serioasă a stilului şi metodelor sale de muncă, preocupîndu-se în mod concret şi nemijlocit de stabilirea tuturor măsurilor pentru înfăptuirea angajamentelor luate de întreprinderile din capitală. Şi alte comitete judeţene acţionează în acest spirit. Au vorbit aici 21 de prim-secretari ai comitetelor judeţene, dar şi celelalte comitete, ai căror prim-secretari nu au luat cuvîntul, lucrează în aceeaşi direcţie. Mie mi se pare că în capitală lucrurile sînt însă ceva mai avansate şi de aceea consider că experienţa Comitetului municipal Bucureşti merită să fie studiată, generalizată, pentru a contribui la perfecţionarea muncii în toate organizaţiile de partid.

Pînă la urmă, rolul conducător al organizaţiilor de partid se materializează în capacitatea şi priceperea cu care stabilesc măsurile privind dezvoltarea economico-socială a ţării, a tuturor judeţelor şi localităţilor. Aşa cum s-a văzut, în capitală există preocuparea de a concretiza depăşirea sau realizarea înainte de termen a planului cincinal. Întocmirea listei de produse şi punerea ei de acord cu ministerele, cu C.S.P.-ul, cu Ministerul Comerţului Exterior mi se pare un lucru deosebit de pozitiv. Aşa cum am subliniat la Conferinţa Naţională şi cum a spus cu cîteva minute mai înainte şi tovarăşul Maurer, nu trebuie să producem orice, ci numai ceea ce este necesar pentru economia naţională, pentru nevoile interne şi pentru piaţa internaţională. În al doilea rînd, trebuie să realizăm produse de calitate ridicată — prin calitate înţelegînd inclusiv nivelul tehnic al produselor. În al treilea rînd, trebuie să avem în vedere eficienţa, scăderea cheltuielilor cu care realizăm produsele. Aş dori să-mi exprim speranţa că toate judeţele vor proceda în acelaşi mod. Am în vedere ca toate întreprinderile să-şi concretizeze angajamen-

trele în produse fizice, să le discute cu ministerele, cu centralele, cu C.S.P.-ul, pentru a stabili ce vor realiza, astfel încît să producem numai ceea ce solicită realmente economia națională. Nu trebuie să producem pentru a depozita materiale prelucrate sau numai pentru a consuma materii prime, pentru a raporta depășiri de plan.

Concretizarea în produse fizice este esențială și pentru a împiedica obținerea unor procente de creștere a producției globale care să nu se materializeze în produse concrete — prin mutarea și înregistrarea trecerii produselor de la o întreprindere la alta. Noi am atras atenția și vreau să subliniez din nou în această consfătuire de lucru : nici un fel de mișcare sau înregistrare nu trebuie să fie admisă pentru a umfla artificial producția globală. Iată de ce trebuie să concretizăm în produse fizice tot ceea ce ne propunem să realizăm, la prețurile anului 1972, adică la prețurile înscrise în plan. Necesitatea de a se asigura un preț constant trebuie bine înțeleasă de toți !

Desigur, dacă vom realiza produse de calitate superioară, produse noi, de o mai mare complexitate tehnică, este firesc ca valoarea să crească, dar această creștere trebuie legată exclusiv de realizarea unor produse cu performanțe tehnice superioare. De exemplu, dacă uzina de camioane va produce basculante de 16 tone, de 28 de tone, de 50 de tone, este clar că prețul lor nu va fi același cu al basculantei de 5 tone. Va trebui să pornim de la consumuri reale, de la realizări tehnice reale, nu de la circulația de subproduse dintr-un loc în altul, de la înregistrarea de mai multe ori a valorii aceluiași produs. Vreau ca acest lucru să fie clar tuturor. Ceea ce au făcut tovarășii de la capitală trebuie să constituie, din acest punct de vedere, un model. Desigur, se poate face și mai bine, eu mă refer la modul în care ei au procedat, pentru că n-am studiat încă modul în care au realizat ceea ce și-au propus. După

cum ați văzut, tovarășii de la capitală au avut în vedere cîte schimburi să introducă, necesarul de mașini, necesarul de forță de muncă, cum și unde să califice această forță ; ei au ajuns, de asemenea, la concluzia că pot să mai reducă volumul investițiilor. Mi se pare că felul acesta de muncă este bun, dovedește răspundere. În acest fel trebuie să acționăm în toate județele. Desigur, noi am saluta dacă un număr tot mai mare de județe vor realiza planul în patru ani și jumătate, așa cum vom saluta întreprinderile care-l pot îndeplini chiar în patru ani. Dar pentru aceasta trebuie să se țină seama de ceea ce s-a subliniat la conferință, de ceea ce am spus și acum.

Mi se pare demn de relevat că organizația de partid a capitalei și alte organizații de partid pun un accent tot mai mare, în elaborarea măsurilor, pe consultarea și participarea activă a celor mai bune cadre, inclusiv a muncitorilor din întreprinderi. Pînă la urmă, pentru ca măsurile să fie cît mai bune, este necesar ca ele să fie emanația colectivelor din întreprinderile respective. Metoda de a consulta, de a atrage un număr cît mai mare de specialiști și de muncitori din fiecare întreprindere în elaborarea măsurilor trebuie să se încetățenească, în general, în munca noastră ! Numai în măsura în care organizațiile de partid, comitetele județene se vor sprijini pe masa membrilor de partid, pe colective largi de specialiști și de oameni ai muncii, vom avea garanția că lucrurile se fac cu spirit de răspundere, că se ține seama de posibilitățile reale ; totodată, astfel vom avea garanția că colectivele respective vor acționa pentru înfăptuirea măsurilor stabilite.

Subliniez acest lucru pentru că, din păcate, se mai practică pe alocuri metode birocratice de muncă, se mai manifestă tendința de a întocmi lucrările în birou sau de a lăsa lucrurile să meargă de la sine, ceea ce face ca unele măsuri să vină în contradicție cu legile țării, cu orientările

date de partid. În acest sens aş da un exemplu — pe care l-am discutat zilele acestea mai mult —, şi anume felul în care s-a aplicat Legea privind contribuţia voluntară a cetăţenilor. A fost adoptată această lege la cererea multor judeţe, a consiliilor populare, a cetăţenilor de a li se da posibilitatea ca unele acţiuni de interes obştesc să le poată realiza şi cu o oarecare contribuţie în bani sau în muncă a cetăţenilor. În lege s-a specificat ceea ce s-ar putea face, arătîndu-se, în orice caz, că lucrul acesta trebuie hotărît de adunarea generală a cetăţenilor ; s-a stabilit să se discute pe sate, pe cartiere, iar acestea să-şi delege reprezentanţii, care să se întrunească şi să stabilească ce este de făcut şi care să fie contribuţia. Aşa prevede legea. Ne-am pomenit însă că în aplicarea legii s-au produs denaturări. În practică, contribuţia benevolă a devenit un fel de impozit obligatoriu ; consiliile populare au trimis funcţionari care s-au apucat — pur şi simplu — să întocmească liste cu cît trebuie să dea fiecare cetăţean. Ne-am pomenit cu judeţe care voiau să-şi facă pe această cale stadioane, bazine de înot, săli de sport, pe care legea nu le prevede şi deci, neprevăzîndu-le, le interzice. Ne-am pomenit că aceste contribuţii voluntare s-au ridicat la 800 000 000 de lei, ceea ce, faţă de veniturile oamenilor muncii, reprezintă destul de mult. Ministerul de Finanţe şi Comitetul de Stat pentru Economia şi Administraţia Locală — care trebuiau de la început să vegheze la aplicarea legii — au lăsat să se descurce fiecare cum vrea. Am dat indicaţii să se elaboreze norme precise pentru aplicarea judicioasă a prevederilor legii.

Iată de ce insist în mod deosebit şi consider necesar să acordăm o mare atenţie stabilirii tuturor măsurilor pe baza consultării cu masele de oameni ai muncii. Să punem capăt mentalităţii după care „noi putem stabili orice pentru că sîntem forţa conducătoare şi toată lumea trebuie să exe-

cute". O asemenea mentalitate trebuie lichidată, contravenind liniei partidului. Sprijinirea în tot ceea ce facem pe organizaţiile de partid, pe oamenii muncii, consultarea şi atragerea maselor la elaborarea măsurilor constituie problema esenţială a bunei conduceri a societăţii de către partid, a dezvoltării democraţiei noastre socialiste. De aceea, subliniind progresele obţinute pe această cale, insist să se acorde în continuare o şi mai mare atenţie consultării maselor, astfel ca această metodă să devină caracteristica generală a muncii organelor şi organizaţiilor de partid în toate domeniile vieţii sociale. Îmi exprim speranţa că aceasta va deveni şi o caracteristică a muncii ministerelor, pentru că şi organele noastre de stat trebuie să procedeze în acelaşi fel. Fiecare minister şi organ central trebuie să înţeleagă că nu poate soluţiona problemele decît în strînsă legătură cu colectivele din fiecare unitate pe care o conduc, prin discuţii şi consultări la faţa locului.

S-au evidenţiat aici o serie de experienţe bune. Cred că merită a fi relevată experienţa Comitetului judeţean şi organizaţiei de partid din Argeş. Acest judeţ are o experienţă bună şi în domeniul economic, dar vreau să menţionez experienţa în domeniul activităţii politico-educative, care merită studiată, luîndu-se tot ceea ce este bun spre a fi generalizat. Aş menţiona, de asemenea, experienţa Comitetului judeţean de partid Galaţi, stilul său de muncă, practica de a deplasa membrii biroului judeţean, ai secretariatului în organizaţiile de partid pentru a discuta şi soluţiona acolo problemele. Ştiu că şi alte comitete judeţene procedează astfel. Va trebui să acţionăm mai susţinut în această direcţie. În munca noastră de sus şi pînă jos trebuie să intervină o schimbare radicală, mutînd centrul de greutate din birou, din activitatea cu hîrtiile pe discutarea şi soluţionarea problemelor direct cu oamenii muncii în

unitățile economico-sociale. Să nu uităm că încă mai există obiceiul de a se încerca să se rezolve problemele prin circulare, pe cale birocratică, în loc să se analizeze problemele concret, la fața locului. Unii vor să se justifice cu adrese și hîrtii, spunînd : „eu am spus, am scris". În loc de rezolvări, unii oferă dosare din care poți citi o lună de zile fără să înțelegi nimic. Organizarea discutării și soluționării problemelor în unități, împreună și cu cei interesați din alte întreprinderi și ministere, trebuie să devină forma principală a muncii de partid și de stat. Am spus și la Conferința Națională — repet și aici — că, începind de la Secretariatul Comitetului Central, de la Comitetul Executiv, apropierea muncii de unitățile de bază și rezolvarea împreună cu masele a problemelor constituie sarcina esențială de care depinde soluționarea marilor probleme care ne stau în față ! De aceea, insist să se ia măsuri hotărîte în vederea îmbunătățirii în acest spirit a formelor de organizare și a stilului de muncă al tuturor organelor noastre de partid și de stat.

O problemă de o deosebită importanță este buna organizare a muncii. În legătură cu aceasta, aici s-au făcut un șir de critici și de propuneri. Cred că, într-adevăr, problemele de organizare a muncii — atît pe plan local, cît și central — nu sînt încă soluționate în toate cazurile în modul cel mai corespunzător. Există paralelism, suprapunere și, din această cauză, îl găsești foarte greu pe cel care poartă răspunderea, pe cel care trebuie să realizeze o sarcină sau alta. Desigur, am în vedere că și munca de conducere și îndrumare, în măsura în care este bine organizată, constituie o parte a procesului de producție. Este deci necesar să aducem simplificări și îmbunătățiri în organizare. Am făcut unele lucruri în acest sens la județe, dar, pe baza a ceea ce s-a spus aici, va trebui să mergem mai departe. Cred că este bună ideea ca secretarul cu propaganda să fie și vicepreședinte al consiliului popular cu problemele activității educative și de învățămînt, pentru a se lucra direct cu organismele chemate să îndeplinească aceste sarcini. Apreciez, de asemenea, bună ideea ca și secretarii cu problemele economice să fie vicepreședinți ai consiliilor populare, cu atît mai mult cu cît la organizarea comisiilor economice s-a stabilit că ele sînt organe de partid și de stat. Această măsură va da posibilitatea ca comisiile să lucreze nemijlocit cu unitățile de producție și, într-adevăr, să poată soluționa mai bine problemele. Avem în vedere să organizăm și comisii, secții sau servicii de planificare la județe, tocmai ținînd seama de faptul că în viitor ele vor contribui la elaborarea întregului plan, nu numai a celui local, ci și a planului general teritorial ; vom avea nevoie de aceste organe de planificare.

Îmi surîde ideea care s-a emis aici ca secretarul cu problemele organizatorice să fie și secretarul Frontului Unității Socialiste, pentru a lucra nemijlocit în vederea coordonării sindicatelor și U.T.C.-ului, organizațiilor de femei, pe care, după cîte știu, le coordonează și în prezent secretarul cu probleme organizatorice. De ce să se facă de două ori această treabă, cînd s-ar putea face o singură dată ?

Merită atenție și propunerea de a se studia unificarea controlului la județ, cel puțin în ce privește controlul de partid și al consiliilor populare. Desigur, mai există și controlul financiar — și pe acesta va trebui să-l unificăm, dar într-un mod deosebit, ținînd seama de problemele specifice, strict economice, care fac obiectul său. Vom consulta județele, vom studia cum să unificăm controlul de partid și al consiliilor populare. Într-adevăr, de ce să avem doi instructori care să meargă în comună, la secretarul de partid, care este și primar, și nu unul singur ? De ce tre-

buie să avem și la Consiliul de Stat și la Consiliul de Miniștri și la Comitetul Central instructori care să se ducă la același om, la primul secretar județean, care, în același timp, este și președinte al consiliului popular ? Dacă vorbim de simplificare și raționalizare, trebuie să avem în vedere toate treptele organizatorice, inclusiv cele de sus. Nu dau acum soluții, dar mi se pare că propunerile făcute aici în această direcție sînt judicioase ; le vom analiza și vă rog și pe dumneavoastră să vă gîndiți în continuare la ele, să le mai examinați în județe și, dacă aveți și alte sugestii, să ni le trimiteți spre a putea stabili măsurile cele mai corespunzătoare. Măsurile înseși vor fi comunicate în prealabil comitetelor județene, pentru a fi discutate, pentru a vă spune părerea asupra lor înainte de a fi aplicate.

Sînt, într-adevăr, posibilități pentru o mai bună raționalizare a muncii. Nu mă îndoiesc că ele există și în activitatea consiliilor populare, unde sînt multe secții și organisme care se mai pot comasa. E vorba de a simplifica legăturile și contactele, de a asigura o operativitate sporită în muncă ; verigile intermediare nu fac decît să complice și să întîrzie soluționarea problemelor. Este nevoie să ne ocupăm serios de problemele organizatorice. Consider că una din lipsurile noastre principale este tocmai problema organizării. Nici pe linie de partid nu am acordat destulă atenție studierii temeinice a acestor probleme. Trebuie să ne ocupăm mult mai serios de organizare, deoarece aceasta e o problemă cardinală a conducerii ! Conducerea presupune, în primul rînd, bună organizare ! De aceea, rog comitetele județene să acorde o deosebită atenție acestor probleme. Desigur, vom adopta și noi — aici, la Comitetul Central sau la guvern — măsurile necesare pentru a pune ordine în acest domeniu. Dealtfel, la Conferința Națională s-a și stabilit să se creeze un organism care să se ocupe pe linie de

stat de problemele organizării ; vom împleti activitatea lui cu cea desfășurată pe linie de partid, pentru simplificare. În fond, organizarea statului, a aparatului de stat înseamnă și organizarea activității de partid, pentru că partidul nu poate fi rupt de structura generală a statului, a aparatului de stat.

O altă latură a bunei conduceri despre care s-a vorbit aici și pe care vreau numai să o reamintesc este buna repartizare a cadrelor. O bună organizare presupune și o bună repartizare a forțelor, a oamenilor. Și în această privință, pe lîngă multe aspecte pozitive, avem încă lipsuri. Trebuie să acordăm o deosebită atenție acestei probleme. Avem în această privință și o lege. Problema repartizării forțelor, a cadrelor nu constă numai în a asigura numirea unor oameni cu calități corespunzătoare. Problema repartizării cadrelor, după părerea mea, înseamnă a realiza — pe baza forțelor de care dispunem la un moment dat — încadrarea corespunzătoare a sectoarelor de muncă, începînd cu unitățile de producție, cu cadre muncitorești, tehnice, politice și de specialitate. Ați vorbit aici de unele lipsuri în repartizarea cadrelor, de faptul că unitățile noi nu sînt asigurate cu oamenii necesari pentru desfășurarea normală a activității, de faptul că absolvenții institutelor superioare sînt repartizați cîteodată la voia întîmplării, fără a se ține seama de criterii elementare, prevăzute, dealtfel, în hotărîrea Comitetului Central privind învățămîntul și în Legea de promovare și repartizare a cadrelor. Va trebui să ne ocupăm serios de punerea la punct a sistemului repartizării forțelor, asigurînd cuprinderea corespunzătoare cu cadre a tuturor sectoarelor. Este anormal să umflăm aparatul central cu ingineri, cu specialiști, iar unitățile de producție să fie lipsite de îndrumarea tehnică necesară. Vom căuta ca și în acest domeniu să aducem, în cel mai scurt timp, im-

bunătățiri corespunzătoare, să stabilim atribuții precise pentru a se pune ordine. Fără a asigura o justă repartizare a forțelor — politice, organizatorice, tehnice — de care dispunem nu vom putea îndeplini în bune condiții sarcinile. Trebuie să instaurăm în această privință o disciplină de fier. Acesta este un alt aspect al bunei conduceri de către partid a tuturor domeniilor de activitate.

S-a vorbit aici despre o serie de rezultate bune obținute în industrie, în munca centralelor și întreprinderilor. În legătură cu aceasta nu doresc să relev decît un singur aspect — acela al generalizării experienței pozitive. Avem, într-adevăr, în munca noastră rezultate bune. Dacă aș lua numai ceea ce s-a spus aici în legătură cu turnarea unor piese prin care se reduce consumul de materiale și se dublează productivitatea muncii, sau cu prelucrarea prin extrudare la rece a unor piese, care reduce consumul și sporește de cîteva ori productivitatea! De ce să nu luăm măsurile necesare pentru a asigura generalizarea acestor realizări în întreaga țară? Avem direcții tehnice în minister — și mie mi se pare că una din atribuțiile acestora ar trebui să fie tocmai studierea și generalizarea a tot ceea ce se realizează nou, avansat, în domeniul lor de activitate. Aici sînt și tovarăși de la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie și de la ministere; rog să se studieze forma cea mai corespunzătoare pentru a asigura difuzarea și aplicarea cît mai operativă a procedeelor și tehnologiilor moderne existente. Probabil că va trebui să revedem mai atent și Legea inovațiilor și raționalizărilor, care, prin unele prevederi, împiedică generalizarea experienței bune. Să prevedem în lege că pentru ceea ce s-a inventat într-un domeniu sau pentru ceea ce se aplică într-un sector nu se poate da o a doua recompensă. Inovația trebuie publicată, trebuie făcută cunoscută în scris tuturor întreprinderilor, stabilindu-se, totodată, măsuri obligatorii de a o aplica în domeniul în care corespunde. Rog ca problema generalizării experienței să stea permanent în atenția organelor de partid. M-am referit la problemele experienței tehnice pentru că mi se pare că sînt cele mai importante, dar trebuie să avem în vedere și problemele generalizării experienței în domeniul muncii politice, al muncii de partid. Avem și în domeniul muncii de partid — aici s-au dat cîteva exemple — tot felul de metode bune de muncă și este necesar să acordăm o mai mare atenție generalizării lor în activitatea noastră.

Au trecut aproape trei ani de cînd am organizat centralele industriale. Avem în acest domeniu și experiențe bune și negative; să tragem învățăminte din experiența dobîndită în această direcție. Pînă la sfîrșitul anului să facem o analiză a felului în care s-au aplicat hotărîrile luate în acest domeniu, să vedem tot ceea ce este bun, precum și neajunsurile și să aducem corecturile necesare. Nu este vorba de a ne ține de reorganizări, dar cînd facem o experiență, e greu de presupus că de la început am reușit să găsim formele cele mai potrivite. Chiar și în organizarea centralelor am adoptat cîteva forme și este bine să vedem acum care din acestea se dovedesc a fi cele mai bune. Mai sînt neajunsuri, unele centrale încă n-au intrat în atribuțiile lor, se acționează cu încetineală în problemele integrării și specializării în cadrul centralei. N-au fost preluate de către toate centralele sarcinile de comerț exterior, nu s-au adus peste tot clarificările necesare în ce privește relațiile cu întreprinderile sau cu alte centrale. Deci sînt probleme care necesită soluționare rapidă, îmbunătățirile corespunzătoare.

S-a vorbit aici și despre unele probleme din agricultură. Nu vreau să mă refer la rezultatele în producție;

în curînd va fi Ziua recoltei și vom vorbi atunci. Desigur, sînt rezultate bune — cele mai multe județe depășesc anul acesta planul —, ceea ce demonstrează că avem și în acest sector posibilități de a obține o creștere rapidă a producției. Sînt însă și aici unele probleme organizatorice — cîțiva tovarăși s-au referit la ele — care trebuie soluționate. Firește, nu trebuie să ne apucăm acum să reorganizăm direcțiile agricole, dar anumite îmbunătățiri se impun ; în primul rînd, lichidarea fărîmițării exagerate a diferitelor sectoare și întreprinderi. La nivelul județului există un aparat care totalizează în medie cîteva sute de oameni ; dispersarea lor în numeroase organisme generează paralelisme și o slăbire a controlului și îndrumării. Cînd merge cineva într-o cooperativă agricolă, se poate ocupa de mai multe probleme. Dacă merge un inginer agronom bun, el trebuie să fie în stare să soluționeze toate problemele din cooperativă. Nu trebuie să trimitem zece oameni să facă ceea ce poate face unul singur. Noi nu vom putea avea niciodată un număr atît de mare de specialiști care să se deplaseze mereu în toate cooperativele din toate ramurile ! Nici nu trebuie să facem acest lucru ! Și așa avem prea mulți specialiști în aparatul central și județean ! Este necesar să ne gîndim la anumite îmbunătățiri în acest domeniu. Mie mi se pare că cele spuse aici în legătură cu această problemă trebuie analizate în mod atent și — fără să producem perturbații în muncă — să realizăm o concentrare a forțelor și o mai bună organizare a muncii.

Va trebui, de asemenea, să ne ocupăm de întărirea consiliilor intercooperatiste, de sporirea atribuțiilor lor și — în acest cadru — să vedem și rolul consiliilor județene cooperatiste. Este necesar să vedem cum să organizăm

munca lor, pentru ca ele să constituie într-adevăr cadrul în care președinții uniunilor, consiliilor intercooperatiste și, periodic, chiar președinții cooperativelor să se adune și să dezbată în comun problemele. Planul pentru cooperativele agricole trebuie întocmit cu participarea președinților uniunilor intercooperatiste sau consiliilor intercooperatiste și cu participarea în final a președinților cooperativelor. Dacă în industrie trebuie să lucrăm cu conducerile întreprinderilor, nici în agricultură nu putem face planul în mod birocratic, fără conducerile cooperativelor — iar uniunea trebuie să ofere cadrul organizat, democratic, pentru a discuta și analiza problemele. Deci să ne gîndim cum să organizăm mai buna funcționare a consiliilor cooperatiste, ca ajutor al comitetului județean în munca sa cu cooperativele agricole.

Cred că ar merita să analizăm și problema instructorilor și a îndrumătorilor de la direcțiile agricole și de la uniunile județene, spre a elimina suprapunerile și paralelismele și a clarifica mai bine atribuțiile consiliilor intercooperatiste. Dealtfel, ne gîndim ca la sfîrșitul acestui an, în decembrie, să facem o analiză a felului în care s-au aplicat măsurile stabilite acum doi ani pentru cointeresarea și organizarea activității în agricultură, inclusiv privind înființarea consiliilor intercooperatiste. Pe baza acestei analize vom putea trage concluziile necesare. Pînă atunci să examinăm și problema uniunilor cooperatiste și a direcțiilor agricole județene. Să nu ne apucăm acum să facem schimbări, ci, pe baza unei analize temeinice, să aducem perfecționările corespunzătoare, precizînd mai bine atribuțiile, ținînd seama de experiența acumulată în cei doi ani care au trecut de la înființarea lor.

Vom analiza, de asemenea, și celelalte probleme care

s-au ridicat aici, precum și cele pe care le vor ridica în scris ceilalți tovarăși care n-au vorbit.

În cadrul discuțiilor s-au ridicat multe probleme economice cu caracter general. Nu ne-am propus să le analizăm acum în fond. Totuși, va trebui să le examinăm cu atenție pentru a putea lua măsuri în vederea soluționării lor.

Aș vrea să atrag atenția asupra problemei urgentării organizării sistemului informațional — în legătură cu care am luat o hotărîre care nu se prea aplică — chiar cu mijloacele pe care le avem. Pentru simplificarea evidenței am stabilit un colectiv care, de asemenea, nu a făcut încă mare lucru. Este necesar să intensificăm munca pentru realizarea măsurilor luate în acest domeniu de importanță deosebită pentru buna conducere a întregii activități. Consider juste observațiile făcute în această privință de primii secretari și trebuie să ne ocupăm de soluționarea acestei probleme.

S-au ridicat, de asemenea, probleme privind mai buna tipizare a produselor. Unii tovarăși s-au referit aici la tipizarea construcțiilor metalice; noi am stabilit să se treacă imediat la măsuri care să pună ordine în acest domeniu. Aceasta este o problemă mai vastă; tipizarea este necesară nu numai în construcții, ci și în producția de mașini și în alte domenii. Trebuie să ajungem la tipizarea unei game largi de piese și subansamble. Am mai pus problema tipizării — există și aici un colectiv central — și este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru ca, realmente, tipizarea diferitelor produse să fie rapid soluționată.

Legat de aceasta, se impun îmbunătățiri în munca de planificare. Proiectul de lege care se discută în prezent prevede — după părerea mea — un cadru bun în acest sens. Vor mai fi propuneri, va trebui să mai aducem corecturi, dar, ca orice lege, ea nu va putea să soluționeze problemele practice. Unele lucruri va trebui să le cuprindem însă și în lege mai clar. Actualmente, noi punem un mare accent pe expresia valorică a producției, ceea ce, desigur, pentru o privire de ansamblu este utilă, dar nu suficientă. Exagerarea indicatorilor valorici este însă dăunătoare. Iată, s-a vorbit aici de problema pieselor de schimb, nu numai pentru tractoare și camioane, ci și pentru întreținerea utilajelor. Aici trebuie să mergem la o planificare a produselor fizice pe repere. Desigur, la nivelul planificării centrale trebuie să avem un nomenclator restrîns, dar jos, la centrale, acestea trebuie planificate concret, pînă la ultimul reper. Nu se poate rezolva problema asigurării la timp a tuturor ansamblurilor și componentelor necesare dacă nu se planifică și nu se stabilește precis cine va produce fiecare piesă, oricît de mică, care intră în componența unui anumit utilaj sau produs. Știind ce număr de tractoare, camioane sau alte mașini avem în exploatare, trebuie să stabilim pentru fiecare reper rezerva necesară de piese de schimb. Va trebui să avem rezerve pentru consum curent în depozitul județean sau chiar în depozitul întreprinderii, precum și rezerve în depozite centrale care să poată fi în orice moment livrate unde apar nevoi. Va trebui să punem în cel mai scurt timp ordine atît în planificare, cît și în sistemul de aprovizionare cu piese de schimb. Tot ce producem în țară trebuie să aibă corespondentul în piese, în depozite, în orice moment. Sigur, nu vom putea da, de exemplu, cutii de viteză pentru fiecare întreprindere, dar trebuie să le avem în cîteva depozite pe țară. La fel, în cazul anumitor repere mari care nu se consumă în mod curent, trebuie să avem o rezervă pentru ca în orice clipă să putem asigura aprovizionarea necesară. Nu este admisibil ca o

întreprindere să stea din cauza lipsei unei piese. Este necesar ca prin plan întreprinderile să fie obligate să producă — lunar, trimestrial — piesele de care avem nevoie; aceasta trebuie să fie o poziție de plan obligatorie. Să lichidăm cu desăvîrșire lipsa de răspundere în asigurarea mijloacelor necesare pentru întreținerea parcului de mașini și de instalații! Rog ca la definitivarea planului pentru anul viitor această problemă să-și găsească o soluționare completă, inclusiv prin stabilirea normelor de rezerve de care trebuie să dispunem.

Este, de asemenea, necesar să stabilim o normă de piese de schimb din import pe care în mod obligatoriu să le avem în depozite centrale — acolo unde avem mai multe întreprinderi de același fel. Trebuie să avem permanent un stoc de piese, pentru a nu fi nevoiți să le aducem din străinătate peste noapte, ori să oprim săptămîni sau luni producția. Cînd am înființat Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale, am discutat aceste probleme, dar ele nu prea și-au găsit încă rezolvarea; rog ca pînă la sfîrșitul anului ele să fie soluționate. Este necesar ca importurile de materiale pentru utilaje, de oțeluri și de materiale speciale să se asigure din timp, lichidîndu-se întîrzierile în aprovizionare. Avem un plan cincinal, știm bine — cu mici excepții — ce avem de făcut. Știm bine ce ne trebuie. Să luăm din timp măsuri în această privință. În afară de lipsurile din întreprinderi, problema neasigurării materialelor provoacă neajunsuri serioase. Nu putem cere întreprinderilor care fac utilaje chimice să realizeze produse pentru care nu au primit materiale la timpul corespunzător. Primii secretari să controleze dacă s-au încheiat contractele și de unde se face aprovizionarea; să se urmărească și problema importurilor, așa cum trebuie urmărită și realizarea exporturilor. S-a vorbit de aceste probleme, eu nu vreau să mă opresc asupra lor. Rog însă ca materialele din import necesare utilajelor pe care le facem în țară să aibă prioritate, să le realizăm în avans. Să creăm în acest scop un fond special. Avem un program mare de lucrări de investiții și, dacă nu asigurăm materialele necesare, nu-l vom putea realiza.

Am vorbit de multe ori despre problemele calității. Rog primii secretari să analizeze situația din toate întreprinderile și să stabilească măsuri corespunzătoare, în conformitate cu legea calității, pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor. Mi se pare că ar fi util să existe o comisie de control final al calității — ca să zic așa —, în care să intre ingineri, specialiști din cercetare și muncitori dintre cei mai buni, care să controleze produsele după ce sînt gata, după ce au trecut prin toate controalele. Să fie o comisie muncitorească de calitate care să funcționeze sub controlul comisiilor economice ale comitetelor județene de partid și care, împreună cu organismele pe care le avem, să efectueze controlul final. Să nu mai plece din întreprinderi instalații sau produse care nu corespund cerințelor tehnice, care pot aduce pagube economiei noastre, ne pot compromite în străinătate. Mașina noastră, tractorul nostru se întîlnesc în străinătate cu alte mașini, cu alte tractoare; vorbesc între ele și-și spun: „Aceasta e din România, uite cum au lucrat-o muncitorii de acolo", iar cealaltă spune: „Aceasta e din America, ia să vedem cum a fost făcută". Să nu punem mașina românească în situația de a-i fi rușine să stea lîngă o mașină străină! Nu mai spun de oameni, dar să nu punem nici mașina în această situație! Este necesar să stabilim măsuri energice în controlul de calitate. Consider că înființarea comisiilor muncitorești care să execute controlul final va întări preocuparea pentru calitate.

Aș dori, în încheiere, să subliniez încă o dată necesitatea luării tuturor măsurilor pentru realizarea în bune condiții a sarcinilor trasate de Conferința Națională, pen-

tru întocmirea programelor privind suplimentarea producției. Mi se pare că formarea, la comitetele județene, a unor comisii pentru coordonarea acestei munci este un lucru bun. Trebuie să pornim de la necesitatea de a introduce — de sus pînă jos — un spirit de înaltă exigență, de bună organizare în toate domeniile de activitate. Să facem ca lozinca „mai iute, mai bine și mai eficient" să devină lozinca tuturor organizațiilor noastre de partid, a tuturor oamenilor muncii. Cînd spun „mai iute", am în vedere să rezolvăm mai repede problemele tehnice, să introducem mai rapid procedeele tehnologice moderne, să facem ca întreaga noastră activitate să țină pasul cu progresul tehnic, cu ritmul în care se dezvoltă astăzi știința și tehnica pe plan mondial. Atunci vom putea, realmente, realiza o producție suplimentară, vom face ca lozinca „mai iute" să nu fie fictivă, ci o realitate în toate domeniile de activitate. Să ridicăm continuu nivelul tehnic, calitativ al producției, să reducem tot mai mult cheltuielile de producție, să sporim mai rapid venitul național și, pe această cale, să asigurăm dezvoltarea generală a societății noastre, creșterea necontenită a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor!

Comitetele județene de partid, toate organele și organizațiile partidului nostru trebuie să se preocupe în continuare, cu cea mai mare atenție, de soluționarea problemelor de viață ale oamenilor muncii, de înfăptuirea politicii de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. Trebuie acționat pentru soluționarea judicioasă, în spiritul echității noastre socialiste și în raport cu posibilitățile materiale de care dispunem, a problemelor de locuit, de asistență socială, pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării cetățenilor cu o gamă tot mai largă de produse, pentru îmbunătățirea serviciilor publice, ocrotirea sănătății maselor, pentru satisfacerea,

într-o măsură mereu sporită, a necesităților multiple ale oamenilor muncii de la orașe și sate. Acesta este un obiectiv esențial al partidului și statului nostru, sensul însuși al măreței opere de edificare a socialismului pe care o înfăptuim.

Am convingerea că felul în care au pornit organizațiile de partid la muncă, în care au trecut să lucreze colectivele de oameni ai muncii, în care acționează ministerele constituie o garanție că vom obține rezultate bune. Este necesar să perfecționăm în continuare munca noastră spre a putea asigura traducerea în viață a tuturor sarcinilor stabilite de Conferința Națională, a angajamentelor pe care ni le-am asumat. Aceasta presupune să ne ocupăm de planul pe anul acesta, de măsurile ce trebuie luate pentru realizarea lui în cele mai bune condiții. Să avem, totodată, în vedere că planul pe 1973 este hotărîtor pentru realizarea prevederilor Conferinței Naționale. Vom înfăptui aceste prevederi dacă vom face pregătiri din timp, dacă planul pe 1973 va fi bine întocmit, dacă se va asigura pregătirea lui temeinică. Cînd vorbesc de planul pe 1973, mă gîndesc nu numai la producție, ci și la tehnică, și mai cu seamă la pregătirea cadrelor, pentru că, dacă pînă în 1973 timpul este mai scurt, planul pe anul viitor trebuie să ne ajute să rezolvăm radical, pentru 1974—1975, problema cadrelor. Am în vedere și cadrele de muncitori, nu numai cadrele de conducere — întreaga forță de muncă necesară. Anul 1973 este anul hotărîtor și va trebui să ne concentrăm toată atenția, toate forțele pentru pregătirea și realizarea măsurilor necesare îndeplinirii planului în acest an.

În agricultură trebuie să ne ocupăm temeinic și operativ de strîngerea recoltei. Există unele greutăți în județele unde au căzut ploi abundente. Sîntem de acord

să folosiți, ca și în anii trecuți, toate forțele, inclusiv elevii, la stringerea recoltei. Luați toate măsurile pentru a stringe recolta la timp și, totodată, pentru a asigura o evidență reală, obiectivă a tot ceea ce am recoltat. Totodată, să ne pregătim pentru însămînțări în condiții bune, pentru a asigura o recoltă și mai mare în anul viitor.

În încheiere, vreau să apreciez că această consfătuire a fost deosebit de utilă; dealtfel, este necesar să facem cît mai des asemenea consfătuiri de lucru. Îmi exprim convingerea că toate comitetele județene, toate organizațiile de partid, ministerele, centralele și întreprinderile, toți oamenii muncii nu vor precupeți nimic pentru a îndeplini în cele mai bune condiții hotărîrile adoptate de Conferința Națională, pentru a asigura sporirea continuă a bogăției noastre naționale, înflorirea României pe drumul dezvoltării socialiste multilaterale, al progresului și civilizației.

Urez organizațiilor de partid, comuniștilor, tuturor oamenilor muncii succes deplin în această nobilă activitate!

CUVÎNTARE LA MITINGUL DIN ALBA IULIA

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Alba

— 14 septembrie 1972 —

Stimați tovarăși,

Voi începe prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului Alba Iulia și ai județului Alba un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Mi-a făcut o deosebită plăcere să mă pot întîlni din nou cu locuitorii acestui străvechi oraș, cu oamenii muncii din întreprinderile pe care le-am vizitat, din comunele și satele prin care am trecut. Am constatat cu deosebită satisfacție avîntul minunat cu care muncitorii, țăranii, intelectualii, toți oamenii muncii din județul Alba înfăptuiesc hotărîrile Congresului al X-lea al partidului și ale Conferinței Naționale din acest an. Realizările din județul dumneavoastră și din municipiul Alba Iulia — în producția industrială, în agricultură, în înfăptuirea programului de investiții prin construirea în ritm rapid a noilor capacități de producție — sînt o dovadă elocventă a felului în care întregul nostru popor dă viață politicii partidului comunist, văzînd în aceasta singura cale pentru asigurarea

bunăstării şi fericirii naţiunii noastre. *(Aplauze puternice; se scandează: „Ceauşescu şi poporul!").*

În toate cele şase întreprinderi industriale pe care le-am vizitat am constatat că, sub conducerea organizaţiilor de partid, colectivele de oameni ai muncii se străduiesc să obţină rezultate tot mai bune în producţie. Dealtfel, după cum am fost informat, pe primele 8 luni întregul judeţ a îndeplinit în bune condiţii şi chiar a depăşit sarcinile planului. Pentru toate aceste rezultate doresc să adresez cele mai calde felicitări muncitorilor, tuturor celor care şi-au adus contribuţia la aceste mari realizări şi să le urez noi şi noi succese. *(Aplauze puternice, urale).*

Am vizitat, de asemenea, o întreprindere agricolă de stat, am văzut cum se prezintă culturile, am ascultat pe preşedintele consiliului intercooperatist din Alba Iulia, care a vorbit despre realizările cooperativelor; într-adevăr, se pare că judeţul Alba se înscrie şi în domeniul agriculturii cu rezultate bune. De aceea aş dori ca de la această tribună să adresez felicitări călduroase lucrătorilor din agricultură, tuturor cooperatorilor din judeţul Alba. *(Aplauze puternice, urale).*

După cum cunoaşteţi, Conferinţa Naţională a trasat sarcini în vederea realizării mai devreme a prevederilor actualului cincinal. Multe judeţe, răspunzînd chemării organizaţiei de partid din municipiul Bucureşti, şi-au luat angajamentul de a realiza planul cincinal în 4 ani şi jumătate. După cîte am văzut în întreprinderile vizitate, după cele ce citesc pe aceste pancarte cu care aţi venit aici, se pare că şi dumneavoastră vă angajaţi în această întrecere naţională pentru a realiza planul cincinal în 4 ani şi jumătate. Văd că faţă de municipiul Bucureşti v-aţi propus, în plus, ca realizarea cincinalului în 4 ani şi jumătate să se concretizeze în produse de bună calitate. *(Aplauze prelungite).*

În unele din întreprinderile pe care le-am vizitat astăzi am discutat cu conducerile posibilităţile de a asigura o devansare a realizării planului şi în ce priveşte punerea în producţie a noi capacităţi. Sper că cele discutate aici, la Alba Iulia, cît şi la Aiud şi la Sebeş, nu vor rămîne numai angajamente, ci realmente se va obţine o producţie mult sporită, ca, de exemplu, la oţel de aproape 3 ori mai mult decît se gîndiseră iniţial tovarăşii să realizeze în 1975, la fontă turnată de aproape 2 ori mai mult, precum şi la alte produse. Sînt, desigur, sarcini mari; ne-am gîndit însă că trebuie să vă venim în ajutor în mod concret pentru a putea realiza planul în 4 ani şi jumătate; de aceea am căutat să stabilim şi prin ce mijloace să realizăm planul în 4 ani şi jumătate. Este de înţeles că noi dorim ca realizările suplimentare obţinute în îndeplinirea cincinalului cu o jumătate de an mai devreme să fie concretizate în producţie fizică, în produse care să exprime realmente valoare nouă şi care să contribuie la ridicarea generală a economiei ţării noastre, a civilizaţiei României, a bunăstării şi fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, urale).*

După cum ştiţi, în întreaga ţară se desfăşoară o intensă activitate pentru a concretiza noile sarcini suplimentare pe următorii 3 ani. Trebuie spus că de pe acum s-au evidenţiat rezerve mari, că se relevă condiţii pentru a se obţine îndeplinirea mai devreme a planului cincinal şi realizarea unei producţii suplimentare în toate sectoarele de activitate, inclusiv în agricultură. Această preocupare constituie o expresie elocventă a hotărîrii cu care oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, edifică noua orînduire, înfăptuiesc societatea socialistă multilateral dezvoltată, fac totul pentru înaintarea cu paşi mai repezi a României spre culmile înalte ale civilizaţiei şi progresului

socialist, ale bunăstării și fericirii. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !")*.

Partidul nostru se preocupă continuu ca, pe măsura dezvoltării producției, a sporirii venitului național, să crească și nivelul de trai al poporului. Vedeți cum însăși în orașul dumneavoastră se făurește o viață nouă — se dezvoltă industria, agricultura, se construiesc locuințe și așezăminte culturale, instituții de învățămînt. Dealtfel nu există oraș, nu există localitate a patriei noastre care să nu cunoască asemenea schimbări, care fac parte din marile transformări revoluționare care au loc în întreaga Românie. Iată de ce avem ferma convingere că sarcinile trasate de Conferința Națională vor fi realizate cu succes ! Eu sînt convins că oamenii muncii din Alba Iulia, din județul Alba nu vor rămîne mai prejos decît ceilalți cetățeni ai patriei și vor aduce o contribuție importantă la progresul general al poporului român. *(Aplauze puternice)*.

După cum știți, tovarăși, în 1974 se împlinesc 375 de ani de la intrarea lui Mihai Viteazul în Alba Iulia, de la unirea Țării Românești, Ardealului și, după un an, și a Moldovei. De aceea aș dori să adaug la motivele întrecerii în care sînteți angajați și pe acela de a întîmpina acest moment important din istoria poporului nostru cu îndeplinirea multora din angajamentele luate astăzi. *(Aplauze puternice, urale)*. Noi ne gîndim încă de pe acum să sărbătorim aici acest eveniment — și aș dori ca la această sărbătoare să constatăm că județul dumneavoastră a obținut succese mari în toate domeniile de activitate. Eu sînt convins că vom putea constata acest lucru ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R.!")*.

Tot în 1974 se împlinesc 30 de ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, care a deschis calea trecerii la făurirea orînduirii noi, socialiste. Iată deci două

evenimente mari pe care le vom sărbători în același an. Oamenii muncii din Alba Iulia, care au un trecut istoric așa de minunat, vor trebui să dovedească că știu să făurească prezentul, că știu să asigure și viitorul — viitorul copiilor lor, al copiilor copiilor lor. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Preocupîndu-ne de dezvoltarea cu succes a socialismului în patria noastră, noi ne aducem, totodată, contribuția la cauza generală a socialismului, la întărirea forței tuturor țărilor socialiste, la creșterea prestigiului socialismului în întreaga lume. Este bine știut că, pînă la urmă, cu cît sînt mai mari succesele pe care fiecare popor reușește să le obțină în activitatea sa — în făurirea orînduirii noi —, cu atît este mai mare contribuția sa la întărirea forței țărilor socialiste, a unității lor, cu atît este mai mare aportul său la creșterea prestigiului socialismului în întreaga lume. *(Aplauze puternice)*.

Știm că este necesar să depunem, totodată, eforturi mari pentru a se realiza o politică de pace, de colaborare între toate popoarele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Tocmai de aceea partidul nostru, guvernul nu precupețesc nici un efort pentru a dezvolta colaborarea cu toate statele, pentru înfăptuirea securității europene, pentru o lume a păcii și colaborării între toate popoarele. *(Aplauze puternice)*.

Nu doresc să mă mai opresc asupra altor probleme. Conferința Națională a trasat un larg program de activitate. În recenta întîlnire cu primii secretari ai comitetelor județene de partid am discutat cum să unim mai bine eforturile comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii pentru a înfăptui acest minunat program. Aș dori și cu acest prilej să apreciez felul în care comitetul județean, organele și organizațiile de partid din județul Alba își îndeplinesc sarcina de a întări continuu unitatea și colaborarea tutu-

ror oamenilor muncii, de a fi permanent în mijlocul celor ce muncesc. Numai și numai în strînsă legătură cu toți cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, organizațiile de partid își vor îndeplini menirea lor de forță politică conducătoare a poporului pe calea făuririi unei vieți fericite, a socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

În manifestarea călduroasă de astăzi, în felul în care am fost primit peste tot văd o expresie a încrederii dumneavoastră, a tuturor oamenilor muncii din județul Alba — ca dealtfel a întregului popor — în partidul nostru comunist, în conducerea sa, care face totul pentru a-și îndeplini cu cinste misiunea istorică asumată în fața poporului român. *(Aplauze prelungite, urale).*

Ducem cu noi impresii deosebit de plăcute despre felul în care oamenii muncii din Alba muncesc și se preocupă de îndeplinirea sarcinilor trasate de Conferința Națională. Desigur, aceasta nu înseamnă că în județul dumneavoastră nu mai sînt lucruri de îmbunătățit. Dar nu doresc să vorbesc acum despre lipsuri ; le cunoașteți singuri și sînt convins că le veți analiza și veți face totul pentru a le înlătura și a asigura astfel mersul înainte al întregii activități.

În următorii ani va trebui să începem construirea de noi întreprinderi, să dezvoltăm întreprinderile miniere. Vă așteaptă deci sarcini și mai mari. De aceea, preocupîndu-vă să realizați programul actual, trebuie să vă gîndiți, totodată, la perspectivă, la măsurile pe care trebuie să le luați de pe acum spre a asigura în continuare dezvoltarea economico-socială a județului.

Sînt convins că organizația de partid, oamenii muncii din județul Alba — muncitorii, țăranii, intelectualii —, fiecare în domeniul său de activitate, inclusiv în domeniul

educației, al creării de noi cadre, al creșterii tinerei generații, vor face totul pentru a traduce în viață spiritul Conferinței Naționale a partidului ! Plecînd de aici cu încrederea că veți ști să lucrați mai iute, mai bine și mai eficient în toate domeniile de activitate, vă doresc mult, mult succes în tot ceea ce veți întreprinde, multă sănătate și fericire ! *(Urale puternice, aplauze ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

CUVÎNTARE LA ÎNTÎLNIREA CU ACTIVUL DE PARTID AL VĂII JIULUI

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Hunedoara

— 15 septembrie 1972 —

Dragi tovarăși,

Doresc în primul rînd să vă adresez un călduros salut din partea Comitetului Central, a Consiliului de Stat, a guvernului — și salutul mineresc „noroc bun !" *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !")*.

Este pentru mine o deosebită plăcere să mă reîntîlnesc cu activul din Valea Jiului, cu oamenii muncii, cu minerii, să discutăm împreună despre măsurile ce trebuie luate în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiții a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului. Știu că minerii sînt oameni de cuvînt ; întotdeauna ei au constituit un detașament puternic al clasei noastre muncitoare, un detașament de încredere al partidului. Partidul s-a putut bizui în trecut și se bizuie și astăzi cu încredere pe minerii din Valea Jiului. *(Aplauze puternice, urale)*.

Cunoașteți că în cadrul Conferinței Naționale s-a ajuns la concluzia că trebuie intensificate eforturile în vederea dezvoltării într-un ritm mai rapid a patriei noastre. Așa s-a ajuns la însușirea largă a chemării lansate de organi-

zația de partid și oamenii muncii din municipiul București de a realiza planul cincinal în 4 ani și jumătate. De pe acum multe colective de oameni ai muncii, multe organizații județene de partid au ajuns la concluzia că pot să răspundă inițiativei celor din București, iar unii doresc chiar să-i întreacă. Sper că și organizația de partid și minerii din Valea Jiului vor analiza posibilitățile de a participa cu rezultate cît mai bune la această mare întrecere națională, pentru a ridica, într-un ritm mai rapid, nivelul de dezvoltare a patriei, nivelul de civilizație și bunăstare al întregului popor. *(Aplauze puternice)*.

Nu vreau să vorbesc acum despre importanța cărbunelui pentru patria noastră. Știți bine că trebuie să dezvoltăm rapid producția de energie electrică și că avem nevoie de mai mult cărbune. Trebuie, de asemenea, să producem mai mult oțel — și, de asemenea, pentru aceasta este necesar să avem mai mult cărbune cocsificabil.

În ultimul timp s-au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale minerilor din Valea Jiului. S-a trecut la introducerea zilei de lucru de 6 ore. Aceasta este, fără îndoială, un pas foarte important nu numai în viața dumneavoastră, a minerilor din Valea Jiului, ci și în viața țării noastre, în general. Dar, după cum am menționat și la Congresul al X-lea al partidului, reducerea zilei de lucru nu trebuie să ducă la micșorarea producției și, deci, la diminuarea veniturilor oamenilor muncii. Dimpotrivă, ea trebuie să ducă la creșterea producției, la ridicarea productivității muncii și implicit la sporirea în continuare a veniturilor oamenilor muncii. Așa am gîndit noi atunci cînd am fost de acord să se treacă și în Valea Jiului la reducerea zilei de lucru la 6 ore. Cred că am procedat bine, și s-au obținut deja rezultate pozitive, așa cum a arătat aici directorul de la Uricani ; la această mină, cu toate că a fost redusă durata zilei de muncă, pla-

nul se îndeplinește în bune condiții. Dar, pentru că sîntem într-o ședință de activ, și, în general, vreau să discutăm deschis lucrurile cu toți muncitorii din Valea Jiului, trebuie să spunem că, din păcate, așteptările noastre nu s-au materializat pe deplin. Pe primele opt luni ale anului există aici o rămînere în urmă în ce privește producția totală de cărbune. S-au ivit un șir de greutăți ; nu aș dori să mă opresc acum prea mult asupra acestora. Este însă de înțeles că nu ne putem împăca în nici un fel cu ideea că va trebui să se meargă în continuare la reducerea producției. Dimpotrivă, în următorii ani trebuie să obținem o creștere susținută a producției. Dacă minerii din Valea Jiului consideră că se pot angaja în întrecerea cu celelalte colective de oameni ai muncii, apoi ei vor trebui să dea chiar ceva în plus față de ceea ce era prevăzut inițial în plan. Numai astfel vor contribui la realizarea cincinalului înainte de termen. Eu cred că pînă la urmă activul nostru din Valea Jiului, minerii, toți oamenii muncii vor găsi soluțiile corespunzătoare pentru a lichida greutățile și lipsurile existente, pentru a se înscrie pe linia generală a bunelor rezultate pe care le obține întreaga noastră clasă muncitoare. Desigur, trebuie să asigurăm menținerea celor 6 ore de lucru, dar, în același timp, să ne gîndim la măsurile necesare pentru creșterea producției.

În discuțiile pe care le-am avut astăzi, ca și din cele constatate de tovarășii care analizează de cîteva zile situația de aici, a reieșit că în legătură cu trecerea la ziua de lucru de 6 ore s-au produs un șir de greșeli. Nu s-au luat toate măsurile necesare desfășurării în bune condiții a producției. Desigur, sînt, în primul rînd, probleme de mecanizare, de introducere a tehnicii moderne în producția minieră. Este de înțeles că pentru a da într-un timp mai scurt aceeași producție sau chiar o producție sporită este nevoie de tehnică, de mijloace superioare, mai productive. Or, am trecut la reducerea zilei de lucru fără a asigura peste tot introducerea unor mijloace mai perfecționate de muncă. În al doilea rînd, sînt o serie de lipsuri organizatorice în aprovizionarea la locul de muncă, în buna funcționare a schimburilor, ceea ce îngreuiază activitatea și face ca multe brigăzi să nu-și poată îndeplini planul de producție. Sînt și alte probleme pe care le-am discutat astăzi, inclusiv modul cum se aplică sistemul de salarizare, care va trebui îmbunătățit, probleme de aprovizionare și altele.

Este necesar însă să se treacă cu hotărîre la luarea unor măsuri pentru depășirea rapidă a greutăților actuale. Ținînd seama de cele ce am spus mai înainte, de faptul că rezolvarea problemei de bază — mecanizarea și introducerea tehnicii moderne în sectorul minier — cere oarecare timp, am ajuns la concluzia că pentru următoarele trei luni ale acestui an să reducem sarcina de plan cu aproape 100 000 de tone de cărbune net. Desigur, aceasta va afecta, fără îndoială, alte sectoare de activitate, dar este necesară această reducere tocmai pentru a ajuta la învingerea greutăților existente actualmente în Valea Jiului. Totodată, ne gîndim ca în cel mai scurt timp ministerul, centrala și conducerile întreprinderilor miniere să stabilească un program concret de măsuri atît de ordin organizatoric — pentru a întări ordinea și disciplina în muncă —, cît și în ce privește dotarea tehnică corespunzătoare. Noi dorim ca nerealizarea din lunile de pînă acum să poată fi, după introducerea dotării tehnice corespunzătoare, recuperată, realizîndu-se chiar o producție peste plan, astfel ca și Valea Jiului să se prezinte la sfîrșitul cincinalului cu o depășire substanțială a planului. *(Aplauze puternice)*.

Aș ruga organizația de partid — în primul rînd pe cea din municipiul Petroșani, din Valea Jiului, cît și comitetul județean — să acorde toată atenția realizării acestor mă-

suri. Este de înțeles pentru toți că nu trebuia să așteptăm 8 luni pentru a stabili măsurile necesare în vederea soluționării acestor probleme. Pînă la urmă nu există probleme de nesoluționat. Noi am subliniat și la Conferința Națională că nu pe calea intensificării efortului fizic trebuie să obținem sporirea substanțială a producției, ci pe baza introducerii unei tehnici moderne de înaltă productivitate. Aceasta este, în fond, astăzi problema numărul unu în Valea Jiului. În acest domeniu am rămas în urmă și trebuie să ne propunem cu toții să lichidăm rapid această situație. Eu cred că vom putea s-o facem. *(Aplauze puternice).*

Nu vreau, de asemenea, să trec cu vederea Ministerul Minelor — ca să nu fiu criticat că am uitat de existența acestui minister. *(Animație în sală).* Se pare că ministerul nu a ținut seama în măsura corespunzătoare de faptul că el este cel care trebuie să se preocupe în primul rînd de soluționarea problemelor dezvoltării minelor și dotării lor cu tehnică modernă. Consider aceasta o lipsă serioasă inclusiv a ministrului ; vom mai discuta această problemă și la București. În orice caz, vreau să pun această problemă deschis și în fața minerilor ; să ajutăm ministerul să-și îndrepte lipsurile, să lucreze mai bine. *(Aplauze puternice).*

Și, pentru ca tovarășul Trofin să nu spună că uit să vorbesc despre sindicate, mă voi referi și la activitatea lor. Sindicatele au un rol tot mai important în viața societății noastre, deci și în viața minerilor ; dar se pare că ele nu-și îndeplinesc cum trebuie acest rol. Spun aceasta pentru că și sindicatele aveau — și au — o anumită răspundere în soluționarea problemelor producției, ale tehnicii. Pînă la urmă, problemele bunului mers al producției sînt probleme esențiale și ale muncii sindicatelor. De asemenea, și unele probleme sociale ridicate în discuții puteau fi so-

luționate în bune condiții de organizația de partid și de sindicat. Fără îndoială că și Consiliul Uniunii Generale a Sindicatelor putea să se ocupe mai mult de aceste probleme, să nu aștepte opt luni pentru a constata ceea ce a constatat astăzi.

Este necesar ca din aceste neajunsuri să tragem o concluzie mai generală în legătură cu metodele și stilul de lucru al unor organisme ale noastre — județene și centrale — și să luăm măsuri de îmbunătățire. Eu vă asigur că vom lua măsurile corespunzătoare pentru a lichida lipsurile și neajunsurile în acest domeniu. Este necesar să înțelegem că toate organismele trebuie să acționeze în mod unitar, să soluționeze la timp problemele și să nu acționeze ca pompierii, după ce izbucnește focul. Noi nu avem organe de conducere „pentru a stinge focul" — ca să spun așa —, ci pentru a soluționa la timp problemele pe care le ridică munca, viața, pentru a asigura o bună conducere a activității ; numai soluționarea din timp a problemelor creează condiții pentru a nu se ivi greutăți. Sper că organismele răspunzătoare — locale și centrale — vor trage toate concluziile pentru activitatea lor și nu ne vom mai întîlni cu asemenea neajunsuri nici aici, nici în altă parte. Vreau să-mi exprim convingerea că măsurile pe care le vom lua ne vor permite ca în cîteva luni să asistăm la îmbunătățirea radicală a situației în Valea Jiului. *(Aplauze prelungite).*

Ținînd seama de planul de perspectivă, am discutat astăzi cu conducerea ministerului și a centralei asupra necesității de a se elabora un program de măsuri în vederea producerii unei cantități sporite de cărbune cocsificabil. Avem în vedere ca în următorii ani, pînă în 1980, Valea Jiului să dea cel puțin 3 000 000 de tone de cărbune net, ceea ce înseamnă să ajungă la o extracție de circa 7 000 000 de tone de cărbune cocsificabil. Trebuie să dezvoltăm ra-

pid producţia de oţel şi consider necesar să facem şi in ţară un efort mai mare în această direcţie. După cum vedeţi, aveţi sarcini destul de mari. Producţia actuală este aici de circa 2 500 000 de tone şi, pentru a ajunge în 1980 la 7 000 000 de tone, este mult de făcut. După 1980 va trebui, probabil, să ne gîndim să ajungem la 10 000 000 de tone de cărbune brut cocsificabil. Aceasta necesită, desigur, stabilirea unui program de lucru foarte serios, măsuri ferme din toate punctele de vedere. Va fi necesar ca centrala şi ministerul să organizeze un colectiv special care să elaboreze programul de măsuri. Rezerve sînt, dar trebuie să ajungem la ele, să le valorificăm în condiţii cît mai bune. Trebuie să ne gîndim la o mecanizare rapidă în toată Valea Jiului. Este necesar să definitivăm rapid sistema de maşini şi de utilaje, corespunzătoare condiţiilor din Valea Jiului. Chiar dacă am dori să importăm asemenea maşini şi utilaje miniere, ele nu vor corespunde condiţiilor de aici ; ştiţi foarte bine că şi de la o mină la alta sînt deosebiri. De aceea, maşinile trebuie adaptate. Va trebui să punem specialiştii din domeniul construcţiilor de maşini să lucreze împreună cu minerii, pentru a găsi soluţiile corespunzătoare. Specialiştii nu pot concepe maşinile fără a trăi şi lucra aici, în Valea Jiului. Dar sarcina principală revine şi în acest domeniu Ministerului Minelor şi centralei din Valea Jiului. Centrala va trebui să fie factorul principal în proiectarea şi producerea maşinilor miniere necesare în Valea Jiului. De la construcţia de maşini să luăm părţile generale, universale — ca să spun aşa —, dar construcţia de bază trebuie făcută aici. Şi ţinînd seama că în Valea Jiului există forţe suficiente, cred că ar trebui să ne gîndim ca aici să dezvoltăm puternic producţia de maşini miniere, deoarece Baia Mare are alt specific şi nu acolo trebuie să facem aceasta. Să dezvoltăm deci, încă

din anul viitor, un puternic centru de construcţii de maşini miniere pentru această zonă. *(Aplauze puternice, prelungite).* Aici trebuie să funcţioneze şi proiectarea, concepţia — în strînsă legătură cu activitatea minerilor, a oamenilor care lucrează în mine. Dacă vom proceda aşa — şi aşa trebuie să procedăm —, sînt convins că problema de bază a mecanizării şi introducerii tehnicii moderne în Valea Jiului, deci şi a creării condiţiilor pentru îndeplinirea programului de perspectivă, va fi soluţionată. Astfel vom crea şi condiţii pentru a îmbunătăţi şi uşura munca minerilor, care se schimbă şi se va schimba tot mai mult.

Va trebui ca, odată cu mecanizarea, cu introducerea tehnicii moderne, să ne ocupăm şi de crearea tipului de miner nou, care să cunoască tehnica modernă, să ştie să o mînuiască ; altfel ne vom uita la maşini, vom învinui constructorul, dar de vină va fi cel care nu ştie să le mînuiască, să le întreţină. Acesta este un adevăr pe care trebuie să-l avem în vedere. Este necesar deci ca, odată cu introducerea tehnicii moderne, să ne gîndim şi la instruirea şi pregătirea corespunzătoare noilor condiţii a cadrelor de muncitori din Valea Jiului. Să stabilim şi în această privinţă un program special.

Iată, tovarăşi, cîteva din problemele tehnice şi organizatorice pe care va trebui să le soluţionăm în cel mai scurt timp pentru a nu ne mai întîlni cu greutăţile existente astăzi, pentru a crea o perspectivă bună de dezvoltare Văii Jiului. Stă în puterea noastră să soluţionăm aceste probleme şi eu vă pot asigura că vom lua toate măsurile pentru a crea condiţiile organizatorice şi materiale necesare rezolvării lor în acest spirit. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !").*

În discuţiile de astăzi, unii tovarăşi au ridicat probleme legate de condiţiile de muncă şi de viaţă. Eu nu aş dori să mă opresc pe larg asupra acestor probleme. Unele din

ele nu ar trebui să existe în Valea Jiului. Sper că comitetul județean de partid și conducerea minelor au reținut aceste probleme și, împreună cu sindicatele, vor lua măsuri ca problemele legate de buna aprovizionare, de funcționarea cantinelor, de calitatea unor alimente, și în special a pîinii, să fie soluționate în mod radical. În 2—3 zile aceste probleme vor trebui să-și găsească soluționarea! Aceasta nu constituie nici o greutate — dispunem de tot ceea ce este necesar pentru acest lucru. Cauza neajunsurilor este numai neglijența, o anumită nepăsare din partea celor chemați să rezolve problemele respective. Rog să fie luate neîntîrziat măsurile ce se impun! *(Aplauze puternice; se scandează: „Ceaușescu și poporul!")*.

În discuții am fost informat că se ridică și unele probleme legate de locuințe. Desigur, ritmul construcției de locuințe în general este destul de mare, dar se pare că încă nu satisface. Vom analiza aceasta — și sper că putem, față de ultimii doi ani, să suplimentăm planul în următorii trei ani cu cîte 300—400 de apartamente anual, deci cu circa 1 000 de apartamente în viitorii trei ani. În felul acesta cred că vom putea soluționa în condiții mai bune și problema locuințelor. *(Aplauze puternice, urale)*.

În ce privește problemele legate de sistemul de salarizare și de simplificarea lui, precum și de alte măsuri în acest domeniu, am cerut consiliului oamenilor muncii să le studieze și în două săptămîni să înainteze propuneri pentru a putea aduce și aici îmbunătățirile necesare. Trebuie să facem astfel ca sistemul de salarizare să fie bine înțeles, să fie cît mai simplu și să corespundă condițiilor specifice ale minerilor din Valea Jiului. *(Aplauze prelungite, urale; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!")*.

Este necesar, totodată, ca organizațiile de partid, de sindicat și tineret să acorde mai multă atenție organizării timpului liber, care acum a crescut; din 24 de ore, oa-

menii au 18 ore libere. Trebuie să ne gîndim realmente și la modul cum își petrec oamenii timpul liber. În timpul liber oamenii să mai învețe ceva, să participe și la activitatea culturală, sportivă, distractivă. *(Aplauze puternice)*. Probabil, mulți vor avea timp și pentru activitatea obștească-gospodărească, pentru mai buna gospodărire a orașelor, comunelor, aducîndu-și astfel contribuția la bunul mers al vieții sociale din localitățile respective. Aș ruga organizațiile de partid și obștești să acorde mai multă atenție acestei probleme și să stabilească și în această privință un program corespunzător de activitate, ținînd seama de condițiile noi. Oricum, mai mult de 8—10 ore cred că nimeni nu poate dormi. *(Animație, vii aplauze)*.

Iată, tovarăși, cîteva aspecte care trebuie să ne preocupe în viitor, spre a soluționa problemele apărute odată cu reducerea timpului de lucru, cu perfecționarea generală a activității noastre economico-sociale. Avem toate condițiile pentru rezolvarea lor. Sînt convins că Valea Jiului va putea să ofere un model de felul cum trebuie soluționate problemele și în alte sectoare; pentru că în următorii ani va trebui să trecem și în alte sectoare la reducerea zilei de muncă. Experiența dumneavoastră, greutățile dumneavoastră ne vor ajuta să facem să nu se mai repete și în alte sectoare lipsuri similare. Criticîndu-l, de pildă, pe ministrul minelor, cred că ceilalți vor trage învățăminte și vor evita să fie criticați pentru asemenea neajunsuri. *(Aplauze)*.

Soluționînd toate aceste probleme, va trebui să ne gîndim la obținerea unei creșteri simțitoare a producției, ținînd seama de preocuparea generală a clasei muncitoare, a întregului nostru popor de a îndeplini în bune condiții programul elaborat de Congresul al X-lea, sarcinile suplimentare trasate de Conferința Națională din acest an. Cred că urmăriți presa și cunoașteți că în toată țara oa-

menii muncii fac totul pentru a descoperi noi rezerve. Vă pot spune că avîntul creat în ajunul Conferinței Naționale a sporit și mai mult, că toate colectivele de oameni ai muncii se preocupă nu numai de realizarea cincinalului mai devreme, dar și de ridicarea întregii activități la un nivel superior, asigurînd pe această cale progresul mai rapid al patriei noastre, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea la înfăptuirea societății comuniste în România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Nu aș dori să mă mai refer la alte aspecte ale activității noastre, nici la probleme internaționale. Am vorbit de multe ori despre ele, cunoașteți politica externă a României — politică de colaborare cu toate țările socialiste, de întărire a unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și antiimperialiste, de colaborare cu toate statele lumii, de asigurare a unei păci trainice între popoare. *(Aplauze puternice).*

Trebuie să avem permanent în vedere că tot ceea ce facem, succesele noastre în construcția socialistă, în învingerea greutăților — cîteodată inerente, dar alteori depinzînd de oameni, putîndu-se evita — reprezintă o contribuție la cauza întăririi forței și unității țărilor socialiste, la creșterea prestigiului și influenței socialismului în lume. Deci, îndeplinindu-ne în bune condiții sarcinile de plan național, ne îndeplinim și îndatoririle internaționale, contribuim activ la cauza prieteniei și păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice).*

Sînt convins că oamenii muncii din Valea Jiului — ca dealtfel întreaga noastră clasă muncitoare, întregul popor — își vor face și în viitor, ca și pînă acum, datoria cu tot mai multă fermitate, vor învinge greutățile și vor ocupa un loc de cinste în întrecerea pentru îndeplinirea

înainte de termen a planului cincinal. *(Aplauze puternice, urale).*

Vă doresc succes deplin în întreaga dumneavoastră activitate, multă sănătate, multă fericire. „Noroc bun!" *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!"; „Ceaușescu și poporul!". Cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL DE LA HUNEDOARA

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Hunedoara

— 15 septembrie 1972 —

Dragi tovarăşi,

Doresc să vă adresez dumneavoastră, siderurgiştilor hunedoreni, locuitorilor municipiului Hunedoara, tuturor locuitorilor județului un salut călduros din partea Comitetului Central, a Consiliului de Stat şi a Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Sînt deosebit de bucuros că în cadrul acestei vizite mă găsesc în mijlocul siderurgiştilor hunedoreni. Cunosc activitatea pe care o desfăşoară acest minunat colectiv, rezultatele bune obținute în realizarea actualului plan cincinal, a sarcinilor pe acest an. Aş dori să adresez cele mai calde felicitări furnaliştilor, oțelarilor şi laminoriştilor pentru rezultatele bune pe care le-au obținut în primele opt luni ale acestui an. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !“).* Fără îndoială că munca furnaliştilor, oțelarilor şi laminatorilor ocupă un loc important în siderurgia românească ; vă aflați încă pe primul loc, deşi în perspectivă Galațiul va trece pe acest loc. *(Aplauze îndelungate).*

Cunoaşteți preocupările partidului şi guvernului pentru asigurarea dezvoltării rapide a întregii economii a patriei noastre. În realizarea obiectivului de a ridica România, într-un timp istoriceşte scurt, în rîndul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, un rol important are producția de oțel. De aceea, în prevederile actualului cincinal, ale cincinalului următor şi în cadrul prognozelor pînă în 1990 acordăm o mare atenție dezvoltării siderurgiei, producției de oțel. În acest cadru, deşi Combinatul de la Galați se va dezvolta la o producție superioară, deşi vom mai construi probabil încă un nou centru siderurgic, Hunedoara va ocupa totuşi un loc important ; sperăm ca, din punctul de vedere al producției propriu-zise, ea să nu rămînă cu mult în urma Galațiului şi a celorlalte centre siderurgice. *(Aplauze puternice).* Tocmai avînd în vedere acest lucru, am discutat astăzi posibilitatea ca şi dumneavoastră să aduceți o contribuție mai mare la realizarea cincinalului înainte de termen, să ajungeți în 1975 la o producție de oțel de 4 000 000 de tone. *(Aplauze îndelungate).* Aceasta presupune o producție de 500 000—600 000 de tone în plus față de prevederile cincinalului. Dar dezvoltarea Hunedoarei nu se va opri în 1975 ; vin noi cincinale şi am dori ca şi Hunedoara să meargă înainte. Avem în vedere ca pînă în 1980 să ajungem aici la o producție de 5 milioane şi jumătate de tone de oțel. Aveți deci perspective frumoase de creştere şi trebuie să faceți totul pentru a realiza aceasta chiar mai devreme decît în 1980. *(Aplauze puternice, urale).*

Ne-am gîndit să dăm sarcini sporite siderurgiştilor hunedoreni avînd în vedere tradiția şi experiența lor ; sîntem convinşi că veți realiza în bune condiții aceste sarcini de creştere a producției de oțel şi laminate. *(Aplauze puternice, îndelungate; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R. !“).* Consider aplauzele dumneavoastră drept un angajament

că veţi face totul pentru a realiza 4 000 000 de tone de oţel pînă în 1975 — bineînţeles de bună calitate şi în sortimente noi — şi că vă veţi îndeplini sarcinile pînă în 1980. *(Aplauze puternice, urale).*

Peste două zile veţi sărbători pentru prima oară Ziua metalurgiştilor. Aş dori să vă adresez felicitări şi cele mai bune urări cu acest prilej. *(Aplauze puternice, urale).* Doresc, de asemenea, ca de aici, de la Hunedoara, să adresez felicitări şi urări tuturor siderurgiştilor din România. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R.!").*

Am vorbit de producţia de oţel, dar am constatat cu multă satisfacţie că la Hunedoara se produc şi o serie de utilaje necesare siderurgiei. Ţinînd seama de programul mare pe care îl avem în următoarele cincinale pentru dezvoltarea siderurgiei — nu doresc să mai dau cifre —, aş dori să exprim speranţa că Hunedoara, pe lingă oţel şi laminate, se va angaja mai mult şi în producerea utilajelor necesare uzinelor siderurgice, inclusiv uzinelor noi pe care le vom construi în România. *(Aplauze prelungite).*

După cum vedeţi, tovarăşi, în cadrul programului de dezvoltare a României, de realizare a cincinalului înainte de termen şi de apropiere de ţările dezvoltate, siderurgiştilor hunedoreni le revin îndatoriri de mare cinste, de mare răspundere. Ştiu că întotdeauna v-aţi achitat bine de sarcini. Într-adevăr, cerinţele cresc ; necesităţile de oţeluri de bună calitate sînt tot mai mari. Dezvoltarea chimiei, a construcţiilor de maşini, a altor sectoare economice cere din ce în ce mai mult oţel de calitate superioară. Noi, astăzi, sîntem încă tributari importului. Dezvoltînd producţia de oţel, trebuie să acordăm mai mare atenţie oţelurilor de calitate ; în această privinţă trebuie să recunoaştem cinstit că, cu toate rezultatele bune, mai avem încă multe de făcut. Sper că Hunedoara, care dispune de cadre de înaltă

tehnicitate, cu o bogată experienţă, va aduce o contribuţie însemnată atît în producerea oţelurilor de calitate superioară, cît şi în formarea de cadre şi în acordarea de asistenţă tehnică pentru alte oţelării din România. Este necesar să acţionaţi astfel ca în următorii ani producţia de oţeluri speciale în România să cunoască o diversificare şi un progres mult mai rapid. *(Aplauze puternice).*

După cum vedeţi, pretenţiile faţă de Hunedoara sînt foarte mari şi vă pot asigura că vor creşte în următorii ani. Dar aceasta este expresia încrederii pe care noi o avem în organizaţia de partid, în muncitorii din Hunedoara, care au dovedit că ştiu să facă totul pentru a-şi îndeplini obligaţiile faţă de partid, faţă de popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăşi,

După cum ştiţi, Conferinţa Naţională a trasat sarcini mari pentru acest cincinal, indicînd, totodată, direcţiile principale ale perspectivei de dezvoltare a României pînă în 1990. Avem un program minunat. Trebuie să facem totul pentru a învinge timpul, pentru a lichida cît mai repede starea de înapoiere de la care am plecat, pentru a asigura României un loc demn în rîndul ţărilor dezvoltate şi, odată cu aceasta, pentru a asigura poporului, naţiunii noastre socialiste un nivel de viaţă civilizat, corespunzător cerinţelor unei societăţi socialiste avansate. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R.!").*

Preocupîndu-ne de dezvoltarea economico-socială a ţării, punem un mare accent pe ridicarea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a poporului. Cu măsurile luate în septembrie am început realizarea prevederilor cincinalului privind creşterea salariului real. După cum ştiţi, la Conferinţa Naţională am stabilit ca, în condiţiile depăşirii

planului cincinal, să sporim salariile mai mult decît am avut în vedere la Congresul al X-lea. Așa cum se desfășoară activitatea pînă acum — și după cum demonstrează angajamentele luate de multe organizații de partid județene, entuziasmul cu care colectivele de oameni ai muncii acționează pentru descoperirea și punerea în valoare a uriașelor rezerve care se găsesc în toate unitățile noastre de producție — avem convingerea că sarcina Conferinței Naționale de a termina cincinalul înainte de termen va fi realizată. Pe această bază vom asigura și o creștere mai mare a veniturilor oamenilor muncii din România. *(Aplauze puternice, urale).*

Totodată este necesar să acordăm o atenție sporită formării de noi cadre de muncitori și specialiști pentru acest sector de activitate ce se dezvoltă în ritm rapid. Aș dori să apelez la hunedoreni, cerîndu-le să se preocupe și să acorde și în viitor — ca dealtfel și pînă acum — un sprijin important în pregătirea noilor cadre de muncitori și specialiști pentru centrele siderurgice pe care le dezvoltăm sau pe care le vom crea în viitor în România. Trebuie să asigurăm un detașament puternic de cadre bine calificate, în stare să soluționeze în bune condiții toate problemele pe care le pune dezvoltarea producției de oțel, de laminate. *(Aplauze prelungite).*

Aș dori să adresez organizației de partid din Hunedoara, comuniștilor, tuturor oamenilor muncii apelul de a acorda mai multă atenție activității în învățămînt, muncii educative, ridicării nivelului de cultură, de cunoștințe al cetățenilor, și în primul rînd al tineretului, de a se preocupa mai mult de aplicarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste. Să facem din Hunedoara — și din acest punct de vedere — o puternică cetate de muncitori înaintați, conștienți de forța pe care o au în societatea socialistă, de faptul că ei sînt stăpînii mijloacelor de producție și că de ei, de clasa muncitoare, depinde în mare măsură felul cum va arăta societatea noastră socialistă de mîine. *(Aplauze îndelungate, urale).*

Să modelăm nu numai oțelul, ci și omul! Să dăm și oțel de calitate, dar să făurim și omul înaintat al societății socialiste multilateral dezvoltate, omul societății comuniste! *(Aplauze, urale; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!")*

Cred că primul secretar al comitetului județean n-o să-mi reproșeze că nu m-am referit acum și la mineri; am vorbit de dimineață în fața lor. Eu mă așteptam ca el să vorbească despre necesitatea ca și minerii să țină pasul cu muncitorii din Hunedoara, cu siderurgiștii, pentru că în sectorul minier avem o anumită rămînere în urmă. Cred că e bine ca între aceste două mari colective, între aceste două mari organizații de partid să se stabilească o mai strînsă colaborare și într-ajutorare, pentru a merge împreună înainte pe același front. Dacă undeva se ivesc lipsuri și greutăți, căutați să le învingeți și să mergeți înainte împreună! Atunci vom lucra cum trebuie! *(Aplauze puternice, urale).*

Vedeți, în fața clasei noastre muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a întregului popor stau sarcini mărețe. Avem toate condițiile să le realizăm. Sîntem convinși că vom obține rezultatele pe care ni le-am propus în toate domeniile de activitate, pentru că avem o clasă muncitoare minunată, o țărănime minunată, o intelectualitate strîns legată de muncitori și țărani. În strînsă unitate, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, urmează neabătut Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a societății noastre socialiste. *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Îndeplinind aceste mari obiective ale dezvoltării patriei răspundem, fără îndoială, în primul rînd îndatoririlor față de națiunea noastră socialistă, dar, totodată, ne îndeplinim și îndatorirea față de cauza generală a socialismului. Este

ştiut doar că cu cît fiecare ţară, fiecare popor constructor al socialismului obţine rezultate mai bune, cu atît creşte forţa tuturor ţărilor socialiste, sporeşte prestigiul şi autoritatea socialismului în întreaga lume. Întărind forţa şi capacitatea economico-socială a patriei noastre, aducem o contribuţie deosebit de importantă la cauza păcii, a luptei împotriva imperialismului şi a politicii sale de forţă, contribuim la promovarea unei politici de colaborare, de respect al independenţei şi suveranităţii naţionale, de deplină egalitate între toate naţiunile lumii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Cunoaşteţi politica internaţională a României. Nu doresc acum să mă refer la activitatea externă. Ceea ce doresc să subliniez încă o dată este faptul că noi facem totul pentru a contribui la întărirea colaborării şi unităţii tuturor ţărilor socialiste, a mişcării comuniste, a forţelor antiimperialiste. Facem totul pentru a contribui la realizarea în lume a unei politici noi, pe baza principiilor de care am vorbit, pentru pace şi colaborare între toate popoarele. Aceasta este politica noastră, aceasta este politica pe care o vom promova şi în continuare! *(Aplauze puternice, urale).*

Aş dori să vă mulţumesc pentru căldura cu care am fost întîmpinaţi în Hunedoara. Şi, pentru că sînt la încheierea vizitei în acest judeţ, doresc să mulţumesc şi minerilor, şi oamenilor muncii din Deva şi din oraşele şi satele prin care am trecut pentru manifestarea călduroasă pe care ne-au făcut-o. Noi vedem în toate acestea o expresie a încrederii în politica partidului nostru comunist, a hotărîrii oamenilor muncii din Hunedoara, din judeţ — ca, dealtfel, a întregului popor — de a înfăptui neabătut, în strînsă unitate, politica Partidului Comunist Român, politică ce corespunde intereselor şi năzuinţelor întregii naţiuni. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.!").*

Avînd deplina convingere că oamenii muncii din Hunedoara îşi vor îndeplini cu cinste marile îndatoriri pe care le au, vă doresc tuturor noi şi noi succese în activitatea dumneavoastră, multă sănătate şi fericire! *(Aplauze puternice, prelungite, urale şi ovaţii. Cei prezenţi la miting ovaţionează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu).*

CUVÎNTARE
CU PRILEJUL INAUGURĂRII ÎN CAPITALĂ A CENTRULUI EUROPEAN AL UNESCO PENTRU ÎNVĂŢĂMÎNTUL SUPERIOR

– 21 septembrie 1972

Domnule director general,

Domnilor ambasadori,

Dragi tovarăşi,

Doresc, în primul rînd, să exprim bucuria noastră de a participa la inaugurarea Centrului european pentru învăţămîntul superior, organizat de UNESCO, considerînd că aceasta reprezintă un moment important în dezvoltarea colaborării între ţările europene în domeniul învăţămîntului.

România acordă o atenţie deosebită dezvoltării colaborării între statele europene în toate domeniile de activitate. Pornim de la faptul că Europa, care a contribuit mult la dezvoltarea civilizaţiei omeneşti, trebuie să devină un continent al colaborării paşnice, care să-şi aducă contribuţia activă nu numai la instaurarea unor relaţii noi între popoare — bazate pe egalitate în drepturi, pe respectarea independenţei şi suveranităţii naţionale —, dar şi la cauza cooperării paşnice, a afirmării principiilor umanismului în întreaga lume.

În acest spirit, guvernul român a salutat şi a sprijinit iniţiativa directorului general UNESCO, domnul René Maheu, de a înfiinţa un centru pentru învăţămîntul superior, căruia i-a oferit posibilitatea de a funcţiona în România.

Este cunoscut că învăţămîntul, în general, constituie un factor esenţial de cultură şi progres, că învăţămîntul superior joacă un rol important în formarea cadrelor fiecărei naţiuni pentru toate domeniile de activitate. Cu atît mai mult în condiţiile actualei revoluţii tehnico-ştiinţifice, progresul rapid al învăţămîntului şi, îndeosebi, al învăţămîntului superior constituie o condiţie de bază pentru dezvoltarea economico-socială a fiecărei naţiuni. Tocmai de aceea România acordă o mare atenţie dezvoltării învăţămîntului şi colaborării în acest domeniu cu celelalte state.

Sperăm că înfiinţarea acestui Centru va contribui la o mai bună cunoaştere între centrele de învăţămînt europene, la un schimb mai activ de experienţă şi de păreri în privinţa modernizării şi dezvoltării învăţămîntului, în scopul servirii intereselor de progres ale fiecărui popor şi, totodată, al cauzei promovării culturii şi civilizaţiei europene şi universale.

Dealtfel, întotdeauna oamenii de ştiinţă şi cultură înaintaţi au fost printre cei mai activi în susţinerea politicii de prietenie şi cooperare între popoare. Ştiinţa, cultura nici nu pot fi concepute decît în condiţii de pace, de colaborare între popoare. Cu atît mai semnificativă consider înfiinţarea, în toamna anului 1972, a acestui Centru, cu cît există perspective reale ca în această toamnă — sau spre sfîrşitul ei şi începutul iernii — să se treacă, în fine, la lucrările pregătitoare pentru conferinţa general-europeană.

Înfiinţarea acestui Centru — pe lîngă realizarea obiec-

tivelor despre care a vorbit directorul general UNESCO — va avea, cred, şi un important rol în unirea eforturilor universităţilor, ale oamenilor din învăţămînt în înfăptuirea securităţii, în preocuparea pentru o lume mai bună, pentru a face ca Europa să nu mai cunoască războaie, pentru ca ea să acţioneze în direcţia dezarmării, a desfiinţării blocurilor militare, a înlăturării restricţiilor de tot felul care împiedică şi ridică bariere în calea dezvoltării învăţămîntului şi ştiinţei, a cooperării între popoare, în calea ridicării bunăstării şi fericirii oamenilor.

După cum vedeţi, domnule director general, noi acordăm o mare semnificaţie acestui Centru şi sperăm că el va justifica realmente şi aşteptările dumneavoastră — care sînt şi ale noastre — în direcţia învăţămîntului, că el va justifica, totodată, şi aşteptările mai generale în ce priveşte participarea mai activă a oamenilor din învăţămînt la înfăptuirea aspiraţiilor popoarelor spre cooperare şi pace.

Dealtfel nici nu se poate concepe un profesor universitar care să nu fie şi un militant activ pentru pace şi cooperare, care să nu se preocupe de educarea tineretului în spiritul prieteniei şi cooperării. Aceasta este, de asemenea, o latură care am dori să-şi găsească un loc important în activitatea acestui Centru. El va trebui să studieze şi să găsească mijloacele pentru ca învăţămîntul să sădească în conştiinţa tineretului — odată cu cunoştinţele generale şi de specialitate — ideile prieteniei şi păcii, pentru că numai astfel îşi va îndeplini cu adevărat menirea sa în lume.

Desigur, trăind în Europa, noi dorim ca şi în acest domeniu continentul nostru — care a realizat multe lucruri bune, dar şi multe războaie — să poată da o contribuţie mai mare la cauza civilizaţiei, a cooperării şi păcii în lume. Sîntem, dealtfel, într-o perioadă în care paşii spre destindere se accentuează, deşi în lume mai există încă

focare de încordare, de război. Sperăm că Europa, cadrele din învăţămîntul superior, tineretul studenţesc vor participa activ la înfăptuirea dezideratelor generale ale realizării unei Europe noi, care să asigure fiecărei naţiuni posibilităţi depline de a se dezvolta corespunzător voinţei sale, să excludă forţa şi ameninţarea cu forţa, să garanteze drepturi egale fiecărui popor, fiecărui cetăţean din fiecare ţară la învăţămînt şi cultură, la o viaţă liberă şi fericită.

Aceasta este dorinţa noastră şi în acest spirit România a hotărît să găzduiască cu plăcere acest Centru, fiind convinsă că el va avea un rol important în toate aceste domenii.

Cu aceste gînduri, doresc să urez tuturor celor care vor lucra în Centrul UNESCO pentru învăţămîntul superior, precum şi centrelor universitare care vor conlucra în cadrul lui succes deplin în găsirea celor mai bune căi de a colabora în toate domeniile de activitate. Doresc Centrului să devină un factor activ care să contribuie la progresul învăţămîntului şi ştiinţei, la întărirea păcii şi prieteniei între popoare. *(Aplauze puternice).*

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT
ÎN CINSTEA TOVARĂȘULUI ZĂNG ZUN THEK, CONDUCĂTORUL DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ECONOMICE DIN REPUBLICA POPULARĂ DEMOCRATĂ COREEANĂ

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 22 septembrie 1972 —

Aș dori să exprim încă o dată satisfacția conducerii noastre de partid și de stat pentru relațiile bune dintre România și R.P.D. Coreeană, dintre partidele noastre. Vizita pe care delegația din R.P.D. Coreeană o face în România pentru discutarea problemelor colaborării economice este, dealtfel, o expresie a acestor bune relații.

Între partidele și țările noastre s-au dezvoltat și se dezvoltă relații rodnice. Vizita pe care am făcut-o cu un an în urmă în țara dumneavoastră, convorbirile cu tovarășul Kim Ir Sen și ceilalți conducători de partid și de stat au contribuit la evidențierea de noi posibilități în vederea extinderii colaborării în multe domenii de activitate. Sper că vizita și convorbirile pe care le aveți acum în țara noastră vor duce la concretizarea măsurilor necesare în vederea realizării obiectivelor pe care le-am stabilit pînă în 1975 împreună cu tovarășul Kim Ir Sen.

Este deosebit de important să dezvoltăm colaborarea și cooperarea în producție, să extindem conlucrarea între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană, pentru a asigura dezvoltarea mai ra-

pidă a fiecărei țări, construcția cu succes a socialismului în țările noastre.

Doresc să menționez și cu acest prilej colaborarea bună care există și în domeniul relațiilor dintre partidele noastre, în activitatea internațională pe care o desfășurăm, ceea ce corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît și intereselor generale ale socialismului, ale forțelor antiimperialiste.

Am salutat cu satisfacție inițiativa tovarășului Kim Ir Sen, a conducerii de partid și de stat din R.P.D. Coreeană în direcția unificării pașnice a Coreei. România va face totul pentru a acorda sprijinul său înfăptuirii acestui obiectiv deosebit de important.

În general, noi considerăm că, dezvoltînd relațiile dintre țările noastre socialiste, acționînd pentru intensificarea relațiilor dintre toate țările socialiste și cu toate forțele antiimperialiste, ne aducem contribuția la dezvoltarea vieții internaționale în direcția înfăptuirii unor relații noi, bazate pe egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe avantajul reciproc.

Ne bucură mult realizările dobîndite de poporul R.P.D. Coreene în dezvoltarea sa economico-socială, în construcția socialistă și-i urăm să obțină succese tot mai mari, sub conducerea partidului său de avangardă.

Doresc să ridic acest pahar și să urez poporului coreean prieten succese tot mai mari pe drumul socialismului, pe drumul unificării Sudului cu Nordul, pe drumul unei vieți fericite și prospere.

Toastez pentru dezvoltarea tot mai largă a colaborării dintre partidele și popoarele noastre.

În sănătatea tovarășului Kim Ir Sen,

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

CUVÎNT
LA MASA OFERITĂ DE COMITETUL CENTRAL AL P.C.R., CONSILIUL DE STAT ŞI CONSILIUL DE MINIŞTRI ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA CU PRILEJUL CELEI DE-A 70-A ANIVERSĂRI A ZILEI DE NAŞTERE A TOVARĂŞULUI ION GHEORGHE MAURER

— 23 septembrie 1972 —

Dragă tovarăşe Maurer,

Doresc să dau glas sentimentelor Comitetului Central, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri, ale partidului şi poporului nostru, felicitîndu-te călduros cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viaţă, precum şi cu ocazia decorării tale cu cea mai înaltă distincţie a Republicii Socialiste România — titlul de „Erou al Republicii Socialiste România". Acordarea acestei înalte distincţii este o expresie a aprecierii deosebite pe care partidul şi poporul nostru o dau activităţii tale, puse în slujba mişcării revoluţionare, a luptei partidului pentru înlăturarea claselor exploatatoare, iar în anii de după eliberare, în slujba construirii socialismului şi, în prezent, a făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România.

În activitatea ta din ilegalitate — împreună cu mulţi activişti de partid, cu alţi intelectuali — ai luat parte activă la unele din momentele importante ale luptei revoluţionare. Aş menţiona îndeosebi participarea ta la evenimentele legate de eliberarea patriei noastre, de înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944.

Nu doresc, desigur, să fac acum istorie. Sînt aici tovarăşi care cunosc greutăţile activităţii ilegale, cunosc problemele multiple pe care partidul nostru a trebuit să le soluţioneze. Desigur, vorbind de lupta partidului, am în vedere, pînă la urmă, munca desfăşurată de activiştii partidului. Tu ai fost printre aceia care au îndeplinit întotdeauna cu cinste şi în bune condiţii însărcinările date de partid.

În anii de după eliberare ai ocupat o serie de funcţii de răspundere, inclusiv în organul suprem al statului, şi timp de aproape 12 ani — de preşedinte al Consiliului de Miniştri. În această calitate, fiind şi membru al conducerii supreme de partid, ai participat la elaborarea celor mai importante hotărîri privind dezvoltarea socialistă a României, precum şi activitatea internaţională a partidului şi statului nostru.

Fără îndoială că rezultatele pe care poporul român le-a obţinut în construcţia socialismului, în realizarea hotărîrilor Congreselor al IX-lea şi al X-lea sînt rodul activităţii partidului, al creşterii rolului său conducător. Dar, vorbind de aceste realizări, putem spune că ele sînt, totodată, rodul activităţii fiecărui membru de partid, a fiecărui activist de partid — şi, desigur, numărîndu-te printre aceştia, ocupînd o funcţie importantă în partid şi stat, ele sînt şi rodul activităţii tale, împreună cu ale întregului colectiv. Tocmai de aceea partidul, poporul nostru apreciază în mod deosebit munca şi activitatea pe care ai desfăşurat-o şi o desfăşori în conducerea de partid şi de stat.

În politica internaţională, România desfăşoară o activitate intensă. Ea şi-a cîştigat un prestigiu bine meritat, precum şi mulţi prieteni pe întreaga planetă tocmai datorită fermităţii cu care militează pentru realizarea unor relaţii noi între popoare, bazate pe deplina egalitate în

drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. Partidul nostru s-a pronunțat și se pronunță cu consecvență pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste, pentru depășirea divergențelor dintre ele și întărirea colaborării și unității lor, considerînd că aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor care construiesc socialismul, cauzei tuturor forțelor antiimperialiste, politicii de cooperare și pace între toate popoarele lumii.

Politica României de colaborare cu țările în curs de dezvoltare, cu țările care pășesc pe calea independenței, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, este, de asemenea, o politică izvorîtă din necesitățile istorice ale dezvoltării societății actuale, o politică ce corespunde pe deplin atît intereselor fiecărui popor, cît și intereselor generale ale făuririi unei lumi mai bune. În elaborarea și în îndeplinirea acestei politici ai adus și aduci o contribuție însemnată, împreună cu activul nostru de partid, cu cei care sînt chemați să elaboreze și să traducă în viață această politică.

Iată de ce se poate spune că la a 70-a aniversare a zilei tale de naștere și tu poți face un bilanț cu rezultate minunate, că partidul poate să dea o apreciere deosebită meritelor și activității tale.

Sînt aici mulți tovarăși care au lucrat cu tine în ilegalitate, sînt toți cei care lucrează astăzi împreună cu tine în activitatea de partid sau de stat și cred că sînt în asentimentul lor, al partidului și poporului nostru să apreciem în mod deosebit întreaga ta activitate. Pentru un activist de partid, ca dealtfel pentru oricare membru al partidului, este, fără nici o îndoială, o satisfacție de a putea spune, după o activitate de zeci de ani în mișcarea revoluționară, că în toată această perioadă, cu toate greutățile ce au trebuit înfrînte, a știut să meargă consecvent pe linia trasată de partid, să fie în rîndurile acelora care au ținut întotdeauna sus steagul luptei pentru eliberarea patriei, pentru construcția socialismului, pentru bunăstarea și fericirea poporului, pentru independența țării.

Iată de ce, apreciind toate acestea, doresc încă o dată să îți urez, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, îndeplinirea dorințelor tale cele mai bune, care corespund năzuințelor poporului și partidului nostru — de înfăptuire a programului elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de întărire a colaborării cu țările socialiste, cu toate popoarele lumii, pentru a face ca națiunea socialistă română să poată să fie un factor activ atît în construcția socialistă, cît și în viața internațională.

Sînt convins că vei depune în continuare, ca și pînă acum, eforturi pentru a realiza în cele mai bune condiții programul partidului, politica sa hotărîtă de Congresul al X-lea.

Îți doresc din toată inima multă sănătate, multă fericire, succes în întreaga activitate. Închei cu tradiționala urare „La mulți ani !"

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂŞUL TODOR JIVKOV, PRIM-SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST BULGAR, PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII POPULARE BULGARIA, ÎN CINSTEA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Cu prilejul vizitei în Republica Populară Bulgaria a delegaţiei de partid şi guvernamentale române

— 27 septembrie 1972 —

În toastul său, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi-a exprimat satisfacţia sa şi a tuturor membrilor delegaţiei pentru primirea cordială care i-a fost rezervată astăzi. Totodată, a mulţumit populaţiei oraşului Varna pentru căldura cu care a fost întîmpinat.

A trecut mai mult de o lună — a continuat vorbitorul — de cînd ne-am întîlnit în România, pe litoralul românesc, şi am căzut de acord să urgentăm soluţionarea unor probleme importante ale colaborării dintre România şi Bulgaria. Este adevărat că între popoarele şi partidele noastre există relaţii bune de colaborare, care în ultimii ani s-au dezvoltat tot mai mult. Există reale posibilităţi

pentru a realiza o cooperare mai largă în diferite domenii ale producţiei materiale.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a exprimat bucuria pentru faptul că poporul bulgar, sub conducerea partidului său comunist, obţine rezultate tot mai mari în dezvoltarea sa economico-socială, în edificarea socialistă a ţării. Dealtfel, rezultatele obţinute de fiecare ţară socialistă — a adăugat tovarăşul Ceauşescu — contribuie la întărirea forţei tuturor ţărilor socialiste, la creşterea influenţei socialismului.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a remarcat că în cursul convorbirilor s-a stabilit să se realizeze împreună Hidrocentrala de la Cioara—Belene. Sperăm că specialiştii din ambele ţări vor definitiva proiectele în aşa fel încît să realizăm o lucrare cu eficienţă economică maximă şi cu cheltuieli minime. În orice caz, noi apreciem că realizarea acestui important obiectiv va avea mare importanţă pentru dezvoltarea generală a colaborării dintre ţările noastre, pentru întărirea colaborării dintre toate statele socialiste. Noi am dori ca şi acest obiectiv să constituie un exemplu de colaborare între două ţări socialiste, ţări vecine, şi să dea posibilitatea realizării şi altor obiective prin cooperare între ţările noastre.

Noi apreciem faptul — a continuat tovarăşul Ceauşescu — că între partidele şi popoarele noastre există o colaborare activă şi în problemele internaţionale — în problemele Balcanilor, ale securităţii europene, în preocuparea pentru întărirea unităţii ţărilor socialiste, a mişcării comuniste, a tuturor forţelor antiimperialiste. Apreciez că această colaborare corespunde intereselor celor două popoare ale noastre şi, în acelaşi timp, şi intereselor tuturor ţărilor socialiste, cauzei păcii şi colaborării între toate popoarele lumii.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat că Partidul Comunist Român şi guvernul român vor face totul pentru a asigura dezvoltarea în continuare a acestei colaborări.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a toastat pentru întărirea continuă a colaborării dintre poporul român şi poporul bulgar, pentru prosperitatea poporului frate bulgar, pentru Partidul Comunist Bulgar, în sănătatea tovarăşului Jivkov, a tovarăşului Stanko Todorov şi a celorlalţi tovarăşi bulgari.

„ERA SOCIALISTĂ" LA ÎNCEPUT DE DRUM

— septembrie 1972 —

Îmi este deosebit de plăcut să salut apariţia primului număr al „Erei socialiste" — revistă teoretică a Comitetului Central al Partidului Comunist Român —, chemată să continue şi să dezvolte, în condiţiile noii etape istorice în care se găseşte societatea noastră, activitatea şi tradiţiile revistei „Lupta de clasă". Însăşi denumirea de „Era socialistă" doreşte să exprime faptul că România trăieşte o epocă nouă, că poporul român, liber şi stăpîn pe destinele sale, făureşte în patria noastră o lume nouă, bazată pe dreptate şi echitate socială, dă viaţă aspiraţiilor sale cele mai înalte, idealurilor socialismului, pentru care au luptat şi s-au jertfit forţele înaintate, revoluţionare, ale naţiunii, în frunte cu partidul comunist. În noile împrejurări istorice, fără îndoială că şi sarcinile revistei teoretice a partidului nostru capătă o amploare şi un conţinut nou.

Înscriindu-se în cadrul măsurilor luate de partid pentru intensificarea activităţii ideologice şi a educaţiei socialiste a maselor, apariţia revistei „Era socialistă" trebuie să asigure abordarea într-un mod mai activ, mai multilateral şi operativ a fenomenelor actuale generate de evoluţia

continuă a societății românești pe calea socialismului, precum și a profundelor transformări și mutații de ordin politic, economic și social pe care le cunoaște lumea în epoca pe care o trăim.

Revista pornește la drum avînd ca principale îndatoriri punerea în dezbaterea comuniștilor, a activiștilor de partid și de stat, a maselor de oameni ai muncii a problemelor fundamentale, teoretice și practice, ale edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, generalizarea bogatei experiențe a Partidului Comunist Român în conducerea operei de transformare revoluționară a țării noastre, prefigurarea, pe baza realităților de astăzi și a programului partidului, a caracteristicilor viitorului comunist, spre care aspiră întregul nostru popor. Prin aceasta, revista își va înscrie aportul său la dezvoltarea creatoare a gîndirii social-politice din țara noastră, la sintetizarea teoretică a înțelepciunii colective a partidului și a maselor, care își făuresc în mod conștient propria lor istorie, contribuind totodată la îmbogățirea tezaurului socialismului științific, al teoriei revoluționare a proletariatului, la progresul ideologiei marxist-leniniste în pas cu cerințele dezvoltării sociale contemporane, cu cuceririle cunoașterii umane.

Abordînd cu promptitudine și în mod aprofundat problemele social-politice aflate la ordinea zilei în țara noastră și în lume, revista va trebui să contribuie la pregătirea ideologică a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, la dezvoltarea capacității lor de a înțelege și interpreta în mod just, în lumina concepției noastre materialist-dialectice și istorice, realitățile noi ale României, sarcinile noastre de viitor, problemele care preocupă omenirea contemporană. În felul acesta, revista va juca un rol sporit în întreaga activitate politică și ideologică a partidului nostru, va exercita o influență tot mai mare în educația socialistă a maselor, în participarea conștientă și

responsabilă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului.

După cum se știe, Congresul al X-lea și recenta Conferință Națională au făcut o amplă și multilaterală analiză a schimbărilor produse în structura societății românești, a legităților care guvernează dezvoltarea noastră socială pe drumul socialismului și comunismului, a cerințelor noi impuse de viață, schițînd, totodată, liniile directoare ale perspectivei dezvoltării economico-sociale a României în deceniile următoare. „Era socialistă" trebuie să pună în centrul activității sale aprofundarea acestui vast ansamblu de probleme, militind pentru elucidarea lor, relevînd aspectele noi ale mersului înainte al societății noastre. În această ordine de idei, revista trebuie să acorde o importanță de prim ordin abordării problemelor legate de dezvoltarea în continuare a bazei tehnico-materiale a societății, de perfecționarea și modernizarea forțelor de producție, de progresul susținut al industriei și agriculturii, de înflorirea și diversificarea întregii economii naționale, să militeze pentru ridicarea nivelului calitativ al activității economice, pentru sporirea eficienței întregii producții materiale. Pornind de la faptul că țelul fundamental al politicii partidului, rațiunea însăși a construirii socialismului este făurirea bunăstării și fericirii întregului popor, revista trebuie să aibă permanent în atenție și să dezbată sistematic căile și mijloacele de ridicare a nivelului de trai al maselor, de satisfacere a cerințelor lor materiale și spirituale, de asigurare a unei înalte civilizații moderne, de tip socialist, pe pămîntul României.

O preocupare permanentă a revistei va trebui să fie dezbaterea problemelor legate de perfecționarea continuă a relațiilor socialiste de producție, a organizării societății, a întregii vieți sociale din țara noastră. „Era socialistă" este chemată să contribuie activ la stimularea și dezvol-

tarea procesului de adîncire a democrației socialiste în toate sferele vieții sociale, la promovarea căilor și mijloacelor de lărgire în continuare și perfecționare a cadrului necesar participării tot mai active a maselor de oameni ai muncii la conducerea societății, a statului, la soluționarea problemelor de interes obștesc. Ea trebuie să acționeze pentru încetățenirea trainică a principiilor eticii și echității socialiste în ansamblul raporturilor noastre sociale, pentru formarea omului nou, înaintat, constructor al orînduirii socialiste și comuniste. Tratînd în mod susținut problemele luptei dintre nou și vechi în societatea noastră, revista trebuie să analizeze contradicțiile care pot apărea în diferite etape în unele sectoare de activitate, contribuind la promovarea curajoasă a tot ceea ce este nou și înaintat în viața noastră socială, la perfecționarea continuă a întregii activități de construcție socialistă.

Întreaga operă de edificare a noii orînduiri se desfășoară sub conducerea și îndrumarea partidului — forța conducătoare a întregii noastre națiuni. De aceea, problemele legate de creșterea rolului conducător al partidului, de integrarea sa tot mai organică în întreaga viață a societății, de întărirea permanentă a legăturilor sale cu masele largi ale celor ce muncesc, de participarea activă nemijlocită a comuniștilor, împreună cu întregul popor, la realizarea politicii partidului în toate compartimentele vieții sociale, de însușirea și aplicarea științei conducerii în guvernarea țării, pe toate treptele și la toate nivelele, trebuie să se bucure de o largă și sistematică dezbatere în paginile „Erei socialiste".

Revista trebuie să analizeze, de asemenea, problemele perfecționării statului socialist, ale evoluției funcțiilor sale în noua etapă de dezvoltare a societății, procesele noi de împletire tot mai strînsă a activității partidului, statului și a celorlalte organisme obștești — procese care se conturează tot mai pregnant în sinul societății noastre în plină evoluție. În general, „Era socialistă" va trebui să joace un rol important în stimularea cercetării creatoare în cadrul tuturor științelor sociale din țara noastră, în clarificarea problemelor teoretice ale științei, literaturii și artei, a rolului lor în dezvoltarea cunoașterii, în perfecționarea societății, în transformarea revoluționară a conștiinței maselor, în înflorirea întregii vieți spirituale a poporului nostru.

O importantă sarcină ce revine revistei o constituie abordarea de pe pozițiile partidului nostru a problemelor fundamentale ale dezvoltării lumii contemporane, explicarea marilor deplasări social-politice care au loc în lumea de astăzi, a schimbărilor care se produc în raportul internațional de forțe, a problemelor pe care le ridică procesul revoluționar mondial de transformare progresistă a societății, a căilor de trecere a noi popoare spre socialism și comunism, a luptei pentru lichidarea colonialismului și neocolonialismului și a fenomenului subdezvoltării — ca o consecință a acestora —, a procesului de unire și formare a unor noi națiuni, de dezvoltare de sine stătătoare a popoarelor pe drumul progresului și civilizației. Revista trebuie să releve lupta forțelor democratice, antiimperialiste împotriva politicii imperialiste de dominație și dictat, de forță și imixtiune în treburile altor state, pentru respectarea dreptului popoarelor la o viață liberă și independentă, pentru colaborare și pace în lume. „Era socialistă" trebuie să militeze pentru promovarea unor relații noi între state, întemeiate pe deplină egalitate în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale, neamestec în treburile interne și avantaj reciproc, pe nerecurgere la forță sau la amenințarea cu folosirea forței în viața internațională. Un domeniu tematic deosebit de important căruia revista trebuie să-i acorde un loc central este dezbaterea principiilor și normelor de relații de tip nou din-

tre țările socialiste, ale colaborării și solidarității dintre partidele comuniste și muncitorești pe o bază nouă, în cadrul unei unități noi, întemeiată pe egalitate deplină, stimă și respect reciproc, pe dreptul fiecărui partid de a-și elabora în mod independent linia politică, tactică și strategică revoluționară. În acest context, revista are îndatorirea de răspundere de a explica argumentat principiile și rațiunile care stau la baza politicii externe a Republicii Socialiste România, a Partidului Comunist Român, activitatea desfășurată de partidul și statul nostru pentru întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale, pentru dezvoltarea solidarității și unității de luptă cu forțele progresiste și democratice, antiimperialiste de pretutindeni, pentru extinderea colaborării pe baza principiilor coexistenței pașnice cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

„Era socialistă" trebuie să dezbată și să analizeze curentele de idei din lumea contemporană, combătînd teoriile idealiste, retrograde, neștiințifice, care se opun progresului social și uman, să contribuie la afirmarea puternică a concepției filozofice materialist-dialectice și istorice, a ideilor progresiste revoluționare, a politicii partidului nostru, care este expresia aplicării creatoare a socialismului științific la condițiile concrete ale României. Prin tot ceea ce publică în paginile sale, „Era socialistă" trebuie să se manifeste ca o tribună activă, străbătută de un puternic suflu revoluționar, pentru propagarea în masele largi de oameni ai muncii din țara noastră a atotbiruitoarelor idei ale marxism-leninismului, a nobilelor idealuri ale socialismului și comunismului.

Pentru a putea răspunde în condiții cît mai bune acestor mari îndatoriri, revista „Era socialistă" trebuie să fie profund ancorată în realitățile social-politice ale țării,

să-și asigure o temeinică cunoaștere a vieții, sprijinindu-se permanent pe un larg activ de colaboratori — activiști de partid și de stat, cadre de conducere din economie, știință, cultură, învățămînt, specialiști, oameni ai muncii din toate sferele vieții sociale care muncesc nemijlocit pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului, pentru edificarea socialismului în patria noastră.

Am convingerea că, pornind la drum cu un asemenea program, „Era socialistă" va aduce o valoroasă contribuție la întreaga activitate a partidului nostru de făurire a lumii noi, socialiste, pe pămîntul României. Urez colectivului redacțional, tuturor colaboratorilor revistei succese cît mai mari în înfăptuirea acestei misiuni de înaltă răspundere. Fie ca apariția „Erei socialiste" să marcheze și începutul unei ere noi în studierea și dezbaterea, în țara noastră, a problemelor practicii și teoriei construcției socialismului, ale gîndirii social-politice a partidului nostru, ale luptei generale a umanității pentru socialism, pentru progres social, pentru pace și prietenie între popoare.

CUVÎNTARE LA FESTIVITĂȚILE ORGANIZATE LA CLUJ CU PRILEJUL DESCHIDERII NOULUI AN UNIVERSITAR

— 2 octombrie 1972 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor cadrelor didactice, studenților și elevilor din Cluj un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vă rog să-mi permiteți să adresez, de la acest miting, un salut călduros tuturor locuitorilor municipiului și județului Cluj. *(Aplauze puternice).* Deoarece întîlnirea de astăzi este prilejuită de inaugurarea unui nou an universitar și, în general, a unui an nou de învățămînt, doresc să adresez calde felicitări tuturor profesorilor universitari și tuturor studenților din Cluj și din întreaga țară, precum și corpului didactic din învățămîntul general și liceal, tuturor elevilor din patria noastră. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Începerea noului an de învățămînt are loc la puține luni după Conferința Națională a partidului, care a elaborat un minunat program de dezvoltare în continuare a României socialiste, de înfăptuire a hotărîrilor Congresului

al X-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. *(Vii aplauze).* Sarcinile trasate de Conferința Națională au implicații largi asupra tuturor laturilor vieții noastre economico-sociale și — se înțelege — implicit asupra învățămîntului, care este una din cele mai importante activități de formare a omului, a cadrelor necesare edificării socialismului.

Am vizitat astăzi laboratoare ale Institutului politehnic și Universității din Cluj pe care le cunoșteam, dealtfel, dinainte. Doresc să menționez că mi-a produs o bună impresie preocuparea pentru dezvoltarea și înzestrarea acestora pe baza noilor cuceriri ale științei și tehnicii. Acesta trebuie considerat însă doar un început, deoarece mai este încă mult de făcut pentru ca învățămîntul superior din Cluj — ca, dealtfel, întregul nostru învățămînt superior — să dispună de aparatura și mijloacele tehnice corespunzătoare pregătirii în cele mai bune condiții a viitorilor ingineri și specialiști pentru toate domeniile de activitate. Doresc, totuși, să felicit conducerile celor două instituții de învățămînt superior din Cluj pentru ceea ce au realizat pînă acum. Sper că și institutele pe care nu le-am vizitat au asemenea înfăptuiri. Îmi exprim speranța, convingerea că, mergînd pe acest drum, vom reuși, într-un timp relativ scurt, să asigurăm o dotare corespunzătoare, la nivelul cerințelor științei și tehnicii moderne, a tuturor institutelor de învățămînt superior. *(Aplauze puternice).*

Am constatat, de asemenea, cu satisfacție preocuparea sporită a institutelor de învățămînt superior pentru activitatea științifică, pentru legarea învățămîntului de cercetare, pentru o mai mare apropiere de producție. Desigur, este cunoscut faptul că în Cluj există numeroase cadre cu o temeinică pregătire științifică. În activitatea de cercetare din Cluj, în multe domenii s-au obținut rezultate

bune, dintre care unele au fost deja aplicate în producţie, iar altele sînt în curs de a fi introduse. Folosesc acest prilej pentru a adresa felicitări călduroase cadrelor didactice şi cercetătorilor pentru realizările obţinute pînă acum şi pentru preocuparea de a dezvolta şi mai rapid activitatea de cercetare în învăţămîntul superior. *(Aplauze prelungite).*

Doresc să menţionez că, în general, în învăţămîntul românesc hotărîrile partidului şi guvernului, ale Congresului al X-lea şi Conferinţei Naţionale sînt traduse cu tot mai multă fermitate în viaţă. Se obţin rezultate bune în direcţia legării mai strînse a învăţămîntului de cercetare, de producţie, în ridicarea nivelului ştiinţific al activităţii didactice. Cu toate acestea, acum, la începutul noului an şcolar, nu pot să nu mă refer la faptul că mai sînt încă multe de făcut pentru realizarea în întregime a Directivelor trasate de partid şi guvern. Există începuturi bune, dar este încă mult de muncit pentru lichidarea neajunsurilor din trecut. Trebuie îndepărtate şi unele tendinţe conservatoare — ca să le spun aşa — din concepţia unor cadre ale noastre privitor la modul de organizare şi funcţionare a învăţămîntului.

Este necesar ca acum, cînd începem noul an de învăţămînt în lumina Directivelor Conferinţei Naţionale a partidului, care, după cum ştiţi, s-a preocupat de îmbunătăţirea conducerii întregii activităţi economico-sociale, să vorbim atît de ceea ce este bun, cît şi de neajunsuri, de ceea ce avem de făcut pentru perfecţionarea conducerii învăţămîntului, a întregii activităţi de instrucţie şi cercetare.

Sarcinile trasate de Conferinţa Naţională pentru acest cincinal sînt foarte mari. Multe colective de oameni ai muncii şi-au luat angajamentul de a îndeplini planul în 4 ani şi jumătate. Mă aşteptam să-l aud pe tovarăşul Duca spunînd că şi Clujul se înscrie în această mişcare de masă,

în acest entuziasm general — dar, probabil, o va face în încheiere. *(Animaţie, aplauze).*

Desigur, realizarea cincinalului înainte de termen cere eforturi serioase din partea întreprinderilor industriale, agricole, comerciale, precum şi din partea cercetării ştiinţifice. Aşa cum am menţionat la Conferinţa Naţională, vrem ca realizarea cincinalului într-un timp mai scurt să se obţină nu prin sporirea efortului fizic, ci, dacă se poate spune aşa, a efortului intelectual, adică pe calea introducerii rapide în producţie a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii contemporane, pe baza mecanizării şi automatizării, a modernizării întregii producţii de bunuri materiale. *(Aplauze prelungite).*

Este de la sine înţeles că, pentru a asigura buna funcţionare a instalaţiilor de înaltă tehnicitate cu care sînt dotate întreprinderile româneşti, a aparatelor de automatizare, a maşinilor de calcul electronice şi a altor utilaje moderne pe care le vom introduce în producţie, avem nevoie de cadre de înaltă pregătire ştiinţifică şi tehnică. Avem nevoie de muncitori calificaţi, de tehnicieni, de maiştri, de ingineri, matematicieni, chimişti, fizicieni, biologi, ca şi de alţi specialişti atît din industrie, cît şi din agricultură, din domenii cum sînt asistenţa medicală, ştiinţele sociale şi altele. Învăţămîntul trebuie să se încadreze în orientarea dată de Conferinţa Naţională, făcînd totul pentru a asigura pregătirea cadrelor necesare în toate aceste sectoare de activitate economico-socială. *(Aplauze puternice).* Mai mult chiar, învăţămîntul trebuie să dea o contribuţie însemnată la activitatea de perfecţionare, de reciclare — cum am numit-o mai general — a tuturor cadrelor existente, a specialiştilor cu studii superioare, a cadrelor medii, a muncitorilor calificaţi.

După cum ştiţi, Conferinţa Naţională a schiţat direcţiile dezvoltării României pînă în anii 1990—2000. În

această perspectivă, activitatea de cercetare și învățămîntul dispun de un cadru larg, pot privi cu îndrăzneală înainte, își pot propune soluționarea unor probleme fundamentale. Este loc pentru o activitate rodnică a tuturor acelora care vor să rezolve probleme de fond, probleme fundamentale ale științei și tehnicii, slujind, desigur, necesitățile societății, ridicării nivelului general de bunăstare a oamenilor muncii din patria noastră. Oricît de fundamentală — ca să zic așa — ar fi cercetarea, ea poate fi considerată o activitate utilă numai în măsura în care răspunde cerințelor societății omenești. Dealtfel, aceasta a constituit întotdeauna criteriul suprem de verificare a valorii oricărei activități de cercetare, în orice domeniu. *(Aplauze puternice).* Este, de asemenea, loc pentru elaborarea unui program de perspectivă în cercetarea aplicativă, pentru cercetarea în vederea soluționării unor probleme vitale, imediate ale dezvoltării societății noastre. În cadrul acestei perspective generale, învățămîntul poate beneficia de o concepție clară. Aceasta nu trebuie schimbată de la un an la altul, nici chiar de la un cincinal la altul, deoarece pregătirea cadrelor nu poate da rezultate decît într-o viziune de largă perspectivă, încadrîndu-se în concepția unitară a dezvoltării societății noastre socialiste.

Iată de ce problemele dezbătute la Conferința Națională, direcțiile stabilite de conferință pentru dezvoltarea viitoare a României socialiste constituie, în același timp, jaloane importante pentru dezvoltarea întregului învățămînt și creează o bază minunată pentru realizarea integrării reale, organice a învățămîntului cu cercetarea și producția, în așa fel încît școala să devină un factor tot mai puternic al progresului general al României pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice).* Vorbind de această integrare, trebuie să spun că ceea ce am

realizat pînă acum nu ne poate mulțumi. Mă refer nu numai la Cluj, ci în general. Avem centre care au obținut rezultate mai bune, dar sînt și unele cu rezultate slabe. Nu aș dori ca acum, la Cluj, să arăt care centre au rezultate mai bune și care mai slabe. Nu fac aceasta poate și din considerentul că n-aș putea afirma că Clujul se află printre primele. *(Animație, aplauze).* În orice caz, este necesar să ne clarificăm bine asupra ceea ce trebuie înțeles prin integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția, asupra modului de a realiza aceasta. Dacă nu se vor clarifica bine lucrurile, nici măsurile ce se iau nu vor da rezultatele corespunzătoare. S-a vorbit aici de o serie de începuturi, de unele inițiative în această privință. Am constatat însă că în concepția despre această integrare există o defecțiune de bază. M-aș referi la Institutul politehnic. Tovarășii au spus: „Vrem să ne integrăm". Dar cum? În partea de nord-vest a orașului este centrul industrial, acolo se dezvoltă puternic noi întreprinderi industriale. Tovarășii s-au gîndit însă să așeze politehnica pe Dealul Feleacului — poate pentru a avea o privire de ansamblu asupra industriei de sus în jos. *(Aplauze, animație).* Desigur, este și aceasta un fel de integrare. De pe Dealul Feleacului se vede bine tot Clujul, inclusiv zona industrială. Dar nu este oare mai bine ca politehnica, facultățile să fie construite lîngă întreprinderi, ca studentul să vadă fabricile nu de pe Dealul Feleacului, ci aflîndu-se zilnic în mijlocul acestor fabrici? *(Aplauze puternice, prelungite).* Aceasta este valabil și pentru profesori. Noi concepem ca în viitor șeful de producție să fie și profesor. Șeful de producție din fabrică, tehnologul-șef trebuie să predea în universitate. El poate să predea studenților nu lucruri învățate acum 20 de ani sau chiar numai acum 10 ani, care nu mai au nimic comun cu noua tehnologie din fabrică, cu tehnologia anului respectiv.

Dumneavoastră știți bine că, dacă vrem să ținem pasul cu dezvoltarea științei și tehnicii pe plan mondial, la doi-trei ani, maximum la cinci ani trebuie să înlocuim tehnologiile întreprinderilor. *(Aplauze puternice).* Iată de ce vrem o asemenea integrare a învățămîntului cu producția. *(Aplauze prelungite).*

Realizarea acestei integrări presupune schimbarea generală a concepției în învățămînt, realizarea prezenței nemijlocite a specialiștilor din producție în învățămînt și, totodată, a cadrelor din învățămînt în producție. Laboratorul de cercetare din învățămînt trebuie să fie și laboratorul de cercetare al fabricii. Acolo să se elaboreze tehnologia ce urmează a fi introdusă în fabrică. Nu trebuie să avem un laborator al fabricii, un laborator al institutului de cercetare și unul al facultății sau al catedrei. O asemenea mentalitate trebuie lichidată cu desăvîrșire. În fond, este necesar să ajungem la o unificare a învățămîntului cu cercetarea și producția. Atunci vom face cu adevărat treabă bună ! *(Aplauze puternice).*

Este necesar ca asupra acestei probleme să aducem mai multă claritate. Aș dori ca Ministerul Învățămîntului să fie mai exigent și mai perseverent în clarificarea acestor probleme, în trasarea unui program unic al învățămîntului care să fie realizat într-o anumită etapă dată. Nu vom putea, desigur, realiza acest program într-un an sau doi, dar va trebui să mergem ferm în această direcție și tot ceea ce facem să țină seama de această orientare generală. În acest fel în învățămîntul din România se va putea realiza o transformare calitativă reală, care îi va permite să joace un rol tot mai important în dezvoltarea societății noastre socialiste.

Același lucru este valabil, într-un anumit sens, și pentru învățămîntul general și pentru învățămîntul liceal.

Măsurile pe care le-am luat acum un an în acest domeniu au început să dea rezultate. S-au creat mii de ateliere, elevii au început să lucreze. Există din partea elevilor dorința de a-și însuși cunoștințe cît mai temeinice într-o profesiune sau alta. Desigur, nu ne-am așteptat ca această problemă, de o mare amploare, să fie soluționată într-un an de zile. Și în acest domeniu trebuie să mai învingem însă unele tendințe conservatoare, unele concepții învechite, și aceasta nu atît la părinți și la elevi, cît mai ales la cadrele didactice, poate chiar și la Ministerul Învățămîntului. *(Animație, aplauze).* Am fost la Bistrița, vin de acolo. Mi-au povestit tovarășii că, pentru a recruta muncitori la cele trei întreprinderi noi care vor intra anul acesta sau la începutul anului viitor în funcțiune, s-au aflat în situația de a încălca legea, în sensul că au trebuit să primească numai absolvenți de liceu pentru toate posturile de muncitori calificați. Există o înclinație certă a tineretului de a se încadra în producție. Dar se pune problema cum îl pregătim ? Ce facem pentru a da tinerilor cunoștințele corespunzătoare ca, după absolvirea liceului, să nu mai trebuiască să urmeze încă un an sau doi ani școala profesională pentru a putea ocupa posturi de muncitori calificați. Învățămîntul trebuie să asigure o asemenea pregătire, încît după absolvirea liceului tînărul să se poată încadra muncitor calificat în ramura pentru care s-a pregătit. *(Aplauze).* În felul acesta vom soluționa multe probleme sociale, creînd tineretului o perspectivă clară de viață. Trebuie să înțelegem că vechiul liceu teoretic, așa cum era cunoscut în trecut, nu mai corespunde cerințelor actuale. Așa-zisele licee teoretice care vor rămîne vor trebui să sufere transformări în organizarea și concepția lor. Iar ponderea — și aceasta înseamnă peste 70% — va trebui să o aibă liceele tehnice, economice și de alte specialități. *(Vii aplauze).* Se va crea astfel o bază

bună şi pentru recrutarea studenţilor la institutele de învăţămînt superior. Elevul din liceul tehnic va veni cu cunoştinţe aprofundate în domeniul respectiv de specialitate şi nu va mai fi necesar să se piardă 2 ani, cum se face acum, pentru a i se preda cunoştinţe generale. Atunci vom putea face, într-adevăr, din învăţămîntul superior o bază puternică de formare a cadrelor cu largi cunoştinţe în specialitatea respectivă, vom putea scoate buni ingineri, buni specialişti în toate domeniile de care societatea are nevoie. *(Aplauze puternice).*

Desigur, însuşi învăţămîntul general de 10 ani va trebui să asigure într-o măsură mai mare pregătirea tineretului pentru viaţă, pentru producţie. Se prevede ca în ultimii doi ani — clasele 9 şi 10 — să se predea şi anumite cunoştinţe profesionale. Din păcate, multe din ceea ce am prevăzut au rămas pe hîrtie, nu s-au introdus cu fermitate în viaţă. Iată de ce este necesar ca acum, la începutul noului an de învăţămînt, să aruncăm o privire critică asupra a ceea ce am făcut pînă acum şi să ne gîndim cu toată seriozitatea la ceea ce avem de făcut pentru a realiza în bune condiţii sarcinile trasate de partid şi guvern. Avem toate condiţiile pentru a obţine o îmbunătăţire radicală a întregului învăţămînt, atît în ce priveşte ridicarea nivelului teoretic — şi cînd spun teoretic mă refer la predarea cunoştinţelor generale ştiinţifice —, cît şi în ce priveşte legarea mai strînsă, mai rapidă a învăţămîntului de producţie, de cercetare. În acest fel vom răspunde cerinţelor de astăzi şi de mîine ale societăţii noastre, vom pregăti cadre la nivelul celor mai noi şi înaintate cuceriri ale ştiinţei universale.

Este necesar ca profesorii, cadrele didactice să depună, în această direcţie, eforturi mai mari. Apreciem în mod deosebit felul în care corpul didactic universitar îşi îndeplineşte atribuţiile. În acelaşi timp, considerăm că celor

peste 12 000 de cadre didactice din învăţămîntul superior le revin răspunderi sporite în înfăptuirea directivelor trasate de partid şi guvern. Trebuie trecut cu mai multă hotărîre la integrarea învăţămîntului superior cu cercetarea şi producţia. Este necesar să punem un mai mare accent pe îmbunătăţirea procesului de învăţămînt, pe perfecţionarea cursurilor şi manualelor, asigurînd introducerea rapidă a noilor cuceriri ştiinţifice din domeniul respectiv de activitate. Dacă am analiza unele cursuri — şi cred că va trebui să facem aceasta —, am constata că unele nu ar mai trebui să se găsească în circulaţie. Ar putea să se afle poate în muzeele institutelor respective, dar nu în laboratoare, nu în sălile de curs. A ţine pasul cu ştiinţa şi tehnica mondială înseamnă a înnoi periodic cursurile şi manualele. Dacă în fabrică, în uzină, un produs trebuie înnoit la 3—4 ani, cursul trebuie înnoit anual. Am avut ocazia să văd cursuri rămase cu 10 ani în urmă. Nu mă refer numai la conţinut, erau pur şi simplu scrise acum 10 ani. Ce fel de cursuri mai pot fi acestea? Şi aceasta nu e valabil numai pentru ştiinţele tehnice — pentru matematică, chimie, biologie, medicină —, este valabil în egală măsură şi pentru ştiinţele sociale. Şi în acest domeniu, dacă nu se ţine seama de problemele noi pe care le ridică viaţa socială, înseamnă a ocupa timpul studenţilor cu chestiuni care nu mai au decît cel mult valoare documentară sau istorică. Iată de ce consider că profesorilor, cadrelor didactice le revin sarcini deosebit de mari în perfecţionarea manualelor, a întregului proces de predare. Avem forţe capabile, avem oameni de înaltă valoare în cadrul corpului profesoral universitar. Avem oameni de renume naţional şi internaţional. Este necesar să unim aceste forţe, să le dirijăm într-o direcţie clară — şi vom obţine rezultate rapide în modernizarea, în perfecţionarea

generală a învățămîntului nostru. Sînt convins că vom reuși să facem acest lucru, că anul 1972/1973 va fi un an de cotitură! Trebuie să facem ca acest an să marcheze cu adevărat o cotitură în acest important domeniu de activitate! *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!")*.

Avem un corp bun de profesori și în școlile generale și liceale, avem învățători cu o temeinică pregătire, cu o bogată experiență. Sînt convins că și în acest domeniu cadrele didactice vor acționa cu mai multă fermitate pentru soluționarea marilor probleme pe care le ridică modernizarea învățămîntului. Există premise pentru a putea spune că sarcinile trasate de Conferința Națională pot fi realizate în bune condiții în învățămîntul de toate gradele, că și în acest sector hotărîrile conferinței se află în mîini bune și vor fi duse cu succes la îndeplinire. *(Aplauze puternice)*.

Am spus că se constată o serioasă preocupare din partea tineretului pentru însușirea de cunoștințe practice, spre a se putea încadra cît mai repede în producție. Referindu-mă la studenți, aș putea spune că sînt deosebit de receptivi în însușirea a ceea ce este nou. Ei se preocupă și aduc o contribuție prețioasă la modernizarea cît mai rapidă a învățămîntului nostru superior. Acesta este un lucru bun, un factor de mare importanță pentru progresul învățămîntului nostru. Dealtfel, întotdeauna tineretul s-a aflat în primele rînduri ale luptei pentru nou, împotriva vechiului, pentru transformarea revoluționară a societății, pentru transformarea revoluționară a omului. Iată de ce partidul dă o înaltă apreciere tineretului universitar, studenților, preocupării lor de a-și însuși cele mai noi și înaintate cuceriri ale științei și culturii naționale și universale. Sînt convins că și în viitor studențimea noastră va păși în primele rînduri ale luptei pentru

dezvoltarea rapidă a societății socialiste, se va pregăti astfel încît să poată participa activ, în toate domeniile, la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea, de Conferința Națională, la făurirea viitorului luminos al patriei noastre socialiste — societatea socialistă multilateral dezvoltată, societatea comunistă. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

De asemenea, elevii din școlile de toate categoriile obțin rezultate bune. Ei participă activ la modernizarea învățămîntului, fac eforturi pentru o pregătire profesională cît mai concretă. Deoarece ne-am propus să inaugurăm și învățămîntul general cu acest prilej, aș dori să menționez la această întîlnire aprecierea deosebită pe care o dăm elevilor din întregul învățămînt de cultură generală și liceală. Doresc să urez studenților și elevilor succese tot mai mari, rezultate cît mai bune în studiu, spre a deveni buni constructori ai socialismului, buni cetățeni ai patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Nu am vorbit despre problemele educației generale, despre problemele formării politice, cetățenești a tineretului studios. Consider însă că din ceea ce am spus pînă acum se înțelege că, pentru a forma un bun specialist, un bun cetățean, constructor al socialismului, este necesar ca, odată cu preocuparea pentru însușirea cunoștințelor de specialitate, să acordăm o atenție permanentă educării generale a tinerilor, ridicării nivelului lor de cunoștințe culturale, politice. Numai așa tineretul nostru va putea duce mîine pe umerii săi marile sarcini ale dezvoltării patriei. Avem datoria să pregătim tînăra generație atît din punctul de vedere al cunoștințelor de specialitate, cît și din punct de vedere politic, ideologic, astfel ca tînărul de mîine, noua generație, să poată duce în mod sigur înainte

cuceririle înaintașilor, să ridice pe noi culmi civilizația socialistă, să asigure viitorul luminos al patriei noastre. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși,

Cunoașteți preocupările generale ale partidului, ale guvernului, hotărîrea de a face totul pentru ca, odată cu dezvoltarea generală a societății noastre socialiste, cu creșterea producției industriale și agricole, să ridicăm continuu bunăstarea materială și spirituală a întregului popor. Întreaga noastră activitate, tot ceea ce facem este menit să slujească omul cu preocupările și nevoile lui materiale — care, după cum știți, nu sînt printre cele din urmă —, cu preocupările și necesitățile lui spirituale. Facem totul pentru a crea condiții cît mai bune de viață din toate punctele de vedere. Ne preocupăm de a asigura creșterea nivelului de trai mai rapid decît am prevăzut în cincinal, pe măsură ce și cincinalul se va realiza mai devreme. Dealtfel, începînd din septembrie am și trecut la majorarea salariilor mici, iar zilele trecute am luat o nouă hotărîre de ajutorare a familiilor cu copii mulți. Vom continua în anii 1973 și 1974 generalizarea majorării salariilor și aplicarea altor măsuri sociale — construcția de locuințe, asistența sanitară etc. —, care vor crea omului societății noastre o viață cît mai bună. Trebuie să ne preocupăm și mai mult de îmbunătățirea aprovizionării. Organele noastre de partid, consiliile populare trebuie să acorde mai multă atenție problemelor de zi cu zi ale oamenilor muncii, în așa fel încît, pe măsura rezultatelor pe care le obținem în dezvoltarea societății, să crească bunăstarea și fericirea fiecărei familii în parte. Pînă la urmă, numai în măsura în care vom vedea această problemă nu în general — nu în cifre medii pe țară —, ci concret, în viața fiecărui om, a fiecărei familii, ne vom îndeplini ro-

lul în ridicarea bunăstării întregului popor. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

În Cluj își desfășoară activitatea un mare număr de întreprinderi. Ele au un rol important în economia României. Nu am vizitat astăzi încă nici o întreprindere, am în program asemenea vizite după-amiază. Dar aș dori să exprim aici cîteva considerente. Cunosc întreprinderile din Cluj, știu ce se construiește, știu și rezultatele în producție. Sînt bune, dar pot fi încă și mai bune. Vom discuta, desigur, concret aceasta în întreprinderile pe care le voi vizita astăzi. Dar aș dori să mă adresez activului de partid și, desigur, și cadrelor din învățămînt, precum și tuturor oamenilor muncii, cerîndu-le să acorde mai multă atenție perfecționării activității din întreprinderi. Sînt încă rezerve mari în ce privește folosirea capacităților, a dotării tehnice, în ce privește buna organizare. Întreprinderile trebuie ajutate să se încadreze într-un ritm mai rapid în preocupările generale ale județelor și întreprinderilor din România de a realiza cincinalul înainte de termen. Nu doresc să mă refer la chemarea capitalei de a realiza planul în 4 ani și jumătate. Desigur, capitala are forța necesară. Și-a apreciat-o. Alte județe au analizat chemarea și au stabilit în cîți ani și în cîte luni pot realiza planul. Clujul va hotărî, de asemenea, aceasta — poate fi și în 4 ani și jumătate, și în 4 ani și 8 luni, și în 4 ani și 4 luni, nu este nici o piedică în acest sens. *(Aplauze).* Dar esențialul este să ne propunem de a folosi mai bine mijloacele de care dispunem, să obținem cu investițiile realizate pînă acum — și în Cluj am investit mult — o producție sporită. Aceasta este calea pentru ca și oamenii muncii din Cluj să contribuie la sporirea rapidă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor și deci și a lor înșiși. Sînt convins că clasa muncitoare din Cluj își va face datoria, că — la fel ca și în trecut — oamenii

muncii din Cluj, fără deosebire de naționalitate, nu vor rămîne în urma celor din București. Eu aș fi printre cei care ar trebui să înmîneze decorația pe care am anunțat-o la Conferința Națională județului care se va plasa pe locul I — și nu aș avea nimic împotrivă să vin la Cluj să fac aceasta. Depinde de dumneavoastră! *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși,

Soluționarea problemelor pe care le-am discutat astăzi cere o activitate sporită din partea organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt, din toate școlile, din toate întreprinderile, cere îmbunătățirea și intensificarea activității organizației de partid, a Comitetului municipal și, desigur, a Comitetului județean Cluj. Trebuie să menționez și cu acest prilej că noi apreciem munca desfășurată de organizațiile de partid din Cluj, de organizația municipală și de Comitetul județean de partid Cluj. Sperăm că se vor lua măsurile necesare în vederea lichidării unor neajunsuri care mai persistă într-un șir de domenii pentru a ridica întreaga muncă de partid la nivelul cerințelor trasate de Conferința Națională.

Îndeplinirea rolului conducător al partidului nu este o lozincă cu caracter general. Această cerință trebuie concretizată prin munca fiecărei organizații de partid, a fiecărui membru de partid. Numai în măsura în care fiecare comunist, fiecare organizație de partid, fiecare comitet orășenesc, fiecare comitet județean își vor face datoria, vor face totul pentru a uni eforturile colectivelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea, se vor preocupa permanent ca fiecare colectiv să devină un puternic centru de activitate pentru dezvoltarea patriei — numai în această măsură partidul nostru își va îndeplini rolul de conducător în societate. *(Aplauze puternice).*

Doresc să urez organizației de partid Cluj — tuturor organizațiilor care o alcătuiesc, tuturor comuniștilor, întregului activ — succese tot mai mari! Să faceți în așa fel încît toate sarcinile trasate de Conferința Națională, de partid și guvern să fie realizate în cele mai bune condiții! Am convingerea că organizația din Cluj va obține rezultate bune în această direcție, dovedindu-se, ca și pînă acum, una din organizațiile puternice ale partidului nostru. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vorbind de partid, am vorbit și de organizațiile obștești, inclusiv de organizația de tineret. Totuși, nu aș putea să nu spun cîteva cuvinte despre activitatea U.T.C.-ului și a asociațiilor studențești. Desigur, ne bucură ceea ce a spus aici președintele asociațiilor studențești din Cluj în legătură cu rezultatele obținute, cu preocupările asociațiilor pentru soluționarea problemelor privind învățămîntul, munca studenților, participarea lor la viața socială. Este însă necesar ca organizațiile tineretului, inclusiv asociațiile studențești, să fie mai active, să se preocupe mai mult de problemele educative și, mai cu seamă, să înțeleagă bine că trebuie să-și desfășoare nemijlocit activitatea în mijlocul tineretului. N-aș putea spune că toate organizațiile reușesc, într-adevăr, să răspundă cerințelor tinerilor, să organizeze viața tineretului din școli, din institutele de învățămînt corespunzător acestor cerințe. Sînt multe neajunsuri în această privință.

Organizația de partid din oraș și din județ, comitetul municipal și comitetul județean trebuie să analizeze și să ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor noastre de tineret. Acolo, în cadrul organizației sale, tineretul trebuie să găsească soluționarea problemelor care îl preocupă. Trebuie dată mai multă atenție combaterii unor mentalități înapoiate, retrograde, a unor concepții antiștiințifice, a unor idei mistice. În statul nostru există liber-

tatea credinței — dar noi sîntem comuniști. Voi, studenții, sînteți viitori intelectuali comuniști și e greu de presupus că un om de știință, un viitor om de știință, un om cu un orizont larg de cunoaștere poate crede că ploaia vine de la o forță supranaturală. Tocmai astăzi, la deschiderea anului universitar, a plouat. *(Animație, aplauze)*. Este necesar să ne preocupăm de a da răspunsuri științifice la un șir de probleme pe care le ridică permanent viața, societatea. În această privință, organizațiile de tineret trebuie să facă mai mult, să-i ajute pe tineri să înțeleagă în mod științific, în lumina filozofiei materialist-dialectice și istorice, a noilor cuceriri ale cunoașterii umane, fenomenele naturii, legile obiective, tendințele dezvoltării societății.

Tineretul vrea să și danseze. Și noi am fost odată tineri, nici acum nu sîntem bătrîni. *(Animație, aplauze)*. Trebuie să spun că, pe atunci, organizația comunistă de tineret nu neglija să organizeze și dansuri, și distracții. Nu se poate concepe o organizație de tineret care să nu se preocupe de problemele tineretului, de organizarea vieții sale. Altfel încetează de a mai fi o organizație a tineretului. Iată de ce, știind că aici sînt îndeosebi cadre ale organizației tineretului, doresc să spun că în activitatea U.T.C.-ului, a asociațiilor studențești trebuie să intervină o schimbare radicală în stilul de muncă. Trebuie desfășurată o astfel de activitate, încît fiecare tînăr să simtă că în organizație găsește soluții la toate problemele care îl preocupă. Inclusiv în cadrul organizației să se poată căsători, să poată face nunta. *(Aplauze puternice)*. Care pot fi cei mai buni prieteni, cei mai buni colegi care să participe la această mare bucurie a tinerilor decît colegii de facultate, de organizație, cei alături de care trăiesc zilnic ? Credeți că există vreo incompatibilitate între a fi tînăr comunist și a organiza o asemenea căsătorie ? Este necesar ca organizația să

se preocupe de felul cum este organizată viața personală a tinerilor. După cum știți, Conferința Național a emis previziunea că pînă în 1990 vom ajunge la o populație de 25 000 000 în România. U.T.C.-ul, partidul nostru trebuie să se preocupe de această perspectivă. *(Vii aplauze)*. Fiecare trebuie să înțeleagă că are răspunderi față de societate, inclusiv răspunderea de a lăsa urmași. Nu este o problemă față de care să închidem ochii. Tineretul trebuie crescut într-un spirit sănătos, de răspundere față de societate, față de familie. Numai atunci vom crea într-adevăr o societate socialistă dezvoltată din toate punctele de vedere. Nu ne poate lăsa indiferenți ceea ce se întîmplă în familie, felul cum se căsătoresc sau cum se descăsătoresc unii tineri, pe considerentul că aceasta este viața lor personală. Desigur, este viața lor personală, dar societatea întotdeauna s-a ocupat și trebuie să se ocupe și de viața personală a oamenilor. Faptul că ne preocupăm de a asigura locuințe, ajutoare pentru copii, pentru familii nu arată grijă pentru familie, pentru om ? Preocuparea pentru viața omului nu este ceva abstract, ci grija atît pentru satisfacerea cerințelor materiale, cît și pentru nivelul moral, spiritual al existenței cetățenilor și în mod deosebit a tineretului. Nici o organizație de partid sau de U.T.C. nu poate fi indiferentă la ceea ce se întîmplă în viața oamenilor. *(Aplauze)*. Este necesar să înțelegem că, preocupîndu-ne de problemele mari, trebuie să ne îngrijim și de problemele așa-zis mărunte. În fond nu există probleme mari și mici, iar conduita în viața personală, în viața de familie constituie o condiție de bază a bunului mers al întregii vieți sociale. Iată de ce U.T.C., U.A.S.R., organizațiile de partid trebuie să se preocupe permanent de educarea multilaterală, comunistă a tineretului, de explicarea tuturor problemelor, astfel ca tineretul să înțeleagă cum trebuie concepută viața în spiritul principiilor

și normelor elaborate de Conferința Națională privind etica și echitatea socialistă. Elaborînd aceste norme, nu ne-am gîndit să avem încă un document în plus, ne-am gîndit să stabilim orientări care să ajute la înțelegerea răspunderilor pe care le ridică societatea în fața fiecărui cetățean, a problemelor noi ale vieții și relațiilor dintre oameni.

În acest spirit sper ca organizațiile de partid, de tineret, consiliile populare să acorde mai multă atenție problemelor privind activitatea de producție, de învățămînt, de cercetare, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale, de organizare a întregii vieți sociale, îndeplinindu-și astfel în cît mai bune condiții rolul organizator și conducător în toate domeniile. Sînt convins că vom obține și aici o îmbunătățire simțitoare a activității organizațiilor noastre de partid, de stat și obștești. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși,

Cunoașteți politica internațională a partidului și statului nostru. Urmăriți cu toții cum se desfășoară viața internațională. Putem spune că evenimentele confirmă pe deplin justețea liniei trasate de Congresul al X-lea în domeniul politicii internaționale, aprecierile date în acest domeniu de Conferința Națională.

Avem satisfacția să asistăm la un curs — ce se imprimă cu tot mai multă fermitate în viața internațională — de destindere, de soluționare a problemelor complicate care-și așteptau rezolvarea, unele de peste 20 de ani, pe calea tratativelor, a înțelegerii. Dacă am lua numai evenimentele mari din ultimul an, putem spune că realmente se observă o serie de rezultate bune pe calea soluționării acestor probleme. Desigur, nu ne facem iluzii. Știm că în lume mai ard încă flăcările războiului, mai sînt conflicte. E necesar să depunem în continuare eforturi consecvente pentru a se pune capăt acestor conflicte,

pentru a se obține abolirea politicii imperialiste de forță și dictat, pentru lichidarea colonialismului, pentru a face să triumfe în relațiile dintre state principiile noi, bazate pe egalitatea în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe avantajul reciproc, pe neamestecul în treburile interne, pe renunțare la forță, la amenințarea cu forța, pe respectarea dreptului fiecărei națiuni de a-și hotărî viața așa cum dorește. *(Aplauze puternice).*

Sînt perspective bune în direcția realizării securității europene. Sperăm că vor începe pregătirile, că se va ajunge la ținerea conferinței europene în cursul anului 1973.

Noi sîntem ferm hotărîți să aplicăm în viață prevederile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale privind politica internațională, să acționăm cu consecvență pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu toate statele lumii, inclusiv cu statele capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice.

Dorim să participăm activ la statornicirea pe arena mondială a unei noi politici, la creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite în viața internațională, în promovarea colaborării și păcii. Dorim să se realizeze o asemenea lume în care fiecare popor să-și poată consacra forțele, mijloacele — materiale și umane — dezvoltării economico-sociale. Sîntem ferm hotărîți să facem totul în acest sens, să participăm activ la lupta pentru o lume a colaborării și a păcii. *(Aplauze puternice).*

În încheiere, doresc încă o dată să exprim convingerea mea, a conducerii de partid și de stat că noul an va marca un moment important în perfecționarea și îmbunătățirea învățămîntului superior, a învățămîntului de toate gradele.

Doresc să urez cadrelor universitare din Cluj, tuturor cadrelor universitare din țară noi succese în activitatea lor, rezultate cît mai bune în instruirea și educarea tinerei generații. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Adresez urări de succes cadrelor didactice din învățămîntul liceal, de cultură generală și din școlile profesionale și le doresc realizări tot mai mari în perfecționarea învățămîntului. *(Aplauze puternice).*

Urez studenților din Cluj, întregii studențimi din România succese și rezultate cît mai bune la învățătură. Să obțineți, dragi tovarăși, asemenea rezultate încît, atunci cînd veți păși în producție, să vă puteți îndeplini cu cinste îndatoririle pe care le veți avea, să puteți duce mai departe făclia civilizației și progresului socialist în România ! *(Aplauze puternice).*

De asemenea, doresc elevilor succese tot mai mari la învățătură, în întreaga lor activitate.

Tuturor vă doresc multă sănătate și multă fericire ! *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu-P.C.R. !" Întreaga asistență ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE LA ADUNAREA POPULARĂ A OAMENILOR MUNCII DIN MUNICIPIUL SATU MARE CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII UNUI MILENIU DE EXISTENȚĂ

— 3 octombrie 1972 —

Dragi tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului și județului Satu Mare un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, urale).*

Pentru mine și pentru ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului constituie o deosebită plăcere să participăm, împreună cu dumneavoastră, la sărbătorirea unui mileniu de existență documentară a municipiului Satu Mare. *(Aplauze puternice).* Folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului cele mai calde felicitări, atît pentru sărbătorirea unui mileniu de istorie a localității în care trăiți, cît și pentru acordarea înaltei distincții a patriei noastre, „Steaua Republicii". Decernarea acestei decorații marchează importanța evenimentului istoric pe care îl aniversăm și, totodată, subliniază aprecierea pe care partidul și statul nostru o dau activității oamenilor muncii din municipiul Satu Mare, consacrată operei de construcție a socie-

tății socialiste în România. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Sărbătorim în acest an un mileniu de existență documentară a municipiului, dar istoria acestei localități se pierde în timpuri străvechi. Încă de pe vremea statului dac al lui Burebista, pe teritoriul de astăzi al municipiului exista o localitate înfloritoare. Izvoarele istorice vorbesc, de asemenea, de existența pe aceste meleaguri a unui mare și puternic voievodat — cel al lui Menumorut. Apoi, alături de populația băștinașă, pe aici s-a așezat populația maghiară. A început astfel conviețuirea milenară a românilor și maghiarilor, care, muncind și luptînd împreună, au ridicat tot ceea ce există astăzi pe aceste meleaguri. Ei au avut de înfruntat multe greutăți, au trebuit să ducă multe bătălii împotriva asupritorilor. Muncind și luptînd împreună, au învățat să se cunoască și să se prețuiască. S-a creat o adevărată frăție între oamenii muncii de pe aceste meleaguri, care, unindu-și eforturile pentru făurirea unei vieți mai bune, mai fericite, nu țin seama de nici o deosebire de naționalitate. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Încă în 1380, iobagii români și maghiari s-au ridicat împreună împotriva feudalilor. În războiul țăranilor condus de Doja, românii și maghiarii au luptat, de asemenea, laolaltă. Aici a poposit în anul 1601 Mihai Viteazul cu oastea lui. Mișcările revoluționare din 1703—1711, conduse de Francisc Rakóczi II, au reunit sub stindardul pe care era scris „Pentru patrie, pentru libertate" populația română și maghiară.

Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan a avut un puternic răsunet și pe meleagurile sătmărene. Revoluția din 1848 a marcat, de asemenea, momente importante de colaborare între români și unguri în lupta împotriva asupritorilor. Este cunoscută, totodată, activitatea desfășurată de Vasile

Lucaciu pe aceste meleaguri, precum și participarea sătmărenilor la realizarea statului național român în 1918. Este, de asemenea, vie în mintea noastră tradiția revoluționară a clasei muncitoare din municipiul dumneavoastră, participarea sătmărenilor la greva generală din 1920, precum și la luptele desfășurate în perioada dintre cele două războaie mondiale împotriva jugului asupririi burghezo-moșierești. Este cunoscută, totodată, participarea activă a sătmărenilor la lupta împotriva fascismului, pentru eliberarea patriei. Putem spune acum, la această sărbătoare, că istoria milenară a municipiului Satu Mare este strîns legată de conviețuirea frățească, de munca și lupta comună a românilor și maghiarilor. Viața i-a învățat că trebuie să conlucreze întotdeauna strîns uniți, să se opună întotdeauna asupririi, politicii de învrăjbire națională, să facă totul pentru a întări solidaritatea și frăția de muncă și luptă, constituind un tot unic în eforturile pentru edificarea socialismului și comunismului în patria noastră comună! *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Cunoașteți cît de dinamic s-a dezvoltat, după eliberare, municipiul Satu Mare. Este suficient să menționez că în 1971 s-a realizat numai în două zile și jumătate întreaga producție industrială a județului din 1938. *(Aplauze prelungite).* Vă închipuiți, tovarăși, produceți, de fapt, acum într-un an cît s-ar fi produs, la nivelul lui 1938, în mai bine de 100 de ani. Iată ce progres a cunoscut în anii socialismului municipiul Satu Mare! *(Aplauze, urale).* Orașul dumneavoastră s-a dezvoltat puternic atît în ce privește numărul populației — ajungînd la aproape 100 000 de locuitori —, cît și din punctul de vedere al construcțiilor, care au transformat Satu Mare într-o localitate modernă,

înfloritoare. Fără îndoială că, odată cu aceasta, a crescut și bunăstarea materială și spirituală a oamenilor muncii.

Realizările din municipiul dumneavoastră — ca, în general, succesele obținute de poporul nostru în făurirea noii societăți — vorbesc despre superioritatea orînduirii socialiste, despre faptul că numai socialismul poate asigura o asemenea dezvoltare impetuoasă a producției materiale, creșterea într-un asemenea ritm a bunăstării oamenilor muncii, adevărata egalitate în drepturi a cetățenilor, că numai socialismul poate garanta fiecărui cetățean participarea deplină la conducerea destinelor țării. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Putem afirma cu îndreptățită mîndrie că oamenii muncii din România — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, stăpîni pe destinele lor, acționează cu fermitate, sub conducerea partidului comunist, pentru a-și făuri viitorul așa cum îl doresc. Toți cei ce muncesc în patria noastră, fără deosebire de naționalitate, sînt ferm hotărîți să facă totul pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

În munca pe care am desfășurat-o au fost nu puține greutăți ; știm că s-au comis și o serie de greșeli. Dar, după cum știți, partidul nostru a luat poziție hotărîtă împotriva greșelilor, a unit eforturile întregului popor pentru a învinge greutățile. Putem afirma astăzi că tocmai pentru că am adoptat o politică justă, marxist-leninistă, corespunzătoare condițiilor din țara noastră, am reușit să învingem greutățile, să asigurăm mersul hotărît înainte al României, să facem ca țara noastră să se numere printre țările care pășesc cu succes înainte pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Cunoașteți hotărîrile Conferinței Naționale a partidului.

Conferința a acordat o atenție deosebită măsurilor pentru realizarea în bune condiții și — dacă se poate — într-o perioadă mai scurtă a planului cincinal. Din angajamentele luate de județe, inclusiv de județul Satu Mare, se desprinde hotărîrea de a se realiza planul cincinal în numai patru ani și jumătate. Acesta este un lucru bun. Realizarea acestui obiectiv va asigura dezvoltarea mai accelerată a bazei tehnico-materiale a societății noastre și va crea condiții pentru ridicarea într-un ritm mai rapid și a nivelului de trai, material și spiritual, al poporului nostru. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Fără îndoială că îndeplinirea acestor angajamente cere eforturi serioase din partea tuturor colectivelor de oameni ai muncii, a tuturor organizațiilor de partid, a organizațiilor obștești. Aceasta cere unirea eforturilor în aplicarea mai rapidă a cuceririlor științei și tehnicii moderne în producție, pentru că depășirea planului cincinal trebuie să fie nu rezultatul efortului fizic, ci al introducerii pe scară largă a mecanizării și automatizării. Numai pe această cale vom obține o producție suplimentară, de mai bună calitate, vom face să crească eficiența întregii noastre activități economice. *(Aplauze puternice)*.

Am vizitat astăzi două întreprinderi din municipiul Satu Mare. Cunosc, în general, aproape toate întreprinderile municipiului dumneavoastră. Știu că aveți colective bune, că oamenii muncii de aici sînt ferm hotărîți să-și îndeplinească angajamentele. Am ascultat pe tovarășii care au luat cuvîntul aici și care ne-au asigurat că vor realiza planul cincinal chiar în patru ani și cinci luni. Este un lucru bun ! Dar n-aș putea — deși sîntem la o sărbătoare — să nu menționez că mai sînt și neajunsuri, care trebuie lichidate, că într-o serie de întreprinderi din municipiul Satu Mare mai există rezerve care nu sînt încă folosite

în mod corespunzător, că problemele mecanizării, ale bunei organizări a locului de muncă şi folosirii la maximum a capacităţilor de producţie nu sînt rezolvate la nivelul cuvenit în toate întreprinderile. Nu aş dori să mă opresc acum asupra acestor probleme, dar cunosc că sînt în această piaţă, la acest miting, tovarăşi din întreprinderile respective. Ei ştiu că mai au de făcut cîte ceva pentru a lichida aceste neajunsuri. Sînt convins că colectivele de oameni ai muncii, conducerile întreprinderilor, organizaţiile de partid vor lua toate măsurile corespunzătoare, vor acţiona cu hotărîre pentru ca, în cel mai scurt timp, fiecare fabrică şi uzină, fiecare secţie să devină un model de organizare, de bună activitate economică.

Doresc succes deplin tuturor colectivelor de oameni ai muncii în activitatea lor. Aş dori ca judeţul Satu Mare să concureze — şi, dacă se poate, cu rezultate bune — la marea întrecere pentru realizarea cincinalului înainte de termen. Am spus ieri tovarăşilor de la Cluj că, dacă ei vor cîştiga întrecerea, pentru mine va fi o plăcere să mă duc să le înmînez decoraţia pe care am promis-o la Conferinţa Naţională. Cu aceeaşi plăcere aş veni în acest scop şi la Satu Mare. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !“).*

Desigur, vorbind despre economie, trebuie să avem în vedere şi agricultura. Satu Mare este şi un judeţ agrar. Am fost informat că anul acesta producţia agricolă este mai bună decît anul trecut. Sper că producţiile anilor viitori vor fi şi mai bune, astfel încît agricultura să-şi sporească contribuţia atît la îndeplinirea cincinalului, cît şi, în general, la dezvoltarea patriei noastre socialiste. Este necesar să acordăm, într-adevăr, mai multă atenţie agriculturii, să ne preocupăm de obţinerea unor producţii sporite la hectar. Stă în puterea oamenilor muncii din agricultură să facă acest lucru şi trebuie să fie ajutaţi în

această privinţă. Stă, de asemenea, în puterea noastră să îmbunătăţim activitatea din zootehnie, spre a obţine o creştere mai rapidă a numărului de animale, a producţiilor de lapte, lînă şi carne. Trebuie să înţelegem că, pentru a asigura satisfacerea tot mai deplină a cerinţelor consumului alimentar al populaţiei, este nevoie să dezvoltăm într-un ritm mai rapid producţia agricolă în toate domeniile. Judeţul Satu Mare are posibilităţi în această privinţă — şi sper că în următorii ani va face totul pentru a le pune în valoare. Dealtfel, ne gîndim ca, începînd de anul viitor, să introducem o cointeresare mai directă a judeţelor şi a oamenilor muncii din agricultură în sporirea producţiei, îndeosebi animaliere. Avem în vedere ca, în măsura în care se va reuşi să se realizeze un efectiv mai mare de animale, ca animalele să se taie la o greutate mai mare, deci să se obţină o cantitate sporită de carne, fiecare judeţ să dispună de 50% din surplusul dat faţă de plan. Jumătate va fi pentru oraş, iar jumătate pentru cooperativa sau întreprinderea care va realiza surplusul. *(Aplauze puternice).*

După cum vedeţi, stă în puterea dumneavoastră ca pe piaţă să fie mai multă carne, mai mult lapte, mai multe brînzeturi. Sînt convins că comitetul judeţean, întregul activ de partid şi de stat înţeleg că trebuie să răspundă în faţa populaţiei de felul cum se preocupă pentru dezvoltarea agriculturii, pentru asigurarea unui surplus de produse agroalimentare. *(Aplauze).*

Problemele îmbunătăţirii aprovizionării, ridicării bunăstării materiale şi spirituale a poporului nostru constituie preocuparea centrală a întregii noastre politici, sînt, pînă la urmă, esenţa a însăşi edificării societăţii socialiste, care închină totul omului, bunăstării şi fericirii lui. De aceea, este necesar ca, preocupîndu-ne de dezvoltarea industriei şi agriculturii, să avem permanent în vedere da-

toria de a produce lucruri de bună calitate, ieftine, pentru a putea satisface din plin cerințele oamenilor muncii. Aceasta este sarcina principală — și în această direcție trebuie să fie unite eforturile tuturor colectivelor de oameni ai muncii de la orașe și sate! În această direcție trebuie să-și concentreze eforturile comitetul județean de partid, comitetul municipal, comitetele comunale, toate organizațiile de partid, consiliile noastre populare. În felul acesta, organizațiile de partid își vor îndeplini sarcinile puse în fața lor de Comitetul Central, vor răspunde îndatoririlor ce le revin în calitate de forță conducătoare în județ, în oraș, în colectivul unde își desfășoară activitatea. Rolul conducător al partidului nu este o noțiune abstractă. El se materializează în munca fiecărui comitet județean, orășenesc, comunal, a fiecărei organizații de partid, a fiecărui comunist. De felul cum muncește și își desfășoară activitatea fiecare comunist depinde creșterea rolului partidului în buna desfășurare a întregii vieți sociale și economice din țara noastră. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R.!")*.

E necesar să acordăm mai multă atenție problemelor învățămîntului, pregătirii cadrelor. Pentru a realiza programul trasat de Conferința Națională, este necesară ridicarea nivelului de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii, al fiecărui muncitor, al fiecărui cooperator. Trebuie ca și în județul dumneavoastră să se aplice cu mai multă fermitate măsurile adoptate de Comitetul Central, de Conferința Națională în privința perfecționării învățămîntului, a legării lui mai strînse de producție, astfel ca la absolvirea liceului tînărul, dacă nu urmează învățămîntul superior, să se poată încadra imediat în procesul de producție. Trebuie să înțelegem că, pentru a asigura avîntul continuu al societății noastre socialiste, fiecare cetățean al patriei trebuie să fie pregătit din toate punctele de vedere — atît

profesional, cît și politic și cultural —, spre a putea aduce o contribuție tot mai mare la bunăstarea întregii țări, la fericirea întregului nostru popor! *(Aplauze puternice)*.

Desigur, trebuie să acordăm o mare atenție tineretului, dar în același timp și cei mai în vîrstă trebuie să învețe. Pentru toți se pune problema de a învăța, a învăța și iar a învăța. Numai așa vom putea ține pasul cu marile transformări care au loc în lume, cu revoluția tehnico-științifică contemporană! Numai așa vom asigura dezvoltarea în continuare în ritm înalt a patriei noastre în toate domeniile de activitate.

În același timp este necesar, în spiritul hotărîrilor plenarei Comitetului Central din noiembrie anul trecut, să acordăm o atenție sporită problemelor activității educative. Trebuie să desfășurăm o intensă muncă educativă pentru combaterea diferitelor stări de lucruri vechi, a mentalităților retrograde, a rămășițelor vechii societăți. Este necesar să înarmăm tineretul nostru, pe toți cetățenii patriei cu înțelegerea științifică a fenomenelor vieții, a legilor dezvoltării societății. Numai așa fiecare va putea fi un participant activ la construcția noii societăți, își va putea aduce contribuția la rezolvarea problemelor de la locul său de muncă, precum și în conducerea întreprinderilor, orașelor, satelor, în conducerea generală a țării, la soluționarea sarcinilor complexe ale politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Dezvoltarea democrației socialiste, participarea întregului popor la conducerea destinelor țării cere oameni cu cunoștințe largi, în stare să înțeleagă problemele pe care le pune viața, fenomenele legate de dezvoltarea revoluționară a țării, de transformarea revoluționară a lumii, procesele care au loc în viața internațională, oameni care să știe în ce direcție trebuie acționat. Iată de ce munca

politico-educativă constituie o parte inseparabilă a activității de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, de făurire a omului nou — constructor al socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice).*

Nu aș dori să mă refer acum pe larg la problema națională. Politica națională a partidului nostru este clară. Justețea ei se evidențiază pregnant și aici, în municipiul dumneavoastră, în tot ceea ce se înfăptuiește prin munca comună a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități. Vorbele ar fi de prisos. În orice fabrică găsești aici alături de români maghiari ; la fel în orice școală, în orice bloc, în orice magazin. Nimeni nu-i întreabă pe oameni de ce origine națională sînt. Esențial este cum își îndeplinesc sarcinile, care este poziția lor în munca pentru înfăptuirea politicii partidului. Acesta este criteriul suprem de afirmare a oamenilor ! Nu criteriul național, ci criteriul atitudinii politice în lupta pentru dezvoltarea bunăstării tuturor oamenilor muncii ! *(Aplauze prelungite ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

În acest spirit vom acționa și în viitor ! Trebuie să facem în așa fel încît, indiferent în ce limbă învață sau vorbesc unii sau alții, toți trebuie să cunoască limba unică a societății noastre — limba socialismului și comunismului, politica Partidului Comunist Român. Aceasta este limba noastră comună, pe care trebuie cu toții să ne-o însușim ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Aș dori, încă o dată, să subliniez înalta apreciere pe care Comitetul Central o dă activității oamenilor muncii din municipiul și județul dumneavoastră pentru rezultatele pe care le-au obținut în primul an și 9 luni ale acestui cincinal și să adresez tuturor celor care au contribuit la aceste rezultate cele mai calde felicitări. *(Aplauze prelungite).*

Știu că sînt aici mulți membri ai partidului, ai organizației tineretului și cred că veți fi cu toții de acord să adresăm felicitări și să exprimăm aprecierea înaltă pe care Comitetul Central o dă activității comitetului județean, comitetului municipal și organizațiilor de partid din județul Satu Mare. Odată cu aceste aprecieri și felicitări doresc să-mi exprim convingerea că organizația de partid din Satu Mare va fi, în continuare, una din puternicele organizații ale partidului nostru în lupta pentru înfăptuirea integrală a programului elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Dragi tovarăși,

Cunoașteți că, preocupîndu-se de problemele dezvoltării socialiste a României, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită problemelor internaționale. Noi pornim întotdeauna de la considerentul că între sarcinile interne, naționale, și între îndatoririle internaționale există o strînsă unitate dialectică.

Succesele pe care noi le dobîndim în făurirea socialismului — ca, dealtfel, rezultatele obținute de fiecare țară socialistă în această direcție — sînt o contribuție puternică la întărirea țărilor socialiste, a forței socialismului, a prestigiului său în lume. Noi considerăm că avem datoria internațională de a veghea, în primul rînd, permanent la soluționarea în cît mai bune condiții a problemelor complexe ale construcției socialiste în țara noastră, de a face ca România să fie totdeauna un puternic detașament al luptei pentru socialism, împotriva imperialismului, pentru pace și prietenie între popoare. *(Aplauze puternice).* În același timp, considerăm de datoria noastră să acționăm cu fermitate pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare și prietenie cu toate țările socialiste. Desigur, acordăm

întotdeauna atenția necesară dezvoltării relațiilor cu vecinii — relații pe care dorim să le avem cît mai bune. Pot spune că actualmente relațiile noastre cu țările socialiste vecine sînt bune, că întîlnirile pe care le-am avut în acest an, precum și tratatele pe care le-am semnat cu unele țări vecine sînt o contribuție de mare însemnătate atît la dezvoltarea prieteniei dintre România și țările respective, cît și la cauza socialismului în general. *(Aplauze puternice).* Vom face totul și în viitor pentru a dezvolta colaborarea cu toate țările socialiste, considerînd că, numai acționînd în strînsă colaborare, țările socialiste pot exercita o influență tot mai puternică asupra vieții internaționale.

În același timp, promovăm cu fermitate relațiile cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, de sine stătătoare, cu popoarele care se ridică împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru a-și asigura dreptul la o viață liberă, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice).* În întărirea colaborării cu țările în curs de dezvoltare, cu mișcările de eliberare, cu alte forțe antiimperialiste vedem o chezășie a desfășurării cu succes a luptei împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, pentru afirmarea pe arena mondială a unei politici noi, care să țină seama de interesele și năzuințele tuturor națiunilor.

În același timp, acționînd în spiritul coexistenței pașnice, extindem relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, făcînd totul pentru a găsi căi de colaborare și înțelegere în spiritul respectului și avantajului reciproc. Considerăm că aceste relații corespund atît intereselor popoarelor noastre, cît și cauzei generale a păcii.

La baza relațiilor noastre internaționale am pus și punem cu consecvență principiile deplinei egalități în drepturi între toate popoarele, respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne,

avantajul reciproc. Ne pronunțăm cu fermitate împotriva politicii de forță și de amenințare cu forța. Sîntem pentru relații noi între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, care să asigure dreptul fiecărei națiuni de a se dezvolta corespunzător voinței sale. *(Aplauze puternice).*

Putem spune că viața internațională a confirmat și confirmă pe deplin aprecierile și orientările trasate de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului. Asistăm la imprimarea în viața internațională a unui curs spre destindere, spre soluționarea problemelor pe calea tratativelor. Cunoașteți bine că multe probleme care-și așteptau rezolvarea de peste 20 de ani, încă de la încheierea războiului, încep să fie soluționate. Nu am putea să nu menționăm acești factori deosebit de pozitivi din viața internațională, care deschid perspective noi în direcția soluționării și altor probleme, precum și așezării relațiilor dintre popoare pe baze noi. Există perspective tot mai bune în ce privește securitatea europeană, crearea unui climat de înțelegere și colaborare în Balcani, promovarea unei politici de soluționare a problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor.

Desigur, ar fi greșit să ne facem iluzii, să credem că lucrurile vor merge de acum de la sine, că nu vor mai apărea greutăți. Ar fi greșit să credem că nu mai sînt cercuri reacționare care vor să recurgă la forță sau la amenințarea cu forța în viața internațională. Dealtfel, pe planeta noastră mai ard încă flăcările războiului. De aceea, este necesar ca, salutînd cursul nou, inițiativele privind soluționarea problemelor și normalizarea relațiilor dintre state pe calea tratativelor, să facem totul spre a uni eforturile popoarelor pentru a asigura continuarea acestui curs, pentru a bara și zădărnici politica forțelor imperialiste, reacționare. Numai astfel vom putea asigura realizarea pe pla-

neta noastră a unei lumi a colaborării și păcii între toate popoarele. *(Aplauze puternice, urale).*

În ce privește România socialistă, ea va acționa și în viitor în spiritul hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale. Considerăm că, acționind astfel, ne îndeplinim îndatoririle atît față de poporul nostru, cît și față de toate țările socialiste, de toate forțele antiimperialiste, față de cauza prieteniei și colaborării între toate popoarele lumii. Dorim să fim participanți activi la realizarea unei lumi mai bune și mai drepte ! *(Urale, aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Dragi tovarăși,

Începînd de astăzi, Satu Mare intră în al doilea mileniu de existență documentară. Probabil că la al doilea mileniu vom face un bilanț mai bun ! *(Animație, aplauze puternice).* Fără îndoială, tovarăși, că al doilea mileniu al municipiului dumneavoastră va fi sărbătorit în condițiile societății comuniste ! Dar, pentru a face ca această societate să se realizeze cît mai repede, este necesar să ne preocupăm intens de înfăptuirea sarcinilor trasate de Conferința Națională. Să facem în așa fel încît programul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, cît și direcțiile de perspectivă pînă în 1990 să se realizeze în asemenea condiții, încît urmașii noștri — nu cei de peste veacuri, ci cei din anii care vin imediat — să se poată bucura din plin de binefacerile socialismului și comunismului ! Să facem în așa fel încît comunismul să triumfe în România încă în secolul acesta ! *(Aplauze puternice, urale).*

Sînt convins că cetățenii din Satu Mare — la fel ca întregul nostru popor — vor fi unanimi în hotărîrea de a-și uni forțele pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului nostru — politică ce corespunde pe deplin intereselor întregului nostru popor, cauzei păcii și

colaborării în lume, cauzei socialismului. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Cu această convingere, vă urez tuturor, din toată inima, noi și mari succese în toate domeniile de activitate ! Vă doresc multă sănătate și multă fericire în mileniul al doilea ! *(Aplauze puternice, prelungite, urale și ovații. Cei prezenți la adunare aclamă îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT LA ADUNAREA POPULARĂ DIN COMUNA ODOREU

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Satu Mare

— 4 octombrie 1972 —

Dragi tovarăşi,

Doresc, în primul rînd, să vă adresez dumneavoastră, tuturor locuitorilor comunei Odoreu un salut călduros din partea Comitetului Central, a Consiliului de Stat şi a guvernului, din partea mea personal. *(Aplauze puternice).*

Este o deosebită plăcere pentru mine să mă întîlnesc astăzi cu dumneavoastră, după doi ani de la inundațiile care au pricinuit comunei atîtea pagube şi greutăți. Constat cu multă satisfacție că urmările inundațiilor au fost complet lichidate, că a răsărit, dacă se poate spune aşa — desigur, nu din nimic, ci prin munca depusă de toți locuitorii comunei, cu ajutorul partidului şi guvernului —, o comună nouă, s-ar putea spune, un mic orăşel agricol. *(Aplauze prelungite).*

Am vizitat cîteva din instituțiile dumneavoastră, cîteva locuințe construite în aceşti doi ani. Am constatat cu multă bucurie că şcoala asigură condiții bune pentru instruirea şi educarea copiilor, a tinerei generații, că magazinul asigură buna aprovizionare a populației. Am văzut

casele noi, cu spații largi, cu mobilă corespunzătoare, locuințe bine gospodărite. Am constatat că locuitorii ştiu să se gospodărească din toate punctele de vedere — au inclusiv vin şi țuică, palincă bună. *(Animație, aplauze).*

Doresc să vă urez tuturor să vă simțiți cît mai bine în noua comună refăcută, în locuințele noi. Să obțineți rezultate bune în reconstrucția definitivă a comunei, în transformarea ei într-o localitate care să constituie un exemplu şi pentru alte comune din județ. *(Aplauze puternice).*

În timpul vizitei am constatat rezultatele bune obținute în activitatea productivă a cooperativei agricole, a întreprinderii agricole de stat. Recoltele arată că se depun eforturi pentru a se obține producții tot mai mari, deşi cred că posibilitățile din această parte a țării, din Odoreu, sînt mai mari. Este de înțeles că pentru a asigura creşterea continuă a bunăstării fiecărui cooperator, a fiecărui cetățean, cît şi pentru a aduce o contribuție sporită la asigurarea țării cu produse agroalimentare, trebuie depuse eforturi pentru a se obține recolte şi mai mari. Aceasta este singura cale ca programul trasat de Congresul al X-lea şi de Conferința Națională privind dezvoltarea întregii țări — şi, în acest cadru, şi dezvoltarea agriculturii — să se poată înfăptui cu succes.

Mă bucur că aveți rezultate bune. Aceasta arată că gospodarii din Odoreu ştiu să muncească pămîntul, că tovarăşii din conducerea cooperativei, a întreprinderii de stat, organizația de partid se preocupă să obțină recolte mari. Vă felicit şi vă doresc să obțineți rezultate şi mai bune în această direcție. *(Aplauze puternice).*

După cum ştiți, în aceste părți ale țării au mai fost — e adevărat, de mult — inundații. Dar, după ce apele au trecut, lucrurile au rămas ca şi în trecut — au rămas mizeria şi jalea. Astăzi, după cum cunoaşteți singuri, pornind de la preocuparea principală de a asigura bunăstarea

şi fericirea tuturor cetăţenilor — pînă la urmă, însuşi scopul principal al construcţiei socialismului şi comunismului —, partidul nostru a luat măsuri pentru remedierea rapidă a urmărilor catastrofei naturale, atît în sate, cît şi în oraşe. Cunoaşteţi, desigur, ce s-a făcut în Satu Mare, în comuna dumneavoastră, în alte părţi. Toate acestea demonstrează preocuparea partidului şi guvernului de a face ca întregul nostru popor să se bucure din plin de binefacerile socialismului. Constituim, într-adevăr, o familie unită, iar atunci cînd apar, într-un loc sau altul, greutăţi, cu forţe unite le învingem. Felul cum s-a luptat împotriva inundaţiilor din 1970 a dovedit unitatea, forţa întregului nostru popor, care, sub conducerea partidului, a reuşit să învingă rapid greutăţile, să asigure mersul hotărît înainte al poporului nostru pe drumul socialismului şi comunismului. *(Aplauze puternice).*

Încă o dată vă urez din toată inima, tovarăşi, succese tot mai mari în activitatea dumneavoastră, multă sănătate şi fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA MITINGUL DE LA UZINA MECANICĂ DE MAŞINI ŞI UTILAJ MINIER DIN BAIA MARE

Cu prilejul vizitei de lucru în judeţul Maramureş

— *4 octombrie 1972* —

Dragi tovarăşi,

Doresc să vă adresez dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului Baia Mare şi judeţului Maramureş un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice).*

Este o deosebită plăcere pentru mine să mă reintîlnesc cu puternicul detaşament de muncitori, mineri, metalurgişti, chimişti şi constructori de maşini de aici, cu noul detaşament al textiliştilor — care în viitorii ani va ocupa, fără îndoială, un loc important în economia judeţului dumneavoastră —, cu intelectualii, cu oamenii muncii din judeţul Maramureş şi din municipiul Baia Mare. *(Aplauze puternice. Se scandează : „Ceauşescu şi poporul !").*

Am ascultat cu deosebită atenţie cele spuse aici de tovarăşii care au luat cuvîntul. Am vizitat unele secţii din întreprinderile municipiului dumneavoastră şi am constatat cu satisfacţie că şi oamenii muncii din Baia Mare obţin rezultate tot mai bune în îndeplinirea planului cincinal şi — în ultimul timp — în realizarea angajamentelor

privind înfăptuirea înainte de termen a prevederilor cincinalului. *(Aplauze puternice, urale).* Apreciez în mod deosebit sentimentul general al muncitorilor și inginerilor, care doresc să realizeze cincinalul în 4 ani și jumătate. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Cincinalul de calitate în patru ani și jumătate !").*

Mă bucură că minerii, după trecerea la noul program de lucru de 6 ore, realizează în bune condiții sarcinile de plan, depășind chiar producția obținută înainte. Aceasta înseamnă că conducerea întreprinderilor, organizația de partid, întregul colectiv de oameni ai muncii au făcut pregătirile corespunzătoare pentru ca trecerea la programul de lucru redus să nu dăuneze desfășurării normale a producției, ci, dimpotrivă, să asigure creșterea producției. Aceasta este, într-adevăr, calea pe care trebuie să mergem ! Numai astfel vom avea posibilitatea să trecem în perspectivă la reducerea generală, pe întreaga economie, a zilei de lucru. Va trebui să ne preocupăm de realizarea acestei sarcini, trasate încă de Congresul al X-lea. Exemplul minerilor din Maramureș va trebui să fie bine studiat de organele centrale care se ocupă de această problemă, astfel ca trecerea la reducerea zilei de lucru sau a săptăminii de lucru în alte ramuri și localități să se facă în aceleași condiții și cu rezultatele bune înregistrate în județul Maramureș. În legătură cu aceasta, aș dori să adresez minerilor, tuturor celor care lucrează în cadrul acestui minunat colectiv felicitări și urări de noi succese. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Așa cum a menționat un tovarăș aici, nevoile României de cupru, plumb și alte metale neferoase sînt în creștere. De aceea, este necesar să fie luate măsuri pentru descoperirea și punerea în valoare a noi rezerve de minereuri, pentru exploatarea în condiții cît mai bune, cu rezultate cît mai eficiente a rezervelor existente. Sporirea produc-

ției de metale neferoase este deosebit de importantă pentru dezvoltarea generală a societății noastre socialiste. Sînt convins că minerii din Baia Mare, din județul Maramureș vor face și în viitor totul în această direcție. *(Urale puternice, aplauze).*

Am vizitat noua secție de la Uzina metalurgică și chimică. Este o uzină veche, cu un colectiv bun, cu rezultate bune. Și aici vor trebui depuse eforturi sporite pentru a extrage cît mai complet substanțele utile din minereuri, pentru a spori contribuția colectivului la satisfacerea cerințelor economiei țării de metale neferoase. Problema valorificării tot mai complexe a minereurilor trebuie să stea în atenția colectivului uzinei, a centralei. Știu că în ultimii ani uzina a obținut rezultate bune în toate domeniile și sper că se va preocupa și în viitor să-și perfecționeze activitatea pentru a-și spori contribuția la realizarea sarcinilor trasate de Conferința Națională.

În ce privește uzina constructoare de mașini, putem spune că aceasta este o uzină nouă, deoarece în trecut aici se făceau mai mult reparații. Directorul ne-a spus că întreprinderea a devenit o modernă uzină constructoare de mașini. Eu nu aș fi chiar atît de categoric în a afirma acest lucru. Aș spune mai degrabă că uzina a pășit pe calea modernizării și are perspectiva ca, în scurt timp, să devină o modernă uzină constructoare de mașini. *(Aplauze puternice).* Mi-au făcut o bună impresie dezvoltarea rapidă a uzinei, dotarea ei, organizarea fluxului tehnologic al producției, preocuparea pentru înnoirea utilajelor, pentru conceperea și introducerea în producție a unor utilaje de înaltă tehnicitate. În direcția acestei preocupări pozitive s-au obținut rezultate bune. Ținînd însă seama de nevoile economiei naționale, de faptul că vom dezvolta tot mai mult activitatea minieră, precum și de lipsurile existente încă în dotarea minelor, în introducerea mijloacelor

moderne de exploatare în această ramură, este necesar să acordăm mai multă atenţie problemei utilajelor miniere. Această preocupare este impusă atît de nevoile interne, cît şi de cerinţele exportului, de necesitatea de a contribui cu o parte mai mare de utilaje la cooperarea cu alte state. Ceea ce s-a realizat pînă acum este bun, dar constituie numai un început.

În următorii cîţiva ani trebuie să rezolvăm în mod radical problema utilajelor miniere de diferite tipuri. *(Aplauze puternice)*. Ţinînd seama că această uzină se găseşte în Baia Mare, va trebui ca ea să fie specializată îndeosebi în producţia de utilaj minier pentru metale neferoase, pentru minereurile din care extragem metale neferoase, urmînd ca pentru cărbune să dezvoltăm producţia de utilaj îndeosebi în Valea Jiului. Desigur, specializarea presupune ca anumite maşini sau subansambluri să fie produse şi pentru alte sectoare de activitate. Noi am dori ca Uzina constructoare de maşini din Baia Mare să devină pînă la sfîrşitul acestui cincinal o uzină de prim grad, producătoare de utilaje grele miniere pentru diferite necesităţi. În acest scop, vor trebui luate noi măsuri pentru folosirea mai eficientă a spaţiilor, pentru dezvoltarea în continuare a uzinei, astfel încît să poată realiza cincinalul în patru ani şi jumătate şi, totodată, să dea o producţie mult mai mare, pentru acoperirea nevoilor economiei noastre naţionale. *(Aplauze puternice)*.

În ce priveşte noua filatură, intrată de curînd în funcţiune, ea marchează începutul creării unei industrii noi în Baia Mare — industria textilă, care va trebui să se dezvolte în următorii ani. Ne-a făcut o impresie plăcută faptul că acest colectiv tînăr a trecut cu spirit de răspundere la muncă, la organizare, este preocupat şi hotărît să realizeze parametrii întreprinderii într-o perioadă cît mai scurtă, să dea producţie de calitate.

Aş dori să adresez felicitări metalurgiştilor, constructorilor de maşini, tînărului colectiv de textilişti, tuturor oamenilor muncii din aceste uzine, să le urez noi succese în activitatea lor. *(Aplauze puternice, urale)*.

Dragi tovarăşi,

Conferinţa Naţională a stabilit noi măsuri în vederea realizării programului elaborat de Congresul al X-lea privind dezvoltarea în ritm înalt a economiei noastre socialiste, făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În întreaga ţară, oamenii muncii obţin rezultate de seamă în această operă. Ne bucură faptul că şi judeţul Maramureş se prezintă cu realizări bune, că planul pe 9 luni ale acestui an a fost realizat în proporţie de 103%, că angajamentele pe acest an sînt aproape îndeplinite. Dealtfel, în toate judeţele se depun eforturi mari pentru realizarea sarcinilor de plan în bune condiţii. Întreaga noastră clasă muncitoare, tehnicienii, inginerii fac totul pentru înfăptuirea în bune condiţii a planului cincinal, a sarcinilor trasate de Conferinţa Naţională. Baia Mare aduce un aport important la această operă, şi acesta este un motiv de mîndrie pentru toţi cetăţenii municipiului dumneavoastră, ai judeţului Maramureş. De aceea, doresc să adresez felicitări tuturor oamenilor muncii din Baia Mare şi din Maramureş, să le urez noi succese în activitatea lor. *(Aplauze puternice, prelungite, urale)*.

Este ştiut că realizarea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională trebuie obţinută nu prin sporirea eforturilor fizice, ci printr-o mai bună organizare a producţiei şi a muncii, prin introducerea mecanizării şi automatizării, prin aplicarea tehnicii noi în toate ramurile producţiei materiale. Aceasta cere, în acelaşi timp, cadre bine pregătite. Am vizitat Institutul de subingineri. Mi-a făcut o impresie bună preocuparea de a

lega strîns învățămîntul cu cercetarea, cu producția. Faptul că studenții lucrează direct în mină, că își aduc contribuția la realizarea producției anuale a minei permite absolvenților institutului să dispună de o bună pregătire, să se poată încadra rapid în producție acolo unde sînt repartizați.

Am ascultat, printre vorbitori, și pe directorul liceului. Într-adevăr, faptul că peste 70% dintre elevii de curs mediu învață acum în licee industriale este un lucru bun. Ați auzit aici că la întreprinderea de textile, la filatură, aproape 70% din muncitori sînt absolvenți ai liceului de cultură generală. În aceste condiții se pune cu adevărat întrebarea : de ce să nu asigurăm de la început predarea în liceu a cunoștințelor necesare pentru ca tineretul să se poată încadra, după absolvire, direct în producție, în cazul că nu urmează un institut de învățămînt superior? Consider că în Baia Mare acest curs dat de Conferința Națională, de Congresul al X-lea și de plenara de acum un an se aplică cu consecvență. Felicit comitetul județean, consiliul popular, cadrele didactice din învățămînt pentru această orientare, pentru rezultatele bune obținute în această direcție. *(Aplauze puternice)*.

Desigur, va trebui să acordăm în continuare mai multă atenție pregătirii științifice și tehnice a tineretului, în general, pregătirii oamenilor muncii, ridicării nivelului lor de cunoștințe profesionale. Tehnica modernă pe care o introducem și o vom introduce tot mai ferm în întreprinderile noastre impune o pregătire corespunzătoare. De aceea, este necesar să se dea cea mai mare atenție problemelor calificării. Baia Mare dispune de mijloacele necesare pentru a realiza în bune condiții hotărîrile plenarei Comitetului Central privind reciclarea, pregătirea periodică a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, înarmarea lor cu cunoștințele noi ce apar în dezvoltarea tehnicii, științei și culturii. Numai astfel vom putea îndeplini cu succes programul de dezvoltare rapidă a țării, vom asigura înfăptuirea, într-o perioadă istorică scurtă, a obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România, creșterea bunăstării și fericirii întregului popor. *(Aplauze puternice, urale)*.

Odată cu dezvoltarea industriei, a învățămîntului, Baia Mare devine un oraș tot mai modern. Se construiește mult — și trebuie spus că se construiește frumos. Condițiile de locuit, ca, în general, condițiile de viață ale muncitorilor, sînt din ce în ce mai bune. Municipiul Baia Mare a devenit un centru puternic, cu o populație de peste 80 000 de locuitori și care în curînd va putea număra 100 000. El va fi unul din centrele orășenești puternice ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze prelungite)*. Cunoașteți preocuparea partidului și guvernului, hotărîrile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale privind ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. Începînd din septembrie s-a trecut la majorarea salariilor mici, ridicîndu-se minimul de salarii la 1 000 de lei. Au fost adoptate de curînd noi măsuri privind sprijinirea familiilor cu copii mulți. Aceasta este o expresie a preocupării partidului și guvernului pentru asigurarea unor condiții de viață tot mai bune cetățenilor patriei noastre. În curînd se va trece la mărirea generală a pensiilor, iar în anii următori — 1973—1974 — vor fi majorate salariile și la celelalte categorii de oameni ai muncii. În felul acesta, pe măsura îndeplinirii programului de dezvoltare economică a țării, se realizează în bune condiții creșterea salariilor, sporirea veniturilor oamenilor muncii. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !")*. După cum știți, Conferința Națională a stabilit ca și veniturile oamenilor muncii să crească mai mult

decît a fost stabilit în planul cincinal. Odată cu creșterea producției, cu realizarea mai devreme a cincinalului, asigurăm și o creștere suplimentară a salariilor, a veniturilor oamenilor muncii. Realizările în producție se vor resimți deci nemijlocit în viața fiecărei familii, a fiecărui om al muncii, în viața întregului nostru popor. Aceasta este dovada concretă a faptului că țelul suprem al partidului este creșterea continuă a bunăstării poporului, că tot ceea ce facem este destinat omului, bunăstării și fericirii lui, este menit să creeze condiții ca poporul să ducă o viață tot mai îmbelșugată, mai civilizată, să se situeze în rîndul popoarelor cu o viață înfloritoare din toate punctele de vedere. *(Urale puternice; se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.!“).*

Preocupîndu-ne de dezvoltarea economico-socială a țării, trebuie să avem permanent în vedere și problemele educației, ale ridicării nivelului politic și de cultură al oamenilor muncii. Omul societății socialiste, constructorul de mîine al comunismului, trebuie să fie multilateral dezvoltat, să înțeleagă bine atît fenomenele naturii, cît și schimbările care au loc în societate, noile probleme pe care le ridică evoluția omenirii, viața internațională, să poată participa în cunoștință de cauză la luarea hotărîrilor privind dezvoltarea societății, la făurirea conștientă, de către poporul însuși, a propriilor sale destine. Aceasta este o cerință a însuși mersului înainte al societății socialiste. Democrația socialistă, participarea întregului popor la conducerea țării presupun ca oamenii să aibă cunoștințele necesare pentru a putea să-și aducă în mod real aportul la întreaga activitate socială. Problema educației devine un factor esențial al făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În același timp, trebuie să acordăm atenție afirmării în viață a principiilor eticii și echității socialiste, spre a

făuri o societate în care fiecare om care muncește să se bucure de toate drepturile și din care să dispară orice fel de inegalitate. Fiecare să se bucure de rodul muncii sale în raport cu contribuția pe care o aduce la dezvoltarea societății socialiste! *(Aplauze puternice).*

Aș dori să mă refer în continuare la faptul că realizările și succesele pe care le-au obținut oamenii muncii din Baia Mare și din județul Maramureș sînt strîns legate de activitatea organelor și organizațiilor de partid din municipiu, din orașe și comune, din județ. Fără îndoială, organizațiile noastre de partid au un rol tot mai important în realizarea unirii tuturor eforturilor maselor populare pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Apreciez că organizația de partid din Baia Mare, Comitetul municipal și Comitetul județean Maramureș au rezultate bune în activitatea lor. Însuși faptul că lozinca „Cincinal de calitate în patru ani și jumătate“ este însușită de oamenii muncii, constituie un rezultat al activității organizațiilor de partid. Aceasta arată că, într-adevăr, comuniștii, organizațiile de partid își îndeplinesc în condiții tot mai bune rolul de forță conducătoare în această parte a țării. Așa cum am mai menționat, îndeplinirea de către partidul nostru a rolului său conducător în societate presupune ca fiecare comunist, fiecare organizație de partid, fiecare comitet de comună, întreprindere, oraș, municipiu, județ să-și exercite cu succes aceste atribuții în domeniul lor de activitate. Aș dori să-mi exprim convingerea că organizațiile de partid din Baia Mare și din Maramureș, comitetul municipal și comitetul județean vor lucra și în viitor cu același spirit de răspundere, vor acționa pentru descoperirea de noi rezerve, pentru lichidarea neajunsurilor, unind minunatele forțe ale oamenilor muncii pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a programului elaborat de partid, făcînd ca Ma-

ramureșul, organizația de partid de aici, în întregimea sa, să aducă o contribuție tot mai puternică la înflorirea continuă a României socialiste. *(Aplauze puternice; se scandează: „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu—P.C.R.!").*

Dragi tovarăși,

Nu doresc să mă refer pe larg la problemele internaționale. Vă este cunoscută politica externă a partidului și guvernului. Preocupîndu-ne permanent de a asigura mersul ferm înainte al României pe calea socialismului, noi ne îndeplinim în același timp și o îndatorire internațională, pentru că, cu cît fiecare țară socialistă are rezultate mai bune în construcția socialistă, cu atît cresc forța tuturor țărilor socialiste, forța socialismului, prestigiul său în întreaga lume. Putem spune că succesele noastre în construcția socialistă, succesele pe care dumneavoastră le obțineți aici, în construcția socialistă, în realizarea mai devreme a cincinalului, sînt o contribuție nu numai la cauza socialismului în România, ci și la cauza socialismului în întreaga lume. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu și poporul!").*

Totodată, ne preocupăm de dezvoltarea continuă a relațiilor noastre de prietenie cu toate țările socialiste. Trebuie să spun și aici, la Baia Mare, că se dezvoltă bine relațiile noastre cu toate țările socialiste și vom face totul și în viitor pentru a le lărgi, pentru a contribui la întărirea colaborării și unității țărilor socialiste, considerînd aceasta o îndatorire atît internațională, cît și națională. Aceasta corespunde atît intereselor poporului nostru, cît și intereselor tuturor țărilor socialiste, tuturor forțelor antiimperialiste, cauzei socialismului și păcii în lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Extindem relațiile cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu țările în curs de dezvoltare. Considerăm că aceste relații reprezintă un factor important în dezvoltarea fiecărei țări, în întărirea forțelor antiimperialiste, în realizarea în lume a unei noi politici. În același timp, acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, dezvoltăm relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, considerînd că schimbul de valori materiale și spirituale, participarea activă la diviziunea internațională a muncii reprezintă un factor important al progresului fiecărei națiuni, al cooperării egale între toate popoarele lumii.

Știm că în lume mai sînt multe probleme de soluționat, că mai ard încă flăcările războiului. De aceea, România acționează cu fermitate pentru a-și aduce contribuția la lupta împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, pentru lichidarea colonialismului și neocolonialismului. Acționăm cu fermitate pentru afirmarea în relațiile dintre state a noilor principii de egalitate deplină în drepturi, de respectare a suveranității și independenței naționale, de neamestec în treburile interne, de avantaj reciproc, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî de sine stătător calea dezvoltării, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice).*

Constatăm cu satisfacție că aprecierile și orientările stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională în problemele internaționale se dovedesc juste, că în lume are loc un proces activ de profunde transformări pozitive, de afirmare a tendințelor spre destindere, spre cooperare. Popoarele sînt tot mai hotărîte să facă totul ca pe pămînt să se instaureze relații noi între toate națiunile. Desigur, știm că mai sînt forțe care pot să pună în pericol această tendință. Dar știm, totodată, că, dacă popoarele, care devin tot mai conștiente de forța și menirea lor, acționează unit, pot impune cursul nou în relațiile internaționale. Sîntem convinși de aceasta. Stă în puterea popoarelor să pună

capăt politicii de război, de forță și dictat, să determine trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, la rezolvarea problemelor litigioase pe cale pașnică, pe baza tratativelor, la stabilirea unor relații de deplină egalitate și respect între toate statele lumii.

Sintem ferm hotărîți să facem totul pentru a contribui la victoria în lume a acestei politici ! Aceasta este voința întregului nostru popor ! *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Dragi tovarăși,

În încheiere, aș dori să-mi exprim încă o dată convingerea că toate colectivele de oameni ai muncii din municipiul Baia Mare și din județul Maramureș vor face tot ce depinde de ele pentru a obține rezultate tot mai bune în toate ramurile de activitate, pentru a aduce o contribuție tot mai puternică la dezvoltarea generală a României socialiste.

Cu această convingere, vă urez tuturor noi și noi succese, multă sănătate și multă fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite, urale și ovații ; cei prezenți la miting aclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT LA BAIA MARE CU PRILEJUL ÎNCHEIERII VIZITEI DE LUCRU ÎN JUDEȚUL MARAMUREȘ

— 4 octombrie 1972 —

Așa cum am spus la adunarea pe care am avut-o, am impresii deosebit de bune din întreprinderile vizitate. În întîlnirile cu oamenii muncii din Baia Mare, am constatat cu satisfacție că, la fel ca în întreaga țară, există preocuparea de a realiza planul în mai puțin de cinci ani, de a contribui și cei din Baia Mare și Maramureș la dezvoltarea într-un ritm mai înalt a patriei noastre socialiste. *(Aplauze, ovații).*

Doresc să adresez tuturor colectivelor de oameni ai muncii din industrie și din agricultură felicitări călduroase pentru rezultatele de pînă acum și să urez tuturor noi și noi succese în activitatea lor închinată fericirii întregului nostru popor. *(Puternice aplauze. Se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Deoarece acum încheiem vizita pe care am făcut-o în aceste zile în Cluj, în Satu Mare și în Baia Mare, aș dori să mulțumesc tuturor oamenilor muncii, care, peste tot, ne-au întîmpinat cu căldură. Apreciez manifestările cu care am fost înconjurați ca o expresie a încrederii nestrămutate în politica marxist-leninistă a partidului nostru,

ca o expresie a hotărîrii dumneavoastră, a tuturor celor care ne-au întîmpinat în aceste zile, a întregului nostru popor de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului, a guvernului nostru. *(Aplauze puternice, ovații).*

Vă urez, dragi tovarăși și prieteni, multă sănătate, multă fericire, succes în tot ceea ce doriți ! *(Aplauze care nu contenesc minute în șir. Miile de cetățeni ovaționează pentru partid, pentru secretarul general, pentru patria noastră socialistă).*

INTERVIU ACORDAT ZIARIȘTILOR FRANCEZI M. P. HAMELET ȘI J. GUILLEMÉ-BRULON DE LA ZIARUL „LE FIGARO"

— *10 octombrie 1972* —

ÎNTREBARE : *Care sînt, după părerea dumneavoastră, obiectivele esențiale ale conferinței europene pentru securitate ?*

RĂSPUNS : După părerea noastră, conferința de securitate europeană ar trebui să ajungă la o înțelegere cu privire la principiile relațiilor dintre statele europene. Aceste principii să cuprindă deplina egalitate în drepturi, respectul independenței și suveranității naționale a tuturor statelor, neamestecul în treburile interne, dezvoltarea relațiilor de colaborare pe baza avantajului reciproc. Desigur, ar trebui, de asemenea, să se ajungă la un acord privind renunțarea la folosirea forței sau la amenințarea cu forța în soluționarea problemelor litigioase, să se stabilească ca în viitor toate problemele să fie rezolvate pe calea tratativelor și să se respecte dreptul fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea așa cum o dorește el.

În al doilea rînd, ar trebui să se ajungă la o înțelegere privind dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice, culturale și de altă natură.

ÎNTREBARE : *Această colaborare presupune și libera circulație a ideilor și informațiilor ?*

RĂSPUNS : Fără nici o îndoială că, vorbind de dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale, înțelegem că aceasta presupune și o liberă circulație a ideilor și informațiilor, dar și o poziție comună împotriva anumitor fenomene negative din educația oamenilor.

ÎNTREBARE : *Conferința nu trebuie să abordeze — ca unul din punctele sale cardinale — dizolvarea blocurilor militare ?*

RĂSPUNS : Cred că în prima sa reuniune, conferința propriu-zisă nu va putea să ajungă la o soluție în această privință, dar ea va putea crea premisele pentru dezvoltarea încrederii între state și să se poată astfel ajunge, în perspectivă, la dizolvarea blocurilor militare.

ÎNTREBARE : *Considerați, domnule președinte, că cele două probleme trebuie să fie disociate ?*

RĂSPUNS : La prima conferință, da. Dar să se continue activitatea pentru a se ajunge la o soluție în această privință. În această direcție, crearea unui organism permanent va putea, printre altele, să asigure continuarea schimbului de păreri și discutarea problemelor care ar trebui să fie soluționate în perspectivă, inclusiv problema desființării blocurilor militare.

ÎNTREBARE : *Considerați că încă de la început, din momentul începerii conferinței, țările participante trebuie să se exprime în condiții de egalitate deplină în toate problemele ?*

RĂSPUNS : Nici nu se poate concepe conferința securității europene fără dreptul fiecărui stat de a participa în deplină egalitate la discutarea tuturor problemelor.

ÎNTREBARE : *Dat fiind că situația din Europa constituie problema centrală, considerați că această conferință ar putea avea o influență pozitivă asupra stabilirii de legături mai strînse decît cele existente între țările balcanice pe toate planurile ? Este o problemă care s-a discutat mult în trecut între țările socialiste.*

RĂSPUNS : Fără îndoială că această conferință a securității europene va exercita o influență pozitivă asupra colaborării între țările balcanice, cît și din alte zone ale continentului. Noi sperăm ca într-adevăr, în Balcani să ajungem la asemenea relații încît să transformăm această regiune într-o zonă a unei colaborări active și, în perspectivă, într-o zonă fără armament nuclear și fără baze militare. Dealtfel, dorim ca și în Europa să se ajungă la situația de a nu mai exista baze militare și trupe străine pe teritoriul altor state. Realizarea securității europene nici nu va putea fi ruptă de această problemă.

ÎNTREBARE : *Cu prilejul ultimelor dumneavoastră convorbiri cu președintele Jivkov, nu a avut loc cumva o apropiere mai strînsă între România și Bulgaria ?*

RĂSPUNS : Între România și Bulgaria există relații bune de colaborare. Cu prilejul ultimei întîlniri am stabilit să construim împreună o hidrocentrală pe Dunăre și să inițiem o serie de cooperări în producție și în alte domenii de activitate.

ÎNTREBARE : *Considerați, domnule președinte, că în perspectivă se poate avea în vedere, în afară de cooperarea economică, tehnico-științifică, culturală, și o cooperare politică între țările balcanice ?*

RĂSPUNS : Tocmai în acest sens concepem cooperarea balcanică, care presupune realizarea unei înțelegeri în toate domeniile de activitate, o colaborare strînsă și în domeniul politic.

ÎNTREBARE : *Referindu-vă la țările balcanice, ce înțeles dați dumneavoastră acestei zone ? Ce țări cuprinde?*

RĂSPUNS : Prin țări balcanice înțelegem, în afară de România, Bulgaria, Iugoslavia, Albania, Grecia și Turcia.

ÎNTREBARE : *Ați vorbit mai înainte despre o colaborare culturală în Europa. La conferința europeană se vor pune însă și unele probleme privind colaborarea economică. Credeți că o conferință europeană ar putea duce la o colaborare mai strînsă între țările membre ale C.A.E.R. și ale Pieței comune ? Credem că România are o poziție proprie în această privință.*

RĂSPUNS : Noi concepem cooperarea economică europeană nu ca dezvoltarea de relații între C.A.E.R. și Piața comună, ci între statele europene, indiferent de apartenența lor la o grupare economică sau alta. Deci, am dori ca înțelegerile la care se va ajunge în acest domeniu în cadrul conferinței să creeze posibilitatea pentru dezvoltarea unei largi colaborări între țările europene, pentru înlăturarea barierelor care mai stau în calea promovării unei asemenea colaborări.

INTERVIU ACORDAT UNUI GRUP DE ZIARIȘTI BELGIENI

— 11 octombrie 1972 —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, sînteți unul din partizanii cei mai convinși ai unei conferințe europene. Am putea să vă întrebăm pentru care motiv ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România se pronunță în mod activ pentru securitatea europeană și pentru realizarea unei conferințe consacrate acestui scop, cu participarea tuturor statelor interesate.

Preocuparea pentru realizarea securității europene pornește de la necesitatea de a realiza pe continentul nostru relații noi între toate statele, bazate pe egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe neamestecul în treburile interne și avantaj reciproc. Considerăm că Europa, popoarele europene au dreptul să trăiască în condiții de pace și colaborare, să aibă siguranța că nimeni nu va interveni în treburile lor interne, că își pot consacra eforturile pentru dezvoltarea lor economico-socială și culturală.

România, poporul român sînt angajate într-o politică de dezvoltare rapidă economico-socială a țării, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Este de în-

țeles că acest obiectiv nu se poate realiza decît în condițiile unei păci trainice, ale unor relații de colaborare între toate statele europene, bazate pe principiile la care m-am referit, pe excluderea definitivă a forței și a amenințării cu forța în relațiile dintre state.

ÎNTREBARE: *Ați putea să ne dați unele amănunte cu privire la poziția României față de lichidarea blocurilor militare, față de rolul țărilor mici, precum și în legătură cu interpretarea care trebuie dată suveranității în lumina dreptului internațional?*

RĂSPUNS: În ce privește problema blocurilor militare, este de înțeles că realizarea securității europene trebuie să ducă la dispariția blocurilor militare — care constituie un anacronism —, la lichidarea bazelor militare, la retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state, creîndu-se astfel condiții pentru o adevărată egalitate în drepturi și pentru o reală securitate a popoarelor.

Noi pornim de la faptul că securitatea nu se poate asigura pe bază de blocuri militare, ci prin dispariția acestora. În această direcție, România s-a pronunțat și se pronunță în mod consecvent pentru a se ajunge la desființarea blocurilor militare.

În ce privește rolul țărilor mici și mijlocii, desigur, noi pornim de la realitatea că în lume există țări mari, mici și mijlocii. Avem, de asemenea, în vedere că există țări cu orînduiri sociale diferite, că răspunderea în viața internațională este, într-un anumit sens, legată și de rolul pe care îl joacă o țară sau alta, indiferent de mărimea ei. Dar, totodată, considerăm că soluționarea marilor probleme nu se poate face decît cu participarea tuturor statelor — și, în acest sens, țările mici și mijlocii sînt chemate să joace un rol activ în realizarea unei lumi noi, de colaborare și pace. Aceasta presupune ca ele să fie într-adevăr active, să nu

aștepte ca alții să rezolve problemele pentru ele, ci, dimpotrivă, să participe nemijlocit la viața internațională.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, care sînt principalele obiective, din punct de vedere bilateral, ale apropiatei dumneavoastră vizite în Belgia?*

RĂSPUNS: Aș dori să menționez că relațiile dintre România și Belgia au cunoscut o dezvoltare puternică în cursul ultimilor ani, că țările noastre sînt animate de dorința de a realiza o colaborare multilaterală în domeniile economic, tehnico-științific și cultural. Apreciez că vizita pe care urmează să o fac în a doua parte a lunii octombrie în Belgia va evidenția noi posibilități pentru promovarea unei și mai largi colaborări între cele două țări. În același timp, avînd în vedere interesele popoarelor noastre pentru înfăptuirea securității europene și dezvoltarea colaborării între state, sper că, cu prilejul acestei vizite, vom întări și activitatea noastră comună, pe plan european și internațional, în vederea realizării destinderii și conlucrării fructuoase între toate popoarele lumii.

Sper ca în cadrul acestei vizite să evidențiem noi posibilități atît pentru dezvoltarea colaborării bilaterale — în domeniile economic, tehnico-științific —, cît și pentru întărirea cooperării pe plan internațional, apreciind că aceasta corespunde intereselor ambelor state, cauzei generale a colaborării între toate popoarele.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, într-un context mai larg, dumneavoastră veți vizita capitala Pieței comune. Cu circa mai bine de jumătate de an în urmă, guvernul dumneavoastră a solicitat C.E.E. preferințe vamale generalizate. Cum se prezintă relațiile dintre țara dumneavoastră și Comunitatea Economică Europeană?*

RĂSPUNS: Înainte de toate, ar trebui să spun că eu am impresia că voi vizita capitala Belgiei, nu a Pieței co-

mune. Cel puţin după cunoştinţele mele, Bruxelles încă nu a fost declarat capitala Pieţei comune; este, într-adevăr, sediul acesteia.

Este adevărat că România s-a adresat Pieţei comune cu cererea de a obţine preferinţe vamale generalizate — şi aş dori să exprim, cu acest prilej, mulţumirile guvernului român şi ale mele personal pentru faptul că guvernul şi reprezentanţii guvernului belgian au acordat sprijin ţării noastre în această direcţie. Sperăm că, pînă la urmă, se va ajunge la o concluzie în sensul dorinţei României. Aceasta va crea condiţii pentru dezvoltarea mai puternică a relaţiilor Republicii Socialiste România cu ţările Pieţei comune.

Adresîndu-ne Pieţei comune cu această cerere, noi am pornit de la realităţi, de la faptul că Piaţa comună există, că unele din problemele colaborării economice — cum este problema acordării preferinţelor vamale generalizate — trebuie soluţionate cu cei care au un rol în această direcţie.

În perspectivă, desigur, vom ţine seama de această realitate şi vom acţiona pentru dezvoltarea relaţiilor cu ţările Pieţei comune, ceea ce va servi — credem — intereselor tuturor ţărilor.

ÎNTREBARE: *Domnule preşedinte, consideraţi că ţări ca România sau Belgia au de jucat un rol substanţial la conferinţa pentru securitate şi colaborare în Europa?*

RĂSPUNS: Da, eu consider că România şi Belgia — şi, desigur, şi alte ţări europene, aş putea spune toate ţările de pe continent — trebuie să joace un rol activ în această privinţă. Realizarea securităţii, a conferinţei europene nu se poate concepe decît cu participarea fiecărui stat din Europa. Numai în aceste condiţii se va putea ajunge la hotărîri corespunzătoare, se va putea păşi pe o cale justă pentru realizarea unei securităţi de lungă durată în Europa.

ÎNTREBARE: *Domnule preşedinte, în afara solidarităţii pe care ţara dumneavoastră o manifestă faţă de ţările în curs de dezvoltare, care au fost principalele ţeluri ale vizitei făcute în unele state africane, vizită de o importanţă excepţională, avînd în vedere şi durata ei?*

RĂSPUNS: Vizita pe care am efectuat-o în primăvara acestui an în opt ţări africane este expresia politicii generale a României de promovare largă a relaţiilor sale cu ţările care au păşit pe calea dezvoltării independente.

În primul rînd, ţelurile acestei vizite au fost de a pune bazele unei colaborări multilaterale între România şi ţările respective. Trebuie să spun că am realizat pe deplin acest obiectiv, deoarece în toate ţările vizitate am ajuns la încheierea unor acorduri de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică, care au şi început să se materializeze.

În al doilea rînd, am dorit să găsim noi căi de colaborare pentru lichidarea formelor de asuprire colonialistă şi neocolonialistă, de întărire a solidarităţii împotriva politicii imperialiste de forţă şi dictat. Şi din acest punct de vedere aş putea spune că acest obiectiv a fost realizat pe deplin în toate ţările vizitate. În acest sens, se pot vedea declaraţiile care au fost semnate în toate aceste ţări, precum şi faptul că, după vizită, colaborarea dintre România şi aceste state, dintre organizaţiile politice şi obşteşti româneşti şi din ţările respective a cunoscut o dezvoltare puternică.

Vizita se înscrie, în acelaşi timp, în contextul politicii generale a României de dezvoltare a colaborării cu toate statele lumii şi, totodată, în preocuparea de a găsi noi forme pentru a asigura dezvoltarea mai accelerată a ţărilor în curs de dezvoltare. Aş putea spune că din toate punctele de vedere vizita a avut un succes deplin.

ÎNTREBARE: *Cum înţelege România să împace obligaţiile pe care le are în cadrul C.A.E.R. cu preocuparea de a găsi modalităţile unei apropieri cu Piaţa comună?*

RĂSPUNS: Nu văd nici un fel de contradicție între apartenența României la C.A.E.R. — organizație de colaborare economică între unele țări socialiste, deschisă însă unei colaborări cu toate țările socialiste și cu alte țări — și lărgirea relațiilor noastre cu alte state ale lumii, inclusiv cu țările din Piața comună. Dimpotrivă, consider că acest lucru se îmbină în mod armonios. Participînd în C.A.E.R., România poate dezvolta o colaborare organizată cu țările din această organizație și să-și asigure un progres economic mai rapid. Dar aceasta impune și de a ne preocupa pentru a găsi forme adecvate de colaborare și cu celelalte state ale lumii, inclusiv cu țările Pieței comune.

În ce privește Piața comună ca organism, am arătat mai înainte că noi considerăm aceasta o realitate și că în soluționarea unor probleme ale colaborării economice trebuie să avem convorbiri cu reprezentanții acestui organism, spre a găsi soluții care să corespundă, desigur, atît punctului nostru de vedere, al României, cît și intereselor țărilor respective. În orice colaborare, dealtfel, trebuie să se țină seama atît de interesele unora, cît și de ale altora.

ÎNTREBARE: *Considerați, domnule președinte, că Partidul Comunist Român este expus la o slăbire, la riscul de a-și pierde într-o zi rolul său conducător?*

RĂSPUNS: Nu înțeleg bine întrebarea dumneavoastră. Dacă vă referiți la perspectiva istorică, la Conferința Națională am spus că, în perspectivă, partidul și statul — ca fenomene istorice, ca să spun așa — vor înceta de a mai avea rolul care îl au în condițiile de astăzi. Dar aceasta este o perspectivă istorică ceva mai îndelungată.

În ce privește etapa actuală a dezvoltării — și am în vedere următorii 15—20 de ani —, Partidul Comunist Român nu numai că nu va fi în situația de a-și diminua rolul conducător în societate, ci, dimpotrivă, acest rol al său se va accentua. Nu însă într-o formă administrativă, ci ca organism politic, de elaborare a căilor de dezvoltare a societății, de unire a eforturilor întregului popor pentru realizarea acestui obiectiv.

Dar poate, în întrebarea dumneavoastră, ați avut altceva în vedere — și anume dacă nu există pericolul ca, datorită unor greșeli, să slăbească acest rol. Desigur, pericolul acesta există și viața, experiența în această direcție sînt destul de clare, de evidente. Orice partid se poate bucura de sprijinul poporului numai în măsura în care își îndeplinește în mod corespunzător misiunea sa, în măsura în care, în elaborarea politicii sale, ține seama de năzuințele și interesele poporului respectiv. Atît timp cît Partidul Comunist Român va acționa în acest sens — și eu pot să vă asigur că vom face totul pentru a acționa în această direcție —, sîntem siguri că el nu va fi expus să-și diminueze rolul de conducător în societate. Dacă vreodată va înceta să se ocupe în mod corespunzător de interesele oamenilor muncii, fără îndoială că va exista acest pericol. Dar noi acționăm în așa fel, ne consultăm cu întregul popor, pentru ca politica pe care o ducem să exprime năzuințele întregii noastre națiuni. În aceste condiții avem și garanția că autoritatea și prestigiul partidului se vor întări, și nu vor slăbi.

ÎNTREBARE: *Ați dori să ne expuneți concepțiile dumneavoastră cu privire la înțelegerile între țările balcanice?*

RĂSPUNS: La Conferința Națională din acest an am expus pe larg părerile României cu privire la realizarea unei cooperări largi între țările balcanice. Noi pornim de la faptul că și în Balcani sînt țări cu orînduiri sociale diferite și, deci, trebuie să găsim căile ca, trecînd peste aceste deosebiri, să organizăm o colaborare economică, tehnico-științifică, culturală, politică între toate statele din această zonă, să ajungem la crearea unor organisme privind această colaborare. În perspectivă dorim să ajungem la eliminarea

bazelor militare din țările balcanice, la retragerea trupelor străine, la transformarea Balcanilor într-o zonă a colaborării și păcii, fără armament nuclear.

Desigur, ne dăm seama că realizarea acestui obiectiv cere eforturi serioase. Sîntem însă conștienți că aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor și fiecărui popor din Balcani în parte. De aceea sîntem optimiști și credem că vom ajunge la realizarea acestui obiectiv.

În același timp, considerăm că realizarea unei înțelegeri balcanice se înscrie în preocuparea generală pentru securitatea europeană și — într-un context mai larg — pentru înfăptuirea unui climat de securitate în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Conferința Națională a Partidului Comunist Român a propus populației să realizeze planul cincinal în patru ani și jumătate. Oare acest ritm de dezvoltare nu determină eforturi prea mari pentru populație ?*

RĂSPUNS : Conferința Națională a analizat un șir de măsuri privind perfecționarea vieții economico-sociale, a dezvoltării economiei, a adîncirii democrației și creării condițiilor pentru o participare mai activă a poporului la conducerea societății. În acest cadru, multe organizații de partid au făcut propunerea de a realiza planul cincinal în patru ani și jumătate. Conferința Națională a recomandat să se ia toate măsurile pentru a se realiza într-un termen mai scurt prevederile cincinalului, avînd în vedere că unele județe le pot realiza în patru ani și jumătate sau mai mult, altele chiar în mai puțin. În orice caz, s-a apreciat că există reale posibilități pentru a realiza o dezvoltare mai rapidă a economiei naționale.

Pornind de aici, Conferința Națională a atras atenția că realizarea mai devreme a cincinalului trebuie să se obțină nu pe calea unor eforturi fizice sau a unor eforturi financiare suplimentare, ci pe calea mecanizării și automatizării producției, a folosirii mai eficiente, a capacităților de producție, ceea ce, în final, trebuie să ducă la o economisire a cheltuielilor materiale, la obținerea unei creșteri mai rapide și a eficienței economice, deci și a venitului național. Tocmai pe această bază, la conferință s-a stabilit ca și veniturile tuturor salariaților să crească mai mult decît se avusese în vedere la elaborarea planului cincinal.

Aș dori, în încheiere — avînd în vedere că în curînd voi fi în Belgia —, să-mi exprim satisfacția pentru ocazia de a cunoaște astfel nemijlocit poporul belgian, preocupările sale. Doresc ca, prin intermediul ziarelor dumneavoastră, să urez tuturor cetățenilor Belgiei multă prosperitate și pace.

MESAJ
ADRESAT CADRELOR DIDACTICE, ELEVILOR, ORGANIZAŢIEI DE PARTID ŞI ORGANIZAŢIILOR DE TINERET DE LA LICEUL „AVRAM IANCU“ DIN AIUD

— 15 octombrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Mulţumindu-vă din inimă pentru invitaţia pe care mi-aţi adresat-o de a participa, alături de dumneavoastră, la sărbătorirea împlinirii unei jumătăţi de veac de la întemeierea liceului „Avram Iancu", doresc să vă transmit cele mai calde felicitări cu prilejul acestui important eveniment din viaţa şcolii dumneavoastră.

În cele cinci decenii de existenţă, liceul dumneavoastră a jucat un rol important în instruirea şi educarea tinerelor generaţii, în dezvoltarea bogatelor tradiţii culturale ale poporului nostru, în promovarea idealurilor nobile ale umanismului socialist, ale luptei şi muncii unite a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, pentru continua propăşire a patriei, pentru ridicarea României pe trepte tot mai înalte de civilizaţie şi progres.

Dezvoltarea pe care a cunoscut-o şcoala dumneavoastră în anii socialismului este o expresie grăitoare a grijii partidului nostru pentru înflorirea învăţămîntului şi culturii, pentru ridicarea gradului de civilizaţie materială şi spirituală a întregului popor.

Cu acest prilej, doresc să exprim înalta preţuire pe care partidul şi statul nostru o acordă corpului profesoral pentru munca stăruitoare şi plină de pasiune consacrată instruirii şi educării tineretului, chemat să participe la făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, la construcţia comunismului pe pămîntul României.

Conferinţa Naţională a elaborat un minunat plan de dezvoltare a şcolii româneşti, de legare a învăţămîntului de viaţă, de problemele concrete ale societăţii noastre. Răspunzînd grijii pe care v-o poartă partidul, întreaga noastră societate, voi, dragi elevi, aveţi datoria să învăţaţi cu sîrguinţă, să vă îmbogăţiţi necontenit cunoştinţele cu tot ceea ce a creat mai de preţ gîndirea omenească, să munciţi neobosit pentru a duce mai departe munca şi strădaniile părinţilor voştri pentru făurirea unei vieţi mereu mai îmbelşugate şi mai luminoase.

Vă doresc tuturor celor care luaţi parte la această sărbătoare multă sănătate şi fericire, noi şi tot mai însemnate succese în activitatea dumneavoastră.

MESAJ
ADRESAT CADRELOR DIDACTICE, ELEVILOR, ORGANIZAŢIEI DE PARTID ŞI ORGANIZAŢIILOR DE TINERET DE LA LICEUL „BETHLEN GABOR" DIN AIUD

— 16 octombrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Este pentru mine o deosebită plăcere ca, la aniversarea a 350 de ani de la înfiinţarea liceului dumneavoastră, să vă adresez un călduros salut şi urări de noi succese în activitatea viitoare.

În îndelungata sa existenţă, şcoala dumneavoastră a instruit şi pregătit un număr însemnat de cadre, a adus o importantă contribuţie la ridicarea nivelului de cultură al poporului, la cultivarea nobilelor sentimente ale prieteniei şi frăţiei tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate.

În anii construcţiei socialismului, liceul „Bethlen Gabor" — alături de celelalte instituţii de învăţămînt din ţara noastră — şi-a consacrat întreaga activitate formării şi educării cadrelor necesare marii opere pe care o înfăptuieşte poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român. Prin grija partidului şi statului, şcoala noastră asigură tuturor copiilor, fără deosebire de naţionalitate, depline posibilităţi de a învăţa, de a-şi dezvolta talentele şi aptitudinile, de a se pregăti pentru a-şi sluji

cît mai bine patria, a contribui la progresul şi înflorirea ei continuă.

Aniversarea liceului dumneavoastră are loc la puţin timp după Conferinţa Naţională a partidului, care a pus în faţa şcolii noastre, a întregului sistem de instruire şi educaţie a tineretului exigenţe sporite, izvorîte din necesitatea de a lega tot mai strîns învăţămîntul de viaţă, de cerinţele practice ale dezvoltării actuale şi în perspectivă a societăţii noastre. Am convingerea că această aniversare va însemna pentru dumneavoastră, dragi tovarăşi profesori, un imbold de a acţiona şi mai hotărît pentru ca prin întreaga sa activitate liceul „Bethlen Gabor" să răspundă cît mai bine acestor înalte cerinţe, iar pentru voi, dragi elevi, un îndemn de a învăţa cu sîrguinţă pentru a vă pregăti temeinic pentru muncă, pentru viaţă.

Mulţumindu-vă din inimă pentru invitaţia de a lua parte la acest jubileu, vă doresc dumneavoastră, cadrelor didactice, elevilor, tuturor participanţilor la această festivitate, multă sănătate, fericire şi realizări cît mai mari în activitatea pe care o desfăşuraţi.

CUVÎNT
LA SOLEMNITATEA DECORĂRII UNOR SCRIITORI DE SEAMĂ AI LITERATURII NOASTRE

— 17 octombrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Aş dori ca, în numele Comitetului Central al Partidului, al Consiliului de Stat şi guvernului, să vă felicit în modul cel mai călduros cu prilejul acordării şi înmînării acestor înalte ordine ale Republicii Socialiste România. Totodată, doresc să vă adresez felicitări călduroase şi cu prilejul împlinirii vîrstei respective de către fiecare dintre dumneavoastră, să vă urez mulţi ani, putere de muncă pentru a crea noi opere în domeniul dumneavoastră de specialitate — în proză şi critică literară, în poezie —, pentru a îmbogăţi cultura românească cu lucrări care să redea viaţa, preocupările poporului nostru consacrate edificării orînduirii noi.

Fiecare dintre dumneavoastră aţi scris mult. Şi aţi scris — după cîte cunosc — bine. Lucrările, operele dumneavoastră se află la loc de cinste în literatura românească. Multe dintre ele au fost traduse în alte limbi şi au pătruns astfel şi în literatura universală. Trebuie să vă spun că, împreună cu conducerea noastră de partid şi de stat, apreciez această străduinţă a dumneavoastră de

a scrie pentru popor, pentru înnobilarea culturii româneşti, a omului, pentru că, pînă la urmă, lucrările literare au valoare în măsura în care servesc poporului, slujesc omului, ajută să fie mai bine înţelese o serie de probleme ale dezvoltării societăţii, inclusiv ale eticii şi echităţii, ale esteticii. Mai ales literatura, ca orice artă, trebuie să ţină seama de toate aceste laturi spre a putea fi o literatură cît mai bună, cît mai pe înţelesul oamenilor şi pentru a contribui din plin şi în mod multilateral la realizarea scopurilor sale.

Fiecare dintre dumneavoastră aţi făcut mult în această direcţie. Sînteţi la o vîrstă la care puteţi încă să mai faceţi mult. Aveţi experienţă, aveţi capacitatea de a contribui şi la realizarea pe plan mai larg a politicii de dezvoltare socialistă, de ridicare generală a întregului nostru popor pe noi culmi de civilizaţie şi progres.

Doresc să vă urez încă o dată, din toată inima, succese tot mai mari în activitatea dumneavoastră, multă sănătate şi multă fericire. *(Aplauze).*

MESAJ
ADRESAT ŢĂRĂNIMII COOPERATISTE, MECANIZATORILOR ŞI SPECIALIŞTILOR, TUTUROR LUCRĂTORILOR DIN AGRICULTURĂ CU PRILEJUL „ZILEI RECOLTEI"

— 22 octombrie 1972 —

Dragi tovarăşi,

A devenit o tradiţie să sărbătorim „Ziua recoltei" la sfîrşitul fiecărei toamne, atunci cînd se face bilanţul activităţii unui an agricol. Anul acesta, datorită condiţiilor naturale speciale care au determinat prelungirea duratei lucrărilor agricole, ţărănimea sărbătoreşte „Ziua recoltei" prin muncă, prin intensificarea eforturilor pentru încheierea cît mai grabnică a campaniei agricole de toamnă.

Trecînd în revistă activitatea şi roadele obţinute în agricultură în cursul acestui an, trebuie să spunem cu satisfacţie că, în general, bilanţul este pozitiv. Datorită condiţiilor tot mai bune create de statul nostru, mecanizării muncilor agricole, sporirii cantităţilor de îngrăşăminte chimice utilizate, datorită mai bunei organizări a muncii unităţilor agricole socialiste şi, în primul rînd, vredniciei ţărănimii cooperatiste, mecanizatorilor şi specialiştilor, tuturor oamenilor muncii de la sate, recoltele obţinute de România în acest an pot fi calificate ca bune. Producţia de grîu la hectar a atins nivelul cel mai înalt

pe care l-a cunoscut agricultura românească de-a lungul întregii istorii a ţării. Se estimează, de asemenea, o producţie satisfăcătoare de porumb şi de plante tehnice, de legume şi fructe, precum şi în domeniul zootehnic. Aceasta ne va permite să putem asigura şi în acest an aprovizionarea corespunzătoare a populaţiei cu produse agroalimentare şi satisfacerea necesităţilor de materii prime ale economiei naţionale.

Se impune să apreciem rezultatele bune obţinute în agricultură, cu atît mai mult cu cît în toamna acestui an s-au ivit greutăţi serioase determinate de abundenţa precipitaţiilor şi de revărsarea unor rîuri care au provocat inundarea unor însemnate suprafeţe de teren, au adus pagube materiale şi au diminuat producţia agricolă a unor unităţi de stat şi cooperatiste. De aceea, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat şi al Consiliului de Miniştri, adresez cele mai calde felicitări ţărănimii, mecanizatorilor şi lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, specialiştilor agricoli, care, printr-o muncă eroică, prin dîrzenia cu care au înfruntat şi învins dificultăţile naturale, au reuşit să asigure producţii sporite la toate culturile, permiţînd satisfacerea necesităţilor de consum ale întregului nostru popor şi a nevoilor economiei naţionale.

Doresc, de asemenea, să adresez cele mai calde felicitări oamenilor muncii de la oraşe, militarilor, studenţilor şi elevilor, care şi-au adus aportul la desfăşurarea muncilor agricole, au dat sprijin ţărănimii în momentele grele ale campaniilor din acest an, contribuind prin munca lor la diminuarea consecinţelor negative ale ploilor şi inundaţiilor, la salvarea şi depozitarea recoltei.

Folosesc, totodată, acest prilej pentru a felicita din toată inima clasa noastră muncitoare — clasa conducătoare a societăţii socialiste —, care asigură mijloacele

necesare dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, mecanizării și chimizării acesteia, condiții de care depinde în mare măsură creșterea continuă a producției vegetale și animale în patria noastră.

Felicitîndu-i pe oamenii muncii pentru aceste rezultate, se cuvine, de asemenea, să adresăm cele mai calde felicitări comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid din comune, din unitățile agricole, tuturor comuniștilor de la sate pentru munca desfășurată în vederea înfăptuirii politicii partidului de dezvoltare și înflorire a agriculturii noastre socialiste.

Producția agricolă obținută în acest an constituie o nouă dovadă a justeței politicii agrare promovate de partidul nostru, a hotărîrilor Congresului al X-lea, a realismului obiectivelor planului cincinal, precum și a angajamentelor de depășire a prevederilor acestuia. Rezultatele obținute în anul agricol 1972 demonstrează, de asemenea, în mod elocvent superioritatea agriculturii noastre socialiste, resursele de care dispune această importantă ramură a economiei naționale pentru creșterea nivelului de trai al poporului, pentru înfăptuirea programului privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Trebuie să spunem că, în același timp, în acest an s-au manifestat și o serie de neajunsuri și defecțiuni în organizarea producției agricole, în activitatea unităților de stat și cooperatiste, în munca organelor și organizațiilor de partid, a consiliilor populare și a organelor agricole pentru valorificarea posibilităților de care dispunem, pentru unirea și organizarea forțelor țărănimii, ale specialiștilor, ale tuturor celor ce muncesc la sate în vederea creșterii producției și productivității muncii. Trecerea în revistă a realizărilor și succeselor obținute trebuie să prilejuiască, totodată, examinarea atentă a neajunsurilor,

stabilirea măsurilor concrete pentru lichidarea lor, îmbunătățirea continuă a organizării muncii de conducere a întregii ramuri și a fiecărui sector și unitate în parte, pentru crearea condițiilor în vederea realizării în anul viitor a unor recolte și mai mari. Numai pe această cale se va putea asigura ridicarea într-un ritm și mai rapid a veniturilor țărănimii cooperatiste, a standardului de viață material și cultural din satele patriei noastre și, totodată, creșterea nivelului de trai al întregului popor, așezarea României în rîndul țărilor avansate din punctul de vedere al producției și productivității muncii în agricultură.

Conferința Națională a partidului din acest an a stabilit căile și obiectivele pentru dezvoltarea și mai rapidă a potențialului economic al României, pentru intensificarea creșterii cantitative și calitative a producției materiale în vederea ridicării țării pe noi trepte de progres și civilizație. Însușindu-și programul elaborat de Conferința Națională, clasa noastră muncitoare a trecut cu elan și abnegație la muncă pentru valorificarea tuturor rezervelor economiei naționale, în vederea realizării înainte de termen a planului cincinal, a accelerării dezvoltării și modernizării industriei socialiste, de care depind în mod hotărîtor progresul întregii societăți, ridicarea nivelului de trai al poporului.

Preocupîndu-se de măsurile ce trebuie luate pentru perfecționarea continuă a organizării și conducerii economiei, științei și culturii, a întregii noastre societăți, Conferința Națională a acordat o atenție deosebită problemelor de care depind înflorirea continuă a agriculturii, creșterea ponderii acestei importante ramuri a economiei naționale în sporirea produsului social, a venitului național, în creșterea bunăstării națiunii noastre socialiste. Realizarea acestor sarcini impune mobilizarea tuturor resurselor de care dispunem, perfecționarea organizării muncii

în toate unitățile agricole, soluționarea într-un ritm și mai rapid a problemelor impuse de mecanizarea lucrărilor agricole, de dezvoltarea în continuare a întregii baze tehnico-materiale a agriculturii. Totodată, aceasta cere creșterea rolului specialiștilor în obținerea unor recolte mari, sporirea aportului cercetătorilor la asigurarea semințelor de înaltă productivitate pentru toate culturile agricole, a unor rase de animale cu calități superioare, la stabilirea normelor agrozootehnice corespunzătoare condițiilor specifice țării noastre și fiecărei zone în parte.

Avem toate condițiile, dispunem de tot ceea ce este necesar pentru a asigura traducerea în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale privind înflorirea agriculturii patriei noastre, pentru realizarea și depășirea prevederilor cincinalului, astfel ca agricultura să devină o sursă tot mai importantă de creștere neîncetată a avuției naționale.

Situația creată ca urmare a fenomenelor naturale negative din toamna acestui an, faptul că lucrările agricole au fost întîrziate față de cerințele optime ale producției vegetale fac necesare măsuri deosebite, o activitate intensă, pătrunsă de înaltă răspundere patriotică, atît la nivelul conducerii centrale a agriculturii, al organelor județene de partid și de stat, cît și la nivelul comunei, al fiecărei unități agricole în parte, pentru grăbirea campaniei agricole, pentru cîștigarea timpului pierdut, pentru crearea premiselor favorabile realizării recoltei anului viitor.

Ținînd seama de această situație, vă adresez vouă, tuturor, dragi țărani cooperatori, lucrători din întreprinderile de stat, mecanizatori, specialiști și oameni de știință din agricultură, chemarea de a vă concentra toate forțele, de a vă pune tot elanul și toată puterea de muncă în slujba organizării rapide și în cele mai bune condiții atît a strîngerii integrale și rapide a întregii recolte de

pe cîmp, cît și a încheierii neîntîrziate a însămînțărilor de toamnă.

Folosind toată forța de muncă disponibilă la sate, beneficiind în continuare de sprijinul oamenilor muncii de la orașe, al militarilor și tineretului, este necesar ca organele de partid și de stat, organele agricole, conducerile unităților de stat și cooperatiste să asigure recoltarea în cel mai scurt timp a porumbului, cartofilor, legumelor, sfeclei de zahăr și celorlalte culturi de toamnă, transportarea și depozitarea lor, evitîndu-se orice pierderi, valorificîndu-se întregul rod al muncii acestui an.

Folosiți fiecare ceas bun de lucru, utilizați toate mijloacele materiale de care dispuneți, mobilizați elanul și hotărîrea oamenilor muncii pentru încheierea în cel mai scurt timp a acțiunii de recoltare !

Acționați, de asemenea, energic pentru pregătirea pămîntului în vederea încheierii rapide a însămînțărilor de toamnă ! Treceți cu toate forțele la evacuarea apei de pe terenurile inundate sau cu exces de umiditate ! Asigurați folosirea integrală a mijloacelor mecanice, pregătirea semînței, organizarea muncii în toate unitățile prin schimburi prelungite sau prin mai multe schimburi, pentru ca însămînțarea să se termine repede și în cele mai bune condiții !

Paralel cu însămînțările de toamnă trebuie realizat întregul complex de lucrări și măsuri, potrivit regulilor agrozootehnice moderne, pentru asigurarea unei calități superioare a lucrărilor agricole. De calitatea însămînțărilor și a îngrijirii culturilor depinde în măsură considerabilă nivelul recoltelor pe care le vom obține în anul 1973 !

Luați toate măsurile pentru creșterea producției animaliere ! Pe primul plan puneți acum strîngerea și depozitarea furajelor, pregătirea iernării animalelor !

Îndatoriri de înaltă răspundere revin în această campanie specialiştilor de la sate, inginerilor şi tehnicienilor agricoli, tuturor slujitorilor ştiinţei agrozootehnice. Desfăşurîndu-şi munca în unităţile agricole, fiind prezenţi nemijlocit în rîndul ţăranilor, pe teren, la desfăşurarea tuturor lucrărilor, ei trebuie să asigure executarea muncilor agricole corespunzător normelor ştiinţifice, la un nivel calitativ înalt, să pună baze trainice recoltelor anului viitor.

Doresc să-mi exprim convingerea, dragi ţărani cooperatori, muncitori, tehnicieni şi ingineri din întreprinderile agricole de stat, mecanizatori, specialişti, că nu veţi precupeţi nici un efort pentru a vă face datoria cu cinste faţă de popor, faţă de partid, faţă de naţiunea noastră socialistă, că vă veţi închina toate forţele realizării acestei acţiuni de importanţă hotărîtoare pentru soarta recoltelor viitoare! În felul acesta vă aduceţi contribuţia la lupta generală a întregului nostru popor pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Conferinţei Naţionale, pentru realizarea planului cincinal înainte de termen, pentru dezvoltarea şi mai accelerată a economiei noastre naţionale, pentru ridicarea bunăstării materiale şi spirituale a oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Vă urez succes deplin în această muncă eroică, realizări şi satisfacţii cît mai mari în activitatea consacrată propăşirii patriei!

Vă doresc multă sănătate şi fericire, vouă şi familiilor voastre!

TOAST LA DINEUL OFERIT DE MAIESTĂŢILE-LOR REGELE BAUDOUIN I ŞI REGINA FABIOLA ÎN CINSTEA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 24 octombrie 1972 —

Maiestate,

Înainte de toate, ţin să vă mulţumesc pentru amabila invitaţie de a vizita Belgia şi să exprim plăcerea deosebită a soţiei mele şi a mea de a putea cunoaşte nemijlocit frumoasa dumneavoastră ţară, viaţa, munca şi înfăptuirile poporului belgian. Doresc să vă salut în mod cordial şi, totodată, să adresez poporului belgian salutul meu cordial şi un cald mesaj de amiciţie din partea poporului român.

Într-adevăr, între ţările noastre au existat din cele mai vechi timpuri raporturi prieteneşti, care s-au menţinut, în ciuda încercărilor istoriei, şi sînt bucuros să pot aprecia, împreună cu dumneavoastră, evoluţia ascendentă a acestor relaţii în cursul ultimilor ani. Schimbul de vizite la nivel guvernamental, precum şi frecventele contacte au determinat mai buna cunoaştere reciprocă şi intensificarea colaborării noastre multilaterale. Menţionez cu satisfacţie, în mod deosebit, amplificarea schimburilor economice şi tehnico-ştiinţifice, desfăşurate într-un spirit de stimă, încredere şi avantaj reciproc. Fără

îndoială că această vizită va marca o nouă etapă în dezvoltarea relațiilor economice, politice, științifice și culturale dintre țările noastre, în conlucrarea româno-belgiană pe tărîmul eforturilor pentru pace, cooperare și destindere internațională.

Sîntem cu toții martori ai unor mari transformări și mutații în viața societății contemporane pe arena mondială. Se afirmă tot mai viguros un nou curs în relațiile dintre state, generat de voința imperioasă a popoarelor de a trăi în pace și înțelegere, de a-și consacra resursele progresului și prosperității, de a evita declanșarea unor noi conflagrații, de a lichida raporturile internaționale bazate pe forță și inegalitate, pe dictat și ingerințe în treburile altora. România, care, după cum cunoașteți, face eforturi mari și constante pentru a se ridica la un nivel superior de civilizație materială și spirituală, este profund interesată în dezvoltarea acestui curs pozitiv, promovînd neobosit o politică activă de colaborare și pace, aducîndu-și contribuția la eforturile generale pentru destindere și apropiere între națiuni.

Considerăm că, pentru consolidarea păcii mondiale, o importanță primordială are realizarea unei securități trainice pe continentul european — căruia îi aparțin și România, și Belgia. Înfăptuirea securității corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor din Europa, ca, dealtfel, intereselor întregii lumi. Noi concepem securitatea europeană ca un sistem de relații interstatale noi, care să nu fie îndreptate împotriva nici unei națiuni și care să asigure conviețuirea și conlucrarea activă a tuturor statelor pe baza deplinei egalități în drepturi, a respectării independenței și suveranității naționale, a dreptului fiecărei națiuni de a-și hotărî soarta așa cum dorește. Securitatea europeană trebuie să statueze, după

părerea noastră, înlăturarea pentru totdeauna din viața continentului a politicii de forță, amenințare cu forța sau intimidare, asigurînd punerea la adăpost a fiecărei națiuni de pericolul unei agresiuni sau al presiunilor din afară. O importanță deosebită ar avea în acest sens reducerea treptată a forțelor armate din Europa, precum și alte măsuri de dezangajare militară, inclusiv desființarea blocurilor militare opuse.

Afirmarea în viața continentului nostru a unor atari principii de relații și colaborare între națiuni ar marca, fără îndoială, o etapă nouă în istoria popoarelor, în existența întregii omeniri. România acționează pentru ținerea cît mai grabnică a unei conferințe general-europene care să netezească drumul spre înfăptuirea acestor deziderate. Realizarea acestui obiectiv reclamă contribuția activă a tuturor statelor de pe continent, participarea fiecărei națiuni la lărgirea cooperării, la soluționarea problemelor litigioase pe cale politică.

Îmi exprim speranța că România și Belgia, care au cooperat de atîtea ori în cadrul O.N.U. și al altor organizații internaționale, vor conlucra rodnic și în viitor în scopul întăririi securității pe continent, în slujba cauzei păcii și colaborării între popoare.

În fața omenirii stau numeroase probleme de însemnătate majoră, la soluționarea cărora România este hotărîtă să-și aducă contribuția activă.

Am în vedere stingerea flăcărilor războiului care mai ard în lume, înlăturarea stărilor de încordare și animozitate, stăvilirea cursei înarmărilor, dezarmarea generală și, în primul rînd, înlăturarea pericolului unui război termonuclear. Realizarea acestor aspirații presupune participarea tot mai intensă la întreaga viață internațională a tuturor națiunilor lumii, fie ele mari, mijlocii sau

mici, abordarea problemelor spinoase în concordanță cu interesele tuturor popoarelor.

În cursul actualei vizite, ca urmare a convorbirilor pe care le vom avea, vor fi perfectate noi înțelegeri între statele noastre. Îmi exprim încă o dată convingerea că se vor deschide noi și tot mai largi căi de apropiere și colaborare reciproc avantajoase între România și Belgia. Aceasta va fi o dovadă în plus că două țări cu orînduiri sociale diferite pot conviețui în pace și bună înțelegere, pot coopera în modul cel mai fructuos, atît pe plan bilateral, cît și pe arena mondială, dacă își clădesc raporturile pe stimă și respect reciproc, pe egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne.

Animat de această convingere, ridic paharul în sănătatea Maiestății-Sale regele Baudouin, a Maiestății-Sale regina Fabiola, pentru prosperitatea și fericirea poporului belgian, pentru prietenia și colaborarea româno-belgiană!

CUVÎNT LA PRIMĂRIA DIN BRUXELLES

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 24 octombrie 1972 —

Aș dori să mulțumesc pentru cuvintele amabile pe care le-ați rostit aici. Este adevărat că între România și Belgia, ale căror relații datează de mult, se dezvoltă, după cel de-al doilea război mondial, raporturi multiple de colaborare, cu toate deosebirile de orînduire socială. Aceste relații constituie o expresie a dorinței popoarelor noastre de a colabora în condiții de pace, pentru edificarea unei lumi mai bune, în care fiecare națiune să se poată dezvolta corespunzător voinței sale, în care fiecare popor să poată trăi în siguranță și libertate.

Sper că vizita pe care o facem în aceste zile în Belgia, la invitația Maiestății-Sale, întîlnirile pe care le vom avea cu primul ministru, cu membrii guvernului, cu populația din Bruxelles, cu autoritățile și populația din alte orașe pe care urmează să le vizităm vor constitui o nouă expresie a dorinței popoarelor noastre de a întări colaborarea lor și de a contribui la realizarea securității și păcii în Europa și în întreaga lume.

În acest spirit, aș dori, încă o dată, să vă mulțumesc și să vă urez succese în realizarea misiunii dumneavoastră de a asigura condiții bune pentru toți locuitorii din Bruxelles. *(Aplauze)*.

Pentru prietenia dintre popoarele noastre! *(Aplauze)*.

CUVÎNT
LA ÎNTÎLNIREA CU GRUPUL PARLAMENTAR BELGIA—ROMÂNIA

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 24 octombrie 1972 —

Eu aș dori, în primul rînd, să exprim bucuria mea de a mă întîlni cu membri ai Grupului parlamentar Belgia—România. Aș dori să mulțumesc pentru cuvintele rostite aici de domnul președinte la adresa prieteniei dintre popoarele noastre.

Vizita pe care noi o facem în Belgia este o expresie a relațiilor bune dintre țările noastre, a faptului că ele s-au dezvoltat mult în ultimii ani. Vom avea convorbiri cu reprezentanții guvernului, cu primul ministru și cu alte personalități belgiene. Sîntem aici ca invitați ai Maiestății-Sale; știu că Parlamentul belgian are un rol important — ca în toate țările, dealtfel — în dezvoltarea relațiilor de colaborare și prietenie, în așezarea acestora pe principiile respectului și egalității. În acest sens, eu aș dori să apreciez relațiile bune dintre reprezentanții parlamentelor, ai opiniei publice în general, activitatea bună pe care o desfășurați dumneavoastră în calitate de președinte, pe care o desfășoară întregul grup și aș dori să vă asigur că

această activitate este privită cu multă bucurie și își găsește, de asemenea, corespondent similar în România.

Știu că mulți dintre dumneavoastră ați vizitat România. Sînt convins că în viitor schimburile de delegații se vor intensifica în toate domeniile de activitate, că, deși România și Belgia sînt membre a două blocuri militare diferite, vom acționa în direcția depășirii acestei stări de lucruri, vom conlucra pentru reușita conferinței europene, pentru așezarea relațiilor dintre statele europene pe principii noi — de respect, de egalitate, de neamestec în treburile interne — și vom putea, într-adevăr, să ne aducem și noi contribuția la o lume mai bună și mai dreaptă. În spiritul acesta apreciez activitatea grupului dumneavoastră și activitatea pe care ne propunem s-o desfășurăm și noi în România și sperăm că, în această privință, precum și pe linie guvernamentală, relațiile dintre România și Belgia vor înscrie pași mai mari. Probabil că, în cursul acestei vizite, vom ajunge la unele concluzii mai bune în această privință, care își vor putea găsi expresia și în unele documente comune cu guvernul dumneavoastră.

Încă o dată doresc să spun că mi-a făcut o deosebită plăcere să ne întîlnim, să cunoaștem munca pe care o desfășurați pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre și să vă urez din toată inima succese în activitatea de dezvoltare a colaborării dintre cele două țări, aceasta fiind în interesul popoarelor noastre, în interesul tuturor popoarelor lumii și al cauzei păcii în general. *(Aplauze).*

După cîte am reținut, nu toți dintre dumneavoastră ați vizitat România. Eu aș dori să vă invit pe toți, dar, în primul rînd, să îi invit pe cei ce nu au fost în România să vină să vadă țara noastră, poporul român și să se convingă că este, într-adevăr, bine să acționăm pentru prie-

tenie între popoarele noastre, să se convingă că poporul român dorește într-adevăr prietenia, colaborarea, dorește relații de pace cu Belgia, cu poporul belgian, cu toate popoarele.

Femeile și bărbații care demonstrează de ziua noastră națională au încredere în partidul nostru, care conduce țara, care caută să soluționeze problemele fundamentale pentru dezvoltarea României, și s-au convins că drumul pe care îl arătăm a asigurat ridicarea rapidă a țării. Sigur, este adevărat, nu am ajuns la nivelul Belgiei, dar ne-am propus să o ajungem. Am fixat termenul maxim pînă în 1990, însă o serie de organizații de partid și apoi o serie de colective de oameni ai muncii au propus și au introdus corecturi. Am acceptat aceste corecturi, pentru că ele sînt democratice, sînt ale poporului, care a spus că este prea departe pînă în 1990 ; el și-a propus să realizeze mai devreme actualul cincinal și, dacă vom realiza aceasta, probabil că prin 1985 vom ajunge Belgia.

Întregul popor român urmează politica noastră pentru că ea este îndreptată spre asigurarea bunăstării lui, este o politică de colaborare și de pace — și întotdeauna România a dorit pace și colaborare cu toate popoarele.

Oricare dintre dumneavoastră va veni, oricare cetățean belgian va veni în România cu gînduri prietenești, va fi primit ca atare și dorim ca realmente să dezvoltăm acest schimb de vizite și să conlucrăm mai mult. Puteți fi sigur că în România veți găsi întotdeauna un sprijin activ nu numai la parlamentari, ci la întregul nostru popor. Nu mai spun de parlamentari, care constituie expresia poporului și trebuie să slujească interesele poporului. *(Aplauze).*

Aș invita întregul birou, în frunte cu președintele, la sărbătorirea zilei noastre naționale. Anul acesta sărbăto-

rim 25 de ani de la proclamarea republicii ; anul viitor vom sărbători 29 de ani, iar în 1974 — 30 de ani de la eliberare. Dacă nu puteți veni anul viitor, atunci în 1974 vă așteptăm ca oaspeți. Dar, pînă atunci, oricînd sînteți bine veniți. Mai cu seamă pe cei care nu ați fost niciodată în România v-aș ruga să veniți cît mai curînd. *(Aplauze).*

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE GUVERNATORUL PROVINCIEI LUXEMBURG.

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 25 octombrie 1972 —

Este o deosebită plăcere pentru mine, pentru soția mea, pentru colaboratorii care mă însoțesc că, în cadrul vizitei scurte pe care o facem în Belgia, am putut să ne întîlnim cu dumneavoastră, să cunoaștem unele din preocupările dumneavoastră și ale populației din această parte a Belgiei.

Așa cum am menționat și ieri seară, relațiile dintre România și Belgia au o tradiție îndelungată. În ultimii ani, ele cunosc o evoluție ascendentă, sînt deosebit de amicale și există perspective bune pentru dezvoltarea lor în viitor.

Mi-au făcut o deosebită plăcere cele văzute la uzina pe care am vizitat-o. Am avut unele convorbiri privind cooperarea și în acest domeniu, al celulozei, și, desigur, al unei celuloze de o calitate bună. După cum vedeți, și noi sîntem preocupați să producem lucruri de bună calitate, cu care să putem concura, cel puțin de la egal la egal, alte produse similare. Subliniez aceasta pentru că dorim să dezvoltăm o cooperare largă cu multe întreprin-

deri din Belgia și avem în vedere ca această cooperare s-o așezăm pe baza cuceririlor moderne ale științei și tehnicii. Și ceea ce vom reuși să producem împreună să poată concura orice alt produs similar de pe piața mondială. În acest fel, și noi, și dumneavoastră vom avea posibilitatea să realizăm beneficii corespunzătoare. După cum vedeți, ne interesează și beneficiile! Deci, dorim cu dumneavoastră o cooperare care să asigure beneficii pentru ambele părți și atunci va fi o cooperare bună și prietenia se va dezvolta și mai bine.

Aș dori să vă mulțumesc pentru cuvintele pe care le-ați exprimat aici, domnule guvernator, la adresa țării mele, a colaborării dintre popoarele noastre, pentru acest dejun plăcut, pentru primirea călduroasă care mi s-a făcut tot timpul și să-mi exprim speranța că și întreprinderile, oamenii de afaceri din provincia dumneavoastră vor participa la dezvoltarea colaborării cu întreprinderi corespunzătoare din România, că dumneavoastră, care ați avut un rol activ cu cîțiva ani în urmă în dezvoltarea colaborării economice cu România, o veți stimula în continuare. Cînd veți veni în România, veți putea constata progresele realizate față de perioada în care ați fost în țara noastră.

În acest spirit, vă rog să-mi permiteți să ridic paharul pentru dezvoltarea relațiilor bune de colaborare dintre țările noastre, în sănătatea dumneavoastră, domnule guvernator, și a doamnei, a Alteței-Sale! *(Aplauze).*

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA ÎNTREPRINDEREA ATELIERELE DE CONSTRUCȚII ELECTRICE DIN MARCINELLE

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 25 octombrie 1972 —

Aș dori să vă mulțumesc pentru aprecierile pe care le-ați exprimat la adresa poporului român, a colaborării dintre România și Belgia.

V-ați referit la două uzine chimice, dar sînt și alte domenii în care există o colaborare între întreprinderile din România și Belgia. Există posibilități de a se realiza o colaborare între uzina dumneavoastră și uzine similare din România, îndeosebi în domeniul aparaturii electrice de înaltă tensiune.

Vizita scurtă pe care am făcut-o ne-a dat posibilitatea să cunoaștem realizările dumneavoastră. Sper că aceste realizări vor stimula și unele întreprinderi și ministere din România să acționeze și mai bine pentru a stabili o cooperare fructuoasă, ceea ce va fi în avantajul reciproc.

Desigur, o bună colaborare în domeniul economic contribuie la o mai bună cunoaștere a popoarelor și la dezvoltarea unor relații noi, bazate pe stimă, încredere, respect și avantaj reciproc. Toate acestea contribuie la cauza

prieteniei dintre popoarele român și belgian. În acest spirit se înscrie și vizita pe care o fac în Belgia.

Doresc ca prietenia dintre România și Belgia, dintre industriile din țările noastre să se dezvolte viguros.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE GUVERNUL BELGIAN ÎN CINSTEA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 25 octombrie 1972 —

Domnule prim-ministru,
Doamnă,
Doamnelor și domnilor,

Ne aflăm de două zile în frumoasa dumneavoastră țară. Am vizitat astăzi o parte pitorească a Belgiei, două întreprinderi, ne-am întîlnit cu mulți cetățeni, cu conducători locali și, desigur, cu conducătorii întreprinderilor, cu oameni de afaceri.

Într-adevăr, așa cum a menționat domnul prim-ministru, am constatat peste tot dorința de a dezvolta relațiile dintre țările noastre. Dealtfel, am întîlnit mulți conducători de întreprinderi și ai administrației locale care au vizitat România, unii chiar recent. Pot să afirm că relațiile care se dezvoltă între România și Belgia sînt relații între două popoare dornice să obțină un progres economic și social, ridicarea bunăstării și, totodată, să trăiască în pace, să contribuie la făurirea unei lumi mai bune.

Convorbirile pe care le-am avut asupra unor probleme politice, asupra colaborării țărilor noastre în scopul înfăptuirii securității europene și a unei păci trainice pentru

toate popoarele au evidențiat că în această direcție există multe convergențe între țările noastre, precum și dorința ca și în viitor să realizăm o colaborare activă în împlinirea năzuințelor de pace și prosperitate ale popoarelor noastre, ale popoarelor europene, ale popoarelor lumii.

Știm că în lume sînt încă multe probleme de soluționat. Din păcate, flăcările războiului mai ard în diferite părți ale lumii. Mai mult ca oricînd se impune ca toate popoarele, mai cu seamă popoarele mici și mijlocii, care au fost întotdeauna primele victime ale politicii de forță și dictat, să facă totul pentru a contribui la cursul de destindere, la ridicarea rolului Organizației Națiunilor Unite în viața internațională, în problemele dezarmării și cooperării pașnice între popoare. În acest spirit, sper că discuțiile noastre, vizita pe care o facem în țara dumneavoastră să contribuie la o colaborare mai strînsă între popoarele român și belgian.

Nu doresc să mă refer la relațiile economice. Ele se dezvoltă bine și sper că vizita și convorbirile pe care le vom avea în continuare vor evidenția noi posibilități de cooperare economică, tehnico-științifică, culturală, de lărgire a schimburilor în toate domeniile de activitate. Dealtfel, lumea spre care ne îndreptăm trebuie să fie o lume în care popoarele să facă schimburi largi în toate domeniile de activitate. Numai așa sînt posibile o pace trainică și o cooperare între toate popoarele.

Deci, am convingerea că România și Belgia vor putea să ofere și în acest sens un exemplu de relații între două state cu orînduiri sociale diferite, dar dornice să trăiască în prietenie, să contribuie la pace și colaborare.

Ridic acest pahar pentru un viitor fericit al relațiilor de cooperare dintre țările noastre, pentru prosperitatea celor două popoare, în sănătatea domnului prim-ministru, a doamnei, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor!

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN CINSTEA MAIESTĂȚILOR-LOR REGELE BAUDOUIN I ȘI REGINA FABIOLA

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 26 octombrie 1972 —

Maiestate,

Doamnelor și domnilor,

Aș dori, în primul rînd, să vă salut în mod cordial la acest dineu, considerînd că vă aflați aici pe teritoriul României.

Am petrecut trei zile în frumoasa dumneavoastră țară și mi-ar fi greu să exprim în cîteva cuvinte impresiile bogate cu care vom pleca. Începînd cu primirea pe care însăși Maiestatea-Voastră ne-a făcut-o, întîlnirile și convorbirile cu primul ministru și alți membri ai guvernului belgian, vizitele în unele provincii, localități, întreprinderi, întîlnirile cu oameni politici și cu populația din localitățile unde am fost ne-au lăsat impresii deosebit de plăcute. Peste tot am constatat sentimentele de prietenie față de poporul român, care, la rîndul său, nutrește sentimente de prietenie față de poporul belgian. Pretutindeni am constatat dorința de a dezvolta continuu relațiile tradiționale dintre țările noastre.

M-a bucurat mult faptul că, în toate întreprinderile pe care le-am vizitat, în toate orașele unde am fost, am în-

tîlnit specialiști, conducători ai întreprinderilor sau ai orașelor și provinciilor respective care au vizitat România și care întrețin relații de colaborare și prietenie cu organisme similare din România.

Iată de ce am spus că mi-ar fi greu să redau impresiile deosebite pe care le-am cules în aceste zile. Concretizînd însă, aș putea spune că vizita și convorbirile pe care le-am avut au deschis noi posibilități pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor multiple dintre popoarele noastre.

Astăzi am semnat împreună cu primul ministru al țării dumneavoastră o declarație în care sînt consemnate realizările de pînă acum în domeniul relațiilor economice și politice, dar și dorința de a conlucra mai strîns în viitor pe tărîm economic, științific, cultural, în lărgirea contactelor dintre cetățenii țărilor noastre, cît și în domeniul vieții internaționale, al înfăptuirii securității europene, al realizării în lume a unor relații noi, bazate pe egalitate, pe respectul independenței și suveranității, pe neamestec în treburile interne și avantaj reciproc. Aș putea spune că documentul pe care l-am semnat astăzi reprezintă un moment important, istoric, în relațiile dintre țările noastre, dar cred că el depășește, într-un anumit sens, cadrul raporturilor dintre popoarele noastre și demonstrează că în lumea de astăzi există posibilitatea reală ca țările cu orînduiri sociale diferite să conlucreze strîns și să contribuie la edificarea unei lumi a păcii și colaborării. De aceea spuneam că această declarație va fi, într-un anumit sens, și un exemplu care va folosi altor state. Mă refer, îndeosebi, la țările mici și mijlocii, care sînt chemate să participe mai activ la viața internațională, tocmai pentru a-și înfăptui securitatea, a-și asigura posibilitatea să-și dezvolte viața corespunzător năzuințelor lor.

Ne întoarcem în patrie deci cu rezultate bune, cu o perspectivă bună privind relațiile dintre țările noastre, cu

încrederea că ele vor evolua în continuare pe calea colaborării în toate domeniile de activitate.

Am avut prilejul să adresez Maiestății-Voastre și reginei invitația de a vizita România. Sper că veți da curs acestei invitații într-un viitor nu prea îndepărtat și vă asigur că veți putea constata la poporul român aceleași sentimente de prietenie, dorința de colaborare și de pace.

În acest spirit s-a desfășurat vizita noastră, cu aceste gînduri și cu aceste impresii ne întoarcem acasă.

Aș dori să toastez pentru dezvoltarea în continuare a colaborării dintre România și Belgia, pentru prosperitatea poporului belgian, în sănătatea Maiestății-Voastre, a Maiestății-Sale regina, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor!

CUVÎNT
LA PRIMĂRIA ORAŞULUI ANVERS

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 26 octombrie 1972 —

Domnule primar,
Doamnelor şi domnilor,

Aş dori să vă mulţumesc pentru primirea pe care ne-aţi făcut-o, pentru cuvintele calde, însufleţitoare pe care le-aţi rostit la adresa poporului român, a activităţii sale, precum şi cu privire la relaţiile amicale tradiţionale dintre România şi Belgia.

Sînt deosebit de fericit că, în cadrul vizitei pe care o facem în Belgia, putem să cunoaştem şi frumosul dumneavoastră oraş, un puternic centru industrial.

Este adevărat că între ţările noastre există vechi legături, că, în decursul istoriei, reprezentanţii popoarelor noastre au căutat să identifice căile de colaborare şi, luptînd pentru independenţa patriei, s-au străduit să coopereze pentru a avea garanţia că vor obţine succese pe această linie. Nu doresc însă să mă ocup de istorie, mai cu seamă că astăzi trăim asemenea vremuri în care trebuie să concentrăm eforturile popoarelor noastre atît în direcţia dezvoltării economico-sociale, ridicării bunăstării, ştiinţei, culturii, cît şi în direcţia înfăptuirii unor relaţii noi între

popoare, care să asigure fiecărei naţiuni posibilitatea dezvoltării corespunzător voinţei sale, fără nici un amestec din afară.

După cum ştiţi, sîntem martorii unor profunde schimbări în viaţa internaţională. După ani îndelungaţi de încordare, în care nu o dată a existat pericolul extinderii diferitelor conflicte militare, s-au obţinut unele rezultate pozitive pe calea destinderii şi colaborării. Aş putea spune că sîntem însă abia la începutul unui nou drum. Este adevărat că în lume au căpătat o afirmare tot mai puternică principiile egalităţii în drepturi, respectului independenţei şi suveranităţii, neamestecului în treburile interne şi colaborării reciproc avantajoase, dar mai trebuie parcurs încă un drum lung pînă ce aceste principii vor deveni o realitate cotidiană, ca să spun aşa, care să călăuzească activitatea fiecărui guvern, fiecărui stat. România s-a pronunţat şi se pronunţă consecvent pentru realizarea colaborării dintre popoare pe baza acestor principii. Înţelegem bine că în lumea de astăzi există ţări cu orînduiri sociale diferite, există ţări mari, mici şi mijlocii, că răspunderea fiecărei ţări în realizarea unei politici de cooperare şi pace este strîns legată de mărimea şi de forţa sa, pînă la urmă. Dar, în acelaşi timp, considerăm că nu mai este posibil ca problemele care privesc viaţa tuturor popoarelor, deci problemele păcii, să fie soluţionate numai de cîteva ţări, oricît de mari ar fi ele. Pentru a asigura o lume mai bună, pacea şi cooperarea, este necesar ca toate popoarele să participe activ la găsirea soluţiilor celor mai corespunzătoare, ca orice soluţie să ţină seama de interesele tuturor popoarelor, fie ele mari, fie ele mici. După cum se ştie, întotdeauna primele victime ale politicii imperialiste de agresiune şi dictat au fost ţările mici şi mijlocii.

Iată de ce România acordă o atît de mare atenţie problemei rolului ţărilor mici şi mijlocii în viaţa internaţio-

nală, necesității ca aceste țări să aibă un cuvînt mai greu în soluționarea diferitelor probleme în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale.

Trebuie să spun că evenimentele din ultimii ani demonstrează că, dacă aceste popoare sînt conștiente de menirea lor și sînt gata să-și asigure independența și suveranitatea, atunci nici o forță în lume nu le poate învinge. Putem spune că a trecut perioada cînd popoarele puteau fi îngenuncheate ușor. Nu doresc să dau exemple, dar noi considerăm că, dacă popoarele vor fi hotărîte să asigure o nouă politică internațională — și, după părerea mea, se afirmă tot mai puternic această dorință —, apoi putem într-adevăr să fim optimiști ; sigur, fără să credem că drumul spre această lume nouă va fi ușor, vor trebui încă trecute obstacole, dar noi trebuie să fim asemenea oameni care să unim eforturile popoarelor pentru a depăși orice obstacole. Numai în acest fel popoarele vor putea să-și asigure o viață demnă, liberă, independentă. În ceea ce îl privește, poporul român este hotărît să facă totul în această direcție.

Aș dori să menționez că, în cursul acestei vizite scurte, în întîlnirile pe care le-am avut în aceste două zile, am constatat cu multă plăcere și satisfacție că și poporul belgian este animat de dorința de a fi stăpîn pe destinele sale, de a duce o viață independentă, liberă. Și, din ceea ce ați spus dumneavoastră aici, domnule primar, am putut să am o imagine și mai clară asupra acestei voințe a poporului dumneavoastră.

Noi dorim ca între poporul român și poporul belgian să se dezvolte în continuare relații strînse de colaborare în toate domeniile de activitate. Sigur, există deja rezultate bune în domeniul economic, dar există și perspective mai mari în domeniile științific, cultural, în schimbul de informații și în contactele nemijlocite între reprezentanții și

oamenii din țările noastre. Sper că vom dezvolta în continuare aceste relații, vom întări colaborarea în realizarea securității în Europa, bazată pe principiile la care m-am referit, în așa fel ca toate popoarele — deci și poporul român și poporul belgian — să fie sigure că se pot concentra asupra problemelor dezvoltării lor în toate domeniile, așa cum doresc, fără a se amesteca cineva în treburile lor.

Mai sînt, într-adevăr, conflicte în lume. Noi am salutat cu deosebită bucurie încheierea războiului din Vietnam și sperăm că se va acționa cu fermitate, că se vor înlătura toate piedicile care se mai ridică pe această cale, pentru a se ajunge în cel mai scurt timp la restabilirea păcii și asigurarea dreptului poporului vietnamez, al celorlalte popoare din Indochina de a se dezvolta corespunzător voinței lor.

Sîntem preocupați de realizarea păcii în Orientul Mijlociu și, în general, considerăm că trebuie să facem totul pentru a se pune capăt conflictelor, pentru ca să triumfe rațiunea, respectul fiecărui popor și, în felul acesta, să pășim la realizarea unei lumi mai drepte, mai bune din toate punctele de vedere.

În acest spirit dorim noi colaborarea cu dumneavoastră, în acest spirit am purtat discuțiile cu guvernul dumneavoastră și sper că în acest spirit vom încheia cu succes vizita pe care o întreprindem în Belgia, punînd astfel baza dezvoltării colaborării viitoare.

Încă o dată vă mulțumesc pentru primirea care ni s-a rezervat și urez poporului belgian, locuitorilor din Anvers multă prosperitate și pace.

Vă doresc multă fericire și sănătate ! *(Aplauze).*

CUVÎNT
LA CEREMONIA SEMNĂRII DECLARAŢIEI SOLEMNE COMUNE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ŞI REGATULUI BELGIEI

Cu prilejul vizitei în Belgia

— 26 octombrie 1972 —

Semnarea declaraţiei de colaborare şi de prietenie dintre România şi Belgia reprezintă un eveniment important în relaţiile ţărilor noastre. Se poate spune că ea dă expresie unor realităţi, consemnează ceea ce s-a înfăptuit în decursul anilor pe calea colaborării atît pe plan bilateral, în dezvoltarea relaţiilor economice, tehnico-ştiinţifice, cît şi pe plan politic şi multilateral, în colaborarea pentru o lume mai bună, în care fiecare dintre naţiunile noastre şi fiecare naţiune să poată să-şi consacre eforturile dezvoltării economico-sociale, să poată trăi în condiţii de deplină libertate şi egalitate.

În această declaraţie, ţările noastre s-au angajat să depună eforturi pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnico-ştiinţifice, culturale, să favorizeze schimburile de păreri, schimburile turistice şi schimburile umane, în general. Fără îndoială, aceasta va contribui la o mai bună cunoaştere a popoarelor noastre, la colaborarea lor, dar, în acelaşi timp, va fi de natură să exercite o influenţă favorabilă pe plan european şi internaţional, putînd să ofere un exemplu de felul cum două state cu orînduiri sociale diferite pot să conlucreze atît spre binele popoarelor lor, cît şi pentru binele colaborării cu alte popoare, al păcii în lume. Sînt convins că semnarea acestei declaraţii va marca un moment important pentru popoarele noastre şi, prin aceasta, ne vom putea aduce contribuţia activă la înfăptuirea securităţii europene, la cauza păcii şi progresului.

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE MARELE DUCE JEAN DE LUXEMBURG ŞI MAREA DUCESĂ CHARLOTTE ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 27 octombrie 1972 —

Alteţă,

Doresc să vă mulţumesc, în numele soţiei mele şi al meu, pentru amabila invitaţie de a vizita ţara dumneavoastră, pentru calda ospitalitate cu care ne înconjuraţi, pentru cuvintele frumoase rostite aici la adresa patriei mele, a poporului român.

Sîntem bucuroşi că în cadrul acestei vizite avem prilejul să cunoaştem nemijlocit viaţa, realizările şi aspiraţiile harnicului şi înzestratului popor luxemburghez. Doresc să vă salut în mod cordial şi, totodată, să adresez un cald salut de prietenie poporului dumneavoastră, precum şi sincere urări de progres şi prosperitate din partea poporului român.

Aţi evocat tradiţiile relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre popoarele noastre. Într-adevăr, raporturile româno-luxemburgheze au o istorie îndelungată — şi ne bucură să constatăm că ele se lărgesc şi se intensifică continuu, pe baza respectului mutual, a egalităţii în drepturi şi avantajului reciproc. Vizitele la nivel guvernamental efectuate în ultimul timp au evidenţiat noi posibilităţi, precum şi do-

rinţa ambelor ţări de a da un nou avînt schimburilor economice, cooperării industriale şi tehnico-ştiinţifice.

Convorbirile pe care le-am avut în cursul acestei vizite, pe care le vom avea în continuare, înţelegerile la care vom ajunge vor deschide, fără îndoială, căi noi pentru adîncirea cooperării multilaterale româno-luxemburgheze, în interesul propăşirii ţărilor noastre, al cauzei prieteniei şi conlucrării paşnice între naţiuni, al destinderii în viaţa internaţională.

În lumea de astăzi se conturează evident un curs nou, îndreptat spre destindere şi colaborare. Popoarele îşi afirmă cu tot mai multă hotărîre voinţa de a se dezvolta libere, stăpîne pe soarta lor, într-o atmosferă de pace şi securitate. Avem convingerea că numai într-un asemenea climat fiecare popor — mare sau mic — îşi poate manifesta nestingherit fiinţa naţională, îşi poate afirma geniul creator, asigurîndu-şi propria propăşire materială şi spirituală şi aducîndu-şi, totodată, contribuţia la cauza progresului şi civilizaţiei întregii omeniri.

În acest sens este îmbucurător să constatăm că, în ultima perioadă, viaţa politică a continentului nostru a fost marcată de o serie de înţelegeri şi tratative care au stimulat procesul spre destindere şi colaborare. Pregătirea multilaterală şi ţinerea conferinţei general-europene, cu participarea nemijlocită a tuturor statelor interesate, vor accentua, după convingerea noastră, acest curs pozitiv, vor accelera procesul de instaurare în Europa a unei atmosfere de securitate şi pace, a unor raporturi de colaborare între naţiuni libere şi egale în drepturi. România — care este angajată într-o uriaşă operă de construcţie social-economică şi spirituală şi care îşi dedică neobosit energia cauzei păcii şi prieteniei între popoare — este hotărîtă să-şi aducă contribuţia la reuşita conferinţei general-europene, la instaurarea securităţii pe continentul nostru.

După convingerea României, realizarea securității europene înseamnă, în primul rînd, statornicirea unor relații interstatale noi, bazate pe încredere și deplină egalitate în drepturi între popoare, pe respectarea independenței și suveranității naționale, pe neamestec în treburile interne ale altor țări, pe avantaj reciproc. Aceasta va trebui să ducă la lichidarea oricăror manifestări ale politicii de forță, a tuturor formelor de presiune și amenințare cu folosirea forței, astfel ca fiecare popor să capete certitudinea că se va putea dezvolta la adăpost de orice act de agresiune sau atentat la suveranitatea națională. În această ordine de idei, considerăm, de asemenea, că popoarele, guvernele statelor europene trebuie să-și intensifice eforturile pentru a se ajunge la înțelegeri privind reducerea efectivelor armate, pentru punerea în practică a unor măsuri concrete de dezangajare militară, inclusiv pentru lichidarea blocurilor militare.

Desigur, în lume există încă multe alte probleme care își așteaptă rezolvarea — în diferite zone ale globului mai au loc conflicte armate, mai dăinuie focare de încordare, care pun în primejdie pacea întregii omeniri, continuă cursa înarmărilor, care apasă greu pe umerii tuturor popoarelor. De aceea, un imperativ vital al zilelor noastre este ca toate statele — fie ele mari sau mici — să-și unească eforturile, să conlucreze tot mai strîns pentru soluționarea chestiunilor litigioase pe calea tratativelor, pentru rezolvarea tuturor problemelor care confruntă omenirea, în concordanță cu aspirațiile de pace și progres ale tuturor popoarelor.

În încheiere doresc să-mi exprim încă o dată convingerea că vizita pe care o facem în țara dumneavoastră va marca un moment esențial în dezvoltarea continuă a raporturilor de prietenie și colaborare dintre România și Marele Ducat al Luxemburgului, în conlucrarea țărilor

noastre pentru asigurarea păcii pe continent și în întreaga lume.

Ridic paharul în sănătatea Altețelor-Sale regale, marele duce Jean de Luxemburg și a marii ducese; pentru progresul și prosperitatea poporului luxemburghez; pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre România și Luxemburg!

ÎNTÎLNIRE CU REPREZENTANŢI AI PRESEI ŞI RADIOTELEVIZIUNII DIN LUXEMBURG, PRECUM ŞI CU CORESPONDENŢI AI PRESEI STRĂINE

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 27 octombrie 1972 —

Vineri după-amiază, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, s-a întîlnit cu reprezentanţi ai presei şi radioteleviziunii din Luxemburg, precum şi cu corespondenţi ai presei străine.

După ce preşedintele guvernului luxemburghez, Pierre Werner, l-a prezentat pe şeful statului român, preşedintele Nicolae Ceauşescu a răspuns la întrebările ziariştilor.

La întrebarea pusă de reprezentantul ziarului „Luxemburger Wort“ referitoare la rezultatele vizitei în Belgia şi Luxemburg, la întărirea relaţiilor politice şi economice dintre România şi cele două ţări, preşedintele Nicolae Ceauşescu a răspuns :

Vizita pe care o efectuez în Belgia şi Luxemburg constituie expresia relaţiilor bune de colaborare dintre ţările noastre.

În cursul vizitei în Belgia am fost întîmpinaţi deosebit de amical, începînd cu primirea de către Maiestăţile-Lor regele belgienilor şi regina, de către primul ministru şi membri ai guvernului, precum şi la întîlnirile pe care

le-am avut cu conducătorii diferitelor întreprinderi industriale, cu populaţia din capitala Belgiei şi din oraşele pe care le-am vizitat. Deci, avem cele mai bune impresii despre primirea şi convorbirile pe care le-am avut. Rezultatele sînt înscrise în Declaraţia solemnă comună pe care am semnat-o, de care cred că aveţi cunoştinţă, precum şi în Comunicatul comun.

În ce priveşte Luxemburgul, sîntem în prima zi a vizitei. Am fost primiţi deosebit de amical de Alteţele-Lor marele duce de Luxemburg şi de marea ducesă ; de asemenea, de primul ministru şi de membri ai guvernului. Am avut convorbiri deosebit de cordiale asupra problemelor de interes comun, asupra problemelor internaţionale. Avem impresii plăcute despre primirea şi întîlnirile cu populaţia din Luxemburg. Pot spune deci că vizita a început în condiţii deosebit de bune şi în Luxemburg şi se va încheia cu rezultate care vor deschide noi căi pentru dezvoltarea relaţiilor politice, economice, pentru colaborarea ţărilor noastre în toate domeniile de activitate.

În legătură cu o întrebare a aceluiaşi ziarist privind schimburile turistice dintre România şi alte ţări, preşedintele a spus :

Noi sîntem partizanii dezvoltării schimburilor turistice. Aş dori să vină din Luxemburg turişti cît mai mulţi în România. Vă asigur că vor fi primiţi foarte bine şi ne vom strădui să le creăm condiţii bune.

De asemenea, încurajăm şi deplasarea turiştilor români în străinătate, inclusiv în Luxemburg, şi sperăm că schimbul acesta se va intensifica în viitor.

Expresie a interesului viu manifestat de reprezentanţii presei faţă de conferinţa privind securitatea europeană, una din întrebări s-a referit la poziţia României faţă de această conferinţă.

După cum ştiţi — a spus conducătorul statului nostru —, România s-a pronunţat încă de mulţi ani pentru această conferinţă şi a militat activ pentru ca ea să aibă loc. Sintem deosebit de satisfăcuţi că ţările europene au ajuns la un acord cu privire la începerea pregătirilor şi ţinerea conferinţei, cu participarea care se cunoaşte, inclusiv a Statelor Unite şi Canadei.

Noi aşteptăm ca această conferinţă să marcheze sfîrşitul unei anumite perioade, şi anume a perioadei anacronice care, în practică, se poate spune că aproape a dispărut, şi să însemne începutul unei etape noi în relaţiile dintre ţările europene. Am dori ca această conferinţă să adopte anumite hotăriri sau să ajungă la o anumită înţelegere cu privire la principiile relaţiilor viitoare dintre ţările continentului, principii pe care noi le concepem bazate pe egalitatea deplină între toate statele, pe respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne şi avantajul reciproc, pe dreptul fiecărui popor de a-şi dezvolta economia, ştiinţa, cultura, deci de a-şi hotărî dezvoltarea sa aşa cum o doreşte, fără nici un amestec din afară.

De asemenea, dorim ca la această conferinţă să se adopte o hotărîre solemnă că ţările europene nu vor folosi forţa sau nu vor ameninţa cu forţa un alt stat, ci vor acţiona pentru soluţionarea problemelor dintre ele pe calea tratativelor, în mod paşnic.

Am dori ca conferinţa europeană să discute perspectivele unei cooperări economice, ştiinţifice, tehnice, ale schimburilor culturale şi turistice şi de altă natură, prin eliminarea unor îngrădiri care mai există astăzi, ceea ce va putea să contribuie din plin la o strînsă colaborare între toate naţiunile continentului nostru.

Şi, în fine, am dori ca la această conferinţă să se ajungă la înţelegerea necesităţii constituirii unui organism permanent care să asigure legături continue între state şi pregătirea diferitelor reuniuni sau dezbaterea altor probleme care vor trebui soluţionate în viitor.

Răspunzind la o întrebare cu privire la relaţiile României cu ţările Pieţei comune, preşedintele Ceauşescu a spus :

România întreţine relaţii economice largi cu toate ţările Pieţei comune şi, se înţelege, este interesată ca, în final, să dezvolte şi să multiplice aceste relaţii de cooperare. Dealtfel, aşa cum am menţionat în cursul vizitei în Belgia şi Luxemburg, am discutat şi despre această extindere a colaborării în diferite domenii de activitate. Avînd în vedere că Piaţa comună este o realitate, ne gîndim, desigur, ca unele probleme, cum ar fi, de exemplu, cea a preferinţelor vamale generalizate, să fie discutate cu organismele care pot să ia o hotărîre în această privinţă. În acest spirit, se înţelege că, dezvoltînd relaţiile cu toate ţările din aceste organisme ale Pieţei comune, vom căuta ca, în problemele care trebuie soluţionate cu ele, să discutăm aceste probleme, pentru a le găsi soluţiile corespunzătoare.

Reprezentantul publicaţiei săptăminale „La Revue" a întrebat care va fi atitudinea României faţă de o uniune politică europeană.

Răspunsul a fost : Aştept să hotărască cei interesaţi în această privinţă.

La o întrebare referitoare la unele modificări în componenţa guvernului, tovarăşul Ceauşescu a răspuns : Este vorba de aplicarea unor hotărîri ale Conferinţei Naţionale a partidului, de simplificare a relaţiilor în conducerea activităţii statului şi de creştere a rolului conducător al partidului, care se înţelege şi prin participarea nemijlocită a cadrelor de bază din conducerea de partid în sectoarele hotărîtoare.

Reprezentantul ziarului „Le Republicain Lorrain" a adresat o întrebare privind problemele construcției de locuințe proprietate personală și asigurarea acestui drept. Tovarășul Ceaușescu a spus :

În Constituția României se prevede dreptul de proprietate asupra locuințelor proprii și a altor bunuri personale. Deci, este vorba de realizarea prevederilor Constituției. Interzicem și vom interzice și în viitor construcția de locuințe pentru a fi exploatate, considerînd că acestea trebuie să fie numai pentru folosința proprie. În acest sens, orice cetățean, inclusiv un cetățean străin care vrea să se stabilească în România, își poate construi un apartament pe care să-l folosească și îl poate lăsa moștenire.

Reprezentantul postului de radio U.K.W. Luxemburg a întrebat care sînt opiniile președintelui în legătură cu necesitatea și perspectivele cooperării între țările balcanice.

Noi considerăm că țările din Balcani sînt interesate să realizeze o colaborare economică, tehnico-științifică între ele și, totodată, să ajungă la o înțelegere comună de a transforma Balcanii într-o zonă fără armament nuclear, fără baze militare străine, fără trupe străine, deci într-o zonă a păcii și colaborării, a precizat tovarășul Nicolae Ceaușescu. Considerăm că aceasta se înscrie în preocupările pentru securitatea europeană, pentru pace și cooperare în întreaga lume.

În încheierea conferinței de presă, Pierre Werner, președintele guvernului, a mulțumit călduros președintelui Nicolae Ceaușescu pentru intîlnirea sa cu ziariștii, pentru răspunsurile date la întrebările acestora.

CUVÎNT LA PRIMĂRIA ORAȘULUI LUXEMBURG

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 27 octombrie 1972 —

Aș dori să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor orașului Luxemburg, poporului țării dumneavoastră, un salut cordial din partea mea, a soției mele și, totodată, un salut prietenesc din partea întregului popor român.

Este o deosebită plăcere pentru mine de a fi primul șef de stat român care vizitează frumoasa dumneavoastră țară, deși între țările noastre există relații vechi, statornicite cu sute de ani în urmă. Luptătorii luxemburghezi au venit pe atunci în țările românești, în Principatele Române, pentru a participa la lupta împotriva asupritorilor. Este adevărat că unii dintre cetățenii dumneavoastră s-au așezat încă de atunci în acele părți și, fără nici o îndoială, că urmașii lor se pot întîlni și astăzi. Sînt cetățeni care fac totul pentru a contribui, în strînsă unitate cu întregul nostru popor, la ridicarea unei societăți care să asigure omului condiții de viață demne.

Între România și Luxemburg există astăzi relații de prietenie și colaborare în multe domenii de activitate. Desigur, istoria poate oferi multe învățăminte. Și România, ca și Luxemburgul, a cunoscut asuprirea străină, dominația străină, a trebuit să lupte vreme îndelungată pentru

a-și cuceri independența, pentru a-și crea condițiile necesare dezvoltării corespunzătoare voinței poporului său, dar astăzi este mai important să tragem învățăminte din istorie și să vedem ce trebuie să facem pentru a asigura popoarelor noastre o dezvoltare independentă, liberă, condiții de a trăi o viață demnă, în conformitate cu cuceririle științei, tehnicii și culturii moderne. În acest sens, poporul român depune eforturi mari pentru a lichida starea de înapoiere din trecut, pentru a beneficia din plin de cuceririle civilizației moderne.

Noi ne preocupăm să construim orînduirea socialistă multilateral dezvoltată. Am pășit și am obținut succese importante pe acest drum. Știm că mai avem multe de făcut pentru a asigura poporului o viață din ce în ce mai bună, dar avem asemenea rezultate care ne îndreptățesc să credem că vom realiza cu succes tot ceea ce ne-am propus.

Trebuie să menționez că ceea ce am realizat se datorește, în primul rînd, eforturilor depuse de poporul nostru, faptului că el urmează în mod unanim politica internă și externă a guvernului, convins că aceasta corespunde pe deplin năzuințelor sale. Dar, în același timp, nu aș putea să nu menționez că aceste realizări se datoresc dezvoltării colaborării largi cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Trăim în asemenea împrejurări cînd fiecare popor care dorește să obțină o dezvoltare pe calea civilizației trebuie să colaboreze larg cu celelalte popoare, să participe la schimburile de valori materiale și spirituale internaționale, iar poporul român este angajat în această direcție cu toate forțele sale.

În acest spirit se înscriu și relațiile de colaborare dintre România și Luxemburg.

V-ați referit la o serie de probleme și, mai ales, la problema politicii române. Eu mulțumesc mult pentru cuvintele pe care le-ați rostit aici. Referirile la adresa mea le consider ca fiind adresate poporului român, pentru că numai datorită faptului că atît eu, cît și partidul meu am înțeles să exprimăm năzuințele întregului popor, am reușit să realizăm această politică. Dealtfel, pornim întotdeauna de la faptul că, numai în măsura în care conducătorii politici se identifică cu năzuințele tuturor oamenilor din țara respectivă și țin seama de năzuințele acestora, pot să ducă o politică de natură să contribuie atît la bunăstarea și fericirea poporului, cît și la cauza prieteniei și colaborării cu alte popoare. De aceea, România este atașată colaborării internaționale.

Sîntem preocupați de înfăptuirea securității europene. Știm că în lume sînt încă multe probleme de soluționat. Mai sînt conflicte, mai sînt încălcări ale suveranității și independenței statelor, mai ard flăcările războiului și, de aceea, considerăm că trebuie unite eforturile tuturor popoarelor, tuturor guvernelor, tuturor șefilor de stat, ale tuturor oamenilor care, realmente, sînt gata să facă totul pentru a contribui la făurirea unei lumi mai bune. Știm că nu este un lucru ușor, dar considerăm că este singurul drum care poate asigura fiecărui popor dreptul la independență, la libertate, la o viață îmbelșugată și fericită, care poate să asigure fiecărui popor pacea, dreptul de a-și hotărî destinele așa cum dorește el, fără nici un amestec din afară. În acest spirit acționează România pe plan internațional.

Sperăm că vizita în frumoasa dumneavoastră țară va fi o contribuție la dezvoltarea în continuare a colaborării multilaterale și, totodată, va aduce o contribuție și la cauza colaborării între popoare, a păcii în lume. Mulțumindu-vă încă o dată pentru primirea ce ni s-a rezervat, doresc să vă urez dumneavoastră, întregului popor luxemburghez fericire și prosperitate. *(Aplauze).*

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA ALTEȚELOR-LOR MARELE DUCE JEAN DE LUXEMBURG ȘI MAREA DUCESĂ CHARLOTTE

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 28 octombrie 1972 —

Alteță,

Doamnelor și domnilor,

Aș dori, în primul rînd, să vă adresez un salut călduros cu prilejul participării la acest dejun pe care l-am oferit în cinstea Alteţelor-Voastre.

Ne aflăm de două zile în frumoasa dumneavoastră țară. Avem impresii deosebit de plăcute, începînd cu primirea pe care ne-ați rezervat-o Alteța-Voastră, guvernul, în frunte cu primul ministru, precum și oficialitățile și populația din Luxemburg și din orașul pe care l-am vizitat astăzi. Desigur, timpul a fost scurt, dar impresiile sînt cu atît mai pline, pentru că am încercat să căutăm ca în aceste două zile să cunoaștem cît mai mult din preocupările poporului dumneavoastră. Cunoaștem hărnicia poporului dumneavoastră, dar întotdeauna la noi se spune că este mai bine să vezi o dată decît să auzi de zece ori. Și, într-adevăr, trebuie să vă spun că sîntem plăcut impresionați de ceea ce am văzut în aceste zile.

Sîntem, de asemenea, plăcut impresionați de spiritul de amiciție pe care l-am întîlnit aici. Aceasta este o expresie a bunelor relații dintre popoarele noastre, care, după cum se știe, datează de mult timp, dar abia după cel de-al doilea război mondial, în ultimii ani îndeosebi, au căpătat o dimensiune nouă. Desigur, popoarele noastre sînt atașate cauzei cooperării și păcii și tocmai de aceea există acest curs bun.

Am purtat convorbiri cu primul ministru și alți membri ai guvernului dumneavoastră. Am semnat astăzi o declarație în care sînt cuprinse principiile de bază ale colaborării dintre țările noastre în toate domeniile de activitate și, totodată, sînt cuprinse, dacă se poate spune așa, angajamentele României și Luxemburgului de a acționa pentru afirmarea principiilor noi de egalitate și respect între națiuni pe plan internațional, de a face ca fiecare popor să-și poată consacra eforturile spre progres, fără nici un amestec din afară, să-și aleagă calea dezvoltării așa cum o dorește el. Toate acestea ne dau dreptul să apreciem că vizita a fost deosebit de fructuoasă, cu rezultate deosebit de bune și să sperăm că ea va marca un moment nou, de o importanță deosebită, în dezvoltarea relațiilor viitoare dintre țările noastre și, totodată, va fi și o contribuție la realizarea securității europene, la cauza păcii internaționale. Sînt deosebit de mulțumit deci de rezultatele vizitei.

În cursul acestei vizite, încă din primele noastre convorbiri, v-am adresat invitația ca, împreună cu Alteța-Sa ducesa, să vizitați România. Am înțeles că ați acceptat această invitație și vă așteptăm cu multă plăcere în România, sperînd că vă veți simți bine.

Cu aceste impresii ne întoarcem în România. Vizita pe care am făcut-o și la dumneavoastră, și în Belgia consti-

tuie o activitate importantă pentru colaborarea între popoarele noastre şi sper că vom extinde această colaborare.

Vă rog să fiţi de acord cu mine şi să toastăm pentru fericirea şi bunăstarea poporului luxemburghez,

pentru un progres continuu al relaţiilor dintre România şi Luxemburg,

în sănătatea Alteţei-Sale ducele şi a Alteţei-Sale ducesa !

CUVÎNT LA PRIMĂRIA ORAŞULUI ESCH-SUR-ALZETTE

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 28 octombrie 1972 —

Aş dori, în primul rînd, să vă mulţumesc pentru primirea pe care ne-aţi făcut-o, pentru cuvintele calde adresate României şi poporului meu.

Vizita pe care o întreprindem în Luxemburg este o expresie a relaţiilor de colaborare şi prietenie dintre popoarele noastre. Într-adevăr, în decursul istoriei lor, şi poporul român, şi poporul luxemburghez au avut multe de îndurat, au trebuit să ducă lupte grele pentru a-şi asigura fiinţa naţională, libertatea şi independenţa. În timpul celui de-al doilea război mondial, popoarele noastre au dus o luptă activă împotriva fascismului, pentru a crea condiţii ca popoarele să se dezvolte în libertate, corespunzător năzuinţelor fiecărei naţiuni.

Trăim astăzi într-o perioadă de mari transformări. În Europa însăşi s-a accentuat cursul destinderii, s-au soluţionat o serie de probleme care în trecut au menţinut încordarea, sînt pe cale de a se rezolva şi alte probleme — mă refer, în primul rînd, la normalizarea relaţiilor dintre cele două state germane — Republica Democrată Germană şi Republica Federală a Germaniei. Între statele europene cu

orînduiri sociale diferite, așa cum sînt și țările noastre, s-au obținut rezultate pozitive pe calea colaborării. Au fost create, astfel, premisele pentru începerea pregătirii conferinței general-europene și organizarea ei în cursul anului viitor. Este de înțeles ca toate națiunile europene, care au avut așa de mult de suferit în cursul celor două războaie mondiale, pornite din Europa, să fie vital interesate ca pe acest continent să se instaureze relații noi, menite să asigure fiecărui popor o dezvoltare corespunzător voinței sale, fără nici un amestec din afară, să asigure pacea fiecărui popor. Să realizăm o asemenea colaborare care să excludă folosirea forței, amenințării cu forța sau orice altă presiune pentru soluționarea problemelor care se pot ivi între state și, dimpotrivă, să se acționeze pe calea politică, a tratativelor, în soluționarea tuturor problemelor. Să facem deci ca Europa să devină un continent al colaborării și păcii, să poată contribui la dezvoltarea civilizației și a păcii în lumea întreagă. În acest spirit a acționat și acționează România.

Avem convingerea că popoarele europene vor realiza o colaborare trainică între ele. În cursul vizitei pe care o efectuăm în frumoasa dumneavoastră țară ne-am întîlnit cu mulți cetățeni, am avut convorbiri cu primul ministru și membri ai guvernului dumneavoastră. Am constatat cu satisfacție dorința reciprocă de a dezvolta colaborarea în toate domeniile de activitate. Apreciem că există căi de extindere a relațiilor economice, tehnico-științifice, culturale în următorii ani, inclusiv a schimburilor turistice.

Trebuie să menționez, de asemenea, primirea deosebită de care ne-am bucurat din partea Alteței-Sale și, în fine, întîlnirea de astăzi cu dumneavoastră, cu locuitorii acestui important centru muncitoresc din Luxemburg. Trebuie să vă spun cu sinceritate că mă simt deosebit de bine în rîndul producătorilor de oțel, care au un rol important în

creșterea bogăției Luxemburgului și sper că și în dezvoltarea colaborării dintre țările noastre. De aceea, aș dori să vă adresez, în numele muncitorilor metalurgiști români, dumneavoastră, tuturor metalurgiștilor din acest oraș, ca și din întreaga țară, un salut călduros și să-mi exprim convingerea că între metalurgiștii din țările noastre — între toți muncitorii — se vor dezvolta relații strînse de colaborare.

Încă o dată, mulțumindu-vă pentru primirea pe care ne-o faceți, doresc să vă urez numeroase succese, multă fericire și sănătate ! *(Aplauze).*

CUVÎNT
LA CEREMONIA SEMNĂRII DECLARAŢIEI SOLEMNE COMUNE ROMÂNO-LUXEMBURGHEZE

Cu prilejul vizitei în Luxemburg

— 28 octombrie 1972 —

Aş dori să exprim satisfacţia mea pentru evoluţia pozitivă a relaţiilor dintre România şi Luxemburg, pentru semnarea acestui document, care marchează un moment de importanţă deosebită în istoria relaţiilor dintre ţările noastre.

Fără îndoială că această declaraţie consemnează, în primul rînd, realităţile din colaborarea noastră, pentru că, dacă nu am fi obţinut o dezvoltare continuă a acestor relaţii, nu am fi putut să ajungem la semnare.

În al doilea rînd, ea trasează jaloanele dezvoltării viitoare a colaborării româno-luxemburgheze în multe domenii de activitate. Acordăm, mai ales, o atenţie deosebită căilor de dezvoltare a cooperării în domeniul tehnico-ştiinţific, al intensificării schimburilor turistice şi de altă natură, ceea ce, fără îndoială, va contribui la mai buna cunoaştere a popoarelor noastre şi, totodată, va servi cauzei înţelegerii şi colaborării între toate popoarele.

Aşa cum aţi menţionat şi dumneavoastră, domnule prim-ministru, în acelaşi timp, în această declaraţie solemnă consemnăm astăzi o serie de principii pe care ţările

noastre le-au acceptat şi le promovează în relaţiile lor, dar, totodată, îşi iau angajamentul de a acţiona şi în viitor în spiritul principiilor de deplină egalitate şi respect reciproc, de a contribui la afirmarea lor tot mai largă în relaţiile dintre statele europene, dintre toate statele lumii, considerînd că aplicarea lor în relaţiile dintre state va contribui la reaşezarea relaţiilor pe asemenea principii care să excludă ingerinţele în treburile vreunui stat, să asigure fiecărei naţiuni posibilitatea de a-şi alege calea dezvoltării economico-sociale corespunzător năzuinţelor sale de a putea trăi în deplină libertate, independenţă şi, totodată, de a putea să colaboreze de la egal la egal cu toate celelalte naţiuni.

În acest spirit, se poate afirma că documentul are o importanţă deosebită nu numai pentru popoarele noastre, dar şi pentru toate acele popoare care doresc să vadă instaurate în lume principiile dreptului internaţional, respectul fiecărei naţiuni, dreptul omului de a duce o viaţă mai bună şi mai demnă.

Iată de ce doresc să urez o dezvoltare ascendentă relaţiilor dintre popoarele noastre şi ca raporturile noastre de colaborare să constituie un exemplu de felul în care două naţiuni cu orînduiri sociale diferite, dar care conlucrează din vremuri îndepărtate vor putea şi în viitor să-şi unească eforturile pentru asigurarea progresului lor, pentru pace în lume.

CUVÎNTARE LA CONSFĂTUIREA CADRELOR DIDACTICE CARE PREDAU ŞTIINŢELE SOCIALE ÎN ÎNVĂŢĂMÎNTUL SUPERIOR

— 10 noiembrie 1972 —

Dragi tovarăşi,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, participanţilor la consfătuirea cadrelor didactice care predau ştiinţele sociale în învăţămîntul superior, un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului comunist, a Consiliului de Stat şi a guvernului Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Timp de două zile, consfătuirea dumneavoastră a dezbătut problemele fundamentale ale învăţămîntului ideologic, politic şi social, ale activităţii catedrelor de ştiinţe sociale, ale muncii generale de pregătire şi educare a tineretului, a studenţimii din patria noastră.

Este cunoscută preocuparea conducerii de partid şi de stat pentru dezvoltarea şi perfecţionarea întregului sistem de învăţămînt, pentru organizarea lui în concordanţă cu cuceririle noi ale ştiinţei şi tehnicii, cu cerinţele operei de construcţie socialistă din România, pentru asigurarea celor mai bune condiţii în vederea pregătirii specialiştilor necesari diferitelor noastre domenii de activitate, în scopul

formării temeinice pentru viaţă şi muncă a tinerei generaţii.

Ca urmare a măsurilor adoptate în ultimii ani, a fost lărgită reţeaua învăţămîntului de toate gradele, s-a asigurat ridicarea nivelului teoretic şi modernizarea procesului de învăţămînt, s-a realizat o mai strînsă legare a învăţămîntului cu practica, cu activitatea concretă a construcţiei socialiste, proces care este în continuă perfecţionare. În modernizarea învăţămîntului, în pregătirea tot mai temeinică a tineretului, mai ales în cadrul învăţămîntului superior, un rol deosebit de important îl au catedrele de ştiinţe sociale, cadrele didactice ce lucrează în acest domeniu, care contribuie la însuşirea de către tineri a concepţiei noastre ştiinţifice despre lume şi viaţă — materialismul dialectic şi istoric —, la dezvoltarea gîndirii ideologice şi social-politice a tinerilor, la înţelegerea justă de către aceştia a realităţilor noi ale vieţii sociale, la angajarea lor tot mai fermă în bătălia pentru transformarea revoluţionară a societăţii.

În pregătirea ideologică şi politică a tinerilor din şcoli şi universităţi, ca, dealtfel, în întreaga viaţă ideologică din patria noastră, s-au obţinut în ultimii ani — cu deosebire după Congresul al X-lea şi după plenara Comitetului Central al partidului din noiembrie anul trecut — o serie de rezultate pozitive. Măsurile luate în acest domeniu au determinat un nou avînt în studiul ştiinţelor sociale din învăţămînt, au făcut să crească ponderea acestor discipline în pregătirea multilaterală a viitorilor specialişti, în întregul proces de educare a tinerei generaţii.

Trebuie subliniate, de asemenea, în această ordine de idei îmbunătăţirea activităţii organizaţiilor de partid din şcoli şi facultăţi, creşterea rolului acestora în educarea

comunistă a tineretului, în pregătirea lui ideologică și politică, în crearea unui spirit de muncă sănătos în școli, a unei atmosfere de emulație între tineri în efortul pentru însușirea unor cunoștințe cît mai vaste. Dispunem astăzi în institutele de învățămînt superior de organizații de partid puternice, care cuprind peste 60% din totalul cadrelor didactice universitare — elementele cele mai active, mai dinamice și mai înaintate ale corpului nostru profesoral —, precum și peste 12 500 de studenți. Aceste organizații constituie o importantă forță politică, capabilă să asigure ridicarea continuă a nivelului activității politico-educative din institutele de învățămînt superior.

Alături de organizațiile de partid, un rol important au asociațiile studențești — organizații comuniste ale studenților —, care desfășoară o activitate intensă pentru stimularea hotărîrii tineretului de a-și însuși cele mai înaintate cuceriri ale științei, de a-și îmbogăți cunoștințele marxist-leniniste, pentru educarea tinerilor în spiritul concepției noastre comuniste.

Cu toate rezultatele bune obținute în acest domeniu — de care putem fi, în general, mulțumiți —, nu putem trece cu vederea peste faptul că în învățămîntul nostru și, în cazul de față, în învățămîntul social-politic, în activitatea de predare și însușire a disciplinelor sociale, îndeosebi în învățămîntul superior, continuă să se manifeste încă numeroase neajunsuri și deficiențe. Este vorba — așa cum au arătat, dealtfel, mai mulți tovarăși în cursul discuțiilor purtate în aceste zile în cadrul consfătuirii — de o serie de lipsuri în organizarea și desfășurarea propriu-zisă a activității catedrelor de științe sociale, dar mai ales de lipsuri în conținutul cursurilor, în modul de tratare a problemelor actuale esențiale ale dezvoltării sociale, atît pe plan național, cît și pe plan internațional. Lipsa principală este predarea în continuare de la ca-

tedră în special a unor teze, idei și noțiuni cu caracter general, abstract, a unor principii și definiții arhicunoscute. Desigur, și asemenea cunoștințe au valabilitatea lor, dar ele permit doar înțelegerea legităților generale ale vieții sociale și numai repetarea lor nu-i ajută pe tineri să-și dezvolte gîndirea creatoare, independentă, capacitatea de a judeca cu capul propriu, de pe pozițiile teoriei noastre revoluționare, fenomenele noi care se produc în societate, schimbările profunde care au loc în viața țării noastre și în lumea întreagă.

Datorită faptului că multe cadre didactice nu au legături strînse cu activitatea practică de construire a socialismului, cu viața clocotitoare care se desfășoară în diferitele compartimente ale societății, în predarea științelor sociale în universități nu se oglindesc suficient realitățile noastre sociale, munca creatoare și preocupările clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității, ale întregului popor, activitatea partidului pentru soluționarea problemelor fundamentale ale programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

O altă latură negativă în predarea științelor sociale este faptul că aceasta are un insuficient spirit militant. Se manifestă o combativitate slabă față de concepțiile și curentele de idei reacționare, față de teoriile și mentalitățile perimate, antiștiințifice, idealiste.

Am mai avut prilejul să mă refer la aceste deficiențe, de aceea nu voi insista acum asupra lor. Multora dintre dumneavoastră le sînt cunoscute neajunsurile manifestate atît în domeniul filozofiei, cît și al istoriei, al economiei politice și al socialismului științific. Mai cu seamă în abordarea unor probleme ale istoriei filozofiei, în înfățișarea unor curente filozofice din România și a expo-

nenților lor se idealizează, se estompează lipsurile și limitele. Se cunosc cazuri, inclusiv la Universitatea din București, cînd s-a făcut apologia unor curente și personalități cu anumite merite limitate, prezentate ca exponente ale filozofiei românești celei mai avansate. Este de înțeles că asemenea tendințe negative nu pot fi tolerate, că ele trebuie înlăturate o dată pentru totdeauna din învățămîntul nostru.

Neajunsuri serioase se manifestă, după cum am spus, și în științele istorice. Se pune accent prea mare pe date și evenimente istorice mai mult sau mai puțin importante, în dauna unei interpretări materialist-dialectice și istorice a legităților care guvernează dezvoltarea societății, a rolului maselor populare în făurirea istoriei, a raporturilor dintre factorii obiectivi și subiectivi în desfășurarea evenimentelor istorice. Desigur, nu vreau să se înțeleagă că subapreciem preocuparea meritorie a istoricilor noștri de a aduna cît mai multe date și dovezi despre trecutul poporului nostru. Dar trebuie să avem în vedere că, oricîte date vom obține, fără interpretarea justă, materialist-istorică a acestora, se poate aluneca ușor în concluzii greșite, așa cum se și întîmplă, dealtfel, uneori — și dumneavoastră cunoașteți acest lucru —, ceea ce aduce daune dezvoltării științei istorice din România.

În ce privește științele economice, se face încă abuz de teorii generale, de noțiuni și categorii, din care unele sînt depășite, valabile în alte perioade istorice, ignorîndu-se studiul realității economice concrete actuale, fenomenele ce se produc în dezvoltarea economiei contemporane.

Toate aceste lipsuri reduc eficiența predării științelor sociale, diminuează rolul disciplinelor respective în for-

marea gîndirii ideologice și politice a tinerilor, în dezvoltarea capacității lor de a se orienta în complexitatea fenomenelor vieții sociale.

Deși nu mi-am propus să vorbesc pe larg despre activitatea de partid, nu aș putea să nu menționez că lipsurile ce se manifestă în domeniul predării științelor sociale sînt nemijlocit legate și de unele deficiențe ale organizațiilor de partid din învățămîntul superior, de faptul că ele nu își îndeplinesc în suficientă măsură rolul ce le revine în îndrumarea unitară a învățămîntului, în exercitarea controlului de partid, conform prevederilor Statutului nostru, asupra activității din sfera în care își desfășoară munca. Sînt organizații de partid care nu iau atitudine împotriva neajunsurilor ce se constată în domeniul sau în colectivul în care activează.

Am mai spus și cu alt prilej, dar doresc să menționez și de această dată că numărul mic de comuniști pe care îi aveam în ilegalitate era într-o măsură foarte mare compensat de poziția lor combativă împotriva oricăror concepții străine, în propagarea concepției materialist-dialectice. Nu exista problemă față de care comuniștii — membri de partid sau membri ai organizației tineretului comunist — să nu ia poziție, acționînd cu fermitate pentru promovarea concepțiilor comuniste în universități.

Iată de ce este necesar să atragem atenția organizațiilor de partid, organizațiilor tineretului comunist asupra lipsurilor existente în activitatea lor în acest domeniu. Este adevărat că ședințe de partid și ale organizației de tineret sînt destule, dar numai ședințele nu pot asigura — ba, după părerea mea, chiar împiedică — ca organizațiile de partid și de tineret să-și îndeplinească rolul în dezbaterea problemelor fundamentale ale învățămîntului, în orientarea membrilor de partid, a corpului didactic, a întregului tineret din universități în activitatea ideologică,

Stimați tovarăși,

Așa cum am mai arătat și în alte împrejurări, partidul și statul nostru dau o înaltă prețuire rolului școlii, considerînd-o principalul factor de cultură și civilizație al națiunii. Alături de celelalte mijloace și forme educative care acționează în cadrul societății, școala are un rol primordial în formarea concepției noi despre viață și lume a tinerei generații, în educarea comunistă a tineretului. Școlii îi revine înalta misiune de a sădi în conștiința generațiilor noi idealurile nobile ale socialismului și comunismului, înaltul spirit de responsabilitate față de interesele supreme ale societății, față de cauza fericirii poporului și a patriei noastre socialiste. Școala este chemată să plămădească trăsăturile politico-morale înaintate ale tineretului nostru, să modeleze fizionomia omului nou, constructor al socialismului și comunismului, cu un larg orizont de gîndire, cunoaștere și înțelegere, cu o bogată viață spirituală, cu o etică superioară. Datoria școlii este de a pregăti tineretul pentru a participa activ la munca eroică desfășurată de întregul popor pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și, totodată, pentru a putea duce mai departe această operă, pentru făurirea societății comuniste în România. Aceasta face ca activitatea educativă desfășurată în cadrul școlii să aibă o însemnătate crucială pentru existența societății noastre, pentru ziua de mîine a țării, pentru soarta însăși a națiunii noastre socialiste.

Este de înțeles că, în realizarea acestei misiuni, toate cadrele didactice poartă răspunderea, în mod unitar, pentru activitatea educativă ce se desfășoară în unitățile de învățămînt. Științele sociale constituie numai o parte, importantă desigur, dar numai o parte a acestei activități. Numai în măsura în care toate cadrele didactice vor fi angajate plenar în activitatea multilaterală de formare a tinerei generații, vom putea obține rezultate bune în acest

domeniu, vom putea merge pe un drum bun. Trebuie să apreciem că cea mai mare parte — aș putea spune, covîrșitoarea majoritate a cadrelor noastre didactice — își îndeplinesc cu cinste rolul și îndatoririle ce le revin în educația tineretului. *(Aplauze puternice).* De asemenea, aș dori să menționez și la această consfătuire aprecierea înaltă pe care conducerea partidului o dă tineretului nostru universitar și școlar, întregului nostru tineret, care depune eforturi susținute atît pentru însușirea științei celei mai înaintate, cît și pentru pregătirea sa pentru muncă și viață. Avem ferma convingere că în țara noastră crește un tineret sănătos! Avem un tineret minunat, care va ști să asigure, mîine, dezvoltarea socialistă și comunistă a patriei noastre! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cred că nu este necesar să demonstrez că studiul, învățătura nu se termină odată cu obținerea diplomei. Ceea ce se predă în școală, inclusiv în domeniul științelor sociale, constituie numai o bază. Numai în măsura în care atît cadrele didactice de astăzi, cît și cele de mîine — ca, în general, toți oamenii muncii — se vor preocupa de continuarea studiului, transformînd învățătura într-un proces permanent, numai în această măsură vom reuși să creăm un om înaintat, vom putea soluționa problemele complexe pe care le ridică edificarea socialismului, dezvoltarea științei și culturii. Tocmai pornind de aici, partidul nostru acordă o atenție deosebită desfășurării neîntrerupte a învățămîntului, reciclării, cum se spune astăzi, poate impropriu, pentru că, în fond, nu numai în anumite perioade, la cursuri ce se organizează periodic, la cîțiva ani, ci permanent, fiecare cetățean, și mai cu seamă cadrele didactice, trebuie să studieze, să învețe. În acest spirit trebuie să creștem studenții de astăzi — viitorii intelectuali ai patriei noastre.

Pornind de la înalta menire ce revine școlii, orientîndu-ne ferm după hotărîrile și directivele Congresului al X-lea al partidului, după măsurile stabilite de plenara Comitetului Central din noiembrie anul trecut, precum și de Conferința Națională din acest an, este necesar să reexaminăm cu cea mai mare răspundere activitatea educativă și să stabilim măsurile corespunzătoare în vederea lichidării neajunsurilor care mai dăinuie, ridicării nivelului predării științelor social-politice corespunzător cerințelor dezvoltării științei contemporane.

Este necesar să se acționeze în mod energic pentru creșterea rolului disciplinelor sociale în pregătirea și formarea multilaterală a tineretului, în înarmarea tinerei generații cu principiile fundamentale ale ideologiei și politicii partidului nostru, cu concepția materialist-dialectică a clasei muncitoare despre lume și viață. În centrul activității educative desfășurate în școli, în mod deosebit în cadrul muncii catedrelor de științe sociale, trebuie să stea permanent aprofundarea teoriei socialismului științific, a principiilor de bază ale marxism-leninismului.

La temelia întregii activități ideologice, de educare a tineretului, trebuie să stea politica Partidului Comunist Român, care reprezintă marxism-leninismul creator în România, expresia aplicării adevărurilor generale ale socialismului la condițiile social-istorice concrete ale țării noastre. Partidul nostru concepe teoria nu ca o entitate situată deasupra vieții, ci ca pe un instrument activ al practicii sociale revoluționare, ca o armă puternică în transformarea societății, în făurirea socialismului și comunismului. Predarea științelor sociale trebuie să se facă în acest spirit.

O condiție sine qua non a eficienței predării științelor sociale, ca, dealtfel, a oricăror altor activități în domeniul ideologic, al teoriei marxist-leniniste, este legătura strînsă cu viața, cu activitatea practică a constructorilor socialismului, cu realitățile concrete ale societății noastre. Științele sociale sînt chemate să contribuie la explicarea acestor realități și, totodată, să-și aducă aportul la eforturile pentru transformarea revoluționară a societății, pentru înfăptuirea obiectivelor concrete ale construcției socialismului.

De asemenea, este necesar ca predarea științelor sociale în universități să se facă în concordanță strînsă cu predarea generală a științei, cu descoperirile majore ale acesteia, cu cuceririle noi ale cunoașterii umane. Numai pe această bază marxism-leninismul se poate dezvolta continuu, corespunzător evoluției vieții și cunoașterii umane, se poate îmbogăți, poate contribui la mersul înainte al societății.

Una din disciplinele sociale de cea mai mare importanță pentru înțelegerea evoluției societății omenești în țara noastră, ca și pe plan mondial, este, după cum se știe, istoria. Ținînd seama de neajunsurile la care m-am referit, este necesar să acordăm mai multă atenție legării istoriei de problemele fundamentale ale dezvoltării poporului român, de marile lupte sociale pe care le-a dus pentru împlinirea idealurilor sale de progres, dreptate socială și libertate națională, reliefării puternice a rolului forțelor înaintate în dezvoltarea istorică, a legităților generale care guvernează societatea. Consider că ar fi necesar să se acorde o mai mare atenție aprofundării perioadei moderne a dezvoltării țării noastre, și îndeosebi istoriei contemporane a României. În centrul predării istoriei trebuie puse problemele esențiale ale evoluției poporului nostru, cum sînt : realizarea unității naționale, cucerirea suveranității de stat, formarea națiunii române și rolul jucat de aceasta în dezvoltarea progresistă a societății.

Istoria trebuie să se ocupe, de asemenea, de procesul aşezării, în decursul veacurilor, pe aceste meleaguri, alături de poporul român, a unor populaţii de alte naţionalităţi, de munca şi lupta comună a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, pentru libertate, dreptate şi progres social, de întărirea continuă a unităţii şi colaborării lor frăţeşti, pentru prosperitatea şi înflorirea patriei comune. De asemenea, istoria trebuie să abordeze problemele legate de apariţia şi particularităţile naţiunii socialiste, de misiunea ei în procesul edificării orînduirii noi. Conceput în acest fel, studiul istoriei va trebui să devină în şcoala noastră un factor esenţial de educare patriotică a tinerelor generaţii, de dezvoltare a sentimentului de răspundere faţă de soarta naţiunii noastre socialiste, a hotărîrii ferme a tuturor tinerilor de a-şi închina toată energia, elanul, puterea de muncă şi chiar viaţa, dacă va fi necesar, înfloririi şi apărării patriei, salvgardării libertăţii, suveranităţii şi integrităţii teritoriale, a cuceririlor revoluţionare, socialiste ale poporului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

După cum am mai menţionat, dezvoltarea filozofiei clasei muncitoare a avut loc întotdeauna în înfruntarea deschisă cu ideologiile adverse, cu concepţiile filozofice ale burgheziei şi celorlalte clase exploatatoare, în lupta cu teoriile şi curentele de idei reacţionare de tot felul. Nu poate fi concepută predarea filozofiei marxist-leniniste altfel decît în opoziţie netă cu ideile retrograde, antiştiinţifice, idealiste care circulă azi în lume şi care sînt generate de forţele sociale ce şi-au trăit traiul. Are puţină valoare combaterea acelor teorii şi idei care au fost demascate deja şi înfrînte, la timpul lor, de către clasicii marxism-leninismului. Acestea aparţin istoriei — ele trebuie cunoscute în perspectiva dezvoltării generale a istoriei filozofiei. Esenţial este însă ca filozofia marxist-leninistă să-şi propună spulberarea teoriilor adverse generate de condiţiile social-istorice noi în care se găseşte lumea burgheză în faza actuală a imperialismului.

Totodată, însuşirea filozofiei materialist-dialectice trebuie să contribuie la combaterea oricăror manifestări străine concepţiei noastre despre viaţă, rămase din trecut, cum sînt naţionalismul, misticismul şi alte mentalităţi contrare concepţiei materialist-dialectice şi istorice, ideologiei şi politicii partidului nostru comunist. Însuşirea filozofiei marxist-leniniste trebuie să-i înarmeze pe tineri cu metoda dialectică de analiză şi cercetare a fenomenelor sociale, singura care poate oferi posibilitatea înţelegerii juste a proceselor ce jalonează dezvoltarea societăţii umane. Trebuie să facem ca ştiinţele sociale, ştiinţa în general să devină o armă revoluţionară în transformarea societăţii, în făurirea orînduirii noi, socialiste şi comuniste.

În formarea ideologică a tineretului, un loc important are, de asemenea, predarea economiei politice. Şi aici este necesar, aşa cum am menţionat, să renunţăm la repetarea mecanică a unor noţiuni şi formule generale, să punem accentul pe analiza problemelor actuale ale dezvoltării economico-sociale. Ştiinţele economice trebuie să contribuie la cristalizarea căilor de înfăptuire a programului partidului şi statului privind modernizarea continuă a economiei naţionale, lichidarea rămînerii în urmă şi ajungerea ţărilor avansate din punct de vedere economic. Totodată, predarea economiei trebuie să se ocupe de fenomenele noi care se produc în ţara noastră, în ţările socialiste, de tabloul pe care îl oferă efortul de progres al ţărilor în curs de dezvoltare, de multiplele şi complexele aspecte ale stadiului actual în care se găseşte economia ţărilor capitaliste dezvoltate. Numai astfel ştiinţele economice vor contribui la înarmarea tineretului nostru în lupta pentru făurirea bazei tehnico-materiale avansate a

societății socialiste și comuniste, pentru înțelegerea cursului dezvoltării economice mondiale.

În ce privește predarea socialismului științific, trebuie acordată o mai mare atenție politicii generale a Partidului Comunist Român de construire a socialismului, programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. În acest cadru, o mare importanță are, desigur, studierea legităților generale, a legităților economice, a modului cum se aplică ele în condițiile României, a corelației, rolului și influenței lor în dezvoltarea viitoare a țării. Este necesar să se pună, de asemenea, un accent mai mare pe studierea rolului partidului în viața socială, în perfecționarea activității statului, în conducerea generală a societății, a tuturor domeniilor de activitate. A pune accentul pe felul în care partidul își îndeplinește rolul de forță conducătoare în societate înseamnă a arăta căile și metodele de muncă ale organizațiilor de partid, ale comuniștilor, modul în care aceștia acționează în domeniul lor de activitate, la locul lor de muncă pentru înfăptuirea politicii partidului nostru. Este de înțeles că întreaga evoluție istorică în țara noastră după 23 August — cît și în toate țările socialiste — demonstrează, fără putință de tăgadă, că numai în măsura în care partidul comunist își îndeplinește rolul de forță politică conducătoare în societate, se poate asigura construirea cu succes a orînduirii noi, socialiste. Fără un partid puternic, disciplinat, organizat, unit nu este posibilă nici cucerirea puterii, și cu atît mai mult făurirea orînduirii noi, socialiste, construirea societății comuniste. *(Aplauze puternice)*. Iată de ce problemele legate de rolul conducător al partidului în societate trebuie să ocupe un loc important în predarea științelor sociale, în întreaga activitate educativă din școli și universități. De asemenea,

trebuie abordate mai larg problemele rolului statului și altor organisme ale democrației noastre socialiste.

În strînsă legătură cu aprofundarea propriei noastre experiențe în domeniul construcției socialiste, se impune să acordăm o atenție mai mare studierii experienței celorlalte țări socialiste, trăgînd din aceasta învățămintele necesare pentru activitatea noastră concretă. Trebuie să avem permanent în vedere că în activitatea fiecărei țări socialiste, a fiecărui partid comunist există o experiență bogată, care cuprinde, desigur, și laturi pozitive și negative, iar studierea acestei experiențe ajută fiecărui partid comunist să elaboreze, în condițiile sale concrete, o politică justă, să-și îndeplinească tot mai bine rolul conducător în societate. Este, totodată, necesar să acordăm o mai mare atenție studierii activității partidelor comuniste și muncitorești, mișcării socialiste, mișcării revoluționare și antiimperialiste, rolului pe care acestea îl joacă în viața fiecărei națiuni, în viața internațională.

Nu aș dori să mai insist asupra acestor probleme. Aș mai aborda o singură latură a predării științelor sociale, despre care mi se pare că în consfătuire s-a vorbit mai puțin, și anume necesitatea ca, preocupîndu-ne de predarea științelor sociale pentru tineret, să nu scăpăm din vedere cadrele didactice înseși, cei peste 200 000 de educatori ai tineretului, începînd cu învățătorii și terminînd cu profesorii universitari. Trebuie să ținem seama de faptul că ei constituie, de fapt, forța de care depind educarea și formarea tinerei generații. Catedrele de științe sociale, activitatea ideologică trebuie să se preocupe și de educarea, formarea și înarmarea continuă cu problemele noi ce apar în domeniul științelor sociale a tuturor cadrelor didactice din învățămîntul nostru, de educarea educatorilor. Numai astfel predarea științelor sociale în învățămîntul nostru, munca de educare a tineretului în

general va putea merge pe un drum bun. În acest sens, aș ruga să se stabilească măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității în viitor.

De asemenea, aș dori să mă mai refer la o problemă care, după cîte am fost informat, i-a preocupat pe participanții la consfătuire, și anume legătura dintre Academia de științe social-politice și catedrele de științe sociale. Dacă tovarășii își reamintesc, la formarea acestei Academii s-a avut în vedere ca ea să joace un rol deosebit de important în activitatea ideologică a partidului nostru, cum am spus atunci, să fie forul principal al Comitetului Central în dezbaterea și îndrumarea activității ideologice, inclusiv a învățămîntului, a predării științelor sociale. Nu vreau să critic aici Academia, aceasta va trebui s-o facem în adunarea ei generală, care urmează să aibă loc în curînd. Dar pentru că aici sînt mulți membri ai Academiei, cred că n-o să mi se ia în nume de rău dacă voi arăta că nu se poate spune că, din acest punct de vedere, Academia și-ar fi îndeplinit pe deplin rolul și misiunea care i-au fost încredințate. Nu există astăzi o legătură suficient de strînsă între Academie și catedrele de științe sociale. Or, este de înțeles că nu se poate împărți în două activitatea în domeniul științelor sociale, că nu se poate desfășura o cercetare abstractă, ruptă de problemele învățămîntului. Este necesar să ne gîndim ca, în cel mai scurt timp, să se realizeze o fuziune organică între institutele și secțiile Academiei și catedrele de științe sociale, să se asigure participarea activă a tuturor cadrelor didactice la cercetare, precum și participarea activă a cercetătorilor la predarea științelor sociale. În felul acesta vom realiza o îmbunătățire radicală atît a activității Academiei, cît și a predării științelor sociale în învățămînt. Trebuie spus, de asemenea, că atît în învățămînt, cît și în cercetare, legarea de viață, de practică nu este satisfăcătoare. Trebuie avut permanent în vedere că predarea științelor sociale și cercetarea în acest domeniu nu se pot desfășura în bune condiții decît în mijlocul activității creatoare a poporului, acolo unde se transformă zilnic societatea și omul. Nu avem neapărat nevoie de volume mari, pot fi și cărți mai mici, esențial este ca ele să oglindească realitățile și preocupările societății noastre. Învățămîntul și cercetarea trebuie să fie strîns legate de uzină, de sat, de cooperativă — numai astfel vom avea un învățămînt și o cercetare bună în domeniul științelor sociale. Inspirîndu-se din viață și generalizînd experiența pozitivă a societății, științele sociale vor putea contribui, la rîndul lor, la îmbogățirea teoriei cu teze noi, vor ajuta mersul nostru înainte. Noi punem, după cum știți, un accent deosebit pe legarea învățămîntului de producție, pe crearea de ateliere-școală. Cred că tovarășii de la catedrele de științe sociale nu vor cere să li se creeze ateliere, ci vor merge ei în ateliere, în fabrici pentru a cunoaște realitățile concrete ale vieții.

Iată, tovarăși, în ce direcție cred că va trebui acționat în viitor — am în vedere viitorul imediat — pentru perfecționarea activității în domeniul științelor sociale, al educației comuniste a tineretului, a tuturor cadrelor noastre.

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi acum să mă refer la cîteva probleme actuale ale activității partidului și statului nostru. După cum știți, întregul popor desfășoară o muncă intensă pentru înfăptuirea programului adoptat de Congresul al X-lea și a sarcinilor și obiectivelor noi trasate de Conferința Națională a partidului în vederea accelerării progresului economico-social al României, sporirii avuției naționale, ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului popor.

Desigur, în conformitate cu aceste obiective, preocupările principale ale partidului și statului, ale oamenilor muncii sînt îndreptate actualmente spre înfăptuirea programului de dezvoltare economică. Trebuie spus că atît în industrie, cît și în agricultură programul elaborat de Congresul al X-lea se realizează în condiții bune. Există reale posibilități ca angajamentele asumate de o serie de organizații de partid, de oamenii muncii din întreprinderi de a îndeplini planul cincinal într-o perioadă mai scurtă să fie traduse în viață. Pornind de la aceasta, trebuie spus, totodată, că ne preocupă în mod deosebit o serie de probleme de ordin calitativ. Realizarea creșterii în ritm înalt a industriei constituie un obiectiv important al poporului nostru, dar nu singurul. Comitetul Central, guvernul acordă o mare atenție problemelor perfecționării conducerii și planificării economiei, simplificării acesteia, creșterii operativității, dezvoltării răspunderii cadrelor în toate sectoarele, la toate nivelurile. Acordăm o mare atenție problemelor eficienței economice și productivității muncii, reducerii cheltuielilor materiale, eliminării risipei de mijloace materiale și financiare și de forță de muncă. Este de înțeles că fără a pune ordine deplină în aceste domenii de activitate nu vom putea asigura creșterea rapidă a venitului național, a bunăstării poporului. Subliniez aceasta pentru că dorim ca științele economice să acorde o atenție mai mare acestor probleme, să participe mai activ, mai direct la soluționarea acestor probleme. Avem toate condițiile să realizăm programul elaborat de partid, angajamentele luate de organizațiile de partid din industrie. Sîntem convinși că vom obține rezultate bune.

Și în agricultură sînt în acest an rezultate bune. După datele de pînă acum, vom avea cea mai bună recoltă din istoria României. O recoltă mai mare de cereale decît

acum un an, cînd, de asemenea, fusese cea mai mare de pînă atunci. Sperăm să putem spune an de an că avem cea mai mare recoltă din istoria României. Depunem eforturi mari în agricultură și avem încă rezerve pentru a spori simțitor producțiile. După cum se știe, în această toamnă au fost condiții grele, ploi, inundații. Cu toate acestea, recolta a fost strînsă aproape complet. Mai sînt puține produse de strîns — îndeosebi sfeclă de zahăr și porumb —, dar și acestea vor fi recoltate la timp. Am reușit aproape să terminăm însămînțările, ceea ce creează premisele pentru o recoltă bună și în anul viitor. S-a putut constata, în aceste împrejurări, că, pînă la urmă, hotărîtor este omul. În aceste săptămîni, țărănimea, specialiștii, muncitorii, armata, tineretul au răspuns cu însuflețire chemării partidului, au învins greutățile provocate de ploi și inundații, asigurînd strîngerea în condiții corespunzătoare a recoltei și realizarea însămînțărilor. Avem deci asigurate și în agricultură premisele înfăptuirii programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. În concluzie, în domeniul economic, activitatea se desfășoară în condiții bune.

Nu doresc să insist asupra celorlalte sectoare de activitate. Fără îndoială că, aplicînd măsurile stabilite de Conferința Națională din vară, definitivînd legile care au fost elaborate cu acest prilej, luînd măsurile organizatorice corespunzătoare de perfecționare a conducerii tuturor laturilor activității economico-sociale, vom putea înfăptui sarcinile trasate încă de Conferința Națională din 1967 și de Congresul al X-lea. Desigur, așa cum am spus și la Conferința Națională, nu va însemna că încheiem preocuparea pentru perfecționarea conducerii activității economico-sociale. Acesta va fi un proces continuu. Dezvoltarea forțelor de producție, schimbările care vor interveni permanent în societate vor impune, fără îndoială, măsuri

noi, corespunzătoare. Va trebui să acţionăm continuu pentru adîncirea şi dezvoltarea democraţiei socialiste, pentru perfecţionarea organismelor colective pe care le-am creat — de la întreprindere şi pînă sus —, în vederea participării largi a maselor populare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Trebuie îmbunătăţit în continuare cadrul de participare organizată a clasei muncitoare, a ţărănimii, a intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii la conducerea vieţii sociale, la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului. Adîncirea democraţiei socialiste constituie un factor de o deosebită importanţă pentru dezvoltarea orînduirii noastre, un element primordial al făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România.

La plenara din noiembrie anul trecut şi la Conferinţa Naţională s-a acordat o mare atenţie problemelor eticii şi echităţii socialiste. Au fost luate în acest sens o serie de măsuri, au fost elaborate un şir de documente, printre care şi normele de viaţă socialistă, supuse dezbaterii publice. Desigur, ele urmează a fi definitivate şi aplicate în viaţă. Dar nu trebuie aşteptat pînă cînd vor fi definitivate de Congresul al XI-lea. Ele ar trebui să-şi găsească aplicarea în viaţă şi în activitatea de zi cu zi. Ca să spun aşa, trebuie să le experimentăm de pe acum în viaţă. Nu numai să le studiem şi să facem propuneri de îmbunătăţire a lor, dar să le aplicăm şi, pe baza experienţei pe care o vom cîştiga, să putem să tragem concluziile necesare în vederea definitivării lor la Congresul al XI-lea al partidului. Aceasta va fi, cred, cea mai eficientă contribuţie la elaborarea unor criterii şi norme care să constituie îndrumar pentru fiecare membru de partid şi membru al tineretului comunist, pentru fiecare cetăţean al patriei noastre.

Trebuie să luăm atitudine mai hotărîtă împotriva fenomenelor negative care se manifestă în viaţa noastră

socială, împotriva tendinţelor de îmbogăţire, a încercărilor de a trăi fără muncă, împotriva tuturor formelor de manifestare a parazitismului social, care trebuie lichidat cu desăvîrşire în societatea noastră socialistă. Trebuie să avem permanent în vedere că făurirea unei societăţi înaintate, a unui om nou, manifestarea deplină a personalităţii umane nu se pot realiza decît îmbinînd armonios interesele personale cu cele generale, punînd întotdeauna mai presus interesele societăţii, ale întregii noastre comunităţi socialiste. Egoismul, tendinţa unora de a se preocupa numai de ei, părerea că dacă le este lor bine le este tuturor este un fenomen negativ ce nu trebuie să-şi găsească loc în societatea noastră. *(Vii aplauze).*

Desigur, acordăm şi vom acorda în continuare atenţie înfăptuirii consecvente a principiilor socialiste de retribuţie în raport cu cantitatea şi calitatea muncii fiecăruia, cu gradul răspunderii sociale, cu aportul concret la progresul societăţii, combătînd, totodată, teoriile şi practicile egalitariste în repartiţia socială, veghind la menţinerea unor diferenţe echitabile între veniturile diferitelor categorii de cetăţeni. Nu putem închide ochii la încercările unora, cărora li s-au asigurat în cadrul sistemului de salarizare venituri corespunzătoare muncii lor, de a-şi diferenţia veniturile pe alte căi. Trebuie să veghem cu fermitate la respectarea principiilor echităţii socialiste. Acest lucru este valabil şi în sfera de activitate pe care o oferă ştiinţele sociale. Se întîmplă să se plătească unele lucrări după numărul paginilor, şi nu după valoarea conţinutului acestora. Uneori, cu cît se scrie mai mult, deci cu cît se consumă mai multă hîrtie, cu atît se plăteşte mai mult. *(Animaţie, aplauze prelungite).* Expunerea unei idei mari nu necesită neapărat dimensiuni monumentale. Dimpotrivă, tocmai lipsa puterii de sinteză duce adesea la amplificarea exagerată a unor lucrări. Totodată, trebuie să

ne gîndim și la cititori, la timpul lor, la posibilitatea lor de a parcurge lucrările ce li se oferă. Există riscul ca lucrările prea mari să rămînă necitite. Trebuie să avem în vedere că sînt discipline multe, că an de an științele se diversifică, apar probleme noi, iar studentul, omul, în general, dorește să fie la curent cu noutățile, să înțeleagă fenomenele noi. Rolul profesorului, al cercetătorului este de a ține seama de această situație și de a ușura studiul, informarea, redînd esențialul în mod concentrat. Cei care predau științele sociale trebuie să facă eforturi să predea scurt, să scrie concentrat, pe înțelesul oamenilor. Atunci vor face o treabă bună. Crede cineva că astăzi tinerii au mai mult timp să citească ? Dimpotrivă ! Sînt atîtea discipline moderne ! Procesul de învățămînt cere sintetizarea disciplinelor, ușurarea posibilității tînărului de a-și însuși cunoștințe tot mai vaste în condițiile dezvoltării vertiginoase a tuturor științelor.

Stimați tovarăși,

Pornind de la preocupările privind înfăptuirea programului de dezvoltare socialistă, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, România acordă o atenție deosebită problemelor internaționale, participă activ la întreaga viață internațională. Cunoașteți principiile politicii externe a țării noastre, nu mă voi mai referi la ele. Acordăm o mare atenție relațiilor cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Viața internațională, transformările din ultimii ani și, mai cu seamă, din anul acesta confirmă pe deplin justețea politicii externe, a orientărilor generale date de Congresul al X-lea al partidului nostru. România s-a aflat în toată această perioadă în rîndurile forțelor celor mai înaintate, acționînd pentru realizarea unor raporturi noi între

state, pentru abolirea politicii imperialiste de forță și dictat, pentru afirmarea egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, pentru renunțarea la forță sau amenințarea cu forța în viața internațională. Putem afirma astăzi cu toată tăria că viața internațională, evenimentele care s-au desfășurat, cursul nou care se dezvoltă în lume, de destindere și colaborare, constituie o dovadă elocventă a justeței politicii noastre. România este unul din participanții activi la marile schimbări progresiste din lumea de astăzi. *(Aplauze puternice).*

S-au creat condiții pentru începerea, în decada a treia a lunii noiembrie a acestui an, a lucrărilor pregătitoare pentru organizarea conferinței europene. Cunoașteți că România a fost printre țările care au militat cu toată fermitatea pentru ținerea acestei conferințe — și, fără îndoială, vom lua parte în continuare atît la pregătirea, cît și la desfășurarea ei. Vom face totul pentru ca această conferință să poată duce la o îmbunătățire radicală a relațiilor dintre statele continentului nostru.

Vizita pe care am efectuat-o recent în Belgia și Luxemburg — țări cu altă orînduire socială — constituie o expresie, de asemenea, elocventă a posibilităților reale de dezvoltare a unei colaborări largi între țări cu sisteme sociale diferite dacă ele sînt animate de principiile egalității și respectului, de dorința de a conlucra în spiritul avantajului reciproc. Declarațiile semnate cu aceste țări — care constituie angajamente solemne de a acționa, în relațiile dintre țările noastre și în relațiile cu alte state, în spiritul principiilor la care m-am referit — au o semnificație deosebită nu numai pentru țările noastre, dar și pentru relațiile viitoare în Europa, pentru viața internațională, deoarece ele subliniază că este pe deplin posibil să se dezvolte raporturi largi între toate statele, fără de-

osebire de orînduire socială. Noi vom acționa în această direcție și în viitor ! *(Aplauze puternice).*

România, fiind membră în C.A.E.R., acționează pentru a înfăptui Programul complex de dezvoltare a cooperării în producție cu țările din această organizație. Totodată, ea lărgește cooperarea cu toate țările socialiste, cu celelalte state ale lumii. Considerăm că problemele cooperării economice între țările socialiste, între toate țările lumii constituie un factor de o deosebită importanță pentru progresul economic și social al fiecărei țări și, totodată, un factor important al păcii și destinderii internaționale.

Sînt evenimente noi legate de inițierea tratativelor și parafarea acordurilor între Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei. Fără îndoială că normalizarea relațiilor dintre aceste state, primirea lor în Organizația Națiunilor Unite și participarea cu drepturi egale a ambelor state la viața internațională au o legătură strînsă cu întregul proces de normalizare a relațiilor din Europa și din lume. După cum am mai spus și după cum se cunoaște, la acest proces România și-a adus activ contribuția, inclusiv în ce privește dezvoltarea relațiilor cu Republica Federală a Germaniei. Nu mă mai refer aici la relațiile noastre intense cu Republica Democrată Germană, pentru că ele sînt binecunoscute.

S-au obținut pași importanți pe calea spre oprirea războiului din Vietnam. Sperăm că acordurile la care s-a ajuns între părțile interesate vor fi semnate în cel mai scurt timp, creîndu-se astfel condiții ca toate popoarele din Indochina să-și poată soluționa problemele fără nici un amestec din afară, în condiții de pace și libertate deplină.

Nu aș dori să mă refer la alte evenimente ale vieții internaționale. Le-am analizat la Conferința Națională. Ceea ce a urmat de atunci confirmă aprecierile făcute, inclusiv în ce privește vizita președintelui Nixon în China și convorbirile dintre președintele S.U.A., pe de o parte, și președintele Mao Tzedun și premierul Ciu En-lai, pe de altă parte, inclusiv în ce privește vizita președintelui Nixon în Uniunea Sovietică și convorbirile avute cu secretarul general al C.C. al P.C.U.S., L. I. Brejnev, și cu ceilalți conducători sovietici. Acordurile care au urmat confirmă ceea ce am spus. Noi apreciem că acest curs este bun și sperăm că dezvoltarea relațiilor dintre aceste țări va servi cauzei generale a păcii și colaborării, cauzei independenței și suveranității popoarelor, dreptului fiecărei națiuni de a se dezvolta liber. În acest spirit apreciem și normalizarea relațiilor între R. P. Chineză și Japonia, între R. P. Chineză și Republica Federală a Germaniei.

Desigur, trebuie să avem permanent în vedere că realizarea acestui curs nou cere eforturi serioase din partea tuturor popoarelor. Ceea ce s-a obținut pînă acum reprezintă pași importanți, dar nu trebuie să ne facem iluzii, nu trebuie să uităm că mai sînt forțe reacționare, imperialiste care nu privesc cu ochi buni cursul nou, care vor să-l încetinească sau chiar să-l schimbe. Este necesar, de aceea, să intensificăm eforturile pentru dezvoltarea colaborării internaționale, pentru creșterea rolului fiecărei țări, mari sau mici, în viața internațională, pentru sporirea aportului țărilor mici și mijlocii în organismele internaționale, unde trebuie să-și spună cuvîntul în soluționarea tuturor problemelor care privesc așezarea relațiilor viitoare între state. Este necesar să ne preocupăm mai mult de perfecționarea Organizației Națiunilor Unite, care poate și trebuie să joace un rol mai important în imprimarea noului curs, în realizarea colaborării și păcii în lume.

În acest spirit acționează și vor acționa partidul și țara noastră. Aceste probleme trebuie să-și găsească perma-

nent reflectarea în predarea științelor sociale, explicîndu-se interdependența dintre problemele construcției socialiste în patria noastră și problemele colaborării internaționale, în spiritul la care m-am referit. Procedînd în acest fel, vom face ca tineretul, cetățenii patriei noastre să înțeleagă mai bine complexitatea fenomenelor lumii contemporane, rolul și sarcinile ce revin României, poporului nostru, ca militant activ pentru socialism, în lupta împotriva imperialismului, pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

Acestea au fost cîteva probleme la care am dorit să mă refer în încheierea lucrărilor consfătuirii dumneavoastră.

După cum am fost informat, în consfătuire au fost ridicate numeroase probleme, s-au făcut critici, s-au formulat propuneri. Consider că este necesar ca toate acestea să fie analizate în cel mai scurt timp, să fie incluse într-un document unitar și trimise tuturor participanților la consfătuire, arătîndu-se și modul în care vor fi soluționate.

Ați studiat programele unor discipline sociale. Știu că s-au făcut observații, critici și propuneri. Va fi necesar ca pentru fiecare domeniu de activitate să se definitiveze programele, cu participarea largă a cadrelor didactice, a reprezentanților studențimii, a organizațiilor de partid, astfel ca ele să corespundă cît mai bine spiritului în care s-au desfășurat discuțiile, cerințelor puse de partid acestui domeniu de activitate. În general, consider că va fi necesar să acordăm o atenție mai mare consultării cadrelor didactice și studenților în elaborarea programelor. Se cunoaște că, în cadrul dezvoltării democrației socialiste, atragem, în fabrică, oamenii muncii la elaborarea măsurilor de dezvoltare a uzinelor. În universități cu atît mai

mult se impune să avem o participare activă atît a profesorilor, cît și a tinerilor, care trebuie, pînă la urmă, să studieze după aceste programe. Să nu desconsiderăm părerea reprezentanților studențimii. Întotdeauna, chiar în condițiile luptei noastre ilegale, tinerii au avut păreri bune. Și acum au păreri foarte bune. Consultați-vă cu ei cu spirit de răspundere și veți găsi cele mai bune căi pentru desfășurarea activității și în domeniul predării științelor sociale!

Sînt lucruri de îmbunătățit și în ce privește activitatea Ministerului Educației și Învățămîntului. Sper că, din criticile care s-au adus aici, ministerul va trage concluziile corespunzătoare în ce privește îmbunătățirea predării științelor sociale și va acționa cu mai multă fermitate pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în acest domeniu.

Sarcini importante revin în această direcție și secțiilor Comitetului Central al partidului și, îndeosebi, Secției de propagandă a C.C., care trebuie să acorde mai multă atenție îndrumării întregii activități de predare a științelor sociale în școli, creșterii rolului învățămîntului nostru de toate gradele în educarea comunistă a tineretului.

Totodată, comitetele județene de partid trebuie să acorde mai multă atenție orientării, desfășurării generale a procesului de învățămînt, activității catedrelor de științe sociale, formării conștiinței socialiste a tineretului studios.

Apreciez că lucrările consfătuirii dumneavoastră au prilejuit un schimb bun de păreri. Sper că, reîntorși acasă, participanții vor acționa cu mai multă fermitate pentru a-și îndeplini răspunderile importante ce le revin în învățămîntul superior, că vor face totul pentru a transforma predarea științelor sociale într-un mijloc puternic de educație comunistă, de formare a omului nou, de înarmare a tineretului cu concepția comunistă despre viață.

Să facem în așa fel încît științele sociale să devină o puternică forță revoluționară în transformarea societății, în transformarea omului.

Aveți răspunderi mari, tovarăși, și nu mă îndoiesc că fiecare dintre dumneavoastră, toți cei care lucrează în acest domeniu, toate cadrele noastre didactice vor face totul pentru a răspunde cu cinste încrederii pe care partidul, statul și întregul nostru popor le-o acordă ! *(Aplauze puternice).*

Îndeplinind în bune condiții sarcinile care vă revin în acest sector important de activitate, veți aduce și dumneavoastră un aport tot mai însemnat la întreaga operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, la făurirea societății comuniste în România.

Vă urez succes deplin în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !" Asistența ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

MESAJ ADRESAT COLECTIVULUI DE MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DE LA UZINA NR. 2 BRAȘOV CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII A CINCI DECENII DE LA ÎNFIINȚAREA UZINEI

— 12 noiembrie 1972 —

Doresc, înainte de toate, să vă mulțumesc în mod cordial pentru scrisoarea pe care mi-ați adresat-o, precum și pentru invitația de a participa la sărbătorirea împlinirii a cinci decenii de la înființarea uzinei în care lucrați. Deoarece nu am posibilitatea să vin și să iau parte, împreună cu dumneavoastră, la sărbătorirea semicentenarului uzinei, doresc să vă adresez tuturor, pe această cale, cele mai calde felicitări.

Apreciez contribuția deosebită pe care muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Uzina nr. 2 Brașov — întreprindere cu vechi și frumoase tradiții de luptă revoluționară — au adus-o și o aduc la opera de industrializare socialistă a țării, la dezvoltarea și modernizarea economiei noastre naționale. Muncind cu elan și abnegație pentru transpunerea în viață a politicii partidului, colectivul uzinei a acumulat o experiență bogată, reușind să-și îndeplinească în bune condiții sarcinile tot mai complexe și de răspundere ce îi revin.

Sărbătorirea uzinei dumneavoastră are loc la cîteva luni de la Conferința Națională a partidului, care a trasat un

măreț program de activitate în vederea accelerării progresului economic și social al întregii țări, ridicării României pe noi trepte de civilizație și bunăstare. Am convingerea, dragi tovarăși, că bilanțul de realizări pe care-l faceți la această aniversare va constitui pentru întregul colectiv un imbold de a munci cu și mai multă temeinicie pentru transpunerea în viață a importantelor obiective stabilite de Conferința Națională și de Congresul al X-lea al partidului, asigurînd realizarea înainte de termen a prevederilor de plan și a angajamentelor asumate, perfecționarea continuă a producției, sporirea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor, gospodărirea cît mai judicioasă a materiilor prime și materialelor, reducerea substanțială a cheltuielilor de producție, o eficiență economică maximă în întreaga activitate. Pe această cale vă veți aduce din plin contribuția la dezvoltarea economico-socială a patriei, la ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al poporului — țelul suprem al întregii politici a partidului și statului nostru.

Încredințat că veți face totul pentru a vă duce cu cinste la îndeplinire sarcinile mari și de răspundere ce vă stau în față, vă urez, dragi tovarăși, noi succese și satisfacții în activitatea pe care o desfășurați și în viața personală, multă sănătate și fericire, dumneavoastră și familiilor dumneavoastră.

INTERVIU ACORDAT ZIARISTULUI EGIPTEAN IBRAHIM NAWAR, REDACTOR-ȘEF AL COTIDIANULUI „AL GUMHURIA“ DIN CAIRO

— 16 noiembrie 1972 —

ÎNTREBARE : *Constatăm cu satisfacție că relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt progresează, iar legăturile prietenești dintre cele două popoare se întăresc. Ați făcut recent în Republica Arabă Egipt o vizită încununată de succes și așteptați ca, la rîndul său, președintele nostru, Anwar Sadat, să viziteze România în viitorul apropiat.*

În lumina acestei evoluții fericite și pornind de la strădințele ambelor părți pentru aplicarea Comunicatului comun publicat după vizita dumneavoastră la Cairo, cum apreciați posibilitățile de dezvoltare a colaborării între cele două țări în domeniile : economic — unde România a înregistrat progrese remarcabile și a acumulat a experiență deosebită —, al schimburilor comerciale, culturale și de tineret, al organizării politice și creșterii cadrelor ?

RĂSPUNS : Doresc să menționez cu multă bucurie că relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt cunosc o dezvoltare continuă. După cum se știe, între popoarele noastre există relații vechi, care au

rezistat, ca să spun așa, de-a lungul vremurilor — grele, chiar —, ceea ce demonstrează că prietenia româno-egipteană corespunde pe deplin intereselor dezvoltării independente a celor două țări.

Vizita pe care am efectuat-o în Egipt în primăvara acestui an, convorbirile pe care le-am avut cu președintele Anwar Sadat și cu alți oameni politici, vizitele în întreprinderi și întîlnirile cu populația au evidențiat atît trăinicia acestor relații, cît și perspectivele bune care există pentru dezvoltarea în viitor a colaborării multilaterale dintre țările noastre.

În Declarația semnată la Cairo cu prilejul vizitei sînt cuprinse prevederile de bază ale dezvoltării colaborării economice, tehnico-științifice, culturale, cît și dorința popoarelor noastre de a acționa pentru realizarea în lume a unei politici de pace și colaborare, care să asigure fiecărei națiuni integritatea teritorială, independență și suveranitate deplină, dreptul de a-și dezvolta viața economico-socială corespunzător voinței sale. Apreciez, de aceea, că rezultatele vizitei sînt deosebit de fructuoase pentru țările noastre, servind, totodată, cauzei generale a colaborării și păcii în lume.

Chiar în lunile imediat următoare vizitei s-au intensificat schimburile de delegații la diferite niveluri, inclusiv între reprezentanții Partidului Comunist Român și ai Uniunii Socialiste Arabe.

Schimburile economice cunosc, anul acesta, un progres substanțial. Există posibilități reale ca în viitorul apropiat aceste schimburi să se situeze la un nivel de cel puțin 100 000 000 de dolari, așa cum am convenit cu prilejul vizitei în țara dumneavoastră.

Sînt, de asemenea, reale posibilități — și s-au întreprins pași în acest sens — pentru dezvoltarea relațiilor științifice și culturale între organizațiile obștești, inclusiv de tineret, precum și în domeniul pregătirii cadrelor pentru diferite domenii de activitate, îndeosebi pentru acele domenii unde se dezvoltă o cooperare activă între țările noastre.

Aș dori să menționez, totodată, că așteptăm cu deosebită plăcere, în viitorul apropiat, vizita președintelui Republicii Arabe Egipt în România. Sperăm că această vizită va constitui, de asemenea, un moment important în relațiile dintre țările noastre și va da un nou impuls colaborării multilaterale dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt.

ÎNTREBARE: *Am avut ocazia să cunosc nemijlocit unele din rezultatele pe care țara dumneavoastră le-a obținut în cursul a 20 de ani de dezvoltare planificată. V-aș ruga să mă ajutați să înțeleg mai bine principalele obiective economice ale României, problemele care se pun în legătură cu cincinalul în curs de realizare, perspectivele pe care el le deschide dezvoltării economico-sociale a României în viitor.*

Vreau, totodată, să folosesc această ocazie pentru a vă felicita cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a creării republicii în România și a vă ruga să înfățișați, pentru poporul egiptean, o imagine a luptei eroice duse de poporul român pentru cauza eliberării sale, a realizării obiectivelor de pace și progres pe care și le-a propus.

RĂSPUNS: Într-adevăr, anul acesta, la 30 decembrie, se împlinesc 25 de ani de la proclamarea republicii în România — și, de fapt, se încheie cel de-al 28-lea an care a trecut de la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

În această perioadă, poporul român a obținut succese remarcabile în dezvoltarea sa economico-socială, în construirea orînduirii noi, socialiste. Doresc să reamintesc că timp de sute de ani România a cunoscut jugul domina-

ției străine, că și după proclamarea independenței — de la care, în 1977, se vor împlini 100 de ani — țara a continuat, totuși, să se afle sub dominația monopolurilor imperialiste. De-abia la 23 August 1944, în urma insurecției naționale antifasciste, poporul român și-a cîștigat adevărata independență. Țin să menționez că această insurecție națională a avut loc in condițiile favorabile create de desfășurarea războiului împotriva Germaniei hitleriste, în care rolul principal l-a avut Uniunea Sovietică.

Mă refer la toate acestea pentru a putea să fac mai bine înțeles faptul că România se găsea, imediat după eliberare, într-o situație economică deosebit de grea. Practic, mai mult de 75% din populație lucra în agricultură. Aveam o industrie slab dezvoltată și o agricultură care în cea mai mare parte se baza pe vechile metode de exploatare. Deci, aș putea spune, ne aflam într-o stare de înapoiere din punct de vedere tehnic. De asemenea, din punctul de vedere al dezvoltării culturale și al pregătirii cadrelor aveam o situație grea. Exista un mare procent de analfabeți și un număr redus de cadre tehnice.

Pornind de la această situație, Partidul Comunist Român a inițiat dezvoltarea țării pe o bază nouă. A apelat la unirea tuturor forțelor progresiste din țară și, în primul rînd, la întărirea colaborării între clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate, creînd un puternic front unit al întregului popor, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Se poate spune că rezultatele obținute în această perioadă se datoresc, în primul rînd, tocmai acestei unități indisolubile a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor, care a înfăptuit și înfăptuiește neabătut politica internă și externă elaborată de partid.

Ce am realizat în această perioadă? Astăzi, producția industrială este de 20 de ori mai mare decît în 1938. Am luat anul 1938 ca an de referință, avînd în vedere că pentru România el a fost anul cu rezultatele cele mai bune din trecut. Producem în 1972 în industria românească circa 7 000 000 de tone de oțel, față de 280 000 de tone în 1938, și vom ajunge la circa 11 000 000—12 000 000 de tone în 1975. Am dezvoltat ramuri noi — producția de diferite mașini-unelte și, în general, de mașini necesare diferitelor domenii, inclusiv utilaje complexe. Mi-ar fi greu să mă refer în mod concret la diferitele produse pentru că ar însemna să neglijez unele din ele, dar trebuie să spun că acoperim din producția internă circa 70% din necesarul de utilaje și mașini, că exportăm un număr însemnat de mașini și utilaje în diferite țări ale lumii.

Agricultura a cunoscut, de asemenea, o dezvoltare continuă. Ea este astăzi complet cooperativizată. Asigurăm pe deplin din producția agricolă aprovizionarea cu toate produsele agroalimentare și avem și unele disponibilități pentru export. În 1938 existau în agricultură circa 5 000 de tractoare. Astăzi avem peste 100 000 și producem anual peste 30 000 de tractoare. La acestea se adaugă, desigur, toate mașinile necesare muncii în agricultură. Realizăm un vast program de irigații. Practic, înainte de război existau cîteva mii de hectare irigate. În acest an vom avea peste 1 000 000 ha, iar în 1975 vom ajunge la peste 2 000 000 ha irigate. Mă refer la aceasta pentru a evidenția eforturile pe care le facem în domeniul dezvoltării agriculturii, in vederea obținerii unor producții tot mai mari, bazate, desigur, pe mecanizare, chimizare, pe irigații, pe introducerea cuceririlor științei moderne.

Am lichidat complet și de multă vreme analfabetismul, am generalizat în ultimii ani învățămîntul obligatoriu de 10 ani. În institutele de învățămînt superior avem peste 150 000 de studenți. Avem asigurat întregul necesar de cadre tehnice și putem chiar să acordăm o anumită asistență tehnică cu cadre de specialitate în unele țări. În

afară de aceasta, în institutele românești de învățămînt superior învață cîteva mii de tineri din alte țări. Am acordat și acordăm o mare atenție pregătirii cadrelor pentru că apreciem că aceasta este o problemă esențială pentru progresul rapid al țării, pentru dezvoltarea întregii activități pe baza cuceririlor celor mai noi ale științei și tehnicii contemporane.

O atenție deosebită am acordat și acordăm ridicării nivelului de trai al poporului. Sper că ați putut observa, în vizita pe care ați făcut-o prin țară, amploarea construcțiilor de locuințe și de alte unități sociale — în domeniul sănătății, învățămîntului, culturii. Numai în acest cincinal vom construi din fondurile statului sau cu credite de la stat circa 520 000 de apartamente.

Acordăm o atenție deosebită creșterii veniturilor oamenilor muncii, aprovizionării populației, considerînd că făurirea societății socialiste trebuie să aibă ca țel fundamental ridicarea bunăstării materiale și spirituale a omului, crearea condițiilor ca oamenii să poată beneficia din plin de toate cuceririle științei și culturii — începînd, desigur, cu condițiile materiale —, dezvoltarea multilaterală a personalității umane. De aceea am și formulat ca obiectiv, la Congresul al X-lea, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, care să exprime, în fond, toate laturile activității umane.

Conferința Națională din acest an a stabilit că putem realiza planul cincinal într-un termen mai scurt. În primii doi ani am și obținut o serie de rezultate în această direcție. În următorii ani, începînd cu 1973, ritmul de dezvoltare a producției industriale va fi cu mult superior prevederilor din planul cincinal. Facem aceste eforturi deoarece considerăm că numai printr-o dezvoltare intensă a economiei putem asigura victoria socialismului în toate

domeniile de activitate, putem participa activ la schimbul de valori materiale și spirituale cu toate statele. Totodată, considerăm că acesta constituie un factor de bază al independenței și suveranității naționale, al unei politici de pace și colaborare internațională.

ÎNTREBARE: *Apreciem în mod deosebit politica constructivă promovată de țara dumneavoastră — de dezvoltare a relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială — într-o perioadă cînd se manifestă tot mai deschis dorința de colaborare și cooperare pașnică între popoare. V-am ruga să vă referiți la rezultatele obținute ca urmare a acestei politici în ce privește relațiile României, în primul rînd, cu țările socialiste, precum și cu alte țări din Europa, America și alte continente, cu țările în curs de dezvoltare. Cum vedeți promovarea în perspectivă a acestei politici?*

RĂSPUNS: În stabilirea politicii externe a țării, noi pornim de la faptul că între politica internă și cea externă există o interdependență, că trebuie să se realizeze o concordanță deplină. Preocupîndu-ne de dezvoltarea socialistă a țării, noi răspundem și unor cerințe mai largi, ale dezvoltării progresiste a omenirii. În fond, cu cît fiecare țară obține succese mai mari pe calea dezvoltării sale, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului, în asigurarea independenței și suveranității, cu atît contribuie mai mult la cauza generală a colaborării între toate națiunile lumii, la progresul general al omenirii.

Pornind de la aceste principii, noi am acționat și acționăm pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participînd activ la diviziunea internațională a muncii, la viața internațională, la soluționarea problemelor care apar pe plan mondial. Militâm pentru o largă colaborare bazată pe principiile egalității depline între toate statele, respectului indepen-

denței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Ne pronunțăm cu fermitate împotriva politicii imperialiste de forță și dictat în viața internațională, pentru eliminarea forței sau amenințării cu forța în relațiile dintre state, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî calea dezvoltării fără nici un amestec din afară.

Desigur, punem pe prim plan relațiile cu țările socialiste. Dezvoltăm larg aceste relații atît cu țările socialiste vecine — și în primul rînd cu acestea, fiind în C.A.E.R. —, dar, totodată, considerăm că este necesar să întărim relațiile noastre cu toate celelalte țări socialiste. Vă pot spune că relațiile României cu toate țările socialiste sînt bune și cunosc o dezvoltare continuă în toate domeniile de activitate.

O mare atenție acordăm relațiilor cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente sau — cum sînt denumite — țările în curs de dezvoltare. Considerăm că dezvoltarea colaborării active cu aceste state corespunde unor cerințe — aș putea spune — legice pentru progresul rapid al acestor țări pe calea dezvoltării independente economico-sociale, constituind, în același timp, o parte integrantă a luptei împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului.

În acest cadru sprijinim activ lupta de eliberare națională a popoarelor. Acordăm un sprijin efectiv mișcărilor de eliberare națională din Africa, cu care avem relații dintre cele mai bune. Desigur, dezvoltăm, totodată, relațiile noastre și cu celelalte state, inclusiv cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice și pe baza acelor criterii la care m-am referit mai înainte.

Trăind în Europa, acordăm o atenție deosebită dezvoltării relațiilor cu țările europene, înfăptuirii securității pe

continent. Trebuie să vă spun că avem relații bune cu toate țările europene, că participăm activ la programul pentru crearea condițiilor ținerii conferinței general-europene.

Dorim să realizăm în Europa asemenea raporturi care să excludă posibilitatea unor noi războaie, să deschidă perspectivele unei largi colaborări în toate domeniile de activitate, să asigure independența și suveranitatea tuturor statelor și, totodată, să ofere posibilitatea dezvoltării de relații de colaborare, pe baze noi, cu celelalte țări ale lumii, contribuind astfel la cauza generală a cooperării și păcii între popoare.

Avem, după cum se cunoaște, relații bune cu Statele Unite ale Americii — și consider că există posibilități de a le dezvolta în viitor —, cu Japonia și cu alte țări, cum sînt India, Pakistanul și altele. În general, România întreține relații diplomatice cu 108 state și relații economice și comerciale cu un număr mai mare.

Avînd în vedere schimbările care au loc în viața internațională, pașii spre destindere care s-au înregistrat în ultimul timp, dorința tot mai arzătoare a popoarelor pentru a exclude războaiele din viața internațională, apreciem că există o perspectivă bună pentru dezvoltarea vieții internaționale pe calea destinderii și colaborării. Desigur, nu ne facem iluzii, știm că mai sînt multe probleme nesoluționate, că mai există forțe imperialiste, reacționare care se opun acestor tendințe, dar apreciem că, dacă popoarele vor acționa ferm, cursul acesta spre destindere va putea fi dezvoltat. Este, desigur, necesar ca toate țările să acționeze cu fermitate în această direcție. România, fiind ea însăși o țară nu prea mare, acordă o deosebită atenție rolului statelor mici și mijlocii în viața internațională, participării fiecărei țări la rezolvarea problemelor care preocupă omenirea, în așa fel încît toate problemele să fie soluționate

corespunzător intereselor popoarelor, ale asigurării condițiilor pentru întărirea colaborării și păcii între toate națiunile lumii.

ÎNTREBARE : *Excelență, putem spune că înțelegerea dumneavoastră față de cauza arabă și, în general, față de problema Orientului Apropiat a contribuit la formarea unei convingeri a părții române privind justețea cererilor arabe — cereri care se concretizează în aplicarea hotărîrii Consiliului de Securitate nr. 242, respectiv în realizarea unei păci drepte în regiune, pe baza retragerii trupelor izraeliene din teritoriile arabe, precum și a recunoașterii drepturilor legitime ale poporului palestinean. Acum, după cinci ani de la războiul din 1967 și în situația refuzului de a se ține seama de rezoluția Consiliului de Securitate, cum vedeți, domnule președinte, problema soluționării crizei, a restabilirii păcii și încrederii în această zonă, a redobîndirii teritoriilor ocupate ? Nu credeți că respingerea rezoluției Consiliului de Securitate ar putea avea implicații grave pentru pacea mondială ?*

RĂSPUNS : Aș dori, în primul rînd, să menționez că România s-a pronunțat întotdeauna pentru soluționarea problemelor litigioase pe calea tratativelor și în interesul colaborării și păcii. Ne-am pronunțat întotdeauna împotriva acaparării de teritorii prin forță.

Pornind de la aceste orientări generale, noi ne-am pronunțat în 1967, încă din zilele războiului, pentru încetarea imediată a ostilităților și soluționarea problemelor pe cale politică. În această privință există documente oficiale, care pot fi oricînd consultate. Apreciem că nu se pot accepta nici un fel de cuceriri teritoriale obținute de Israel în perioada acestui război, că este necesar să fie aplicată hotărîrea Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 și, pe această bază, să se ajungă la o soluționare a conflictului. Desigur,

ne îngrijorează faptul că după cinci ani nu s-au obținut pași concreți în această direcție.

Fără îndoială că respingerea aplicării rezoluției Consiliului de Securitate poate crea greutăți mari, iar continuarea acestei stări de încordare constituie un pericol pentru pacea din Orientul Mijlociu, dar și cu implicații pentru alte zone ale lumii, pentru pacea mondială. De aceea, consider că este necesar să se intensifice eforturile în direcția găsirii unei soluții politice — bazată pe aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate — care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la soluționarea celorlalte probleme privind relațiile dintre state, să asigure integritatea și independența tuturor țărilor din această zonă, o conviețuire pașnică în viitor.

De asemenea, considerăm că este necesar să se ajungă la o soluție în ce privește problemele populației palestinene care să țină seama de interesele legitime ale acestei populații, să-i asigure condiții de viață de sine stătătoare, dreptul la autodeterminare, în conformitate cu propria sa voință. Realizarea unei păci trainice în Orientul Mijlociu este legată nemijlocit și de soluționarea problemei populației palestinene.

Sperăm că se vor face în continuare eforturi și se va putea ajunge la pași concreți în direcția soluționării conflictului din Orientul Mijlociu pe cale politică, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate. România va sprijini orice pași în această direcție.

ÎNTREBARE : *În legătură cu aceasta, aș dori să vă întreb, Excelență, care este părerea dumneavoastră privind rolul pe care Organizația Națiunilor Unite trebuie să-l joace în viața internațională și ce trebuie făcut pentru creșterea încrederii în această organizație ?*

RĂSPUNS : România acordă o atenție deosebită întăririi rolului Organizației Națiunilor Unite și altor orga-

nisme internaționale, sporirii contribuției active a acestora la soluționarea marilor probleme actuale, la asigurarea colaborării și la aplicarea în practică a principiilor de egalitate și respect reciproc, prevăzute și în Carta Națiunilor Unite. Considerăm că este necesar să se găsească mijloacele pentru asigurarea înfăptuirii în practică a hotărîrilor și recomandărilor Organizației Națiunilor Unite în aceste direcții.

Pornind tocmai de la aceste considerente, România a propus anul acesta înscrierea unui punct la ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. care să se refere la măsurile privind creșterea rolului și eficacității Organizației Națiunilor Unite și organismelor sale în viața internațională. Apreciem că este în interesul tuturor popoarelor ca Organizația Națiunilor Unite să devină un organism care să contribuie la dezvoltarea independentă a fiecărei națiuni, să împiedice aplicarea forței sau amenințarea cu forța în relațiile dintre state, să contribuie la lichidarea colonialismului și la asigurarea unui ajutor mai substanțial pentru țările în curs de dezvoltare.

ÎNTREBARE : *Ce părere aveți dumneavoastră despre pace în următorii 20 de ani, avînd în vedere evoluția evenimentelor în ultimul timp și dorința sinceră de apropiere între popoare, de rezolvare a divergențelor pe cale pașnică ?*

RĂSPUNS : Este greu să se facă previziuni pentru o perioadă mai îndelungată. Dar fără îndoială că, pornind de la analiza evenimentelor actuale, de la pașii înregistrați în direcția soluționării unor probleme și de la creșterea tot mai puternică a rolului popoarelor în viața internațională, se poate spune că se deschid perspective pentru asigurarea unei perioade îndelungate de colaborare și pace.

Nu aș dori să mă refer la evenimente concrete din ultimul an, deoarece ele sînt cunoscute. Dar toate aceste evenimente, precum și preocupările active ale popoarelor de a pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat în viața internațională dau realmente posibilitatea de a aprecia că există perspective ca omenirea să poată trăi o perioadă mai îndelungată în condiții de pace, să se poată consacra dezvoltării economice și sociale.

Cum vor evolua lucrurile depinde, în primul rînd, de felul cum popoarele își vor face cunoscute punctele lor de vedere, de fermitatea cu care vor acționa pentru lichidarea diferitelor focare de încordare, împotriva oricăror acte de agresiune, de încălcare a suveranității unor state, de încălcare deci a păcii.

Am încredere în forța unită a popoarelor, a forțelor progresiste, în faptul că ele vor ști să acționeze unite pentru a asigura colaborarea și pacea în lume. De aceea sînt optimist în ce privește perspectiva unei păci îndelungate. Repet, aceasta va fi posibil în condițiile în care popoarele, toate forțele progresiste vor acționa cu fermitate și unite. Consider că trebuie să se facă totul în direcția aceasta.

ÎNTREBARE : *La această întrebare aș dori să cunosc rolul României și al dumneavoastră, domnule președinte, în această direcție. Fără îndoială că România a jucat, în ultimul timp, un rol foarte important în realizarea acestor obiective și principii.*

RĂSPUNS : România s-a preocupat și se va preocupa și în viitor să-și aducă modesta sa contribuție la realizarea acestei politici. Putem spune că în această perioadă România, guvernul român au căutat să acționeze în așa fel încît să contribuie la lichidarea unor focare de încordare, la dezvoltarea încrederii între state și popoare. Acționînd în direcția dezvoltării relațiilor sale cu toate statele, pe baza principiilor de egalitate și de respect reci-

proc, țara noastră a contribuit la afirmarea acestor principii în viața internațională, principii care au devenit astăzi aproape unanim recunoscute de toate statele. Desigur, de la recunoașterea lor pînă la aplicarea în practică, în relațiile dintre toate statele, mai este încă un anumit drum, dar noi sperăm că se va realiza aceasta — și noi vom acționa în direcția afirmării și aplicării în viață a unor asemenea principii.

ÎNTREBARE: *Se cunosc ultimele evoluții ale situației din Vietnam și, mai ales, în legătură cu problema încetării focului, a semnării acordului de pace, care cred că va pune capăt acestui război monstruos. Care este părerea Excelenței-Voastre în legătură cu această evoluție? Apreciați că după aceasta a venit timpul să se facă eforturi pentru a se pune capăt și conflictului din Orientul Mijlociu?*

RĂSPUNS: După cum se știe, România a acordat întregul său sprijin poporului vietnamez în lupta pentru apărarea independenței sale, s-a pronunțat întotdeauna pentru o soluție politică a războiului din Vietnam și a acționat în această direcție. Am salutat începerea tratativelor la Paris între părțile interesate și am primit cu multă satisfacție știrea cu privire la acordul realizat între Statele Unite și Republica Democrată Vietnam în legătură cu încetarea acțiunilor militare și realizarea păcii. Desigur, ne-a produs îngrijorare faptul că S.U.A. nu au semnat acest acord și au amînat, sub diferite pretexte, această semnare. Sperăm însă că continuarea discuțiilor va duce la soluționarea rapidă a tuturor problemelor, la stabilirea datei și la semnarea efectivă a acordului, punîndu-se astfel capăt acestui război, care durează de mulți ani și care a adus mari daune poporului vietnamez.

Consider că odată cu încetarea războiului din Vietnam se vor crea, fără nici o îndoială, condiții mai bune și pentru abordarea problemelor din Orientul Mijlociu. Desigur, este greu să se facă o legătură între una și alta, dar însăși semnarea acordului dintre Statele Unite și Republica Democrată Vietnam și încetarea războiului în Vietnam vor exercita în sine o influență pozitivă și vor impulsiona activitatea pentru găsirea unor soluții corespunzătoare aplicării în viață a rezoluției Consiliului de Securitate și realizării păcii în Orientul Mijlociu. Am dori ca în cel mai scurt timp să se obțină pași concreți și în această direcție. Așa cum am mai spus în trecut, inclusiv cu prilejul vizitei în Republica Arabă Egipt, noi sprijinim inițiativele care merg în direcția aceasta, chiar a găsirii unor soluții parțiale, care vor putea însă deschide drumul spre o soluție definitivă.

ÎNTREBARE: *Ați făcut în cadrul acestui interviu multe afirmații în legătură cu poziția dumneavoastră și, mai ales, în legătură cu sprijinul acordat părții arabe. Aș putea să vă întreb dacă dumneavoastră ați expus această poziție și față de Israel?*

RĂSPUNS: Am expus nu o dată reprezentanților Israelului, guvernului izraelian punctul de vedere al României, inclusiv în declarații publice, care corespund pe deplin acestui spirit.

Noi considerăm că securitatea Israelului nu se realizează prin cuceriri teritoriale, ci printr-o politică de prietenie și de pace cu vecinii săi arabi. Numai printr-o politică de prietenie și de pace se poate asigura securitatea Israelului — așa cum, dealtfel, se poate asigura securitatea oricărui stat. Orice politică de forță, de cuceriri teritoriale poate da, la un moment dat, iluzia unei securități, dar, mai devreme sau mai tîrziu, ea va da faliment și se va termina prin a deveni o politică de insecuritate.

Calea securității și dezvoltării independente a unui popor constă în relații de bună-vecinătate, de colaborare cu vecinii și de renunțare la cuceriri teritoriale.

ÎNTREBARE : *Apreciați că succesul președintelui Nixon la ultimele alegeri va influența pozitiv asupra rezolvării problemei Orientului Mijlociu, care, după cum ați spus, este una dintre cele mai dificile probleme ale lumii ? Pun această întrebare, deși cunosc că dumneavoastră vă pronunțați în sensul ca problemele să fie rezolvate de toate țările, nu numai de marile puteri.*

RĂSPUNS : Consider că victoria președintelui Nixon în alegeri, realegerea sa cu o majoritate importantă este, într-un anumit sens, foarte semnificativă, pentru că ea exprimă dorința americanilor de a se continua politica de destindere și de colaborare internațională. Dealtfel, președintele Nixon, atît în ajunul alegerilor, cît și după cunoașterea rezultatelor, a ținut să precizeze că dorește să ducă în continuare o asemenea politică pentru a contribui la cauza păcii și colaborării internaționale.

Desigur, rolul țărilor mari în politica de pace și colaborare este și el mare, în raport cu forța pe care ele o reprezintă. Dar noi nu considerăm că numai aceste țări pot rezolva problemele, însă ele pot să joace un rol important în această privință. De aceea, considerăm că, dacă Statele Unite ale Americii vor duce această politică, atunci ele vor putea să joace, într-adevăr, un rol de seamă, să contribuie la o soluționare politică, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate, a conflictului din Orientul Mijlociu. Firește, nu singure, ci împreună cu alte state și, în primul rînd, împreună cu statele direct interesate.

ÎNTREBARE : *Mai am o întrebare. Ați dori să-mi spuneți, Excelență, dacă România a recunoscut Bangladeshul și cînd ?*

RĂSPUNS : România a recunoscut încă de acum cîteva luni Republica Bangladesh. Vizita recentă în România a ministrului de externe al Republicii Bangladesh a evidențiat dorința și hotărîrea celor două părți de a pune bazele unor relații trainice, de a se găsi noi căi și posibilități pentru promovarea largă a raporturilor bilaterale pe tărîm economic, cultural și în alte domenii, în interesul celor două popoare, al cauzei înțelegerii și colaborării internaționale.

ÎNTREBARE : *Credeți că după încheierea acordului între cele două Germanii acestea vor fi primite în curînd la O.N.U. ?*

RĂSPUNS : În orice caz, în acordul dintre cele două Germanii se prevede că ele se vor adresa împreună cu cererea de a fi primite la O.N.U. Cele patru mari puteri au hotărît, la Berlin, să sprijine această cerere — și sper că toate statele vor sprijini aceasta. România a sprijinit întotdeauna această cerere. Apreciem că participarea, cu drepturi egale, a celor două state germane la O.N.U. și la întreaga viață internațională este în interesul tuturor popoarelor.

IBRAHIM NAWAR : *Îmi cer scuze că v-am luat o mare parte din timpul dumneavoastră prețios. Vă asigur, Excelență, că amintirea frumoasei dumneavoastră țări, amintirea acestei vizite vor fi pentru mine unul dintre cele mai importante momente, pe care le voi păstra cu cinste în inima mea. De asemenea, această primire pe care mi-ați acordat-o, domnule președinte, se va înregistra în mintea mea ca o amintire foarte plăcută.*

Vă rog să primiți asigurarea că poporul egiptean vă privește ca pe o personalitate marcantă a vieții internaționale, vă apreciază foarte mult. Ținînd seama de rolul pe care îl aveți pe plan mondial, vă rog să-mi dați voie

să vă urez multă sănătate, spre binele țării dumneavoastră, și să vă aduceți în continuare contribuția, pe plan internațional, la cauza păcii și colaborării.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU :

Sînt bucuros că am putut avea această convorbire, domnule Ibrahim Nawar. Am reținut cu satisfacție cele spuse de dumneavoastră că veți milita pentru relații bune între popoarele și țările noastre. Consider că aceasta este, într-adevăr, o activitate care corespunde intereselor poporului dumneavoastră și poporului român, dorinței fiecărui cetățean din țările noastre de a se face totul pentru relații bune între popoare. Cu atît mai mult presa, care este cunoscut că reprezintă și ea o mare putere în viața internațională și a fiecărui popor, poate face mult pentru dezvoltarea colaborării între popoare, pentru cauza păcii în lume.

Cu prilejul acordării interviului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, prin intermediul ziarului „AL GUMHURIA", următorul mesaj poporului egiptean :

Doresc să adresez un călduros salut și cele mai bune urări de fericire poporului egiptean prieten, căruia îi urez noi succese în dezvoltarea economică și socială, în realizarea aspirațiilor sale de independență și integritate teritorială a patriei, de progres, bunăstare și pace.

EXPUNERE LA PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 20 noiembrie 1972 —

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central are la ordinea de zi probleme de mare însemnătate ale activității partidului și statului, ale muncii întregului nostru popor pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale, pentru dezvoltarea în continuare a economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al celor ce muncesc.

În cadrul plenarei vor fi examinate proiectele planului și bugetului de stat pe 1973, care urmează să fie discutate și adoptate zilele viitoare de către Marea Adunare Națională.

Prevederile de plan pentru anul 1973 se bazează pe realizările de pînă acum, corespund posibilităților noastre materiale și umane și răspund necesității dezvoltării accelerate a bazei tehnico-materiale a societății socialiste românești.

Pornim la îndeplinirea sarcinilor planului pe 1973 de la rezultatele bune cu care încheiem anul în curs și, în general, primii ani ai cincinalului. Datele statistice preli-

minare arată că planul producţiei industriale al anului 1972 va fi îndeplinit în proporţie de peste 101%.

Pe baza creşterii produsului social şi a reducerii cheltuielilor materiale, venitul naţional creşte faţă de anul precedent cu 9,8%. Producţia globală industrială va spori în acest an cu aproape 12%, iar producţia agricolă cu peste 9%. Se obţin importante cantităţi peste plan la produse de bază, ca : oţel aliat, motoare electrice, tractoare, autoturisme, coloranţi, cauciuc sintetic, încălţăminte, confecţii. În 10 luni au fost puse în funcţiune în industrie 190 de capacităţi de producţie. În cursul acestui an au fost asimilate şi puse în fabricaţie maşini, utilaje şi produse noi în toate ramurile industriei. Productivitatea muncii industriale va fi cu circa 7% mai mare decît în primul an al cincinalului ; s-au redus faţă de 1971 cheltuielile de producţie, s-au obţinut depăşiri ale planului de beneficii.

În general se poate spune că primii doi ani ai cincinalului au marcat un puternic avînt în dezvoltarea economico-socială a ţării. În această perioadă s-a obţinut, faţă de prevederile din cincinal, o producţie suplimentară industrială de circa 14,5 miliarde de lei. Ritmul mediu anual de creştere a producţiei industriale va fi de 11,5%, faţă de 10,5% cît este prevăzut în cincinal.

S-au dezvoltat în mod accelerat ramurile hotărîtoare pentru progresul economic al ţării, a sporit capacitatea industriei de a dota economia cu mijloace de producţie. Astfel, industria electronică înregistrează în aceşti ani o creştere de 42%, aparatele de măsură şi control de 60%, maşinile-unelte pentru aşchierea metalelor de circa 60%. Produsele noi sau reproiectate în primii doi ani ai cincinalului reprezintă peste 29% din producţia industriei constructoare de maşini. În industria metalurgică, pro-

ducţia de oţeluri aliate, slab aliate şi carbon de calitate a crescut cu circa 25% faţă de anul 1970.

În aceşti doi ani s-au obţinut progrese de seamă şi în dezvoltarea şi modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, în creşterea producţiei vegetale şi animale. S-a trecut la înfăptuirea programului de irigaţii, ajungîndu-se la o suprafaţă amenajată de circa 1 100 000 ha. Agricultura a primit cu circa 10% mai multe îngrăşăminte chimice faţă de anul 1970, deşi, trebuie menţionat, furnizarea lor este sub prevederile cincinalului, datorită rămînerii în urmă a producţiei de îngrăşăminte chimice. În aceşti doi ani, recoltele de cereale au fost cele mai mari din istoria ţării : 14 500 000 de tone în 1971 şi aproape 16 000 000 de tone în 1972. Efectivele de animale au sporit la toate speciile. După date preliminate, în acest an se vor prelua la fondul de stat cu 125 000 de tone de carne, cu 1 700 000 hl de lapte de vacă şi circa 290 000 000 de ouă mai mult decît în anul 1970.

În primii doi ani ai cincinalului s-a realizat un volum total de investiţii de 185 de miliarde de lei, care au asigurat o creştere substanţială a potenţialului economic al ţării.

Pe baza progreselor înregistrate în economie, în creşterea producţiei industriale şi agricole, volumul exportului a sporit în anii 1971 şi 1972 într-un ritm mediu de 15,5 %. S-au lărgit şi diversificat relaţiile noastre economice externe, au fost iniţiate o serie de acţiuni de cooperare economică şi tehnico-ştiinţifică.

Mai buna gospodărire a resurselor naţionale s-a concretizat în faptul că, în aceşti doi ani, creşterea venitului naţional a devansat pentru prima oară creşterea produsului social, sporind, în medie, cu peste 11 %. Aceasta a permis realizarea unor importante acţiuni pentru *îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale oamenilor muncii*

și, totodată, pentru înfăptuirea programului de dezvoltare accelerată a țării. Veniturile bănești ale populației obținute din sectorul socialist sînt în acest an cu peste 17 % mai mari decît în 1970. Un accent deosebit s-a pus pe creșterea salariilor mici, salariul minim ridicîndu-se din acest an la 1 000 de lei. Au fost introduse ajutoare lunare, sporite alocațiile pentru familiile cu mulți copii, iar pensiile de asigurări sociale au crescut în medie cu 16 %. S-a introdus minimul garantat în sistemul de remunerare a țărănimii cooperatiste, au fost majorate pensiile țăranilor, s-a asigurat asistența medicală gratuită la sate, s-a introdus ajutorul pentru copii și în cazul familiilor cooperatorilor.

S-au îmbunătățit aprovizionarea și serviciile pentru populație. Volumul desfacerii de mărfuri prin comerțul socialist este în acest an cu peste 16 % mai mare decît în 1970. Pe cei doi ani ai cincinalului, volumul desfacerii a fost cu 2,5 miliarde de lei mai mare decît prevederile cincinalului.

Succesele obținute în industrie, agricultură și în celelalte ramuri, atît din punct de vedere cantitativ, cît și calitativ, exprimă îmbunătățirea activității generale de conducere a economiei, oglindesc îndeplinirea în condiții tot mai bune a obligațiilor și sarcinilor ce revin ministerelor, centralelor și întreprinderilor, ridicarea nivelului muncii de partid și de stat, perfecționarea continuă a activității cadrelor noastre din toate domeniile.

Toate marile înfăptuiri obținute în dezvoltarea economică și socială a țării sînt rodul eforturilor neobosite ale clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care, sub conducerea partidului, înfăptuiesc neabătut hotărîrile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului.

De la tribuna plenarei Comitetului Central adresez cele mai calde felicitări clasei muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre socialiste —, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii pentru rezultatele obținute în îndeplinirea planului, pentru abnegația, devotamentul și spiritul patriotic cu care muncesc pentru a da viață politicii partidului nostru comunist — expresie a intereselor vitale ale întregului nostru popor —, pentru asigurarea înfloririi multilaterale a țării, ridicarea nivelului de civilizație al societății noastre, bunăstarea și fericirea fiecărui cetățean.

Realizările obținute pînă acum confirmă încă o dată, cu puterea faptelor, justețea politicii marxist-leniniste a partidului de construire a socialismului, realismul prevederilor planului cincinal, constituind, totodată, o vie expresie a hotărîrii și voinței întregului popor de a face totul pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a țării, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Desigur, rezultatele cu care vom încheia anul 1972 sînt bune, dar ele puteau fi și mai bune dacă s-ar fi înlăturat mai energic o serie de lipsuri și deficiențe care dăinuie încă în activitatea noastră economică. Trebuie arătat că și în acest an au continuat să se mențină defecțiuni în eșalonarea sarcinilor de plan, în desfășurarea ritmică a producției, în aprovizionarea tehnico-materială și dezvoltarea cooperării dintre întreprinderi, în darea la timp în funcțiune a noilor capacități și realizarea indicatorilor proiectați. Au continuat să se facă simțite lipsuri și în ce privește calitatea produselor, asigurarea de cadre calificate, în special pentru noile obiective economice. Disciplina și ordinea în producție mai lasă încă de dorit. Într-o serie de ramuri, cheltuielile materiale se situează încă la un nivel ridicat, influențînd negativ costurile, valorificarea

eficientă a resurselor materiale și bănești de care dispunem. Aceste neajunsuri trebuie să preocupe în mod serios organele noastre economice, organizațiile de partid, lichidarea lor hotărîtă trebuie pusă în centrul eforturilor generale ale oamenilor muncii pentru a se asigura valorificarea cu maximum de randament a potențialului material și uman al societății, pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a țării. Este necesar să fie aplicate cu fermitate măsurile stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale partidului privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale. Înlăturînd deficiențele care se mai manifestă, cadrele noastre de partid și de stat trebuie să desfășoare o muncă vie, în strînsă legătură cu masele de oameni ai muncii, cu organizațiile de partid, participînd nemijlocit la soluționarea marilor probleme pe care le ridică făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

Stimați tovarăși,

Proiectul de plan pe 1973 este elaborat într-o concepție nouă, pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale privind concretizarea, corelarea și integrarea în obiectivele noastre economice a angajamentelor asumate de colectivele de oameni ai muncii sub forma unor planuri suplimentare. Pentru prima oară în cadrul economiei noastre planificate, la unii indicatori de bază — îndeosebi la producție, la export —, planul are un nivel minim, corespunzător sarcinilor inițiale înscrise în cincinal, și un nivel maxim, care reprezintă planul suplimentar, ce înglobează angajamentele comitetelor județene de partid, organizațiilor de partid ale întreprinderilor. Firește, la indicatorii calitativi — productivitatea muncii, cheltuielile la 1 000 de lei producție, asimilarea de noi produse, calitatea produselor și alții asemănători —, planul va cuprinde un singur nivel, cel corespunzător planului îmbunătățit, deoarece activitatea economică trebuie să se desfășoare la un nivel de eficiență cît mai ridicat.

Trebuie subliniat de la început că planul este unitar și trebuie considerat obligatoriu în întregul său la parametrii săi maximali. În acest spirit se asigură resursele necesare, repartițiile de materiale, se alocă fondurile de salarii, se încheie contractele economice. Menționez aceasta pentru a nu se înțelege că planul suplimentar are un caracter facultativ — el este parte componentă a planului de stat unic, care se va adopta prin lege de către Marea Adunare Națională. În același timp, trebuie reținut că îndeplinirea indicatorilor minimali asigură acordarea drepturilor bănești legale ale oamenilor muncii. Pentru realizarea planului suplimentar, colectivele întreprinderilor vor beneficia de stimulente ca pentru depășirea planului. În acest fel, se asigură cointeresarea mai bună a oamenilor muncii în asumarea unor sarcini suplimentare și în îndeplinirea lor în bune condiții. În acest spirit, se va introduce o premiere specială pentru realizarea programului suplimentar de export, precum și pentru reducerea importurilor de materiale, materii prime, piese de schimb și utilaje.

Fără îndoială, aceste măsuri vor stimula și mai mult inițiativa oamenilor muncii, efortul lor pentru mai buna organizare a producției și a muncii, pentru ridicarea calitativă a activității noastre economice, pentru creșterea bogăției naționale — izvorul bunăstării generale și a fiecăruia.

Proiectul planului pe 1973 asigură, comparativ cu prevederile inițiale ale cincinalului, îmbunătățiri substanțiale la toți indicatorii principali, prevăzînd în continuare ritmuri ridicate de creștere a producției, productivității muncii și eficienței economice.

	Plan cincinal	Plan îmbunătățit	Diferență	Plan 1973 în % față de plan 1972
— Producția globală industrială — miliarde lei	414,2	428,7	+14,5	116,2
— Producția globală agricolă — miliarde lei	106,1	106,8	+ 0,7	109,2
— Investiții centralizate — miliarde lei	97,8	93,8	— 4	107,6
— Export total — miliarde lei valută din care:	16,4	18,9	+ 2,5	127,2
— devize libere	7,1	8,6	+ 1,5	130,6
— Import total — miliarde lei valută din care:	16,2	16,9	+ 0,7	115,6
— devize libere	6,9	7,7	+ 0,8	119,7
— Număr salariați — mii	5 695	5 785	+90	104,2
— Productivitatea muncii în industria republicană — mii lei	197,4	198,7	+ 1,3	109,1
— Cheltuieli la 1 000 lei producție-marfă în industria republicană — lei	833,7	830	— 3,7	97,4
— Venitul național — miliarde lei	296,8	303,1	+ 6,3	114

Sporuri însemnate de producție, peste prevederile din cincinal, se prevăd în industria construcțiilor de mașini — cu 4,4 miliarde mai mult, în industria ușoară — cu 6,3 miliarde mai mult, în industria chimică — cu 2,7 miliarde mai mult, în economia forestieră și industria materialelor de construcții — cu 1,5 miliarde de lei mai mult. Este pozitiv faptul că în proiectul pe 1973 s-a reușit concretizarea în mai mare măsură a producției în produse fizice. Va trebui să se renunțe cu desăvîrșire la practica

planificării unor indicatori valorici sau cantitativi în sine. Economia națională are nevoie de mărfuri fizice bine determinate, cerute pe piața internă și de export. Aceasta este valabil atît pentru materiile prime, materiale și semifabricate, utilaje și piese de schimb, cît și pentru bunurile de consum și serviciile necesare populației. Trebuie spus că proiectul planului pe 1973 nu a mers din acest punct de vedere pînă la capăt. Este necesar ca ministerele, centralele și întreprinderile să ia măsuri pentru ca pînă la sfîrșitul acestui an să fie nominalizată întreaga producție, pînă la ultimul reper și subansamblu. La fel va trebui să se procedeze și în cazul propunerilor de depășiri ce se vor face în cadrul defalcării și dezbaterii prevederilor în întreprinderi.

Realizarea nivelului maximal al planului și, eventual, chiar depășirea acestuia în unele sectoare impun aplicarea unor măsuri energice în vederea *folosirii intensive a tuturor capacităților noastre de producție*. Este necesară încărcarea uniformă a capacităților în tot cursul anului. Va trebui înlăturată cu hotărîre practica dăunătoare a lucrului „în asalt" la sfîrșit de lună și trimestru. O atenție deosebită trebuie acordată încărcării corespunzătoare a mașinilor-unelte. Timpul de folosire a mașinilor-unelte va trebui să fie de cel puțin 85%. Aceasta face necesar să se ia în continuare măsuri ferme pentru generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III în toate unitățile. Asemenea măsuri se cer luate cu deosebire la cele două ministere constructoare de mașini, la Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, Departamentul Industriei Alimentare, unde indicele de utilizare a parcului de mașini-unelte se situează în 1972 sub 70%.

Este necesar, totodată, să se ia în toate unitățile de producție măsuri ferme pentru întreținerea mașinilor și uti-

lajelor, pentru revizuirea și repararea lor la timp, reducindu-se la minimum întreruperile neplanificate și stagnările în producție. Se impune să se asigure buna aprovizionare cu piese de schimb și alte materiale necesare reparării și întreținerii curente a mașinilor și utilajelor. Trebuie curmate rapid, cu toată energia, neajunsurile care se mai fac simțite în aprovizionarea cu piese de schimb, introducindu-se ordine în fabricarea și livrarea acestora. Toată producția de piese de schimb trebuie să fie nominalizată prin plan, cunoscindu-se, în fiecare moment, atît cerințele, cît și cantitățile existente de piese de schimb pe fiecare sortiment. Trebuie să se renunțe cu desăvîrșire la planificarea producției de piese de schimb pe bază de indici valorici sau globali, pentru că, dacă lipsește o piesă, oricît de mică sau neînsemnată în aparență, utilajele sau mașinile nu pot funcționa.

Planul pe 1973 prevede să se realizeze o producție de 22 de miliarde de lei pe seama noilor capacități care urmează să fie date în funcțiune. Este de înțeles că ministerele economice și centralele industriale vor trebui să ia toate măsurile pentru a da în funcțiune la termen noile capacități, realizîndu-se, în bune condiții, rodajul mecanic și probele tehnologice, precum și pregătirea cadrelor calificate necesare.

Trebuie, de asemenea, să fie intensificate eforturile pentru realizarea parametrilor proiectați la capacitățile de producție date în funcțiune în ultimii ani, în conformitate cu prevederile planului. Anul 1973 va trebui să fie un an de cotitură în această privință. Este necesar să fie luate măsuri energice pentru înlăturarea deficiențelor din acest an, cînd, datorită întîrzierilor în realizarea producției prevăzute în proiecte, la 69 de capacități s-a pierdut, în primele 9 luni, o producție de 1 215 000 000 de lei.

La elaborarea planului pe anul 1973 s-a acordat o atenție mai mare corelării sarcinilor de producție cu resursele materiale, asigurîndu-se condiții pentru aprovizionarea ritmică a producției cu materii prime, materiale și semifabricate. Asigurarea *aprovizionării tehnico-materiale în anul 1973* impune eforturi neslăbite pentru realizarea bazei de materii prime, punîndu-se mai bine în valoare resursele existente în țară. Trebuie să se urmărească cu mai multă fermitate și exigență ca întreprinderile producătoare să-și respecte în întregime contractele, obligațiile asumate, livrînd la termenele stabilite, în cantitățile și de calitatea corespunzătoare materialele și piesele destinate aprovizionării tehnico-materiale a altor unități. Este necesar să se precizeze prin plan, în mod clar, atît fiecare reper ce trebuie realizat, cît și întreprinderea care urmează să execute reperul respectiv.

Ritmicitatea producției depinde în mare măsură de modul în care este organizată cooperarea între întreprinderi pentru livrarea de produse, piese și subansamble. Ministerele tutelare trebuie să controleze sistematic modul cum se respectă contractele economice. Trebuie să ne fie clar că, în sistemul economiei noastre planificate, disciplina în respectarea obligațiilor de plan, contractuale, este o necesitate vitală. Neîndeplinirea sau întîrzierile în livrarea unor produse creează greutăți serioase în aprovizionarea tehnico-materială a altor unități, produc dereglări în lanț în întreaga economie.

Îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale implică și eforturi sporite pentru reducerea normelor de consum. Rezultatele obținute pînă în prezent în acțiunea de revizuire a normelor de consum nu sînt pe măsura posibilităților. Întreprinderile, centralele și ministerele au datoria de a elabora soluții care să asigure încadrarea normelor de consum în indicii prevăzuți în plan și chiar reducerea lor sub aceste prevederi. Avem rezerve mari de economisire

a metalului în industria metalurgică. Pierderile de metal continuă să fie mari atît în procesul de laminare, cît și de prelucrare. Se practică livrări de profile care nu țin seama de necesitățile concrete ale economiei, depășesc dimensiunile cerute de industria prelucrătoare. Din această cauză, o mare parte din producția de metal se reîntoarce, în uzinele siderurgice, la retopit, sub formă de resturi, tăieturi sau șpan, irosindu-se astfel o cantitate uriașă de muncă, energie, cocs. Această stare de lucruri este inadmisibilă și trebuie să i se pună capăt fără întîrziere. Și în ramura prelucrării metalelor, adaosurile mari duc la ocuparea inutilă a mașinilor-unelte, la prelungirea timpului de prelucrare a pieselor și subansamblelor, deci nu numai că provoacă irosirea metalului, dar influențează negativ și asupra productivității muncii. Iată de ce consider că problema economisirii metalului trebuie să constituie un obiectiv central al activității ministerelor, întreprinderilor metalurgice și constructoare de mașini. Ministerele constructoare de mașini trebuie să ajute întreprinderile în elaborarea unui program concret în această privință, care să devină sarcină de plan obligatorie, a cărei îndeplinire să fie raportată lunar și trimestrial, ca orice indicator de plan.

M-am referit la metal, dar trebuie să arăt că avem consumuri mari și în alte ramuri ale economiei. În industria chimică, de exemplu, la o serie de procese tehnologice se consumă cantități exagerate de substanțe chimice și de energie ; consumuri mari se mențin și în industria lemnului, a materialelor de construcții și în alte sectoare.

În mod deosebit doresc să atrag atenția asupra consumului ridicat de combustibil, fenomen existent în aproape toate ramurile economiei naționale. Deși, față de cincinal, prevederile pentru anul 1973 iau în considerare economisirea a peste 2 000 000 de tone de combustibil convențional, trebuie spus că mai sînt încă însemnate rezerve de reducere a consumurilor în acest domeniu, atît la Ministerul Energiei Electrice, în ce privește creșterea randamentului în centrale, cît și la consumatorii propriu-ziși, unde se face încă o risipă mare.

În vederea economisirii materiilor prime, materialelor, combustibilului și energiei, va trebui creată o adevărată acțiune de masă, cu caracter permanent, care să antreneze, alături de oamenii muncii, toți factorii de concepție tehnică și organizatorică din unitățile economice. Scopul acestei acțiuni să fie studierea amănunțită și elaborarea măsurilor concrete pentru perfecționarea tehnologiilor de fabricație, reproiectarea produselor, folosirea înlocuitorilor. Lupta pentru economii nu trebuie dusă „în general", ci pe baza unor planuri de măsuri elaborate în fiecare întreprindere, pe secție, mașină și om. Să trecem de la lozinci generale despre economii la măsuri practice, analizînd concret aceste probleme cu muncitorii, cu specialiștii, antrenînd efectiv fiecare colectiv de muncă, fiecare om în această mare acțiune de interes patriotic.

Una din căile importante pentru realizarea de economii o constituie strîngerea și utilizarea deșeurilor. Trebuie spus că atît la deșeurile metalice și lemnoase, cît și la alte categorii de deșeuri, cum sînt cele chimice, textile, hîrtie, cauciuc, uleiuri minerale, mobilizarea resurselor este nesatisfăcătoare. Este necesar să se întreprindă acțiuni mai energice în această privință de către fiecare minister și județ, de către fiecare întreprindere.

În planul pe 1973, stocurile de materii prime și materiale au fost mai bine dimensionate, totuși, trebuie acționat în continuare pentru realizarea unei mai judicioase structuri sortimentale a stocurilor, potrivit necesităților reale ale producției. Se impune ca Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe, împreună cu celelalte ministere, să ia măsuri

pentru reducerea timpului de circulație a materiilor prime și materialelor și introducerea mai rapidă în circuitul economic a stocurilor disponibile.

Realizînd o bună aprovizionare tehnico-materială în toate ramurile de producție, vom putea asigura folosirea în condiții optime a capacităților de producție, a timpului de lucru, obținerea unei producții sporite, înfăptuirea și chiar depășirea prevederilor înscrise în planul de stat al anului 1973.

Stimați tovarăși,

Problema centrală a planului pe 1973, ca, dealtfel, a întregului cincinal, de a cărei soluționare depinde accelerarea dezvoltării economiei românești, o constituie îmbunătățirea calitativă a întregii activități economice, *creșterea eficienței economice* în toate sectoarele producției materiale.

Pe primul plan, în fiecare unitate economică, în fiecare ramură a economiei trebuie pusă *gospodărirea rațională, cu maximă eficiență, a fondurilor de producție* — fixe și circulante —, creșterea producției, a venitului net și a beneficiilor la 1 000 de lei fonduri fixe. Planul pe 1973 prevede sarcini deosebit de importante în acest domeniu. Calea principală, sigură de ridicare a eficienței economice o constituie *reducerea costurilor de producție și a cheltuielilor materiale pe unitatea de produs*. În cincinalul actual se prevede scăderea ponderii cheltuielilor materiale în produsul social de la 59,5%, cît era în anul 1970, la 54,4% în anul 1975. Realizarea acestei sarcini necesită reducerea normelor de consum, reproiectarea produselor cu gabarite depășite, îmbunătățirea indicilor de folosire a capacităților de producție, creșterea calității produselor. De rezolvarea acestor probleme depind, în mod hotărîtor, creșterea venitului național, crearea resurselor necesare pentru ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului nostru popor. Deși în anul 1971 și în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie a.c. s-au obținut progrese în micșorarea cheltuielilor materiale, totuși, rezultatele sînt încă departe de a fi satisfăcătoare. În 9 luni ale anului în curs, planul de economii nu a fost îndeplinit în industria republicană cu circa 1 miliard de lei.

Pentru anul 1973 se prevede ca nivelul cheltuielilor la 1 000 de lei producție-marfă să scadă în industria republicană la 830 de lei, față de 852 de lei în 1972, ceea ce corespunde unei reduceri cu 2,6%. Ca efect al diminuării costurilor de producție se planifică realizarea unui volum de economii de 13,5 miliarde de lei, față de 8,1 miliarde de lei cît se stabilise în planul cincinal. Pentru atingerea acestor obiective se impune ca în cel mai scurt timp întreprinderile, centralele și ministerele să elaboreze programe de măsuri concrete, a căror realizare să fie urmărită cu maximă exigență încă de la începutul anului viitor.

O sarcină de cea mai mare importanță a noului plan este *valorificarea superioară a materiilor prime*, care condiționează, în mod hotărîtor, creșterea eficienței economice.

Prin îmbunătățirea structurii sortimentale a laminatelor, va trebui să se asigure ca valoarea medie pe tona de laminate să depășească, în anul viitor, 3 400 de lei — dealtfel, trebuie spus că și atît este încă puțin —, obținîndu-se cu peste 3% mai mult decît se prevedea în cincinal. Sarcini importante revin în acest domeniu și industriei construcțiilor de mașini ; valoarea producției rezultate dintr-o tonă de metal urmează să crească cu circa 14% față de anul în curs. Trebuie să obținem îmbunătățirea indicilor de valorificare și în industria chimică, unde, de asemenea, există mari posibilități încă neutilizate : va trebui să crească valoarea producției de fibre poliesterice obținute dintr-o tonă de materie primă, precum și valoarea producției de p.v.c. pe tona de etilenă și așa mai departe. Este

necesar să se realizeze produse cu un grad mai înalt de prelucrare în industria forestieră, în industria textilă, în toate ramurile economice.

Sporirea eficienței economice a producției impune scăderea hotărîtă a cheltuielilor neproductive din economie — rebuturi, dobînzi penalizatoare, locații etc. —, al căror nivel este încă ridicat.

Ridicarea rentabilității este criteriul primordial al îmbunătățirii calitative a activității economice. Multe sectoare au obținut realizări în acest domeniu, dar altele bat pasul pe loc sau chiar înregistrează descreșteri de rentabilitate. În economie există încă unități care, din cauza proastei gospodăriri a resurselor, lucrează cu pierderi. Anul viitor va trebui să marcheze o îmbunătățire radicală în sporirea rentabilității producției în toate sectoarele.

O problemă esențială a creșterii eficienței economice este *accelerarea vitezei de rotație a fondurilor de producție și de circulație*. În economia noastră se manifestă încă fenomene de imobilizare a resurselor materiale și financiare, în stocuri supranormative de materii prime, de producție neterminată, semifabricate și produse finite, care la 30 septembrie a.c. reprezentau peste 8 miliarde de lei.

Este necesar să luăm toate măsurile pentru a repune rapid în circuitul economic toate valorile, combătînd cu hotărîre orice manifestare de gospodărire nerațională a avuției naționale. În general, toate unitățile economico-sociale, ministerele, toate organizațiile de partid și obștești trebuie să acorde mai multă atenție cheltuielilor bugetare neeconomice, unde există o risipă deosebit de mare. Prin bugetul de stat și planul financiar pe 1973 se prevăd măsuri severe de economii, dar doresc să menționez, în fața plenarei, a tuturor tovarășilor prezenți, că apreciez aceste măsuri încă insuficiente și apelez la toate organismele noastre să acționeze cu fermitate împotriva risipei mijloacelor materiale și bănești, să închidă diferitele portițe prin care se irosesc mijloacele întregului nostru popor și prin care unii își creează surse de venituri fără muncă, încălcînd astfel, de fapt, principiile de repartiție ale societății noastre socialiste. Dar, dacă trebuie să-i combatem pe aceștia, trebuie mai întîi să-i combatem pe aceia care le ușurează posibilitatea de a-și crea astfel de surse de venit. Va trebui, în mod practic, să luăm măsuri ca nimeni, sub nici o formă, să nu poată realiza venituri decît ca rezultat al muncii concrete — nu pe căi ocolite, sub orice formă s-ar prezenta acestea. Aceasta este o problemă economică, dar și socială și cred că nu trebuie să mai insist asupra ei.

Pornind de la indicațiile Conferinței Naționale a partidului privind necesitatea *sporirii mai accentuate a productivității muncii*, planul pe anul 1973 prevede o creștere a acesteia de 9,1% în industrie și de 7,0% în construcții — superioară ritmurilor prevăzute în cincinal, dar sub posibilitățile reale de care dispune astăzi economia românească. În cadrul programului special privind creșterea productivității, trebuie să se acorde o atenție deosebită măsurilor legate de extinderea mecanizării și automatizării proceselor de producție, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, îmbunătățirea organizării producției și a muncii în întreprinderi, în secții, la fiecare loc de muncă.

Trebuie rezolvată și problema introducerii acordului global în construcții și în alte sectoare de activitate industrială, cu mai multă fermitate, renunțîndu-se la tot felul de teorii și pretexte care pun piedici extinderii acestei modalități de remunerație stimulativă. Aplicarea acordului global trebuie făcută diferențiat, în funcție de condițiile concrete din fiecare ramură, dar trebuie să stimulăm oamenii muncii să treacă la acordul global, iar ca rezultat al creșterii producției fizice să obțină și venituri superioare.

Aș dori să menționez că este necesar să nu avem teamă că vor fi muncitori sau ingineri care vor obține venituri mai mari, dacă acestea se datoresc muncii. Cu toții știm că, pînă la urmă, există deosebiri fizice și intelectuale între oameni, iar noi trebuie să-i stimulăm pe cei mai valoroși, și nu să nivelăm, prin tot felul de formule, capacitatea creatoare a celor ce muncesc. Aceasta nu este inechitate! Inechitate este acolo unde unii, sub diferite pretexte, își însușesc în mod nejustificat venituri. *(Aplauze prelungite).* De exemplu, este inechitabil ca cineva care lucrează într-o instituție să pretindă să i se plătească drept de colaborare pentru îndeplinirea obligațiilor ce-i revin în funcția și serviciul pe care îl are și pentru care este plătit prin salariu. Aceasta este inechitate! Dar este pe deplin echitabil ca cei care produc mai multe mașini, mai multe piese — într-o oră, într-o zi, într-o lună — să obțină și venituri mai mari, ca rezultat al muncii lor.

În vederea creșterii productivității muncii este necesar să fie luate măsuri concrete pentru dimensionarea corespunzătoare a numărului de salariați. Este necesar să se facă o repartiție rațională a forței de muncă pe întreaga economie, pentru a se lichida situația ca în unele sectoare să existe excedent, iar în altele să lipsească forța de muncă. O atenție deosebită trebuie acordată definitivării și aplicării practice a normativelor de personal tehnico-administrativ din centrale și unități industriale și de construcții, asigurîndu-se o proporție rațională a acestora, în raport cu nevoile efective ale fiecărei unități, ale activității de producție. Și pentru că am mai vorbit de aceste probleme, propun să fixăm în hotărîrea plenarei ca pînă la 1 iunie 1973 să se realizeze această sarcină.

Problema creșterii productivității muncii trebuie să-și găsească o expresie cît mai clară în plan, la fiecare minister, în fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă, clarificîndu-se ce are de făcut fiecare om, măsurile de mecanizare și automatizare care trebuie întreprinse.

Proiectul de plan prevede sarcini importante pe linia *îmbunătățirii calității produselor*. Se impune ca problema calității producției să constituie o preocupare permanentă a ministerelor, centralelor și întreprinderilor, a tuturor oamenilor muncii, asigurîndu-se respectarea cu strictețe a tehnologiilor de fabricație. Nu trebuie să se mai accepte introducerea în fabricație a unor materii prime, materiale și produse necorespunzătoare din punct de vedere calitativ. În același timp, să nu se admită livrarea către beneficiari a produselor de calitate scăzută. Trebuie lichidate neajunsurile în asimilarea produselor noi și în valorificarea licențelor achiziționate. Realizarea prevederilor planului tehnic pe 1973 impune ca toate ministerele care asimilează utilaje și instalații noi, îndeosebi cele două ministere constructoare de mașini, să programeze și să urmărească, pe trimestre și pe luni, executarea planului de asimilare. Ridicarea calității produselor este o problemă fundamentală a economiei noastre în actuala etapă, în direcția căreia trebuie concentrate toate forțele din întreprinderi, centrale și ministere, din unitățile de cercetare și proiectare.

Obiectivele planului pe 1973 pun sarcini de mare răspundere în fața *cercetării științifice*. Cercetarea pe anul 1973 trebuie să contribuie la rezolvarea problemelor majore, cu caracter prioritar, ale dezvoltării economico-sociale a țării. O deosebită atenție trebuie acordată atragerii de noi resurse în circuitul economic — minereuri cu conținuturi mai sărace, banatite cuprifere, șisturi bituminoase și altele. Un obiectiv esențial îl constituie, de asemenea, crearea de produse noi în domeniul construcțiilor de mașini, al industriei chimice, precum și în alte ramuri, elaborarea de tehnologii perfecționate. În acest sens este nece-

sar să se stabilească, în mod precis și clar, sarcinile ce revin fiecărei unități, fiecărui cercetător. Economia, societatea noastră au nevoie nu de literatură științifică în sine, ci de contribuții concrete la dezvoltarea producției și creșterea eficienței economice. Acționînd în strînsă legătură cu cerințele concrete ale activității sociale și ale producției, cadrele de cercetare au datoria să participe la efortul general pentru perfecționarea și modernizarea continuă a producției.

Stimați tovarăși,

În agricultură, sarcinile de plan pentru anul 1973 prevăd creșteri însemnate în comparație cu realizările de pînă acum. Se va pune în continuare accentul principal pe sporirea producției de cereale, care trebuie să ajungă la circa 17 000 000 de tone, cu un milion de tone mai mult decît se prelimină să se obțină în acest an. Cea mai mare creștere se prevede la producția de porumb, care trebuie să ajungă în anul viitor la aproape 10 000 000 de tone. Planul pe 1973 prevede, de asemenea, îmbunătățirea structurii culturilor. Va crește ponderea plantelor tehnice, obținîndu-se atît venituri mai mari, cît și produse cerute de economia noastră și de export. Se prevăd, de asemenea, creșteri însemnate la producția medie și la preluările la fondul de stat la legume, cartofi, struguri și fructe.

În zootehnie, față de realizările din acest an se are în vedere o sporire a efectivelor de animale cu peste 400 000 la bovine, cu peste 800 000 la porcine și circa 400 000 la ovine. Pe această bază va crește producția de carne, de lapte de vacă, de lînă și altele.

Realizarea producțiilor stabilite impune luarea unor măsuri energice. Este necesar ca în toate județele să se acționeze cu mai multă fermitate pentru aplicarea legii fondului funciar, lichidîndu-se cu desăvîrșire risipa terenurilor arabile și agricole. Experiența din această toamnă

ne-a dovedit încă o dată necesitatea intensificării lucrărilor de desecare, de scurgere a apelor și de corectare a excesului de umiditate, la care trebuie mobilizată, în primul rînd, populația din zonele afectate. Cantitatea de îngrășăminte chimice, deși se situează încă sub nivelul prevederilor din cincinal, va marca anul viitor o creștere simțitoare în comparație cu realizările actuale. Eforturile pentru darea în funcțiune a terenurilor irigate trebuie să se îmbine cu exploatarea rațională a suprafețelor din toate sistemele.

Creșterea producției vegetale cere îmbunătățirea substanțială a calității semințelor și a materialului săditor. Deși s-au obținut unele progrese în acest domeniu, la multe culturi potențialul de producție al semințelor este scăzut. Realizarea planului la legume impune să se asigure material și semințe de calitate, să se eșaloneze producția în corelare cu cerințele de livrare pentru consum, atît în stare proaspătă, cît și industrializate. Măsuri asemănătoare trebuie luate și în viticultură și pomicultură, unde producțiile sînt încă nesatisfăcătoare în raport cu eforturile materiale făcute de stat.

O atenție deosebită trebuie acordată folosirii raționale a parcului de tractoare și mașini agricole, întreținerii și exploatării acestuia. Ministerul Agriculturii și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele vor trebui să acționeze cu mai multă hotărîre în vederea asigurării mașinilor necesare mecanizării lucrărilor din legumicultură, pomicultură și viticultură, a celor de recoltare a nutrețurilor și de mecanizare a lucrărilor din zootehnie.

În creșterea animalelor, eforturile principale trebuie îndreptate spre îmbunătățirea substanțială a reproducției. În același timp, este necesară o furajare mai rațională a animalelor și îngrășarea întregului efectiv destinat livrărilor la greutățile medii prevăzute în plan. Se impune o

schimbare a mentalității că bovinele pot fi crescute numai în grajduri mari, care, în practică, măresc costurile de producție. Trebuie larg promovată experiența de sute de ani a țărănimii noastre privind creșterea bovinelor și ovinelor pe pășuni bine organizate, unde animalul se dezvoltă bine, iar furajarea este mult mai ieftină.

Producția vegetală și animală prevăzută pe 1973 trebuie obținută cu costuri mai scăzute, în condițiile unei productivități ridicate a muncii și ale unei eficiențe economice corespunzătoare. Experiența multor unități cooperatiste din agricultură confirmă întru totul justețea măsurilor inițiate de conducerea partidului privind cointeresarea membrilor cooperatori și în mod deosebit introducerea acordului global. Efectele deosebit de pozitive din acest an și îndeosebi cele înregistrate la cultura porumbului impun ca, pe baza experienței dobîndite, să se extindă acordul global și în celelalte ramuri — în legumicultură, viticultură, pomicultură, creșterea animalelor —, folosindu-se forme specifice sectoarelor și unităților în care se aplică.

Utilizînd mai bine baza materială de care dispune, experiența înaintată dobîndită de o serie de unități, lucrători și specialiști, agricultura își va putea pune în valoare marile rezerve de care dispune pentru creșterea randamentelor la hectar și pe cap de animal, pentru sporirea și ieftinirea producțiilor, în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agroalimentare.

Stimați tovarăși,

Proiectul de plan pe 1973 prevede realizarea unui *volum de investiții* de 93,8 miliarde de lei. Planul prevede concentrarea resurselor materiale, financiare și de forță de muncă asupra principalelor obiective menite să determine dezvoltarea și modernizarea economiei naționale.

Comparativ cu anul 1972, cînd prin plan a fost prevăzută începerea execuției a 345 de obiective principale, în 1973 se prevede începerea execuției pentru 215 obiective. Prin aceasta se înlătură efectele negative ale dispersării construcțiilor, care generează cheltuieli neeconomice, risipă de materiale și forță de muncă, imobilizarea fondurilor pe o durată lungă.

Planul pe 1973 prevede îmbunătățirea în continuare a indicatorilor de eficiență a investițiilor. Toate eforturile trebuie concentrate spre realizarea și punerea în funcțiune, la termenele planificate, a investițiilor cu caracter productiv. Avem în vedere, de asemenea, continuarea realizării construcțiilor de locuințe, spitale, școli, creșe și cămine. Paralel, trebuie luate măsuri pentru sistarea imediată a lucrărilor cu caracter neproductiv, punîndu-se capăt cu hotărîre, totodată, construcțiilor supradimensionate de orice fel.

Pentru asigurarea disciplinei de plan în domeniul investițiilor este necesară pregătirea temeinică a condițiilor de execuție a lucrărilor, asigurarea documentațiilor tehnico-economice din timp, contractarea la vreme a utilajelor din țară și din import, buna organizare și dotarea corespunzătoare a șantierelor de construcții. Va trebui asigurată, de asemenea, eșalonarea pe trimestre a punerii în funcțiune a capacităților de producție, evitarea concentrării unui volum mare de montaj și probe tehnologice în ultimul trimestru al anului.

Trebuie spus că ritmul de creștere a productivității muncii în construcții este încă redus. Este necesar să luăm asemenea măsuri încît să asigurăm dublarea productivității în următorii 4—5 ani, printr-o organizare superioară a muncii, prin mecanizarea mai intensă a lucrărilor, prin întărirea disciplinei în producție.

O situație nemulțumitoare prezintă încă consumurile de materiale în construcții. Nu există o suficientă conlu-

crare între proiectanți, constructori și beneficiari în stabilirea unor soluții constructive cît mai economice. Este necesar să se realizeze o unitate strînsă a tuturor factorilor interesați în organizarea și controlul activității de proiectare și execuție. Am în vedere crearea unui organism unic, cu atribuții precise în domeniul directivării, al normării și controlului activității de proiectare și construcții. Ministerul Construcțiilor Industriale împreună cu celelalte ministere și organe tutelare de organizații de proiectare trebuie să ia măsuri de revizuire în cel mai scurt timp a tuturor normelor și normativelor învechite, care generează risipă de materiale de construcții.

Organizațiile de construcții-montaj vor trebui să ia măsuri hotărîte pentru folosirea cît mai judicioasă a parcului de mașini și utilaje, în principal prin mărirea numărului de schimburi, să acorde o atenție deosebită întreținerii și reparării acestor utilaje.

Eliminarea neajunsurilor existente în activitatea de construcții va asigura realizarea planului de investiții în condiții de eficiență sporită, precum și intrarea în producție a noilor capacități la termenele prevăzute în planul de stat.

Tovarăși,

Dezvoltarea în continuare, în ritmuri înalte, a economiei impune sporirea în 1973 a locurilor de muncă și mărirea ponderii populației ocupate în ramurile neagricole, îndeosebi în industrie. Îndeplinirea în bune condiții a planului pe 1973 cere, de asemenea, asigurarea cu cadre calificate a noilor obiective ce vor intra în funcțiune, precum și generalizarea schimbului II și introducerea și extinderea schimbului III. În acest scop s-a prevăzut un număr suplimentar de circa 280 000 de muncitori calificați. Totodată, vor fi încadrați în unitățile economice un număr de aproape 23 000 de absolvenți ai învățămîntului superior, din care peste 11 000 ingineri, subingineri și economiști.

Doresc și cu acest prilej să atrag atenția că trebuie să ne preocupăm cu toată răspunderea de asigurarea și calificarea forței de muncă. Va trebui să se ia măsuri concrete — pe întreprinderi, orașe, județe — pentru recrutarea și pregătirea forței de muncă. Întreprinderile, comitetele județene de partid nu trebuie să aștepte să se rezolve de la București problemele forței de muncă. Ele au datoria să stabilească măsurile corespunzătoare în acest scop, în conformitate cu prevederile planului, cu perspectiva de dezvoltare a județului, a unităților respective. Pentru meseriile de mai mare complexitate trebuie sporită preocuparea pentru recrutarea și pregătirea tinerilor. Este, de asemenea, necesar să fie atrase într-o proporție mai mare femeile, în special tinerele absolvente ale învățămîntului de cultură generală, în activități economice și sociale. Este necesar ca ministerele să ia în continuare măsuri de transferare sau detașare de la alte unități a cadrelor absolut necesare bunei funcționări a noilor întreprinderi.

Trebuie să se înțeleagă că pregătirea cadrelor reprezintă o parte importantă, esențială a planului general de dezvoltare economico-socială a țării.

Stimați tovarăși,

Dezvoltînd în ritm susținut economia, lărgind și diversificînd producția de bunuri materiale, România extinde continuu relațiile sale cu celelalte state, ia parte activă la schimbul mondial de valori, la diviziunea internațională a muncii. Promovăm, după cum cunoașteți, relații largi cu țările socialiste membre ale C.A.E.R., în cadrul Programului complex adoptat anul trecut, întărim și dezvoltăm legăturile noastre economice și cooperarea tehnico-științifică cu toate țările socialiste. În spiritul coexistenței pașnice, acționăm pentru intensificarea relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, pe baza

deplinei egalități în drepturi și a avantajului reciproc.

Proiectul de plan pe anul 1973 prevede intensificarea în continuare a comerțului nostru exterior, creșterea în ritm înalt a schimburilor comerciale și extinderea cooperării cu alte state. Volumul comerțului exterior va fi în 1973 cu 21,5% mai mare ca în 1972. Se prevede îmbunătățirea în continuare a structurii pe mărfuri a exportului și importului, precum și extinderea ariei geografice a schimburilor comerciale.

Exportul — principală sursă de încasări valutare — va atinge în 1973 un volum de aproape 19 miliarde de lei valută, prezentînd o creștere de peste 27% față de anul 1972. Sporuri importante vor avea loc la produsele cu grad ridicat de prelucrare, cum sînt mașinile și utilajele, produsele chimice, produse ale industriei ușoare, ale industriei lemnului și materialelor de construcții. Se impun măsuri hotărîte pentru îmbunătățirea ritmicității livrărilor la export și respectarea cu strictețe a condițiilor contractuale.

Din punct de vedere fizic, prevederile de export pe anul următor pot fi considerate corespunzătoare. Sînt însă cazuri cînd unele cereri suplimentare nu se onorează, pe motiv că nu sînt cuprinse în plan. Dacă într-un domeniu sau altul se vor ivi asemenea cereri, ele nu trebuie refuzate. Ministerul Comerțului Exterior, întreprinderile de comerț exterior au datoria să informeze Consiliul de Miniștri spre a se examina posibilitățile de suplimentare a exportului în sectorul respectiv.

Problema principală în domeniul exportului este, în momentul de față, problema prețurilor. Există încă mari decalaje între prețurile cu care importăm și prețurile cu care vindem. La un șir de produse, între costul materiei prime și al materialelor importate și prețul produsului finit există un raport negativ. La cîteva zeci de produse,

cursul de revenire este nefavorabil. Este de înțeles că o asemenea situație nu poate fi acceptată și trebuie lichidată cu desăvîrșire. Comitetul Central a trasat mai de mult sarcina îmbunătățirii valorificării producției românești la export ; s-a făcut puțin încă în această direcție. La volumul de export prevăzut în anul viitor, creșterea valorificării cu numai 5% ar aduce circa 900 000 000 de lei valută în plus. Aceasta nu trebuie privită ca o problemă de perspectivă, ci ca o sarcină imediată, ce trebuie realizată în anul viitor. Continuă să existe încă întreprinderi și centrale care nu știu cît primesc pe produsul pe care-l fabrică, care nu înțeleg că aceasta este una din obligațiile lor zilnice, permanente. Nu producem de dragul producției, ci pentru a satisface nevoile societății, pentru valorificarea corespunzătoare a rezultatelor muncii noastre, în scopul creșterii avuției naționale și ridicării bunăstării poporului. Nu s-a transpus încă pe deplin în viață Legea comerțului exterior, care prevede ca rezultatele economico-financiare ale întreprinderilor să depindă nemijlocit — pe baza unui coeficient fix de transformare a valutei străine în lei — de prețurile obținute pe piața externă. Începînd cu 1973 va trebui să asigurăm aplicarea cu fermitate a prevederilor legii. Sînt și conducători de unități economice, de centrale, chiar miniștri și miniștri adjuncți care, în loc să lupte pentru prețuri cît mai mari la export, se preocupă ca în plan să se prevadă prețuri cît mai mici. Această stare de lucruri negativă trebuie lichidată neîntîrziat. Nu putem accepta ca o parte a venitului național să plece în străinătate pe calea exportului. Aceasta nu poate avea decît urmări negative asupra dezvoltării țării, asupra nivelului general de trai al poporului. Ministerul Comerțului Exterior, celelalte ministere, precum și întreprinderile exportatoare trebuie să înțeleagă că au datoria de onoare, patriotică,

de a asigura creșterea rentabilității vînzării produselor românești pe piața străină.

O problemă deosebită pentru echilibrul balanței de plăți externe o constituie gospodărirea cît mai judicioasă a fondurilor valutare alocate pentru *importuri*. Potrivit prevederilor planului pe 1973, volumul importurilor urmează să crească cu 15,6%. Este necesar ca importurile să fie limitate la strictul necesar, valorificînd la maximum posibilitățile interne. Planul de import trebuie să fie întocmit în întreprinderi, analizîndu-se în fiecare secție, împreună cu muncitorii, ce este absolut necesar să se importe și cum se poate acționa pentru înlocuirea produselor de import, pentru economisirea fondurilor valutare. În mod deosebit trebuie reanalizat importul departamental, din care o parte este nenominalizat. Începînd din anul 1973, întregul import nenominalizat va trece în rezerva Consiliului de Miniștri, urmînd să fie folosit numai pe baza unor documentări concrete. Consider că printr-o valorificare mai bună a mărfurilor românești la export și prin adoptarea de măsuri hotărîte pentru reducerea importurilor putem asigura o reducere a cheltuielilor valutare pentru 1973. În felul acesta vom realiza sarcinile stabilite de Conferința Națională a partidului privind echilibrarea balanței de plăți în cursul anilor 1973—1974.

În vederea dezvoltării în continuare a activității de comerț exterior vor trebui luate unele măsuri destinate să asigure echilibrul schimburilor noastre economice cu diferite state, între care un rol important va avea introducerea tarifului vamal. Tarifele vamale ce urmează a fi aplicate mărfurilor importate vor fi suportate din fondul de beneficii ce rămîne la dispoziția unităților economice. Tariful vamal va fi stabilit diferențiat, pe categorii de mărfuri și pe țări, în așa fel încît să fie promovate în mod corespunzător interesele noastre economice. În cazurile cînd între statul român și un alt stat au fost încheiate sau se vor încheia convenții prin care țara noastră beneficiază de anumite înlesniri în schimburile comerciale, Consiliul de Stat sau Consiliul de Miniștri vor putea acorda înlesniri vamale, pe bază de reciprocitate.

Cooperarea economică și tehnico-științifică se impune din ce în ce mai mult ca formă superioară de participare a țării noastre la diviziunea internațională a muncii. Planul pe anul 1973 conține unele prevederi pentru extinderea acțiunilor de cooperare în industria construcțiilor de mașini, industriile chimică, ușoară, în cercetarea tehnico-științifică, precum și în alte domenii. Se află în curs de tratare înființarea de noi societăți mixte de producție și comerciale. Cu toate acestea, în organizarea acțiunilor de cooperare există încă neajunsuri, în special lipsă de operativitate și de finalizare. Ministerele economice, Comisia guvernamentală de colaborare și cooperare, Ministerul Comerțului Exterior trebuie să manifeste mai multă inițiativă și mai mult spirit practic în concretizarea acțiunilor. O contribuție sporită la dezvoltarea relațiilor economice ale țării este chemat să aducă Ministerul Afacerilor Externe și, în același timp, misiunile noastre din străinătate. Paralel cu extinderea relațiilor politice cu alte state, acestea trebuie să asigure intensificarea schimburilor comerciale, a cooperării economice și tehnico-științifice cu țările respective.

Numai rezolvînd în mod corespunzător aceste probleme esențiale ale comerțului exterior vom putea asigura echilibrarea balanței de plăți externe, crearea condițiilor pentru o participare mai intensă și eficientă a României la schimburile economice mondiale.

Tovarăși,

După cum vă este cunoscut, partidul și statul subordonează întreaga dezvoltare a producției materiale țelului

suprem al societății socialiste pe care o făurim — ridicarea continuă a bunăstării și civilizației întregului popor. Realizarea sarcinilor maximale ale planului pe anul 1973 creează condiții pentru o creștere a nivelului de trai mai mare decît s-a prevăzut inițial în cincinal. Astfel, veniturile bănești totale ale populației din sectorul socialist vor spori în anul 1973 cu peste 18 miliarde de lei față de anul 1972, deci cu 3,3 miliarde de lei mai mult decît în prevederile cincinalului. În cadrul acestei creșteri, veniturile bănești ale salariaților sporesc cu 11,5 miliarde de lei, datorită atît creșterii salariului mediu, cît și sporirii numărului locurilor de muncă — cu 90 000 peste prevederile cincinalului. Peste 4,3 miliarde de lei reprezintă majorarea salariilor mici, precum și îmbunătățirea salariilor în cursul anului viitor la celelalte categorii de angajați. Veniturile reale ale țărănimii vor însuma în 1973 peste 44 de miliarde de lei, revenind pe o persoană 900 de lei lunar, cu peste 7% mai mult decît în acest an.

Trebuie să menționez că indicele general al prețurilor pe primii doi ani ai cincinalului este de 100,3%; se poate spune că practic s-a menținut la același nivel. Este bine să subliniem acest lucru, mai cu seamă dacă avem în vedere că în aproape toate țările din lume asistăm la o creștere importantă a prețurilor. Menținerea indicelui general de prețuri la un nivel scăzut este rezultatul activității generale de dezvoltare economică a țării noastre, dovedește superioritatea economiei noastre planificate, relevă faptul că partidul și statul nostru acordă o atenție deosebită aplicării creatoare în viață a principiilor și legităților generale ale construirii și dezvoltării noii orînduiri sociale.

Preocupîndu-se de creșterea veniturilor oamenilor muncii, de îmbunătățirea cointeresării materiale, corespunzător principiilor socialiste de retribuție, partidul nostru veghează, totodată, ca, în spiritul eticii și echității socialiste, să fie lichidată obținerea de venituri fără muncă, pe căi ilicite, în dauna intereselor generale ale oamenilor muncii, să fie combătute manifestările de parazitism, tendința de a trăi pe seama semenilor, a societății.

Potrivit prevederilor înscrise în planul pe 1973, populația va beneficia și de importante fonduri social-culturale. Pentru acțiunile social-culturale, de la bugetul statului s-a prevăzut pentru anul viitor cheltuirea a circa 45,3 miliarde de lei, cu 12,9% mai mult decît în anul precedent și de peste 2 ori mai mult decît în anul 1966. Sporul de venituri de care vor beneficia salariații în anul 1973 pe această cale reprezintă circa 25% din veniturile lor obținute din muncă, iar la țărani circa 16%.

Anul viitor, pensionarii vor beneficia de venituri suplimentare de aproape 2 miliarde de lei. Fondul total de pensii va crește cu peste 24% față de 1972.

Eforturile statului pentru creșterea nivelului de trai al populației se reflectă și în prevederile privind sporirea desfacerilor de mărfuri, a volumului prestațiilor de servicii, a numărului de locuințe, precum și în dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului, ocrotirii sănătății, culturii. Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației s-a prevăzut creșterea livrărilor către fondul pieței, față de 1972, cu 8,8% la lapte și produse din lapte, cu 23,5% la pește, cu 14% la ouă, cu 6,2% la ulei comestibil, cu circa 5% la carne și produse din carne, cu aproape 9% la confecții, cu 14,8% la încălțăminte. Acest volum sporit al desfacerilor impune Ministerului Comerțului Interior, organelor centrale cu activitate comercială să ia măsuri pentru buna gospodărire și repartizarea judicioasă a fondurilor de marfă pe teritoriu, pentru îmbunătățirea condițiilor de igienă și servire a cumpărătorilor, de la care nu trebuie admisă nici o concesie. Prestările de servicii pentru populație însumează în anul 1973 aproape

23 de miliarde de lei, cu 13,7% mai mult față de 1972. Este necesar să se ia măsuri pentru diversificarea largă a gamei de servicii, pentru sporirea operativității și promptitudinii în servirea cetățenilor, pentru imprimarea unui înalt spirit de răspundere față de calitatea lucrărilor efectuate, combătîndu-se cu energie dezordinea și tendințele de speculă ale unor lucrători din acest sector.

În anul 1973 se prevede construirea de către stat a unui număr de 111 000 de apartamente, cu circa 11 000 mai mult decît era prevăzut inițial în cincinal. Începînd cu anul 1973, prin alocarea unor fonduri suplimentare se va îmbunătăți confortul noilor locuințe, astfel încît apartamentele de categoriile I și II să reprezinte circa 70%, față de 46% cît era prevăzut în cincinal. Pentru o justă repartizare a noilor locuințe se va extinde nominalizarea apartamentelor pe întreprinderi industriale și mari șantiere, îndeosebi pentru unitățile ce se află în construcție. Comitetele executive ale consiliilor populare trebuie să concentreze eforturile în vederea realizării integrale a planului de construcții de locuințe pe anul 1973. Trebuie, de asemenea, asigurată construirea noilor săli de clasă, laboratoare, ateliere-școală, internate și cămine studențești, precum și a unităților sanitare. Pentru a veni în ajutorul femeilor care lucrează în producție, planul pe 1973 prevede sporirea cu 12 800 a locurilor în creșe și cu 11 800 în grădinițele de copii.

Toate prevederile social-culturale ale planului pe 1973 trebuie transpuse în viață cu fermitate, asigurîndu-se astfel înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de ridicare neîncetată a nivelului de viață al oamenilor muncii, de făurire a bunăstării și fericirii întregului popor.

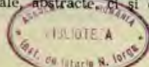
Tovarăși,

Partidul nostru acționează cu consecvență pentru a asigura ca planificarea, întreaga activitate de conducere și

organizare a economiei să se realizeze cu participarea nemijlocită a clasei muncitoare, a maselor largi de oameni ai muncii. În acest sens au fost luate, după cîte știți, un șir de măsuri. Legile supuse dezbaterii plenarei și care urmează a fi adoptate de Marea Adunare Națională vor acționa în acest scop. De asemenea, sînt în curs de definitivare o serie de alte măsuri în spiritul hotărîrilor Conferinței Naționale din vara acestui an.

Pe baza propunerilor făcute de unii primi secretari la consfătuirea din septembrie, Comitetul Executiv propune adoptarea unor măsuri cu privire la mai buna repartizare a muncii în cadrul comitetelor județene și al consiliilor populare județene. Acestea se referă la faptul că în viitor secretarii cu problemele economice vor îndeplini și funcția de vicepreședinți ai consiliilor populare județene, putînd, în felul acesta, coordona mai bine problemele ce le stau în atenție. Această măsură este cu atît mai indicată, cu cît în următoarele cîteva săptămîni se vor crea și noile organe de planificare teritoriale, ca organe de stat, care vor trebui să fie îndrumate de comitetele județene de partid și de consiliile populare județene. Urmează să se adopte, de asemenea, legea privind controlul economico-social, care va da atribuții noi comisiilor economice și Consiliului Economic, inclusiv dreptul de a aplica măsuri și sancțiuni. Aceasta impune să existe răspundere deplină și pe linie de partid și pe linie de stat. Iată de ce am găsit logică propunerea făcută de primii secretari și am hotărît să o supunem aprobării plenarei.

A doua propunere se referă la faptul că secretarii cu problemele de propagandă urmează să devină, de asemenea, și vicepreședinți ai consiliilor populare județene, îndrumînd direct și activitatea de învățămînt și cultură din întreg județul, avînd deci dreptul nu numai de a da îndrumări generale, abstracte, ci și de a lua măsuri con-

crete pentru buna desfășurare, în spirit unitar, a acestei activități.

Considerăm că prin aceste măsuri — care se vor extinde și la municipii și la orașe — se va îmbunătăți munca comitetelor județene de partid și a consiliilor populare județene, se va asigura o unitate mai deplină a conducerii. Aceasta va contribui la creșterea rolului conducător al partidului în domeniile respective de activitate.

Avem, de asemenea, în vedere coordonarea de către Comitetul Central și de către Secretariatul C. C., precum și de către secretariatele comitetelor județene a activității de control pe linie de partid și de stat, eliminîndu-se suprapunerile existente astăzi în acest domeniu. Deocamdată se va menține aparatul de control și la comitetele de partid și la consiliile județene, urmînd ca — pe baza practicii activității comune de coordonare ce se va desfășura — să tragem concluzii după un anumit timp, stabilind atunci dacă îl vom menține în forma actuală sau îl vom unifica și organizatoric ; vom vedea ce va spune în această privință experiența.

Comitetul Executiv propune, totodată, plenarei Comitetului Central un șir de noi măsuri menite să ofere un cadru organizatoric mai bun activității comitetelor și consiliilor oamenilor muncii din întreprinderi, creșterii inițiativei și răspunderii maselor de oameni ai muncii în conducerea unităților respective.

Considerăm că aceste măsuri vor exercita o influență pozitivă, vor spori eficiența activității comitetelor și consiliilor oamenilor muncii din întreprinderi, vor duce la dezvoltarea democrației socialiste, a participării oamenilor muncii la conducerea societății.

Avem în vedere ca în întreprinderile industriale, de transport și construcții, în întreprinderile agricole de stat și de mecanizare a agriculturii, precum și în institutele

de proiectări și cercetări să se organizeze consilii și comisii pe domenii, care vor funcționa pe lingă comitetele oamenilor muncii și sub îndrumarea organizațiilor de partid din aceste unități.

Astfel, se vor crea consilii de control muncitoresc, comisii pentru problemele de organizare a producției și a muncii, comisii pentru economii și buna gospodărire a unităților economice, comisii pentru mecanizarea și automatizarea producției, comisii pentru calitatea producției, iar la întreprinderile care au activități de comerț exterior, comisii pentru problemele de export-import și la întreprinderile care vor avea plan de dezvoltare și de investiții, comisii pentru problemele de investiții și dezvoltare.

Comitetele și consiliile oamenilor muncii, de comun acord cu organizațiile de partid, vor putea organiza, în măsura în care va fi necesar, și alte comisii. În consiliile pentru controlul muncitoresc și comisiile pe domenii de activitate vor fi cuprinși muncitori de înaltă calificare și cu experiență îndelungată în producție, cei mai buni ingineri, tehnicieni, economiști și alte cadre de specialitate.

Toate aceste consilii și comisii vor participa direct la soluționarea problemelor activității economice și sociale a întreprinderilor, realizării indicatorilor planului de producție, folosirii capacităților de producție, ridicării calității produselor, respectării tehnologiilor de fabricație. Consiliile și comisiile muncitorești vor acționa pentru dezvoltarea unei atitudini înaintate față de muncă, pentru stimularea inițiativelor creatoare ale oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor economice și sociale, precum și pentru combaterea manifestărilor de nepăsare, neglijență și lipsă de răspundere. Totodată, acestea vor urmări respectarea normelor privind protecția și igiena muncii, întărirea disciplinei în producție, relațiile de muncă, precum

și orice alte probleme care privesc condițiile de muncă din unitatea respectivă. Consiliile și comisiile de care am vorbit se vor sprijini în întreaga lor activitate pe participarea largă a maselor de oameni ai muncii și vor desfășura o activitate permanentă, pe bază de program de lucru, acordînd un sprijin efectiv organelor colective în conducerea eficientă a activității economice și sociale. În acest fel, comitetele și consiliile oamenilor muncii vor dispune de forme organizatorice corespunzătoare studierii mai atente și soluționării problemelor din diferite domenii de activitate, cu participarea largă a maselor de oameni ai muncii. Consider că adoptarea acestor măsuri va avea o influență pozitivă asupra dezvoltării democrației muncitorești, a democrației noastre socialiste, în general asupra întăririi legăturilor partidului cu masele de oameni ai muncii, asupra creșterii rolului său conducător în toate domeniile de activitate.

Tovarăși,

Realizarea prevederilor înscrise în planul de stat pe 1973, ridicarea pe un plan superior a activității în toate compartimentele vieții noastre economice pun sarcini de mare răspundere în fața organelor și organizațiilor de partid, fac necesară întărirea în continuare a rolului lor conducător în orientarea și organizarea activității din economie, în unirea și mobilizarea tuturor forțelor poporului, a energiilor și elanului oamenilor muncii într-o direcție unică — creșterea avuției naționale, înfăptuirea programului partidului, înflorirea patriei noastre socialiste.

Întreg ansamblul problemelor economice la care m-am referit trebuie să facă obiectul unor analize aprofundate, concrete din partea fiecărei organizații de partid care lucrează în industrie, agricultură, transporturi, cercetare, comerț etc., soluționarea lor constituind conținutul principal al întregii lor activități politice și organizatorice. Criteriul de bază după care trebuie apreciată calitatea și eficacitatea muncii desfășurate de organizațiile de partid din economie, din toate sectoarele de activitate îl constituie rezultatele concrete obținute de colectivele respective în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în creșterea producției și a productivității muncii, în reducerea cheltuielilor materiale, în realizarea obligațiilor de export, într-un cuvînt în creșterea eficienței întregii activități. Trebuie creat pretutindeni un puternic curent de opinie în vederea intensificării luptei pentru economii în toate sectoarele de producție, pentru fructificarea la maximum a resurselor economiei noastre naționale. În toate întreprinderile și unitățile economice, organizațiile de partid trebuie să militeze pentru a se crea condiții ca oamenii muncii să-și poată manifesta din plin drepturile și obligațiile ce decurg din dubla lor calitate de proprietari ai mijloacelor de producție și de producători, participînd activ, cu spirit de inițiativă și răspundere la întreaga organizare și conducere a activității. Fiecare organizație de partid, fiecare comunist poartă răspunderea pentru felul în care unitatea din care face parte își îndeplinește planul, contribuie la înfăptuirea politicii generale a partidului, la dezvoltarea economico-socială a țării. Trebuie să fie clar că rolul conducător al partidului nu este o noțiune abstractă, ci o realitate vie, care se exprimă în modul în care organele și organizațiile sale, fiecare comunist acționează pentru unirea eforturilor oamenilor muncii, pentru soluționarea cu succes a tuturor problemelor pe care le ridică activitatea practică, concretă pentru construirea societății socialiste.

Doresc încă o dată să menționez că Comitetul Central dă o înaltă apreciere muncii depuse de organele și organizațiile de partid județene, orășenești și comunale, din întreprinderi și instituții. Fără îndoială, succesele pe care le-am obținut sînt în măsură însemnată rodul muncii co-

muniștilor, al organizațiilor de partid, al exercitării juste de către partidul nostru, în ansamblu, a rolului conducător în toate sectoarele operei de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Comitetelor județene, municipale și orășenești le revin răspunderi tot mai mari în viitor. Îmi exprim încrederea că ele vor lua măsurile necesare pentru a lichida neajunsurile care se mai manifestă într-un loc sau altul, pentru a uni toate forțele organizațiilor de partid în vederea ridicării activității generale a partidului la nivelul cerințelor actuale ale dezvoltării rapide a țării noastre. Este de înțeles că organele și organizațiile de partid își vor putea îndeplini în condiții mai bune marile îndatoriri ce le revin numai în măsura în care vor adînci și dezvolta democrația de partid, vor asigura participarea largă a comuniștilor la activitatea de partid, vor acționa pentru unirea eforturilor clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii în înfăptuirea politicii interne și externe a partidului. Sînt convins că organizațiile noastre de partid își vor îndeplini cu cinste aceste îndatoriri. *(Aplauze prelungite).*

Stimați tovarăși,

Preocupîndu-ne de înfăptuirea cu succes a programului de dezvoltare socialistă a țării, de mobilizarea energiilor și capacităților creatoare ale întregului popor în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României, acordăm, totodată, o atenție deosebită problemelor vieții internaționale, participării active a României la eforturile popoarelor, ale forțelor înaintate ale omenirii pentru îmbunătățirea climatului mondial, pentru pace și colaborare între popoare.

Sînt cunoscute principiile care stau la baza politicii externe a României, a relațiilor noastre cu toate țările socialiste, cu popoarele care au pășit de curînd pe calea dezvol-

tării independente, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Evenimentele, evoluția vieții internaționale înseși confirmă pe deplin justețea liniei generale externe promovate de partidul și statul nostru. Acționăm consecvent pentru realizarea unor raporturi noi între state, bazate pe respectarea independenței și suveranității naționale, pe deplina egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne, pe avantaj reciproc, pe renunțare la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre țări, pe respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, calea de dezvoltare, fără nici un amestec din afară. Militâm activ pentru abolirea politicii imperialiste de dominație, dictat și agresiune, pentru stingerea focarelor de conflicte și încordare care persistă în unele zone ale globului și care pun în pericol pacea lumii. Am primit cu satisfacție știrile cu privire la acordul realizat între Statele Unite și Republica Democrată Vietnam în legătură cu încetarea acțiunilor militare și realizarea păcii. Amînarea semnării acordului ne-a produs, desigur, îngrijorare. Sperăm că în cadrul convorbirilor care au fost reluate la Paris se va ajunge la semnarea acordului, punîndu-se astfel capăt războiului din Vietnam, creîndu-se condiții pentru restabilirea păcii și dezvoltarea liberă a poporului vietnamez și a celorlalte popoare din Indochina, corespunzător propriei lor voințe.

Avînd în vedere schimbările pozitive care au loc în viața internațională, dorința tot mai arzătoare a popoarelor de a trăi în pace și înțelegere, apreciem că există o perspectivă bună pentru destindere și colaborare în lume. Desigur, nu ne facem iluzii, știm că mai sînt multe probleme spinoase nesoluționate, că mai sînt forțe imperialiste reacționare care se opun destinderii, dar apreciem că, dacă popoarele vor acționa activ, cursul spre pace și securitate va putea fi continuat și chiar intensificat. Problemele care

confruntă omenirea pot fi soluționate dacă la rezolvarea lor, la viața internațională vor participa, cu drepturi egale, toate statele — mari, mijlocii sau mici — și își vor spune cuvîntul toate țările lumii.

Acordăm o atenție deosebită dezvoltării unui climat de pace și colaborare pe continentul nostru. Acționăm pentru înfăptuirea securității în Europa — continentul de unde au izbucnit două războaie mondiale, care au provocat suferințe uriașe tuturor statelor, celor mai multe popoare.

După cum se știe, zilele acestea urmează să înceapă lucrările pregătitoare în vederea convocării conferinței general-europene. România a trimis reprezentanții săi la aceste lucrări și e hotărîtă să ia parte activă atît la pregătirea conferinței general-europene, consacrată înfăptuirii colaborării și securității pe continent, cît și la conferință, în toate fazele și etapele sale. Dealtfel, trebuie să menționez în fața plenarei că, din momentul în care s-a pus problema trecerii la activitatea de pregătire a conferinței europene, îndeosebi începînd din anul 1966, România s-a manifestat în această direcție ca una din țările cele mai active. Acum putem avea satisfacția de a spune că am adus realmente o contribuție prețioasă la realizarea condițiilor pentru trecerea la pregătirea conferinței general-europene. Sperăm, de asemenea, că vom avea satisfacția de a participa la o conferință cu rezultate bune !

Desigur, după cum știți, noi așteptăm mult de la această conferință, în sensul ca ea să consfințească într-un document, semnat de toate țările participante, principiile care trebuie să stea la baza relațiilor dintre toate statele europene, și anume : egalitatea în drepturi, respectul reciproc al independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în raporturile interstatale.

Considerăm necesar, totodată, ca această conferință să

adopte măsuri corespunzătoare în privința extinderii, fără nici o îngrădire, a colaborării economice, științifice, culturale și în alte domenii între statele din Europa. Așteptăm, de asemenea, ca la conferință să se ajungă la formarea unui organism permanent care să asigure continuarea contactelor, pregătirea altor reuniuni, organizarea altor discuții, pregătirea materialelor necesare soluționării diferitelor probleme ce apar în relațiile dintre statele continentului nostru.

Noi pornim de la faptul că înfăptuirea securității europene este o problemă a tuturor popoarelor de pe continent, că la pregătirea și ținerea ei trebuie să participe toate statele, cu drepturi depline, fără a se ține seama de orînduirile lor sociale, de mărimea sau stadiul dezvoltării lor economice, de apartenența lor la diferite blocuri militare. Participanții la lucrările pregătitoare și la conferința europeană vor reprezenta state naționale independente, suverane. Ei vor expune și vor milita pentru punctele de vedere ale țărilor pe care le reprezintă, pentru colaborarea egală între toate popoarele din Europa. În acest spirit va participa la pregătirea și la desfășurarea conferinței țara noastră, în acest spirit va acționa și în viitor România în problemele securității europene, ca, dealtfel, în general, în problemele relațiilor dintre statele lumii.

După părerea noastră, problemele securității europene nu pot fi separate de problemele fundamentale ale vieții continentului și, în primul rînd, de eforturile pentru dezangajare militară, pentru retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state în granițele naționale, pentru reducerea trupelor naționale, pentru lichidarea bazelor militare străine, în general, de problemele dezarmării. În definitiv, despre ce securitate se poate vorbi dacă nu se abordează și nu se găsesc soluții la problemele vitale de care depinde

securitatea națiunilor — cursa înarmărilor, dezvoltarea armatelor ?

În această ordine de idei, România a propus și va milita în continuare pentru a se ajunge la soluții concrete, începînd, desigur, cu unele măsuri parțiale, cum ar fi angajamentul solemn al tuturor statelor de a renunța la efectuarea de manevre militare, la demonstrații de forță, la masarea de trupe la granițele altor state, de a trece la reducerea bugetelor militare.

Este de înțeles că trebuie să începem cu ceva. Să nu ne mulțumim cu discuții generale, așa cum se face de mult timp la Geneva, unde se țin discursuri despre dezarmare, în timp ce continuă să se intensifice cursa înarmărilor, să crească bugetele militare ale statelor. Trebuie să facem în așa fel ca conferința pentru securitate europeană să ducă realmente la măsuri concrete pentru curmarea cursei înarmărilor, pentru dezarmare, pentru realizarea unei securități reale pentru toate popoarele.

Dezangajarea militară trebuie să-și găsească expresie în crearea de zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii, inclusiv în regiunea balcanică, și, desigur, în măsuri concrete care să ducă, pînă la urmă, la lichidarea armelor nucleare în general.

În dezarmare sînt interesate toate popoarele europene, așa cum sînt, dealtfel, interesate toate popoarele lumii. De aceea, este pe deplin firesc și legitim ca toate țările să ia parte, cu drepturi egale, la soluționarea acestei probleme cruciale, în interesul păcii și colaborării în Europa și în întreaga lume.

Se vorbește în ultimul timp de începerea unor discuții privind reducerea trupelor, cu participarea numai a unor state din Europa, ceea ce ar însemna să se meargă, pînă la urmă, pe calea unor discuții de la bloc la bloc, pe calea ruperii problemelor esențiale ale securității de conferința

europeană. Trebuie să spunem deschis că un asemenea curs ar contraveni intereselor statelor de pe continentul european. Discuțiile cu privire la problemele militare, la problema dezarmării — care constituie parte integrantă, esențială a securității — trebuie să se realizeze cu participarea tuturor statelor de pe continent. Noi nu dorim — repet — ca conferința europeană să devină un fel de conferință abstractă despre pace, ci să fie o întîlnire care să dea popoarelor încredere în apărarea independenței și securității lor. De aceea, problemele militare trebuie discutate cu participarea tuturor statelor din Europa.

Discutarea problemelor securității trebuie să ducă, pînă la urmă, la desființarea blocurilor militare, care sînt apreciate astăzi, de mai toate popoarele, ca anacronisme, ca reziduuri ale perioadei războiului rece, care frînează instaurarea unei atmosfere de încredere deplină între popoare, de destindere și colaborare.

De asemenea, nu se poate să nu se aibă în vedere că au trecut aproape 28 de ani de la terminarea războiului și că în Europa încă nu s-au încheiat tratatele de pace. Securitatea europeană presupune, fără îndoială, lichidarea stării de provizorat, instaurarea unei păci trainice, dezvoltarea colaborării pe baza egalității în drepturi între toate țările continentului.

Iată cîteva probleme legate de începerea și desfășurarea lucrărilor pentru pregătirea conferinței general-europene care se pun astăzi în fața guvernului, a poporului nostru, a altor popoare, iată spiritul în care considerăm că trebuie să acționăm în viitor. Sînt convins că plenara Comitetului Central va adopta această orientare pentru activitatea noastră, dînd mandat Comitetului Executiv și guvernului să acționeze cu consecvență, în viitor, în acest spirit, care corespunde hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a partidului din acest an.

Astfel, România își va putea aduce, în continuare, contribuția activă la dezvoltarea colaborării în Europa, la înfăptuirea securității, la cauza păcii în întreaga lume.

Stimați tovarăși,

La plenară, după cum ați văzut, participă, pe lingă membrii Comitetului Central, primi secretari, miniștri adjuncți, conducători de organizații economice centrale, directori de centrale industriale, secretari de partid din uzine și fabrici. Lucrările se vor desfășura în așa fel, incit să dea posibilitate participanților să contribuie la stabilirea celor mai bune măsuri în vederea înfăptuirii programului de dezvoltare a țării noastre. Așteptăm din partea tuturor participanților o contribuție cit mai concretă la găsirea celor mai bune soluții pentru înlăturarea lipsurilor, pentru ridicarea nivelului general al activității noastre.

Sarcinile pe anul viitor sint mari, dar este pe deplin posibil să fie îndeplinite. Prevederile planului se bazează pe angajamentele asumate de organizațiile județene, orășenești de partid, de colectivele oamenilor muncii din întreprinderi, și de aceea avem convingerea că ele vor fi îndeplinite în cele mai bune condiții. Este necesar să trecem cu hotărîre la muncă, în așa fel încit pînă în a doua parte a lunii ianuarie să fie întocmite programe și planuri de măsuri concrete în fiecare unitate, pînă la ultimul loc de muncă; fiecare muncitor să știe ce sarcini îi revin. Spre sfîrșitul lunii ianuarie, plenara Comitetului Central — poate în aceeași compoziție, cu aceiași participanți — se va reuni din nou pentru a asculta rapoarte și informări asupra măsurilor luate pentru realizarea planului și pentru a hotărî noi măsuri în vederea transpunerii în viață a propunerilor și soluțiilor ce se vor contura în

întreprinderi și instituții, în dezbaterile din conferințele județene de partid care vor avea loc în ianuarie.

In felul acesta vom avea siguranța că prevederile planului, toți indicatorii vor fi bine cunoscuți în unitățile economice, de către toți oamenii muncii, că se vor lua măsurile corespunzătoare pentru înfăptuirea lor.

Avem tot ce ne trebuie pentru a asigura înfăptuirea planului pe anul 1973. Depinde numai de munca fiecăruia dintre noi, a fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii! Doresc să exprim convingerea conducerii de partid și de stat că toate organizațiile de partid, toate cadrele din economie, comuniștii, toți oamenii muncii vor face totul pentru a da viață acestui program de dezvoltare rapidă a țării, pentru înfăptuirea măreţelor obiective stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, asigurînd înaintarea rapidă a patriei noastre pe calea societății socialiste multilateral dezvoltate, pe calea comunismului, a bunăstării și fericirii întregului popor.

(Cuvintarea a fost subliniată în repetate rînduri cu vii și puternice aplauze. La sfîrșit, participanții la plenară au ovaționat îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru conducerea sa, pentru secretarul general al partidului).

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI

— 21 noiembrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Dezbaterea problemelor înscrise pe ordinea de zi a plenarei noastre a fost încheiată. În cursul lucrărilor acestei plenare, care au început, de fapt, sîmbătă — sîmbătă şi duminică au avut loc şedinţele unor comisii permanente ale Comitetului Central — şi au continuat ieri şi astăzi, au luat cuvîntul un mare număr de tovarăşi. În cadrul comisiilor de lucru, constituite luni, au vorbit 162 de tovarăşi, iar în plenul şedinţei Comitetului Central, 19 tovarăşi. Dacă avem în vedere şi pe cei 50 de tovarăşi care au vorbit în cadrul comisiilor permanente ale C.C., rezultă că plenara noastră a avut dimensiunile unui adevărat congres. Aceasta a permis plenarei să dezbată pe larg şi să analizeze în profunzime problemele înscrise la ordinea de zi, să stabilească măsuri corespunzătoare pentru înfăptuirea în bune condiţii a sarcinilor ce ne stau în faţă.

În centrul dezbaterilor, atît în comisii, cît şi în plenară, s-au aflat problemele planului pe anul 1973. Prin

tot ceea ce s-a spus aici, precum şi prin aprobarea proiectului de hotărîre, plenara, participanţii la lucrările plenarei — în număr de 860 — au aprobat în unanimitate planul, programul de activitate pentru anul viitor. Avem de îndeplinit sarcini mari. Aceasta cere eforturi intense din partea tuturor organelor şi organizaţiilor de partid, a conducerilor tuturor întreprinderilor şi ministerelor, din partea tuturor oamenilor muncii. Trebuie spus, totodată, că dispunem de o bază materială bună, de cadre capabile pentru a putea îndeplini în condiţii corespunzătoare aceste sarcini.

Vreau să menţionez încă o dată că prevederile de plan stabilite pe ministere, pe centrale sînt obligatorii, iar contractele economice nu pot înlocui sarcinile de plan. Ministerele, Comitetul de Stat al Planificării, celelalte organe economice au sarcina să defalce obligaţiile planului de stat pe centrale şi întreprinderi. Trebuie înţeles că aceste sarcini nu sînt benevole. Toate întreprinderile au obligaţia să contracteze şi să îndeplinească acele sarcini şi acele produse înscrise în plan de către minister, de către Comitetul de Stat al Planificării. De ce insist asupra acestei probleme? Pentru că am constatat că unii tovarăşi — ce-i drept, puţini la număr —, în dorinţa de a-şi face viaţa mai uşoară, cînd primesc sarcini mai grele, spun că au contractat deja cu anumiţi beneficiari lucrări mai simple, că au ocupat capacitatea de producţie şi, ca atare, nu mai pot produce utilajele şi maşinile de o tehnicitate mai complexă care li se cer şi de care are nevoie economia naţională. Trebuie să se înţeleagă că nimeni nu are voie să contracteze pînă cînd nu a asigurat capacităţile necesare fabricării produselor stabilite în plan. Numai după ce au asigurat realizarea tuturor obligaţiilor de plan şi mai rămîn capacităţi disponibile, întreprinderile se mai pot adresa altor beneficiari. Nu pentru a ocoli

sarcinile complexe de producție am creat uzine moderne constructoare de mașini, ci pentru a realiza utilajele de care avem nevoie. Acest lucru vreau să fie bine înțeles de către toată lumea. Este greșit să se creadă că legea contractelor exclude obligația îndeplinirii sarcinilor de plan, că fiecare poate contracta ce vrea, ce poate realiza mai ușor, făcîndu-și astfel viața mai ușoară. Fiecare întreprindere trebuie să producă ceea ce se stabilește prin plan, corespunzător cerințelor economice generale. M-am referit în special la industria construcțiilor de mașini pentru că aici problemele sînt mai complicate, dar problema este valabilă și în metalurgie, în industria chimică, în transporturi, în industria ușoară și în celelalte ramuri.

În ce privește ansamblul problemelor discutate în plenară, nu consider necesar să mă mai opresc asupra lor. Esențial este acum să trecem, pînă la sfîrșitul anului acesta, la buna așezare a planului pe 1973, pe trimestre și pe luni. Accentul trebuie pus pe primele luni, nu pe ultimele. Trebuie încărcate la maximum lunile ianuarie, februarie, martie, și nu lăsate sarcinile mai grele pentru septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie. De obicei ar trebui ca la 15 decembrie să încheiem planul pe anul în curs, pentru a putea pregăti din vreme producția pentru anul viitor. Pentru construcțiile de mașini am stabilit astăzi ca eșalonarea să se facă în așa fel încît tot ceea ce trebuie livrat pentru 1973 să se termine la 15 decembrie 1973, astfel ca ultimele 15 zile ale anului să fie folosite pentru pregătirea producției anului 1974. Aceasta este valabil și pentru celelalte ministere. Practic ar trebui ca la 15 decembrie să terminăm și livrarea producției de export pentru anul în curs, urmînd ca tot ceea ce producem în continuare să fie livrat pentru anul următor. Totodată, să luăm măsuri pentru a asigura din prima lună un ritm corespunzător, o eșalonare corespunzătoare a

producției, a investițiilor, a tuturor activităților economice. Să facem aceasta prin plan, să nu mai lăsăm ca fiecare minister să procedeze cum dorește.

Rog să se aplice, de asemenea, cu strictețe hotărîrile congresului și Conferinței Naționale privind asigurarea livrării cu prioritate a producției pentru export. Fiecare întreprindere trebuie să producă pentru satisfacerea cerințelor pieței, iar exportul este o necesitate a progresului general al țării. Acest lucru trebuie înțeles de către toți cei care conduc un sector de activitate economică, o întreprindere, o unitate de producție. În acest sens trebuie acționat!

Există toate premisele ca planul pe anul 1973 să fie realizat în bune condiții. Așa cum au menționat mai mulți tovarăși, se poate socoti că 1973 va fi un an hotăritor pentru întregul cincinal, atît în ce privește realizarea noilor capacități de producție, cît și, în general, în îndeplinirea obiectivelor economice. Dacă vom realiza în bune condiții tot ceea ce ne-am propus pentru 1973, dacă vom pune neîntîrziat mai multă ordine în activitatea economică, vom avea siguranța deplină că prevederile de plan pentru ceilalți ani ai cincinalului vor fi realizate cu succes.

Avem mai mult de o lună pînă la sfîrșitul anului acesta și trebuie spus că mai sînt încă multe de făcut pentru realizarea în bune condiții a planului. Este necesar să fie luate toate măsurile pentru îndeplinirea planului pe acest an la toți indicatorii și, totodată, pentru trecerea la pregătirea, în condiții cît mai corespunzătoare, a planului pe anul 1973.

Îmi exprim convingerea că toți participanții vor merge acasă cu hotărîrea de a lua — împreună cu comitetele județene de partid, cu organizațiile de partid, cu conducerile colectivelor din unitățile economice, cu oamenii

muncii din toate sectoarele — măsuri energice și eficace pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor stabilite de plenară. Sînt convins că planul pe 1973 va fi realizat cu succes, că la plenara de la sfîrșitul anului 1973 vom putea constata cu satisfacție înfăptuirea și depășirea tuturor obiectivelor și sarcinilor pe care ni le-am propus.

Cu aceste gînduri, urez tuturor oamenilor muncii, comuniștilor, dumneavoastră tuturor, succese în muncă și multă sănătate!

(Aplauze puternice, prelungite. Participanții la plenară ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru conducerea sa, pentru secretarul general al partidului).

CUVÎNT LA SOLEMNITATEA DECORĂRII ACAD. PROF. PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 80 DE ANI

— 24 noiembrie 1972 —

Dragă tovarășe Constantinescu-Iași,

În numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al guvernului, în numele meu personal, țin să te felicit din toată inima cu prilejul împlinirii a 80 de ani și al acordării înaltei distincții pe care ți-am înminat-o astăzi — „Victoria Socialismului".

Vîrsta de 80 de ani este, fără îndoială, o vîrstă frumoasă, dar, mai cu seamă, este și mai impresionant faptul că timp de 62 de ani ai activat în mișcarea revoluționară socialistă și, după aceea, în partidul comunist. Lupta desfășurată de revoluționarii români, de forțele democratice a fost într-adevăr grea: ilegalitate, închisori — dar te numeri printre acei intelectuali care, alăturîndu-se mișcării revoluționare a clasei muncitoare, ai continuat tot timpul să militezi pentru realizarea năzuințelor de eliberare socială și națională ale poporului român, pentru făurirea societății socialiste. A ajunge sau nu la o anumită vîrstă este, fără îndoială, important. Dar depinde cum ajungi la acea vîrstă. Tu te numeri, tovarășe

Constantinescu-Iași, printre acei care, ajungînd la această vîrstă, ai continuat să te afli permanent în partid, să lupți împreună cu partidul, alături de tovarășii tăi din ilegalitate, să fii în primele rînduri ale activității pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Acesta este, fără nici o îndoială, un lucru minunat. Aș dori ca tot mai mulți din tovarășii noștri din ilegalitate să ajungă la 80 de ani în aceeași situație — de a putea contribui în continuare la făurirea societății socialiste în țara noastră.

Într-adevăr, ne cunoaștem de mult — și mai sînt cîțiva tovarăși aici care, ca și mine, te cunosc —, încă din Comitetul național antifascist. Ne-am întîlnit în închisoare — mi se pare că stăteam chiar alături — și apoi în anii de după eliberare. Noi apreciem mult activitatea pe care ai desfășurat-o, tovarășe Constantinescu-Iași.

Consider că este un lucru bun să stringi lucrările din toată această perioadă de 62 de ani pentru a le edita, punînd, în felul acesta, la îndemîna tineretului, a partidului, a mișcării revoluționare această experiență și activitate, care este un bun al mișcării noastre, al partidului. Încă o dată, doresc să te felicit din toată inima și să-ți urez ani mulți, pentru a duce cu bine la îndeplinire editarea acestor lucrări și pentru a putea participa — în limita posibilităților, desigur — la activitatea pe care o desfășurăm, în continuare, pentru dezvoltarea societății noastre și a te bucura, împreună cu noi toți, de cuceririle obținute în edificarea societății socialiste, în făurirea bunăstării și fericirii întregului nostru popor.

Mulți ani și sănătate! *(Aplauze).*

INTERVIU ACORDAT ZIARISTULUI HAMDY FOUAD DE LA COTIDIANUL EGIPTEAN „AL AHRAM" DIN CAIRO

— 28 noiembrie 1972 —

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, care sînt, după 25 de ani de la crearea republicii, succesele obținute de țara dumneavoastră și ce probleme mai aveți de rezolvat?*

RĂSPUNS: În cei 25 de ani de la proclamarea republicii, în România au fost obținute succese deosebit de importante în toate domeniile de activitate. Practic, România s-a transformat dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată, într-o țară industrial-agrară, organizată pe baza tehnicii și științei moderne.

Anul acesta, industria românească produce de 20 de ori mai mult decît în 1938, anul cu producția cea mai mare din perioada dinainte de eliberare. S-au dezvoltat ramuri moderne ale industriei. Producem utilaje complexe chimice și pentru rafinării, utilaj petrolier, tractoare, camioane, autoturisme și alte mijloace de transport. S-a dezvoltat puternic producția de mașini-unelte, iar în ultimii ani electronica, care ocupă un loc important în cadrul industriei noastre constructoare de mașini. Acoperim din producția internă circa 70% din necesarul de mașini și utilaje. De asemenea, acoperim complet din producția internă nece-

sarul de tractoare, camioane şi de alte mijloace de transport. Exportăm deja în cîteva zeci de ţări produse ale industriei constructoare de maşini. Producţia în industria noastră chimică a crescut, de asemenea, de aproape 30 de ori faţă de situaţia dinainte de război.

Agricultura este complet cooperativizată şi asigură aprovizionarea deplină a populaţiei cu produse agroalimentare. Dealtfel, producţia agricolă din acest an este din cele mai mari din istoria României.

Succese deosebite s-au obţinut şi în dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii. Actualmente am introdus învăţămîntul obligatoriu de 10 ani, întregul învăţămînt fiind gratuit. Numărul studenţilor din România este astăzi la nivelul ţărilor dezvoltate. Asigurăm pregătirea în ţară a tuturor cadrelor pentru toate domeniile de activitate. Totodată, pe această bază, acordăm şi asistenţă tehnică unor ţări prietene. De asemenea, în institutele de învăţămînt românesc învaţă cîteva mii de studenţi din ţările în curs de dezvoltare prietene. Dealtfel, aş putea spune că tocmai rezultatele obţinute în dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii au făcut posibile şi succesele în dezvoltarea economiei, pentru că, pînă la urmă, factorul hotărîtor în progresul general al oricărei naţiuni este ridicarea nivelului general de cultură. Acestei probleme noi i-am acordat şi îi acordăm o atenţie deosebită.

Pe baza progreselor obţinute în dezvoltarea economiei naţionale a crescut continuu nivelul de trai al poporului. Au sporit veniturile oamenilor muncii de la oraşe şi de la sate, s-a dezvoltat puternic construcţia de locuinţe, s-a îmbunătăţit aprovizionarea populaţiei.

Desigur, avînd în vedere că am pornit de la un nivel destul de redus, România continuă să fie încă o ţară în curs de dezvoltare, cu toate succesele mari pe care le-a înregistrat. Depunem însă eforturi susţinute în vederea lichidării cît mai rapide a stării de înapoiere moştenite din trecut, propunîndu-ne ca în următorii 10—15 ani să ne apropiem mult de ţările dezvoltate din punct de vedere industrial. Desigur, ţinem seama că aceste ţări înaintează şi ele pe drumul dezvoltării economico-sociale, dar am avut în vedere ca ritmul de dezvoltare al României să depăşească cu ceva mai mult ritmul celorlalte ţări. De exemplu, în ultimii doi ani producţia industrială a României s-a dezvoltat într-un ritm de aproape 12% anual, în timp ce în ţările mai dezvoltate acest ritm este în medie de 5—6%. Această dezvoltare într-un ritm mai înalt ne va da posibilitatea ca într-o perioadă de 10—15 ani să reducem simţitor decalajul existent astăzi.

Doresc însă să menţionez încă o dată că problema principală care se pune este cea a pregătirii cadrelor, pentru că, din punctul de vedere al construcţiei unor uzine, lucrurile se pot soluţiona în cîţiva ani, dar este necesar să se asigure şi cadrele respective pentru buna desfăşurare a activităţii acestora. Sperăm că dificultăţile, greutăţile pe care le mai avem de rezolvat vor putea fi însă învinse, desigur, prin forţele unite ale poporului în primul rînd, dar şi prin dezvoltarea colaborării cu ţările prietene, îndeosebi cu ţările socialiste, cu ţările care au păşit pe calea dezvoltării independente, precum şi cu alte state, fără deosebire de orînduire socială. Noi considerăm că orice naţiune care doreşte să obţină succese în dezvoltarea sa trebuie să participe activ la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul de valori materiale şi spirituale. De aceea, considerăm că dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu alte state, şi în primul rînd cu ţările prietene, are o importanţă deosebită.

ÎNTREBARE: *Ce rezultate aşteptaţi de la conferinţa pentru securitate europeană? Consideraţi necesar ca toate ţările participante la conferinţa de la Helsinki să fie invi-*

tate la conferința de la Geneva pentru reducerea forțelor militare in Europa, sau aveți în vedere o altă formulă?

RASPUNS : În primul rînd, noi așteptăm de la conferința pentru securitate europeană adoptarea unor măsuri care să deschidă calea spre o colaborare liberă între toate națiunile europene, să creeze mai multă siguranță în dezvoltarea independentă a fiecărui stat, să statueze principiile egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, cît și renunțarea la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Așteptăm ca această conferință să creeze condiții pentru o colaborare economică, tehnico-științifică, culturală și în alte domenii între toate statele europene. De asemenea, așteptăm ca în cadrul conferinței să se ajungă la constituirea unui organism permanent care să se preocupe de dezvoltarea colaborării dintre statele europene, putînd să primească și atribuția de a soluționa unele probleme ce s-ar putea ivi în relațiile dintre state.

Trebuie să spun că țările socialiste s-au consfătuit în nenumărate rînduri asupra problemelor securității europene și asupra acestor orientări s-a ajuns la o înțelegere deplină. Sperăm că lucrările pregătitoare de la Helsinki vor duce la stabilirea ordinii de zi și a celorlalte măsuri organizatorice și de procedură cu privire la ținerea propriu-zisă a conferinței general-europene.

În ce privește problema reducerii forțelor militare din Europa, noi apreciem că și în rezolvarea acestei probleme trebuie să se pornească de la faptul că toate țările europene sînt interesate în măsuri de dezangajare militară. Dealtfel, nu se poate concepe un climat de securitate fără a se obține progrese pe calea reducerii forțelor militare, a dezarmării generale, și îndeosebi a dezarmării nucleare. Deci, însăși înfăptuirea securității europene, garantarea

independenței și libertății tuturor statelor sînt legate și de problemele militare. Dealtfel, țările socialiste au discutat în comun și această problemă în ianuarie 1972 la Praga și au ajuns la următoarea concluzie, pe care au înscris-o în declarația semnată cu acest prilej : „Ele — adică țările care au participat la Praga — pornesc de la faptul că problema reducerii forțelor armate și armamentelor în Europa, atît străine, cît și naționale, trebuie rezolvată în așa fel încît să nu se aducă prejudicii țărilor care vor lua parte la o asemenea reducere. Examinarea și definirea căilor de rezolvare a acestor probleme nu trebuie să fie prerogativa alianțelor militar-politice existente în Europa".

Deci, și asupra necesității ca aceste discuții să nu se ducă de la bloc la bloc, ci cu participarea tuturor statelor europene, țările socialiste au ajuns la un consens comun. În acest sens acționează și va acționa în continuare România.

Noi considerăm că la conferința general-europeană trebuie să participe cu drepturi egale toate statele și să se ajungă la soluții care să țină seama de interesele tuturor statelor. În același sens considerăm că și la discutarea problemelor militare trebuie să participe toate țările europene, deoarece orice măsură militară interesează toate statele și afectează, într-un sens sau altul, problemele securității tuturor țărilor. Deci, toate statele sînt interesate să participe la găsirea soluțiilor celor mai corespunzătoare.

ÎNTREBARE : *Credeți, domnule președinte, că în cadrul întîlnirii pregătitoare de la Helsinki — care își va continua luna viitoare lucrările — se va discuta și problema crizei Orientului Mijlociu ?*

RASPUNS : În mod oficial, după cîte cunosc, nu se prevede o discuție în legătură cu situația din Orientul Mijlociu. Însă, după părerea mea, problema va fi abordată

în expunerea părerilor unor state pentru că, în orice caz, Orientul Mijlociu este destul de aproape de Europa, iar securitatea europeană nu poate să se realizeze fără a se ține seama de realizarea păcii și în Orientul Mijlociu, ca, în general, și în alte zone ale lumii. În definitiv, lumea a devenit astăzi destul de mică și orice conflict militar afectează, într-o măsură sau alta, toate continentele. Cu atît mai mult Europa, care are, în general, un rol important în dezvoltarea civilizației în lume.

ÎNTREBARE : *După terminarea agresiunii americane în Vietnam, care este rolul pe care credeți că țările socialiste și iubitoare de pace îl vor putea avea în ajutorarea poporului vietnamez în etapa viitoare ? Am în vedere în special țările care au ajutat Vietnamul în timpul războiului de eliberare.*

RĂSPUNS : Desigur, România, ca și alte state iubitoare de pace, așteaptă să se ajungă în cel mai scurt timp la un acord definitiv și la semnarea lui în cadrul tratativelor de la Paris. Trebuie să vă spun că sîntem oarecum îngrijorați de prelungirea din ultimul timp a acestor tratative. Sperăm, totuși, că se va ajunge într-un timp nu prea îndepărtat la un acord privind încetarea acestui război, creîndu-se astfel condițiile necesare ca poporul vietnamez să-și poată soluționa toate problemele corespunzător dorinței sale, fără nici un amestec din afară. Fără îndoială că, odată cu terminarea războiului, va fi necesar ca țările socialiste, alte țări iubitoare de pace — ca, în fond, toate statele lumii — să acorde, într-un fel sau altul, un ajutor substanțial poporului vietnamez, pentru refacerea economiei și dezvoltarea sa în condiții de pace.

România, care a sprijinit întotdeauna în mod activ Vietnamul, va acorda, fără îndoială — împreună cu celelalte țări socialiste și iubitoare de pace —, întregul său

sprijin poporului vietnamez, ajutîndu-l să obțină o dezvoltare economico-socială rapidă.

ÎNTREBARE : *Evenimentele care au avut loc în ultimii ani au dus la deplasări în echilibrul forțelor pe plan mondial. Care este rolul țărilor mici și mijlocii, alături de acela al marilor puteri, în configurația actuală a lumii ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în ultimii ani au avut loc mari mutații în echilibrul forțelor pe plan mondial. În acest sens, se poate spune că anul 1972 constituie un moment de cotitură în schimbarea raportului mondial de forțe. Desigur, aceasta este rezultatul unei perioade îndelungate, dar trebuie avut în vedere că în 1972 s-au produs evenimente deosebit de importante, istorice, aș putea spune. După părerea mea, semnificația lor constă, în primul rînd, în aceea că politica imperialistă de forță și dictat a suferit un eșec puternic. Devine evident că această politică, precum și politica colonialistă și neocolonialistă, trebuie să fie lichidată cu desăvîrșire, că locul acestei politici trebuie să-l ia o politică nouă, bazată pe egalitate și respect reciproc, pe dreptul fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea sa economico-socială fără nici un amestec din afară.

Nu aș dori să insist asupra factorilor care marchează aceste schimbări, dar este de înțeles că în acest sens trebuie avut în vedere creșterea rolului țărilor socialiste pe plan mondial. În acest cadru, desigur, trebuie menționat rolul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste, care se manifestă ca o forță activă în viața internațională.

O mențiune deosebită doresc să fac în legătură cu afirmarea Republicii Populare Chineze în viața internațională, cu faptul că astăzi a devenit evident că marile probleme internaționale nu se mai pot soluționa fără participarea Republicii Populare Chineze. De aici și faptul că în decursul ultimului an și jumătate Republica Populară

Chineză a fost primită în Organizaţia Naţiunilor Unite, că a fost recunoscută de zeci de state, că a început procesul de normalizare a relaţiilor dintre Statele Unite şi Republica Populară Chineză.

In al doilea rînd, vizita preşedintelui Nixon în R. P. Chineză, precum şi vizita preşedintelui S.U.A. în Uniunea Sovietică au marcat, de asemenea, momente importante în viaţa internaţională, deschizînd perspective însemnate pentru evoluţia ei viitoare. Sperăm, desigur, că aceasta va fi în folosul realizării unei colaborări rodnice între toate statele, pentru afirmarea în lume a principiilor noi în relaţiile dintre toate ţările.

Nu aş putea să nu menţionez şi faptul că în lume s-au afirmat, de asemenea, forţe economice şi politice noi, cum este Piaţa comună — şi în acest cadru Republica Federală a Germaniei — sau cum este Japonia, ceea ce a schimbat într-o măsură însemnată tabloul lumii contemporane.

Totodată, trebuie avut în vedere că un număr tot mai mare de ţări mici şi mijlocii se manifestă tot mai activ în viaţa internaţională, în primul rînd prin o politică de preluare în propriile mîini a bogăţiilor naţionale, prin accentuarea politicii de dezvoltare independentă şi de apărare a suveranităţii lor. Ţările mici şi mijlocii înţeleg că numai participînd activ la viaţa internaţională pot avea garanţia că soluţionarea marilor probleme ale lumii se va face ţinîndu-se seama şi de interesele lor.

Aş putea spune că una din schimbările importante petrecute în lume este faptul că astăzi se recunoaşte tot mai mult că principiile egalităţii, suveranităţii şi independenţei, neamestecului în treburile interne sînt singurele care pot asigura dezvoltarea unei colaborări active între toate statele. Însuşi acest lucru vorbeşte de creşterea conştiinţei popoarelor, de faptul că forţele progresului social, antiimperialiste sînt în stare — dacă vor fi active — să asigure cursul nou de destindere în viaţa internaţională.

Apreciez că aceste schimbări, care sînt în curs de accentuare, deschid perspective largi pentru asigurarea unei lumi mai bune. Doresc însă să menţionez că, în ce ne priveşte, nu ne facem iluzii că toate lucrurile vor merge uşor. Ştim că mai sînt forţe reacţionare, imperialiste, colonialiste care se împotrivesc acestui curs. De aceea, apreciem că este necesar ca toate popoarele — şi în primul rînd forţele progresiste, antiimperialiste — să-şi unească eforturile, să fie tot mai active pentru a asigura acest curs nou în viaţa internaţională. Tocmai pentru că ţinem seama de schimbările din ultimul timp, de creşterea conştiinţei politice a popoarelor, noi sîntem optimişti şi privim cu încredere viitorul, de colaborare şi de pace în lume.

ÎNTREBARE: *S-a remarcat că Israelul a refuzat orice sfat şi să accepte orice logică privind retragerea trupelor din teritoriile ocupate şi stabilirea păcii. Care este politica României faţă de acest refuz? Care este poziţia dumneavoastră faţă de poporul palestinean?*

RĂSPUNS: După cum ştiţi, România s-a pronunţat cu fermitate încă din 1967 pentru încetarea acţiunilor militare şi pentru retragerea trupelor izraeliene din teritoriile ocupate. Am sprijinit adoptarea rezoluţiei Consiliului de Securitate din 1967 şi am acţionat pentru înfăptuirea ei. Am pornit întotdeauna de la faptul că, în situaţia de astăzi, cuceririle de teritorii străine prin forţă nu pot decît să complice relaţiile dintre state şi raporturile internaţionale, că ele nu pot fi acceptate în nici un fel. Nici o cucerire teritorială prin forţă nu poate întări securitatea vreunui stat. Se poate crea la un moment dat iluzia unei asemenea securităţi, dar, mai devreme sau mai tîrziu, aceasta se va dovedi că nu duce la secu-

ritate, ci, dimpotrivă, generează o stare continuă de incordare și, deci, pune în pericol securitatea statului respectiv, a aceluia care recurge la cuceriri teritoriale prin forță.

De la aceste considerente am pornit și pornim și acum în discutarea problemelor din Orientul Mijlociu. Considerăm că este necesar să se aplice rezoluția Consiliului de Securitate, ca Israelul să se retragă din teritoriile ocupate și să se ajungă la asemenea aranjamente care să garanteze integritatea teritorială și suveranitatea tuturor statelor. Este de înțeles — și am declarat nu o dată — că securitatea unui stat, deci și securitatea Israelului, nu poate fi garantată prin cuceriri teritoriale, ci printr-o politică de pace și de colaborare cu vecinii săi. Și acest lucru este valabil pentru toate statele.

În ce privește problema populației palestinene, România s-a pronunțat întotdeauna pentru dreptul la autodeterminare al acestei populații. Considerăm că o soluție trainică în Orientul Mijlociu trebuie să creeze populației palestinene condiții pentru asigurarea unei dezvoltări de sine stătătoare și să-i dea posibilitatea să-și organizeze viața așa cum o dorește. În acest spirit, consider că trebuie depuse eforturi de toate statele interesate și, desigur, în primul rînd de populația palestineană.

Consider că poziția rigidă a Israelului cu privire la rezoluția Consiliului de Securitate nu face decît să complice lucrurile. Este necesar, după părerea mea, să se depună eforturi susținute în vederea determinării aplicării rezoluției Consiliului de Securitate și pentru a se trece la realizarea de pași concreți în această direcție. În acest spirit, noi am salutat la timpul respectiv, inclusiv în cursul vizitei pe care am făcut-o la Cairo, inițiativele președintelui Sadat, ale Egiptului cu privire la începerea soluționării conflictului din Orientul Mijlociu, chiar prin unele aranjamente parțiale. Consider că există posibilități ca în această direcție să se obțină anumite rezultate.

Pot să spun că România, în ce o privește, se pronunță cu hotărîre pentru o soluție politică, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate, și va face tot ceea ce depinde de ea pentru a contribui la realizarea păcii în cel mai scurt timp.

Sper că nu se va ajunge la reluarea războiului în Orientul Mijlociu, ci se va acționa pentru o soluție politică, care, după părerea mea, cred că este posibilă. Orice reluare a acțiunilor militare nu poate decît să complice și mai mult lucrurile și în orice caz va mări mult suferințele popoarelor.

Cred că schimbările și cursul nou din viața internațională atestă tocmai necesitatea de a se face totul pentru soluționarea problemelor pe cale politică, fără recurgerea la forță în relațiile dintre state. Sigur, nu este vorba de luptele de eliberare națională, pentru că este un drept al fiecărui popor de a acționa așa cum consideră necesar pentru a-și asigura independența și suveranitatea atunci cînd acestea sînt puse în pericol. Dar în relațiile dintre state considerăm că trebuie făcut totul pentru a se soluționa problemele pe cale politică.

ÎNTREBARE : *Care este părerea dumneavoastră în legătură cu acțiunile politice pe care trebuie să le întreprindă țările socialiste, statele din lumea a treia pentru a-și asigura suveranitatea și a refuza orice amestec și dependență ?*

RĂSPUNS : Țările socialiste și statele care au pășit pe calea dezvoltării independente, sau țările lumii a treia, cum li se spune, trebuie să acționeze cu mai multă fermitate și unite pentru a asigura afirmarea în relațiile dintre toate statele a principiilor de egalitate și respect

reciproc. În această privință, un rol important are, în primul rînd, dezvoltarea colaborării și unității forțelor politice naționale, progresiste din fiecare stat. Numai în măsura în care în cadrul fiecărui stat forțele progresiste vor fi unite și vor acționa cu fermitate pentru dezvoltarea economico-socială de sine stătătoare a țării respective se va crea forța internă necesară pentru a asigura independența și suveranitatea națională.

În al doilea rînd, este necesar să se dezvolte o colaborare și conlucrare activă între statele care se pronunță pentru dezvoltare independentă, între toate forțele progresiste și antiimperialiste. Ele trebuie să se sprijine reciproc în vederea dezvoltării economico-sociale a fiecărui stat în parte și să nu admită nici un fel de amestec în treburile lor interne. Acționînd în acest fel, se creează realmente premisele cele mai corespunzătoare pentru asigurarea reală a independenței și suveranității fiecărui stat și pentru dezvoltarea poporului respectiv pe calea progresului și bunăstării.

ÎNTREBARE : *După terminarea războiului în Vietnam, Orientul Mijlociu va deveni regiunea cea mai încordată din lume. În același timp, se observă că marile puteri se mulțumesc să întărească pacea numai în Europa. Credeți că situația internațională impune o acțiune nouă pe plan internațional pentru a obliga Israelul să pună în aplicare rezoluția Consiliului de Securitate ?*

RĂSPUNS : De fapt, m-am referit la această problemă. Fără nici o îndoială că, după terminarea războiului din Vietnam, Orientul Mijlociu va rămîne regiunea cu situația cea mai complicată. De aceea, popoarele vor trebui să se preocupe pentru a împiedica dezvoltarea încordării și reluarea ostilităților militare în această zonă, acționînd pentru a se aplica rezoluția Consiliului de Securitate și pentru a se ajunge și aici la restabilirea păcii.

Cred că dacă, împreună cu statele interesate, celelalte state — inclusiv Organizația Națiunilor Unite — vor acționa cu mai multă fermitate, se vor putea găsi soluții care să ducă la restabilirea păcii în această zonă, în spiritul celor ce am spus mai înainte.

ÎNTREBARE : *Vorbind de rolul Organizației Națiunilor Unite, pot fi de acord Națiunile Unite cu acțiunile unei țări — mă refer la Israel — care într-adevăr încalcă rezoluțiile sale ?*

RĂSPUNS : Tocmai de aceea România a propus să se discute la O.N.U. măsurile cu privire la creșterea rolului acestei organizații în realizarea păcii și în aplicarea unei serii de hotărîri. Este, într-adevăr, o situație nu prea bună atunci cînd rezoluțiile Consiliului de Securitate — cum este și cea cu privire la Orientul Mijlociu — sînt ignorate. De aceea trebuie să ne gîndim de a găsi căile prin care O.N.U. să poată să exercite o influență mai puternică și să asigure realizarea hotărîrilor sale privind pacea și independența popoarelor.

Recent, de exemplu, Organizația Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție prin care cere Portugaliei să se retragă din colonii și să intre în tratative cu mișcările de eliberare națională, pentru a preda conducerea politică acestor mișcări. Este o rezoluție foarte bună, dar ea are, după părerea mea, un defect : nu prevede nici o cale prin care Portugalia să fie determinată să realizeze această hotărîre.

România este preocupată ca Organizația Națiunilor Unite să devină nu un for de discuții abstracte, ci un for internațional care să poată opri acțiunile agresive militare, să poată interveni pentru asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor. Dar se pare că vor trebui depuse multe eforturi în direcția aceasta. Pînă la urmă, și în această privință este vorba de o afirmare

mai puternică a tuturor statelor în viața internațională, pentru ca ele să poată determina și îmbunătățirea activității Organizației Națiunilor Unite. Ar fi necesar, într-adevăr, ca și în Orientul Mijlociu Organizația Națiunilor Unite — desigur, împreună cu țările interesate, nu peste capul lor — să fie ceva mai activă spre a se ajunge la aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate.

HAMDY FOUAD: *Ați dori, domnule președinte, să transmiteți poporului egiptean un mesaj pentru Anul Nou, și mai ales cu ocazia aniversării celor 25 de ani de la proclamarea republicii în România?*

NICOLAE CEAUȘESCU: Aș dori să transmit poporului egiptean, cititorilor ziarului dumneavoastră un salut cordial, cele mai bune urări de bunăstare și fericire, de noi succese în dezvoltarea economică și socială a țării, în consolidarea independenței și suveranității naționale, în realizarea unei păci trainice.

MESAJ ADRESAT COLECTIVULUI DE MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DE LA UZINA DE PRELUCRAREA MASELOR PLASTICE BUZĂU

— *3 decembrie 1972* —

Dragi tovarăși,

Doresc să vă mulțumesc în mod cordial pentru scrisoarea pe care mi-ați adresat-o, precum și pentru invitația de a lua parte la sărbătorirea împlinirii a 20 de ani de la înființarea uzinei dumneavoastră. Întrucît nu am posibilitatea să particip personal la aniversare, doresc să vă adresez pe această cale, dumneavoastră, tuturor, cele mai calde felicitări cu prilejul acestui important eveniment din viața uzinei.

Apreciez contribuția deosebită pe care muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Uzina de prelucrarea maselor plastice Buzău — important obiectiv al industriei noastre chimice creat în anii puterii populare — au adus-o și o aduc la opera de industrializare socialistă, de dezvoltare a economiei noastre naționale. Muncind cu abnegație pentru transpunerea în viață a politicii partidului, tînărul colectiv al uzinei a acumulat în acești 20 de ani o experiență bogată, reușind să-și îndeplinească în condiții tot mai bune sarcinile importante ce i-au revenit.

Am convingerea, dragi tovarăși, că această aniversare

va constitui pentru voi toți un îndemn de a acționa și mai hotărît pentru a dezvolta realizările de pînă acum, asigurînd, împreună cu celelalte colective de oameni ai muncii, cu întregul popor, transpunerea cu succes în viață a importantelor obiective stabilite de Conferința Națională și de Congresul al X-lea ale partidului, în vederea dezvoltării economico-sociale a țării, a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Încredințat că veți face totul pentru a vă duce cu cinste la îndeplinire angajamentul luat — de a realiza sarcinile ce vă revin din planul cincinal în patru ani și jumătate —, vă urez noi succese și satisfacții în muncă și în viața personală, multă sănătate și fericire.

MESAJ ADRESAT CADRELOR DIDACTICE ȘI STUDENȚILOR INSTITUTULUI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

— 6 decembrie 1972 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Îmi este deosebit de plăcut ca la sărbătorirea împlinirii a 50 de ani de la înființarea institutului dumneavoastră să vă adresez tuturor — cadre didactice și studenți — un cordial salut și cele mai bune urări de sănătate și fericire.

În decursul existenței sale de 5 decenii, Institutul de educație fizică și sport a desfășurat o bogată activitate, dînd țării un însemnat număr de cadre — profesori de educație fizică, antrenori și instructori pentru diferite discipline sportive —, care au adus și aduc o contribuție importantă la formarea unui tineret robust, bine pregătit pentru muncă și viață, cu o minte sănătoasă într-un corp sănătos. Apreciez că, îndeosebi în perioada de după 23 August 1944, institutul dumneavoastră — dezvoltînd pe o treaptă superioară experiența și tradițiile bune acumulate din trecut — a adus, împreună cu celelalte institute universitare, cu întreaga noastră rețea de învățămînt, o contribuție de seamă la pregătirea multilaterală și educarea sănătoasă — morală și fizică — a tinerei ge-

nerații a patriei, la efortul general de creștere și formare a noi și noi cadre de constructori ai socialismului. Iată de ce doresc ca la această aniversare să adresez cadrelor didactice și studenților institutului cele mai calde felicitări.

Semicentenarul institutului dumneavoastră are loc în condițiile în care întreaga țară se pregătește să sărbătorească împlinirea unui sfert de veac de la proclamarea republicii în România. Poporul nostru întîmpină acest eveniment de însemnătate istorică pentru destinele sale cu dorința fierbinte de a-i consacra noi și importante realizări în toate domeniile de activitate, de a munci cu elan și pricepere pentru transpunerea cu succes în viață a programului elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională ale partidului privind edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Am convingerea, dragi tovarăși și prieteni, că și dumneavoastră vă veți încadra cu cinste și cu rezultate cît mai bune în acest avînt general care a cuprins întreaga țară. Nu mă îndoiesc că sărbătorirea semicentenarului institutului va constitui pentru dumneavoastră toți un imbold de a munci și mai stăruitor pentru a răspunde cît mai bine înaltelor exigențe pe care partidul, societatea noastră le pune în fața școlii românești, a învățămîntului de toate gradele, a tuturor acelora care răspund de instruirea și educarea tinerelor generații, care vor prelua și duce victorios mai departe făclia socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Vă doresc din inimă tuturor mult succes și multe satisfacții în muncă și la învățătură, în întreaga activitate viitoare!

TELEGRAMĂ DE FELICITARE ADRESATĂ MUNCITORILOR, TEHNICIENILOR ȘI INGINERILOR DE LA SISTEMUL HIDROENERGETIC ȘI DE NAVIGAȚIE „PORȚILE DE FIER" PENTRU SUCCESUL OBȚINUT PRIN REALIZAREA CU UN AN MAI DEVREME A CAPACITĂȚII DE PRODUCȚIE PROIECTATE

— 13 decembrie 1972 —

Dragi tovarăși,

Primind cu multă plăcere telegrama prin care anunțați furnizarea în sistemul energetic național a celui de-al cincilea miliard kWh de energie electrică și realizarea cu un an mai devreme a parametrilor proiectați, doresc să vă felicit în modul cel mai călduros pentru acest important succes.

Această însemnată realizare — care se alătură minunatelor victorii în muncă cu care poporul nostru întîmpină cea de-a XXV-a aniversare a proclamării republicii — constituie o grăitoare expresie a hotărîrii colectivului dumneavoastră de a da viață prevederilor planului cincinal, a devotamentului și abnegației cu care înfăptuiți politica partidului de dezvoltare economico-socială a țării și ridicare a nivelului de viață al celor ce muncesc.

Cu convingerea că acest succes va constitui un puternic imbold în munca dumneavoastră, vă urez, dragi tovarăși, noi și cît mai mari realizări în activitatea voastră viitoare, multă sănătate și fericire.

MESAJ ADRESAT CADRELOR DIDACTICE ŞI ELEVILOR DE LA LICEUL „JOSEF HALTRICH" DIN SIGHIŞOARA

— 17 decembrie 1972 —

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Imi face o deosebită plăcere ca, la sărbătorirea împlinirii a 450 de ani de la înfiinţarea liceului dumneavoastră, să vă adresez un călduros salut şi cele mai cordiale felicitări.

In îndelungata sa existenţă, Liceul „Josef Haltrich" a desfăşurat o activitate rodnică pe tărîmul instruirii şi educării tinerelor generaţii, al ridicării nivelului de cultură al poporului, al cultivării nobilelor sentimente ale prieteniei şi frăţiei dintre toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate. Dezvoltînd pe o treaptă superioară experienţa şi bogatele sale tradiţii din trecut, liceul dumneavoastră a adus în anii construcţiei socialismului o contribuţie însemnată la creşterea şi pregătirea temeinică a cadrelor necesare diferitelor sectoare de activitate, la progresul şi înflorirea culturii noastre socialiste.

Aniversarea şcolii dumneavoastră are loc în condiţiile puternicului avînt cu care întregul nostru popor întîmpină marea sărbătoare a împlinirii unui sfert de

veac de la proclamarea republicii, ale muncii însufleţite pentru transpunerea cu succes în viaţă a vastului program de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională ale partidului. Îmi exprim convingerea că, alăturîndu-vă avîntului general, dumneavoastră, cadrele didactice ale liceului, veţi face totul pentru a ridica nivelul de instruire la înălţimea marilor exigenţe pe care societatea noastră le pune în faţa învăţămîntului, pentru a educa tineretul în spiritul muncii, al dragostei şi ataşamentului faţă de patrie, faţă de cauza apărării şi dezvoltării cuceririlor revoluţionare ale poporului. Vouă, dragi elevi, vă adresez îndemnul de a studia cu pasiune, de a vă însuşi cu temeinicie minunatele comori ale ştiinţei şi culturii, pregătindu-vă cît mai bine, încă de pe băncile şcolii, pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în patria noastră.

Vă doresc tuturor noi succese şi satisfacţii în muncă şi viaţă, multă sănătate şi fericire.

CUVÎNTARE
LA ADUNAREA FESTIVĂ DE LA MOSCOVA CONSACRATĂ SEMICENTENARULUI U.R.S.S.

— 22 decembrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Este pentru mine, pentru ceilalţi membri ai delegaţiei române, o deosebită plăcere de a lua parte la măreaţa sărbătoare a împlinirii unei jumătăţi de secol de la crearea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi de a adresa cu acest prilej Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Sovietului Suprem şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., tuturor popoarelor sovietice un salut cordial şi cele mai calde felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat şi guvernului Republicii Socialiste România, a întregului popor român. *(Aplauze).*

Făurirea primului stat al muncitorilor şi ţăranilor, a marelui stat sovietic multinaţional a marcat un eveniment de însemnătate epocală în istoria omenirii, o măreaţă victorie a ideilor marxist-leniniste, o operă grandioasă a popoarelor eliberate de exploatarea şi asuprirea ţaristă. Modul în care Vladimir Ilici Lenin a definit caracterul noului stat sovietic multinaţional a avut un profund ecou asupra oamenilor muncii de pretutindeni.

Parcurgînd un drum glorios, Uniunea Sovietică s-a

transformat în această jumătate de secol într-un stat puternic şi înfloritor, cu un potenţial industrial de prim rang, cu strălucite realizări pe tărîmul economiei, ştiinţei, culturii, al întregii vieţi sociale.

Ca prieteni ai Uniunii Sovietice, oamenii muncii din Republica Socialistă România se bucură din inimă de victoriile remarcabile pe care le-aţi obţinut în construcţia socialismului şi comunismului, considerîndu-le, totodată, un aport de mare însemnătate la întărirea forţelor socialismului din întreaga lume, a frontului antiimperialist mondial. *(Aplauze).*

Îmi este plăcut să evoc, cu prilejul acestei aniversări, relaţiile bune de prietenie, alianţă şi colaborare statornicite între Republica Socialistă România şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, între Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între poporul român şi popoarele sovietice, relaţii bazate pe comunitatea orînduirii sociale, a ideologiei şi ţelurilor fundamentale, pe ideile marxism-leninismului şi internaţionalismului proletar. *(Aplauze).* Dorim ca şi în viitor colaborarea multilaterală româno-sovietică să se întărească şi să se intensifice, în interesul propăşirii popoarelor noastre, al cauzei generale a socialismului şi păcii.

Stimaţi tovarăşi,

Peste cîteva zile, la 30 decembrie, poporul român va aniversa şi el un eveniment de însemnătate istorică pentru destinele sale — împlinirea unui sfert de veac de la proclamarea republicii muncitorilor şi ţăranilor în România. Poporul nostru întîmpină această măreaţă sărbătoare cu realizări de seamă în construcţia socialismului, în toate domeniile de activitate. *(Aplauze).* Realizăm în prezent o producţie industrială globală de circa 28 de ori mai mare decît în primul an al republicii, iar venitul naţional este de 12 ori mai mare faţă de 1947. Au cunoscut o puternică

înflorire știința, arta și cultura, au fost obținute succese de seamă în ridicarea nivelului de trai al poporului.

Întregul nostru popor înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român — forța conducătoare a societății noastre socialiste —, muncește cu abnegație și elan pentru a da viață mărețului program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională din acest an.

Ne preocupăm, în același timp, de perfecționarea continuă a organizării și conducerii societății, a tuturor sectoarelor vieții sociale, asigurind participarea efectivă a clasei muncitoare, a maselor largi populare la conducerea economiei, a statului, a întregii activități social-politice.

Preocupîndu-se de edificarea cu succes a socialismului în țara noastră, poporul român participă, totodată, în mod activ la întreaga desfășurare a vieții internaționale. Acționăm consecvent pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări socialiste, pentru întărirea unității și coeziunii popoarelor care edifică noua orînduire. *(Aplauze)*. Întărim, în același timp, solidaritatea și lărgim relațiile cu țările care au pășit de curind pe calea dezvoltării independente, de sine stătătoare ; în spiritul coexistenței pașnice, extindem colaborarea cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. La baza relațiilor cu toate popoarele situăm în mod ferm principiile independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Ca rezultat al acțiunii forțelor progresului și păcii, al luptei popoarelor, în viața internațională s-au obținut în ultima vreme o serie de rezultate pozitive în direcția destinderii, a înțelegerii și colaborării între națiuni. Cu toate acestea, nu putem uita că în lume se mai mențin focare de război și încordare. De aceea este necesar ca

toate popoarele iubitoare de pace să-și întărească unitatea pentru zădărnicirea politicii imperialiste de agresiune și dominație, de folosire a forței și amenințare cu forța, a politicii de dictat și amestec în viața statelor, pentru respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, corespunzător intereselor sale fundamentale.

Ne exprimăm solidaritatea și acordăm întregul nostru sprijin internaționalist poporului vietnamez în lupta sa dreaptă pentru apărarea libertății și suveranității naționale. Condamnăm cu fermitate reluarea bombardamentelor de către Statele Unite împotriva Vietnamului. Sperăm că se va ajunge cît mai repede la încheierea unui acord care să pună definitiv capăt războiului dus de S.U.A. în Vietnam, astfel ca poporul vietnamez, toate popoarele din Indochina să-și poată hotărî calea dezvoltării viitoare fără nici un amestec din afară. Ne pronunțăm pentru rezolvarea conflictului din Orientul Apropiat pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, pentru soluționarea problemelor populației palestinene în concordanță cu interesele și aspirațiile sale naționale.

Sîntem cu toții preocupați de realizarea securității pe continentul european. Ne bucură că s-a ajuns la unele concluzii privind pregătirea conferinței general-europene — și sperăm că lucrările pregătitoare se vor încheia cu succes, cît mai repede, pentru a se putea trece la organizarea și ținerea conferinței. Așa cum țările socialiste au afirmat nu o dată, inclusiv la reuniunea de la Praga din ianuarie anul acesta, conferința europeană ar trebui să ducă la stabilirea clară a principiilor noi, de egalitate și respect reciproc, care trebuie să stea la baza relațiilor dintre toate țările, la adoptarea unor angajamente ferme din partea statelor europene care să excludă orice folosire

a forței sau amenințarea cu forța. Conferința va trebui să deschidă calea intensificării colaborării reciproc avantajoase pe plan economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii, între state. De asemenea, considerăm util ca la conferință să se ajungă la crearea unui organism permanent al tuturor statelor interesate. România este hotărîtă să contribuie activ atît la pregătirea, cît și la desfășurarea conferinței, convinsă că aceasta corespunde intereselor cauzei colaborării popoarelor de pe continent, tuturor popoarelor lumii.

Partidul nostru dezvoltă în mod consecvent relațiile de prietenie și solidaritate cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu mișcările de eliberare națională, cu celelalte forțe muncitorești, democratice, progresiste, cu întregul front antiimperialist, aceasta corespunzînd cauzei progresului social, păcii și colaborării între popoare.

Stimați tovarăși,

În încheiere, doresc să exprim încă o dată convingerea noastră fermă că relațiile de prietenie și colaborare multilaterală dintre Uniunea Sovietică și România, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre poporul român și popoarele sovietice se vor dezvolta și întări tot mai mult în viitor. Urez din toată inima comuniștilor sovietici, tuturor cetățenilor patriei dumneavoastră noi și cît mai mari victorii pe calea comunismului, a prosperității și fericirii. *(Aplauze).*

Trăiască Uniunea Sovietică, trăiască popoarele sovietice — constructoare ale comunismului ! *(Aplauze).*

Trăiască și înflorească prietenia și colaborarea româno-sovietică ! *(Aplauze).*

Să se întărească unitatea țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale ! *(Aplauze).*

Trăiască pacea și colaborarea între popoare ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

MESAJ ADRESAT SECRETARULUI GENERAL AL ORGANIZAȚIEI DE SOLIDARITATE CU POPOARELE AFRO-ASIATICE, YOUSSEF EL SEBAI, CU PRILEJUL CELEI DE-A XV-A ANIVERSĂRI A CREĂRII ORGANIZAȚIEI

— *26 decembrie 1972* —

Cea de-a XV-a aniversare a creării Organizației de solidaritate cu popoarele afro-asiatice îmi oferă prilejul să vă adresez dumneavoastră și, prin dumneavoastră, tuturor membrilor organizației un călduros salut și cele mai bune urări din partea poporului român, a Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și a mea personal.

Poporul român, care a dus de-a lungul veacurilor o luptă plină de sacrificii pentru eliberarea socială și națională, își manifestă în mod statornic solidaritatea militantă cu lupta popoarelor din Africa, Asia și de pe alte continente, împotriva politicii imperialiste de agresiune, dominație și dictat, pentru lichidarea definitivă a colonialismului, neocolonialismului și a discriminării rasiale, pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, împotriva amestecului străin în treburile lor interne.

În acest spirit, România acordă sprijin moral, politic și material mișcărilor de eliberare națională din Africa și din alte părți ale lumii, luptei popoarelor pentru cucerirea libertății și independenței naționale, pentru împlinirea năzuințelor legitime de progres și viață mai bună.

Vizita pe care am făcut-o în primăvara acestui an în opt țări africane a slujit adîncirii și lărgirii relațiilor de prietenie și colaborare dintre popoarele și țările noastre și a constituit o reafirmare a solidarității poporului român cu mișcarea de eliberare națională, cu lupta popoarelor care au pășit pe calea unei dezvoltări independente, pentru progres economic și social, împotriva imperialismului și neocolonialismului.

Angajată în vasta operă pașnică de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate, România militează cu consecvență pentru ca relațiile dintre state să fie clădite pe egalitate în drepturi, pe respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pe dreptul sacru al fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta potrivit aspirațiilor și voinței sale, de a utiliza bogățiile naturale corespunzător intereselor proprii. Ne este plăcut să constatăm că, pe această bază, relațiile politice, de cooperare economică, tehnică și cultural-științifică dintre România și țările din Africa și Asia cunosc o dezvoltare fructuoasă.

Pe deplin solidari cu lupta dreaptă a popoarelor din Indochina, ne exprimăm speranța că tratativele de la Paris se vor încheia cu succes, că Statele Unite ale Americii vor semna cît mai grabnic acordul de încetare a războiului în Vietnam. După cum cunoașteți, preocupată de situația din Orientul Apropiat, România s-a pronunțat și se pronunță pentru rezolvarea politică, pe cale pașnică, a conflictului din regiune, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la garantarea integrității și independenței tuturor statelor din regiune, la rezolvarea problemei populației palestinene în conformitate cu voința și aspirațiile naționale ale acesteia.

Convinși că progresul fiecărui popor este posibil numai într-un climat de pace, securitate și cooperare internațională, ne pronunțăm pentru stingerea oricăror focare de război și tensiune, pentru rezolvarea pe cale politică a conflictelor și problemelor litigioase, pentru participarea tuturor statelor, indiferent de mărimea sau potențialul lor economic și militar, la soluționarea problemelor majore ale contemporaneității, pentru lichidarea decalajelor economice dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, eliminarea oricăror practici discriminatorii în relațiile internaționale.

Ca țară europeană, România acționează consecvent pentru realizarea unui regim de pace, securitate și destindere în Europa, care să ducă la excluderea forței și amenințării cu forța în relațiile interstatale, la așezarea raporturilor dintre țările continentului pe baze noi, corespunzător intereselor păcii în Europa și în întreaga lume.

Apreciind în mod deosebit contribuția Organizației de solidaritate cu popoarele afro-asiatice la lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, îi urez să obțină noi succese în întărirea solidarității și unității forțelor populare, democratice, progresiste, antiimperialiste, pentru triumful cauzei generale a păcii, colaborării și prieteniei între popoare.

CUVÎNT LA SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII MEDALIEI „25 DE ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII" ŞI A UNOR ÎNALTE TITLURI ŞI ORDINE DE STAT

Cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a Republicii

— 28 decembrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Doresc ca, în numele Comitetului Central, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri şi al meu personal, să adresez cele mai calde felicitări în primul rînd celor 25 de noi „Eroi ai Muncii Socialiste", să felicit pe toţi tovarăşii care au fost distinşi cu „Ordinul Muncii" şi „Ordinul Meritul Cultural" clasa I, pe toţi cei prezenţi aici pentru distincţia ce li s-a acordat, şi anume medalia „25 de ani de la proclamarea Republicii". Doresc, totodată, să adresez felicitări tuturor celor ce vor fi distinşi în aceste zile cu ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România.

Acordarea titlului de „Erou al Muncii Socialiste", a ordinelor şi a medaliei aniversării republicii constituie o expresie a aprecierii activităţii pe care dumneavoastră, fiecare în parte, colectivele din care faceţi parte au depus-o şi o depun pentru înfăptuirea politicii partidului şi guvernului, pentru realizarea planului de dezvoltare a României.

Faptul că înmînarea acestor ordine şi a medaliei este legată de sărbătorirea împlinirii a 25 de ani de la proclamarea republicii dă o semnificaţie deosebită acestei solemnităţi. Totodată, constituie o expresie a încrederii conducerii de partid şi de stat în activitatea pe care dumneavoastră şi colectivele din care faceţi parte o veţi desfăşura în continuare pentru realizarea planului de dezvoltare a României, pentru înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru — politică îndreptată spre colaborare cu toate ţările socialiste, cu ţările care au păşit pe calea dezvoltării independente, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, avînd la bază deplina egalitate în drepturi, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne şi avantajul reciproc. Tocmai această politică, promovată consecvent de Partidul Comunist Român, de guvernul Republicii Socialiste România, a adus patriei şi poporului nostru mulţi prieteni, pretutindeni, a făcut ca astăzi, la a XXV-a aniversare a proclamării republicii, România să se bucure de simpatie şi de prieteni cum nu a avut niciodată.

Iată de ce considerăm că cel mai bun angajament pe care îl poate lua fiecare în acest moment solemn este de a face totul pentru a contribui la înfăptuirea acestei politici, la dezvoltarea socialistă a patriei noastre, la bunăstarea şi fericirea poporului, la politica de prietenie, colaborare şi pace în întreaga lume.

Vă felicit şi vă urez noi succese, dragi tovarăşi! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA SOLEMNITATEA ÎNAINTĂRII ÎN GRAD A UNOR GENERALI ŞI OFIŢERI SUPERIORI.

Cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a Republicii

— 28 decembrie 1972 —

Stimaţi tovarăşi,

Doresc ca, în numele Comitetului Central al partidului, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri şi al meu personal, să felicit călduros pe generalii care au fost înaintaţi în grad, pe ofiţerii care au fost avansaţi la gradul de general. Aceasta constituie o expresie a aprecierii şi încrederii partidului şi guvernului în activitatea pe care dumneavoastră o desfăşuraţi pentru instruirea politică şi militară a trupelor. Totodată, este, într-un sens mai larg, o expresie a preocupării continue a partidului şi statului pentru întărirea forţelor noastre armate, a capacităţii de apărare a patriei socialiste. Dealtfel, adoptarea de către Marea Adunare Naţională a Legii privind apărarea ţării reflectă tocmai această preocupare continuă de a crea cele mai bune condiţii în vederea pregătirii întregii noastre naţiuni pentru apărarea cuceririlor revoluţionare şi a patriei.

Desigur, întreaga politică a partidului şi guvernului este o politică de colaborare şi de pace. S-au obţinut paşi

importanţi pe calea destinderii, s-au început pregătirile pentru conferinţa securităţii europene.

Avem în vedere să continuăm cu fermitate această politică de a face totul pentru a evita noi războaie, noi conflicte, pentru instaurarea unei păci şi colaborări rodnice între toate naţiunile lumii. Dar, atîta timp cît există încă imperialism, politică de dominaţie şi dictat, politică colonialistă şi neocolonialistă, cît există încă pericol de atentate la adresa independenţei şi suveranităţii unor popoare, fiecare naţiune — deci şi România — are obligaţia să fie pregătită pentru apărare. Partidul şi guvernul nostru îşi îndeplinesc cu sfinţenie această obligaţie de a face totul pentru ca poporul să fie gata oricînd să-şi apere patria.

Doresc să exprim convingerea mea şi a conducerii de partid şi de stat că fiecare dintre dumneavoastră, cei care aţi fost înaintaţi în grad sau aţi primit gradul de general, veţi face totul şi în viitor pentru a vă îndeplini misiunea ce vi s-a încredinţat, pentru a contribui la ridicarea continuă a nivelului de pregătire de luptă şi politică a trupelor, pentru a servi patria, pentru a servi poporul.

Vă felicit şi vă urez succes în activitatea dumneavoastră ! *(Aplauze)*.

CUVÎNTARE LA ŞEDINŢA JUBILIARĂ A MARII ADUNĂRI NAŢIONALE CONSACRATĂ CELEI DE-A XXV-A ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII REPUBLICII

— 29 decembrie 1972 —

CREAREA REPUBLICII — ÎNCUNUNARE A LUPTEI SECULARE A POPORULUI PENTRU ELIBERARE NAŢIONALĂ ŞI SOCIALĂ

Dragi tovarăşi,

Sărbătorim astăzi împlinirea unui sfert de secol de la proclamarea republicii — eveniment de însemnătate epocală în viaţa poporului român, care a marcat o nouă etapă în istoria României. Cu prilejul acestei mari sărbători naţionale, Comitetul Central al partidului, Consiliul de Stat şi guvernul adresează tuturor oamenilor muncii de la oraşe şi sate, întregului nostru popor un salut fierbinte şi cele mai cordiale felicitări. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Aniversînd proclamarea republicii, nu putem să nu evocăm, cu îndreptăţită mîndrie, istoria eroică, de secole, a poporului român, în decursul căreia a ars mereu vie flacăra luptei pentru libertate şi neatîrnare, pentru scu-

turarea jugului exploatării şi asupririi, pentru afirmarea deplină şi neîngrădită a geniului său creator, pentru asigurarea progresului şi civilizaţiei patriei noastre. S-au scris cu litere nepieritoare în cronica timpurilor marile bătălii desfăşurate de masele populare, sub conducerea lui Mircea cel Bătrîn, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul şi a altor legendare figuri de domnitori patrioţi, pentru păstrarea fiinţei naţionale şi apărarea gliei strămoşeşti. Ne gîndim, de asemenea, cu veneraţie la marile mişcări sociale şi răscoale populare conduse de Horia, Cloşca şi Crişan, de Tudor Vladimirescu şi de alţi tribuni ai poporului, mişcări care au aprins şi mai puternic vîlvătaia setei de libertate şi o viaţă mai bună a maselor asuprite şi împilate, au contribuit la accelerarea dezvoltării sociale a ţării. Un moment de seamă al istoriei luptelor pentru libertate naţională şi socială a fost revoluţia burghezo-democratică de la 1848 — desfăşurată în toate cele trei provincii româneşti —, animată de aspiraţia creării condiţiilor pentru sfărîmarea şi înlăturarea rînduielilor feudale, pentru dezvoltarea forţelor de producţie şi instaurarea unor relaţii sociale mai avansate. Datorită luptei maselor populare şi a personalităţilor luminate ale poporului s-a putut realiza unirea Principatelor Române — Muntenia şi Moldova —, important pas spre împlinirea năzuinţei de unire a românilor într-un singur stat. Cucerirea independenţei în 1877, plătită cu sînge de ostaşii şi dorobanţii români în redutele de la Smîrdan, Plevna şi Griviţa, a deschis calea unor noi împliniri ale idealurilor de libertate şi progres ale poporului român. În urma încheierii primului război mondial, în care poporul nostru şi-a apărat cu jertfe grele pămîntul patriei, s-a făurit statul naţional unitar — eveniment de o covîrşitoare importanţă în procesul dezvoltării istorice a naţiunii noas-

tre, împlinire a unui secular vis al românilor din toate cele trei provincii.

Lupta pentru independență națională și realizarea statului național unitar s-a contopit cu lupta împotriva exploatării și asupririi, împotriva dominației străine, pentru pace și libertate. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Luptele sociale au luat amploare sub influența ideilor revoluționare promovate de socialiști, de mișcarea muncitorească. După crearea Partidului Comunist Român, care a înscris pe steagul său țelul cuceririi puterii politice de către clasa muncitoare, instaurarea domniei întregului popor și făurirea orînduirii socialiste și comuniste, proletariatul organizat a desfășurat larg asaltul împotriva regimului burghezo-moșieresc, a înfeudării țării puterilor străine, împotriva fascismului, a războiului antisovietic, pentru o politică de apărare a intereselor naționale, pentru dezvoltarea democratică, progresistă a țării.

Un moment crucial în destinele istorice ale poporului român a fost înfăptuirea insurecției armate antifasciste, răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste, eliberarea întregului teritoriu al țării cu sprijinul eroicei Armate Roșii și participarea oștilor române, alături de Uniunea Sovietică și celelalte puteri aliate, la războiul antifascist, pînă la zdrobirea totală a Germaniei hitleriste. La fel ca și celelalte popoare care au cunoscut dominația hitlerismului, poporul român va păstra întotdeauna vii în suflet sentimentele de recunoștință și prețuire față de glorioasele popoare sovietice, care, cu neînchipuite jertfe și sacrificii, ducînd pe umeri greul războiului, au adus principala contribuție la distrugerea mașinii de război germane, la eliberarea popoarelor cotropite și salvarea civilizației de pericolul robiei fasciste. Vor rămîne, de asemenea, neșterse în memoria noastră aportul adus la zdrobirea fascismului de popoarele celorlalte țări ale coaliției antihitleriste, precum și lupta eroică desfășurată de popoarele cotropite de naziști, larga mișcare antifascistă internațională, jertfa milioanelor de luptători democrați, antifasciști din întreaga lume, care n-au precupețit nimic pentru înfrîngerea barbariei naziste.

Crearea republicii constituie deci o încununare a luptei duse de-a lungul secolelor de poporul român, de forțele sale înaintate pentru eliberare națională și socială, pentru neatîrnare, progres social și o viață mai bună. Făurirea republicii a devenit posibilă în condițiile sociale noi create după eliberarea țării, ale profundelor schimbări democratice, revoluționare care s-au produs în societatea românească și ale acțiunilor de masă pentru răsturnarea claselor exploatatoare și cucerirea puterii de către proletariat, în alianță cu țărănimea.

În fruntea acestor lupte s-a situat permanent Partidul Comunist Român, care a înmănuncheat într-un front unic toate forțele înaintate ale națiunii, asigurînd cucerirea de noi și noi poziții în viața socială și politică, realizînd izolarea reacțiunii și înlăturarea de la conducerea țării a partidelor politice burgheze, a claselor exploatatoare. Abolirea monarhiei și proclamarea republicii au fost impuse, ca o necesitate obiectivă, de evoluția luptei revoluționare, de transformarea democratică a societății românești. Toate aceste transformări au fost rodul luptei eroice a maselor populare, al activității politice a forțelor sociale revoluționare, democratice, patriotice, în cadrul cărora rolul principal l-a avut Partidul Comunist Român. *(Aplauze puternice, prelungite).* În primele rînduri ale luptei s-au aflat militanții comuniști, patrioți înflăcărați, activiști progresiști, care n-au precupețit nimic, nici chiar suprema jertfă, pentru victoria cauzei revoluționare. Un rol de seamă în această epocă de tumultuoasă activitate politică,

de profunde deplasări în viața socială a țării au avut Gheorghe Gheorghiu-Dej, care îndeplinea funcția de secretar general al C.C. al partidului, și dr. Petru Groza, președintele primului guvern cu adevărat democratic din istoria patriei — și care, din însărcinarea Comitetului Central al partidului, au contribuit nemijlocit la actul abolirii monarhiei.

Ca rezultat al procesului dezvoltării istorice, al luptei revoluționare a maselor populare, conduse de partid, la 30 Decembrie 1947 poporul român și-a luat soarta în propriile mîini, instaurînd Republica Populară Română, patria tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea de la orașe și sate. *(Vii și puternice aplauze).* Dr. Constantin Parhon, eminent savant de notorietate internațională, militant de seamă al partidului comunist, a devenit primul președinte al Prezidiului republicii.

Realizarea republicii — veche și arzătoare aspirație a poporului — a găsit un profund ecou în conștiințele milioanelor de oameni ai muncii din întreaga țară. Masele largi populare au salutat cu nețărmurită satisfacție și bucurie măreața victorie obținută prin luptă, exprimîndu-și hotărîrea nestrămutată de a-și închina toate forțele consolidării și înfloririi continue a republicii noi, populare, apărării libertății și suveranității sale, ridicării ei la un loc demn în marea familie a națiunilor lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Instaurarea republicii în condițiile cînd rolul decisiv în conducerea țării îl avea clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea și intelectualitatea, cu celelalte mase muncitoare, în frunte cu partidul comunist, a marcat trecerea la revoluția proletară și la edificarea societății socialiste în România.

O deosebită însemnătate a avut pentru desfășurarea cu succes a procesului revoluționar în țara noastră făurirea partidului unic muncitoresc. Aceasta a asigurat unitatea organizatorică și ideologică a clasei muncitoare — necesitatea obiectivă a îndeplinirii cu succes a rolului ei istoric de clasă conducătoare în marea operă de transformare revoluționară a societății. A fost creat astfel un detașament revoluționar puternic, unit și disciplinat, înarmat cu teoria marxist-leninistă, care a condus cu fermitate poporul român din victorie în victorie, pe calea vieții noi, socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Un rol important în desfășurarea cu succes a evenimentelor politice din țara noastră, în realizarea aspirațiilor revoluționare ale clasei muncitoare și ale maselor largi populare a avut factorul extern, condițiile internaționale favorabile din acea perioadă, pe care partidul nostru a știut să le folosească cu succes. Este necesar să subliniem și cu această ocazie că România s-a bucurat în lupta pentru construirea vieții noi de sprijinul Uniunii Sovietice, al țărilor de democrație populară, al forțelor revoluționare și progresiste din întreaga lume. La rîndul său, România și-a manifestat puternic solidaritatea cu celelalte popoare care au zidit orînduirea nouă, socialistă, cu clasa muncitoare, cu forțele democratice și progresiste de pretutindeni. Acest sprijin și această încurajare reciprocă constituie o expresie elocventă a forței internaționalismului proletar, a solidarității oamenilor muncii în lupta pentru cauza libertății și progresului social. *(Vii și puternice aplauze).*

Odată cu instaurarea republicii, trecînd la înfăptuirea revoluției socialiste, poporul român, condus de partidul comunist, a lichidat vechea orînduire socială, a înlăturat pentru totdeauna exploatarea omului de către om, cucerind victorii strălucite în toate domeniile construcției socialismului, parcurgînd în acest sfert de secol un drum

glorios, o întreagă epocă istorică, înscriind cea mai măreață pagină din întreaga sa istorie milenară. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).*

PRINCIPALA CUCERIRE A PRIMULUI SFERT DE SECOL AL REPUBLICII — ASIGURAREA VICTORIEI DEPLINE A SOCIALISMULUI ÎN ROMÂNIA

Dragi tovarăși,

Făcînd bilanțul celor 25 de ani care au trecut de la instaurarea republicii, putem aprecia că rezultatul principal al muncii și luptei desfășurate în această epocă a fost asigurarea victoriei depline a socialismului în patria noastră. România s-a transformat într-un stat socialist industrial-agrar în plin progres, cu o industrie dezvoltată și o agricultură în continuă modernizare, cu o știință și cultură înfloritoare, cu un nivel de trai tot mai ridicat.

Pentru a aprecia amploarea uriașă a acestor transformări, este necesar să evocăm condițiile nemaipomenit de grele în care se găsea țara noastră în anii de după război. După cum vă amintiți, economia țării fusese secătuită de lunga perioadă a dominației hitleriste și de distrugerile războiului, producția industrială ajungînd, într-o serie de ramuri, la jumătate față de nivelul antebelic, iar capacitatea de transport a căilor ferate la aproape 30%. Rechizițiile de război, lipsa brațelor de muncă în agricultură și apoi doi ani consecutivi de secetă provocaseră o acută criză alimentară. La toate acestea se adăuga sabotajul reacțiunii, blocarea valutei și devizelor țării în Occident, despăgubirile de război pe care România a trebuit să le plătească. Ieșirea din această situație a cerut eforturi supraomenești. Dar bravul și încercatul popor român, care timp de aproape două milenii a fost nevoit să înfrîngă greutăți de neînchipuit pentru a-și păstra ființa și a asigura progresul țării, a găsit și de această dată forța și energia necesare pentru a ieși din situația catastrofală în care se găsea, reclădind din temelii întreaga țară prin puterea brațelor și a minții sale. Aceasta a relevat încă o dată uriașele resurse creatoare de care dispune poporul român, virtuțile sale remarcabile, descătușate și puse în valoare de orînduirea nouă, socialistă.

Industrializarea — factorul hotărîtor al progresului general al societății, temelia bunăstării maselor, a întăririi independenței și suveranității naționale — a asigurat dezvoltarea multilaterală și dinamizarea întregii economii naționale, creșterea rapidă a forțelor de producție ale țării. În 24 de ani de economie planificată, producția industrială a României s-a dezvoltat într-un ritm mediu anual de aproape 14%. În acest an, anul gloriosului jubileu al republicii, realizăm o producție industrială de circa 28 de ori mai mare decît în 1947. Este semnificativ pentru dezvoltarea țării noastre în această perioadă faptul că în 1972 producția industrială este aproximativ egală cu întreaga producție a primului deceniu al republicii. Au fost create și dezvoltate numeroase ramuri industriale noi, de înaltă tehnicitate, cum sînt electrotehnica și electronica, construcția de mașini-unelte, a elementelor de automatizare, petrochimia și altele, a crescut capacitatea industriei de a realiza produse de mare complexitate, care stau cu succes alături de cele mai izbutite mărfuri realizate pe plan mondial. Industrializarea socialistă a determinat valorificarea mai intensă, în condiții de eficiență superioară, a potențialului material și uman al țării, sporirea continuă a avuției naționale.

Cooperativizarea agriculturii, care a marcat o schimbare revoluționară, de proporții uriașe în viața satului românesc, în relațiile de producție, în condițiile de muncă și în modul de existență al țărănimii, a creat premisa realizării unor producții agricole superioare, de înalt randament. Ca urmare a dotării tehnice, sporirii parcului de mașini agricole și tractoare, chimizării și dezvoltării irigațiilor, țărănimea a obținut producții vegetale și animale capabile să asigure în condiții tot mai bune nevoile de consum ale populației și cerințele de materii prime pentru industrie. Producția globală agricolă a crescut în ultimii 25 de ani de aproape 3,5 ori, recolta de cereale fiind în acest an aproape dublă față de media realizată în 1934—1938, cei mai buni ani agricoli din perioada antebelică.

O grăitoare expresie a avîntului pe care l-a cunoscut în acești ani producția de bunuri materiale o constituie faptul că produsul social realizat în 1972 în Republica Socialistă România este de 12 ori mai mare decît cel din 1947, ceea ce reprezintă echivalentul potențialului a 12 Românii de acum un sfert de secol.

Pentru a releva dimensiunile uriașului efort constructiv făcut de poporul nostru, este suficient să arătăm că în perioada anilor 1947—1972 au fost realizate investiții de circa 900 de miliarde de lei, dinamica lor crescînd de la circa 3 miliarde de lei în 1947 la aproape 100 de miliarde de lei în 1972. Ca urmare, pe pămîntul patriei au fost înălțate mii și mii de fabrici și uzine, combinate și complexe industriale moderne, nenumărate edificii social-culturale. Întreaga țară a fost ridicată la o viață nouă, înfloritoare, s-a realizat o repartizare mai rațională a forțelor de producție pe teritoriu, frumusețile naturale ale peisajului românesc au fost amplificate prin minunatele creații făurite de mîna omului — impunătoare edificii industriale moderne, noi cartiere și orașe cu arhitectură luminoasă, mii și mii de sate reclădite aproape în întregime.

Ca urmare a dezvoltării economico-sociale a țării s-au produs profunde mutații în însăși structura socială. În 1947, peste 75% din populație era ocupată în agricultură și doar 10,5% în industrie, ceea ce evidenția caracterul predominant agrar al economiei românești de atunci; în 1972, populația ocupată în industrie a crescut la 26%, iar cea din agricultură a scăzut la 45%. Au fost create, în această perioadă, peste 4 000 000 de noi locuri de muncă, ceea ce înseamnă practic un salariat în plus în fiecare familie; numărul muncitorilor a crescut de aproape 4 ori, iar al inginerilor de circa 12 ori. Transferarea populației în sferele de activitate cu o productivitate mai înaltă a avut implicații sociale pozitive deosebit de profunde, reprezentînd un indice important al creșterii gradului de dezvoltare și civilizație al țării noastre.

Grija față de om — țelul suprem al politicii partidului, rațiunea și scopul întregii activități de făurire a socialismului și comunismului în România — s-a materializat, etapă cu etapă, în noi și importante realizări destinate să asigure fiecărui cetățean un trai tot mai îmbelșugat și fericit. Realizăm în acest an al aniversării republicii un venit național total de 11 ori mai mare decît în 1947, iar pe locuitor — un venit național de aproape 9 ori mai mare. Pe baza creșterii venitului național s-a asigurat majorarea succesivă a salariilor nominale ale oamenilor muncii. Salariul real este în prezent de peste 3 ori mai mare decît cel de acum 25 de ani. Au fost majorate pensiile, s-a extins regimul de pensionare asupra țăranilor. Este ilustrativ pentru eforturile depuse de statul nostru socialist în vederea ridicării nivelului de viață al populației faptul că în 25 de ani de republică fondurile alocate de la buget pentru finanțarea acțiunilor social-

culturale — învăţămînt, cultură, ocrotirea sănătăţii — au sporit de peste 30 de ori.

O adevărată revoluţie s-a realizat în domeniul instruirii publice şi ridicării nivelului de cultură al poporului. Dintr-o ţară căreia regimul trecut îi lăsase trista moştenire de 4 000 000 de analfabeţi, România a devenit o ţară în care s-a generalizat învăţămîntul obligatoriu de 10 ani, o ţară în care aproape jumătate din populaţia activă este cuprinsă în diferite forme de învăţămînt. Au fost obţinute succese însemnate în dezvoltarea ştiinţei, artei şi culturii, a întregii vieţi spirituale din patria noastră.

A cunoscut o amploare deosebită construcţia de locuinţe şi obiective social-culturale. În perioada anilor 1947—1972 au fost construite atît în oraşe, cît şi la sate circa 3 000 000 de locuinţe — pentru circa 10 000 000 de cetăţeni —, ceea ce înseamnă că, practic, aproape jumătate din populaţia ţării s-a mutat în această perioadă în case noi. S-a desfăşurat un accentuat proces de urbanizare, numărul populaţiei din oraşe crescînd în perioada 1947—1972 de 2,4 ori, astfel încît în acest an reprezintă o pondere de aproape 42%, faţă de circa 22% în 1947.

S-a îmbunătăţit continuu aprovizionarea cu mărfuri. În acest an a fost pus la îndemîna populaţiei un volum de mărfuri de 13,6 ori mai mare decît în 1947. S-a extins, modernizat şi diversificat reţeaua comercială, s-a amplificat gama de servicii şi prestări pentru populaţie.

Un element sintetic deosebit de concludent al îmbunătăţirii condiţiilor de muncă ale populaţiei este creşterea duratei medii a vieţii la 67—68 de ani, adică cu peste 25 de ani faţă de perioada antebelică. Se poate spune deci, în mod plastic, că fiecare an de republică a sporit cu un an longevitatea populaţiei României.

Ca rezultat al marilor transformări revoluţionare petrecute în acest sfert de veac, societatea noastră a căpătat

o structură nouă. Clasa muncitoare — ale cărei rînduri au sporit continuu, care şi-a ridicat considerabil nivelul calificării profesionale şi al cunoştinţelor ştiinţifice generale — şi-a demonstrat cu strălucire receptivitatea la tehnica nouă, capacitatea de a dobîndi într-o perioadă deosebit de scurtă experienţa industrială modernă. Ea a devenit clasa conducătoare a societăţii, îndeplinindu-şi cu cinste, cu spirit patriotic şi un înalt simţ de răspundere misiunea istorică în construirea noii orînduiri socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate)*. Ţărănimea — care timp de secole, trăind şi muncind în condiţii deosebit de grele, a ştiut să apere cu vitejie şi eroism glia strămoşească, fiinţa noastră naţională — şi-a dovedit în această perioadă marile resurse revoluţionare, capacitatea de a merge în pas cu progresul societăţii. Ea a devenit o clasă nouă, omogenă, prietenă şi aliată de nădejde a clasei muncitoare, participantă activă la dezvoltarea social-economică generală a ţării, la făurirea noii istorii a României. *(Aplauze puternice, prelungite)*. Intelectualitatea strîns legată de popor — care, împreună cu clasa muncitoare şi ţărănimea, îşi consacră din plin eforturile operei mărețe de înflorire a patriei socialiste — a îmbogăţit patrimoniul ştiinţei româneşti cu noi realizări de prestigiu, a dat artei şi culturii opere minunate, inspirate din lupta şi viaţa oamenilor muncii, a adus şi aduce o contribuţie deosebită la elevarea spirituală a poporului, la construirea socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Una din marile realizări ale regimului nostru socialist este rezolvarea justă, în spiritul principiilor marxist-leniniste, a problemei naţionale, care a dus la lichidarea oricăror forme de inegalitate, discriminare şi asuprire naţională, la cimentarea unităţii şi frăţiei tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naţionalitate, în munca şi lupta pentru înflorirea patriei socialiste comune. Tot ce

s-a realizat în acești ani este rodul muncii pline de abnegație a întregului nostru popor, a tuturor oamenilor muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, care trăiesc în strînsă unitate și frăție și asigură înflorirea și bunăstarea Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sărbătorim în această zi munca și victoriile unei generații eroice, care a înfăptuit într-un sfert de veac cît altădată în sute de ani, zidind pe pămîntul României luminosul edificiu al socialismului, lăsînd viitorimii o operă nepieritoare. Exprimăm creatorilor lumii noi din patria noastră, clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, felicitări cordiale și mulțumirile cele mai fierbinți pentru abnegația și patriotismul cu care au muncit și luptat în slujba progresului și prosperității patriei, pentru toate victoriile mărețe pe care le-au dobîndit. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).*

Strălucitele realizări din anii republicii sînt o expresie concludentă a justeței politicii partidului nostru, care a aplicat și aplică în mod creator principiile generale ale socialismului, teoria marxist-leninistă la condițiile specifice ale României, a studiat și studiază experiența dezvoltării sociale mondiale, și în primul rînd experiența celorlalte țări care construiesc societatea socialistă, propria experiență a poporului nostru, desprinzînd concluzii practice pentru activitatea social-politică prezentă și de viitor. Poporul român s-a convins, pe baza propriei sale experiențe, că programul elaborat de partid corespunde pe deplin intereselor fundamentale ale națiunii noastre, că în Partidul Comunist Român are un conducător încercat, care nu cunoaște datorii și aspirații mai înalte decît asigurarea progresului și înfloririi întregii națiuni. *(Vii și puternice aplauze).* Iată de ce poporul, urmînd cu încredere neabătută politica partidului, formează în jurul său o unitate trainică — și aceasta constituie cea mai sigură chezășie a înaintării victorioase a patriei pe calea socialismului și comunismului! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Desigur, așa cum se obișnuiește la o sărbătoare națională de asemenea importanță, este firesc să trecem în revistă succesele. Subliniind însă minunatele realizări care au jalonat întreaga această epocă istorică, nu putem, în calitatea noastră de comuniști, să nu amintim și de laturile negative, de lipsurile, neajunsurile și greșelile care s-au manifestat în munca noastră în decursul acestor ani. Evident, o serie de deficiențe au avut un caracter obiectiv, fiind determinate de starea de înapoiere de la care am pornit, de ostilitatea manifestată de fostele clase exploatatoare, de rămășițele acestora, precum și de lipsa de experiență a cadrelor noastre. Multe neajunsuri au fost inerente unei opere de asemenea amploare și complexitate, fără precedent în istoria țării, ca cea pe care a înfăptuit-o poporul nostru în timpul regimului socialist. Dar au avut loc și acte condamnabile, abuzuri, încălcări ale legalității noastre socialiste, manifestări de subiectivism, de nesocotire a legităților dezvoltării societății socialiste, tendințe contrare concepției noastre comuniste despre lume și viață, eticii și echității socialiste. După cum este cunoscut, partidul a dezbătut într-un spirit autocritic de înaltă responsabilitate toate aceste fenomene negative, luînd măsuri hotărîte pentru extirparea cauzelor care le-au generat, precum și pentru a face imposibilă repetarea lor. Este bine ca și acum, cînd relevăm rezultatele acestei bogate perioade de muncă și victorii, să ne reînnoim hotărîrea de a face totul pentru a evita apariția în viața societății românești a oricăror manifestări și tendințe neconforme cu ideologia și principiile partidului nostru, pentru a asigura mersul neabătut înainte al pa-

triei pe drumul socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).* Realizările și succesele pe care le-am obținut — și care sînt în mod hotărîtor precumpănitoare — ne dau garanția că și drumul nostru de viitor va fi un drum glorios, că poporul român, în frunte cu partidul comunist, va ști să ducă la bun sfîrșit misiunea istorică pe care și-a asumat-o, făurindu-și o viață liberă și demnă, ocupînd un loc de cinste în marea familie a națiunilor lumii, mergînd ferm spre împlinirea visului de aur al omenirii, spre comunism. *(Aplauze puternice ; urale. Se scandează : „P.C.R. !").*

ÎNTREAGA NAȚIUNE ÎȘI CONCENTREAZĂ FORȚELE PENTRU ÎNFĂPTUIREA PROGRAMULUI DE EDIFICARE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

Dragi tovarăși,

În prezent, toate forțele națiunii sînt concentrate spre înfăptuirea cu succes a programului trasat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Obiectivele acestui măreț program urmăresc accelerarea mersului înainte al țării pe plan economic și social, pe baza folosirii celor mai noi cuceriri ale revoluției tehnico-științifice contemporane, ridicarea pe un plan superior a întregii activități din economie, știință, cultură, din toate domeniile vieții sociale, în vederea egalizării nivelului de dezvoltare al țării noastre cu cel al țărilor socialiste avansate, apropierii într-un timp cît mai scurt de nivelul țărilor dezvoltate din întreaga lume. Planul cincinal actual pune un accent deosebit pe extinderea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății și, în primul rînd, pe dezvoltarea în continuare a industriei moderne — factor de prim ordin în dinamizarea întregii economii, în valorificarea superioară, eficientă a tuturor resurselor materiale și umane ale țării.

Un obiectiv central al cincinalului este intensificarea eforturilor pentru ridicarea nivelului calitativ al întregii activități economice, pentru sporirea considerabilă a eficienței producției materiale și sporirea, pe această cale, a avuției naționale, a venitului național. În același timp, o sarcină de mare importanță este accentuarea procesului de specializare și modernizare a producției în vederea participării active, în condiții cît mai avantajoase, la diviziunea internațională a muncii, la cooperarea în producție și tehnico-științifică cu alte state, ținînd seama de faptul că, în condițiile de astăzi, aceasta este o premisă de prim ordin a dezvoltării în pas cu progresul tehnic mondial. În acest context, o atenție deosebită acordăm participării la Programul complex de colaborare și cooperare cu țările socialiste membre ale C.A.E.R., extinderii cooperării multilaterale cu celelalte țări socialiste, cu toate țările lumii.

Rezultatele obținute în cursul anilor 1971 și 1972 demonstrează că prevederile cincinalului se îndeplinesc cu succes. În acești ani, creșterea medie anuală a producției industriale este de aproape 12%, superioară celei prevăzute în plan. Încheiem anul acesta — cel de-al doilea an al cincinalului — cu o realizare preliminată a planului în proporție de peste 101%. Nenumărate colective din întreprinderi, centrale, ministere au obținut succese de seamă în cadrul angajamentelor pe care și le-au luat de

a realiza prevederile ce le revin din planul cincinal înainte de termen. Unele comitete judeţene au raportat cu cîteva săptămîni înainte de încheierea anului îndeplinirea sarcinilor de plan. Trebuie să relevăm în mod deosebit municipiul Bucureşti, care s-a prezentat chiar cu depăşirea angajamentelor suplimentare luate la conferinţa de partid din vară. *(Aplauze puternice).*

Toate aceste rezultate exprimă entuziasmul şi hotărîrea cu care masele de oameni ai muncii, colectivele din toate întreprinderile au acţionat şi acţionează pentru înfăptuirea politicii partidului, elanul şi spiritul de răspundere cu care întregul popor munceşte pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea şi ale Conferinţei Naţionale a partidului. *(Vii şi puternice aplauze).* Succesele dobîndite dovedesc în mod convingător că există posibilităţi reale pentru a depăşi prevederile programului stabilit de congres, pentru a asigura îndeplinirea planului cincinal înainte de termen. Pentru toate aceste realizări doresc să adresez muncitorilor şi ţăranilor, tehnicienilor, inginerilor şi specialiştilor, cadrelor din economie, organelor şi organizaţiilor de partid, activiştilor de stat, comuniştilor, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, cele mai calde felicitări. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimaţi tovarăşi,

Peste cîteva zile începem un an nou de muncă, hotărîtor pentru îndeplinirea şi depăşirea cincinalului. Aşa cum am arătat şi la recenta plenară a Comitetului Central, planul pe 1973 trebuie realizat la nivelul prevederilor sale maximale, urmărindu-se ca prin îndeplinirea şi depăşirea acestora să se asigure economiei noastre produse fizice de care ea are realmente nevoie.

Realizarea producţiei industriale prevăzute necesită o preocupare sporită pentru desfăşurarea ritmică a producţiei pe tot parcursul anului, o cît mai intensă folosire a capacităţilor de producţie, utilizarea la maximum a tuturor maşinilor şi utilajelor. Trebuie, totodată, să se intensifice preocuparea pentru scurtarea duratei de realizare a parametrilor proiectaţi la noile capacităţi de producţie date în funcţiune în ultimii ani, astfel ca anul 1973 să însemne un an de cotitură în această privinţă.

Pentru realizarea în bune condiţii a planului pe 1973, este necesar să se acorde o atenţie deosebită îmbunătăţirii aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor şi, odată cu aceasta, reducerii în continuare a normelor de consum. Se impune să desfăşurăm o largă acţiune de masă în vederea economisirii materiilor prime, materialelor, combustibilului şi energiei. Pretutindeni, în toate unităţile de producţie şi în toate ramurile economice trebuie acţionat hotărît pentru reducerea costurilor de producţie şi a cheltuielilor materiale.

Avînd în vedere sarcinile deosebite pe care le prevede planul pe 1973, se impune ca peste tot să fie intensificate eforturile pentru sporirea productivităţii muncii. Este necesar să se acţioneze în continuare cu hotărîre pentru extinderea mecanizării şi automatizării proceselor de producţie, pentru perfecţionarea tehnologiilor de fabricaţie, pentru îmbunătăţirea organizării muncii şi utilizarea raţională a forţei de muncă. Totodată, este necesar să se acorde cea mai mare atenţie pregătirii cadrelor necesare diferitelor ramuri ale economiei naţionale, ridicării nivelului de calificare profesională a celor ce muncesc, însuşirii largi de către toţi oamenii muncii a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii moderne. Trebuie să avem permanent în vedere că îndeplinirea cu succes a marilor sarcini din următorii ani depinde pînă la urmă de oameni. De aceea, principala noastră preocupare trebuie să fie pregătirea cadrelor, a tuturor oamenilor muncii. *(Aplauze puternice).*

Trebuie asigurat un caracter permanent acțiunii de organizare științifică a producției, antrenînd în acest scop colectivele de oameni ai muncii din toate întreprinderile, astfel ca fiecare muncitor, tehnician, inginer să devină participant activ la găsirea celor mai potrivite căi și mijloace pentru ridicarea eficienței activității economice.

Un obiectiv de prim ordin al tuturor colectivelor din întreprinderi, centrale industriale, ministere trebuie să fie ridicarea calității produselor, îmbunătățirea în continuare și perfecționarea parametrilor calitativi și a performanțelor lor tehnice, corespunzător nivelului atins pe plan mondial. Și trebuie să ne propunem să realizăm la unele produse chiar performanțe superioare. Avem asemenea posibilități și trebuie să facem acest lucru. Aceasta este o datorie de onoare a întregului nostru popor. *(Aplauze prelungite).* În toate unitățile de producție trebuie să se acționeze cu mai multă consecvență pentru modernizarea și reproiectarea produselor existente, să se asigure respectarea strictă a tehnologiilor și a documentației tehnice de fabricație, o înaltă disciplină tehnologică, o exigență sporită și un control riguros în toate fazele procesului de producție.

O preocupare permanentă a întreprinderilor și centralelor industriale trebuie să fie realizarea în cele mai bune condiții a producției destinate exportului, sporirea competitivității și valorificarea cît mai eficientă a mărfurilor românești pe piața externă, precum și limitarea la strictul necesar a importului.

Este necesar să se înțeleagă bine că dezvoltarea continuă a economiei noastre este strîns legată de extinderea și intensificarea colaborării internaționale, de realizarea tuturor prevederilor planului de import și de export îndeosebi. Realizarea în bune condiții a sarcinilor de comerț exterior este o parte integrantă deosebit de impor-

tantă a întregului proces de conducere a centralelor industriale și întreprinderilor economice, un criteriu de seamă, în lumina căruia trebuie apreciată eficiența activității fiecărei unități de producție, a fiecărui minister. De aceea, problemele cooperării și schimburilor internaționale trebuie să constituie o preocupare centrală a tuturor conducătorilor din economie, a fiecărui om al muncii.

O condiție de bază pentru realizarea cu succes a importantelor sarcini cantitative și calitative pe care le prevede planul pe anul 1973 este întărirea răspunderii fiecărui om al muncii, indiferent de locul pe care îl ocupă în procesul de producție, pentru buna gospodărire a întreprinderilor, a tuturor mijloacelor de care dispunem. Realizarea și depășirea planului trebuie să fie rezultatul nu al intensificării eforturilor fizice, ci al unei mai raționale organizări a muncii, al unei mai depline valorificări a gîndirii tehnice, al sporirii preocupării pentru utilizarea rezervelor interne existente în fiecare întreprindere. Organele și organizațiile de partid trebuie să facă totul pentru a cultiva în rîndul colectivelor din unitățile economice un înalt spirit de răspundere, o disciplină exemplară în procesul de producție și în muncă. Referindu-mă la unități economice, am în vedere și unitățile de cercetare științifică, toate unitățile care contribuie, într-o formă sau alta, la dezvoltarea societății noastre. În toate unitățile este necesară o disciplină fermă, o înaltă răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Una din prevederile de cea mai mare importanță ale cincinalului este dezvoltarea în continuare a unei agriculturi socialiste de mare randament, cu un nivel avansat de mecanizare și chimizare, în stare să asigure producții sporite, o productivitate ridicată, la nivelul țărilor cu agricultură intensivă, să dea o contribuție tot mai mare

la creșterea venitului național, la progresul general al societății noastre. Ca urmare a măsurilor luate în domeniul dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, a îmbunătățirii organizării producției și muncii și a stimulării materiale a țărănimii cooperatiste, în primii doi ani ai cincinalului au fost realizate cele mai mari producții agricole din istoria țării — respectiv de 14 500 000 de tone în 1971 și circa 16 000 000 de tone în 1972. Aceste rezultate pun în evidență marile resurse și posibilități pe care le are agricultura noastră socialistă, capacitatea ei de a asigura producții vegetale și animale tot mai ridicate, pentru satisfacerea cerințelor de consum ale populației și a nevoilor de materii prime ale economiei.

Este necesar ca, în anul ce vine, organele de partid și de stat, organele agricole să ia toate măsurile pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole, spre a putea obține o recoltă superioară celei din 1972. Unitățile agricole de stat trebuie să asigure folosirea cu un randament sporit a mijloacelor tehnice de care dispun, creșterea productivității muncii și scăderea prețului de cost al produselor agricole. Vor trebui îndeplinite cu spirit de răspundere măsurile luate pentru creșterea șeptelului, pentru asigurarea bazei furajere și folosirea ei rațională în vederea realizării unui spor de produse agroalimentare. O importanță deosebită pentru creșterea producției agricole are desfășurarea în cele mai bune condiții a acțiunii de extindere a irigațiilor, desecărilor și ameliorărilor funciare. Este necesar să se acorde cea mai mare atenție sporirii continue a eficienței investițiilor ce se fac în agricultură.

Un obiectiv important al dezvoltării economico-sociale a țării în perioada următoare, înscris în planul cincinal, este creșterea în continuare a ponderii forței de muncă din industrie și diminuarea procentului populației care

lucrează în agricultură — condiție a ridicării eficienței muncii sociale. Congresul al X-lea și Conferința Națională au trasat, de asemenea, sarcina luării măsurilor pentru apropierea treptată a condițiilor de muncă și de viață de la sate de cele de la orașe, precum și pentru lichidarea deosebirilor esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, atît pe baza dezvoltării mecanizării și automatizării producției, cît și pe calea ridicării nivelului de cunoștințe științifice și tehnice ale oamenilor muncii. Realizarea acestor obiective de lungă durată va contribui la adîncirea și mai puternică a procesului de omogenizare a societății noastre socialiste, reprezentînd premise esențiale pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru trecerea treptată la edificarea societății comuniste.

Ca rezultat al dezvoltării și perfecționării activității economice, cincinalul prevede ca în viitorii ani să se realizeze o creștere substanțială a venitului național pe locuitor — expresia sintetică a nivelului de bunăstare a societății. Obiectivul central al actualului plan cincinal, ca dealtfel al întregii politici promovate de partidul și statul nostru, este satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor de viață materiale și spirituale ale oamenilor muncii. Planurile de stat prevăd ca, pe măsura succeselor obținute în producția de bunuri materiale, să se ia noi măsuri pentru sporirea veniturilor tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Totodată, Congresul al X-lea și Conferința Națională au stabilit alocarea unor importante mijloace materiale, realizarea unui vast program de investiții cu caracter social în vederea ridicării gradului de civilizație al întregului popor. Este vorba de dezvoltarea și modernizarea rețelei de ocrotire a sănătății publice, de crearea și utilarea a noi capacități școlare, care să permită înfăptuirea programului de extindere și perfecționare a instrucției publice în țara noastră, de măsuri pentru ocro-

tirea copilului, pentru ușurarea vieții și muncii mamelor, de un ansamblu de acțiuni consacrat protejării mediului înconjurător, de noi măsuri în direcția sistematizării orașelor și satelor, a dezvoltării urbanisticii, de extindere a posibilităților de odihnă, agrement și turism pentru oamenii muncii. Se prevede, de asemenea, diversificarea și îmbunătățirea continuă a rețelei comerciale și a serviciilor pentru populație.

Partidul și statul acționează în continuare pentru crearea tuturor condițiilor în vederea ridicării nivelului de cultură al oamenilor muncii, lărgirii orizontului lor de cunoștințe generale, în pas cu noile cuceriri ale științei și tehnicii contemporane.

Pentru realizarea acestor obiective mărețe, pentru transformarea acestor perspective luminoase în realitate concretă, partidul nostru mobilizează energiile și capacitățile creatoare ale întregului popor, perfecționează continuu conducerea științifică a economiei și întregii vieți sociale, asigură îmbunătățirea generală a organizării și activității statului socialist. Legile adoptate în acest scop de Marea Adunare Națională, pe baza hotăririlor Conferinței Naționale a partidului, prevăd perfecționarea muncii în domenii de bază ale activității sociale, cum sînt: organizarea industriei, planificarea economiei, sistemul financiar, legislația muncii, organizarea controlului muncitoresc economico-social și altele, reglementarea rațională, în spiritul principiilor socialismului, a tuturor sferelor activității umane, corespunzător cerințelor actuale ale dezvoltării societății.

Făurirea socialismului este strîns legată de lărgirea și perfecționarea în continuare a democrației socialiste — condiție de prim ordin a realizării cu succes a sarcinilor complexe ale conducerii societății în etapa actuală, a

mersului înainte al patriei noastre. În trecut, poporul, exploatat și asuprit, era total exclus de la conducerea statului, în care cuvîntul hotărîtor îl aveau clasele exploatatoare, marii capitaliști și moșieri. Astăzi, în România s-a împlinit visul lui Bălcescu, care dorea poporului de „a nu mai avea stăpîni pe cap". În țara noastră nu mai sînt clase exploatatoare, nu mai sînt moșieri și capitaliști, poporul a devenit deplin stăpîn pe destinele sale, pe bogățiile naturale, pe care le folosește în scopul făuririi vieții sale noi. Masele populare înseși conduc țara, îi hotărăsc dezvoltarea prezentă și viitoare. Ne preocupăm să îmbunătățim continuu cadrul organizatoric necesar participării largi și efective a clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, a tuturor celor ce muncesc la conducerea economiei și a vieții sociale, a statului, să perfecționăm formele de conducere colectivă, astfel ca oamenii muncii să-și poată spune cuvîntul asupra soluționării problemelor, în dubla lor calitate, de producători și proprietari ai mijloacelor de producție. Toate legile, toate măsurile mai importante care privesc dezvoltarea societății noastre se dezbat cu masele largi ale poporului, reprezintă cu adevărat emanația voinței și intereselor lor. *(Aplauze puternice, prelungite).* Perfecționînd necontenit aceste forme de muncă și conducere, asigurăm o democrație concretă, reală, care stimulează elanul, inițiativa și spiritul gospodăresc al maselor, dezvoltă exigența fiecărui membru al colectivității noastre față de propria sa activitate și față de munca celorlalți, întărește răspunderea socială a tuturor cetățenilor. În felul acesta se creează largi posibilități fiecărui cetățean de a se manifesta plenar în viața socială, de a-și pune în valoare capacitatea de creație în folosul societății, se asigură înflorirea și manifestarea nestingherită a personalității umane.

O preocupare de prim ordin a partidului nostru, a întregii societăți este ridicarea conștiinței socialiste a maselor, însușirea de către toți cetățenii a concepției despre lume și viață a clasei muncitoare, formarea trăsăturilor moral-politice ale omului nou — constructor al socialismului și comunismului. Datoria de onoare, de cea mai înaltă răspundere a fiecărui cetățean este de a face totul pentru dezvoltarea și înflorirea avuției naționale, a proprietății obștești, pentru apărarea bunurilor care aparțin poporului. Fiecare om al muncii, și cu atît mai mult cadrele de conducere, activiștii de partid și de stat, trebuie să simtă răspunderea pentru modul în care este gospodărit avutul socialist, pentru felul cum sînt respectate interesele generale ale societății noastre. Fiecare cetățean trebuie să-și îndeplinească în mod exemplar sarcinile la locul său de muncă, făcîndu-și datoria cu devotament, fermitate și cinste față de popor, față de partid, față de patrie. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Oamenii muncii sînt răsplătiți în raport cu munca pe care o depun, cu contribuția la progresul țării. În spiritul eticii și echității socialiste, acționăm, totodată, pentru lichidarea diferențierilor nejustificate între venituri. Combatem cu hotărîre orice manifestări de parazitism, de eschivare de la muncă, orice tendințe de a obține cîștiguri pe căi ilicite, prin sfidarea legilor și a normelor societății noastre. Este necesar să se ia atitudine hotărîtă împotriva mentalităților și atitudinii înapoiate față de muncă, împotriva lipsei de grijă și răspundere față de avutul obștesc, a neglijenței, risipei, a deteriorării bunurilor și valorilor care aparțin societății și cu atît mai mult împotriva încercărilor de a sustrage părți din avutul întregului popor. Dorim și facem totul ca fiecare cetățean să ducă o viață demnă, civilizată, să aibă un comportament exemplar în producție, în familie, în societate. Trebuie să sporim eficiența muncii noastre în această direcție. Trebuie să facem — dacă mă pot exprima așa — ca în societatea noastră socialistă să nu mai avem greieri, ca în fabulă, care să stea și numai „să cînte și să joace", apelînd la alții să le dea să mănînce. Să fie o societate de albine harnice, în care fiecare să contribuie cu capacitatea și cunoștințele sale la edificarea generală a socialismului, atît pe plan material, cît și spiritual, la bunăstarea întregii societăți. *(Aplauze puternice, prelungite).*

O condiție de cea mai mare importanță pentru realizarea cu succes a sarcinilor construcției socialiste o reprezintă întărirea și perfecționarea continuă a rolului statului în viața economico-socială. Este necesar să se acționeze în continuare pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale privind întărirea legăturii organelor de stat cu masele de oameni ai muncii, valorificarea experienței și dezvoltarea inițiativei acestora, creșterea solicitudinii față de nevoile și cerințele maselor populare. Totodată, trebuie să fie combătute în continuare, cu toată fermitatea, fenomenele de birocratism în munca aparatului de stat, să se ia măsuri pentru lichidarea paralelismelor și simplificarea structurii organizatorice a acestuia, în vederea întăririi răspunderii în muncă, soluționării operative și eficiente a problemelor, în concordanță cu interesele generale ale construcției socialiste.

O sarcină de prim ordin a statului nostru socialist este întărirea capacității de apărare a patriei, perfecționarea dotării tehnice a armatei, crearea tuturor condițiilor pentru garantarea vieții și muncii pașnice a poporului, a integrității teritoriale a Republicii Socialiste România.

Poporul, toți oamenii muncii înconjură cu dragoste și grijă armata noastră — scut de nădejde al cuceririlor noastre revoluționare, al marilor înfăptuiri ale socialismului —, fac totul pentru sporirea forței și capacității ei de luptă. *(Vii aplauze).* Legea privind organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România, votată ieri de Marea Adunare Națională, subliniind locul pe care îl ocupă forțele armate în societatea noastră, preocuparea pentru întărirea ei continuă, prevede, totodată, obligațiile de înaltă răspundere patriotică ce revin tuturor cetățenilor pentru apărarea țării, sarcinile legate de pregătirea tineretului, a întregului popor pentru a fi gata ca, în caz de nevoie, să salvgardeze libertatea, suveranitatea și independența Republicii Socialiste România. Preocupîndu-se de asigurarea capacității de apărare, țara noastră dezvoltă, totodată, colaborarea pe tărîm militar cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, cu toate țările socialiste, în vederea apărării în cazul unui atac armat imperialist.

Chezășia înfăptuirii marilor obiective pe care ni le propunem este întărirea continuă a rolului conducător al partidului în toate domeniile vieții sociale — condiție esențială a făuririi cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Partidul Comunist Român se înfățișează la această mare sărbătoare națională ca un partid puternic, călit în luptă, cu o bogată experiență revoluționară, strîns unit, bucurîndu-se de încrederea și dragostea întregului popor. *(Aplauze puternice, prelungite).* Prin întreaga sa activitate, partidul nostru se integrează organic în viața societății, poartă și își asumă răspunderea directă pentru modul în care se îndeplinește politica de edificare a socialismului. Forța și tăria partidului, capacitatea lui de a organiza și conduce societatea

stau în legătură strînsă cu clasa muncitoare, cu masele largi populare. O importanță deosebită are îmbunătățirea activității organelor și organizațiilor de partid în ce privește justa repartizare a forțelor, a cadrelor, unirea energiei și elanului creator al tuturor oamenilor muncii, îndeplinindu-și astfel menirea de forță dinamică, mobilizatoare a fiecărui colectiv. Datoria fiecărui comunist, a fiecărui activist de partid este de a contribui din toate puterile la întărirea în continuare a forței politice de organizare a partidului nostru, a disciplinei sale de fier, a unității de monolit a rîndurilor sale. Acestea sînt sarcini de cea mai mare însemnătate pentru asigurarea îndeplinirii cu deplin succes a rolului istoric ce revine partidului nostru în conducerea poporului pe drumul socialismului și comunismului.

Și putem să asigurăm, de la această tribună, întregul nostru popor că Partidul Comunist Român își va îndeplini și în viitor cu cinste misiunea sa istorică, va sluji cu credință, fără preget, clasa muncitoare, întreaga noastră națiune socialistă. *(Aplauze prelungite; se scandează: „P.C.R.!").*

Iată, tovarăși, enumerate succint, cîteva din preocupările de bază ale partidului și statului nostru în lupta pentru realizarea programului stabilit de Congresul al X-lea și de Conferința Națională. Prin eforturile pline de abnegație ale întregului popor, acest program se înfăptuiește în condiții bune. Să pășim în cel de-al doilea sfert de veac de republică animați de dorința de a face totul pentru sporirea în continuare a avuției naționale, înflorirea economiei, ridicarea bunăstării și a gradului de civilizație a vieții întregului popor, pentru ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație. *(Aplauze puternice, prelungite).*

POLITICA EXTERNĂ ACTIVĂ ȘI PRINCIPIALĂ PROMOVATĂ DE PARTIDUL ȘI STATUL NOSTRU SE BUCURĂ DE PREȚUIREA ȘI SIMPATIA CERCURILOR LARGI ALE OPINIEI PUBLICE MONDIALE

Stimați tovarăși,

În decursul ultimului sfert de secol care a trecut de la proclamarea republicii, în lume s-au produs mari și profunde transformări social-politice, au avut loc adînci mutații în raportul de forțe. Uniunea Sovietică, prima țară a socialismului — care și-a sărbătorit zilele trecute semicentenarul —, a parcurs un drum glorios, cucerind remarcabile succese în construcția economică și socială, transformîndu-se într-o putere socialistă de prim rang. Apariția a încă 13 noi țări socialiste în Europa, Asia și America Latină a făcut ca socialismul să iasă din cadrul unui singur stat și să se afirme ca o uriașă forță mondială, care joacă un rol de prim ordin în determinarea dezvoltării istorice contemporane, în desfășurarea vieții politice internaționale. Un eveniment remarcabil a fost victoria revoluției socialiste și formarea Republicii Populare Chineze, care a sporit în mod considerabil forțele mondiale ale socialismului, ale frontului antiimperialist. Ca urmare a victoriilor obținute de popoarele ce făuresc noua orînduire pe toate planurile vieții materiale și spirituale, socialismul a cucerit poziții puternice în lumea contemporană, și-a sporit prestigiul și autoritatea, exercitînd o tot mai mare putere de înrîurire asupra tuturor popoarelor lumii. *(Aplauze puternice, prelungite).* Noi și noi națiuni își exprimă astăzi, într-o formă sau alta, opțiunea pentru

modul de organizare socialistă a economiei și vieții sociale, urmează un drum de transformări democratice, revoluționare, în vederea înlăturării asupririi și exploatării, dezvoltării lor libere și independente.

Una din marile victorii repurtate de popoare în această epocă a fost prăbușirea odiosului sistem colonialist, eliberarea a zeci și zeci de popoare, care s-au constituit în noi națiuni, hotărîte să-și valorifice bogățiile naționale și roadele muncii în interesul propășirii proprii, decise să-și spună cuvîntul cu fermitate în viața internațională, să se opună activ politicii imperialiste, colonialiste.

Aceste schimbări au dus la slăbirea forței colonialismului și imperialismului, au făcut să încline tot mai mult balanța raportului de forțe de partea socialismului, progresului, democrației și păcii.

În această epocă istorică, România, ca rezultat al marilor succese obținute pe planul edificării lumii noi, socialiste, al politicii ei consecvente de promovare fermă a principiilor noi de relații între state, a egalității, respectului și conlucrării rodnice între națiuni, se bucură de prețuirea, simpatia și considerația cercurilor largi ale opiniei publice mondiale, are prieteni pe toate meridianele lumii. *(Vii și puternice aplauze).* Viața, evenimentele au pus și mai puternic în evidență justețea și realismul acestei politici, care răspunde pe deplin aspirațiilor și năzuințelor poporului român, precum și intereselor generale ale popoarelor, dornice să trăiască în pace și securitate, în înțelegere și colaborare.

Cursul luat în politica externă mondială confirmă pe deplin concluziile analizei marxist-leniniste făcute de Congresul al X-lea și de Conferința Națională asupra proceselor și tendințelor dezvoltării contemporane. Aprecierile de politică externă făcute de Conferința Națională

din acest an își păstrează întreaga valabilitate și, de aceea, nu mă voi referi în cele ce urmează decît la cîteva aspecte ale situației internaționale actuale.

Unul din fenomenele cele mai importante ale dezvoltării social-politice din zilele noastre continuă să fie afirmarea pregnantă în viața internațională a forțelor socialismului. Datorită succeselor obținute în dezvoltarea economică și socială, precum și acțiunilor de politică externă întreprinse în ultimul timp, se manifestă tot mai puternic rolul Uniunii Sovietice pe arena mondială, aportul ei la lupta pentru progres social și pace în lume. De asemenea, a sporit contribuția celorlalte state socialiste din Europa, Asia și America Latină în soluționarea problemelor cruciale care frămîntă omenirea azi. Prin politica pe care o promovează, prin activitatea pe care o desfășoară în spiritul principiilor noi de egalitate și respect între națiuni, al colaborării, destinderii și păcii, fiecare țară socialistă contribuie la creșterea autorității și forței socialismului în întreaga lume. Un rol tot mai important în viața lumii contemporane, în desfășurarea evenimentelor internaționale are Republica Populară Chineză, al cărei prestigiu se reflectă și în recunoașterea ei ca stat de către un număr tot mai mare de țări, în reluarea locului cuvenit de drept în Organizația Națiunilor Unite. Trebuie menționate, de asemenea, ca fapte deosebit de pozitive în viața internațională încheierea Tratatului cu privire la bazele relațiilor dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei, precum și recunoașterea de către tot mai multe țări a Republicii Democrate Germane, a Republicii Populare Democrate Coreene și a Republicii Democrate Vietnam.

Pe arena internațională se afirmă tot mai activ tinerele state independente, popoarele care au pășit de curînd pe calea dezvoltării economico-sociale de sine stătătoare.

Au avut și au loc în ultima vreme în viața politică mondială o serie de tendințe favorabile cauzei păcii, cum sînt intensificarea contactelor dintre reprezentanții diferitelor țări și popoare, promovarea tot mai susținută a spiritului tratativelor, care au făcut să se înregistreze progrese însemnate pe calea destinderii.

Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că în lume mai continuă să existe cercuri imperialiste, colonialiste, forțe retrograde, reacționare, neocolonialiste, interesate să împiedice normalizarea relațiilor dintre state, să perpetueze stările de încordare și neliniște, să mențină sursele de dominație și războaie. Desigur, caracteristica dezvoltării vieții internaționale actuale este dorința energică a popoarelor de a păși pe calea destinderii, colaborării, înțelegerii și conviețuirii pașnice, dar nu trebuie să se creeze iluzia că acest proces se poate desfășura de la sine, fără greutăți și fără luptă.

Tocmai pornind de la aceste considerente, România își manifestă hotărîrea de a acționa și în viitor cu toată fermitatea pentru afirmarea în lume a noilor principii de relații între state, pentru lichidarea colonialismului și neocolonialismului, a oricăror forme de asuprire și dominație a altor popoare, pentru accentuarea cursului destinderii. Republica Socialistă România militează neobosit pentru realizarea unei atmosfere de încredere și conlucrare fructuoasă între națiuni, pentru înfăptuirea aspirațiilor popoarelor de a se dezvolta nestingherit, în mod

liber și suveran, în condiții de pace și colaborare internațională. Avem satisfacția să consemnăm, în acest an jubiliar al republicii, că țara noastră întreține relații diplomatice și consulare cu 109 state și dezvoltă schimburi economice și de cooperare cu 110 țări. *(Vii și puternice aplauze).*

Ca țară socialistă, acordăm o importanță deosebită dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării multilaterale — pe tărîm politic, economic, tehnico-științific și cultural — cu toate statele socialiste, consolidării și perfecționării relațiilor de tip nou, bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului socialist, pe încredere, egalitate și stimă, pe respect reciproc și întrajutorare în făurirea noii orînduiri sociale, în scopul afirmării puternice a fiecărei națiuni socialiste în parte, precum și sporirii forței și prestigiului socialismului în ansamblu. Depunem consecvent eforturi pentru depășirea dificultăților existente în raporturile dintre țările socialiste, militâm stăruitor pentru întărirea unității și coeziunii lor.

România dezvoltă relații largi cu tinerele state independente. Avem acorduri comerciale și de cooperare economică și tehnico-științifică cu un mare număr de țări în curs de dezvoltare, sprijinim eforturile acestora de a-și valorifica bogățiile naționale în interes propriu, le acordăm asistență tehnică în producție și în pregătirea cadrelor necesare. Vizita pe care am făcut-o în primăvara acestui an în opt state africane, înțelegerile și declarațiile semnate cu acest prilej au deschis noi perspective dezvoltării relațiilor cu aceste țări, constituind, totodată, un aport de seamă la cauza generală a luptei antiimperialiste. Profund solidară cu popoarele ce se ridică pentru scuturarea jugului colonial și cucerirea dreptului la viață liberă, România sprijină activ mișcările de eliberare națională, lupta popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului, a oricăror forme de dominație și asuprire. Salutăm cu bucurie succesele obținute de mișcările de eliberare națională în lupta împotriva asupritorilor colonialiști. *(Aplauze puternice).* Apreciem ca deosebit de pozitivă recunoașterea de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a faptului că mișcările de eliberare din teritoriile dominate de portughezi sînt singurele reprezentante legitime ale popoarelor respective, reafirmarea dreptului inalienabil al acestor popoare la autodeterminare și independență. Poporul român va face totul pentru a sprijini mișcările de eliberare în efortul de a lichida cît mai repede reziduurile rușinosului sistem colonial.

Acționînd în spiritul coexistenței pașnice, Republica Socialistă România a dezvoltat și dezvoltă largi relații cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Extindem colaborarea și cooperarea economică, tehnico-științifică, culturală cu state de pe toate continentele, cu țări capitaliste dezvoltate, acționind, în același timp, pentru amplificarea conlucrării cu acestea pe arena mondială în vederea afirmării în lume a noilor principii de relații între state, pentru destindere și securitate internațională. La baza raporturilor noastre de colaborare cu toate țările așezăm în mod ferm principiile independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la forță și la amenințarea cu forța. Viața internațională demonstrează că aceste principii sînt recunoscute de un număr tot mai mare de țări, că ele se afirmă ca singurele pe temelia cărora se pot clădi relații sănătoase, trainice între state, se pot asigura colaborarea și pacea în lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Desfăşurarea evenimentelor confirmă în mod incontestabil că politica imperialistă de forţă, ameninţare, dictat şi ingerinţe în treburile altor state suferă eşecuri după eşecuri, este respinsă cu hotărîre de către toate popoarele, dornice să trăiască libere, să decidă singure asupra prezentului şi viitorului lor. Tocmai de aceea România acţionează consecvent pentru respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-şi hotărî destinele fără nici un amestec din afară, de a fi stăpîn în propria ţară, de a-şi putea alege calea dezvoltării sociale, regimul politic corespunzător intereselor şi aspiraţiilor sale fundamentale. *(Aplauze prelungite).* Totodată, militām ca problemele litigioase dintre state să fie soluţionate nu prin înfruntări militare, nu pe cale armată, ci prin metode politice, prin tratative purtate în spiritul răspunderii, al respectului reciproc, înţelegerii şi păcii. Considerăm că acestea sînt singurele modalităţi de evitare a încordării şi tensiunii internaţionale, de eliminare a conflagraţiilor între popoare.

Alături de forţele păcii din întreaga lume, Republica Socialistă România acţionează consecvent pentru lichidarea focarelor de conflicte şi încordare care mai persistă pe diferite meridiane ale globului. Ne exprimăm îngrijorarea faţă de măsurile de intensificare a actelor de război împotriva poporului vietnamez, acte ce vin în contradicţie flagrantă cu paşii pe calea destinderii realizaţi în cursul anului 1972, cu cerinţele opiniei publice mondiale pentru o politică nouă, de colaborare şi pace. Intensificarea războiului contrazice voinţa fermă de pace a popoarelor, inclusiv dorinţa şi aspiraţiile poporului american, care, în cursul recentelor alegeri prezidenţiale, ca şi cu alte prilejuri, s-a pronunţat clar pentru o politică de încetare a războiului, pentru colaborare şi pace între state. Un indiciu puternic al năzuinţei fierbinţi a cercurilor largi ale

opiniei publice spre o politică nouă, de colaborare şi destindere în lume, au reprezentat şi rezultatele alegerilor care au avut loc în ultima vreme în Republica Federală a Germaniei, în Olanda, Japonia, Australia, Noua Zeelandă şi care au constituit expresia unui NU împotriva războiului, un vot dat pentru politica de prietenie şi înţelegere între popoarele lumii. *(Vii aplauze).*

România îşi manifestă deplina solidaritate cu lupta poporului vietnamez pentru apărarea independenţei şi fiinţei sale naţionale, militează consecvent pentru încetarea războiului dus de Statele Unite ale Americii în Vietnam, în întreaga Indochină. Ne exprimăm speranţa că în cadrul tratativelor de la Paris se va ajunge cît mai grabnic la o înţelegere menită să pună capăt acestui război, astfel ca poporul vietnamez, celelalte popoare din Indochina să-şi poată hotărî în mod liber şi de sine stătător dezvoltarea viitoare, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Considerăm, de asemenea, necesar să se facă totul pentru a se ajunge la soluţionarea pe cale politică a conflictului din Orientul Mijlociu, pe baza rezoluţiei Consiliului de Securitate din 1967, care să ducă la retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, la respectarea independenţei şi suveranităţii naţionale a fiecărui stat din această zonă, la rezolvarea problemei populaţiei palestinene în conformitate cu interesele sale legitime.

Asigurarea păcii face imperios necesară depunerea unor eforturi energice şi consecvente pentru soluţionarea şi a altor probleme internaţionale spinoase. Un deziderat vital al popoarelor este, după cum se ştie, înfăptuirea dezarmării generale, interzicerea armelor de exterminare în masă, şi în primul rînd a celor atomice. Realizarea acestui comandament imperios al vremurilor noastre este

singura modalitate de eliberare a popoarelor de coşmarul unui război termonuclear nimicitor, de uriaşele cheltuieli ce apasă pe umerii naţiunilor, împiedicîndu-le să-şi consacre toate resursele progresului şi civilizaţiei. Evident, atît la rezolvarea acestei probleme cardinale a epocii contemporane, cît şi la soluţionarea celorlalte probleme internaţionale actuale trebuie să participe toate statele — fie ele mari, mijlocii şi mici —, toate popoarele avînd dreptul şi îndatorirea de a-şi aduce contribuţia, în condiţii de deplină egalitate, la promovarea colaborării şi păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

Apreciem, de asemenea, că, în soluţionarea problemelor internaţionale actuale, un rol de cea mai mare însemnătate revine Organizaţiei Naţiunilor Unite, celorlalte organisme internaţionale, care au misiunea de a face totul pentru a împiedica actele de agresiune şi război, ingerinţele în treburile altor popoare, de a apăra cu fermitate principiile dreptului internaţional, de a milita pentru deplina securitate a fiecărei naţiuni, pentru colaborare şi pace între popoare. Este necesar să se găsească căile care să asigure aplicarea în viaţă a hotărîrilor pe care le adoptă Organizaţia Naţiunilor Unite, creşterea eficienţei întregii sale activităţi. În acest spirit a fost făcută la actuala sesiune propunerea României privind întărirea rolului Organizaţiei Naţiunilor Unite în viaţa internaţională. Consensul unanim şi larga adeziune pe care le-a întrunit propunerea ţării noastre din partea Adunării Generale a O.N.U. dovedesc încă o dată că toate popoarele sînt profund interesate ca într-adevăr Organizaţia Naţiunilor Unite să aducă o contribuţie sporită la normalizarea climatului internaţional, la instaurarea unor relaţii noi între state, la înlăturarea pericolului războiului din viaţa lumii contemporane. *(Aplauze).* Tocmai de aceea România va

activa în continuare în direcţia creşterii autorităţii şi influenţei Organizaţiei Naţiunilor Unite în promovarea destinderii, înţelegerii şi cooperării între naţiuni.

Ca urmare a activităţii intense depuse de ţările socialiste pentru destindere în Europa, a deplasărilor pozitive produse în opinia publică a continentului spre colaborare şi înţelegere, a contactelor multilaterale şi bilaterale care s-au desfăşurat între state, au fost create condiţii pentru trecerea concretă la pregătirea şi ţinerea conferinţei general-europene. Este pozitiv faptul că în cadrul întîlnirii de la Helsinki s-a ajuns la o serie de înţelegeri privind adoptarea unor norme de importanţă principială pentru organizarea conferinţei europene. România este hotărîtă să-şi aducă în continuare contribuţia activă atît la pregătirea, cît şi la ţinerea cît mai grabnică a conferinţei, astfel ca aceasta să corespundă aşteptărilor tuturor popoarelor, să marcheze un pas important pe calea normalizării vieţii politice în Europa şi în întreaga lume.

Ca şi alte state, România consideră necesar ca viitoarea conferinţă europeană să consfinţească principiile ce trebuie să stea la baza relaţiilor dintre toate statele continentului, şi anume respectarea independenţei şi suveranităţii naţionale, egalitatea deplină în drepturi, neamestecul în treburile interne şi avantajul reciproc, renunţarea la forţă şi ameninţarea cu forţa în raporturile interstatale. Totodată, conferinţa ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare pentru extinderea, fără nici o îngrădire sau discriminare, a colaborării — economice, ştiinţifice, culturale şi în alte domenii — între toate statele din Europa. În cadrul conferinţei ar trebui să se ajungă la constituirea unui organism permanent care să urmărească dezvoltarea colaborării multilaterale dintre naţiunile continentului şi să constituie cadrul organizat pentru pre-

gătirea de noi reuniuni şi pentru soluţionarea diferitelor probleme ce apar în relaţiile dintre statele continentului.

Înfăptuirea aspiraţiilor popoarelor europene de a trăi în securitate şi pace presupune, de asemenea, adoptarea unor măsuri ferme de dezangajare militară a statelor de pe continent.

Este de înţeles că la discutarea problemelor militare trebuie să participe toate statele europene, deoarece nici nu se poate concepe securitatea europeană fără a se adopta măsuri în domeniul militar, în sensul reducerii înarmărilor, a trupelor, al dezangajării militare. Desigur, la început se pot adopta şi măsuri parţiale, cum ar fi retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state, lichidarea bazelor militare străine şi reducerea trupelor naţionale, renunţarea la efectuarea de manevre militare şi demonstraţii de forţă, trecerea la reducerea bugetelor militare. Dezangajarea militară trebuie să-şi găsească, de asemenea, expresie în realizarea de înţelegeri regionale privind instaurarea unor relaţii de bună vecinătate şi colaborare, în crearea de zone denuclearizate în diferite regiuni ale continentului. Considerăm că o importanţă deosebită ar avea crearea unui climat de înţelegere şi conlucrare paşnică între statele care fac parte din zona Balcanilor, transformarea acestei regiuni geografice, altădată pretext pentru declanşarea unor mari înfruntări militare, într-o zonă a prieteniei şi păcii, lipsită de arme nucleare.

Este de la sine înţeles că soluţionarea tuturor acestor probleme complexe privind securitatea europeană impune cu necesitate participarea la discuţii şi tratative a tuturor popoarelor de pe continent. Numai astfel, problemele generale, de care depinde pînă la urmă securitatea fiecărei naţiuni şi, totodată, securitatea tuturor ţărilor, pot fi rezolvate în conformitate cu interesele vitale ale fiecărui popor, ale colaborării şi păcii pe continent şi în lume.

Considerînd că problemele securităţii prezintă cea mai mare importanţă pentru viaţa politică a continentului în anul ce vine, partidul şi guvernul ţării noastre vor pune în centrul activităţii lor internaţionale intensificarea eforturilor pentru înfăptuirea acestui important deziderat. Considerăm că există toate premisele ca, prin eforturile conjugate ale tuturor statelor şi tuturor popoarelor, anul 1973 să marcheze un nou şi important pas înainte în îmbunătăţirea climatului european, să se înscrie ca anul conferinţei general-europene, inaugurînd o epocă nouă în viaţa politică a continentului — de încredere, apropiere şi colaborare între popoare. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăşi,

Partidul Comunist Român, detaşament activ al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, al frontului antiimperialist mondial, dezvoltă relaţii tot mai largi de colaborare şi solidaritate internaţionalistă cu partidele comuniste şi muncitoreşti din întreaga lume. Militām pentru întărirea unităţii şi coeziunii mişcării comuniste, pentru aşezarea relaţiilor dintre partide pe baze noi, în spiritul deplinei egalităţi în drepturi şi neamestecului în treburile interne, al respectării dreptului fiecărui partid de a-şi elabora de sine stătător linia politică, strategia şi tactica revoluţionară, în conformitate cu principiile marxism-leninismului, cu condiţiile concrete social-politice în care îşi desfăşoară activitatea, cu interesele şi aspiraţiile poporului din care face parte. Pe această bază se va putea realiza o unitate nouă, trainică, indestructibilă, întărirea solidarităţii internaţionaliste a mişcării comuniste — condiţie importantă a creşterii forţei de luptă şi a unităţii

întregului front antiimperialist. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dezvoltăm, de asemenea, relații de colaborare cu celelalte organizații politice ale clasei muncitoare, cu mișcările sindicale, cu partidele socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele și organizațiile democratice, progresiste de pretutindeni, contribuind, pe această cale, la întărirea luptei mondiale împotriva imperialismului, pentru progres social, securitate și pace internațională.

În lumea de astăzi există uriașe forțe sociale și politice profund interesate în dezvoltarea progresistă a societății, în lichidarea politicii imperialiste de dominație și dictat, în instaurarea unor relații noi, de prietenie și colaborare, între toate națiunile lumii. Un rol deosebit de important în această măreață luptă are clasa muncitoare, care reprezintă o uriașă parte a omenirii de azi și care, prin concepția ei înaintată despre lume și viață, prin spiritul ei revoluționar, prin caracterul organizat al activității sale, se situează în fruntea tuturor mișcărilor sociale, a bătăliilor de clasă împotriva exploatării și asupririi, împotriva marilor monopoluri, în lupta pentru pace, pentru colaborare. *(Aplauze puternice).* O puternică forță a progresului și înnoirii lumii o constituie tînăra generație, sutele de milioane de tineri din toate țările, care aspiră la o viață nouă, mai demnă, mai dreaptă, mai echitabilă. Mai puțin legată de vechile stări de lucruri anacronice, tînăra generație este profund animată de dorința găsirii căilor spre înțelegere și conviețuire pașnică între națiuni, spre colaborare și prietenie între popoare, pentru crearea unui climat internațional în care fiecare națiune să-și poată afirma liber și nestingherit forța creatoare, aspirația spre o viață mai bună. Sîntem convinși că tineretul, conștient de răspunderea ce-i revine în făurirea pe planeta noastră a unei lumi mai bune, va ști să acționeze pentru a asigura organizarea mai rațională atît a vieții sociale, cît și a vieții internaționale, pentru a înlătura exploatarea și asuprirea socială și națională, pentru a exclude definitiv războiul din viața umanității. Trebuie să avem încredere că tînăra generație va fi in stare ca, unită, să făurească o lume mai bună, mai dreaptă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Privim cu încredere viitorul, încredințați că, acționînd unite, popoarele lumii, forțele progresiste de pretutindeni pot face să triumfe pe planeta noastră idealurile nobile ale păcii și înțelegerii între națiuni, cauza progresului și civilizației omenirii. România va face tot ce depinde de ea pentru a-și aduce contribuția la promovarea în viața internațională a unei politici noi, de egalitate și respect între națiuni, de destindere și securitate. Procedînd astfel, ne îndeplinim datoria sacră față de propria noastră națiune și, în același timp, ne achităm de înaltele îndatoriri internaționaliste față de cauza generală a progresului, colaborării, securității și păcii. *(Aplauze puternice, îndelung repetate).*

Dragi tovarăși,

Dacă primii 25 de ani care au trecut de la instaurarea republicii au fost anii triumfului deplin al socialismului în România, următorul sfert de veac al noii noastre istorii naționale va marca, fără îndoială, victoria societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la întruchiparea, pe pămîntul României, a visului de aur al omenirii — a comunismului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Prima etapă a acestei perioade istorice este jalonată de hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, a căror înfăptuire va asigura accelerarea dezvoltării economico-

sociale a societăţii. Totodată, Conferinţa Naţională din acest an a schiţat liniile directoare ale prognozei dezvoltării societăţii socialiste româneşti în viitor, oferind întregului popor imaginea luminoasă a României pînă în anii 1990—2000. Aşa cum se arată în hotărîrile Conferinţei Naţionale, pînă la sfîrşitul acestui secol se vor asigura un puternic avînt al forţelor de producţie, pe baza ştiinţei şi tehnicii moderne, perfecţionarea relaţiilor de producţie şi a raporturilor dintre oameni, ridicarea nivelului de trai, de cunoaştere şi cultură al tuturor celor ce muncesc, adîncirea democraţiei socialiste, participarea activă a întregului popor la conducerea ţării, crearea condiţiilor pentru manifestarea plenară a personalităţii umane, aplicarea în viaţă a principiilor eticii şi echităţii socialiste, ridicarea generală a societăţii la un înalt nivel de civilizaţie şi bunăstare materială şi spirituală.

Iată, tovarăşi, ce minunate perspective se deschid în faţa naţiunii noastre socialiste! Este mai presus de orice îndoială că stă în puterea noastră să realizăm acest program grandios de edificare socială, care să asigure poporului român o viaţă demnă, fericită şi independentă. *(Aplauze puternice, prelungite).* Acum, la această mare sărbătoare naţională, adresez membrilor partidului, întregului popor chemarea de a ne uni toate forţele, de a ne consacra toată energia, priceperea şi puterea de muncă luptei neobosite pentru realizarea acestui ţel măreţ, pentru prosperitatea şi bunăstarea poporului nostru, a României socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite; urale. Se scandează: „P.C.R.!").*

Ţin să exprim încă o dată, de la această tribună, dorinţa arzătoare a poporului român de a promova şi în viitor colaborarea frăţească cu toate ţările socialiste, de a conlucra activ cu toate statele şi popoarele pentru realizarea unei lumi a păcii, prieteniei şi securităţii, de a face totul pentru eliminarea războiului din istoria viitoare a societăţii umane. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Inaugurăm un nou sfert de veac al republicii noastre cu convingerea fermă că întregul popor va munci cu energie şi pasiune pentru a înfăptui şi de acum înainte, cu deplin succes, politica internă şi externă a partidului, pentru propăşirea economico-socială a ţării, pentru asigurarea triumfului comunismului în România. *(Aplauze puternice; urale şi ovaţii. Se scandează: „Ceauşescu — P.C.R.!").*

Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Socialistă România! *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului pe drumul luminos al socialismului şi comunismului! *(Aplauze puternice; urale şi ovaţii. Se scandează: „P.C.R.!").*

Trăiască prietenia, colaborarea şi pacea între toate naţiunile! *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

În încheiere, vă urez dumneavoastră, întregului popor, noi şi noi succese în muncă şi viaţă, multă sănătate şi fericire! *(Aplauze puternice, urale. Cei prezenţi în sală ovaţionează îndelung pentru Republica Socialistă România, pentru Partidul Comunist Român şi Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT
LA PRIMIREA ŞEFILOR MISIUNILOR DIPLOMATICE ACREDITAŢI ÎN ROMÂNIA CARE AU PREZENTAT FELICITĂRI CU PRILEJUL ANULUI NOU ŞI ANIVERSĂRII UNUI SFERT DE VEAC DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII

— 30 decembrie 1972 —

Domnule decan al corpului diplomatic,

Domnilor ambasadori,

Domnilor reprezentanţi ai ţărilor respective în România,

Doresc să mulţumesc în numele meu, al Consiliului de Stat şi guvernului pentru cuvintele adresate poporului român cu prilejul Noului An şi cu prilejul aniversării Republicii Socialiste România, precum şi pentru felicitările pe care ni le-aţi adresat.

Într-adevăr, încheiem un an care poate rămîne în istoria omenirii ca anul care a marcat începutul unei etape noi în viaţa internaţională. În acest an s-au făcut paşi însemnaţi pe calea destinderii şi colaborării. Aceste rezultate sînt urmarea unor ani întregi de discuţii, de tratative, a faptului că popoarele lumii sînt dornice de a merge pe calea colaborării, de a-şi asigura condiţii de pace în vederea consacrării eforturilor dezvoltării eco-

nomico-sociale şi bunăstării. Fără nici o îndoială că pe toţi ne bucură rezultatele obţinute în această direcţie.

Aşa cum cunoaşteţi, România, guvernul român s-au străduit să-şi aducă contribuţia la politica de destindere şi colaborare. Trebuie să constat şi cu acest prilej, cu satisfacţie, că între ţara noastră şi guvernele pe care dumneavoastră le reprezentaţi s-au dezvoltat relaţii rodnice de colaborare.

Ne bucură faptul că au început convorbirile în vederea pregătirii conferinţei general-europene. Sperăm ca anul 1973 să fie anul în care să aibă loc această conferinţă şi să deschidă calea unei Europe de colaborare egală între toate naţiunile, de securitate şi pace pentru toate popoarele.

Ne-am fi aşteptat cu toţii ca după paşii înregistraţi pe calea destinderii să sărbătorim Noul An în condiţii mai bune. Din păcate, trebuie să constatăm că va trebui să intrăm în Noul An în condiţii cînd încă continuă actele militare împotriva poporului vietnamez. Sperăm că se vor relua tratativele de la Paris şi se va ajunge la semnarea acordului de încetare a războiului în Vietnam, aşa cum sperăm ca anul 1973 să marcheze paşi noi pe calea colaborării şi destinderii.

România este dornică — şi vă rog să transmiteţi aceasta guvernelor dumneavoastră — să acţioneze cu toată fermitatea şi convingerea pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu toate statele. Sperăm că relaţiile dintre ţara noastră şi guvernele ţărilor dumneavoastră vor cunoaşte o nouă dezvoltare în cursul anului viitor. Guvernul şi poporul român vor face totul pentru a contribui la cauza colaborării şi păcii în lume.

Doresc să adresez popoarelor dumneavoastră cele mai bune urări de prosperitate și pace. Vă adresez dumneavoastră și familiilor dumneavoastră calde felicitări și urări de multă sănătate, un an bun, un an de prosperitate și pace între popoare.

Vă rog să transmiteți șefilor de state pe care îi reprezentați cele mai bune urări de Anul Nou ! *(Aplauze)*.

CUVÎNT DE RĂSPUNS LA TRADIȚIONALELE URĂRI DE ANUL NOU ADRESATE CONDUCERII DE PARTID ȘI DE STAT DE CĂTRE PIONIERI ȘI ȘCOLARI

— *30 decembrie 1972* —

Dragi copii,

Pionieri,

Doresc să vă mulțumesc, în numele tuturor tovarășilor din conducerea de partid și de stat, pentru urările pe care le-ați adresat astăzi partidului, patriei noastre socialiste.

Într-adevăr, voi creșteți în condiții noi. Aveți în fața voastră o minunată perspectivă și, fără îndoială, îndeplinirea programului elaborat de Conferința Națională, construirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la comunism, vor face ca, la a 50-a aniversare a Republicii, voi toți cei care vă găsiți aici, toți copiii patriei noastre să trăiți într-o nouă eră — era construcției comuniste în România. *(Aplauze puternice)*.

Viața voastră, a copiilor, a tineretului patriei, este din ce în ce mai bună. Partidul și guvernul fac totul pentru ca viața părinților voștri să fie tot mai îmbelșugată, copilăria voastră tot mai fericită.

Doresc să vă urez succese mari la învățătură. Trebuie

să depuneți eforturi pentru a vă însuși cele mai moderne și mai noi cunoștințe în toate domeniile de activitate spre a deveni buni constructori ai socialismului și comunismului, buni fii ai patriei noastre socialiste. Trebuie să fiți oameni luminați, să stăpîniți știința și cultura înaintată!

Iată de ce, la eforturile pe care le face întregul popor pentru a vă asigura vouă, întregului tineret, condiții bune pentru învățătură, toți copiii trebuie să răspundă cu preocuparea de a învăța, învăța, învăța.

Știu că toți depun aceste eforturi, că cei mai mulți obțin note tot mai bune. Vouă, celor de față, vă urez să aveți numai 10 anul acesta. *(Aplauze puternice).*

Multă sănătate și fericire vouă și părinților voștri, tuturor — „La mulți ani!" *(Aplauze îndelungate, ovații).*

MESAJ ADRESAT COLECTIVULUI DE MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DE LA UZINA METALURGICĂ DE METALE NEFEROASE ZLATNA

— 31 decembrie 1972 —

Dragi tovarăși,

Doresc să vă mulțumesc în modul cel mai cordial pentru scrisoarea plină de căldură tovărășească pe care mi-ați trimis-o și pentru invitația de a lua parte la sărbătorirea împlinirii a 225 de ani de la crearea întreprinderii în care lucrați. Regretînd că nu am posibilitatea să vin în orașul dumneavoastră pentru a lua parte la aniversarea uzinei, doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa tuturor un cordial salut tovărășesc și cele mai calde felicitări.

Apreciez contribuția pe care colectivul uzinei dumneavoastră — unitate industrială cu vechi și îndelungate tradiții muncitorești, revoluționare — a adus-o în anii construcției socialiste la înfăptuirea politicii partidului, de industrializare socialistă, de dezvoltare susținută a economiei naționale. Mă bucură că ați obținut an de an rezultate tot mai bune în îndeplinirea sarcinilor de producție ce v-au revenit, că și în acest an, luptînd pentru a da viață angajamentelor luate în întrecere, ați reușit să

vă realizați planul anual cu o lună înainte de termen, să sporiți simțitor productivitatea muncii, să obțineți importante economii și beneficii peste plan. Nu mă îndoiesc că aceste rezultate, cu care ați întîmpinat aniversarea unui sfert de secol de la proclamarea republicii, vor constitui pentru întregul colectiv al uzinei un puternic imbold de a munci cu temeinicie pentru a contribui, împreună cu celelalte colective de oameni ai muncii, la înfăptuirea mărețului program trasat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională ale partidului în vederea accelerării dezvoltării economico-sociale a țării și ridicării nivelului de trai al întregului popor.

Sînt încredințat, dragi tovarăși, că veți face totul pentru ca și în viitor întreprinderea dumneavoastră să se situeze în primele rînduri ale luptei pentru îndeplinirea și depășirea cincinalului. Vă doresc succese tot mai mari în activitatea viitoare, multe satisfacții în muncă și în viață și — pentru că ne aflăm în preajma lui 1973 — vă urez tuturor un An Nou fericit.

MESAJ
ADRESAT COLECTIVULUI DE MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DE LA COMBINATUL DE ÎNGRĂȘĂMINTE AZOTOASE DIN TÎRGU MUREȘ

— 31 decembrie 1972 —

Dragi tovarăși,

Doresc să vă mulțumesc călduros pentru telegrama pe care mi-ați adresat-o și pentru invitația de a participa la sărbătorirea unui deceniu de la înființarea combinatului în care lucrați. Regretînd că nu pot lua parte personal la aniversarea întreprinderii dumneavoastră, doresc să vă adresez pe această cale cele mai cordiale felicitări.

În cei zece ani de activitate, Combinatul de îngrășăminte azotoase Tîrgu Mureș — unitate modernă a industriei noastre chimice, făurită în anii socialismului — a adus o contribuție importantă la dezvoltarea și chimizarea producției agricole, la realizarea politicii generale a partidului și statului de dezvoltare și modernizare a economiei naționale, de ridicare, pe această bază, a nivelului de trai al întregului popor. Muncind cu elan și abnegație, tînărul colectiv al combinatului a reușit să-și îndeplinească an de an, în condiții tot mai bune, sarcinile ce i-au revenit.

Sînt încredințat, dragi tovarăși, că bilanțul de reali-

zări pe care îl faceți acum, la împlinirea unui deceniu de activitate a combinatului, va constitui pentru întregul colectiv un imbold de a munci cu și mai multă energie și pricepere pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, punînd în valoare noi rezerve de creștere a productivității muncii, de ridicare a calității produselor și reducere a costurilor de producție, spre a încununa astfel cu realizări cît mai însemnate întrecerea pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

Aniversarea combinatului dumneavoastră are loc în preajma începerii unui nou an de muncă — an hotărîtor pentru realizarea în bune condiții a prevederilor pe întregul plan cincinal. Am convingerea că veți păși în noul an animați de hotărîrea de a face totul pentru a vă îndeplini cu cinste sarcinile mari și de răspundere care vă stau în față, aducîndu-vă contribuția, împreună cu celelalte colective de oameni ai muncii, cu întregul popor, la transpunerea cu succes în viață a măreţului program de dezvoltare economico-socială a țării, elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională ale partidului.

Cu această convingere, vă urez succes deplin în activitatea viitoare, realizări și satisfacții cît mai mari în muncă și în viață, un An Nou fericit !

CUVÎNTARE LA POSTURILE DE RADIO ŞI TELEVIZIUNE CU PRILEJUL ANULUI NOU

— 31 decembrie 1972 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai Republicii Socialiste România,

Peste cîteva minute vom încheia anul 1972, cu conștiința că am parcurs o nouă și importantă etapă pe calea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Și în acest an, oamenii muncii au obținut succese de seamă în toate domeniile de activitate. În industrie, planul producției a fost depășit, iar în agricultură am obținut cea mai mare producție din istoria țării. A luat un puternic avînt întrecerea pentru realizarea cincinalului înainte de termen. Au continuat să se dezvolte învățămîntul, știința, arta, cultura, s-a îmbunătățit nivelul de trai, a crescut gradul de civilizație al întregii noastre națiuni socialiste.

În acest an, Conferința Națională a partidului a luat hotărîri de cea mai mare însemnătate pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a întregii țări, iar Marea Adunare Națională a adoptat o serie de legi menite să perfecționeze în continuare relațiile de producție, orga-

nizarea societății noastre socialiste. Zilele trecute am sărbătorit împlinirea unui sfert de secol de la proclamarea republicii — victorie epocală ce a încununat lupta revoluționară a poporului nostru, condus de Partidul Comunist Român, pentru libertate națională și socială, pentru progres și o viață mai bună.

Apreciind abnegația și entuziasmul oamenilor muncii în obținerea tuturor realizărilor pe calea edificării socialismului, doresc să adresez în această clipă solemnă cele mai calde felicitări eroicilor făuritori ai vieții noastre noi — clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor, liber și stăpîn pe soarta sa.

Planul pe anul 1973 prevede un puternic avînt în industrie și agricultură, ridicarea calității și eficienței întregii activități economice, în vederea sporirii avuției naționale și creșterii bunăstării întregului popor.

Stă în puterea fiecăruia dintre noi de a realiza în cele mai bune condiții planul pe anul viitor. Convins că fiecare cetățean la locul său de muncă își va face pe deplin datoria, vă doresc din toată inima, dragi compatrioți, succese cît mai mari în activitatea consacrată prosperității patriei, traducerii în viață a mărețului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Dragi tovarăși,

În anul care a trecut, România a desfășurat o amplă activitate internațională în slujba destinderii, păcii și colaborării. S-au întărit și dezvoltat relațiile noastre de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste, s-au lărgit legăturile cu tinerele state independente, s-a extins colaborarea multilaterală cu celelalte țări, în spiritul coexistenței pașnice.

Evenimentele din acest an au adus noi confirmări

justeței politicii promovate de România, au demonstrat încă o dată realismul aprecierilor partidului și statului nostru cu privire la evoluția vieții internaționale. Deși pe planeta noastră mai ard încă flăcările războiului, se mențin surse de conflict și încordare, dominanta dezvoltării istorice o constituie afirmarea tot mai puternică a voinței popoarelor de a trăi în pace și bună înțelegere. Forțele înaintate de pretutindeni acționează pentru realizarea unor schimbări progresiste în dezvoltarea societății, pentru abolirea politicii imperialiste de agresiune și dominație, de forță și amenințare cu forța, pentru promovarea în relațiile interstatale a principiilor independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Dorim ca anul 1973 să marcheze noi progrese în dezvoltarea proceselor pozitive care au loc în viața internațională, să ducă la soluționarea, în spiritul păcii, a noi și noi probleme care confruntă omenirea, să fie anul ținerii conferinței europene pentru securitate, anul unui nou și important pas înainte pe calea conlucrării rodnice între națiuni. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, dorim ca noul an să ducă la încetarea războiului din Vietnam și în întreaga Indochină, la stingerea conflictului din Orientul Mijlociu, la întărirea securității și destinderii internaționale.

România intră în noul an hotărîtă să-și aducă contribuția activă la normalizarea climatului internațional, la instaurarea păcii și securității în lume. Considerăm că, acționînd unite, popoarele pot pune bazele unei lumi mai bune, mai drepte, eliberate de coșmarul războaielor, ale unei lumi în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, bucurîndu-se nestingherit de roadele muncii sale, de cuceririle civilizației umane.

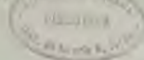
Stimați tovarăși,

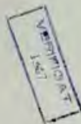
Fie ca anul 1973 să aducă poporului român noi și însemnate victorii pe calea progresului socialist, a bunăstării și fericirii tuturor celor ce muncesc. Fie ca în noul an omenirea să repurteze noi succese în lupta pentru împlinirea nobilelor idealuri de pace și colaborare !

Înaintea ultimelor bătăi de orologiu din acest an, doresc să vă adresez din tot sufletul, dragi cetățeni ai României socialiste — muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, români, maghiari, germani și de alte naționalități —, cele mai calde urări de sănătate și viață lungă, un an nou fericit, satisfacții și bucurii depline, realizarea tuturor dorințelor și aspirațiilor de mai bine !

La mulți ani, dragi tovarăși și prieteni !

CUPRINS

VERIFICAT
1967

